ကာတွန်း
ကျွန်ုပ်နှင့်

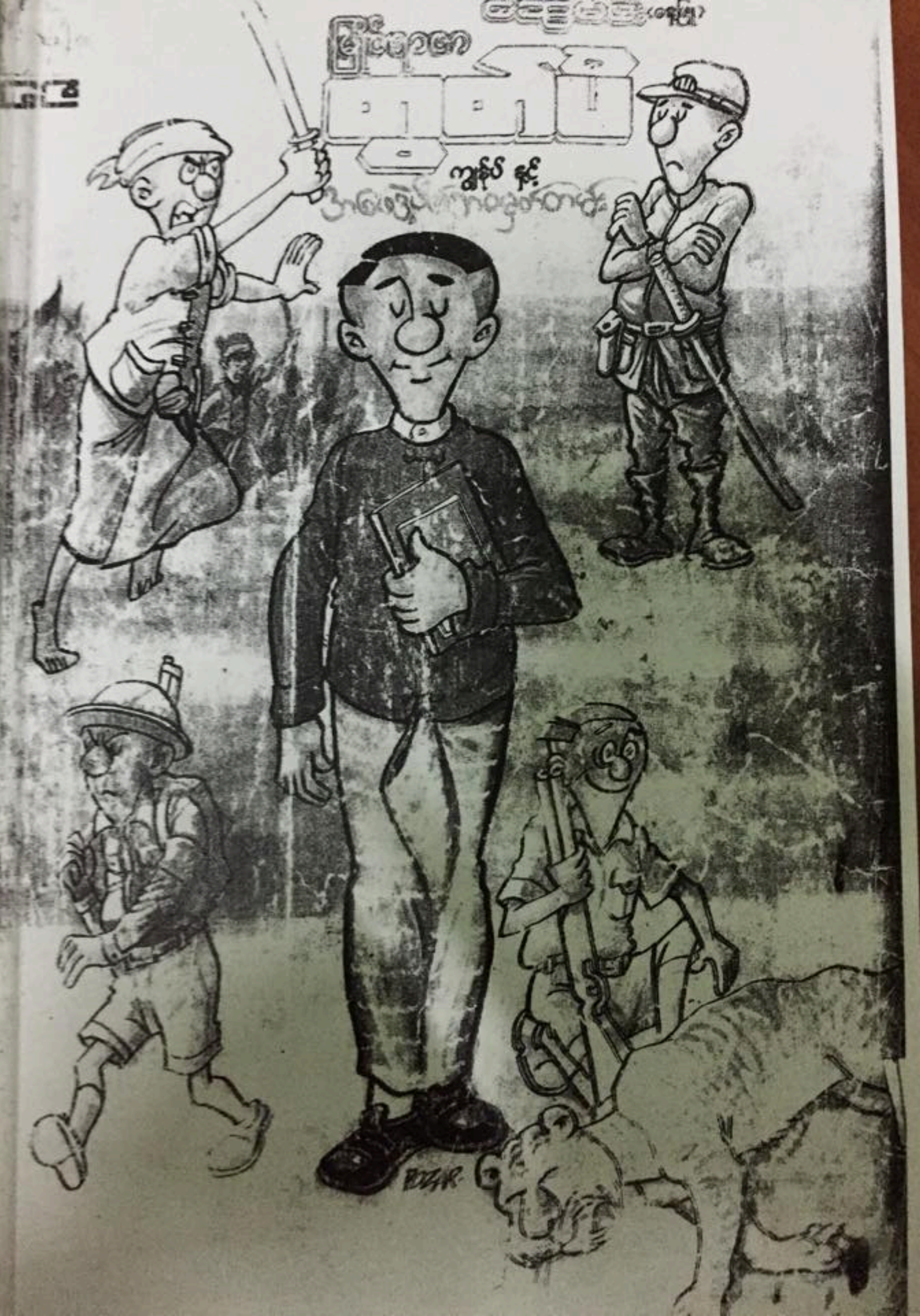
ကျွန်ုပ် နှင့်

ပထမပိုင်း
ဒုတိယပိုင်း

အခန်း (၁) အဖေ

အဖမဲ့သည် ဖြစ်စေ ။ အမိမဲ့သည် ဖြစ်စေ...။ ကလေးငယ်ဘဝတွင် မိဘ ဖုံ့ဖွင့် မနေရခြင်းသည် ကြီးမားသော ဝဋ်ကြွေး တစ်ခုပါတည်း။ ကျွန်ုပ်အဖို့တွင်လည်း အိပ်မက်ထဲ ထိပင်... ညှိုးမှိုးခဲ့ရသည်ကိုကောင်းစွာ မှတ်မိနေသေးတော့၏။
မေမေကြီး သားကိုပါ ခေါ်သွားပါတော့!
ဟင်... တင်.
မေကြီး
ဖခင် ဖိုးသူ၏ အကြောင်းကို မိခင် အမေနှင်း အား မေးမြန်းလေ တိုင်း ခရီးထွက်သွားသည်ဟူသော အဖြေကိုသာ ကြားရလေ၏။
ဖခင်ကို မျှော်ပါတောင့်တစွာဖြင့် မျှော်လင့်နေသော ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်၍ ကျွန်ုပ် မသိအောင်.... တိတ်တခိုး မျက်ရည်ကျရှာ သည့် အမေနှင်း၏ ဝေဒနာ...ကိုမူ ယခုထိ... မသိ့မှန်း မသိတတ်ခဲ့ပါ။
မေမေခရီးသွားတာကလဲ ကြာလိုက်တာ အမေနှင်းရာ
အို... ပြန်လာမှာပါ သားရယ်... မင်းအဖေကလဲ လေးတွေ မပြီးသေး လို့ နေမှာပါ
မေမေကြီးရယ်... လာပါတော့ × ×× သားလေးဒဲ့ ပါ တဖော့ဖော့..... × ×
သားရယ်..

အဖမဲ့ရသည့်အဖြစ်မှလွဲ၍ ကျန်သောအရာအားလုံးတွင်မူ ကျွန်ုပ်သည် ကံကောင်းသည်ဟုဆိုရပေမည်။ အမေနှင့်နှင့်ဘွားဘွားတို့ကား တစ်ဦးတည်းသောကလေးလည်းဖြစ်ပြန်၊ အဖမဲ့သားဟူသောသနားစဖွယ်ရှိပေရာ... ကျွန်ုပ်ကို မှုံထားမတတ် ယုယကြပေသည်..။
မြေးလေးရေ... ဘွားဘွား ဆီလာဟော့၊ ဒီမှာ မင်းကြိုက်တဲ့ ထန်းမြစ်တွေ မီးဖုတ်ထားပြီးပြီ
ကျွန်ုပ်မှာ အမေနှင့်၏ ကွန်ခို သိုက်မှာ... လှလှပပ အကောင်းဆုံး ကောင်းရကား... ကျွန်ုပ်အဖို့ မှုန်ကြောင့်ကြမှုကင်းစွာဖြင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေ၏။
အသက်(၆)နှစ်သားအရွယ်တွင်ကျွန်ုပ် ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိမလထံတွင် စတင် ပညာသင်ကြားခဲ့ရ၏။
ဗ ဗေသုတ် ... ဝက်ဝံမယ်
၄
ဉာဏ်ထက်သော သွက်လက်သော လိမ္မာရေးခြားရှိသော... ကျွန်ုပ်မှာ... မကြာသောအချိန်တွင်းဝယ် ဆရာတော်၏ အချစ်တော်လက်စွဲတပည့် တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ရပေ၏ ။
မှားသာ ပါလားနော်..

လူမှန်းသိတတ်စ အရွယ်တွင် ပထမဆုံး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ... ဖအေမိ ဂျင်းဖြစ်ပြီး ဒုတိယ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ... ကျွန်ုပ်တို့ ရွာ၏ သူကြီး ဦးသာအောင် ဆိုသူနှင့် ပတ်သက်၍ ပေတည်း ။
သူကြီးဖြစ်သော်လည်း အသောက်အစားက ကျူးသည့်ပြင်... မစွမ်းတော့ကား မော်ကားပြချင်တတ်သော...
ဟား... ဟား... ဟား
ဟင်...ဟင့်
ဦးသာအောင်ကို ရွာသူ ရွာသား များမှ မကျေနပ်ကြသော်လည်း သူကြီး ဟူသော အာဏာကြောင့် ခေါင်းငုံ့ကာ ခံခဲ့ကြရလေ ။
ဟေ့... ဘယ်ကောင်မှ ငါ့က သောက်ဂရု မစိုက်ဘူးကွ...
သူကြီး သာအောင်ကွ မှတ်ထား ဟား...ဟား

ဘာ စောင့်ရှောက်မှုလို့လဲ
ဒီမှာ မှတ်ထား ဘာကောင်ရဲ့။
ငတ်ဒေးဂျူ ပေါင်း နှင့် ၁၈ ထောင်။
အရှောက်တော့ မခံဘူး ပေါ့။
အသက်ကလေးပဲ သေခံပစ်မယ်ဆိုတာ
မှတ်ထား ဟဲ့။
မမနှင်းကလျာ... ဒေါ်ပုကြီးပါ
ဟဲ... ဟဲ... ပေါက်ပြီ မရှိတော့တဲ့။
နောက်မှာ ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်း
ကောင်း ပီသစွာ စောင့်
ရှောက်မှာလို့ ဟားပါ ဟာ...
ဟဲ...ဟဲ...
ဘာ!
ဘာ... သူငယ်ချင်းကောင်း ဟုတ်လား
ဒီလိုပေါက်ကောင်း တဲ့ သူငယ်ချင်းကြီး
ကပါဟာ... ကောင်းဦး ကောင်းဦး
အမယ်လေး! ဗျ
ဟမိုး။
မနှင်း-ဂျပ်
ကူကယ်ပါ-ခု
ပုဂ္ဂိုကယ်ပါ။

ထို့နေ့က လူရွှင်သည် ကစားဖော်များ ဖြစ်သော ကြွက်ဖြူ ၊ ပင်စောင်းတို့နှင့် အတူ ဆော့ကစားကာ အပြန် ရွာလယ်လမ်း မပေါ်တွင်... သူကြီး ဦးသာအောင်တို့နှင့် သွားတိုး မိခြင်း ဖြစ်ရာ ။
သားတို့ ရွာတောင်ပိုင်းက ပြန်လာတာပါ ဘဘ...
မင်းတို့ ဘယ်က ပြန်လာ ကြတာလဲကွ ဟေ.
ဟေ့ကောင် ကြွက်ဖြူ မင်း အမေ ဆိုတော့ကော.
အမေ... ကုန်းတောင် ရွာမှာ... ဈေးသွားကြည့်တယ် ဘဘ.
ပင်စောင်း မင်း အမေ ... ဘယ်သွားလဲ
ဪ...ဪ...
ဦးသာအောင် သည် ကြွက်ဖြူ နှင့် ပင်စောင်း တို့အား ... မေးပြီး နောက် လူရွှင် အား ... ကြည့်လိုက်ပြီး
ဒါနဲ့ မင်းက... မနှင်းသာ လားကွ
ဟုတ်ပါတယ် ဘဘ.

မင်းအမေကော ဟ!... ဟ!
အမေခိုး သွားနေ ပါတယ် ဘဘ...
ခိုး ဟုတ်စ... ဟား ဟား ဟား.. မင်းအမေက... ခိုးသွားနေတာ. မဟုတ်ဘူးဝေ. သေရွာရောက် သွားတာ၊ သေရွာရောက်သွားတာ... သိပလား ဟား... ဟား...ဟား
ဟင်... ဟုတ်ပါဘူးဗျ... အမေ ပြောတယ်... ခိုး သွားတာ ပါဗျ...
မင်းအမေက မင်းကို ညာသွားတာကွ.. တကယ်တော့ မင်းအမေဟာ... ဝါးတို့ သစ်ကြီးတွေကို... အကဲ့တာ့ကောင်းမှီ့ ဈေးသေ ဝက်သေ သေသွားပြီကွ သိလည်းလား ဟား.... ဟား ဟား
မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး
တစ်နေ့ ပြန်လာမည်ဟု ယုံကြည် မျှော်လင့်
ပြီလား ဟူသော အတွေးတို့ဖြင့်...
ဝမ်းနည်းမိခြင်း တို့ကြောင့်... ကျွန်ုပ်မှာ...
မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ... မျက်ရည်များ တသွင်သွင်
စီးကျလာတော့၏။
၁၀

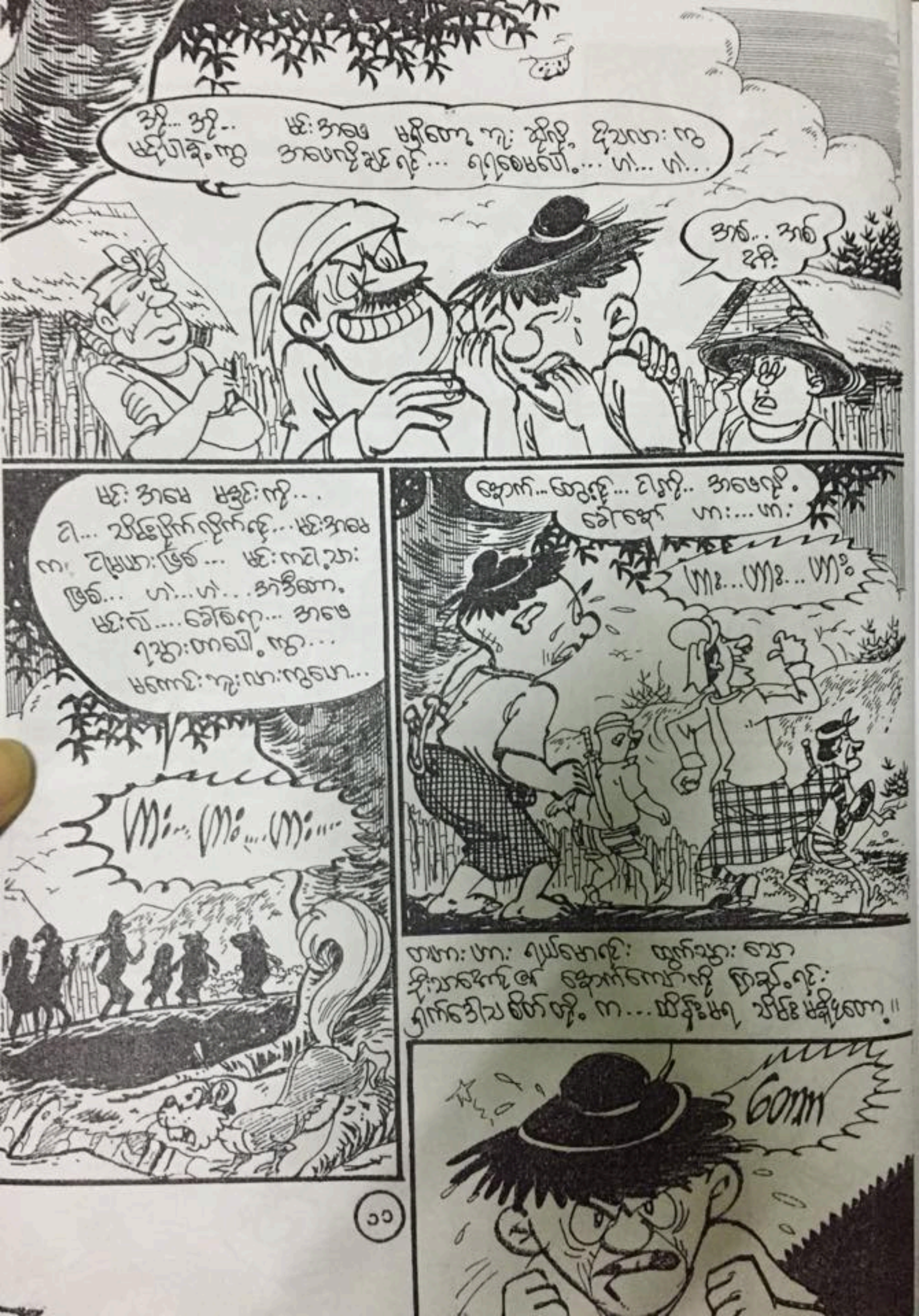

အို... အို... မင်းအဖေ မရှိတော့ ကူး ဆိုလို့ ငိုသလား ကွ
မငိုပါနဲ့ ကွ အဖေလိုချင်ရင်... ရှာပေးမယ်လေ... ဟ!... ဟ!...
အင်... အင် ဟီး
မင်းအဖေ မြင်းကို...
ငါ... သိမ်းပိုက်လိုက်ရင်... မင်းအဖေ
က ငါ့မြင်းဖြစ်... မင်းက ငါ့သား
ဖြစ်... ဟ!... ဟ!... အဲဒီတော့
မင်းလဲ... ခေါ်စရာ... အဖေ
ရှိသွားတာပေါ့ ကွ...
မကောင်းဘူးလားကွယ...
ဟား... ဟား... ဟား...
ဆောက်... မြေခွေး... ငါ့ကို... အဖေလို့
ခေါ်စမ်း ဟား... ဟား
ဟား... ဟား... ဟား
တဟားဟား ရယ်မောရင်း ထွက်သွားသော
ဗိုလ်သာမောင်၏ နောက်ကျောကို ကြည့်ရင်း
ရက်စက်သော စိတ်တို့ က... ပိန်းမှ ...
Gorm

သူကြီး သားအောင်အား ကြောက်သည့် စိတ်ထက် မိမိ မိဘ:ရှေ့ပေါ် ကောက်ကား:ပြက်ရယ်
ပြုသွား:ပေ... လူတစ်ယောက်ကို ဖြစ်သည့်ဒေါသ:ဖြင့် တုံ့ပြန်လိုသည့် စိတ်ကသာ
လွှမ်းမိုး:ခဲ့ပြီ...
ဒီကောက်ဖြစ် လှတဲ့ သူကြီး
မ...မ...မ... လုပ်နဲ့
အဲ... အဲ... မ... မ... မ မလုပ်
အ
အော်
အမယ်လေး သေပါပြီဗျာ... ကျွတ်... ကျွတ် အ... အကိုက်တာဗျ.... အိုး...
ဟာ... ဟိုကောင်လေး
ကျွန်ုပ်လည်း နောက်သို့ တစ်ချက်မျှ လှည့်မကြည့်ပဲ တော်... ဘာ... သွေးလှော် ကျောင်းသို့ သုတ်ခြေ တင်ခဲ့တော့၏။
အိုး
ဟိုး
မှီသွား:လို့ကတော့ အဖေသတ်ကြမှာ... အိုး
၁၂

အခန်း ၂ ၊ သာဒင်

ယု ဂဏ္ဍ ကြီး မပီ သမျှ ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ ရသော...
ပြဿနာ ဖြစ်သဖြင့် လည်းကောင်း ၊ ထို့ထက် တစ်ရွာလုံး မှ
လေးစားကြည်ညိုသော... သကုဏာ ရှိခဲ့ပါလ... ကိုယ်တော်ဘုရား...
ကျွန်ုပ်တို့မှ မားမားကြီး ရပ်ခဲ့ ခြိမ်း ကြောင့် လည်းကောင်း
ယုကြီး ဦး သာအောင် မှာ... သူ့ကို ကျွန်ုပ် လေးခွဖြင့် ပစ်ခဲ့
ခြိမ်းကို... မကျေမနပ်ခြင်း ပင်... အကျော့ ပေး သွားခဲ့ရ"
ဟွန်း...

ကလေးတို့ သဘာဝအတိုင်း ကျွန်ုပ်မှာ... သူကြီး သာအောင်မှိုင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ သည်များကို မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက်ပင် ရှိနေခဲ့တော့ရာ။
ဆွမ်းတော်မျှင့်
မမေ့နိုင် သည်က... အမျိုးအစား ကြီးလှသော... သူကြီး သာအောင်မှိုင့် သူ့သား သာဒင် ပင်တည်း။
× + ○ ⊡ × + ÷ × . – . .
ထိုနေ့နံနက်က ကျွန်ုပ်တစ်ဦး တည်း ကိုမှုန်းတို့ ရွာမှ ဆွမ်းအုပ်ကို ယူကာ ပြန်ခဲ့ရာ။ ဘုံဆိပ် ရေကန်ကြီးရှိ တာရိုးပေါ် သို့ရောက်တွင်...
ကျွန်ုပ်ကို စောင့်ဆိုင်းနေဟန်ရှိသော သူကြီးသား သာဒင် တို့ လူစုကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရတော့ရာ။
ဟင်း...ဟင်း

သာဒင်ကား ကျွန်ုပ်ထက်လူလုံး လူဖန် ထွားကျိုင်းသည့်ပြင်... ၄၅၇ ခွဲခန့်လည်း ကြီးသေးရာ။
ဟုတ်ကောင် အဲ့ဒီ...
မင်း အပြစ် မင်း သိတယ် မဟုတ်လား
ဘာအပြစ်လဲ... ငါ ဘာလုပ်လို့လဲ
ဟေ့ကောင် မင်းနော်... မင်း
ဘြော်... ဘာလုပ်လို့လဲ ဟုတ်လား ဟင်း... ဟင်း
သာဒင့် လက်သီး ဒဏ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း မင်တွင်းကျ သော့ရာ။
ငါ့အမေကို ဂုနိ့ ပစ်တဲ့ကောင် အကောင်းအတိုင်း ပလား ကွ... ဟင်း...
ဘာလုပ်လို့လဲ ဆိုတဲ့ကောင် မှတ်ထား
၁၇

ကျွဲ့အသားနာပြီဆိုတော့
အသားဖျားတုန် သည်ထိ
ဒေါသထွက်လာ ရကား
ကျွန်ုပ်လည်း...ရှည်ရှည်
လေးလေး စဉ်းစားမနေ
တော့ဘဲ... သာဒင်
အပေါ်သို့ ကျားနာ
တစ်ကောင်နှယ် လျှားခနဲ
ခုန်အုပ် ပစ်လိုက်တော့
၏။
ကျား
ကျွန်ုပ်နှင့် သာဒင်လည်း လုံးထွေးကာ
တာရိုးပေါ် မှအောက်သို့ ...
ဒေါက် ကွေး ပြုတ်ကျသွားတော့၏။
ဆိုသော် ဗိုက်ကား မလေချင်း မတူသဲ
ဖြစ်ရကား လုံးထွေး၍ မကြာမီ ပင်
သာဒင်ကား ကျွန်ုပ်အပေါ် ခွစီး မိသွားပြီ။
သာဒင်ကွ
အိုး
အား
သာဒင်ကို ဘာထင် လို့လဲကွ
ကဲကွ... ကဲကွ...
ဟ ဟ

အဆက်မပြတ် ကျလာသော သဒင်၏ လက်သီး ချက် ဒလက် တို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ... ခေါင်းထဲ၌ မူး မောက် ဖြစ်နေတော့၏။
ကျွန်ုပ် အထိုး အကြိတ် ခံနေရသည်ကို သဒင်၏ အပေါင်း အသင်း များကား အရသာခံကာ ကြည့် နေကြ၏။ ဖျန်ဖြေဖို့ကား စိတ်မကူးကြပါချေ။
ကဲကွာ...ငါ့အဖေကိုရိုက် မယ်ဆို ကဲဟာ... ကဲဟာ...
သဒင်ကွ ဒေါ် ချထားကွ
ဂွပ်
အ
ဂွပ်
အိ...
အား
ကျွန်ုပ်လည်း သဒင်၏ လက်သီး ဒလက်ကို ခံနိုင် တော့ရကား ရှိသမျှ ခွန်အားကို ဖြစ်ညှစ် ထုတ်ကာ... သဒင်၏ အုံးခွံလုံး ကြားသုပ်နေသော... လက် နှစ်ဘက်ကို အတင်း ရုန်းထွက် လိုက်ပြီး မိုးကို ... အားကုန် ဆိုညှစ် ပစ် လိုက်ရာ...
သဒင်မှာ ငယ်သံပါအောင် အော်တော့၏။ အွန်အက်လေ... ကျွန်ုပ်ကား ပို၍ညှစ်လေတည့်။
အ...အ... လွှတ်... လွှတ်ကြပါဦး ဟ... အား နာ...နာလှချည့်ဗျ... အ...အမယ်လေးဗျ
ဟ သဒင် ပြန်ခံ နေရပြီဟေ့

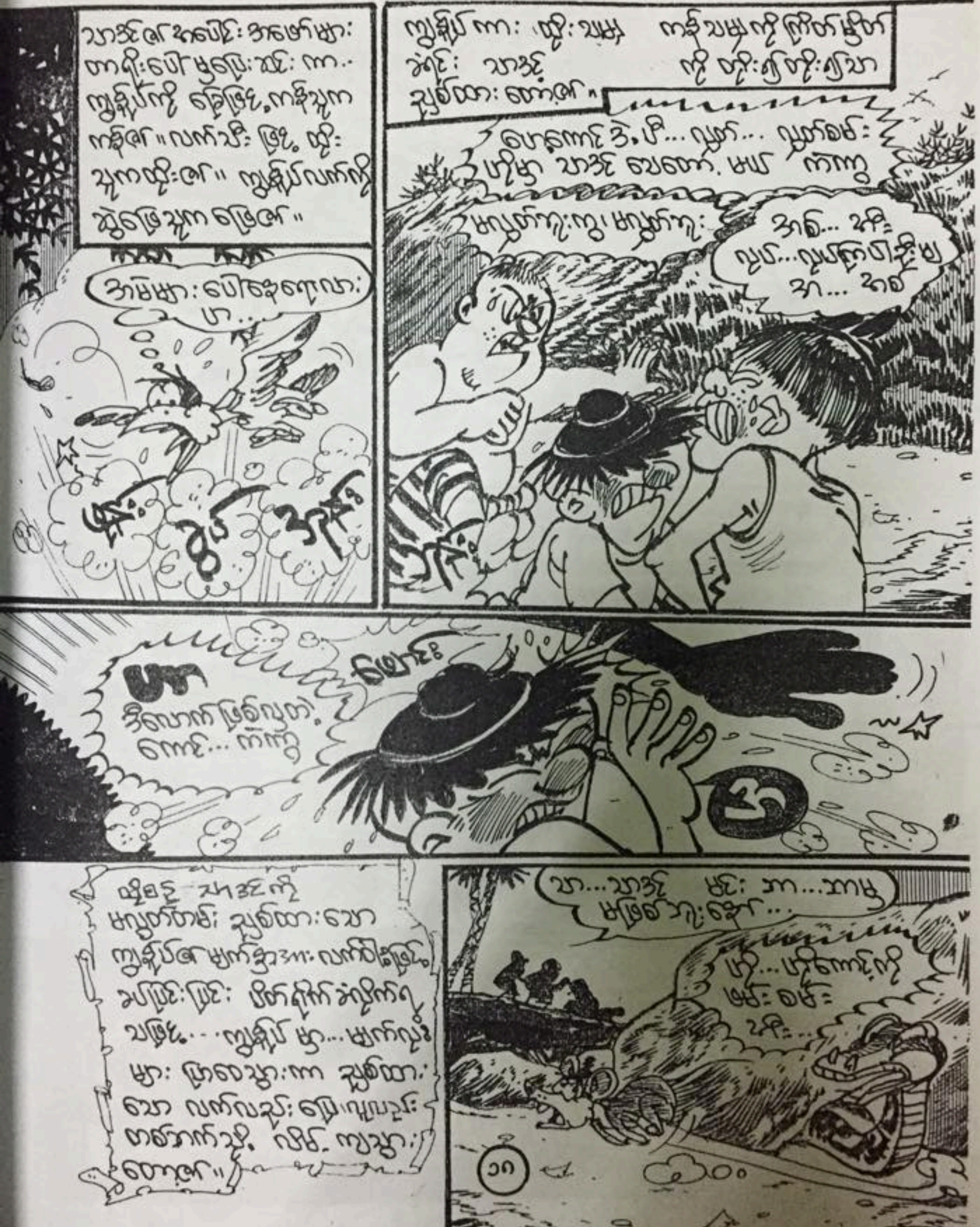

သာဒင်၏ ဦးခေါင်းအထက်များ တရိုးပေါ်မှ ပြေးသည်းကာ.. ကျွန်ုပ်ကို ခြေဖြင့် ကန်သွားကန်၏။ လက်သီးဖြင့် ထိုးသွားထိုး၏။ ကျွန်ုပ်လက်ကို ဆွဲဖြဲသွားဖြဲ၏။
ကျွန်ုပ်ကား ထိုးသမျှ ကန်သမျှကို ကြိတ်မှိတ်ခံရင်း သာဒင်ကို တိုး၍တိုး၍သာ ညှစ်ထားတော့၏။
ဟေ့ကောင် ဒဲ့ပါ... လွှတ်... လွှတ်စမ်း ဟိုမှာ သာဒင် သေတော့မယ် ကကြွ
မလွှတ်ဘူးကွ၊ မလွှတ်ဘူး
အစ်... အိုး လွှတ်... လွှတ်ကြပါဦးဗျ အာ... ခစ်
အမိများ ပေါ်နေရောလား ဟ...
ဖြုန်း ဖွပ် အုန်း
ဖြောင်း
ဟ ဒီကောင် ဖြစ်လှတယ် ကောင်... ကကြွ
အ
ထိုစဉ် သာဒင်ကို မလွှတ်တမ်း ညှစ်ထားသော ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာအား လက်သီးဖြင့် အပြင်းပြင်း ပိတ်ထိုးလိုက်ရသဖြင့်... ကျွန်ုပ်မှာ... မျက်လုံးများ ပြာဝေသွားကာ ညှစ်ထားသော လက်လည်း ပြေလျော့ကာ တစ်ဘက်သို့ လိမ့်ကျသွားတော့၏။
ဟာ... သာဒင် မင်း ဘာ... ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်...
ဟို... ဟိုကောင်ကို ဖမ်းစမ်း အိုး...
၁၇

နာကျင်နေသည့်ကို... အမှုမထားအားတော့ ကျွန်ုပ်လည်း လူးလဲထကာ... ဓားကြီးတည်း
သုတ်ခြေတင်ခဲ့တော့၏။
ဟာ... ပြေးပါပြီဟ။ ပြေး အိ...
ဟေ့ကောင်တွေ လိုက်... လိုက်... အိုး.... လိုက်စမ်း မိအောင် လိုက်ကြစမ်း အမယ်လေး ဗျာ.... ကျွတ်... ကျွတ်...
နာလည်းနာ... ဒေါသအမျက်ချောင်း ချောင်းလည်း ထွက်နေပြီ ဖြစ်သော... သာအိကာန ကွတာ ကွတာဖြင့်။ သူ့အပေါင်းအဖော်များနှင့် အတူ ကျွန်ုပ်နောက်ပြေး လိုက်ကြတော့၏။
လိုက်ဟေ့။ လိုက်ဟ အ... ကျွတ် ကျွတ်.
အကျိတ်ရာ အကျိတ်ချက် များနှင့် အတူ မောပန်းတကြီး ပြေး လာသော ကျွန်ုပ် ကို မြင်လိုက်သဖြင့်။ အမေကား ထိတ် ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ် ပြီး အိမ်ထဲမှ ပြေး ထွက်လာတော့ ၏။
ဟဲ့... သား ဒီ့ပြီ... အမယ်လေး အကျိတ်တွေ နဲ့ပါလား ဘယ်... ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ... အမေ့ကို ပြောစမ်း... ပြောစမ်း
ဟောဟဲ ဟောဟဲ

ဟို...ဟို... သူကြီးသား... သာဒင်တို့ အုပ်စု သားကို ဒိုင်း ဒိုင်း ထိုးကြလို့... ဟောဟဲ ဟောဟဲ... ခုပဲ အောက်က... အတင်း ရိုက်ဖမ်း... ဖမ်းကြလို့ တော့ဟဲ...
အယုတ်တမာ...သားက... လူပါးဝလို့...ငါ့သားကိုများ လာစမ်းပစေ... တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ဟယ်...
အမေရှင်း..
အမေကား ထင်းပြန် ရှာပြီ... ဝါးရင်းတုတ် ကို ဆွဲယူက... ခြံပြင်သို့ ပြေး အထွက်တွင်... သာဒင်တို့ လူစုနှင့် ထိပ်တိုက်တိုးမိ ကြတော့၏ ။
ဟဲ့ သာဒင်... နင်တို့ ငါ့သားကို ဘာကိစ္စ ထိုး ထိုးရတာလဲ ဟဲ့ ဟင်...
၁၀
ထိုးမှာပေါ့ဗျ ခင်ဗျား သားက... ကျုပ် အမေကို... ဘာလို့ ဂွနဲ့ ပစ်လဲ ဟဲ့...

ဟဲ့.... နင့်အမေက... အပျော်တမာကောင်းပဲ
လူဆို ပစ်တာတောင်နည်းသေး ၊ မောင်းထုတ်သည့်
ပြီး အမှုန့်ကို လှုပ်ပစ်ခဲ့တာဟဲ့
နားလည်လား
ဦး
ဟင်... မိ... မိချွန်းကြီး
ကျုပ်အမေကို...
စော်ကား လှည့်လား
စော်ကားတယ် ဟဲ့
စော်ကားတယ်... နင်...
ဘာလုပ်ချင်လဲ..
ဒီလောက် ဖြစ်လှတဲ့ အကွာကြီး သားနဲ့ အကြောင်း
ပြောရသေးတာပေါ့ မှာ...
ဖြောက်
လာလေ
လာစမ်းပါ
နေ့ရောင် အောက်ဝယ်.. ရွှေ့ခဲ့ လက်သွားသော
သားနဲ့ လက်ထဲမှ ဓားမြှောင် ကြောင့် ကျွန်ုပ်
လည်း... အိမ်ပေါ် သို့ လှူးခဲ့ ပြေးတက်ကာ....
၂၁

လေးခုအတိုက်ကို... ဈေးဆွဲ့ညသာပြီး သာဒင်တို့ လူစုအား အသက်မပြတ်ပတ် အောင် တိုက်ခိုက်တော့၏။
ဘုရား ဘုရား
အမေ့... ဘားဖယ်နေ... ဘားဖယ်နေ ကျွကျွ
အား
သာဒင်တို့ လူစုကား ကျွန်ုပ်၏ ဗောက်လေးခုအတော်ကို... မခံနိုင်တော့ဘဲ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့် သွားကြတော့၏။
ဟော့ကောင်... ဒီ့ပြီ မင်း ထမင်းသာ ဝဝ စားထားနှင့်တော့.
ကျွန်ုပ်လည်း အမေနှင်း၏ အား သာဒင်တို့နှင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံကို ရှင်းပြလိုက်ရာ...
အမေနှင်း မှာ... ဒေါသထွက်ခြင်း ဝမ်းနည်းခြင်းတို့နှင့် အတူ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေရှာတော့၏။
အင်း.... သာအောင် သာအောင်... ဒင်း သား ကပါ.. တို့ မိသားစု အပေါ် ငြိုးငြင်နှင့်ပျက် လာပါ ပကောလား
၂၂

အခန်း(၃) မြို့ကျောင်းတက်ဖို့ထွက်ခွာရခြင်း

တင်ပါ့ဘုရား... တပည့်တော်လည်း အဲဒါကိုပဲ... တစ်ညလုံး တွေးမိပြီး အိပ်လို့ တောင် မရဘူး ဘုရား
ကဲပါလေ... ဖြစ်လာမှတော့လည်း ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ အကောင်းဆုံးကိုသာ... စီစဉ်ကြဖို့ပဲ ရှိတော့တာပါ
တပည့်တော်တော့ ဘာမှ မကြံတတ်တော့ပါဘူး ဘုရား
သိပ်လည်း စိတ်ပူ မနေပါနဲ့လေ... ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော် စဉ်းစားထားတာ.... တစ်ခုတော့ ရှိတယ် ကွဲ့
လာမဲ့ ဝါဆိုမှာ... ဆရာတော် အညာမြို့ကို ကြွစရာရှိတယ်... ဆရာတော်ရဲ့ စာသင်ဘက် သူငယ်ချင်းက... နေမကောင်းလို့ သူ့ကျောင်းတိုက်က... စာသင်သားတွေကို စာဝါ တက်ပေးဖို့ ပင့်ထားပါကွဲ့
ဟိုမှာ... ဘယ်လောက်ဝါဆိုရဦးမယ်... မပြောတတ်သေးဘူး သူ့ကျန်းမာရေး ကောင်းလာတဲ့ အထိတော့ နေပေးရမှာ ပေါ့လေ...

ဒီတော့
အဲ့ဒီကြက်... သရက်တောကို
ဒီဂုံကို ခေါ်သွားမယ်၊
အဲဒီမှာပဲ ကျောင်း
ဆောက်ထားပေးမယ်
မကောင်းဘူးလားကွဲ့
ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ်ဘုရား ဒါပေမယ့်.... ဟို... ဟိုလေ...
ဟဲ့.... မိနှင်း ဟိုတွေ ၊ ဟဲ့တွေ လုပ်မနေနဲ့ နင့်သားကြီး မွေးတာ မမြင်ချင်တော့ဘူးလား
မြင်မြင်.. မြင်ချင်ပါတယ် ဘုရား
အေး... မြင်ချင်ရင်... ငါခိုင်းသာ ထည့်လိုက်... ဥမှာ.. နေလို့ကတော့ ဘာမှ တိုးတက် လာမှာမဟုတ်ဘူး...ပြီး
သားအောင် တို့ သားဖြစ ဖွားမြိုး ကာလ ချိန်း ကျပေး တယ်... မဟုတ်လား
ပြီး... နင့်သား အဲ့ဒီ ဘုရားကျွန် ဘုရားကျွန်းက ကြို့ကျောင်း မှာသာနေခဲ့ ရင်... ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်ကို ဖြစ် မှာပါ... မိနှင်းရဲ့ သိရဲ့လား
တင်... တင်ပါ့ဘုရား
ငါသိပါတယ်လေ... နင်က... နင့်.. သားနဲ့ မခွဲချင် ဖြစ်နေတာမဟုတ်လား အေးလေ ... ဒါတော့ နင် စဉ်း စားပေါ့
ကွတ်... ကွတ်..
၂၆

နင်လည်းသိတာပဲ... မှို
ဒီ လောကပါ ကြည့်စမ်း
ရွှေမြောက်ဖိုးက, ကိုဒါဂျာ
ကျုံးမှုန်း တစ်ရွာလုံးသိတဲ့
ကိစ္စ၊ သာအောင်... သာအောင်
သူ မရှိတာနဲ့ ကိုဒါခမျာ
အားပြ ဖြစ်ရပြီး...ခု
သောင်ထဲ ရောက်နေရှာပြီ
မဟုတ်လား
အိမ်း.....
မှတ်မှတ်ဆောင်းဖြစ်
ဖြစ် မချမ်းသာ
နိုင်ဘူး...
သူကြီးသာအောင်ကိုလှူလိုက်ထဲ အချိန့် အကလာ အပ်ဖွင်း
ထားတော့ လူကောင်းတွေ အဖို့ အရာရာ
သတိနဲ့ နေမှ ထိုင်မှ အကျိုး မနည်းမှာမို့လားကွဲ့
တင်ပါ့ဘုရား
အေးလေ... သရေတော် ရှည်ရှည်ဝေးဝေးလဲ
မပြောချင်ဘူး.... သာအောင်နဲ့ ပတ်သက်လို့
ကတော့ အကမကြီး ကိုယ်တွေ့ပဲ မဟုတ်လား
အဲ့ဒီအတွက်... သရေတော်ပြောတဲ့ အဓိ အစဉ်
ကောင်း မကောင်း စဉ်းစားပေါ့ကွယ်
တင်... တင်ပါ့။ တပည့်တော်
သူ့ အကြောင်းနဲ့ တိုင်ပင် ကြည့်ပါ
ဦးမယ် ဘုရား

တစ်ဦးတည်းသော သား'၊ တစ်ဦးတည်းသော မြေး' မို့ မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံနိုင်အောင် ချစ်ကြသော်လည်း ကျွန်ုပ် ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်မည့် အရေး၊
ပြီး... သူကြီး သာခေါင်နှင့် သူ့သား သာဒင် တို့၏ အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်နိုင်ရေး တို့မှာ...
ဆရာတော် စီစဉ်သည့်အတိုင်းသာ လိုက်နာရန် ကြတော့သည်မို့
သား... ဒဲ့ပီ ဟိုရောက်ရင် ဆရာတော့်စကားကိုနားထောင် နော်... ကိုလည်း မမေ့နဲ့ကွဲ့ ကြားလား.... အစ်... အစ်... ဇိုး
အာဝု အု...ဝု
သိပ်ငိုမနေပါနဲ့ သမီးရယ်... ငါ့မြေးလေး သွားခါနီး လာခါနီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရှာပါမယ်အေ... ဇို...
သားရယ် ဟီး.... ဟီး
ဝေး... မနိုးတို့ သွားကြစို့ဟေ့ ဆရာတော် ကျောင်းဆိပ်မှာ.. စောင့်နေပြီ...
ဟုတ်...ဟုတ် ကဲ... လာပြီ ကိုရှင် ဝေးရာ လာပြီ

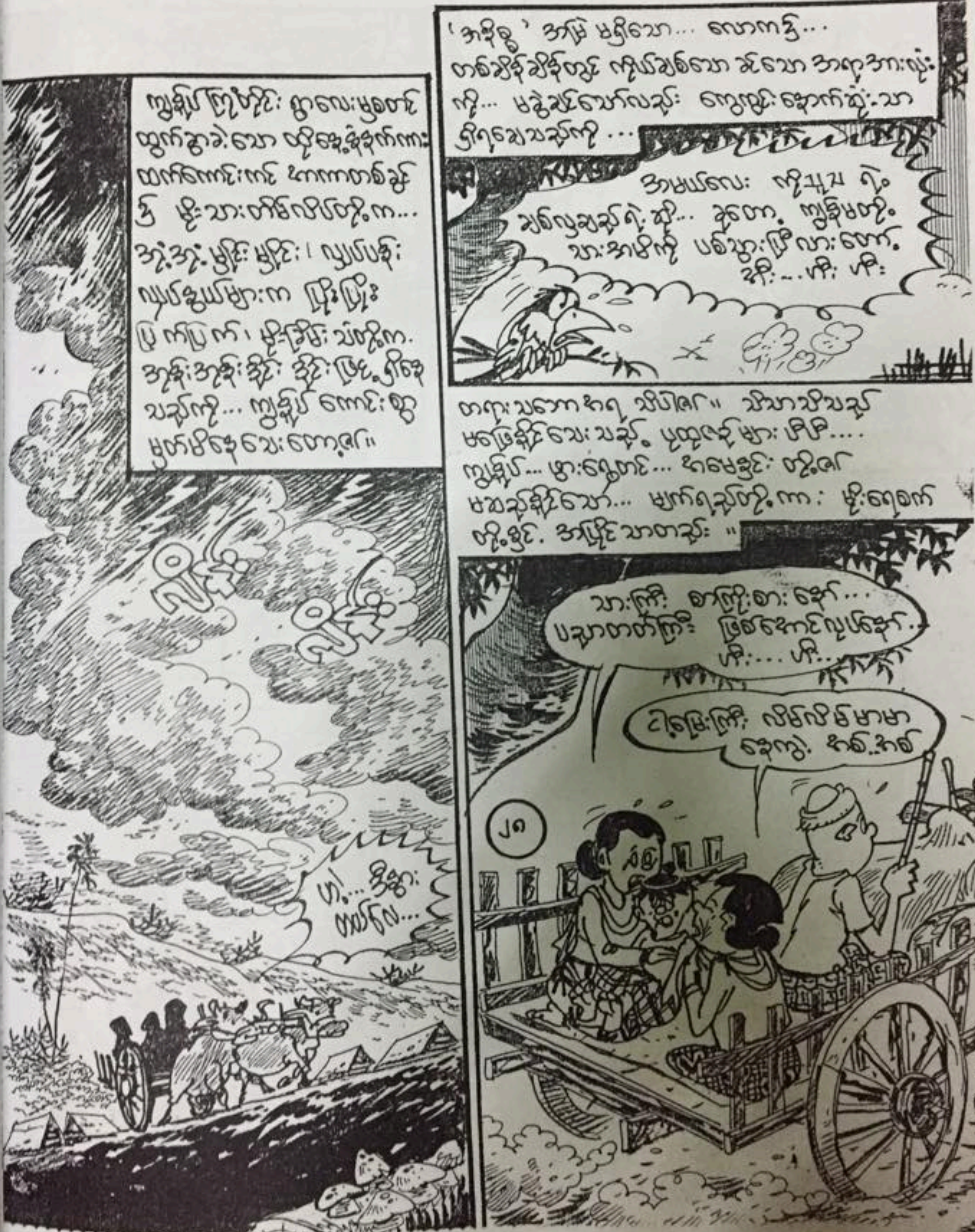
ကျွန်ုပ် ကြီးပြင်း ရွာလေးမှစတင် ထွက်ခွာခဲ့သော ထိုနေ့နံနက်ကား ထက်ကောင်းကင် ဝဲကကာတစ်ခု၌ မိုးသားတိမ်လိပ်တို့က... အုံ့အုံ့မှိုင်းမှိုင်း၊ လျှပ်ပန်း လျှပ်နွယ်များက ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက်၊ မိုးခြိမ်းသံတို့က... အုန်းအုန်း ဒိုးဒိုး ပြေးရှိနေသည်ကို... ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ မှတ်မိနေသေးတော့၏။
ဂျိမ်း
ဂျိမ်း
ဟဲ့... ရှိန်ဒိုး တယ်ဖြေ...
'အိုဂွ' အမြဲ မရှိသော... လောက၌... တစ်ချိန်ချိန်တွင် ကိုယ်ချစ်သော ခင်သော အရာအားလုံးကို... မချွင်းချန်သော်လည်း ကွေကွင်းအောက်ဆုံးသာ ရှိရသေးသည်ကို...
အမယ်လေး ကိုယုမ ရဲ့ ချစ်လှသည် ရဲ့ဆို... ခုတော့ ကျွန်မတို့ သားအမိကို ပစ်သွားပြီလားတော့ ဟီး... ဟီး ဟီး
တကယ့်သဘော ဧရ သိပါ၏။ သိသာသိသည် မဖြစ်နိုင်သေးသည့် ပုထုဇဉ်များ ပါပဲ.... ကျွန်ုပ်... ရွာရှေ့တင်... ဧဝမေဒ္ဒင်း တို့၏ မသည်နိုင်သော... မျက်ရည်တို့ကား မိုးရေစက်တို့နှင့် အပြိုင်သာတည်း။
သားကြီး စာကြိုးစားနော်... ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်အောင်လုပ်နော်... ဟီး... ဟီး...
ငါ့မြေးကြီး လိမ်လိမ်မာမာ နေကွဲ့ အစ်..အစ်
၂၈

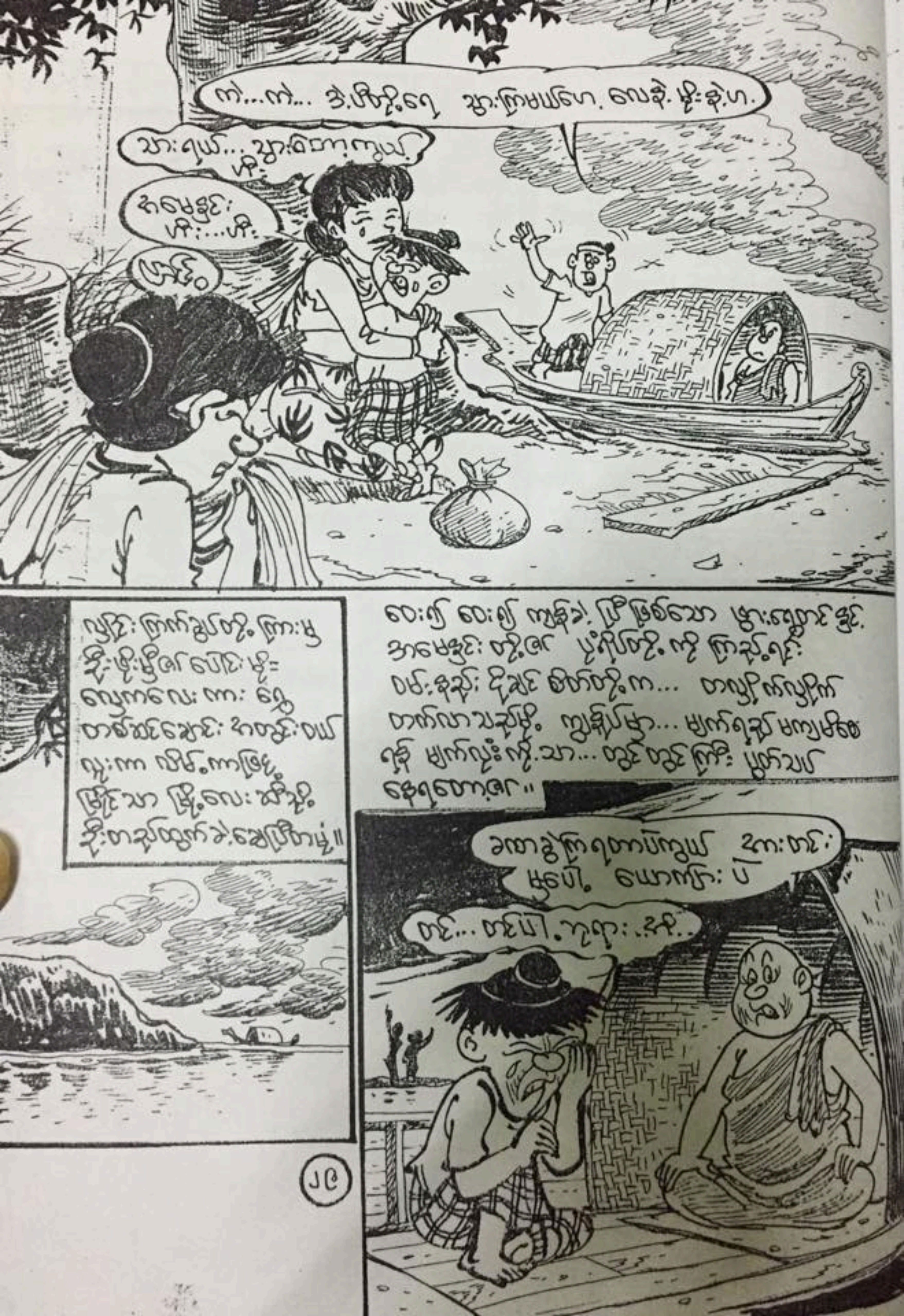
ကဲ...ကဲ... ဒီပိုတိုးရေ့ သွားကြမယ်ဟေ့ လေနဲ့ မိုးနဲ့ဟ
သားရယ်... သွားတော့ကွယ် မိုး
အမေနှင်း မိုး...မိုး
ဟင့်ဝ
လှိုင်းကြက်ခွပ်တို့ကြားမှ ဦးဖိုးမြိုင်၏ ပေါင်းမိုး လှေကလေးကား ရှေ့ တစ်ဆင်ချောင်းအတွင်းဝယ် လှုပ်ကာ လိမ့်ကာဖြင့် မြိုင်သာ မြို့လေးဆီသို့ ဦးတည်ထွက်ခဲ့လေပြီတမုံ ။
ဝေး၍ ဝေး၍ ကျန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော မှားရွာတောင်ခွင့် အမေနှင်းတို့၏ ပုံရိပ်တို့ကို ကြည့်ရင်း ဝမ်းနည်း ငိုချင် စိတ်တို့က... တလှိုက်လှိုက် တက်လာသည်မို့ ကျွန်ုပ်မှာ... မျက်ရည် မကျမိစေရန် မျက်လုံးကို သာ... တင်းတင်းကြီး မှိတ်ထား နေရတော့၏ ။
ခဏခွဲကြရတာပါကွယ် အားတင်း ထားပါ့ ယောက်ျားပဲ
တင်... တင်ပါ့ ဘုရား...

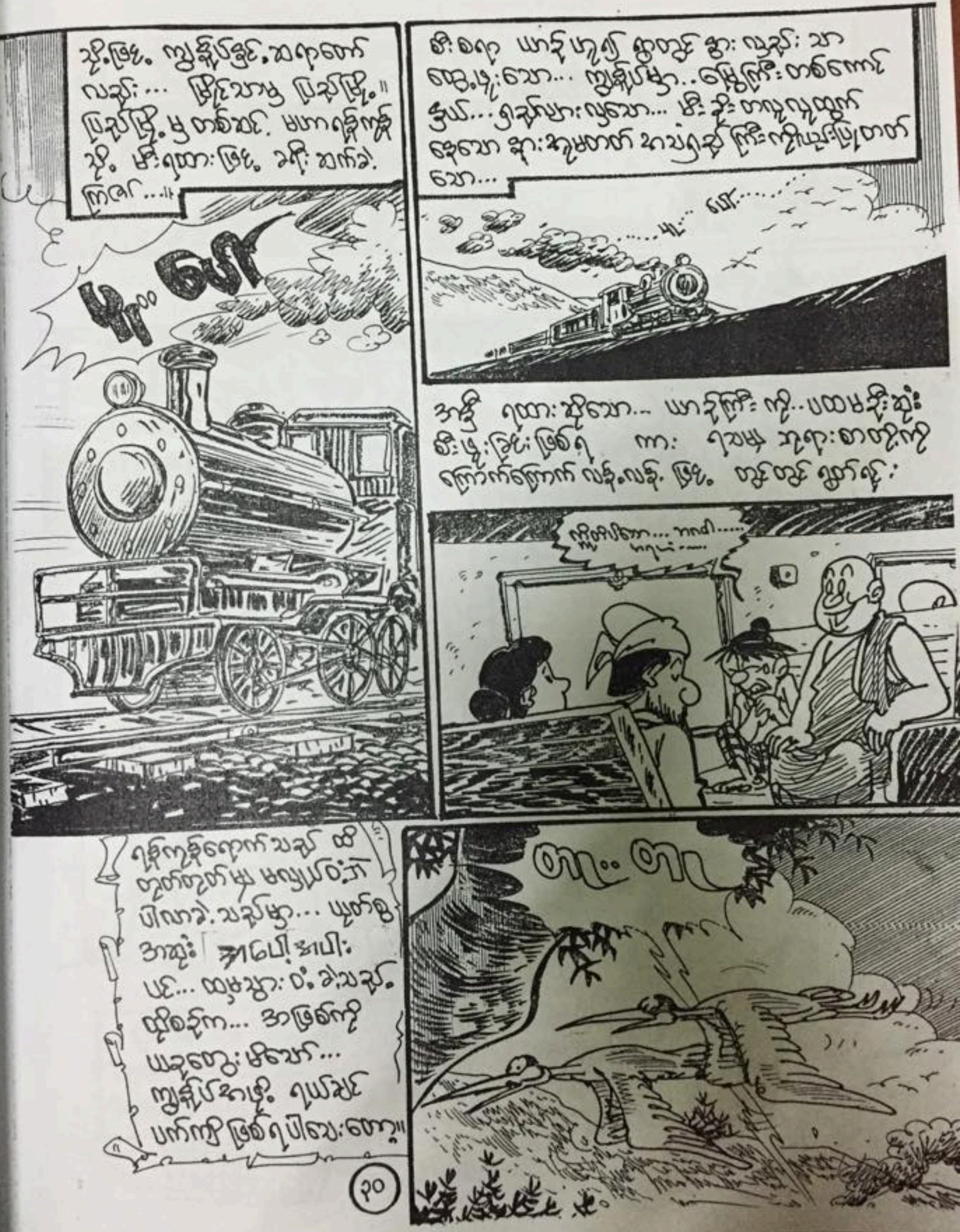
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာတော် လည်း... မြို့သာယာ ပြည်မြို့။ ပြည်မြို့မှ တစ်ဆင့် မဟာရန်ကုန် သို့ မီးရထားဖြင့် ခရီး ဆက်ခဲ့ ကြ၏...။
မီးရထား ယာဉ်ဟူ၍ ရွာတွင် နွားလှည်း သာ တွေ့ဖူးသော... ကျွန်ုပ်မှာ.. မြွေကြီးတစ်ကောင် နှယ်... ရှည်လျားလှသော... မီးခိုး တလူလူ ထွက် နေသော ရထားအုပ်တော် အသံရှည် ကြီးကို ယှဉ်ပြုံးတော်တော် သော...
အချို့ ရထားဆိုသော... ယာဉ်ကြီး ကို.. ပထမဦးဆုံး စီးဖူးခြင်း ဖြစ်၍ ကား ရသမျှ အရာတိုင်းကို ကြောက်ကြောက် လန့်လန့် ဖြင့် တွင်တွင် ကြည့်ရှု၏
ကျွတ်ပါတော... ဘုရား... ဘုရား...
ရန်ကုန်ရောက်သည် ထိ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ဝံ့ဘဲ ပါလာခဲ့သည်မှာ... ယုတ်စွ အဆုံး အပေါ့ အပါး ပင်... ထမသွား ဝံ့ ခဲ့သည့် ထိုစဉ်က... အဖြစ်ကို ယခုတွေးမိသော်... ကျွန်ုပ်အဖို့ ရယ်စရာ ပက်ကျိ ဖြစ်ရပါသေးတော့။
တာ.. တာ

ဪ... ဖြေး ကျွန်ုပ်တို့လည်း ပြည်မြို့ မှတ်တိုင်မှ မီးရထားဖြင့် လာခဲ့သည်မှာ... ရန်ကုန်သို့ နေဝင်... မိုးချုပ်အချိန်၌ ရောက်ရှိခဲ့တော့၏။
ထို... ပြည်-ရန်ကုန် မီးရထားလမ်းသည် (၁၈၇၇) ခုနှစ်တွင် မြန်မာပြည်၌ ပထမဦးဆုံး ဖောက်လုပ်သော ရထားလမ်းဖြစ်သည်ကို နောင်တစ်ချိန်၌ ကျွန်ုပ် သိရှိခဲ့ရ၏။

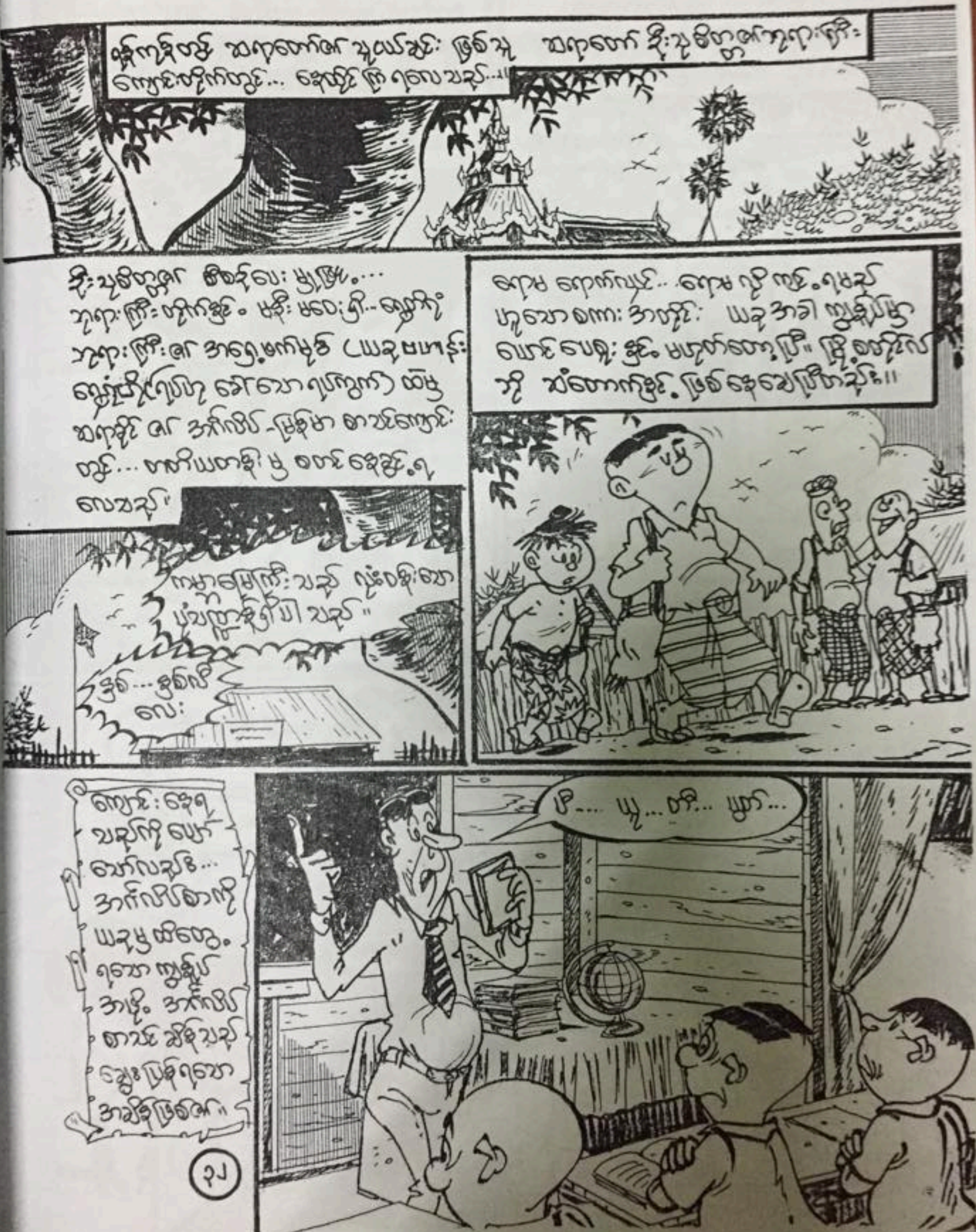
ထိုကျွန်းတွင် ဆရာတော်၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ ဆရာတော် ဦးသုမိတ္တ၏ ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်တွင်... နေထိုင်ကြ ရလေသည်...။
ဦးသုမိတ္တ၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့်.... ဘုရားကြီး တိုက်နယ်။ မဒီး မလေးရှိ... ချော့ကို ဘုရားကြီး၏ အရှေ့မျက်နှာ (ယခု ဗဟန်း မြို့နယ် (ဂျပန်ခေတ် ခေါ်သော ရပ်ကွက်) ထဲမှ ဆရာခိုင် ၏ အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ စာသင်ကျောင်း တွင်... တစ်ပါးတည်း မှ စတင်နေထိုင်ရ လေသည်။
ရွာ ရောက်လျှင်... ရွာ လို ကျင့်ရမည် ဟူသော စကား အတိုင်း ယခု အခါ ကျွန်ုပ်မှာ ဖောင်ပေရှူး နှင့် မဟုတ်တော့ပြီ။ မြို့ စတိုင်လ် ဘိုသံ တောက်ချိုင့် ဖြစ်နေပေပြီတကား။
ကမ္ဘာမြေကြီး သည် လုံးဝန်းသော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပါသည်။
ဒွစ်... ဒွစ်လေး
ကျောင်းနေရ သည်ကို ပျော် သော်လည်း... အင်္ဂလိပ်စာကို ယခုမှ ထိတွေ့ ရသော ကျွန်ုပ် အဖို့ အင်္ဂလိပ် စာသင် ဆိုသည် ချွေးပြန်ရသော အချိန်ဖြစ်၏။
ပီ... ယူ... တီ... ယွာ...

ဟပ်... ဟပ်... ဟပ်ချိုး
ကျော့ အရှင် မြတ်အား ကောင်းချီး ပေးတော်မူပါ

ဥရောပ ကျွန်းနိုင်ငံလေးမှ နေမဝင် အင်ပါယာကြီးကို ထူထောင်နိုင်သည့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့အား လေးစားအတုယူဖွယ် အချက်များ ရှိခြင်းကို... ငြင်း၍ရ မရှိသော်လည်း။
ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူငယ်နှင့် မြန်မာလူမျိုးများကို... အစဉ်အမြဲ အထင်သေးခဲ့ပြောဆိုတတ်သော... အရာရှိလျှံ၏ စကားတို့ကိုမူ ကျွန်ုပ် မမေ့နိုင်သေးပေ..။
မင်းတို့ မြန်မာတွေဟာ... ငါးပိရည် စားတယ်... မရိုး အတိုင်း အလွန် ညစ်ပတ်..
ဟွန်း
ထမင်း စားရင် ဇွန်း ခက်ရင်းနဲ့ မစားဘူး လက်နဲ့ စားတယ် အဲဒီလက်ဟာ... နေရာ မျိုးစုံကို အသုံး ပြုတယ်
မင်းတို့ မြန်မာ တွေရဲ့ အရည်အချင်း ဟာ... မရိုး ပုံစံ သိပ်.... သိပ်သနား စရာ ကောင်းတယ်..
ဘိုကျွန် တစ်ကောင်ပါလာနဲ့ ဖြစ်ပြီ...
၃၄

ဂွတ်မောနင်း ဆရာ.
အိုး ရက်စ်
မောနင်း... မောင်.

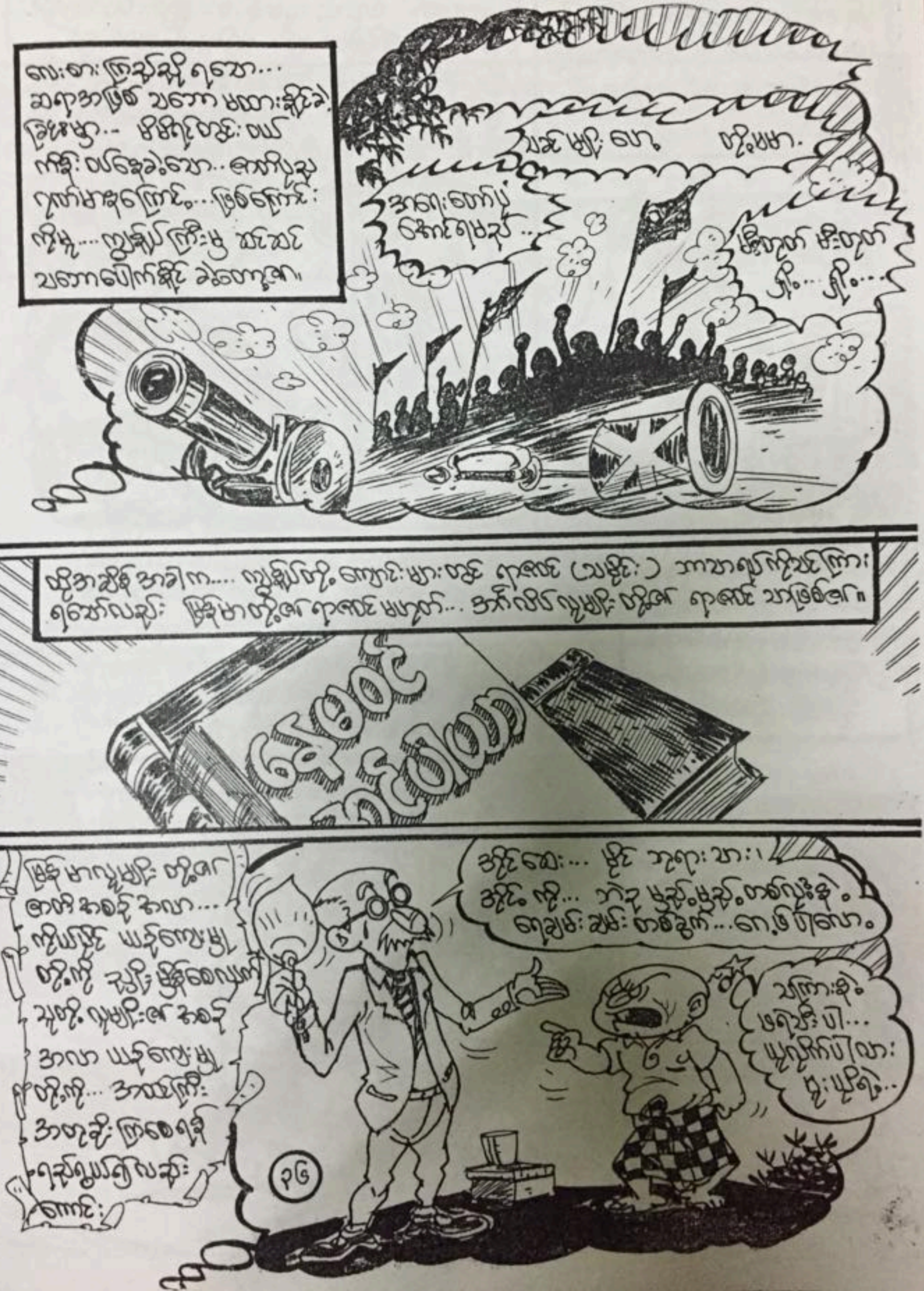

သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ
အရေးတော်ပုံ အောင်ရမည်...
ရှို့... ရှို့...
ထိုအချိန်အခါက... ကျွန်ုပ်တို့ကျောင်းများတွင် ရာဇဝင် (သမိုင်း) ဘာသာရပ်ကိုသင်ကြား ရသော်လည်း မြန်မာတို့၏ ရာဇဝင်မဟုတ်... အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့၏ ရာဇဝင်သာဖြစ်၏။

မြန်မာနိုင်ငံပေါ် ကျွန်ပြု အုပ်ချုပ် နေသော သူတို့၏ ဖြန့်ဖြိုက်ရေးစီမံချက်များ လည်း ပညာရေး အတွက် အသုံးချ ရုံမျှ… ရည်ရွယ်၍ လည်းကောင်း….
ပညာတတ်… ပညာမဲ့ လူတန်းစား ခွဲခြားပေးထားခြင်း အားဖြင့် အမြဲကြက်သွင်း အိုးမည်း သုတ်ရုပ် ခိုင်းသလို… ဘွေးသွဲ့ အုပ်ချုပ်နိုင်ရေး အတွက်ရည်ရွယ်၍ လည်းကောင်း၊ သူတို့၏ ကျွန်ပညာရေးကို ဖြန့်ချီ သင်ကြားပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။
ပညာမဲ့တွေ ကျွန် ချွေးတော်နဲ့တယ်
ထိုအချိန်က…ပညာရေးစနစ် တွင်… (၁) အင်္ဂလိပ်ကျောင်း (၂) အင်္ဂလိပ်မြန်မာကျောင်း (၃) မြန်မာကျောင်း ဟူ၍… သုံးမျိုး သုံးစား ရှိ၏။
ကျောင်းအားလုံးကို ချုပ်ကိုင်က… ခန့်ထားသော ရန်ကုန်မြို့ရှိ ပယ် ကျောင်း ကော်မတီ လူကြီးများက အုပ်ချုပ်၏။ ထိုကော်မတီမှ… ပညာရေး အဆင့်ရှိသော ကျောင်းများကို… ထောက်ပံ့ကြေး အနည်းငယ်ပေး၏။ အင်္ဂလိပ်ကျောင်း များအတွက်မူ ထောက်ပံ့ကြေး လုံလောက်စွာ ပေးက… ကျောင်း အဆင့်အတန်းကို ခွဲခြားထားခဲ့ကြ၏။
အင်္ဂလိပ်ကျောင်း
အင်္ဂလိပ် မြန်မာကျောင်း
မြန်မာကျောင်း
အင်္ဂလိပ်ကျောင်းသား အကောင်းစား မြန်မာကျောင်းသား ××××××××××

နှစ်စဉ်… မတ်လ၌ အစိုးရက… စာမေးပွဲကြီးများ ကျင်းပပေးပြီး အောင်ချက်ကောင်းသော ကျောင်းကို ထောက်ပံ့ကြေး ဟူသော မက်လုံး ပြုပေးခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ပညာရေးကို သက်ဆိုးရှည်စေခဲ့တော့၏။
ပညာသင်ကျောင်းများမှ လစ်ပေးသည် ဆိုသော်လည်း ကျောင်းလခ…. ကျောင်းစာအုပ်ကြေး၊ ဝင်ကြေးတို့ကို… ပိုက်ဆံချမ်းသာသူ၊ လူလတ်…တန်းစား မြေလည်သူတို့ ပေးကြရာ… . တကယ့်ဆင်းရဲသူ့ငွေကြေးများ သတ်မှတ်ထားရာ…
မေမေ သားကြီးလာရင်… ဘိုကျောင်းမှာ…နေမယ်နော်.
တစ်သက်လုံး ကျွန်ခံရမယ့်ကိန်း ဆိုး
ကျွန်ုပ်သင်ပါက်ကာလတွင်… ထမင်းဖွဲ့ခြစ်နေကိုပင်…ကြက်ယက်သလို… ရှာဖွေစားနေရသည့် လူကား အများစုဖြစ်သည်မို့ ပညာရေးမှာ တစ်ပိုင်းတစ်စခွင့်ပင်… ခဲခဲသိမ်းခဲ့ကြရသည် ဆိုသည်။
အမယ်မင်… တို့ မိသားစု အားလုံး ပေါင်းရင်… (၆) တန်းလောက်တော့ ရှိပါတယ်ကွ… ဟေး..ဟေး.
ကျွန်ုပ်အဖို့မှာ…. ဆရာတော်ဦးသုခ ကြွက… အုံ၏ အကောင်းဖြစ်သော ဆရာဒိုး အား မေတ္တာ ရပ်ခံထားသဖြင့် အလကား ပညာရေးကို… အလကား သင်ခွင့်ရတော့၏။ ကျေးဇူးပါပေတော့၏။
အလကား ကျောင်းသား ပေါ့

အခန်း ‹ ၅ › မြနှစ်ဆိုသောမိန်းကလေး

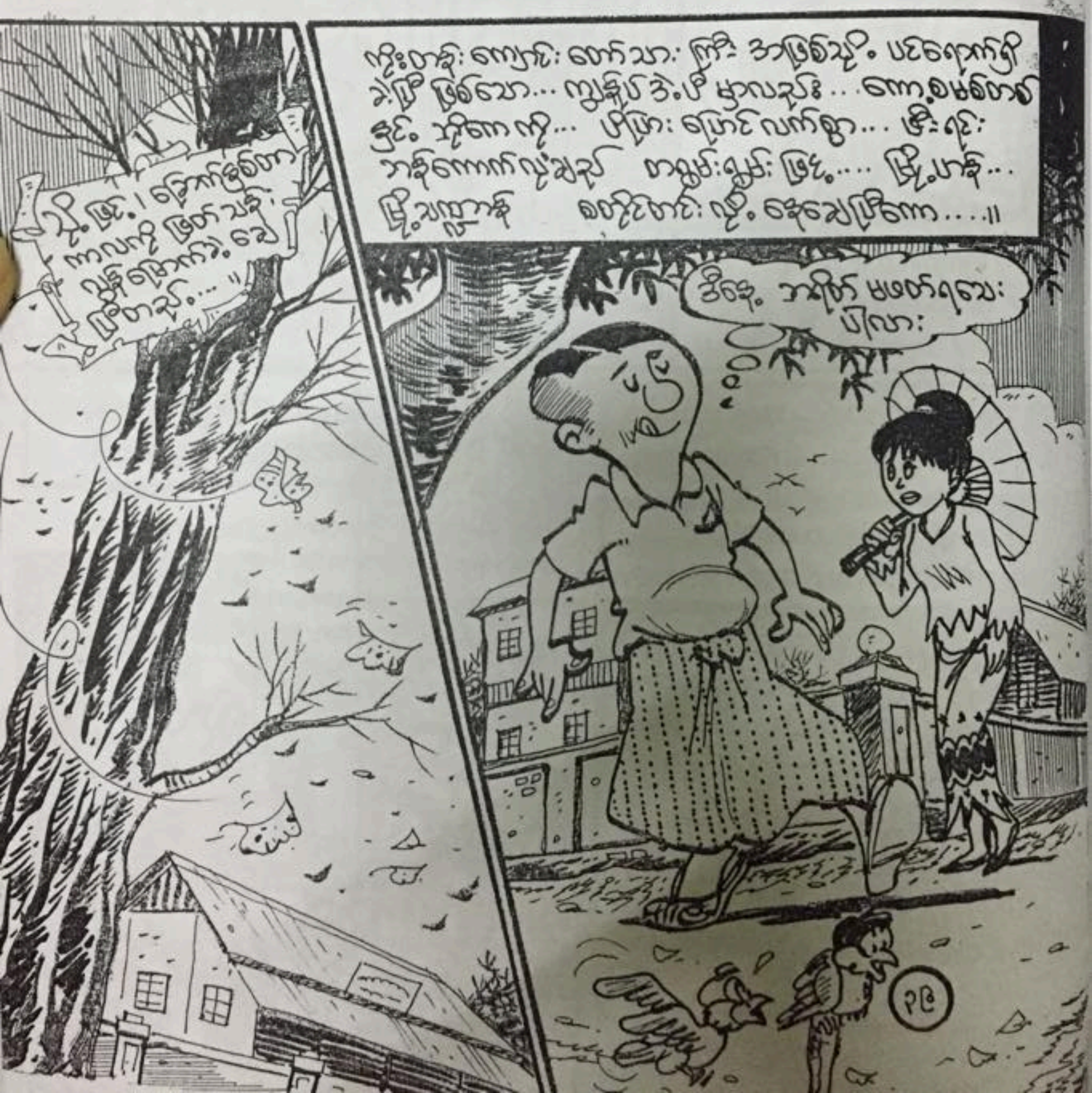

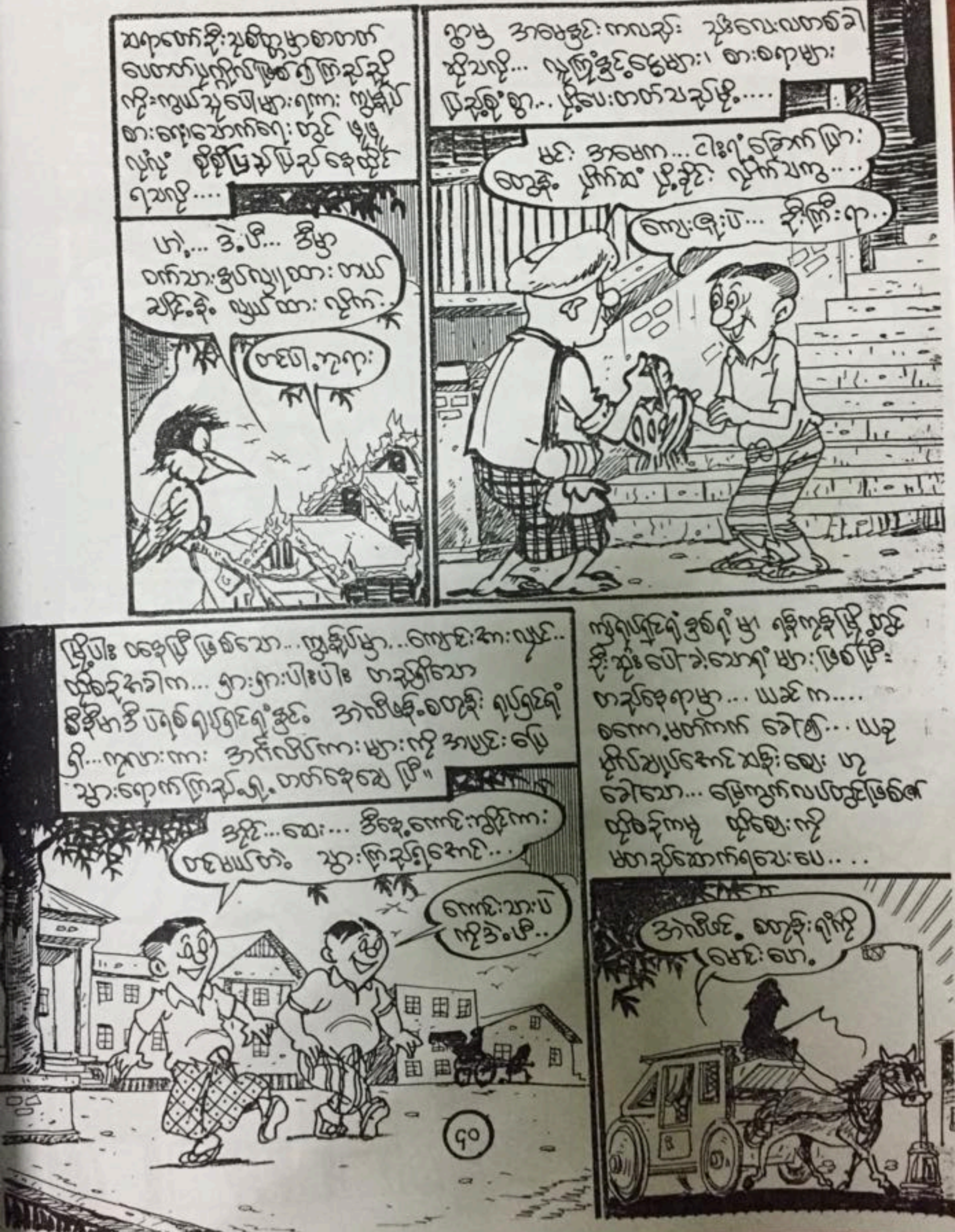

ဟဲ့... ဒဲ့ပါ... ဒီမှာ
ကျေးဇူးပဲ... ဦးကြီးရာ..
ကောင်းသားပဲ ကိုဒဲ့ပါ..

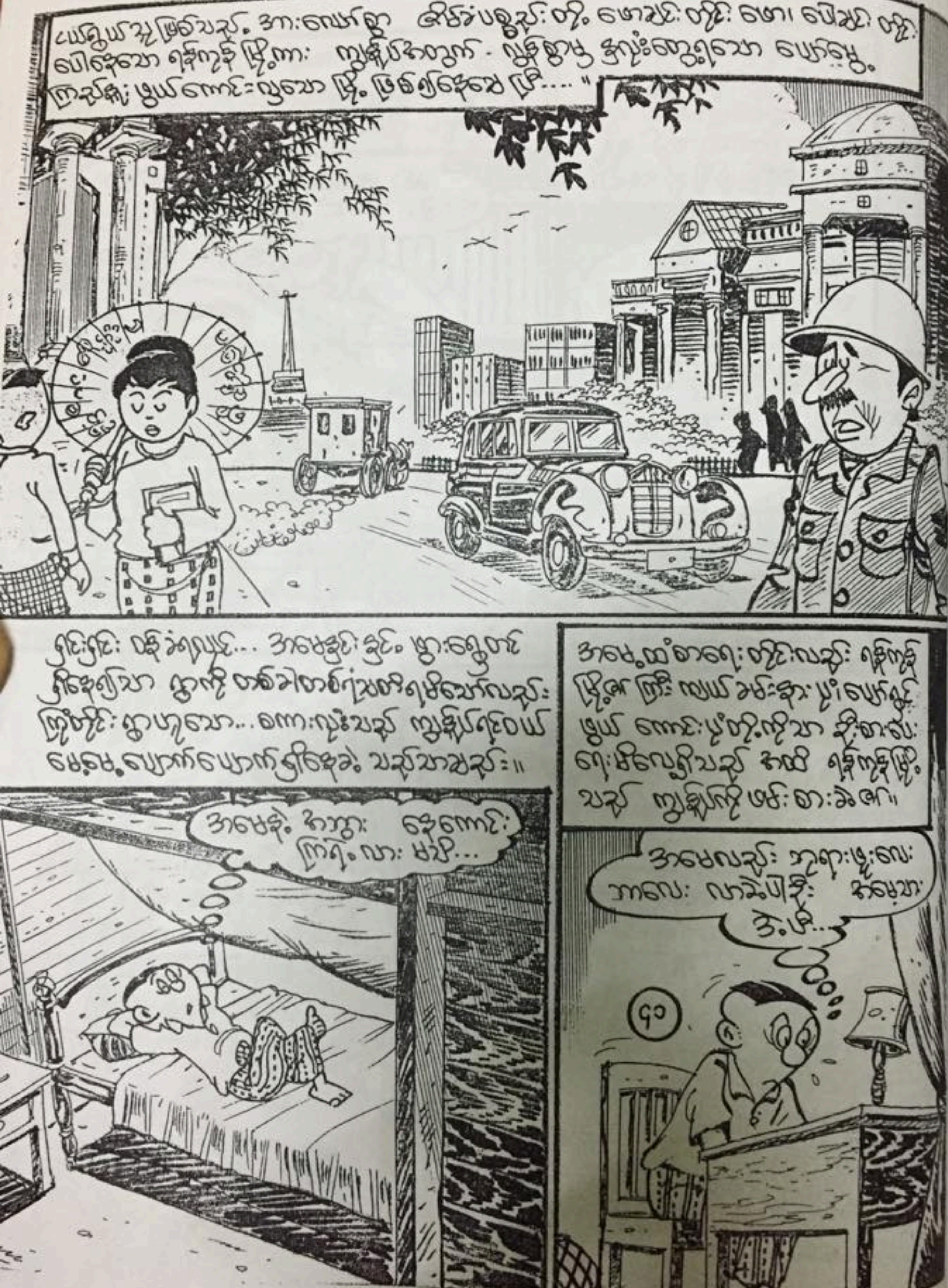
ပေါ်နေသော ရန်ကုန်မြို့ကား ကျွန်ုပ်အတွက် လှပစွာ တွေ့ရသော
ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလှသော မြို့ ဖြစ်ရှိနေသည် ပေ...."
ရှင်းရှင်း ပြောရလျှင်... တစ်ခါတစ်ရံ သတိရမိပေါ်လည်း ... ဟူသော... စကားလုံးသည် ကျွန်ုပ်ရင်ဝယ် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိနေခဲ့သည်သာသည်။
အမေ့ထံ စာရေးတိုင်းလည်း ရန်ကုန်မြို့၏ ... ဖွယ်ကောင်းပုံတို့ကိုသာ ... ရေးမိလေ့ရှိသည် အထိ ရန်ကုန်မြို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းစားခဲ့၏။
အမေနဲ့ အဘွား နေကောင်းကြရဲ့လား မသိ...
အမေလည်း ဘုရားဖူးလေး ဘာလေး လာခဲ့ပါဦး အမေ့သား ...
၄၁

ဥဩ...ဥဩ...ဥဩ...
ကောင်းပါတော် ကောင်းပါ့
ဟုတ် ဟုတ်

မနှစ်ကပဲ သူ့မိဘတွေပါး စလုံး ဝမ်းရောဂါ နဲ့ ဆုံးသွား ရှာတယ်လေ... ဒွေးမျိုး သားချင်း လည်းမရှိ တစ်ကောင်ကြွက် ဘဝ ဖြစ်နေရှာ့.
ဒါ အမေမွေးစားတယ်လေ... အမေ့ အသွက်လည်း သမီး လိမ္မာလေး တစ်ယောက် ကောက်ရတာပဲပါကွယ်
သူ့ငယ်နာမည်က မပေထွေးတဲ့၊ မြနှစ်ဖြိုးတဲ့ နာမည်က အမေပေးတဲ့ နာမည်
အမေကား မမြနှစ်ကို အတော် ချစ်ခင်ရှာပုံရ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အမေ့အတွက် အဖော်ကောင်း ရသည်ကို... ကျွန်ုပ်ကျေနပ် လှချေ၏။
ကောင်းပါတယ် အမေရယ် သားကိုယ်စား အမေ့ကို ပြုစုမယ့်သူ ရတာပေါ့။
မမြနှစ်နှင့် ကျွန်ုပ် ကို ရည်ရွယ်သော အကြောင်းကို ဆောင်တစ်ခုသိမှ ကျွန်ုပ် သိရလေ သည်။ ထိုစဉ်က မှ မြို့သူပင်ထက် အရွယ် ရောက်ပြီ... ကျွန်ုပ် အဖို့...
သို့သော် မားမားနှင့် တောသူ မမြနှစ် တို့ပေါ် စိတ်ဝင်စားခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ...။
တောသူနဲ့ မြို့သူ တခြားစီပါပဲကွာ..

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အဖေနှင့် မမြနုစ်အား ရန်ကုန်မြို့ အနှံ့ ဘုရား ရုံနှင့် လည်ပတ်ရှုဖွယ် ကောင်း သည့်နေရာ များသို့... ရထားလုံးစီး၍ တစ်မြို့။
ချွ... ချွပ်... ချွပ်...
ဓာတ်ရထားဖြင့် တစ်သွယ်...။
လန်ချား စီး၍လည်း တစ်နည်း၊ အမျိုး မျိုး အဖုံဖုံ ပို့ဆောင်ပေးရာ... အဖေနှင့် မမြနုစ်မှာ ကျေနပ် အားရပျော်ရွှင် ကြသလို...
လူတွေများ စည်လိုက်တာဟာယ် တို့ ရွာက... ဘုရား ပွဲတော် တောင်... စည်သေး
ဟုတ်ပ.... အဖေနှင်း ရယ် နော်...
ကျွန်ုပ် ကလည်း မိမိ လူရည် လည်မှုကို... အလွမ်းပြသနိုင်ရသည်မို့ ကျေနပ် အားရ အဝင့်ကြွမိ နေတော့၏။
နောက်ပြန် ကျရင်... အဖေနှင့် တို့ကို... ဓာတ်ရှင် လိုက် ကပြမယ်..

သို့ဖြင့်... အမေတို့ တစ်လခန့်နေ
ဒီလောက်လဲ အားငယ် မနေနဲ့ကွာ... ယောကျာ်းပဲ...
ဟင့်... ဟင့်
အပြန်လမ်းတွင်...

အခန်း (၆) မျက်နှာမှာအလှတွေပေနေသော ခင်ခင်

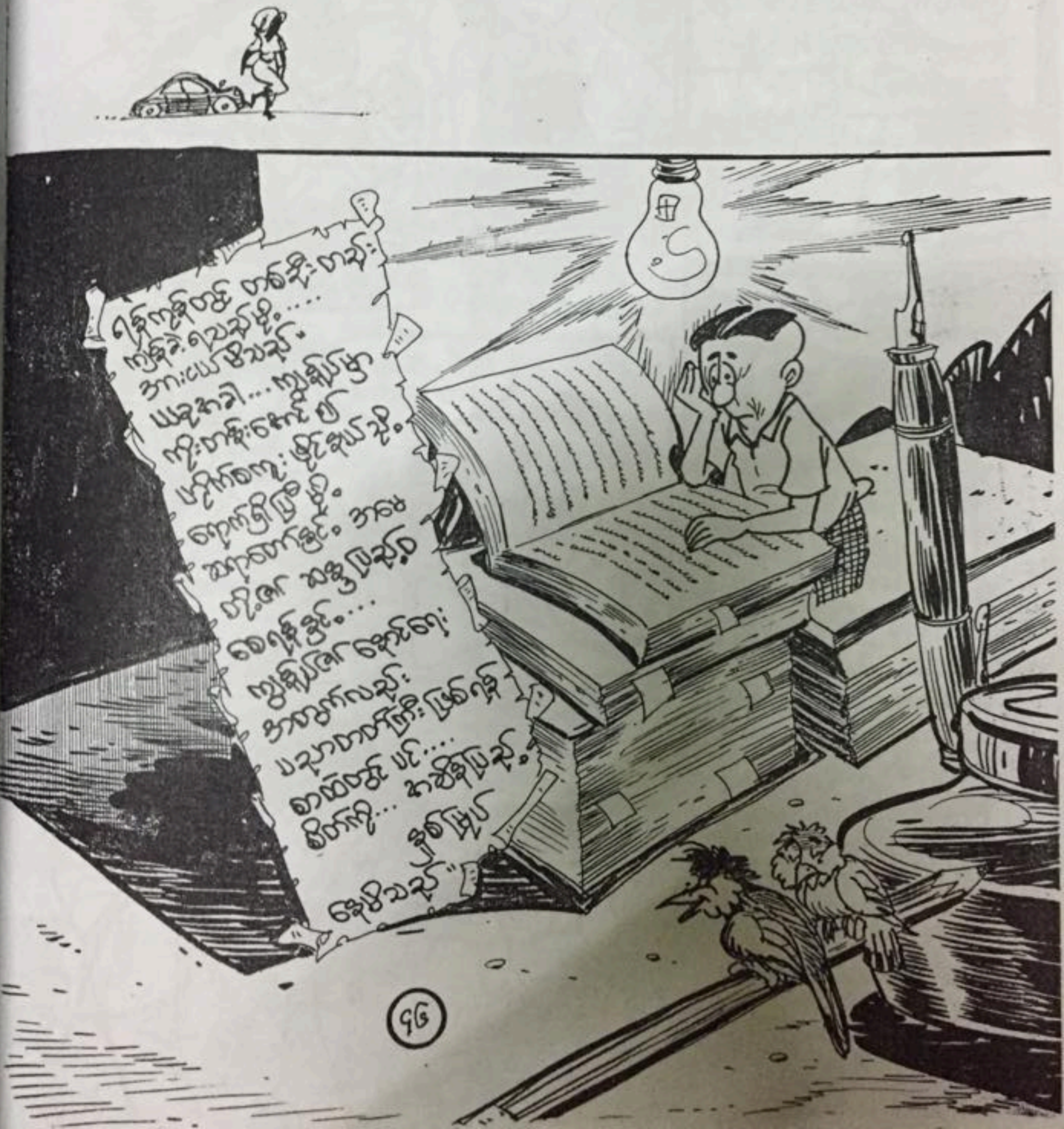

ကျောင်းလခနှင့် အခြားစရိတ်စကများ ကြီးမြင့်မှုကြောင့် ကျောင်းသားဦးရေများ ရှုံ့ ကျောင်းဆက်မတက်နိုင်ကြတော့ဘဲ... အလုပ်ရှင်ဘို့ ထွက်သွားကြရသဖြင့်... ကျွန်ုပ်တို့ ဟိုက်စကူး ဖိုင်နယ်တန်းတွင်လည်း... ပိုပိုပါးပါးကြီး နည်းသွားခဲ့လေပြီ..။
ခုခုပါပဲမှ ကျောင်းသား ယခုခါနဲ့ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အတန်းတွင်... မိန်းကလေး ဆိုလို့ ကွေ့ကိုမှ ပြောင်းလာသော ဟိမ်ဝင်း ဆိုသူ တစ်ဦးသာ... ရှားရှားပါးပါး ရှိလေသည်။
ဘာကြောင့်ရယ် မသိ... ဟိမ်ဝင်းနှင့် ကျွန်ုပ်မှာ ရင်းနှီးခဲ့ကြ၏။ ရှေ့နောက် ပေလား။
ဟိုက်စကူး ဖိုင်နယ်တန်းတွင်... ကျွန်ုပ်မှာ... စာကြိုးစားသည့် အလုပ်အပြင်... ဟိမ်ဝင်း၏ အလှကို... တိတ်တခိုး ကြည့်ရင်း... ရင်ခုန်ရသော အလုပ်ပါ ရခဲ့ပေပြီတည်း။
၄၇

လူပျို ကြီး လေး ကျွန်ုပ် ဒဲ့ပို၏ အလုံးသားကို ပထမဦး ဆုံး စိုးမိုး သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့. သူကား မိုမို ဖြစ်ကြောင်း ကိုမူ ကျွန်ုပ် မျက်မကြောက် ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။
ချစ်သူသည် မုန့်ပေါင်လည်း ဖြစ်ပါ ပြောလို့ ထိကျတော့ ဖိတ်မှာမရှိ။ ကျွန်ုပ်မှာ... သူမ သိ ငါ ပြီး ညှပ် ရိုး မြှင့် သာ... ကျေနပ် နေရ တော့၏။
ဟယ်... ဦးဒီပနီးလေး ဘယ်သူ့များ လာလာ ထား နေ ပါလိမ့်။
ထိုတစ်နေ့မှ အစပြု၍ ကျွန်ုပ်နှင့် မိမိသည် ပန်းရည်းစား မဟုတ်ပေါ်လည်း အလုံးသား ဆိုင်ရာ နားလည် သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြရ၏။ ထိုတစ်နေ့ကား ကျွန်ုပ်၏ အကြည့်, သူဦး ကိုမိ မိ ဖမ်းမိသွားသော... နေ့ပင်တည်း။
ခွေးမသား ခွေး... ဘယ် အချိန်တည်းက... ဆောင်း နေလဲ မသိဘူး... ကိုင်းကွာ...
အိ...

ထိုနေ့က... အကြည့်သူ့ချိုး လှုပ်သွားခဲ့ သဖြင့် ကျွန်မလည်း မျက်နှာပူပြီး မရိုက်ရက် ဖြစ်ရ. မင်းမင်းကို တစ်နေ့လုံး မကြည့်ရဲတော့။ သို့ဖြင့် ကျောင်းဆင်းချိန် ရောက်ခဲ့ပြီ..။
ကတိဆောင် .. ကတိဆောင် .. ကတိဆောင်
ဆေး ပေါး ပေါး
ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများက ပြန်ကြပြီ ..။ ကျွန်မမှာ... သန့်ရှင်းရေး လုပ်ရန်အခန်းထဲ တစ်ဦး တည်း ကျန် နေခဲ့စဉ်....
ဒီ.ပြီ
ဟင်... မင်းမင်း..
မမကို မေးစရာ ရှိလို့ စောင့်နေတာ...
ဘာ... ဘာများ လဲဟင်...
မမ... စာသင်ချိန်မှာ ခုနကို ဘာလို့ ခိုးခိုး ကြည့်နေတာလဲ
ဟင်..ရဲ..ဟိုလေ..ဟို
အသံထွက်ဖြစ်နေသော... ကျွန်မကို မင်းမင်းက... ပြုံးစေ့စေ့ မျက်နှာပေးဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း ....
ဘာလဲ... မင်း မျက်နှာမှာ... တစ်ခုခု ပေနေတာ တွေ့လို့လား
မ... မဟုတ်ပါဘူး မပေပါဘူး
၄၉

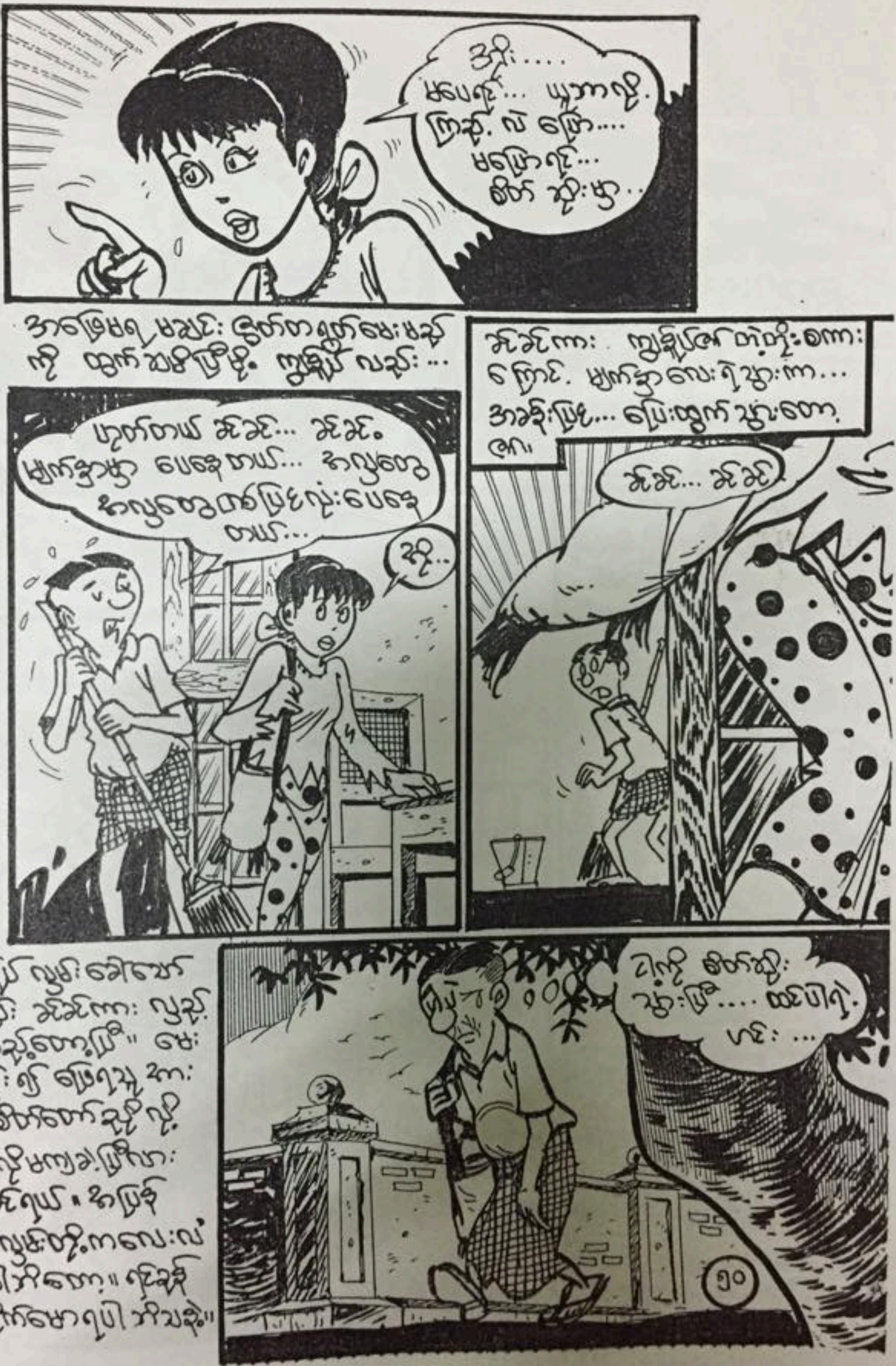
အို....
၅၀

မိမိနှင့် ပတ်သက် သည့်ကိစ္စတွေ များက... တစ်ခုလုံး အပ် မပျက်... ။ သို့သော် ပြုံး ဖြစ်သော... ကျောင်း ပေါက်ရေအိုးများ ရေ ဖြည့်ရန် အတွက် မမေ့သော ပေ... ကျောင်းသို့ လျှောက်ခဲ့၏
အမယ်။ ပန်းကြားသင်ခွင့် ပေးတော့ ကျောင်းရှေ့ ကျွဲရိုးကို... ငါတော်ချိန် ဘလောက် သိပ်ရမယ်..
ရေအိုးများ ဖြည့်ရင်း အလုပ် လုပ်နေစဉ်... ဘာ့ဝမှ ဓါးလှသော အသံကြောင့် ကွန်ရိုမ် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိရာ... အလို...
ဟင်... မငြင်...

ရှုံ့သားကား
ဒိုးအဲ့ ခုနိုးဆောင်နှံ။
သွေ့မျှားကား
တယ်ငြိုး မြုန်း ....။
နား ထင်နားစုံး တွေ
မှတက်လာတော်။
လက်မှား ခြေမှား
တုန့်က... ဒီး စက်ကာ
တုန့်တုန့်ဒိဒိ ။
ဗိုဒ်နှံ့က ပြဿနာ မပြီးသေးဘူး ထင်တယ်... ဘုရား ဘုရား.....
ယူ့ကို ပြောစရာလဲရှိ ပေးစရာလဲ ရှိလို့ ကျောင်းကို စောစော လာခဲ့တာ...
ဘာ... ဘာများ ပါလိမ့် ခင်ခင်ရယ်
ပြောစရာက... ယူ့ အကျင့်... တို့ကို စာသင်ခန်းထဲမှာ... ခိုးခိုး မကြည့်ပါနဲ့. မှတ်ထားပါ ပေးစရာက...
လက်ဝါးဖြစ်ဖို့ များနေပြီ... အီး
ရော့... အိမ်ကျမှ ဖွင့်ကြည့် ဘယ်သူမှ လျှောက်မပြနဲ့... အဲ...

ခင်ကား ကျွန်ုပ်လက်အတွင်းသို့ စာအိတ်လေး တစ်အိတ် ထိုးပေးကာ တဆောင့်ဆောင့်နှင့် လျှောက်သွားတော့၏ ။
ကျွန်ုပ်...ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံးကား စာသာ သင်နေရသည်။ စာထဲ စိတ်ကမရှိတော့။
ဒီ့ပြီ... စာတွေရရဲ့လား
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာလော့ ရတား ပါပြီ... အဲ...အဲ... ဟုတ်ပေါင်...
ကျောင်းဆင်းသည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အိုးမဆိုင်းရုံတမယ် ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်ပြေးခဲ့တော့၏ ။
ကျွန်ုပ် အခန်းတွင်း ရောက်သည်နှင့် ခင်ခင်ပေးခဲ့သော စာအိတ်လေးကို တုန်းယင်စွာဖြင့် ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ
VA!
စာအိတ်ထဲတွင် ရှိနေသည်က... ကျွန်ုပ်၏ ပန်းဖြတ် သဖွယ်... ခင်၏ ကိုယ် တစ်ပိုင်း ဓာတ်ပုံလေးပါ တကား ။
၅၃

ရှားတာကလို့ ဆိုရင်
ဆိုကြတော့။
မချစ်မှုး ဝေးသည့်
အချစ်ရှုံးလေး မို့
ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းသာ
လုံးကြွ လွန်ရှာကား
ကျွမ်းပင် အားပါး
တရ ထိုး လိုက်
မိပါလေး။
အိုး...
အားလား
ပေးစမ်း ပါဗျာ..
ယခုတော့ ကျွန်ုပ်ကဗျာလက်ရာသစ်လေး ကို... စာသင်ခန်း တွင်း ဝယ် ဆိုးကြည့်မို့ မလိုတော့ပါပြီတည်း..။
ကြည့်လေ ချစ်လေပါပါလား အိမ်ရယ် ဟင်း
တစ်သက်လုံး အဲ့ဒီ ရင်ထဲမှာ... သိမ်းထား လိုက်ပြီ...
ဖေးမှ
တစ်သက်လုံး တမြတ်တနိုး သိမ်း ဆည်း ထွေးပွေ့ ထားသော ပေါ်လည်း ကြုံသာကြုံ ဆုံသည်းခံ့ မပါ သည့် အဝေးတစ်ခါတစ်ခုံဝယ် စာတိုလေးကိုသူ့ဘေ မျှလမ်းရှင်ထဲပြန်လည်အပ်နှံရမည့်အကြောင်းကို မှု ဟိုခုက... အိပ်မက်ပင် ယောင်လို့ မယကနဲ့။

အခန်း (၇) ကြင်ဟုတ် နှင့်မြခေတောင်

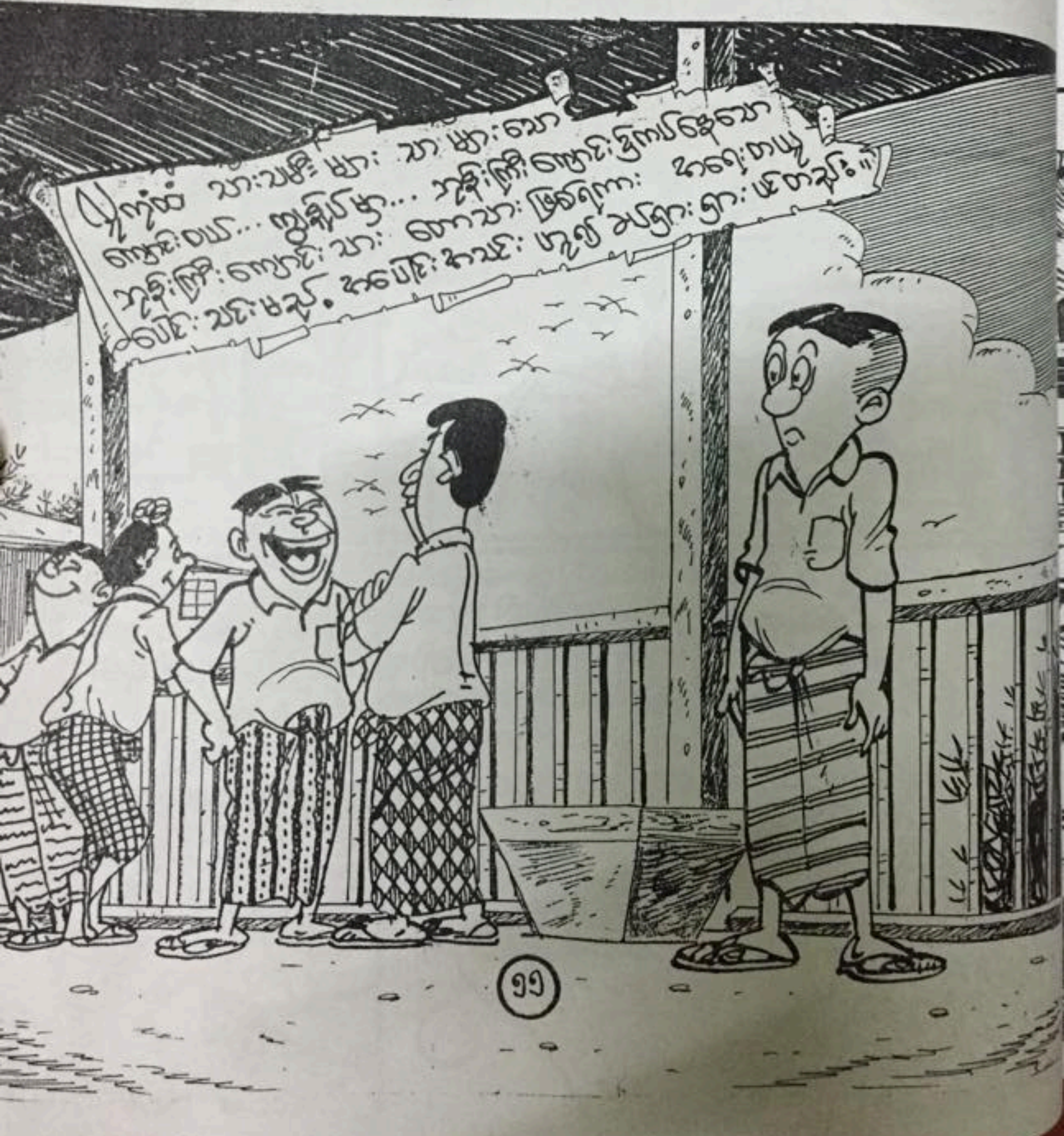

ထိုသို့ ပိုက်ဆံရှိ ကြေးရတတ်
သားသမီး များထံ၌ တရုတ်သွေး
တစ်ဝက် ကိုသွေး တစ်ဝက်ပါသော
ကြာဇံဟူတတ် ဆိုသူမှာလည်း
ကျွန်ုပ် အတွက် ပေါင်းရသင့်ရ
မဆိုးလှသော လူမှုကျင့် သားတစ်ဦး
ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။
ဟောကောင် အံ့ပါ... မင်း ကောက်ညှင်း ပေါင်း ကြီး
ခွေးကျွေး ပစ်လိုက် စမ်းပါကွာ...
ရော့ ဒီမှာ အိမ်က ထုတ်ထားတဲ့ ပေါင်မုန့်
စားကြည့်စမ်း
ဗျိုး
အာ... နေ..နေပါစေ
ကွာ... ငါ့ပါးစပ် အာကျယ်ပြီး
ပါသွားမှာ စိုးလို့ပါ ဟီး
ကြာဇံဟူတတ်ကား မရှက်တတ်လှသည်
မှန်ပေသည်။
ဟေ့ကောင် မော်နင်စတြီ
စတူးဒင့်၊ ဘယ်လိုကွ
ငပေါ
ရော့... ဒီမှာ-မင်း ဖို့
စာအုပ်နဲ့ ခဲတံတွေ
ပြီးတော့ 'ဒါဝတ်'
မင်း ဖို့ အကျီနဲ့
ပုဆိုးတွေ
အိမ်က မသုံးတော့
ပါဘူးတဲ့ ယူလာတယ်
ရော့ ယူကွာ
ပုဆိုး လက်ခံ ဖြစ်တော့
မှာ
၁၆
ကျွန်ုပ်ပေါင်ခြောက်ကောင်းရာသည်
ကတော့ အမှန်ပင်။ ထိုကြာဇံဟူတတ်
သည်ပင် ကျွန်ုပ် ဘဝတစ်လျှောက်ဝယ်
အထောက်အကူပေးလိမ့်ဦးမည်
ဆိုသည်ကိုမူ ထိုစဉ်က
မသိတတ်သေးခဲ့ပေ။
A.B.C.D

ဟ... ငါ့မှာပြောစရာ
ဘာ... ဒီအကြောင်းတွေ ငါ့ကို လာပြောရသလား ဟ
မင်းဒွေးကြ... ဆက်လုပ်ကတော... ဟင်း

မိမိက...ငါ့ကို ဓာတ်ပုံလေးတဲ့ကွ ပြောမိတာ... မင်းက ဘယ်လို အံ့နေလို့ လဲဟ... ဘာလဲ မင်းက ပါ ကြိုက်နေလို့ လား
ဟာ... ဒီကောင် ကါ...ကါ... မင်းကိုတော့မှ မပြောလို့မဖြစ်တော့ဘူး မင်းရဲ့ မိမိ ဟာ... ငါ့ရဲ့မောင် နှမ ဝမ်းကွဲ တော်တယ်ဟ သိပလား ဗေဒြင်းဒိုး ရဲ့
ဟ...
ဟုတ်... ဟုတ်လို့လားကွာ... မောင်နှမသာဆို တယ်... စကားပြောတာလဲ တစ်ခါမှ မတွေ့မိပါဘူး၊ မင်းကလဲ...
ဒီလိုကွ... ငါတို့ကျောင်းကို ဆုပြောင်းလာ မယ် ဆိုတော့ ငါက ကြိုပြီး မှာထားသကွ နင်နဲ့ငါနဲ့ မောင်နှမ တော်တယ် ဆိုတာ... မသိစေနဲ့ လို့
ဘာဖြစ်လို့ လဲ...

ဘာဖြစ်ရမှာလဲ အတန်းထဲက... ကျင်ဟုတ်တို့ မောင်မောင်တို့ အုပ်စုသာ သိသွားရင် ငါ့ကို ယောက်ဖခေါ်ဖို့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး
ဒါကြောင့် မသိသလိုနေ နေကြတာ... ခုတော့ ငါ့ရှုံးက မင်းကို ကူလီကူမာ လုပ်တဲ့ ကိစ္စကို သူ့အစ်ကို ငါ့ကိုလာပြောနေတော့ အကျိုး ဖြစ်ဖို့ ပြောတာပေါ့
ရယ်ပြုံးကာ ပြောနေသဖြင့် ကိုမြအောင် စိတ် မဆိုးသည်ကို သိသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ... မျက်နှာပူ ပူနှင့် အားတုံ့အားနာ ဖြစ်ရတော့၏။
ဒီနေ့ ကံမကောင်းပါလား
အင်း... မိန်းကလေးက ခေတ်ပုံပေး တယ်ဆိုတာ... ဒီတစ်ခါပဲ ကြားဖူး ပေးတယ်... ဟဲ့ရော... ဟဲ့ရော...
၅၉
ဟေ့ကောင် ဒီမှာ
ဟင်

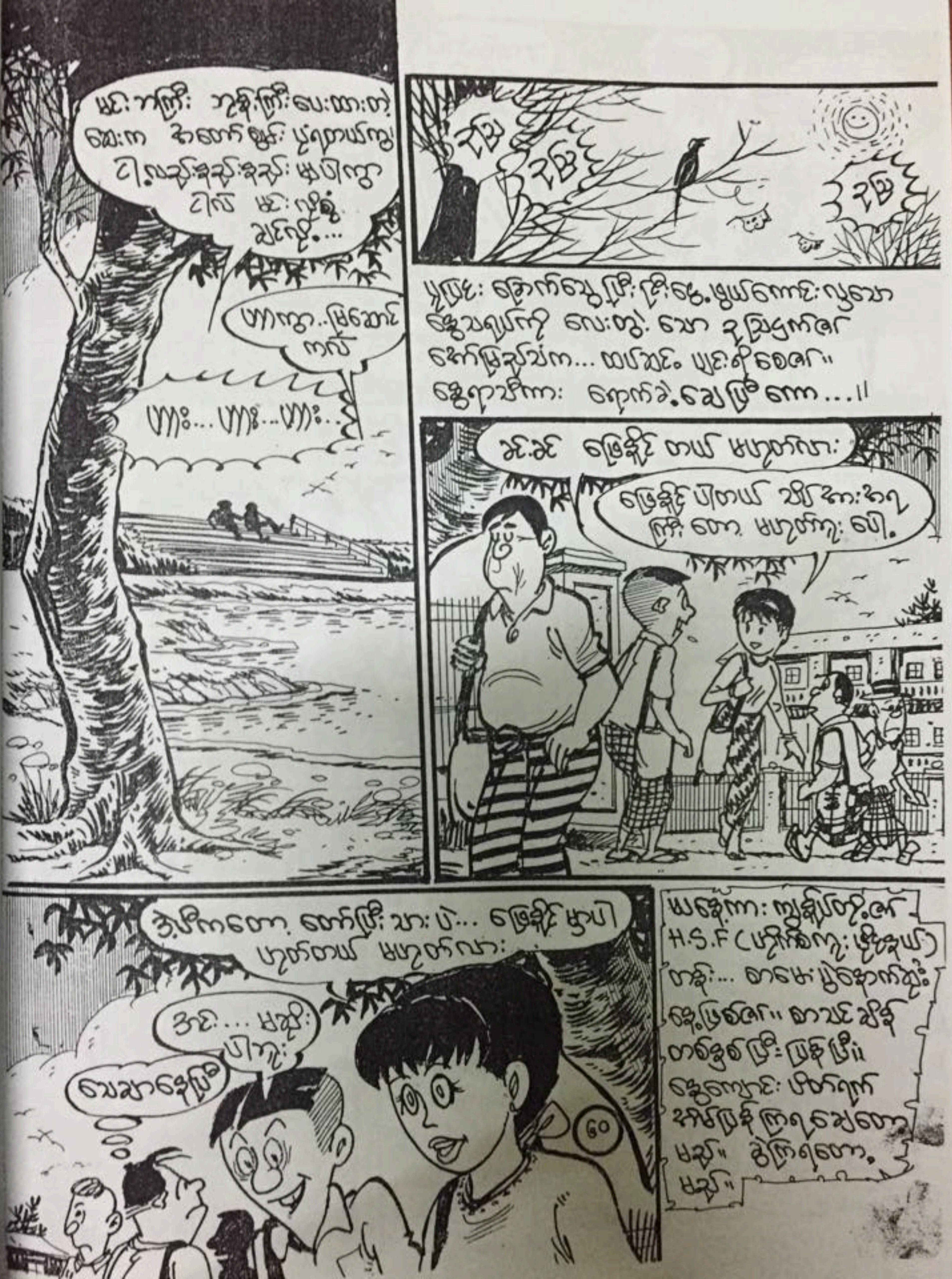
မင်းကကြီး ဘုန်းကြီးပေးထားတဲ့
ငါ့လည်း ခုနည်းနည်း မူးပါကွာ
ဟာကွာ..
ဟား...ဟား...ဟား...
ဥဩ
ဥဩ
ဥဩ
နွေရာသီကား ရောက်ခဲ့လေပြီ တကား...။
ဒင်းဒင် ဖြေနိုင်တယ် မဟုတ်လား
ဖြေနိုင်ပါတယ်
ဖြေနိုင်မှာပါ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား
အင်း...
ယနေ့ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ H.S.F (ဟိုက်စကူး ဖိုင်နယ်) တန်း... စာမေးပွဲနောက်ဆုံး နေ့ဖြစ်၏။ စာသင်ချိန် တစ်နှစ်ပြီးပြန်ပြီ။ နွေကျောင်း ပိတ်ရက် အိမ်ပြန် ကြရတော့မည်။ ခွဲကြရတော့မည်။
၆၀

ဘာလဲဟင်
ခင်ခင်...
မနေ့က ကိုကိုမြင့်ဆောင် ငါ့ကိုလာပြောတဲ့ စကားက တကယ်ပါလား
ဘာကိုပြောတာလဲ ခင်ခင်
အံမာ... ကိုယ်ပြောတဲ့စကား ကိုယ် မမှတ်မိတော့ဘူးလား ဟင်...
အာမ
ကိုမြင့်ဆောင် ခင်ခင့်ကို ဘာတွေများ... ပြောသွားလေသနည်း။ ကျွန်ုပ်လည်း မပြောတတ်တော့ပြီဖြစ်၍ ရှေ့ဆက်ဖတ်ပြီးသာ မသိကြပါ စေလိုက်ရတော့၏
တို့ အရွယ်တွေက ငယ်ပါသေးတယ်ဟာ...
ပကျိ
ပကျိ

စာကိုပဲ ကြိုးစားသင်ပြီး ဘွဲ့ရမှ ဒီကိစ္စကို... ဆက်စဉ်းစားကြတာပေါ့ ဟနော်... အဲ့ပို
အာ... ဟို... ဟို
ငါ ကတိပေးပါတယ်ဟာ... ဒီကိစ္စတွေစဉ်းစားတဲ့အခါ... နင့်ကို အဦးဆုံး ဖြစ်ရပါစေမယ်....
ကဲ... ငါသွားမယ်နော်...
ဘာပြောရမှန်းကို မသိတော့ဘူး...
မိမိ ထွက်သွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကျောင်းဖက် ပြန်လှည့်ပြီး မြသောင်ကို ရှာရတော့၏။
မိမိကို ဘာတွေသွား ပြောလဲ မသိဘူး
အခန့်သင့်ပင် လေးလေးတွဲ့တွဲ့နှင့် ကျောင်း ပေါက်ဝမှ ထွက်လာသော မြသောင်ကို တွေ့လိုက်ရ၏
ဟေ့ကောင် မြသောင်
ဟိုင်း... အဲ့ပို ထွက်တယ် မဟုတ်လား

ဘာကွတ်ရမှာလဲ နေပါဦး မင်း အမိန့်ကို ငါပြောတာ ဆိုပြီး ဘာတွေသွားပြော ထားလဲ...
ဪ... ဒါလား ဒီလိုလေ.. ဟိုဘိုရေ အဲဒါကတော့ ဒိုင်ကြီးက လွှတ်လိုက်လို့. တစ်ခုခုလေးမျှော် စာမေးပွဲအောက်ဆုံးနေ့ အဖြေမပေးရင်... ရေကူးကန် ဘောင်းမှာ နာခေါင်းဖော် ပေးမယ်လို့. ပြောနေတာ
ဟင်
ဒါဒါ သူငယ်သွားရင် ငါ့ကို သတိရလာ ခြောက်မှာ ကြောက်တယ်... နိုင် အဖြေပေး လိုက်ပါ ဟာလို့. ပြောလိုက်တာလေ ဘာဖြစ်လို့.လဲ... ဟီး
ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ငါ့မှာ မင်းမင်း မေးတော့ ပျော်ကျနေ တာပေါ့ဟ...
ကဲပါ... ပြောစမ်းပါ...ငါ့ ဦးမက... မင်းကို ဘာလို့ အဖြေ ပေးလိုက်လဲ ဟီ...ဟီ
အင်း... ဒီကိစ္စ စဉ်းစားတဲ့အခါ စဉ်းစားပေးပါ့မယ် လို့ပဲ ပြော လိုက်တယ်
ပထမ ဆင့်တော့ အောင်ပြီပေါ့ကွ ဟီး...

ဘာပဲပြောပြော အဲ့ဒီ မြန်မာပြည်မှာ ငါတို့ အမျိုးက... ပထမဦး ဆုံး ဖြစ်မှာပဲ ဟဲ... ဟဲ...
ဘာကို ပထမဦး ဆုံးလဲ
ဒီမှာကို အစ်ကိုက... တခြားလူ အတွက် ရည်းစားစကား ကိုယ်စားပြော ပေးတာလေကွာ...
ဟား... ဟား... ဟား
ထူးဆန်းပါပေ့
ချောက် ချက်...
ချောက် ချက်
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်နေခဲ့ရသော ပိုက်စာကျူး မိုးနယ် အောင်စာရင်းကား ထွက်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်၊ မြအောင်နှင့် ဘိုခင် သုံးဦး စလုံး အောင်မြင်သည်မို့ ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းသာမှုကား ပြောမပြတတ်တော့...။
သွားပြန်ပြီ တစ်ခွစ်
ငါ့နံပါတ်ကျမှ ပျောက် သွားတယ်ကွာ... တောက်...

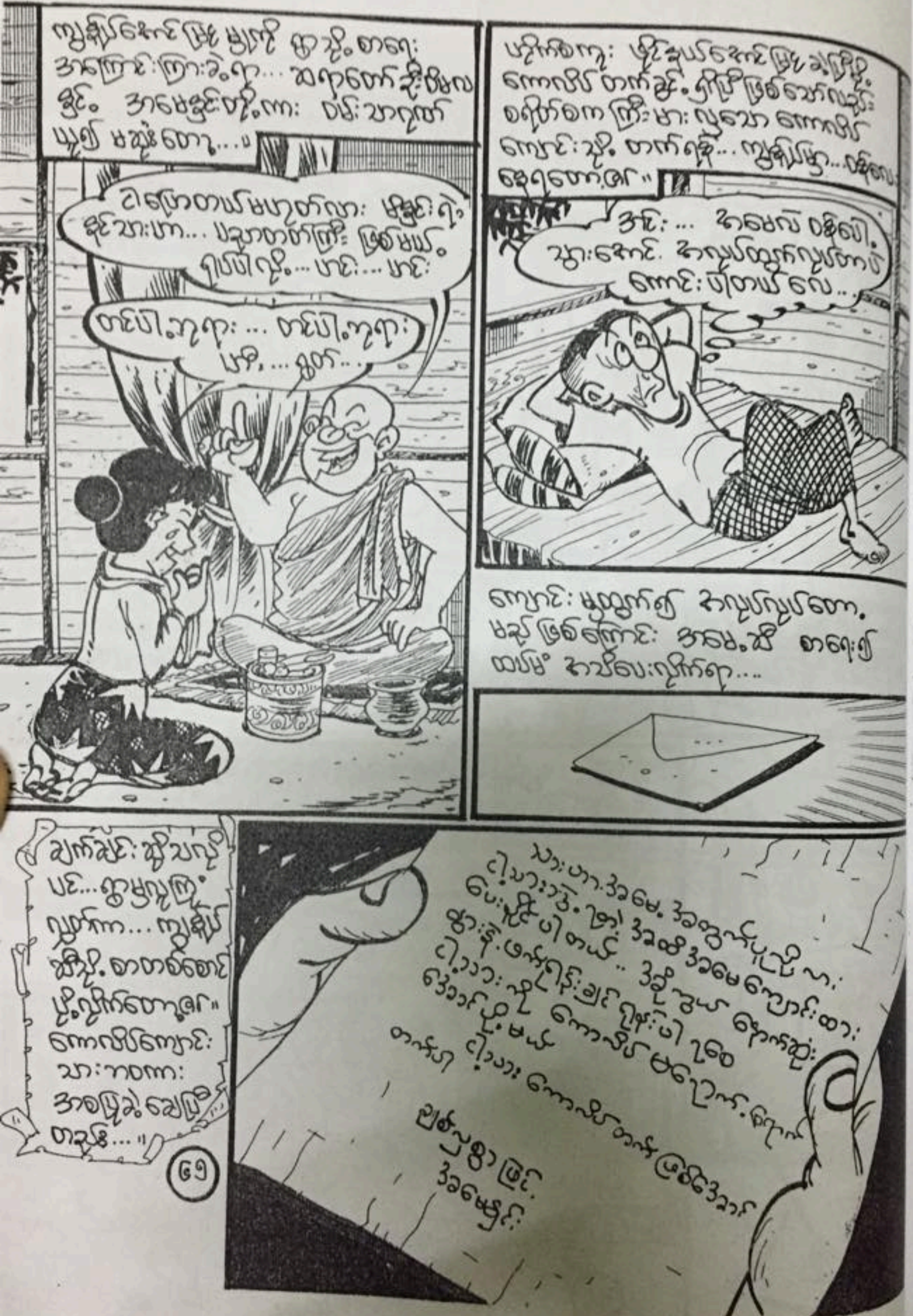
ကျွန်ုပ်နောင်မြေ မျက်ကို မှာသို့ စာရေး အကြောင်းကြားခဲ့ရာ... သူ့ရှင်တော် ဦးဖိုးလ ရှင်၏ အမေနှင်းတို့ကား ဝမ်းသာလုံးကြီးမှာ မဆုံးတော့...။
ငါပြောတယ်မဟုတ်လား မြွှင်းရဲ့ နှင်သားဟာ... ပညာတတ်ကြီး ဖြစ်မယ်လို့... ဟင်း... ဟင်း
တင်ပါ့ဘုရား... တင်ပါ့ဘုရား ဟဲ... ရှင်...
ပဏ္ဍိတကျေး မြို့သုံ နောင်မြေ မျိုးဆို ကောလိပ်တက်ချင်လို့ ဖြစ်သော်လည်း စရိတ်စက ကြီးမားလှသော ကောလိပ်ကျောင်းသို့ တက်ရန်... ကျွန်ုပ်မှာ...ဝမ်းလေး နေရတော့ရှာ။
အင်း... ဘယ်လိုနေပါ့ သွားနောင်း အလုပ်လုပ်တော်ကောင်းပါ့တယ် လေ...
ကျောင်းမှထွက်၍ အလုပ်လုပ်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း အမေ့ထံ စာရေး၍ ထပ်မံ အသိပေးလိုက်ရာ....
ချက်ချင်း ဆိုသလို မင်း... ရှာမှုလုံး လုပ်ကာ... ကျွန်ုပ် ထံသို့ စာတစ်စောင် ပို့လိုက်တော့ရှာ။ ကောလိပ်ကျောင်း သားဂဏ္ဏ အစမှုခဲ့ ချောင်း တချို့...။
ချစ်စွာသော မြင်း ဒခမေ့ရှင်း

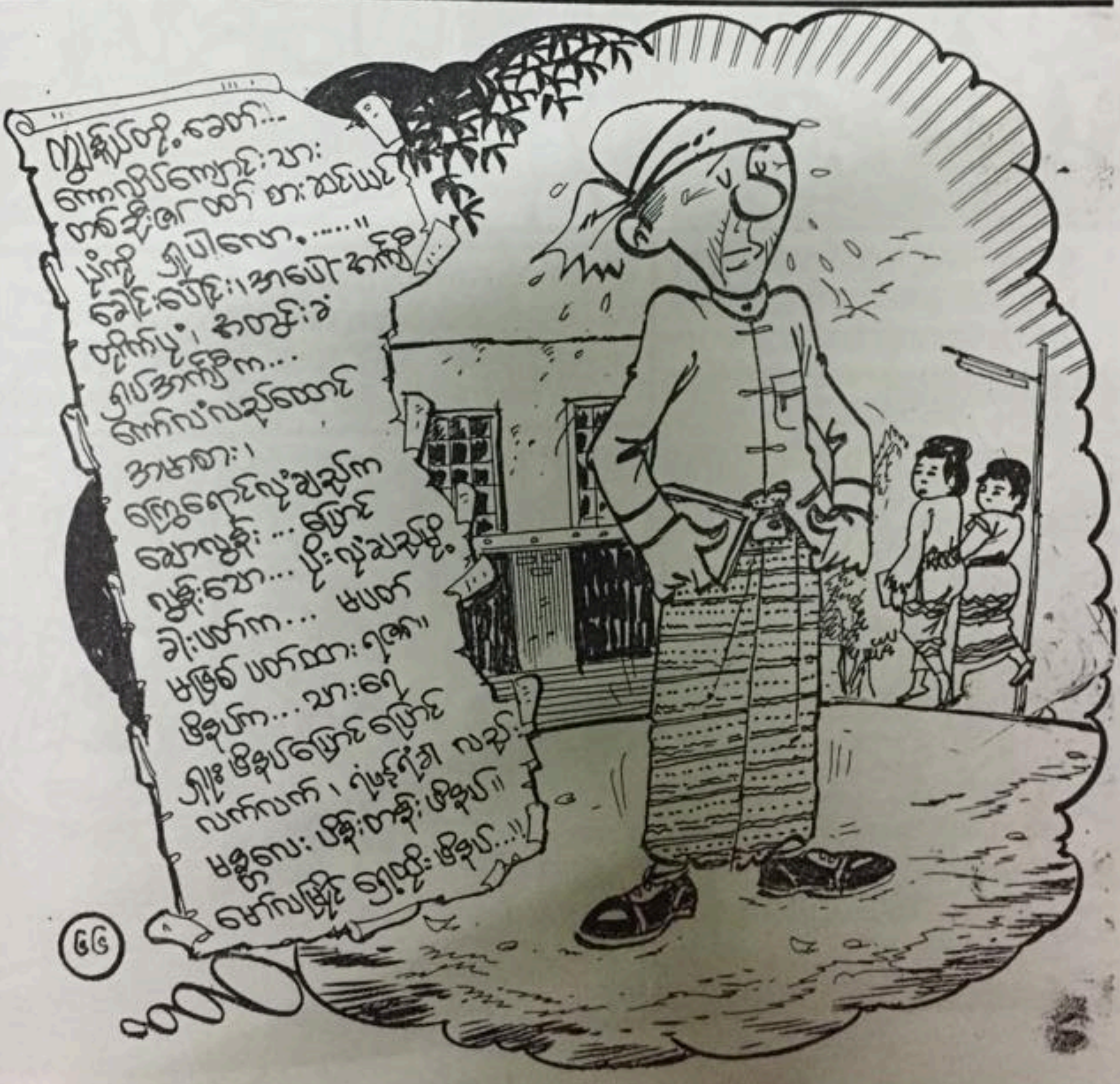
ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်...
ကောလိပ်ကျောင်းသား
ပုံကို ရှုပါလော့......။
ခေါင်းပေါင်း၊ အပေါ်အင်္ကျီ
တိုက်ပုံ၊ အတွင်းခံ
ရှပ်အင်္ကျီက...
အသားသား၊
ကြွေရောင်လုံချည်က
ပိုးလုံချည်မို့
ခါးပတ်က... မပတ်
ဖိနပ်က... သားရေ
ရှူးဖိနပ်ပြောင်ပြောင်
လက်ကိုင်၊
မော်လမြိုင်

ကိုကို ကောလိပ်ကျောင်းသား
ဟ!
ကောလိပ်ကျောင်းသား ဝတ်စုံ ဆိုတာ ဒီလိုကိုး

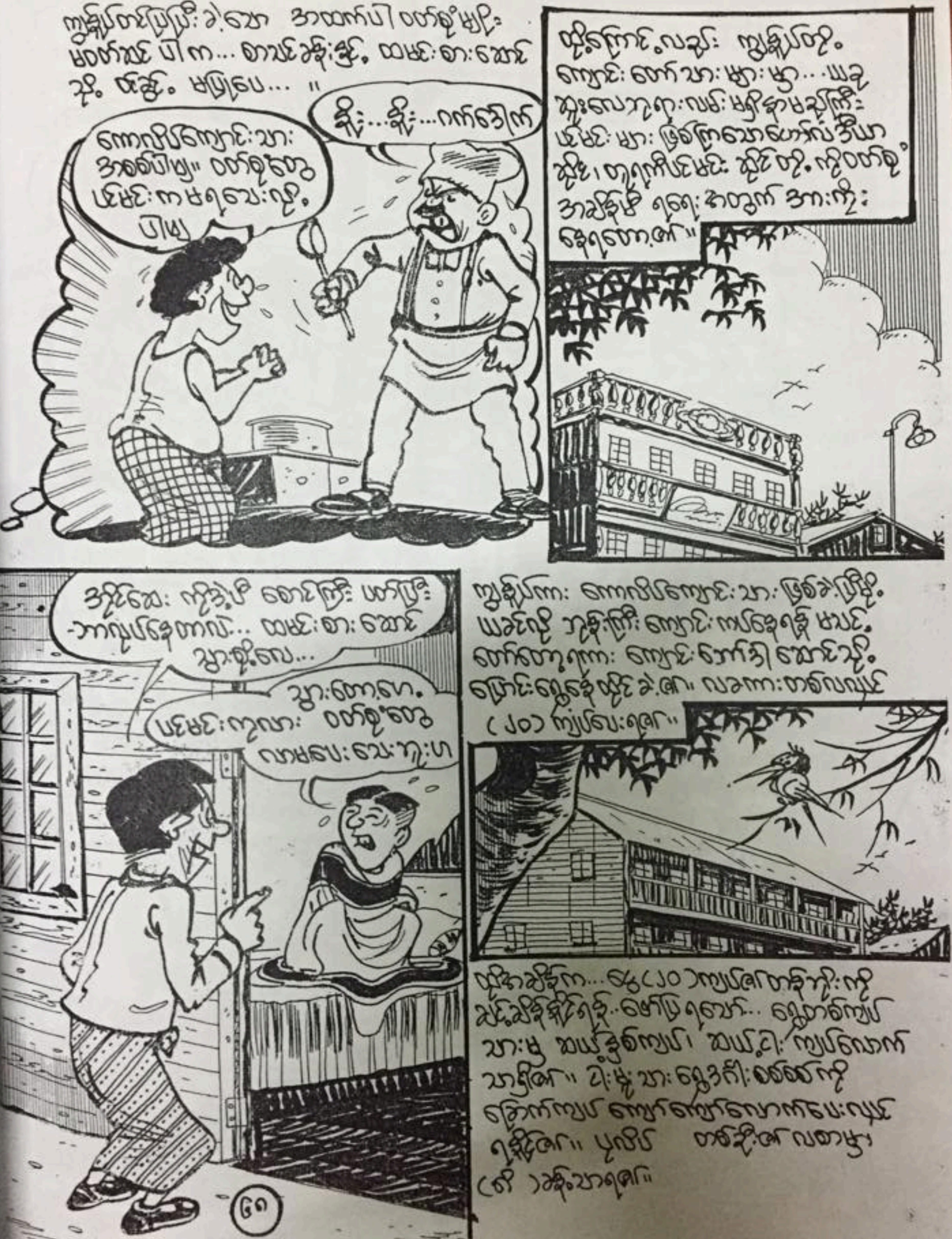

ကျွန်ုပ်တင်ပြပြီးခဲ့သော အသက်ပါ ဝတ်စုံမျိုး မဝတ်ဆင်ပါက... စာသင်ခန်းအတွင်း ထမင်းစားဆောင်သို့ ဝင်ခွင့် မပြုပေ... ။
ရှူး...ရှူး...ဂက်အောက်
ကောလိပ်ကျောင်းသား အစစ်ပါဗျ။ ဝတ်စုံတွေ ပြင်မင်းက မရသေးလို့ ပါဗျ
ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကျောင်းတော်သားများမှာ... ယခု ဆူးလေဘုရားလမ်းမရှိ နာမည်ကြီး ပြင်မင်းများ ဖြစ်ကြသော ယော့ကဲလ်ဒီယာဆိုင်၊ တရုတ်ကပြင်မင်းဆိုင်တို့ကို ဝတ်စုံ အချိန်မှီ ရရေးအတွက် အားကိုး နေရတော့၏။
ဒိုင်ဆေး ကိုအံ့ပါ ဆောင်ကြီး ဟော်ပြူး- ဘာလုပ်နေတာလဲ... ထမင်းစားဆောင် သွားစို့လေ...
သွားတော့လေ။ ပြင်မင်းကလား ဝတ်စုံတွေ လာမပေးသေးဘူးဟ
ကျွန်ုပ်ကား ကောလိပ်ကျောင်းသား ဖြစ်ခဲ့ပြီဖို့ ယခင်လို ဘုန်းကြီးကျောင်းကပ်နေရန် မသင့်တော့ရကား ကျောင်းဆောင်အဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့၏။ လခကား တစ်လလျှင် (၂၀) ကျပ်ပေးရ၏။
ထိုအချိန်က... ငွေ (၂၀) ကျပ်ဆိုတာ ... ဖော်ပြရသော်... ရွှေတစ်ကျပ်သားမှ သုံးဆယ့်ခွဲကျပ်၊ သုံးဆယ့်ငါးကျပ်သာရှိ၏။ ... ကို ကြက်ကျပ် ကျော်ကျော်လောက်ပေးလျှင် ရနိုင်၏။ ပုလိပ် တစ်ဦး၏ လစာမှာ (၆၀) ခန့်သာရှိ၏။

ကျောင်းလခ၊ စာအုပ်ဘိုး၊ အဆောင်ကြေးများ ပေါင်း
လိုက်လျှင် ကောလိပ်ကျောင်းသား တစ်ဦး၏ တစ်လ
စရိတ်ကား (၆၀) ခန့် ရှိနေတော့၏။
မြို့အုပ်ဖြစ်ဖြစ် (I.C.S.) ဖြစ်ဖြစ်
ကြားလားကွဲ့... ငါ့သား....
ဟုတ်ပ... ဟုတ်ပ
လယ်လုပ်ပါမှ အစိတ်သုံးဆယ်ရဖို့
အနိုင်နိုင် ခေတ်တွင် တစ်လ (၆၀) ပေးသွင်း
မမက်ဝံ့သော အခြေအနေပင်တည်း။
ထိုအချိန်က... တက္ကသိုလ် ဟူ၍ မြန်မာပြည်
မှာ မရှိသေး။ ကောလိပ်ကျောင်းများသာ
ရှိသေး၏။ ကျွန်ုပ်တက်ခဲ့ရသော ရန်ကုန်
ကောလိပ်မှာ... ယခု ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၏
ဆေးရုံတည်ရှိရာ နေရာတွင်ဖြစ်၏။)

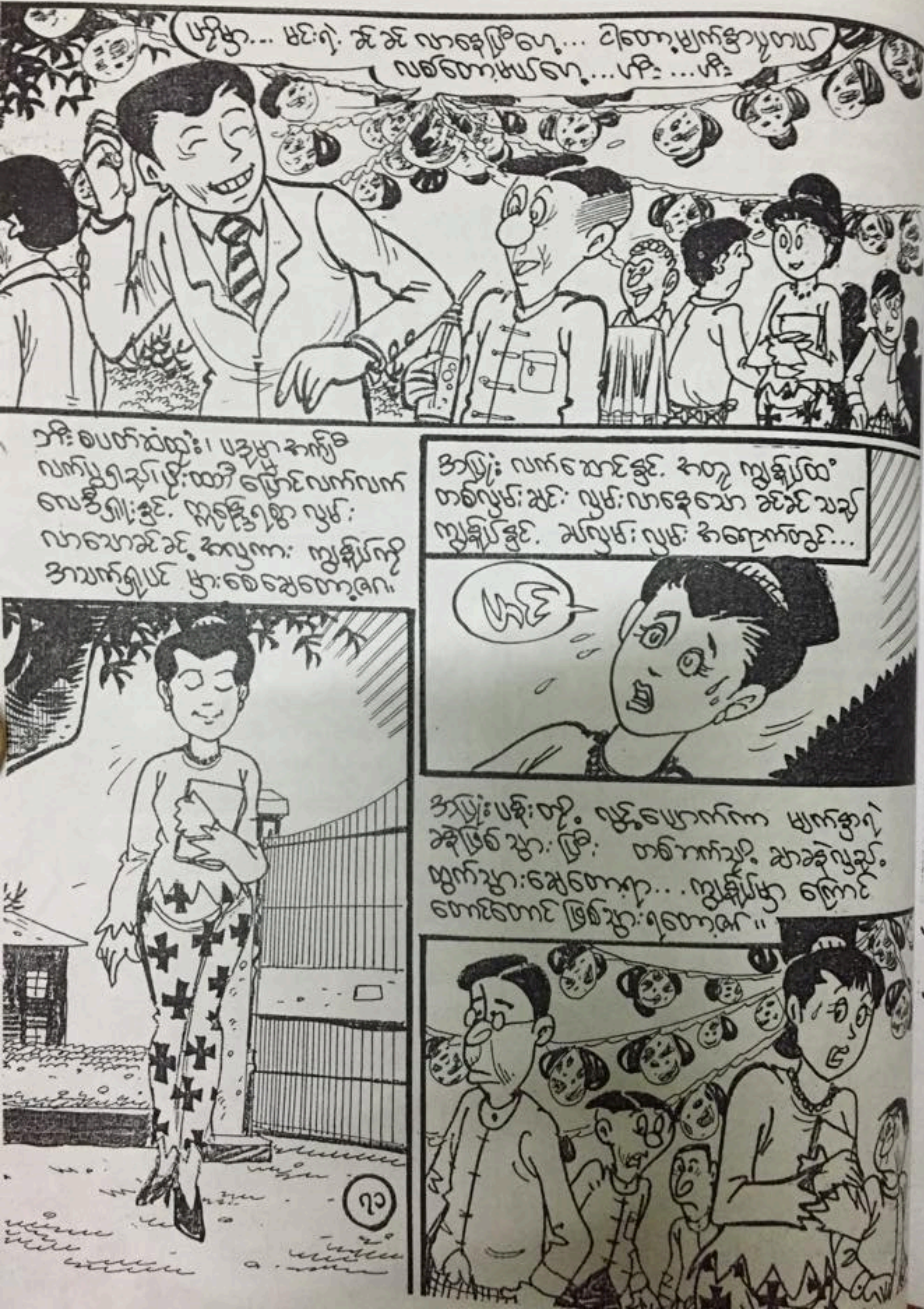
ဟိုမှာ... မင်းရဲ့ ခင်ခင် လာနေပြီဟေ့... ငါတော့ မျက်နှာပူတယ်
လစ်တော့မယ်ဟေ့... ဟီး... ဟီး
ဘိုး ဝပေါက်ဆံထုံး၊ ပဒုမ္မာ အကျီ
လက်ပွပါသည်၊ ပိုးထော ဖြောင်းလက်လက်
ပေါ်ပြူးနှင့် ကိုစိန်ရှိရာ လှမ်း
လာသော ခင်ခင့် အလှကား ကျွန်ုပ်ကို
အသက်ရှူပင် မှားစေသေးတော့၏။
အပြုံး လက်ဆောင်နှင့် အတူ ကျွန်ုပ်ထံ
တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလာနေသော ခင်ခင်သည်
ကျွန်ုပ်နှင့် သုံးလှမ်းလှမ်း အရောက်တွင်...
ဟင်
အပြုံးပန်းတို့ ပွင့်ပျောက်ကာ မျက်နှာရဲ့
အိုဖြစ်သွားပြီး တစ်ဖက်သို့ ဆတ်ခနဲလှည့်
ထွက်သွားသေးတော့ရာ... ကျွန်ုပ်မှာ ကြောင်
တောင်တောင် ဖြစ်သွားရတော့၏။

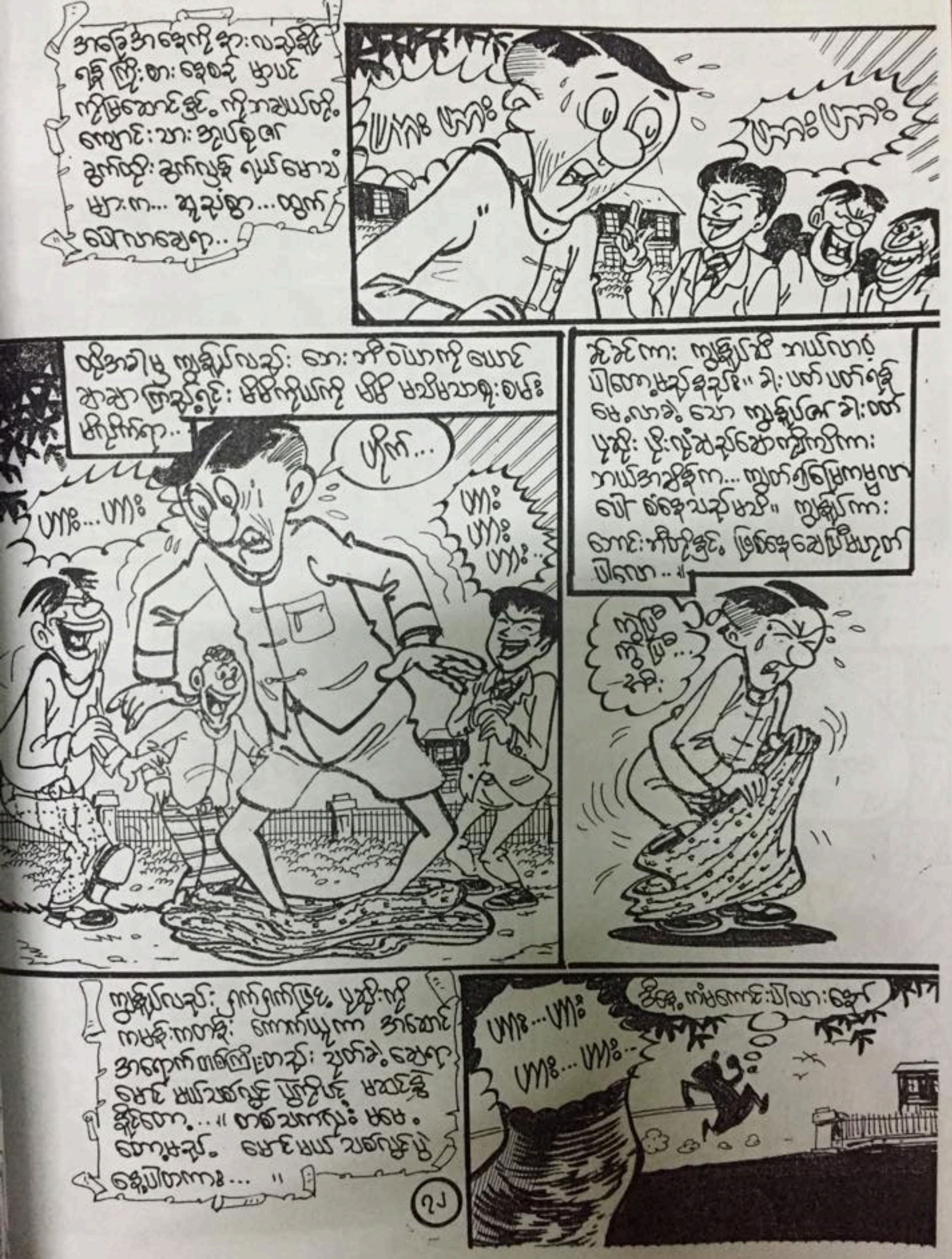

အခြေအနေကို နားလည်နိုင်
ရန် ကြိုးစားနေစဉ် မှာပင်
ကိုမြအောင်နှင့် ကိုအဆယ်တို့
ကျောင်းသား အုပ်စုက
ခွက်ထိုးခွက်လှန် ရယ်မောသံ
များက... ဆူညံစွာ... ထွက်
ပေါ်လာတော့ရာ..
ဟား ဟား
ဟား ဟား
ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်လည်း အောက်ပိုင်းကို ယောင်
ယှာ ကြည့်ရှုရင်း မိမိကိုယ်ကို မိမိ မယုံမရဲ စမ်း
မိလိုက်ရာ..
ဟိုက်...
ဟား...ဟား
ဟား ဟား ဟား..
မိတ်ဆွေကား ကျွန်ုပ်ပြီ ဘယ်လောက်
ပါတော့မည်နည်း။ ခါး ပတ်ပတ်ရှိ
မေ့လာခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏ ခါးဝတ်
ပုဆိုး ပိုးလုံချည်ကြီးကား
ဘယ်အချိန်က... ကျွတ်၍မြေကမ္ဘာ
ပေါ် ရောက်နေသည်မသိ။ ကျွန်ုပ်ကား
အောင်းကိုယ်နှင့် ဖြစ်နေခဲ့ပြီးဟုတ်
ပါကလား..။
ကျွန်ုပ်လည်း ဂျက်ဂျက်ဖြူ၍ ပုဆိုးကို
ကမန်းကတန်း ကောက်ယူကာ အဆောင်
အရောက် တစ်ချိုးတည်း ထွက်ခဲ့ရ
မောင် မယ်သစ်လွင် ပွဲကိုပင် မဆင်နွှဲ
နိုင်တော့...။ တစ်သက်လုံး မမေ့
တော့မည့် မောင်မယ် သစ်လွင်ပွဲ
နေ့ပါတကား... ။
ဟား...ဟား
ဟား...ဟား..
ဒီနေ့ ကံမကောင်းပါလားနော်

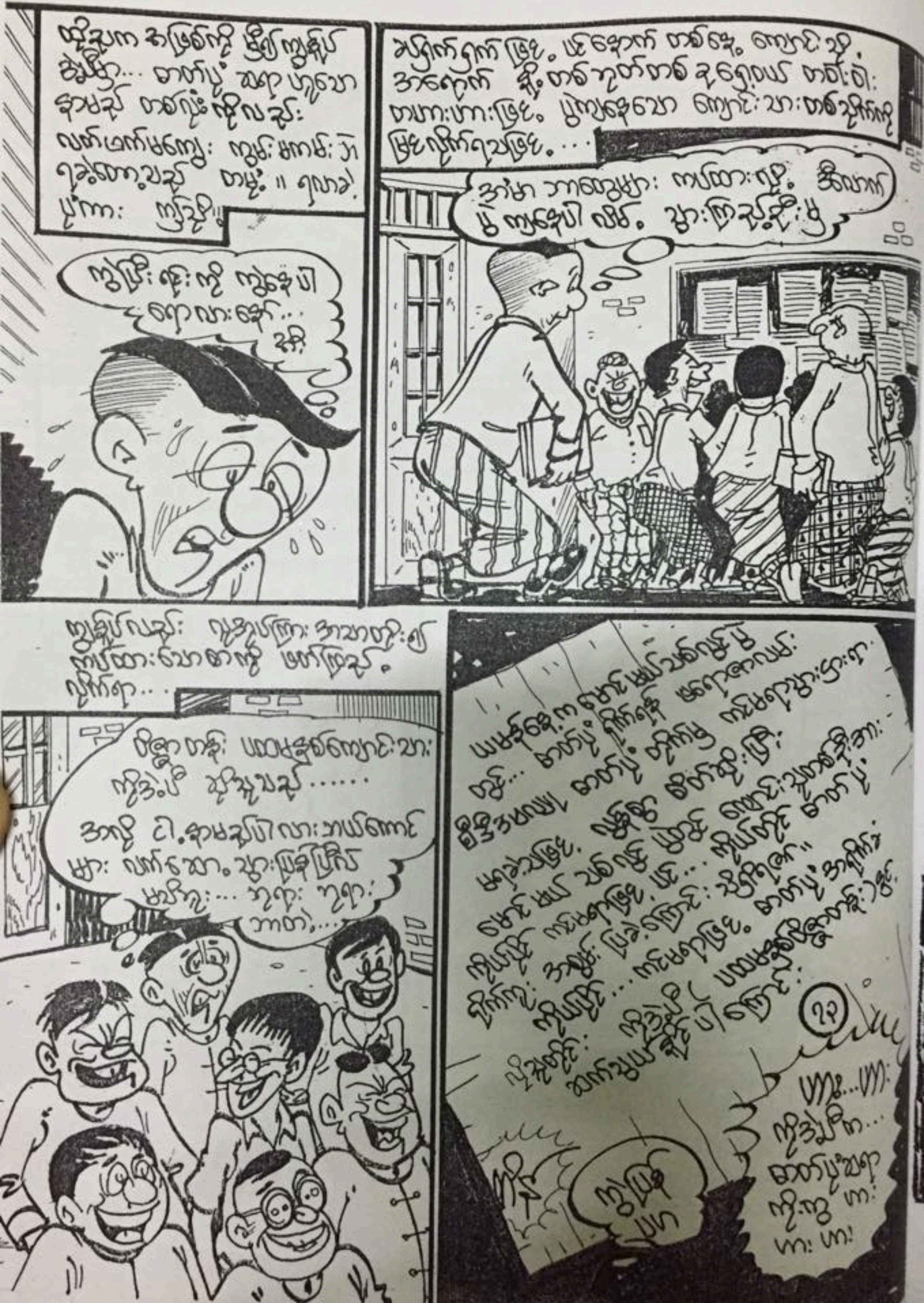

အမ်မာ ဘာတွေများ ကပ်ထားပါလိမ့်...
ကျွန်ုပ်လည်း လူအုပ်ကြား အသာတိုး၍ ကပ်ထားသောစာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ...
ဝိဇ္ဇာတန်း ပထမနှစ်ကျောင်းသား ကိုအံ့ပိုင် ဆိုသူသည်..... အကြို ငါ့နာမည်ပါလား ဘယ်ကောင်များ လက်ဆော့သွားပြန်ပြီလဲ မသိဘူး... ဘုရား ဘုရား ဘာတဲ့...
ဟား...ဟား ကိုအံ့ပိုင်... ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုးကွ ဟား ဟား ဟား

ဗျို့ ဓာတ်ပုံဆရာ ဘယ်လဲ
ဘာလဲ ကိုကိုကြီး လာလေဗျာ…
ကျွန်ုပ်ကို မိတ်ဆက်ပေးစမ်းပါဗျာ…
ဘယ်သူနဲ့ များလဲဗျာ…

အမယ်... မယ် ဒေါ်သပ်ပါလား ဗျ ဟဲ... ဟဲ... ကျုပ်ကြောင် တကက မိုးမိုး မပျောက် ပါဘူးဗျာ... ဟိုလေ
မိုးမိုးဘေးမှာ ရှိရှိနေတဲ့ လူလေးဗျာ... ရုပ်ချော ချောနဲ့ ဒိုင်ခေတ်နိုင်ငံကလေးဗျာ... ... ကောလိပ်တက်နေတာလေ... သူမြေးသား ဆိုလား
ဪ... ကိုမြသောင် ထင်ပါရဲ့
ဟုတ်မယ်... အဲဒီလူက ပျော်တတ်ပုံ ရသဗျ နော်... ကိုဒိန်ဖြူ...
ဟုတ်တယ် လူပျော်ပဲ ဗိန်းမား ရှိုးပဲ
အဲဒါကြောင့် မိတ်ဆက်ခိုင်းနေတာပေါ့ ကိုဒိန်ဖြူ...
ဖိတ်ချပါ... ကျုပ်မိတ်ဆက် ပေးပါ့မယ်...
ဟဲ... ဟဲ... သူတော်သူ သူ သတင်းကြွေ ကြွေ့ ဆိုတာလို... သူ့ကို ကျုပ် အပျော်ခြင်း ထပ်ပြီး တစ်ကျောင်းလုံးကို အပျော်ဆေး တိုက် ကျွေးဆိုရိုးပါ... ဟဲ... ဟဲ...
ဒီလိုဖြင့်... ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ကိုမြသောင် တို့မှာ... အခင်ဆုံး ၊ အတွဲဆုံး သူငယ်ချင်း များ ဖြစ်လာခဲ့ ကြတော့၏။

အခန်း (၄) အစသန်သူပြဲဆောင်

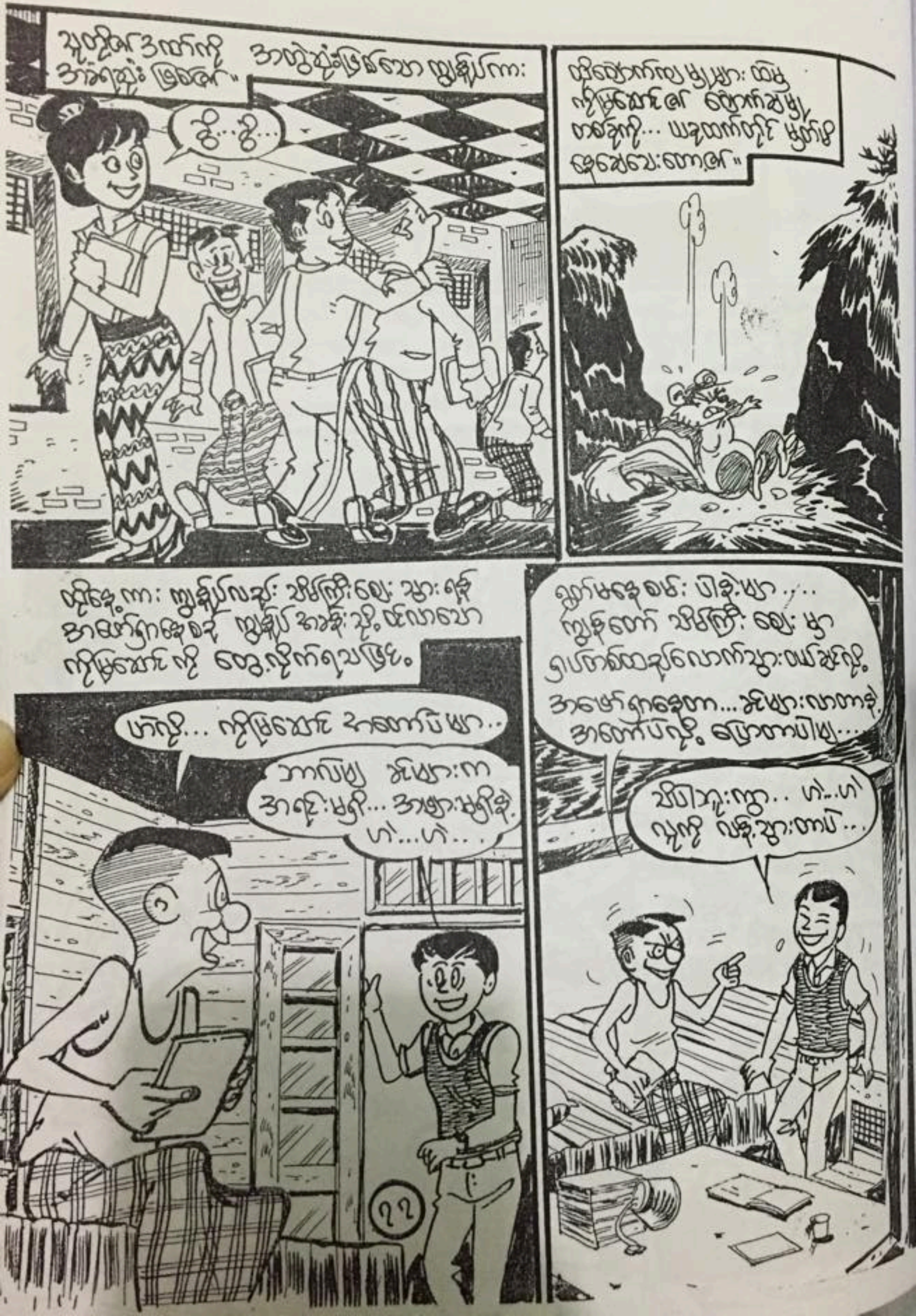

သူတို့၏ ဒေါင်ကို
အာရုံး ဖြစ်စေ၏။
အတွဲဆုံးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်ကား
ဦး...ဦး...
ထိုတောက်ကြား မှုများ ထဲမှ
ကိုမြဆောင်၏ တောက်ခဲမှု
တစ်ခုကို... ယနေ့ထက်တိုင် မှတ်မိ
နေသေးတော့၏။
ထိုနေ့ကား ကျွန်ုပ်လည်း သိမ်ကြီးဈေး သွားရန်
အဖော်ရှာနေစဉ် ကျွန်ုပ် အခန်းသို့ ဝင်လာသော
ကိုမြဆောင်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်။
ဟာကို... ကိုမြဆောင် အတော်ပဲဗျာ..
ဘာလဲဗျ ခင်ဗျားက
အရင်းမရှိ... အကျိုးမရှိနဲ့.
ဟဲ...ဟဲ...
ကျွန်မနေ စမ်းပါဦးဗျာ...
ကျွန်တော် သိမ်ကြီး ဈေး မှာ
ရှပ်တစ်ထည်လောက်သွားဝယ်ချင်လို့
အဖော်ရှာနေတာ... ခင်ဗျားလာတာနဲ့
အတော်ပဲလို့ ပြောတာပါဗျ...
သိပါဘူးကွာ.. ဟဲ..ဟဲ
လူကို လန့်သွားတာပဲ...

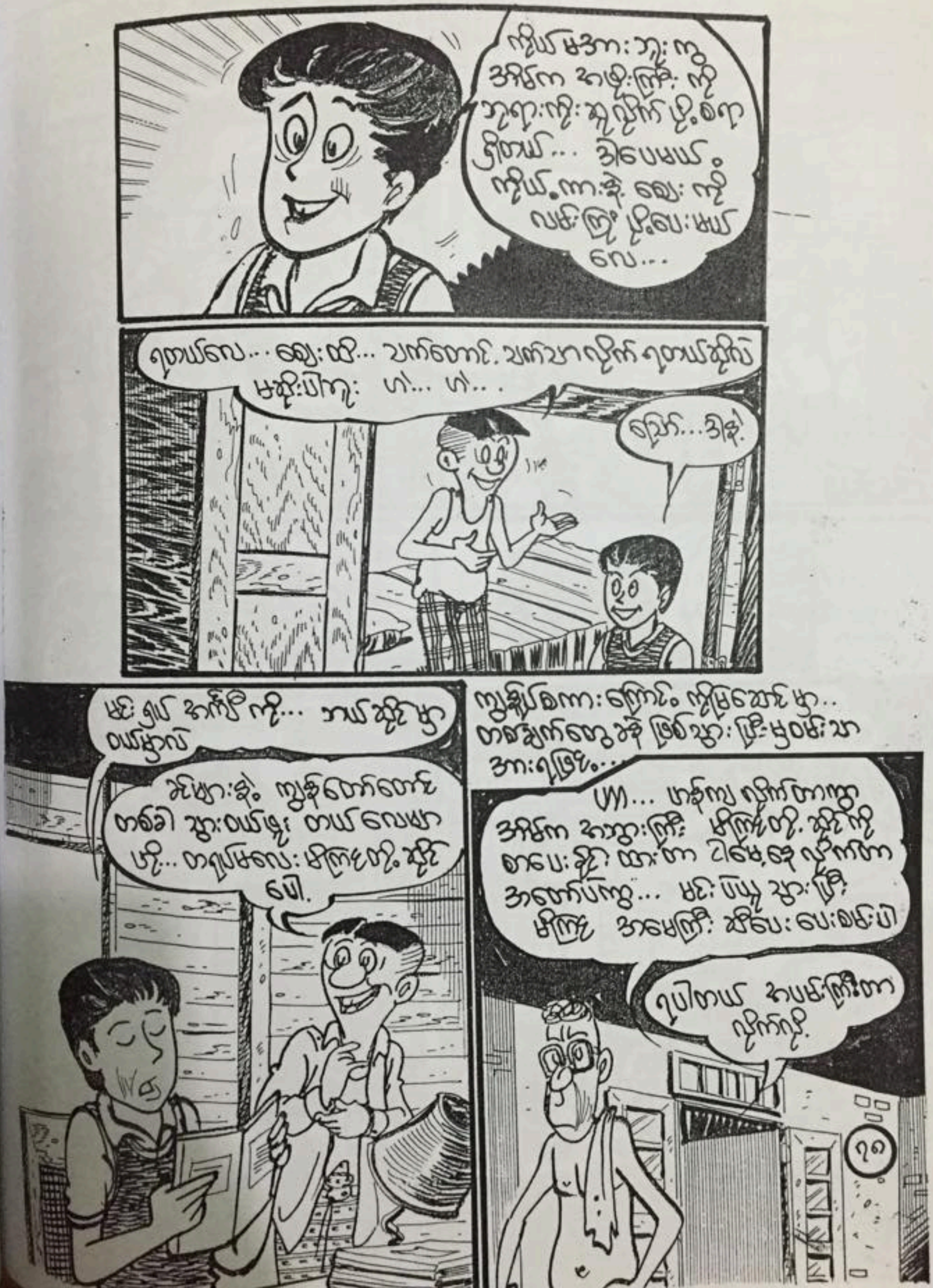
ကိုယ်မသွားဘူးကွ… အိမ်က အဖိုးကြီးကို ဘုရားကိုးဆူ လိုက်ပို့စရာ ရှိတယ်… ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ကားနဲ့ ဈေးကို လမ်းကြုံ ပို့ပေးမယ်လေ…
ရတယ်လေ… ဈေးထိ… ပက်စောင်း ပက်သာ လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ မဆိုးပါဘူး ဟဲ… ဟဲ…
ဪ… ဒါနဲ့!
မင်း ရှယ် အင်္ကျီကို… ဘယ်ဆိုင်မှာ ဝယ်မှာလဲ
ဆိုင်များနဲ့ ကျွန်တော်တော့ တစ်ခါ သွားဝယ်ဖူး တယ်လေဗျာ ဟို… တရုတ်မလေး မိကြိုင်တို့ ဆိုင်လေ.
ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် ကိုမြဘောင်မှာ… တစ်ချက်တွေဝေ ဖြစ်သွားပြီးမှ ဝမ်းသာ အားရဖြစ်၍…
ဟာ… ဟန်ကျ လိုက်တာကွာ အိမ်က အဘွားကြီး မိကြိုင်တို့ ဆိုင်ကို စာပေးခိုင်းထားတာ ငါမေ့နေလိုက်တာ အတော်ပဲကွ… မင်းပဲ သွားပြီး မိကြိုင် အမေကြီးဆီ ပေးပေးစမ်းပါ
ရပါတယ် အဘ မင်းကြီးတော့ လိုက်ခဲ့.

အေး... ဆရာဦး.. မင်း ဖိုးလမင်းမြို့ ရဲ့ အောက်ကို သွားမှာတော့ ဝါ... ကားပေါ်က ဆင်းနေတော့မယ်
OK..OK..
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အပျော်သဘောများ ပေါ်သော သိမ်ကြီးဈေးသို့ သွား၍ မည်သို့ အကျအနစ် ဖိုးလမင်းမြင် အပြီး မှ အဲဒီအောက်ကို သို့ သွားခဲ့ရ
ဟဲ...ဟဲ!
ကြော်... စာတော့ ဆက်ဆက်ပေး ဖြစ် အောင်... ပေးနော်... ဒါပဲ...
စိတ်ချပါဗျာ... ကားကြီး စီးသွားရတာ... မေ့ပါ့မလား ဟဲ...ဟဲ..
သိပါတယ်ဆိုမှ
ကဲ...ကဲ...ဒါဆိုလဲ သွားမယ်နော်...
ကြွ..ကြွ..
၇၉

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း စေတီတော်ရှိရာဖြင့် သိမ်ကြီးဈေး အထည်တန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့တော့၏။ ကောလိပ်ကျောင်းသားမှီ အမျိုးသမီးတို့ကား ကျက်ကြည့်၊ ကျက်ကြည့်။
ဪ... ဒေါ်ဒေါ်... ဒေါ်ဒေါ့ကို မိန်ကုန်သည် ဒေါ်ဖွားမြင့်က... ကျွန်တော်နဲ့ ဆက်ပေးခိုင်းလိုက်လို့ ခင်ဗျ
!!
ဒေါ်ဖွားမြင့် ကြားတော့ ကြားဖူးတယ်... လူချင်းတော့ မသိပါဘူး ဘာကိစ္စများပါလဲ။
မပြောတတ်ဘူး ခင်ဗျ၊ ဒေါ်ဒေါ့ကို ပေးလိုက်ပါ ဆိုလို့ ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ ခင်ဗျာ
အေး...အေး

မကြာမီ၌ အမေကြီးမှာ ကျွန်ုပ်ကောင်လေး ရိုက်သော စာကို မှန်မှန်ဖတ်ရင်း မျက်နှာတွင် အမူအရာများစုံ ပြောင်းလဲသွားသည်ကို...
ဟင်..
အလို လေး
ဘုရားသခင် ကယ်တော် မူပါ...
မကြာမီ၌ ခက်ကြီးရွေး ကောင်းနေသော ကျွန်ုပ်ကား သတိမထား မိတော့။
အကြင်ခဏ အမေကြီးမှာ... စာကိုဖတ်ပြီး သွားနောက် မသက်မသာ ခံပြုံးပြုံး၍ မသိသွား ဖြဲလုပ်ပြရင်း....
ဟဲ့... ဟဲ့... သူငယ်... ခက်ကြီး ဝယ်ပြီးရင်... ကျောင်းကို ပြန်မှာနော်
ဟင့်အင်း မပြန်သေးဘူး ခင်မျ... ဟိုနား ဒီနား သွားဦး မလားလို့
ဟဲ့... ဟဲ့လေ... အစ်ကိုတစ်ယောက် အလကား ပုံသွား၊ ပြီးရင် ကျောင်းကိုသာ... တန်းတန်း မတ်မတ် ပြန်နော် သူငယ်
ခင်ဗျာ... ဘာပြောလိုက်ပါ ခင်ဗျ..

ရှင်... အဟဲ... ဟိုဒင်း လေ... လူလေးက ဆေးတွေ ဘာတွေ သောက် ရှိုးမယ် မဟုတ်ပါဘူး ဟဲ...ဟဲ
ဘယ်လို ဆေးသောက်ရမယ် ကျွန်တော်က.... ဘာဖြစ်လို့ ဆေးသောက်ရ မှာလဲ...
အင်... ဟိုလေ...ဟို လူလေးက ဟိုဒင်းဖြစ်နေတယ်ဆို့ လား အဲ့ဒါ ကြောင့် ဟိုဟာ... လူယို့လေ အဲ့လေ... ဟို...
ဒီမှာ ခင်ဗျာ ရွေးရတာ... စိတ်တောင် ရှုပ်လာပြီဗျာ... ဟွန်း
အာ... ဟိုဒင်း ဟိုဟာနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဒေါ်ဒေါ်
ကျွန်ုပ်၏ စကားကြောင့် အဘွားကြီးမှာ ထိတ်ထိတ် ပျာ ပျာ ဖြစ်သွား ပြီး ....
အမယ်လေးလေး စိတ်တော့ မရှုပ် လိုက်ပါနဲ့ မောင်ရယ်... ရွေးပါ...ရွေးပါ အဟဲ... ရွေးနော်... ရွေး...အေးအေး သာရွေး... လူလေး
ဟွန်း

ဟာ... ဟေ့လူတွေ့ပြီ
ဒါ...ဘာလုပ်တာလဲဗျ
လွှတ်... လွှတ်စမ်း... ကျွန်... သူခိုးကြီးမို့
မဟုတ်ဘူးဗျ... ကောလိပ်ကျောင်းသား
ဘာမှတ်လို့လဲ
မလွှတ်စေနဲ့နော်...
အေးပါကွာ... ဒါကြောင့်လဲ မင်းကို
ပညာတတ်လေးကို သနားလို့
ကျောင်းပြန်ပို့ပေးမလို့ပေါ့
မလုပ်ပါကြနဲ့ဗျ
လွှတ်စမ်းပါ..

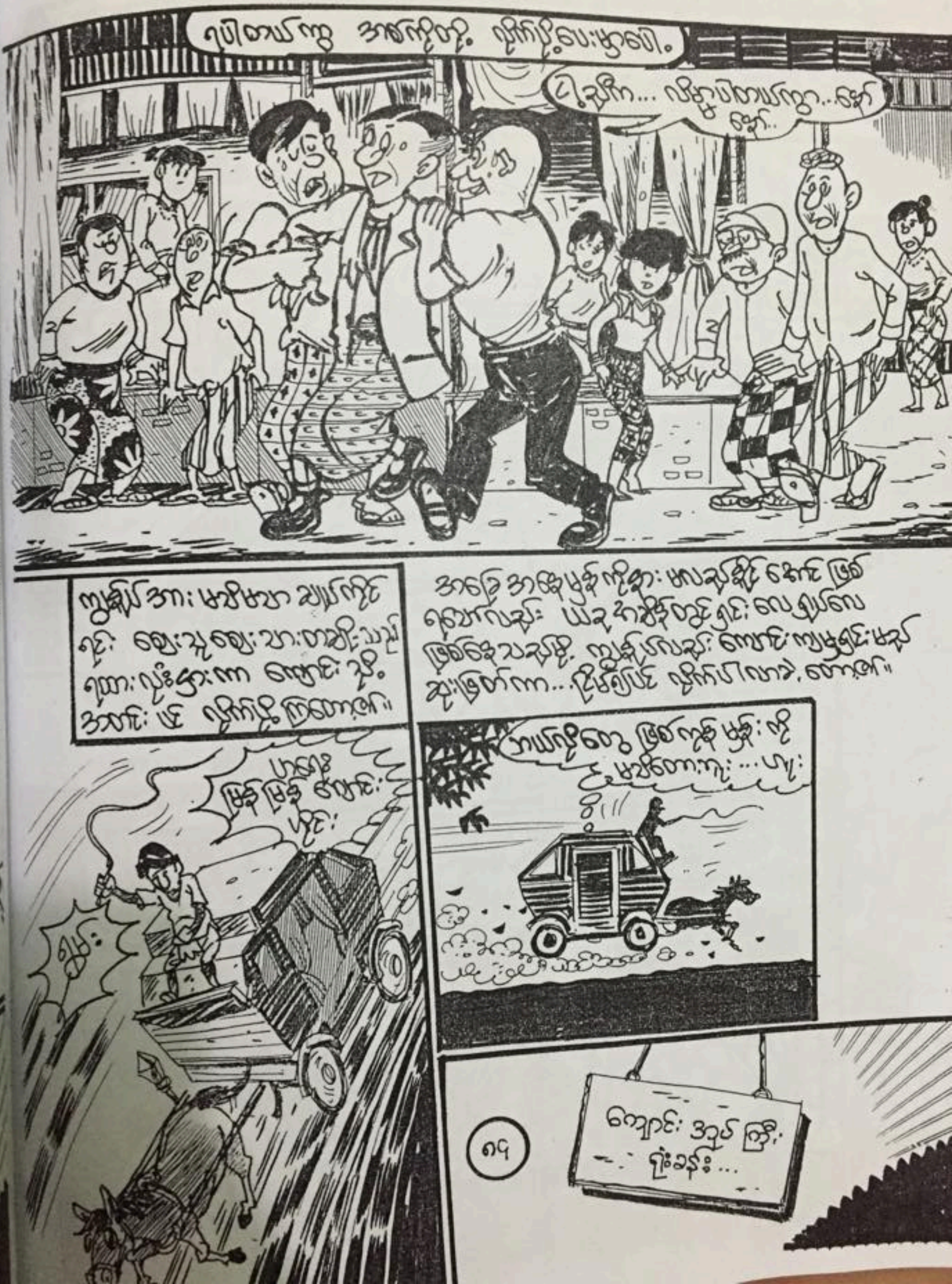

ရပါတယ်ကွာ အစ်ကိုတို့ လိုက်ပို့ပေးမှာပေါ့။
ကျွန်ုပ်အား မဒီမဒါ သယ်ကိုင်ရင်း ဈေးသူဈေးသားတစ်စုသည် ရထားလုံးငှားကာ ကျောင်းသို့ အတင်းမှ လိုက်ပို့ကြလေ၏။
မြန်မြန်မောင်း ဟိုင်း
ကျောင်းအုပ်ကြီး ရုံးခန်း...

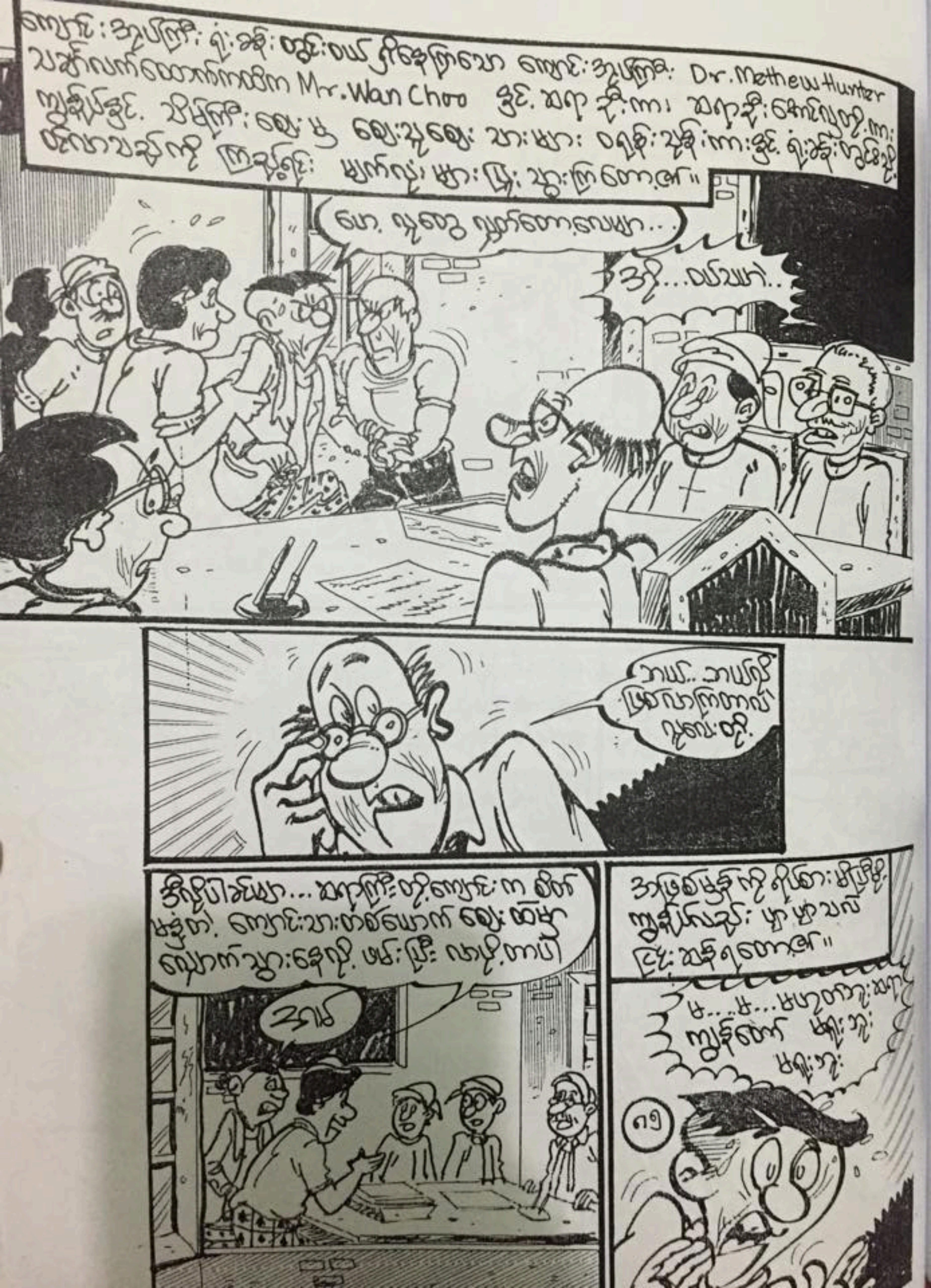
ကျောင်းအုပ်ကြီး ရုံးခန်းထဲဝယ် ရှိနေကြသော ကျောင်းအုပ်ကြီး Dr. Metthew Hunter
သင်္ချာလက်ထောက်ကထိက Mr. Wan Choo နှင့် ဆရာဦး...၊ ဆရာဦးကောင်းလှတို့က
ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုလ်ကြီး ဈေးမှ ဈေးသူဈေးသားများ ဝရုန်းသုန်းကားနှင့် ရုံးခန်းတွင်းသို့
ဝင်လာသည်ကို ကြည့်ရင်း မျက်လုံးများ ပြူးသွားကြတော့၏။
ဟယ်.. ဘယ်လို ဖြစ်လာကြတာလဲ ကလေးတို့.
အိုဟိုပါဗျာ... ဆရာကြီးတို့ကျောင်းက စိတ်မနှံ့တဲ့ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဈေးထဲမှာ လျှောက်သွားနေလို့ ဖမ်းပြီး လာပို့တာပါ
အယ်
အဖြစ်မှန်ကို ရိပ်မိသွားမိပြီ ကျွန်ုပ်လည်း ...
မ...မ...မဟုတ်ဘူး ဆရာ ကျွန်တော် မရူးဘူး မရူးဘူး
၈၅

ကျောင်းအုပ်ကြီး မစ္စတာဟန်းတားကား .... ခေါင်းကိုရှာရှာ ကုတ်ရင်း
ဘုရား... ကလေး မှန်မှန်ပြောပါ မောင်မင်း ရူးနေသလား
အာ... ကျွန်တော် မရူးပါဘူး ဆရာကြီးရယ်... ကျွန်တော့် ဆရာဦးကာ ၁၀ တန်းက ကျောင်းသားပါ ခင်ဗျာ... မေးကြည့်ပါ
ဟုတ်ပါတယ်ဆရာကြီး ကျွန်တော့် ၁၀ တန်းက... ကျောင်းသားပါ... အရူး မဟုတ်ပါဘူး
ဆရာဦးကာကာပါ ဝင်ရောက်ထောက်ခံပေးသဖြင့် ကျောင်းအုပ်ကြီးလည်း ကျွန်ုပ်ပေါ် ယုံကြည်သွားပြီး
ဟုတ်တယ်... ကျွန်ုပ် ကျောင်းသား မရူးဘူး၊ မရူးလို့ ကောလိပ်တက်နေတာပေါ့၊ ကလေးတို့
ဪ ဒီလို... ဒီစာလေး တစ်ချက်လောက်ဖတ်ကြည့်ပါ ခင်ဗျာ... ဆုလက်ဆောင် ရတဲ့စာပါ
ကောင်းပြီ..
ကျောင်းအုပ်ကြီးကား ကျွန်ုပ်ပေးခဲ့သော စာကို အသံကျယ်၍ဖတ်ပြလေရာ၊
ဪဪ ခင်ဗျား ကျွန်တော်လေးစားစွာဖြင့် ထောက်ခံအပ်ပါသည်... ယခု ဪဪ ကို စာပေးသူသည် ရန်ကုန်ကောလိပ် ကျောင်းသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည် သို့ပါ...
သူသည် ယခုယခုလေးဖြင့် ရူးနေ ကြသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား
ဟင်
ဝေ

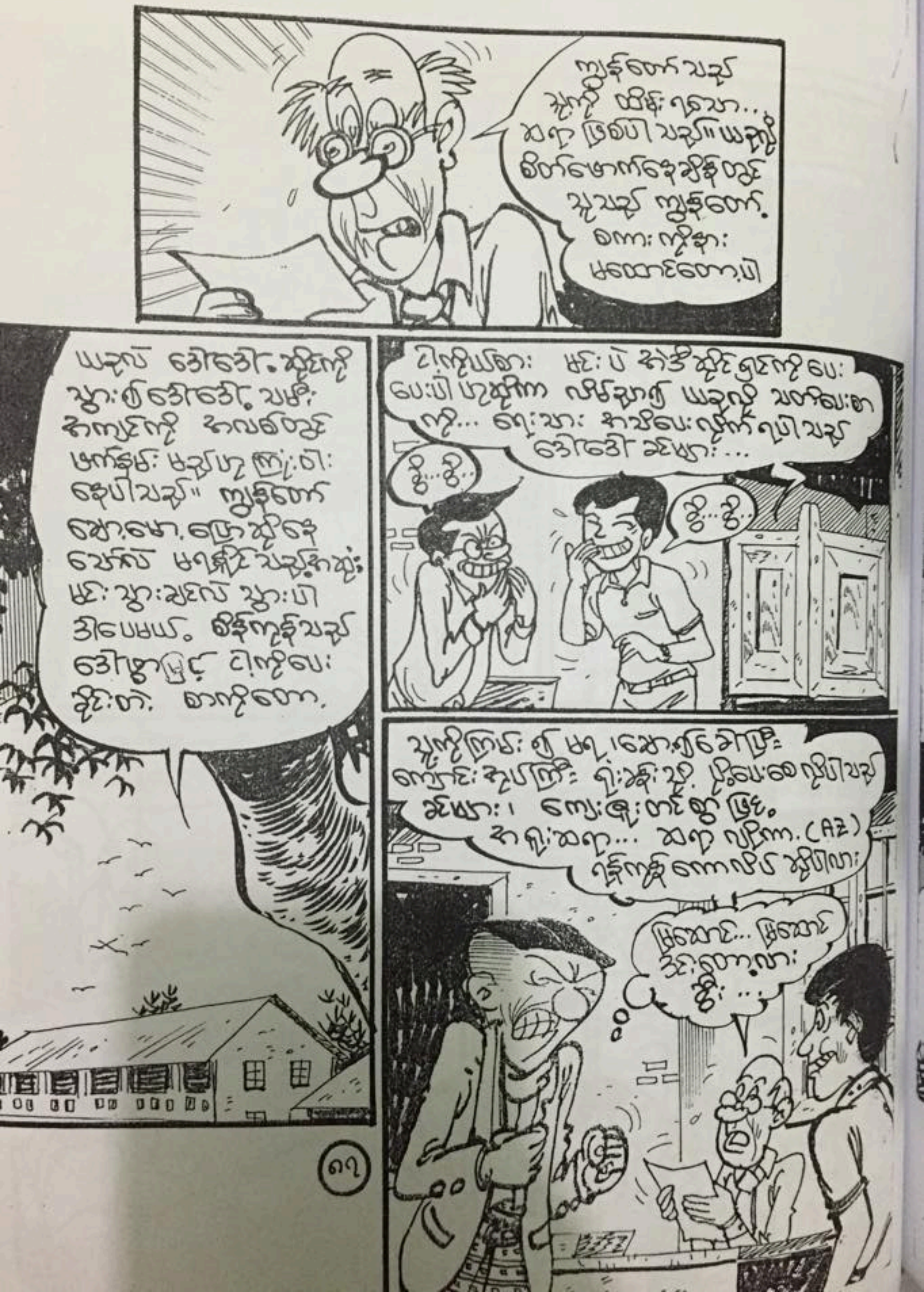
ကျွန်တော်သည် သူ့ကို ထိမ်းရသော... ဆရာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု စိတ်ဖောက်နေချိန်တွင် သူသည် ကျွန်တော့် စကားကိုနား မထောင်တော့ပါ
ငါ့ကိုယ်စား မင်းပဲ ဆုဒိတ်ဒိုင်ရှင်ကို ပေးပေးပါ ဟုဆိုကာ လမ်းညွှန်၍ ယခုလို သတင်းစာကို... ရေးသား ဆက်ပေးလိုက်ရပါသည် ဒေါ်ဒေါ် ခင်ဗျား...
ခွီ...ခွီ...
ခွီ...ခွီ...
ယခုပဲ ဒေါ်ဒေါ့်ဆိုင်ကို သွား၍ ဒေါ်ဒေါ့်သမီး ခင်ကျင်ကို အလစ်တွင် ဖက်နမ်း မည်ဟု ကြုံးဝါး နေပါသည်။ ကျွန်တော် ဖျောင်းဖျ ဖြောဆိုနေ ပေမဲ့ မရနိုင်သည့်အဆုံး မင်းသွားချင်ပဲ သွားပါ ဒါပေမယ့် ဗိုက်ကျန်သည် ဒေါ်ဗွာမြင့် ငါ့ကိုပေး ခိုင်းတဲ့ စာကိုတော့.
သူ့ကိုကြမ်း၍ မရ၊ ဆော့၍ဒေါ်ကြီး ကျောင်းအုပ်ကြီး ရုံးခန်းသို့ ပို့ပေးခဲ့ရပါသည် ခင်ဗျား၊ ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်။ အရုံးဆရာ... ဆရာ လူကြီး.(AZ) ရှိုက်ကျွန်ကောလိပ် သို့ပါလား
မြသောင်... မြသောင် ဒင်းတော့လား ခွီး...

အို... ဟုတ်လဲ ကျွန်ုပ် ကျောင်းမှာ... အရူးဆရာလဲ မရှိဘူး၊ အရူးကျောင်းသားလဲ မရှိပါဘူး၊ အယ်နှယ် ဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်.
လူလေး မောင်မင်းကို ဒီစာ... ဘယ်သူ ပေးခိုင်းလဲ
ကို... ကိုမြဆောင်ပါ... ဆရာကြီး
ကျောင်းအုပ်ကြီး နှင့် ဆရာများကား ထိုအခါမှ လက်ဖက်သည် တရုတ်ကို သိသွားရကား တဟားဟား ရယ်မောကြတော့၏။
ထိုအခါ ဈေးသူဈေးသားများလည်း အဖြစ်မှန်ကို သိကြပြီး ရယ်မောရင်း လှောင်ပြောသွားကြတော့၏။
တော်တော်နောက်တဲ့ကောင်ပဲ ကျောင်းသားတွေမှ ဟား ဟား ဟား
ဒါပေါ့... မင်းကို တော့ မြဆောင် ကောင်းကောင်း ဝှောက် ဆုံးမ လိုက်တော့တာပဲ ဟား... ဟား ဟား
သိမ်ကြီးဈေး လို နေရာမျိုး တွင်မှ အရှက်တော်ကွဲစေကာ မြ ဆောင်ကိုသာ နှာခေါင်းကြီး ဆိုင်း ထူပူသော မျက်နှာဖြင့် အဆောင်သို့ ပြန်ခဲ့ ရတော့သတည်းဟူ။
ဒီနေ့ ကံကောင်းပါလား

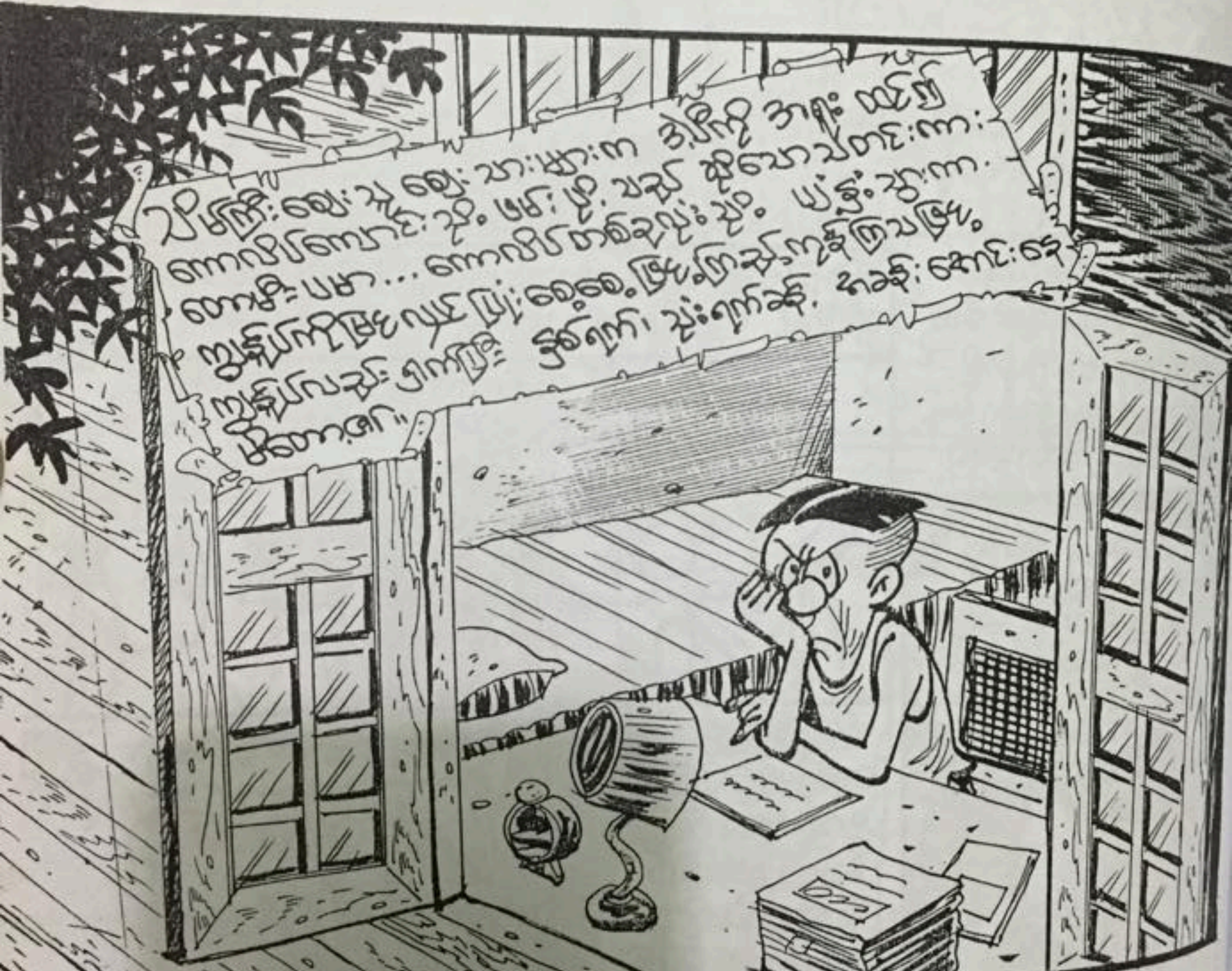

(၈၉) ကျွန်ုပ်သည် အချက်တကွဲ ဖြစ်အောင်အောက်မေ့ဖြင့်သော
ကျွန်ုပ်အောင်ကို ကြာရှည်စိတ် မထိုးနိုင်သော်လည်း
လက်သားတွေ သူးမရှုံ့ကိုမှု အသိနှိပ်တိုင်း အကြံထုတ်မိနေတော့
၏။

အင်း... လာပလေစေဦး မောင်...
ဟွန်း
ဖို့ပါမယ်ဗျာ... ကျွေးပါ မယ် ဟဲ...ဟဲ
၉၀

ထိုနေ့ ကျောင်းပြီး၍
အဆောင်သို့ ရောက်
သည်နှင့် ကိုမြဆောင်ကို
ဘုံးမရှိ ကိုရွှေအား
ကိုဘိုကြေးနှင့် တိုးတိုး
တိတ်တိတ် ကြိတ်တိုင်
ပင်...စည်းပါး ကိုကသော
ရှိကြတော့၏။
× × + ÷ ⊖ × ×
⊖ ÷ + × ×..
စိတ်ညစ်မှု့ စိတ်ညစ်...ဟ...ဟ
သို့ဖြစ်၍ နောက်နေ့နံနက်တွင် ကိုမြဆောင်မှာ သူ့အိတ်စိုက်
ကားလေးဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုတင်ပြီး ကျွန်ုပ် သွားလိုရာနေရာ
မှန်သမျှကို... တစ်နေ့ကုန်လိုက်ပို့ရှာ၏။
ညနေရောက်သော်...ကျွန်ုပ်ပေးသောကတိအတိုင်း
ဟိုတယ်.. သို့ခေါ်ပြီး ထမင်းကျွေးမွေး၏။
ကျွန်ုပ်လည်း ဘုံးမရှု အစီအစဉ်
အတိုင်း အကောင်းဆုံး အစားအစာ
တို့ကိုသာ... တန်ဖိုးတိုး မှာယူ စား
သောက်၏။ စားသောက်ပြီး၍
ကိုမြဆောင် ငွေရှင်းရန်ပြင်စဉ်...
စားမှာ...စား... စားပွဲဦးပြီး
စရိတ်သွားရုံတော့....ကျုပ်ရဲ့ မဆိုင်ဘူး
နော်... ဟ!.... ဟ!...
ဟင်း....ဟင်း
ဘေး...ဘွိုင်...ကမ်းပါးယား
လာမယ်ဆရာ

ကျွန်ုပ်လည်း အစီအစဉ် အတိုင်း ကိုမြဆောင်အား အိမ်သာသွားလိုကြောင်း အကြောင်းပြကာ... လစ်ထွက်ခဲ့တော့၏။
မဝသေးရင်လည်း ပြောပါဦး ဗျို့ ထပ်ဝယ်ကျွေးမှာပါ။ ဟဲ...ဟဲ
ဟင်း.... ဟင်း
ဗြဲ...ကိုမြဆောင် ပြောကြားမည့် စကားကို ကိုယ်တိုင် ကြားရ၍ ဝတ္ထု အမြီး ဆွဲ ကျပ်မှ ဆောင်းကြည့်နေမိတော့၏။
အံမယ်....မိုင်ရှင် ကိုယ်တိုင် စားပွဲထိုး နေပါလား ဗျ.... ကူညီဝေမှာကြည့် လားဗျ...ဟဲ...ဟဲ...
ရှိပါတယ် သရက်ကိုးချယ် ဒါပေမယ့် သရက်ကိုးရဲ့ မွေးနေ့ အကျုံးဝင်တော့ ဥက္ကာဖြင့်တဲ့ ခံစေချဲ့ ဝ ကိုယ်တိုင်... စားပွဲထိုး ပေးတာပါ...ဟဲ...ဟဲ
ဘာဗျ။ ကျွန်တော့်မွေးနေ့ ဆိုလို... ဟာ...မဟုတ် တာ...
မဆောက်ပါနဲ့ သရက်ကိုးချယ်..ဟဲ..ဟဲ... သရက်ကိုးရဲ့ မွေးနေ့ ဆိုလိုပဲ လာလိုက်ကြတာ ကျောင်းသားဆိုတာ... ခါးကိုင်းပါ
ဟေ.
ပျော့ပါဘာ ပျော့ပါဘာ...

စားလိုက်ကြတာလေ အားကိုး အားရစရာ ကောင်းတာပဲ... ဆရာကြီး ရှယ်... ၁၅ ကောင် သွား ရှင်းပစ် ပေးတယ်..ဟဲ..ဟဲ
ဟာ... မဟုတ်တာ... အခု... ငါမွေးထားတဲ့ ငန်းကို... ဘယ်သူ ပြောလဲ... ဟင်
ကိုကိုးကြီး ပြောတယ်လေ... ဆရာကြီး မွေးနေ့မို့ ကိုယ့်ပိုင် ဘုရားသွားကြတယ်ကွဲ့... အဲဒါလာသမျှ ကျောင်းသားတွေ... မွေးနေ့ အထူးအဖြစ် စားသမျှ ကျွေးလိုက်ပါ... သူ့နေ့ကျရင်... လာရှင်း မယ်လို့ ဆရာကြီးပဲ မှာလိုက်တယ် မဟုတ်လား... ဟဲ.. ဟဲ
နာပြီ...
ဒီပြေစာ ပါကွ: ဆရာကြီး ရှယ် အားလုံးပေါင်း မှ <တစ်ထောင်ကျပ်> ပဲ ကျပါတယ် ဟဲ... ဟဲ..
ဟာ..
ကိုမြသောင်ကား ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုကိုးကြီးအလက် ဆက်ဖြစ်မည်ကို သိလိုက်ပြီ။ မသိသူများ ဖြင့် မှ ကျသမျှ ငွေကို ရှင်းရ... မလောက်သဖြင့် နာရီပါ ချွတ်ကာ... ထားခဲ့ရသေး တော့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုကိုးကြီးကား တော်ရာ၌ ပျော်ရင်း ကိုမြသောင်၏ အဖြစ်ကို ပြန်ပြောကာ အူတက်မတတ် ဖြစ်နေကြရတော့၏။
ဟား... ဟား... ဟား
မြသောင်တော့ အိတ်စိုက်... အနိုက်ခံရပြီ

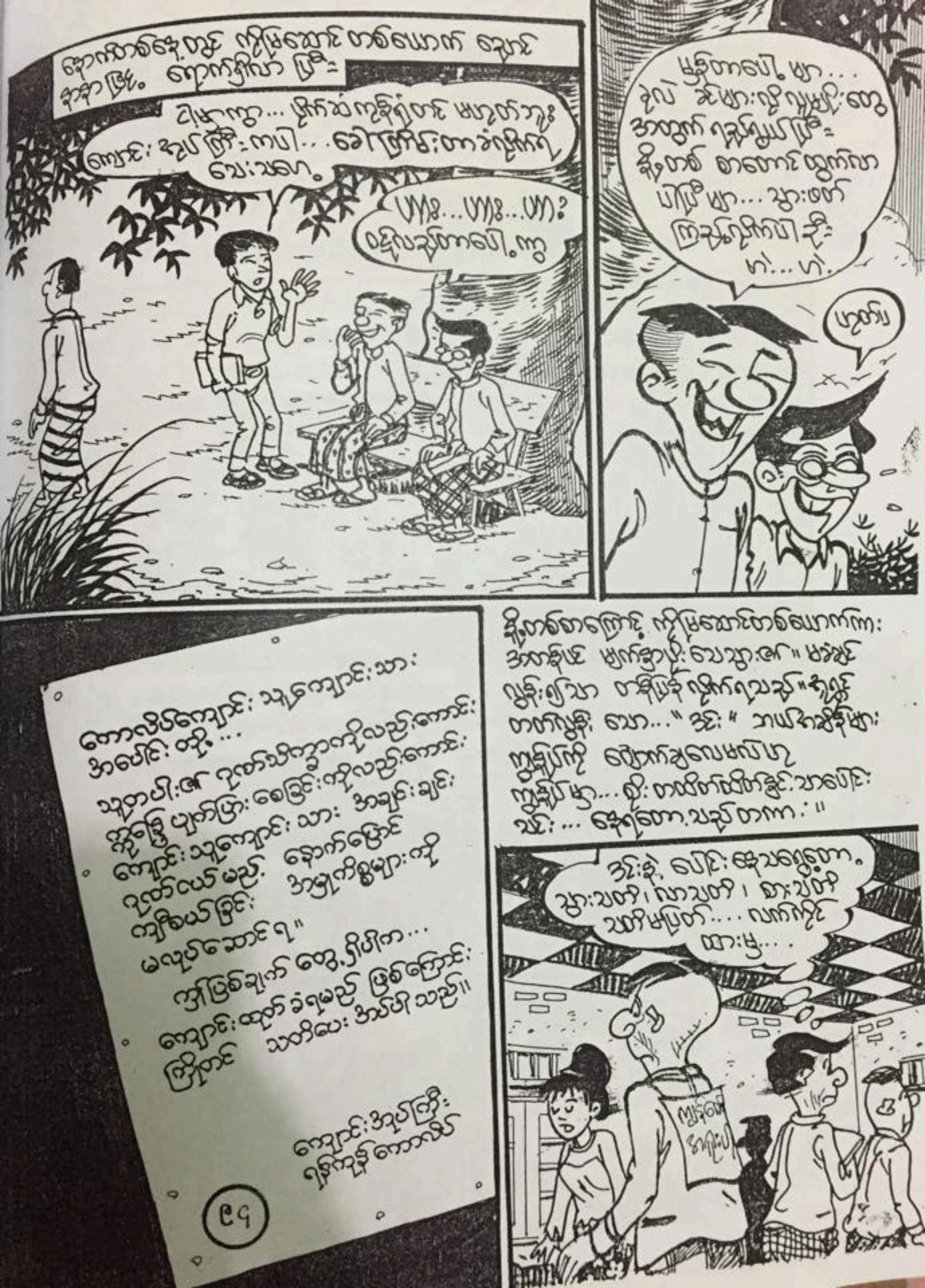

နောက်တစ်နေ့တွင် ကိုမြဘောင်တစ်ယောက် ကျောင်း
နားနား ဖြင့်။ ရောက်ရှိလာ ပြီ။
ပါမှာကွာ... မှိုက်သံ ကုန်ရုံတင် မဟုတ်ဘူး ကျောင်းအုပ်ကြီး ကပါ... ခေါ်ကြိမ်းတာခံရမှာ ပေးသေး။
ဟားး... ဟားး... ဟား။ ဝမ်းသာလိုက်တာပေါ့ကွာ
မှန်တာပေါ့ဗျာ... ဒုလဲ ခင်ဗျားလို လူမိုက်တွေ အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး နိုတစ် စာစောင် ထွက်လာ ပါပြီဗျာ... သွားဖတ် ကြည့်လိုက်ပါဦး ဟဲ... ဟဲ
ဟုတ်ကဲ့
ကောလိပ်ကျောင်းသူကျောင်းသား အပေါင်းတို့...
သူတပါး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်းကောင်း ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်ပြားစေခြင်းကိုလည်းကောင်း ကျောင်းသူကျောင်းသား အချင်းချင်း ဂုဏ်ငယ်မည့် နောက်ပြောင် ကျီစယ်ခြင်း အပြုအမူများကို မလုပ်ဆောင်ရ။
ဤသို့ဖြစ်ချက် တွေ့ရှိပါက... ကျောင်းထုတ် ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင် သတိပေး အပ်ပါသည်။
ကျောင်းအုပ်ကြီး
ရန်ကုန်ကောလိပ်
၉၄
နို့တစ်စာစောင်ကြောင့် ကိုမြဘောင်တစ်ယောက်ကား အတန်ငယ် မျက်နှာပျက်သွားပြီး ပေသွား၏။ မဟုတ်ဘူး လှမ်းဖြစ်သာ တစ်ခုဖြင့် ရိုက်ရသည်။ "ကျွန်ုပ်တစ်ကယ်မှန်သော..." "ဒင်း" ဘယ်ကသူ့ကိုများ ကျွန်ုပ်ကို ပြောက်ချပေးမည်နည်း ကျွန်ုပ်မှာ... ရိုးတယ်ဆိုတဲ့ချွင်းသာပေါင်း သင်း... နေရတော့သည်တကား။
ဒင်းနဲ့ ပေါင်းဆေးသရွေ့တော့ သွားသတိ၊ လာသတိ၊ စားသတိ သတိမပြတ်... လက်ကိုင် ထားမှ...

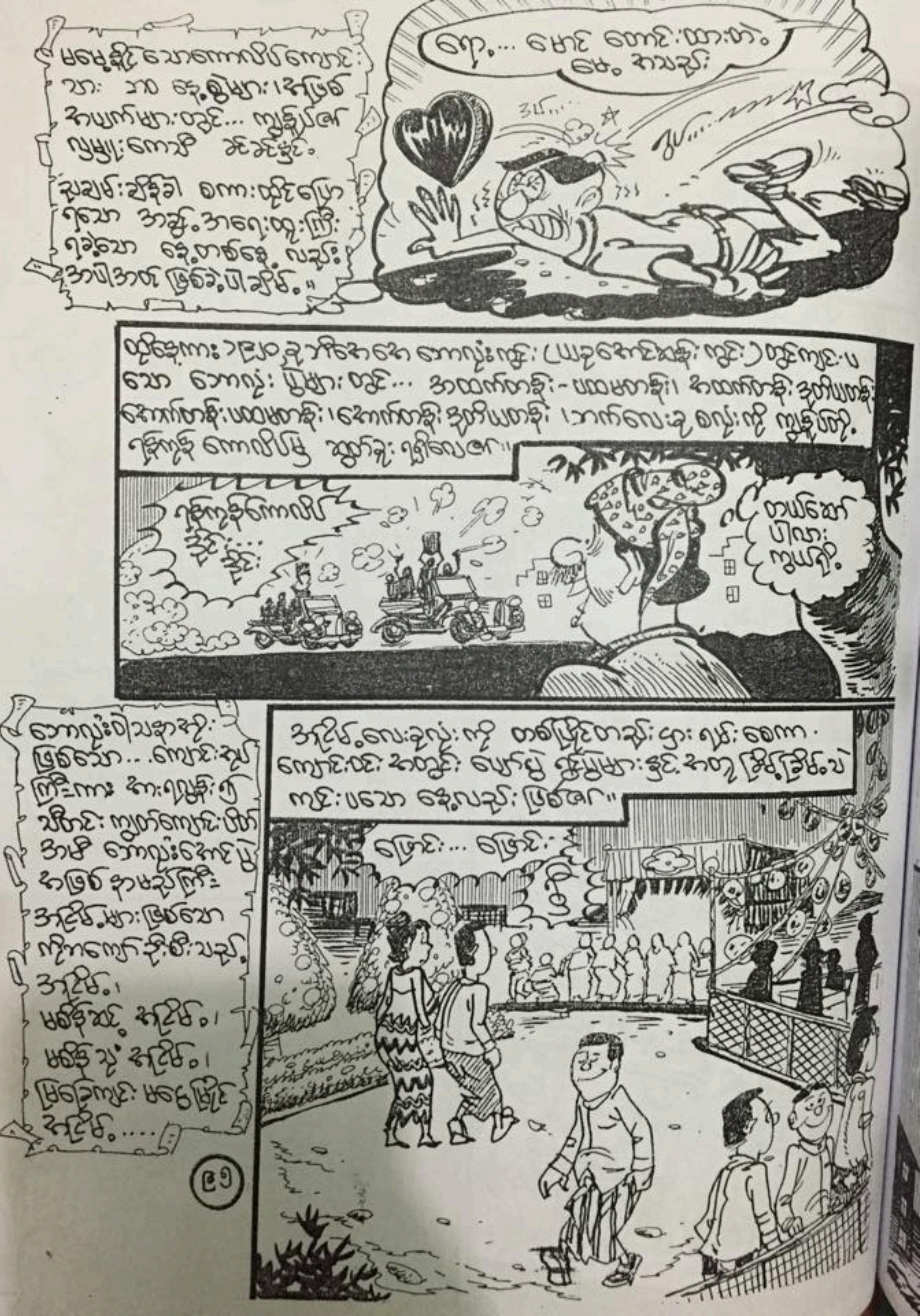
မမေ့နိုင်သော ကောလိပ်ကျောင်းသား ဘဝ နေ့ရက်များ၊ အဖြစ်အပျက်များတွင်... ကျွန်ုပ်၏ လူမှုရေးကောလိပ် အစအဦး။ ညချမ်းအိုးခါ စကားထိုင်ပြောရသော အချိန်အရေးတွေးကြီး ရခဲ့သော နေ့တစ်နေ့ လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
ဂေါ့... မောင် တောင်းပန်ပါတယ် မေ့အသည်း
ထိုနေ့ကား ၁၉၅၀ ခု ဘီအေအေ ဘောလုံးကွင်း (ယခု အောင်ဆန်းကွင်း) တွင်ကျင်းပသော ဘောလုံးပွဲများတွင်... အထက်တန်း - ပထမတန်း၊ အထက်တန်း ဒုတိယတန်း၊ အောက်တန်း ပထမတန်း၊ အောက်တန်း ဒုတိယတန်း၊ ဘက်လေးခုစလုံးကို ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်ကောလိပ်မှ ဗိုလ်စွဲ ရရှိလေ၏။
ရန်ကုန်ကောလိပ် ဟိုး... ဟိုး...
တယ်ပျော်ပါလား ကွယ်တို့
ဘောလုံးဝါသနာအိုး ဖြစ်သော... ကျောင်းသူကြီးကား အားရဖွယ်ရာ သိတင်းကျွတ်ကျောင်းပိတ် အမှီ ဘောလုံးအောင်ပွဲ အဖြစ် အာမည်ကြီး အငြိမ့်များဖြစ်သော ကိုအကျော်ဦးစီးသည့် အငြိမ့်၊ မစိန်ဆုံ အငြိမ့်၊ မစိန်သုံ အငြိမ့်၊ မြင့်ကျောင်းမလေးမြင့် အငြိမ့်....
အငြိမ့်လေးခုလုံးကို တစ်မြို့တည်းမှာ ရှင်းစေကာ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများနှင့် အတူ မြို့ကြိမ်ခဲ့ ကျင်းပသော နေ့လည်း ဖြစ်၏။
ဖြောင်း... ဖြောင်း...

ကိုမြဆောင်တို့ လူစုကား တစ်ဝိုင်းပြီး တစ်ဝိုင်း လှည့်လည်ပြီး ပျော်တော်ဆက်နေကြသေးရာ... သူတို့ပါဝါရှိန် မည်မျှတာမှန်း တွက်ဆမရကား ကျွန်ုပ်လည်း အင်း.. သို့သို့ပြန်၍ အကျိုး အကြောင်း ပြောပြရသေး တော့၏။
အိုးလေ... ဒီလိုဆိုတော့လဲ သူပြန်မလာမချင်း စောင့်ရတော့မှာပေါ့။
သွားပါ... ဟွန်း
လမင်းကြီးက သာလိုက်တာ...
လမင်းကြီး သာတော့ ဘာဖြစ်လဲ ဟွန်း နော်...
“ လမင်းကြီး သာတော့... အမဲ့ကိုချစ်တာပေါ့ ” ဆိုပြော်... ယင်းစကားများမှာ အသံ အဖြစ်လွှတ် ပေါ်မလာ...။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲမှာပင် ကိန်းအောင်း ပျောက်ကွယ်သွားရပါတကား။
ကဲ
ကျွန်ုပ်တို့
ပျော်ရွှင်နေကြသော ကျွန်ုပ်တို့

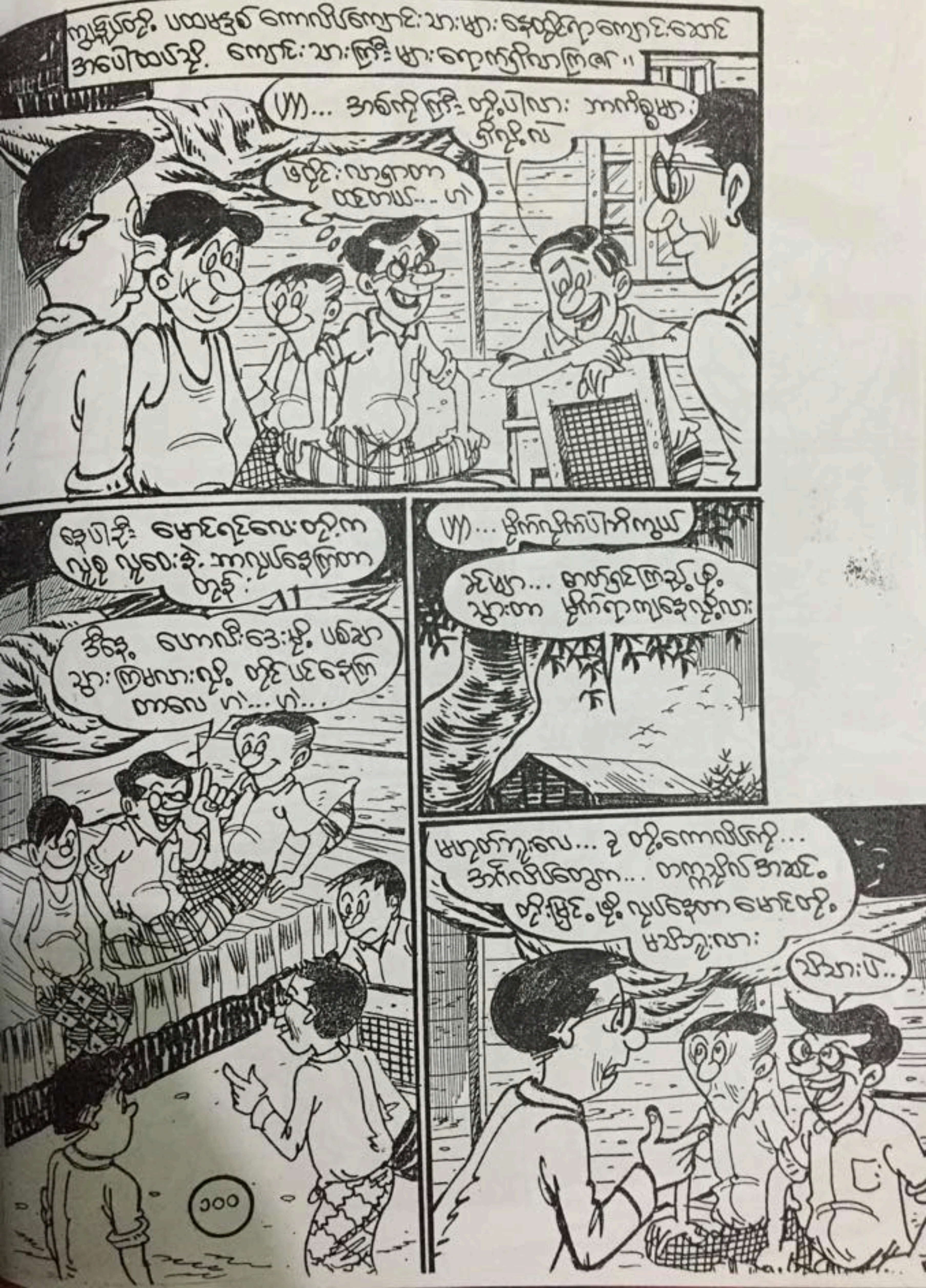
ကျွန်ုပ်တို့ ပထမနှစ် ကောလိပ်ကျောင်းသားများ နေထိုင်ရာ ကျောင်းဆောင် အပေါ်ထပ်သို့ ကျောင်းသားကြီးများ ရောက်ရှိလာကြ၏ ။
ဟာ... အစ်ကိုကြီးတို့ပါလား ဘာကိစ္စများ ရှိလို့လဲ
ဖဲဝိုင်းလာရှာတာ ထင်တယ်... ဟဲ
နေပါဦး မောင်ရင်လေးတို့က လူစု လူဝေးနဲ့ ဘာလုပ်နေကြတာ တုန်း
ဒီနေ့ ဟောလီးဒေးမို့ ပစ်ကနစ် သွားကြမလားလို့ တိုင်ပင်နေကြ တာလေ ဟဲ... ဟဲ...
ဟာ... မိုက်လိုက်ပါဘိကွယ်
ဒီမှာ... ဓာတ်ရှင်ကြည့်ဖို့ သွားတာ မိုက်ရာကျနေလို့လား
မဟုတ်ဘူးလေ... ဒီ တို့ကောလိပ်ကို... အင်္ဂလိပ်တွေက... တက္ကသိုလ် အဆင့် တိုးမြှင့်ဖို့ လုပ်နေတာ မောင်တို့ မသိဘူးလား
သိသားပါ...

ကျောင်းသားကြီး ရဲ့ စကားကြောင့်
ကျောင်းထွက်ခဲ့ရမှာလား
ဟုတ်တယ်
၁၀၁

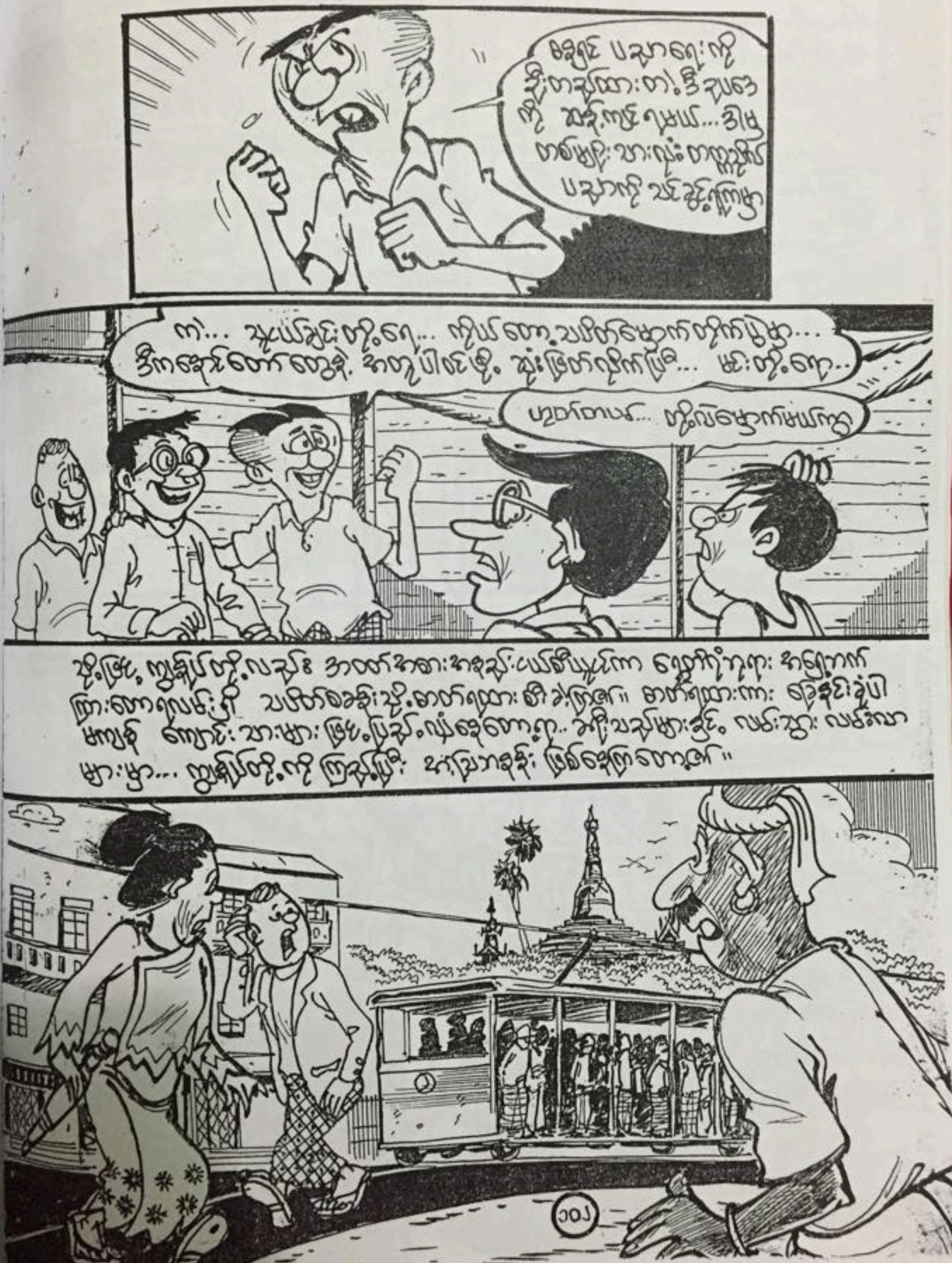

ဗေဒင် ပညာရေးကို အဲဒီ တည်ထောင်ထားတာ၊ ဒီ ဥပဒေကို အဆင့်ကျော် ရှိမယ်... ဒါမှ တစ်မျိုးသားလုံး တကူးသိ ပညာကို သင်ခွင့်ရကြမှာ
ဟာ... သူငယ်ချင်းတို့ရေ... ကိုယ်တော့ သပိတ်မှောက်တိုက်ပွဲမှာ... ဒီကနေ့တော်တော်တွေရဲ့ အတူပါဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ... မင်းတို့ရော..
ဟုတ်တာပေါ့... တို့လဲမှောက်မယ်ကွ
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း အဝတ်အစားအနည်းငယ်သိမ်းယူပြီးကာ ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက် ကြားတောရလမ်းရှိ သပိတ်စခန်းသို့ ဓာတ်ရထား စီး၍ သွားကြ၏။ ဓာတ်ရထားကား ရှေ့နောက်ခုံပါ မကျန် ကျောင်းသားများ ဖြင့် ပြည့်လျှံနေတော့၏.. ထိုသူများ၏ လမ်းသွား လမ်းလာ များမှာ... ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြည့်ပြီး အံ့သြဘနန်း ဖြစ်နေကြတော့၏။

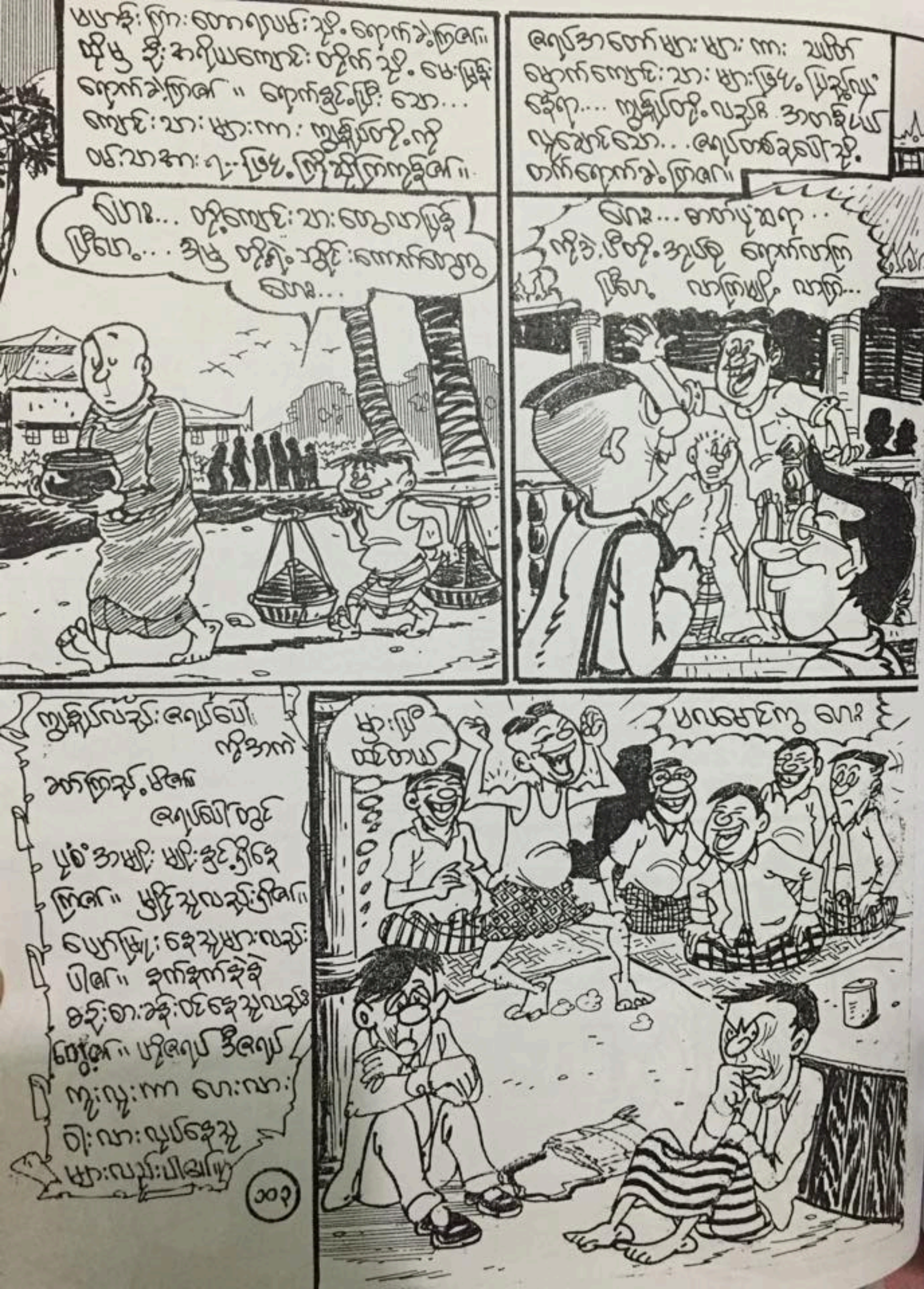
ပဟန်းကြားတောရလမ်းသို့ ရောက်ခဲ့ကြရာ။ ထိုမှ ဦးအရိယကျောင်းတိုက်သို့ မေးမြန်း ရောက်ခဲ့ကြရာ။ ရောက်ရှင့်ပြီး သော... ကျောင်းသားများက ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝမ်းသာအားရ..ဖြေ့ကြိုဆိုကြကုန်ရာ။
ဟေး... တို့ကျောင်းသားတွေ လာပြန်ပြီဟေ့... အဲ့ တို့ရဲ့ ဘုန်းကြီးကောက်ဆွမ်း တေး...
ရပ်ဘာတော်များများကား သဗြိတ် ဖျော်ကျောင်းသားများဖြစ်၍ ပြည့်လျှံနေရာ... ကျွန်ုပ်တို့လည်း အတန်ငယ် လျှောက်သော... ရပ်တစ်ခုသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြရာ။
ဟေး... ဆရာပုံသရာ.. ကိုအဲ့ပြီတို့ အုပ်စု ရောက်လာကြပြီဟေ့ လာကြမျိုး လာကြ...
ကျွန်ုပ်လည်း ရပ်ပေါ် ကိုအကဲ ခတ်ကြည့်မိရာ ရပ်ပေါ်တွင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် ရှိနေကြရာ။ မှိုင်သူလည်းရှိရာ။ ပျော်မြူးနေသူများလည်း ပါရာ။ နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားခန်းဝင်နေသူလည်း တွေ့ရာ။ ဟိုရပ်ဒီရပ် ကူးလူးကာ လေးလား ဝါးလားလုပ်နေသူ များလည်းပါရာ။

BOYCOTT
၁၀၄

ကိုဗစ်ပဒေသပစ်ကြောင့် တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် လူများစု ဖြစ်ကြသော တောင်သူ လယ်သမား သားသမီးများ လစာနည်း ဝန်ထမ်း အလုပ်သမား တို့၏ သားသမီးများ အဖို့ တက္ကသိုလ်ပညာရေး ဟူသည်မှာ စိတ်ကူးယဉ် မယဉ်ဝံ့သော အရာ အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်နေပြီတည်း။
ကျွန်ုပ်အဖို့လည်း တစ်လလျှော့ခဲ့သည် ကိုယ်ပိုင် စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြုပြင်နေရ ရှာသော အားလပ်ရက်ရှည်ကြီး ပြောလျှောက်ပါမည်လော့ မသိချေ။
မြေသာမြင်ရ မကြာင်ရှာ၊ တောင်ကလာ ဆိုတာလို ဖြစ်နေပြီ
ဟင်း..
ကျွန်ုပ်ကား ဟိုဒီတွေးရင်း တွေရင်း ကိုမြသောင်းနှင့် ဝိဝါကို သတိရမိ ပြေရာ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူတို့ အဖို့မူ ပညာကို သယ်ဆောင်မည့် ကိစ္စ.... စိတ်ဝင်စားကြမည် မဟုတ်ဟု ကျွန်ုပ်တွေးမိ၏။
သူ့ငွေ့ သားသမီး တွေမြင်လေ အခုနေသာကြီး ပါ...
ထိုစဉ် ကိုမြသောင်း အပေါ် ကျွန်ုပ်အတွေးကိုး လျှောက်ရင် သူနေ့တိုင်း စားသောက်ကြီး ကြီးငယ်များ ... မြေ ...
ဟေ့... ဒီပါ... ဘိုးကြီး....
ဟာ... ကိုမြသောင်း

ဟာ... ကိုမြဘောင် ခင်ဗျားက... ကျုပ်တို့ သိလာပြီး ဘိုင်းကောက် လုပ်တော့မလို့လား
ဟား ဟား ဟား ကိုယ်က မနေ့တုန်းက... ဘိုင်းကောက်လုပ်ပြီး ရုပ်ရှင်ရုံ တစ်ရုံပြီး တစ်ရုံ လှည့်ကြည့်နေတာကွ
ဟဲ့.. ကျုပ်ဝယ်လာတာတွေ ဒီကကြောင် ဆော်သွားတော့ဒါ. ခွေး စား လိုက်ကြပြီ မျို့
အားနာစရာကြီးဗျာ... ဟီး
ဟီး... ရွှီး ရွှီး
လူနှစ်ယောက်လည်း ကိုမြဘောင် ဝယ်လာသော ကြက်သားဆီပါတ် များကို မြိန်ရေ ယှက်ရေ စားသောက်ရင်း ခင်ခင့် အကြောင်းကို ပိုဂရုတွယ်သည်မို့ မအောင့်နိုင်တော့ဘဲ
ကိုမြဘောင် ခင်ခင် တစ်ယောက် ရော... ဘိုင်းကောက် လုပ်သေးလား ဟင်...
၁၀၆

အား.... သူလဲ ဘွဲ့ကြီးကောက်ပဲ... ဒါပေမယ့်.. သူကောက် ပုံက...
ဆွေမကောင်းဘူးလို့ သူ့မှာသားကြီး ကိုဆိုပြီး အိမ်မှာ အပ်နေတာကွ ဟား ဟား ဟား
သူမှားသားကြီး ကမလွယ်ဘူးလေ... ခုလို... ဘက်လိပ်အရိုးရကို မိသွားတာတွေ ဘာတွေကြုံကြတာ မပြတ်ဘူး
ဒီလိုဖြင့် ကြည့်နေရင်း ကိုမြသောင်လည်းရောက် တတ်ရာရာ များကို... အေးလူစွာ စကားကောင်း နေစဉ်...
ဒါပေါ့လေ နင်နဲ့အဖေက ဘက်လိပ်ကျွေး သားတဲ့အမေ့ကို စားနေရတာ့ ငြို့ အုပ်မင်းကို
ဗိုက်ကတော့ ဝ သွားပြီ ဟိုဘက်ခြောက် လေသွားပစ် ဦးမှ
ကိုကိုးကြွေ တစ်ယောက် မြို့တူး မြိတ်ဖြင့် ပြန်ရောက်လာပြီး....
ဟေ့... ဟေ့... ကျောင်းကသူတွေ ရုံကိုလာသကွ... ကျောင်းအုပ်ကြီး လဲ ပါတယ်ဟေ့

ကိုဘိုးတေကြီး စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်ရှင့် ကိုမြသောင်းမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားပြီ...
ဘယ်..ဘယ်မှာ လဲဗျ... ကိုဘိုးတေ ဘာတွေမြင်သေး သတဲ့လဲ
ဘာတွေမြင်နေကြလဲတော့ ... ဆွေးနွေး နေကြတာပဲ
ဆွေးနွေးနေရာ ဇရပ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ခဲ့ကြ၏။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ကွယ်... အေးအေးချမ်းချမ်း ကျောင်းကို ပြန်ကြပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံ ပါတယ်...
လာဗျို့... လာ... ဒါဆို... ကျုပ်တို့လဲ သွားနားထောင်ကြစို့
ဟုတ်တယ် ဗျို့...

ခေါင်းဆောင်
ကျောင်းသားကြီးများ
ခေါင်းချင်းရိုက် ဆွေးနွေး
နေကြပြီးနောက်...
ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက...
တပည့်များ
ပါတယ် ဆရာများ
မြန်မာ တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ ပညာရေး
ကျွန်တော်တို့
ကန်တော့ပါရစေ... ဆရာများ ခင်ဗျား
ဆရာများကို ကန်တော့ကြလေသည့် ဆရာကြီးတို့
ငါ့တပည့်များ
၁၀၉

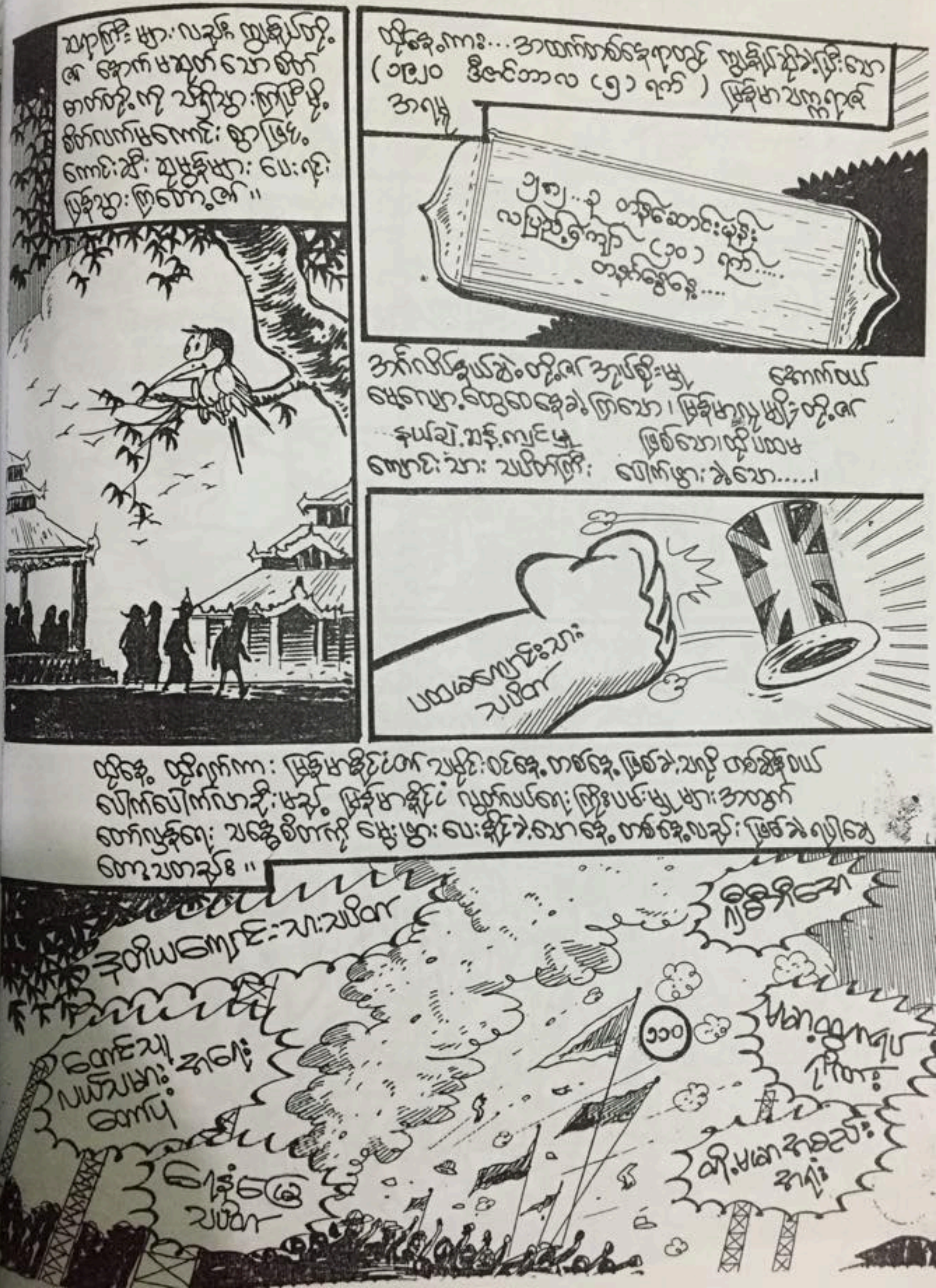
သူကြီးများလည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်မဆုတ်သော စိတ်ဓာတ်တို့ကို သိရှိသွားကြပြီ ဖြစ်၍ စိတ်လက်မကောင်း ရှာဖြစ်၍ ကောင်းချီး ဆုမွန်များ ပေးရင်း ပြန်သွားကြလေ၏ ။
ထို့နောက်... အဆက်ဆက်ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ကျွန်ုပ်တို့ပြုခဲ့ပြီးသော (၁၉၂၀ ဒီဇင်ဘာလ (၅) ရက်) မြန်မာပြက္ခဒိန် အရ
၁၂၈၂...ခု တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် (၁၀) ရက်..... တနင်္ဂနွေနေ့....
အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့တို့၏ အုပ်ချုပ်မှု အောက်တွင် မျက်ရည်ကျ ဆွေးနေခဲ့ကြသော၊ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်မှု ဖြစ်သော၊ ထိုပထမ ကျောင်းသား သပိတ်ကြီး ပေါက်ကွဲခဲ့သော.....၊
ပထမကျောင်းသား သပိတ်
ထို့နေ့ ထိုရက်ကား မြန်မာနိုင်ငံ၏ သမိုင်းဝင်နေ့ တစ်နေ့ ဖြစ်ခဲ့သည့်ပြင် ပေါက်ပေါက်လာဦးမည့် မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုများ အတွက် တော်လှန်ရေး သွေးစိတ်ကို မွေးမြူပေးနိုင်ခဲ့သော နေ့တစ်နေ့လည်း ဖြစ်ခဲ့ရပါတော့ သတည်း ။
ကျောင်းသားသပိတ်
၁၁၀

ကျွန်ုပ်တို့ ကျောင်းသားများ၏ သပိတ်
တိုက်ပွဲကို ပြည်သူလူထုကလည်း
ဝိုင်းဝန်း ထောက်ခံကြပေရာ....
ကျောင်းသားတွေ
သပိတ်မှောက်တာကို ထောက်ခံတဲ့
အနေနဲ့ ငါတို့လဲ အိမ်ကမိန်းမကို
သပိတ်မှောက်ရရင် ကောင်းမယ်ကွ
ဘာမှ မဆိုင်ဘူး ဟွန်း
သပိတ်ကာလအတွင်း သပိတ်မှောက်ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများ စားသောက်ရေးအတွက်
အလှူငွေများ ထည့်ကြရာတွင်... တောင်ကြီးဆောင်းပယ်
များဖြစ်၍ သယ်ပိုး ယူရသည့်အထိ သစ္စာ
ထက်သန်စွာ... လှူဒါန်းကြလေ၏။
ကျောင်းသားတွေကို လှူဖို့ကြ
တာများ သားရယ် ...
ကြီးများ ကျနေတာပဲ... စားရဖို့ပါပါ
ဟုတ်ပါ... ကျွန်တော်တောင်
တောင်းတွေ အိတ်တွေကို ပိုးပြီး
ထမ်းပို့နေပါ့ ရှင်မယ်
အမေရ
ကျွန်ုပ်တို့ကို လှူဒါန်းပံ့ပိုးရာတွင် သိမ်ကြီးဈေး သူဈေးသားများက... အထိကရ
ဖြစ်ခဲ့တော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သပိတ်တိုက်ပွဲအောင်မြင်စေရန် မရိုမရွံ့ လှူဒါန်း
ထောက်ပံ့ကြသော သူတို့၏ စိတ်စေတနာက... ဆိုးကြီးလေး စားဖွယ်ကောင်းပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သပိတ်စခန်း ရှိရာ အရှေ့ဘက် သစ်ခက်များ၊ ဝါးခြောက်များ၊ စားသောက်ဖွယ်များကို အထုပ်ကြီး အထုပ်ငယ်များ ဖြင့်ပေးပို့ လှူဒါန်းသည်များ လည်းရှိသေး၏ စုံစမ်းကြည့်ရာတွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ပွဲစားကြီးများ သူဌေးကြီးများက အလှူမပျက်ဘဲ ထောက်ပံ့ လှူဒါန်းကြကြောင်း သိရှိရလေ။ အမျိုးသားရေးပေမို့ ဟုတ်တယ် တအားပါဝင်ကြခြင်း ပါပေတည်း။
ကိုမြသောင်း... ထားပါဗျာ ကျွန်တော်တို့ သယ်ပါ့မယ်
ရပါတယ်ကွ
ငါလည်း သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားပါဟ သိကြ မှတ်ကြပေါ့
ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ်တွင် ကိုမြသောင်းကဲ့သို့သော သူဌေး သူကြွယ်များ၏ သားသမီးများ များစွာ ရှိပါ၏ ။ သို့သော် ၎င်းများစုကား သပိတ်တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်မကြိုးစား မှုကြ စည်းရုံးသည်ကိုပင် ရှောင်ပြောင်ပြေး၍ ကြတော့ကြလေ။
သပိတ်မှောက်တယ်ဆိုတာ...ဘုန်းကြီး ကျောင်းသား ဆိုလိုပါကွ
၁၁၂

အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်မှုကို မခံလိုသော မိမိအတ္တအကျိုးကိုသာ ရှေ့တန်းတင်သော လူစားများ ပေတည်း။
မြို့အုပ်ဖြစ်ဖို့ အစိုးရမင်းတို့ မျိုးပြည့်ဖို့ အရေးကြီးတယ်
ထိုသို့သော လူတန်းစားထဲတွင်မှ သူဌေးသား ကိုမြသောင်က... သပိတ်တိုက်ပွဲ တွင် တက်ကြွစွာပါဝင် လှုပ်ရှားနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ..
ကိုယ်ကျိုးမဖက် အမျိုးသားရေးစိတ် ပြည့်ဝလှသော ကိုမြသောင်ကို ဦးခန့်မှစ၍ ချစ်ခြင်း၊ ခင်ခြင်း အပြင် လေးစားခြင်းပါ ဖြစ်ပေါ် ခဲ့ရတော့၏။
ဇိုး
ဦးဖြိုး
ဟေ့...ဟေ့ ကိုယ်တို့ ကောင်းဆိုးကြက် သွေကို နက်ပြန် အကြောင်း ဖြစ်မယ်လို့ ထင်းရ တယ်ဟေ့
ဟေး... အရေးတော်ပုံ အောင်ရမည်...

ရှိခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားများ အာဏာရှင်ကြီး ဖျော်ခဲ့ရသော အာဏာပိုင်များထံမှ ပြန်ကြားချက်ကို ရရှိခဲ့ပေပြီ..။
ကျွန်ုပ်တို့ ကောလိပ်ကျောင်းသားများ တောင်းဆိုသော အချက် (၁၆ ချက်အနက် တစ်ချက်မျှ မလိုက်လျော်နိုင် သည့်ပြင် ဒီဇင်ဘာ ၁၃) ရက်တွင်မှ ကျောင်းပြန်မတက်လျှင်... ကျောင်းထုတ်ပစ်မည် ဖြစ်ကြောင်း တင်းမာစွာ ပြန်ကြားလိုက်ကြောင်း ပါတည်း။
တောက ရိုးလိုက် လေကွာ
ထိုပြန်ကြားချက်ကြောင့် သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ ခေါင်းခဲ ရိုက်ကုန်ကြသလို....
ကျောင်းသားများမှာလည်း အထင်နှင့်အမြင် ပါဝင်အောင် လွဲနေပြီမို့ မှိုင်သူမှိုင်၊ ငေးသူငေး မျက်ရည်ကျသူကျ၊ ဒေါသထွက်သူထွက်၊ မခံချိ မှာဖြင့် တက်ခေါက်သူကခေါက် ဖြစ်ကုန်ကြတော့၏။
သွားဟ... သွားဟ
တောက
ဟင့် ဟင့်

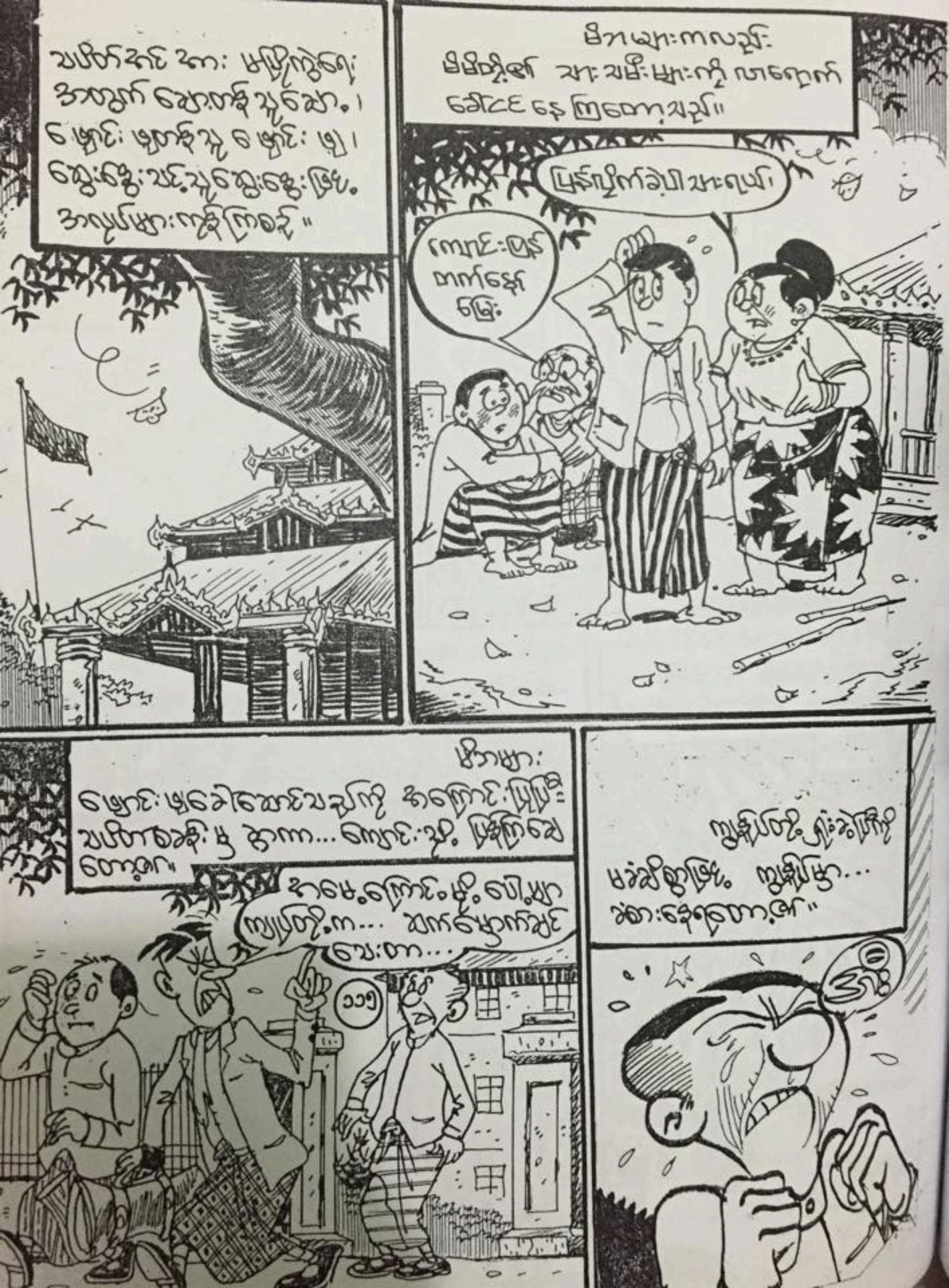
သပိတ်စခန်း အား မပြိုကွဲရေး
အသက် ပေးတော့ သူဆော့၊
ဖျောင်း မှတ်သူ ဖျောင်း မှု၊
ကျွေးမွေး သင့်သူ ကျွေးမွေး ပြီး။
အလှူများကလို ကြစဉ်။
မိဘများကလည်း
မိမိတို့၏ သားသမီးများကို လာရောက်
ခေါ်ဆောင်နေကြတော့သည်။
ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ သားရယ်၊
ကျောင်းပြန် တက်ရမှာ ပေါ့
မိဘများ
ဖျောင်းဖျခေါ်ဆောင်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး
သပိတ်စခန်းမှ အကကာ... ကျောင်းသူ ပြန်ကြသော
တော့၏။
ဒါမေ့ကြောင့် မို့ ပေါ့ဗျာ
ကျုပ်တို့က... သက်ပျောက်ဆင်
ပေးတာ...
ကျွန်ုပ်တို့ ပြုံးခဲ့ကြိုက်
မခံနိုင်ရာပြီ။ ကျွန်ုပ်မှာ...
ခံစားနေရတော့၏။

ဒီ.ဗီ
မင်း လက်ခံသည် ဖြစ်စေ
လက်မခံသည် ဖြစ်စေ
တို့.ရဲ့.သဘောတိုက်ပွဲ
မှာ... ရှုံးသွားပြီ..
ကဲ...ဒီ... မင်း ဘာဆက်
လုပ်မယ် စိတ်ကူး ထား
လဲ... ဒီ.ဗီ...
အင်း
သေချာတာကတော့. ကျွန်တော်ကျောင်းကို
ပြန်မသွားဘူး ဆိုတာပဲ၊ ဘွဲ့မရတဲ့ နေပစေတော့.
ဒီ ဥပဒေကိုတော့. လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး ဗျာ...
ကောင်းတယ်...ဦးလဲ မင်းလို
ပါပဲကွာ...
သက်လက်ခြေတိုင်ရင်း ကျွန်ုပ်မှာ
စဝေါးသွားပြီ ဖြစ်သော
အနာဂတ် အတွက်စိတ်မှာ
ရှုပ်ထွေး နေမိတော့၏။
ရှာ.. အလုပ်တစ်ခုလုပ်ရ
ကောင်းမည်လား။ ကျောင်းပဲ ပြန်ရ
ကောင်းမည်လား။ ဟု စိတ်မှာ
မကြံ့သေတင်ဆိုင် ဖြစ်နေရ
တော့၏။
အဖေ့ဦးကို ဘယ်လို
ပြောရပါ့.
ဟင်း
၁၁၆

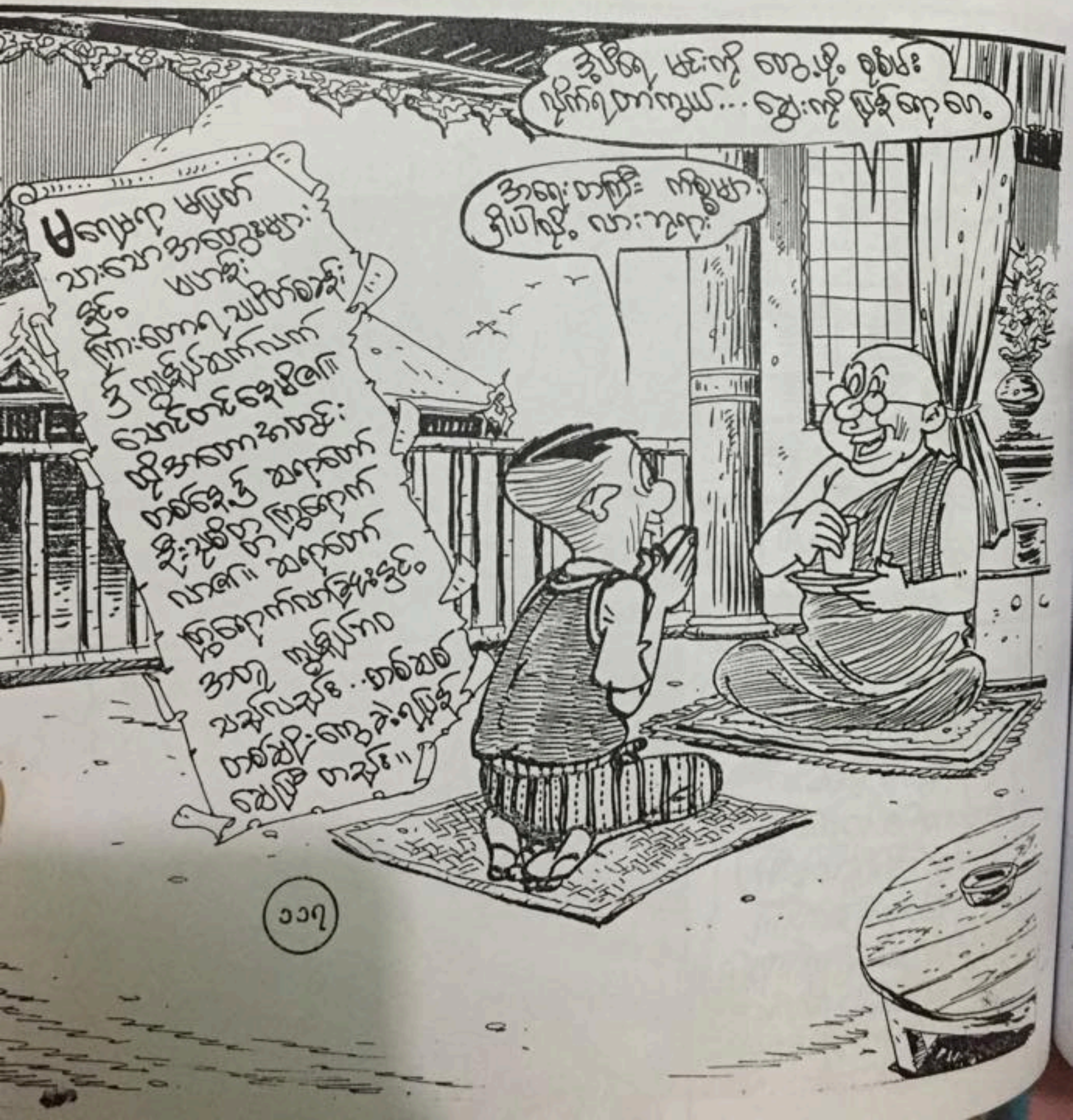
အရေးတကြီး ကိစ္စများ ရှိပါလို့ လားဘုရား

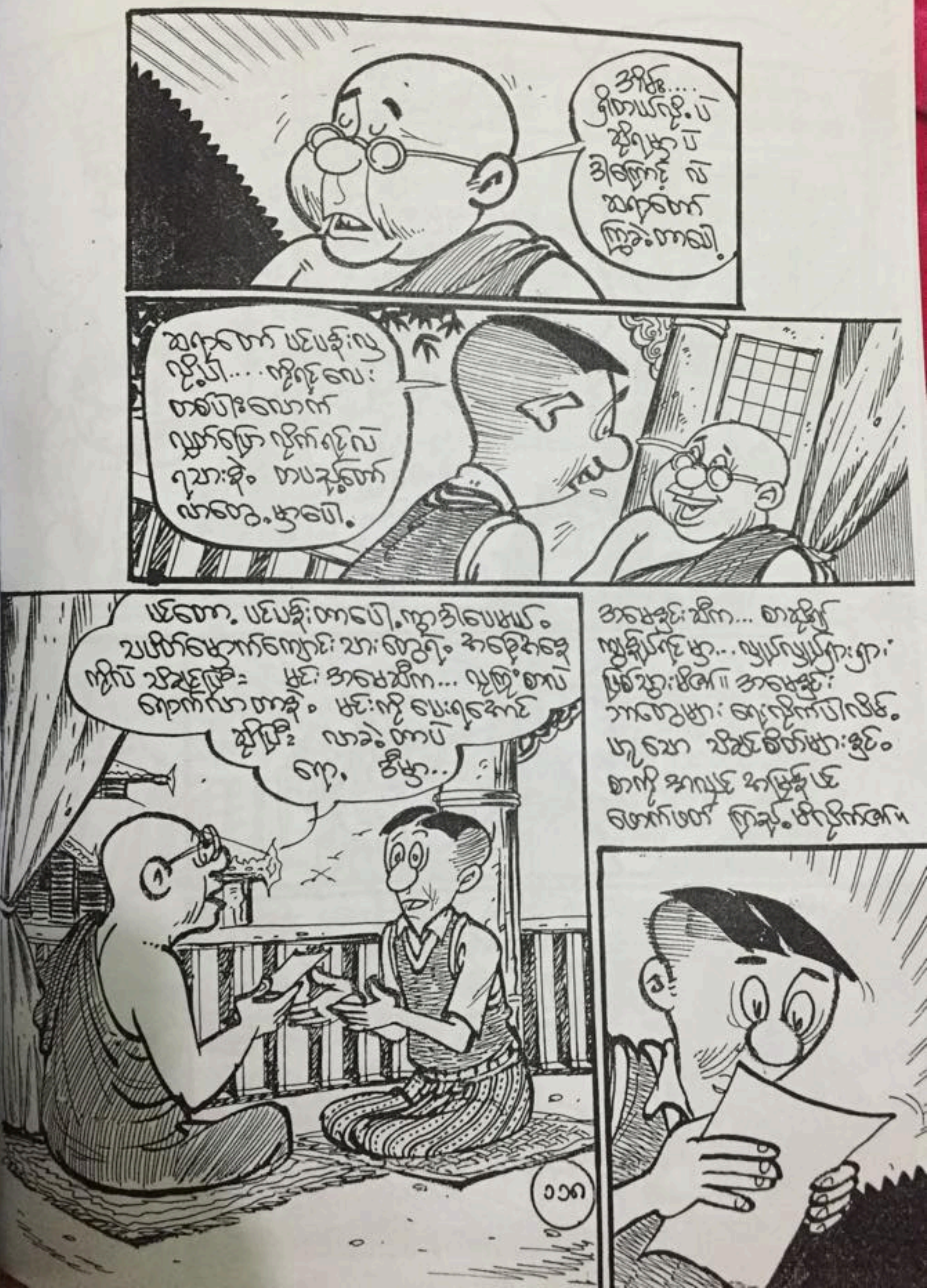
အိမ်း.... ဒီတော့ မင်းကို့ပဲ ဆိုရမှာပါ ဒါကြောင့် ပဲ ဆရာတော် ကြွခဲ့တာပေါ့!
ဆရာတော် ပင်ပန်းလှ ချည့်ပါ.... ကိုရင်လေး တစ်ပါးလောက် လွှတ်ပြော လိုက်ရင်လဲ ရသားနဲ့ တပည့်တော် လာတွေ့မှာပေါ့.

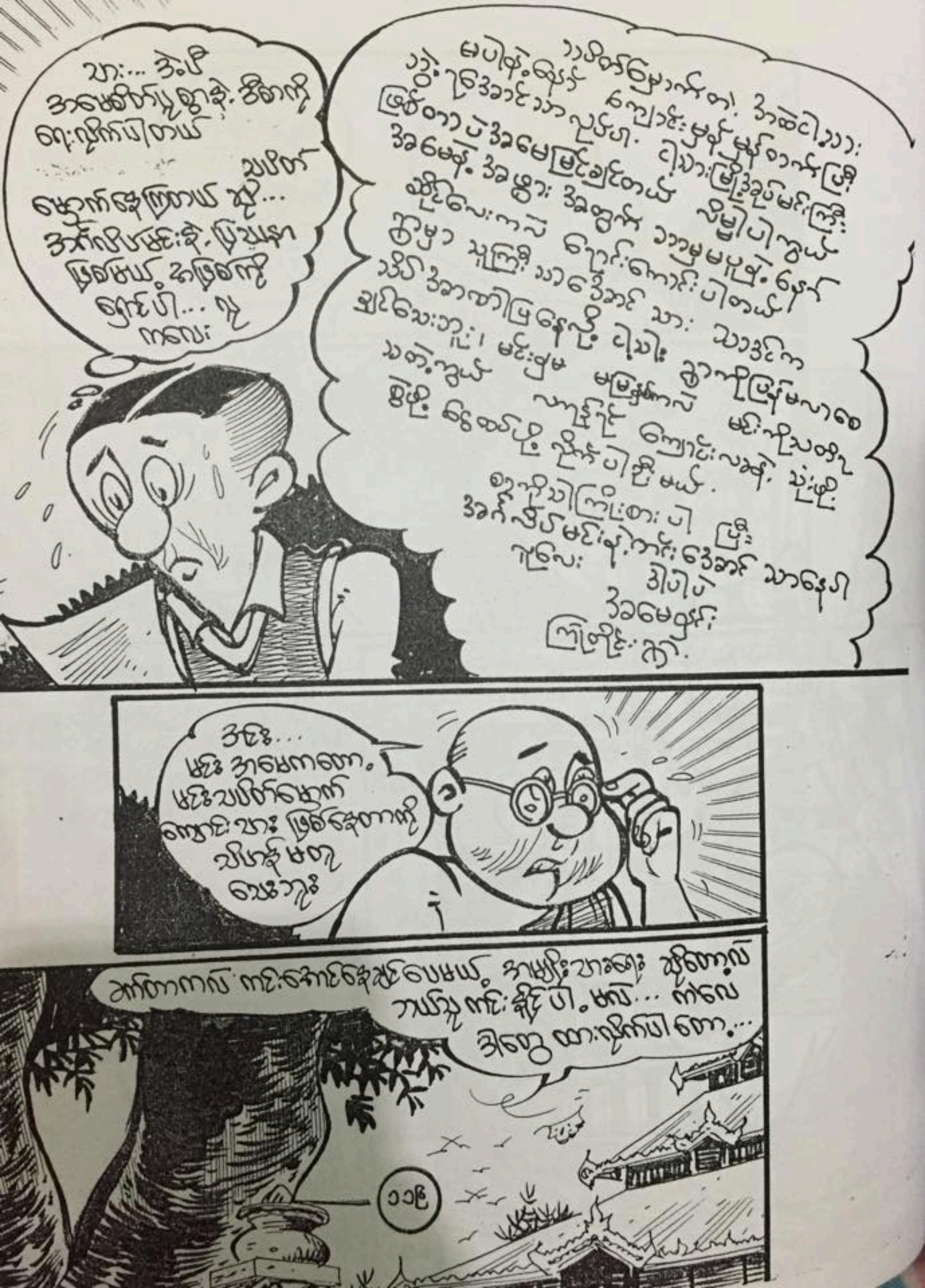

မင်း အမေကတော့ မင်းသပိတ်မှောက် ကျောင်းသား ဖြစ်နေတာကို သိပုံ မရ သေးဘူး
အတိတ်ကာလ ကင်းကောင်နေဆဲပေမယ့် အမျိုးသားရေး ဆိုတာလဲ ဘယ်သူ ကင်းနိုင်ပါ့မလဲ... ကဲလေ ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့...
၁၁၉

ကဲ...ခု...မင်း
ဘာဆက်လုပ်မယ်
စဉ်းစားထားလဲ
တင်...တင်ပါ့
တင်...တင်ပါ့
မှန်...မှန်ပါတယ် ဘုရား

ဒီတော့ ဟေဟေဟဲ့ ဆရာတော့်ကျောင်းမှာပဲ ဖြစ်နေ... အလုပ်တစ်ခုရှာပြီး မင်းအမေကို တစ်ပြန် တလဲ ထောက်ပံ့ပေါ့ကွယ်.... မင်း အမေမှာလဲ အသက်အရွယ် ရလှပြီ မဟုတ်လား
ဆရာတော်ရဲ့စကားမှာကား ပကတိအမြင်ဖြင့်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်အတွက် အကောင်းဆုံး အသိကျော်ဆုံး ဖြစ်နေတော့ရဲ့။
ဟုတ်ပါတယ်လေ အမေ့ကိုလဲ အကျွမ်းပေး ဆိုတော့ပါ့ဘူး
အဲ့ဒီ သူငယ်ချင်း မင်းဆန္ဒရှိသေးရင် ကျောင်းဆက်တက်ပါ ကျောင်းလခအတွက် ငါ တာဝန်ယူပါ့မယ်
မြသောင်ရဲ့ စေတနာကို ကျေးဇူးတင်မိသော်လည်း အုတ်ခဲပါးကဲ့ပေါ် ကျုံ့မည့် ဗွိဒိုဖုံ့ကို ကျွန်ုပ်စိတ်မှာ မည်သို့မျှ လက်မခံနိုင် ရှာ။
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သူငယ်ချင်းရာ... ငါ့အတွက် အကျွမ်းရှာပါနဲ့ ၊ ဆရာတော်အမိန့်ရှိသလိုပဲ ငါ့အမေအတွက်တာဝန်ရှိသေးတယ်လေ၊ မင်းစေတနာကို ပြီးရှာ... စိတ်မရှိပါနဲ့ကွာ....

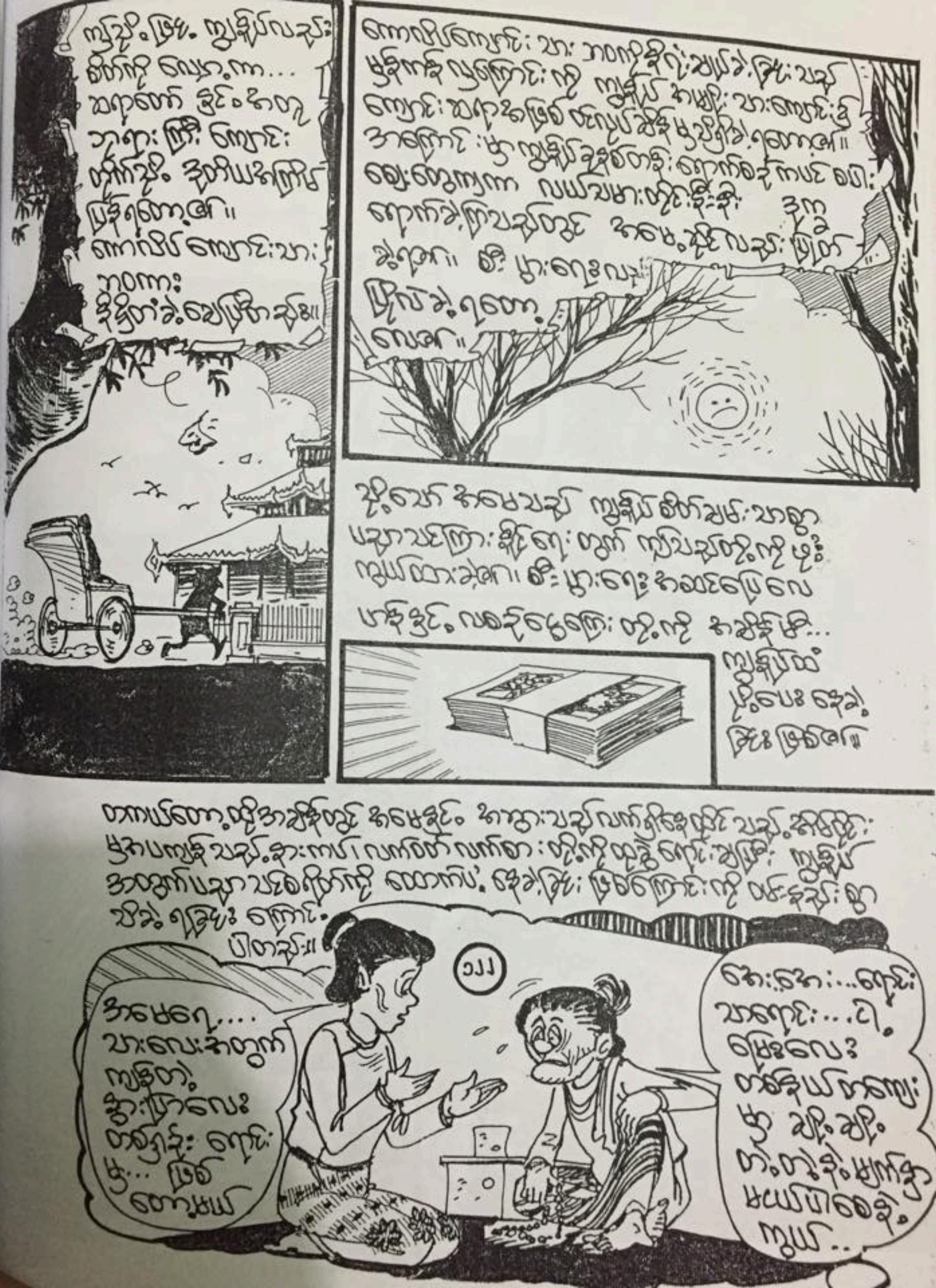
ကျွန်ုပ်၏ ဖြေး၏ ကျွန်ုပ်လည်း
စိတ်ကို လျော့ကာ...
သာရဝတီ ဖြင့်တကွ
ဘုရားကြီး ကျောင်း
တိုက်သို့ ဒုတိယအကြိမ်
ပြန်ရောက်လေ၏။
ကောလိပ်ကျောင်းသား
ဘဝကား
ခိုင်ခိုင်တိခဲ့ပေပြီတည်း။
ကောလိပ်ကျောင်းသား ဘဝကို နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပြီးသည်
နောက်ပိုင်း လှကြောင်းကို ကျွန်ုပ် အမျိုးသားကျောင်း၌
ကျောင်းဆရာအဖြစ် ဝင်လုပ်ခဲ့၍ နှစ်ပြည့်ခဲ့ရလေ၏။
အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်ဦးစီး ...
စျေးတွေကျကာ လယ်သမားတို့ ဒုက္ခ
ရောက်ခဲ့ကြသည်တွင် အမေ၏ဆိုင်လည်း ပြုတ်
ခဲ့ရ၏။ ဇီး မှားရေ၌လည်း
ပြုတ်ခဲ့ရတော့
လေ၏။
ထို့နောက် အမေသည် ကျွန်ုပ် စိတ်ချမ်းသာစွာ
ပညာသင်ကြားနိုင်ရေးအတွက် ကျပ်သည်တို့ကို ဖုံး
ကွယ်ထားခဲ့၏။ ဇီး မှားရေး အဆင်ပြေလေ
ဟန်ဖြင့် လစဉ်ငွေကြေးတို့ကို အမြဲမပြတ်...
ကျွန်ုပ်ထံ
ပို့ပေးနေခဲ့
ခြင်းဖြစ်၏။
တကယ်တော့ ထိုအချိန်တွင် အမေနှင့် အဘွားသည် လက်ကျန်ရှိနေဆဲဖြစ်သည့် ငွေကြေး
မှအပ ကျန်သည့် နားကပ်၊ လက်ဝတ်လက်စားတို့ကို ထုခွဲရောင်းချပြီး ကျွန်ုပ်
အတွက် ပညာသင်စရိတ်ကို ထောက်ပံ့နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ပေါ်ခဲ့သည်မှာ
ယခု ရှုခြင်း ကြောင့်
ပါတည်း။
၁၁၂
အမေရေ... သားလေးအတွက် ကျန်တဲ့ နားကပ်လေး တစ်စုံ ရောင်း ပြီး... ဖြစ် တော့မယ်
ဟေး ဟေး... ရွှေ သားရေး... ငါ့ မြေးလေး တစ်နယ်တကျေး မှာ ဆို ဆို ပဲ့တို့ မျက်နှာ မငယ်ပါစေနဲ့ ကွယ်..

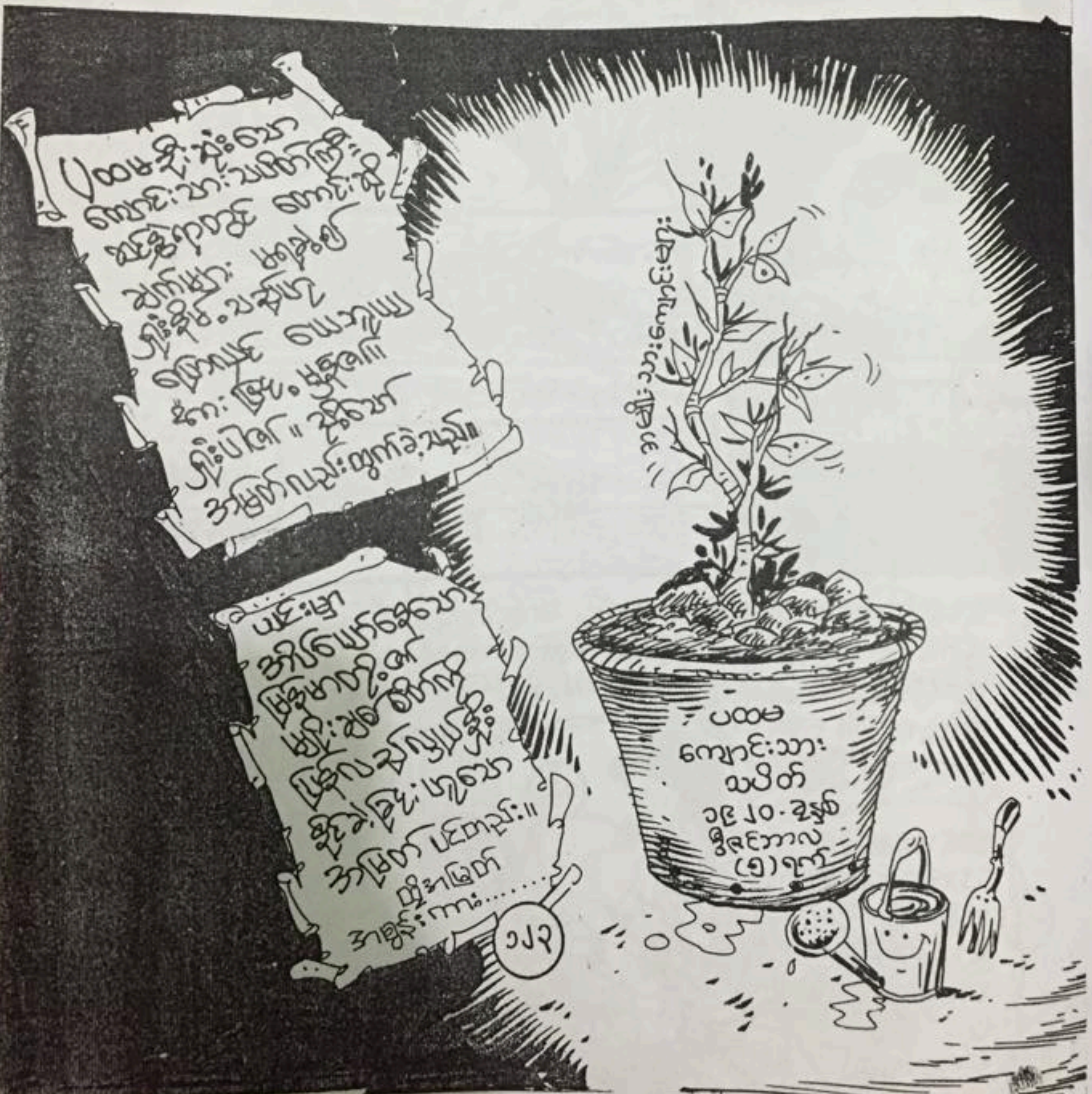
ပထမ
ကျောင်းသား
သပိတ်
၁၉၂၀-ခုနှစ်
ဒီဇင်ဘာလ
(၅) ရက်
၁၂၃

ထို့အတူ အမျိုးသား ကျောင်း များလည်း မြန်မာပြည် အနှံ့ အသီးသီး ပေါ်ထွက် လာကြသည်။

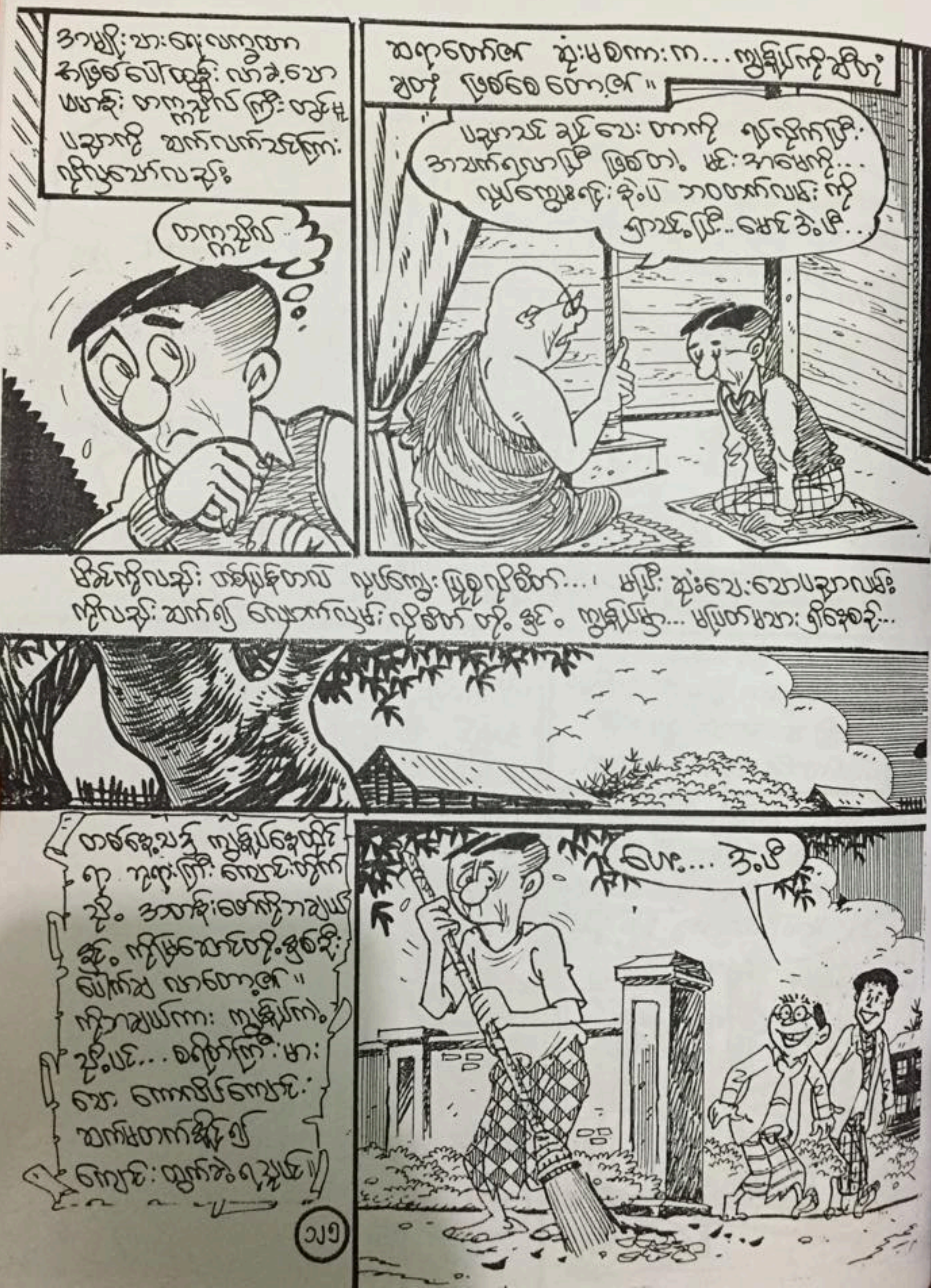

ဒီမျိုး ဟားရေးလာတော့ အဖြစ်ပေါ်တွန်းလာခဲ့သော မဟန်း တက္ကသိုလ်ကြီး တွင် ပညာကို ဆက်လက်သင်ကြား ခွင့်ရှာလာသည်။
တက္ကသိုလ်...
အတော်ပဲဗျာ ဘုန်းမကြီးက... ကျွန်ုပ်ကို သိပ်ပြီး အားဖြစ်စေ တော့ဗျာ ။
ပညာသင်ခွင့်ပေးတာကို ... အောက်ရလာပြီ ဖြစ်တယ်။ မင်းအခုကို... လုပ်ကျွေးရင်း နဲ့ပဲ ဘဝတက်လမ်း ကို ရှာပြီး... ပေါင်ဒဲ့ပေ...
မိဘကိုလည်း တစ်ခြမ်းတာလဲ လုပ်ကျွေးပြုစုလိုစိတ်...၊ မပြီး ဆုံးသေးသော ပညာလမ်း ကိုလည်း ဆက်၍ လျှောက်လှမ်းလိုစိတ် တို့နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ... မဖြတ်မသား ရှိနေခဲ့...
တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်သို့ ဒသာဓိုးမောင်ကိုဘသောက် နှင့် ကိုမြသောင်တို့ နှစ်ဦး ပေါက်ချလာတော့ဗျာ ။ ကိုဘသောက်ကား ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင်... စရိတ်ကြီးမားသော ကောလိပ်ကျောင်း ဆက်မတက်နိုင်၍ ကျောင်းထွက်ခဲ့ရသူပင်။
ဟေ့... ဒဲ့ပိ

ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ ကျွန်တော့်ဆီ ပေါက်ချလာတာလဲ
ဒီလိုလေ ကိုဘဲ့ရေ
ကျုပ်တို့ ဦးဦး အလကားထိုင်နေမယ့် အတူတူ အမျိုးသား ကျောင်းတွေမှာ... ကျောင်းဆရာ ဝင်လုပ် ကြမယ်မှာ.. ဘယ့်နှယ်လဲ
ဟုတ်တယ် ဒါ့ပြင် ကိုယ်လဲ ကိုဘဲ့အမြဲပြောသလို အမျိုးသားကျောင်း ဆရာဝင်လုပ်မလို့....
ကိုမြသောင်လို သူဌေးသား တစ်ဦးက အမျိုးသား ကျောင်း ဆရာလုပ်မည် ဆို၍ ကျွန်ုပ်မှာ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရ၏။
ဟုတ်မှလဲလုပ်ပါ သူဌေးသားရယ်
ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာလဲကွ ဒါ အမျိုးသားရေး၊ သူဌေးသား ဆင်းရဲသား မခွဲဘူး၊ မြန်မာမှန်ရင် ဒီကျောင်းပညာရေးကိုဖိလာ ထမ်းကြ ရမှာပါကွ

ဘိုးကောက်လှုပ်ကြီးဝင်ကာ ကိုမြင်သောအခါ အမျိုးသားရေး စိတ်ဓာတ်ကို လေးစားပြီး ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်မှာ... ယခုလို ကြားရပြန်တော့ သူ့အပေါ် ထိုး၍ကြည်ညို၊ ထိုး၍လေးစားမိရှာတော့၏။
ဟော့ကွ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော့် မလေးစားဘဲ မနေနိုင်တော့ဘူးဗျာ..
ဘာလဲ ခင်ခင့် မျက်နှာနဲ့လား
ဟား...ဟား ဟား
ဟာ... မနေ့ကစမ်းပါနဲ့ဗျာ ကဲဗျာ... ကျွန်တော့်အသည်းကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ စာရေးမှာ... ထိပ်ဆုံးက...ထည့်ရိုက်ကြ ပေတော့
ဝေး... ဒါမှ ဒို့ပေါက်ကွ...
ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ပထမသပိတ်မှောက် ကျောင်းသားဟောင်းကြီးများ ဦးစီးသော ပြည်မြို့ရှိ အမျိုးသားကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင်... ကျောင်းဆရာအဖြစ် စတင်ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့တော့၏။
အမျိုးသားကျောင်း ကျောင်းဆရာဟူသည် အစိုးရအသိ အမှတ်ပြု မဟုတ်ရကား လခမှာ ပတ်ပတ် မှတ်မှတ် မရှိပေ။ ကျောင်းသားမိဘ၊ ရပ်မိရပ်ဖများနှင့် လူကြီးများ ထောက်ပံ့ကြသော ငွေကြေးများကို လခအဖြစ် ခွဲဝေယူကြ ရ သူများ ဖြစ်၏။
အမျိုးသားကျောင်း ဆရာမှန်း သိသာတယ်နော်
သ၇

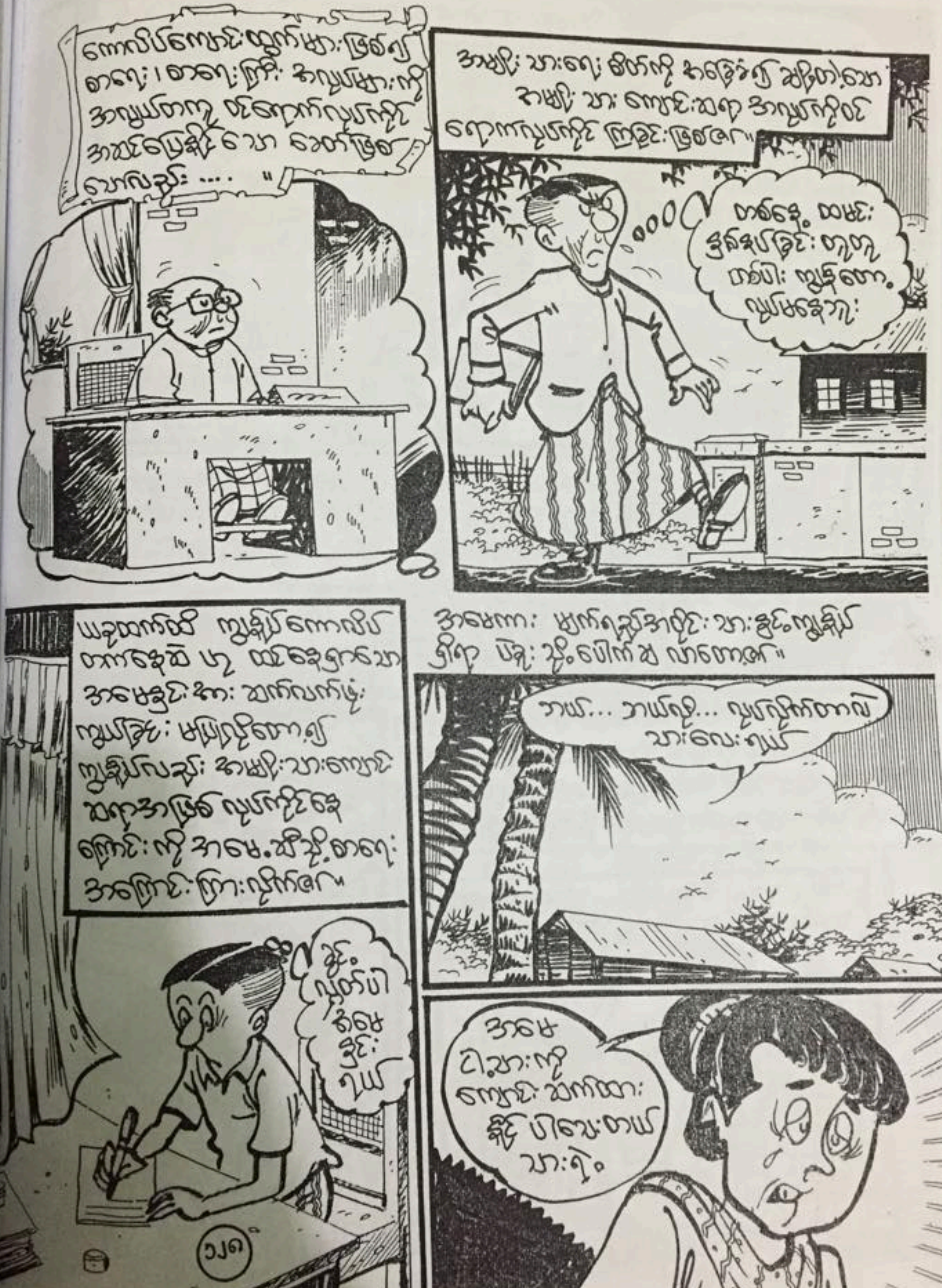
ကောလိပ်ကျောင်းထွက်များဖြစ်၍ စာရေး၊ စာရေးကြီး အလုပ်များကို အလုပ်တကာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် အသင့်ဖြစ်နိုင်သော ခေတ်ဖြစ် ပေလည်း .... "
အမျိုးသားရေး စိတ်ကို အခြေခံ၍ ထူထောင်သော အမျိုးသား ကျောင်းဆရာ အလုပ်ကိုဝင် ရောက်လုပ်ကိုင် ကြခြင်း ဖြစ်ချေ၏။
တစ်နေ့ ထမင်း နှစ်နပ်ခြင်း တူတူ တစ်ပါး ကျွန်တော့ လုပ်မနေဘူး
ယခုထက်ထိ ကျွန်ုပ် ကောလိပ် တက်နေဆဲ ဟု ထင်နေရှာသော အမေနှင်းအား ဆက်လက်ဖုံး ကွယ်ခြင်း မပြုလုပ်တော့၍ ကျွန်ုပ်လည်း အမျိုးသားကျောင်း ဆရာအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေ ကြောင်းကို အမေ့ထံသို့ စာရေး အကြောင်းကြားလိုက်၏။
အမေကား မျက်ရည်အလိုင်းလိုင်းနှင့် ကျွန်ုပ် ရှိရာ ပဲခူး သို့ ပေါက်ချလာတော့၏။
ဘယ်... ဘယ်လို... လုပ်လိုက်တာလဲ သားလေးရယ်
အမေ ငါ့သားကို ကျောင်းဆက်ထား နိုင်ပါသေးတယ် သားရဲ့

မဟုတ်ဘူး အမေ
ဒါက အမျိုးသားရေး
ကိစ္စ ဖြစ်နေတယ်... ခု
ဇိမ်မှာ အင်္ဂလိပ်မင်း
တို့ရဲ့ ကောလိပ်
ကျောင်းသား လုပ်
နေတာလေ
အမျိုးသားကျောင်း ... တယ်လို့ သားဝမ်းသာလှတယ် အမေ၊ တကယ်လို့ တစ်မျိုးသားလုံး ပညာသင်ကြားနိုင်မယ့် တကယ့်ကိုယ်ပိုင် ပညာရေးစနစ် ဖြစ်လာမဲ့ရင်တော့ သား ကျောင်းပြန်တက်ဖြစ်မှာပါ...
အမေ သားအတွက် မထောက်ပံ့နဲ့တော့နော် သား ဒီမှာ လုပ်နေတာ လခငွေရပါတယ် အမေရဲ့ ဘာမှ မပူပါနဲ့နော်...
တော်သူဖြစ်သော်လည်း စာသိပ်မတတ်သည့် အမေကား အဆင်ပြေပါသည်ဟုဆိုသော သူ့သား ... ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဆိုး ... နွမ်းခြင်း ... နေပြီဖြစ်သော ယောလုံချည်တို့ကို ကြည့်ရင်း မျက်ရည်ဝိုင်းနေရှာ၏။
သားက ပိုသိမှာပါ ကိုယ့်အရေးထက် အမျိုးသားရေးက ပိုကြီး အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ အမေနားလည်ပါတယ်ကွယ်...
အေး... အေးလေ သားက အမေ့ထက် ပညာတွေ အများကြီး တတ်သွားတဲ့သူကွယ်
၁၂၉

သို့ဖြင့် အမေလည်း ပြန်၍ ရွှေမော်ဓော ဘုရားကြီးကို ဖူးပြီး ကျွန်မနှင့် နှစ်ရက်ခန့် နေပြီး ပြန်သွားခဲ့လေတော့၏။ သားကို အရာရှိ အရာကြီး ဖြစ်စေချင်လှသော အမေ၏ ဆန္ဒကို မဖြည့်ဆည်းနိုင်သည့် အတွက် စိတ်မကောင်းခြင်း ကြီးစွာ ဖြစ်နေရသော ကျွန်မ အဖို့....
နောက်ထပ် စိတ်မကောင်းစရာကိစ္စ တစ်ခုကား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြန်လေ၏။ ယင်းမှာ ကိုမြသောင်းအား သူ့မိဘများမှ ကောလိပ်ပြန်တက်ရန် မျက်ရည်လည်ရွဲဖြင့် လာရောက်ခေါ်ယူသွားခဲ့ခြင်း ပါပေတည်း။
သားရယ် အမေ့ကိုသနားရင်လေ ဘွဲ့လေးတစ်ခု တော့ ရအောင် ယူပါ သားရယ်... နော် ပြီးရင် သား လုပ်ချင်တာလုပ် အမေဘာမှ မပြောတော့ ပါဘူး ကွယ်
ဟုတ်သားပဲ ကိုကိုရယ် ဘွဲ့လေးတော့ ရအောင် ယူပါ... ကိုယ်က ကောလိပ် သက်မတက်နိုင်တဲ့အဖို့ အခုမှ မဟုတ်တာ
ကိုမြသောင်း မိဘကြီးနှင့် အတူပါလာသော ဇင်ဇင် မှာ ပြောပြီးမှ သူ့စကားများသွားသည်ကို သတိပြုမိသွားပြီး ကျွန်မနှင့် ကိုဘသွယ်ကို အားတုံ့အားနာ တောင်းပန်၏။
ဟို... လေ... ဟို... ဇင်ဇင် ဘာမှ ရည်ရွယ်ပြီး ပြောလိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး နော်... နော်...

ရပါတယ် ဆင်ဆင်ရယ် တောင်းပန်စရာ လိုတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး... ကိုမြသောင်၊ ဒီက အန်တီတို့ ဆင်ဆင်တို့ ပြောတာ မှန်ပါတယ် မျာ...
၂
ဆိုဗျား အခုနေခါ ပညာ ပြီးတော့ ရုံ တိုင်းပြည်ရဲ့ လူမျိုး အတွက် ပြုပြီး ထိထိရောက်ရောက် အကျိုး အကျေး ပြုနိုင် တာပေါ့ မျာ... ဆိုဗျား ကောင်းပြီ တက်သင့်ပါတယ်
ဟုတ်ပါတယ် ကိုမြသောင်
မိခင်ကြီး၏ မျက်ရည်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ရှိသော တိုက်တွန်းစကားတို့ကြောင့် ကိုမြသောင်မှာ ကောလိပ် ပြန်တက်ရန် ဝန်ခံရှာလေ၏။
ကိုယ် မကြာ မကြာ လာလည် ပါမယ်၊ ဒေါ်ကြီး
ရပါတယ်မျာ
ပြန်ခါနီးတွင် ဆင်ဆင်က ကျွန်ုပ် အတွက် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားကာ ပြုံး လှပသည် ကို ပေး
ဆင်ဆင် ရယ်... ဒီလောက် တော့ မလိုဘူး ကြီးလှတာကို မယူရက်ပါဘူး ပြန်ယူသွားပါ
မနေတယ် ကွ
သော့ ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်မကောင်း ဖြစ် မိသည် ကြားမှ ဝမ်းသာ ခြင်း မိရသေးတော့

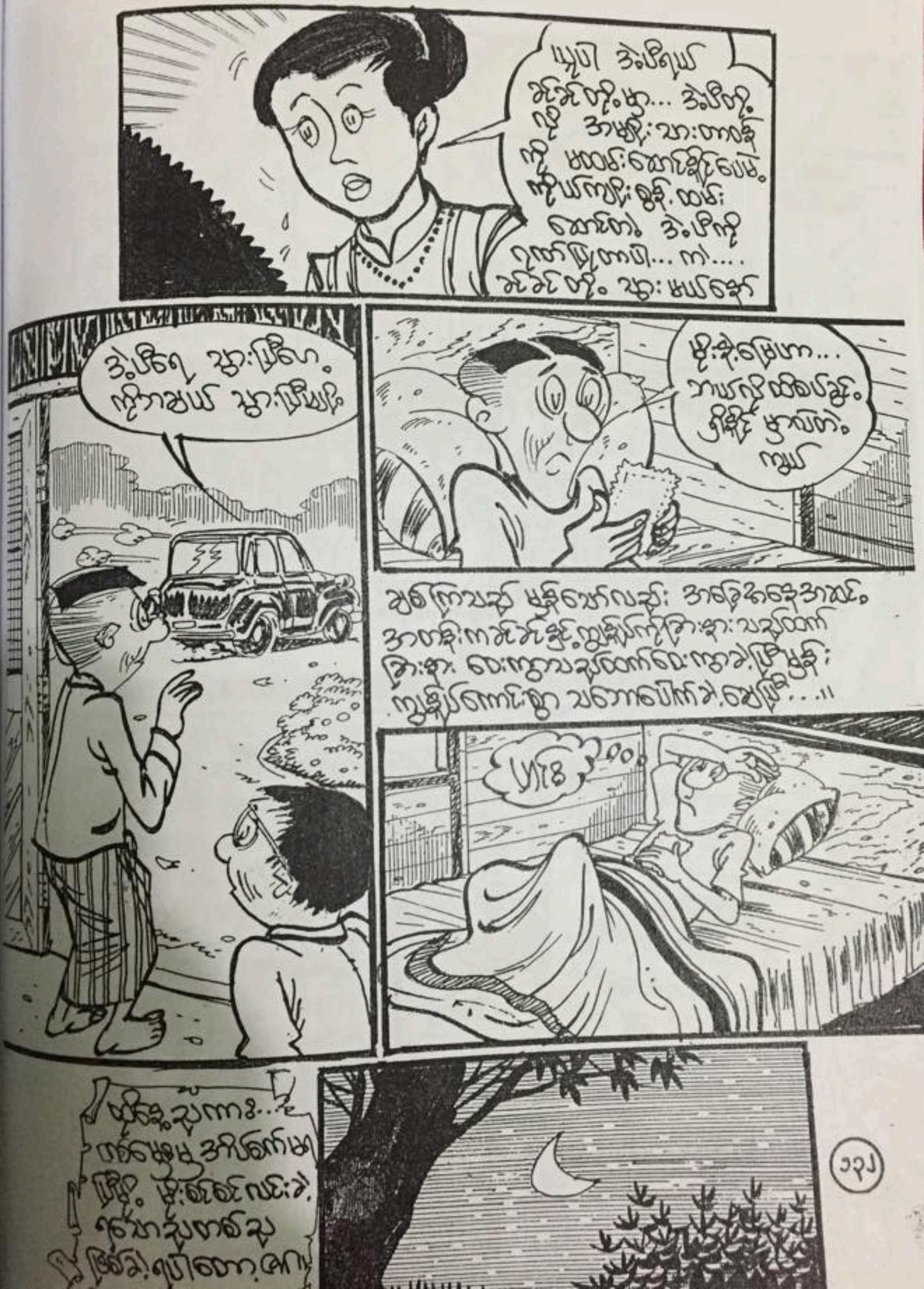
မှုပါ အဲ့ပိရှယ် ဒင်ဒင်တို့မှာ... အဲ့ပိတို့လို အမျိုးသားတွေကို မထေးဆောင်နိုင်ပေမဲ့ ကိုယ်ကျိုးရှိရဲ့ထေး ဆောင်တဲ့ အဲ့ပိကို ရှာတွေ့တာပါ... ကဲ.... ဒင်ဒင်တို့ သွားမယ်နော်
အဲ့ပိရေ သွားပြီဟေ့။ ကိုဘဆွယ် သွားပြီဟေ့
မိုးစိုးဝေဖြိုးဟာ... ဘယ်လိုထိတိန်းမှန်း ရှိနိုင်မှာလဲတဲ့ ကွယ်
ထုံကြာသည့် မုန်နှံပေါ်လည်း အခြေခံနေအသင့်။ အတန်းကဒင်ဒင်နှင့်ကျန်းမြိုင်ကိုကြားနားသည့်တော် ကြားနား ဝေးကွာသည့်တော်ဝေးကွာခဲ့ပြီ မုန်း ကျန်းမြိုင်ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ခဲ့ပါပြီ...။
ဟူး
ဟိုနေ့သူကဒီ... တစ်နေ့မှာ အိပ်ပျော်မှာ ပြီ။ မိုးစက်လေး ဒါ ဝေးသည်တစ်သူ ဖြစ်ခဲ့ရပါသောကြောင့်

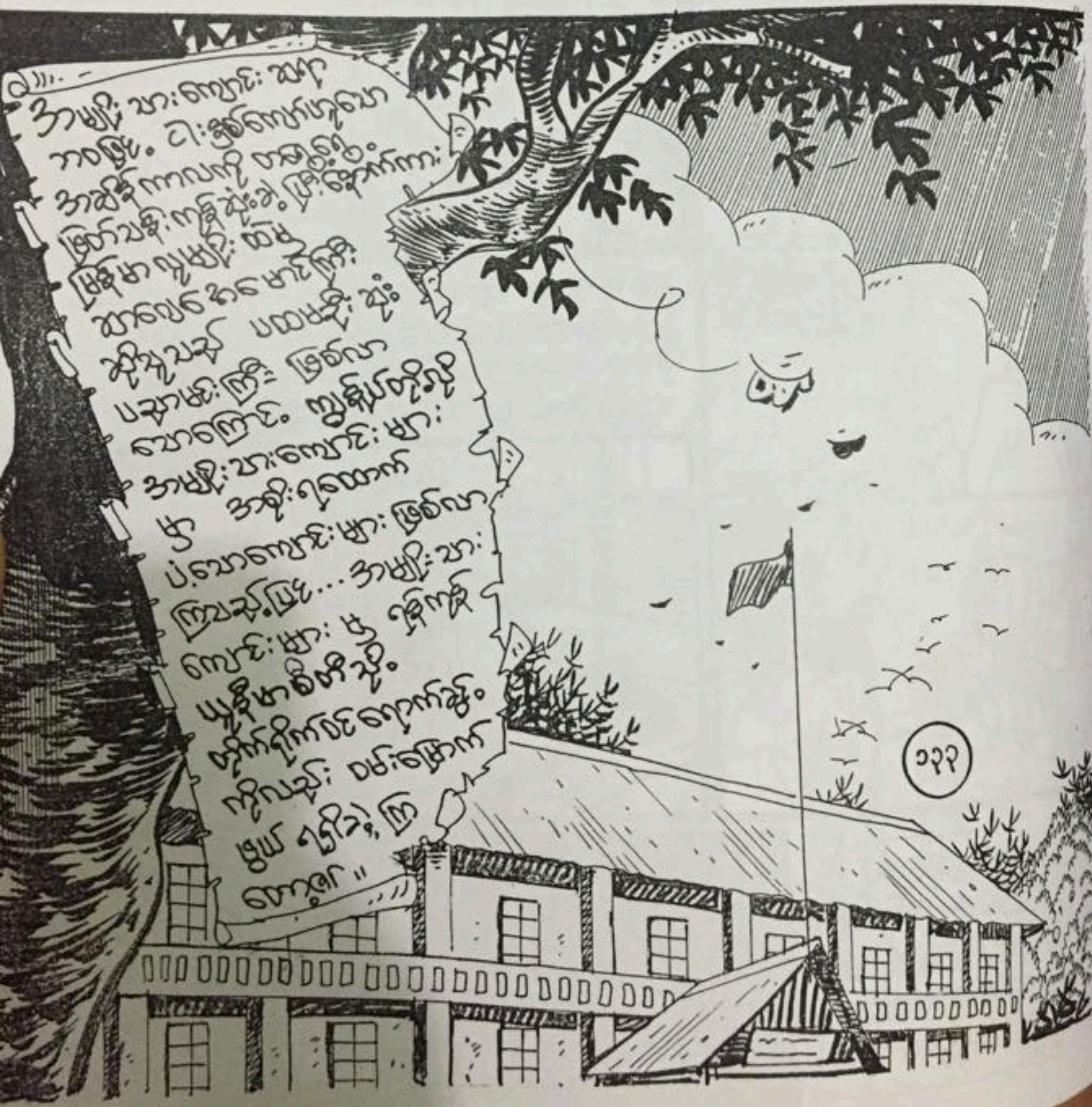
အမျိုးသားကျောင်းသည်
ဘဝမြှင့်။ ငါးနှစ်ကျော်မျှသော
အချိန်ကာလကို တချက်ပြန်ကြည့်
ဖြတ်သန်းကျော်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ပြီးနောက်ကား
မြန်မာလူမျိုး ထဲမှ
ဆရာကြီး
ဆိုသူသည် ပထမဦးဆုံး
ပညာမင်းကြီး ဖြစ်လာ
သောကြောင့်။ ကျွန်ုပ်တို့၏
အမျိုးသားကျောင်းများ
မှာ အရိုးရှိသော
ပဲ့သောကျောင်းများ ဖြစ်လာ
ကြသည့်ပြင်... အမျိုးသား
ကျောင်းများမှ ရိုးကျ
ယူနီဗာစီတီသို့။
တိုက်ရိုက်ဝင်ရောက်ခွင့်။
ကိုလည်း ဝမ်းမြောက်
စွာ ရရှိခဲ့ကြ
သတည်း။

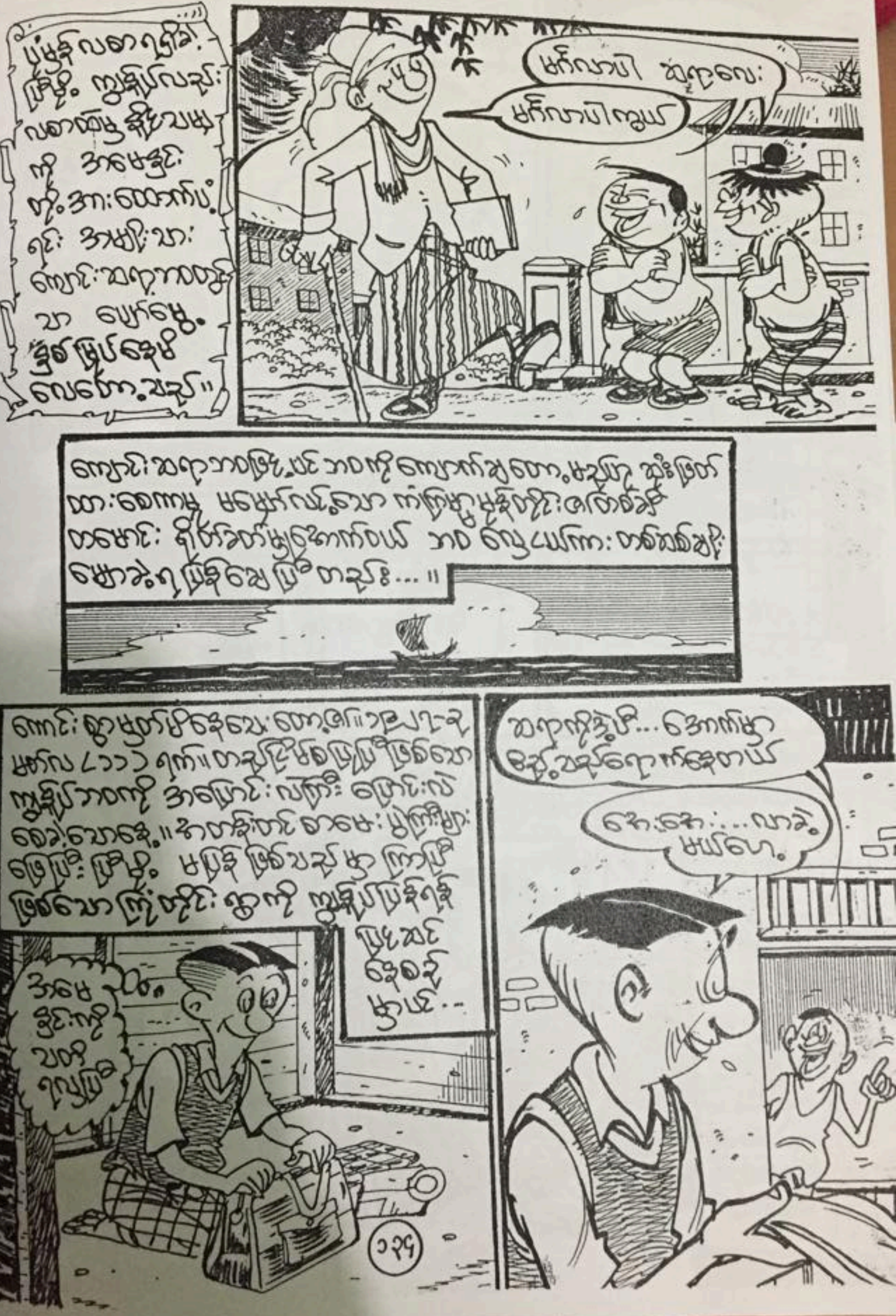
ပုံမှန်လစာရရှိ၍
ပြန်၍ ကျွန်ုပ်လည်း
လစာထဲမှ နိုင်သမျှ
ကို အမေနှင့်
တို့အား ထောက်ပံ့
ရင်း အမျိုးသား
ကျောင်းသားဘဝတွင်
သာ ပျော်မွေ့
နှစ်မြုပ်နေမိ
လေတော့သည်။
မင်္ဂလာပါ ဆရာလေး
မင်္ဂလာပါကွယ်
ကျောင်းသားဘဝဖြင့် ယင်းဘဝကို ကျော်လွှားခဲ့တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ် ထားသော်ကာမူ မမျှော်လင့်သော ကံကြမ္မာမုန်တိုင်းတစ်ချက် တမောင်း ရိုက်ခတ်မှုကြောင့်ဝယ် ဘဝ လှေငယ်ကား တစ်ဖက်သို့ မျောခဲ့ရပြန်ချေပြီ တည်း...။
ကောင်းစွာမှတ်မိနေသေးတော့၏။ ၁၉၅၇-၃ မတ်လ (၁၁) ရက်။ တည်ငြိမ်စပြုပြီ ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်ဘဝကို အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲ စေခဲ့သောနေ့။ ထိုတစ်ခါတွင် စာမေးပွဲကြီးများ ဖြေပြီး၍ မပြန်ဖြစ်သည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်သော ကြိုးတိုင်းရွာကို ကျွန်ုပ်ပြန်ရန် ပြင်ဆင် နေခဲ့ မှာပင်..
ဆရာကိုနဲ့ပီ... အောက်မှာ ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်
ဟေးဟေး...လာခဲ့ မယ်ဟေ့

ခင့်သည်
ဘယ်သူများပါလိမ့်။
အလေးရှိုးလား... အင်း
ကိုမြသောင်... မြင်ချင်တယ်
မလာတာ
ကြာပြီ...
အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းရင်း ခင့်သည် ဆိုသူကို ကြည့်လိုက်မိရာ ကျွန်ုပ်လုံးဝ မျှော်လင့်မထားခဲ့သော
ဟင်... မိမိ
ဘာလဲ
မိမိ့ကို မြင်
လိုက်လို့...
အံ့သြသွားတယ်
ပေါ့လေ...
ဟင်း... ဟင်း
အင်း... အင်းပေါ့ အရမ်း အံ့သြသွားတယ်..ဒါနဲ့ မိမိ တစ်ယောက်တည်းလား ၊ ကိုမြသောင်ကော ခု... ဒီလည်း လာတာလား
မမျှော်လင့်ဘဲ ချစ်ရသူကို မြင် လိုက်ရသဖြင့် အံ့သြခြင်း ဝမ်းသာကြည်နူး ခြင်းတို့ဖြင့် တအံ့ဘဲ့သွား သော ကျွန်ုပ်မှာ သတိသမ္ပဇဉ်ကို ပြန်လည်ထိန်း သိမ်းရင်း မေးခွန်း များကို ဆက်တိုက် မေးမိလိုက်ပေါ့
၁၃၅

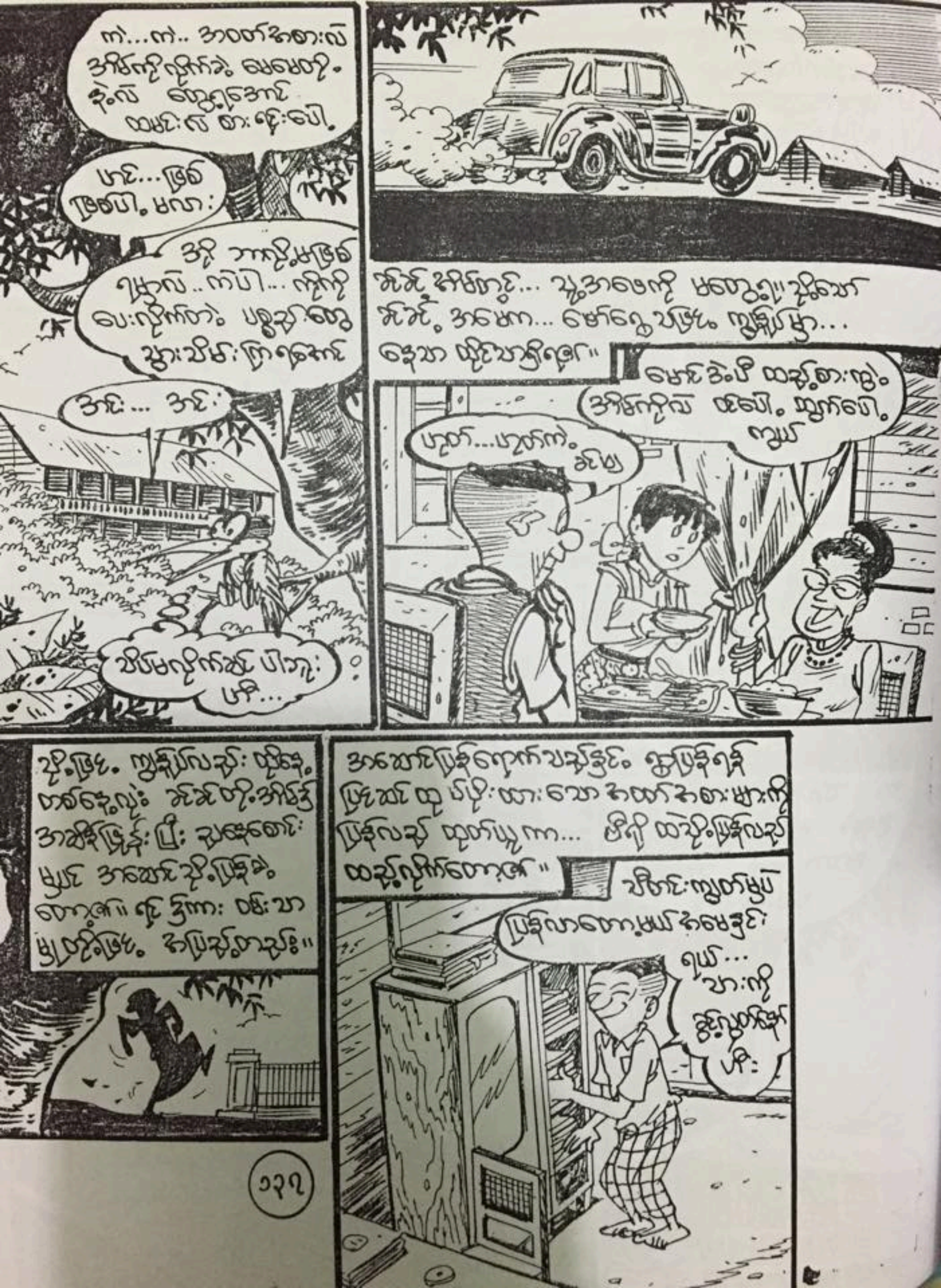
ကဲ…ကဲ.. ဒါဝတ်စားလဲ အိမ်ကိုလိုက်ခဲ့ သမီးတို့ နဲ့လဲ တွေ့ရအောင် ထမင်းလဲ စားရင်းပေါ့
ဟင်…ဖြစ် ဖြစ်ပါ့မလား
အို ဘာလို့မဖြစ် ရမှာလဲ..ကဲပါ…ကိုကို ပေးလိုက်တဲ့ ပန်းသီးတွေ သွားသိမ်းကြရအောင်
အင်း… အင်း
ပိပိမလိုက်ချင် ပါဘူး ဟို…
ကိုကိုအိမ်တွင်… သူ့အဖေကို မတွေ့ရ။ သို့သော် ကိုကို့အမေက… မော်ရွှေပန်းဖြူ ကျွန်းမြို့မှ… နေသာ ထိုင်ပါရှိ၏။
မောင်ဒဲ့ပီ ထည့်စားကွဲ့ အိမ်ကိုလဲ လာပေါ့ လျှက်ပေါ့ ကွယ်
ဟုတ်…ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ
ထို့ပြင်… ကွန်မြူလည်း ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး ကိုကိုတို့အိမ်၌ အချိန်ဖြုန်းပြီး ညနေစောင်း မှသာ အဆောင်သို့ပြန်ခဲ့ တော့၏။ ရင်ခုန်ကား ဝမ်းသာ မှုတို့ဖြင့် ခုန်ပြည့်တော့သည်။
အဆောင်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ထူထပ်ရန် ပြင်ဆင်ထားပြီးသော အဝတ်အစားများကို ပြန်လည် ထုတ်ယူကာ… ဗီရို ထဲသို့ပြန်လည် ထည့်လိုက်တော့၏။
ပိတ်ရက်ကျတော့မှပဲ ပြန်လာတော့မယ် ဆိုမေနှင်း ရယ်… သားကို ခွင့်လွှတ်ပါဦး ဗျာ

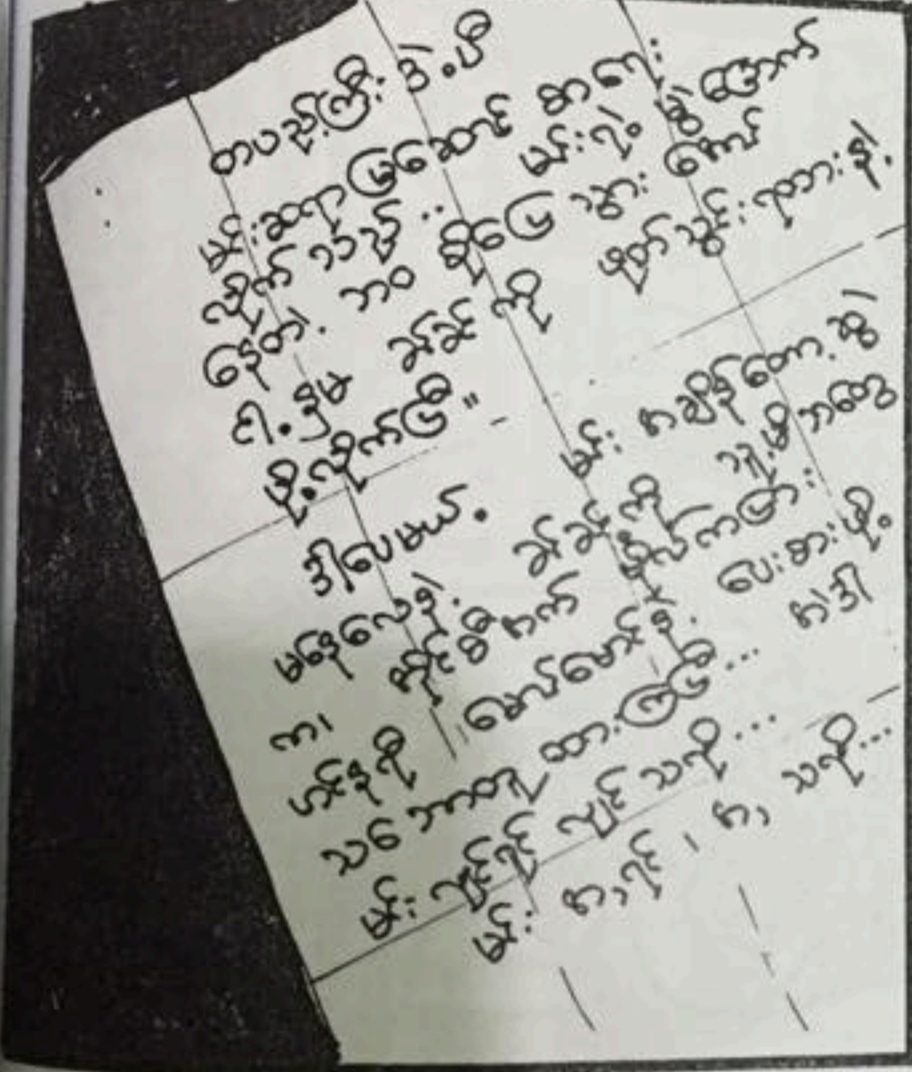

ထုံးစံအတိုင်း အရှက်ခွဲနောက်ပြောင်များ ဖြင့် ရေးသားသော မြဲဆောင်၏ စာကား
ယခုတစ်ကြိမ်တွင် မပါတော့။ ကျွန်ုပ်ကို ရယ်ရွှင် ပြုံးအောင် မတတ်နိုင်တော့။
ကျောင်းဆရာနှင့် အိုင်စီအက်။ သူခိုးနှင့် ဒုက္ခ။ ထိုဦးသော ပတ်နှင့်
ထမင်းကြမ်းခဲ။ အိပ်ပျက်ရသော ညတစ်ညကား တိုးမဲ့ ရှိပြီ
ဖြစ်ပြီ တည်း။

အခန်း ‹ ၁၆ › ခင်ခင့်မှားတော်ပုံ

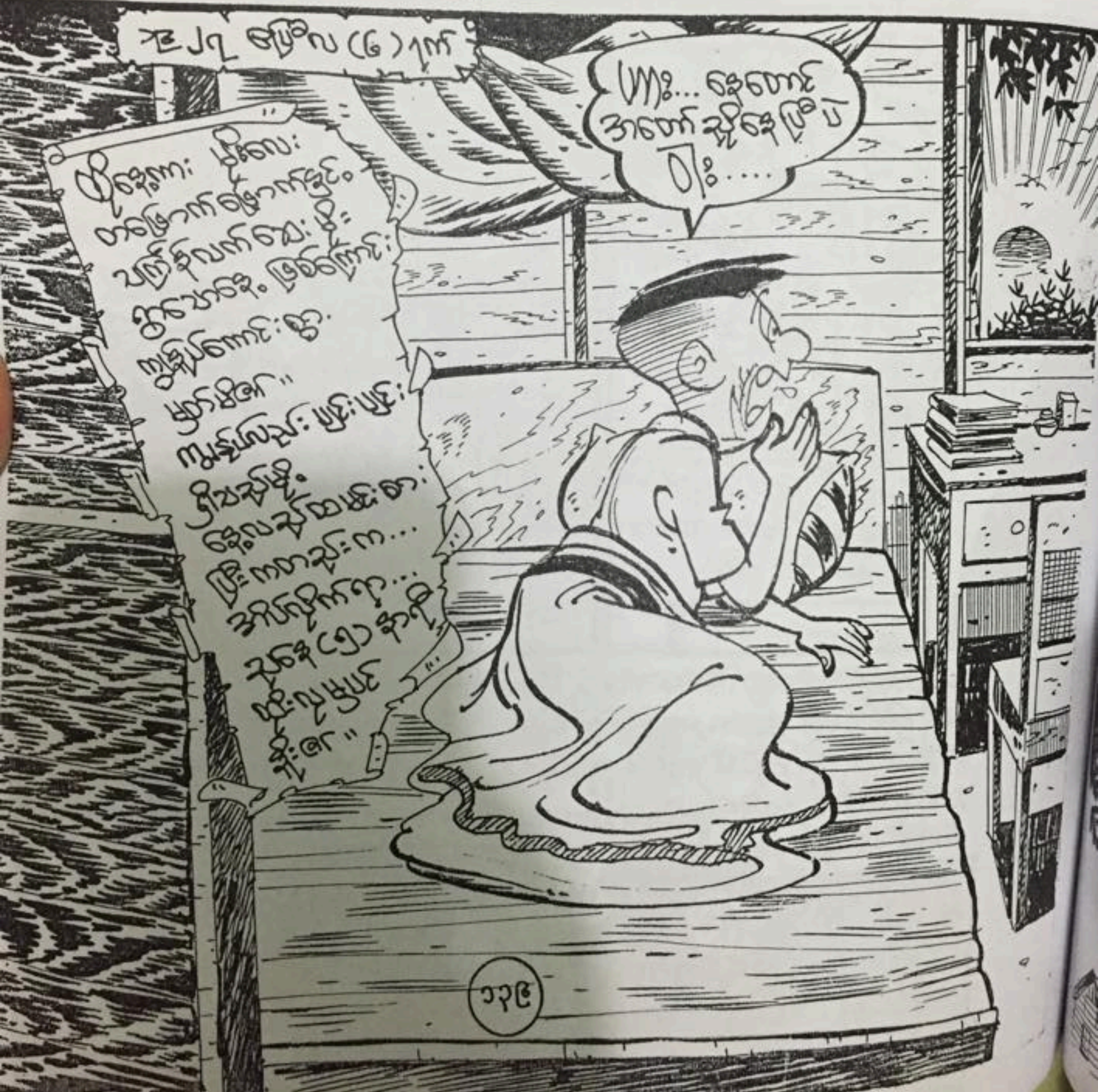

မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက်သုတ်သင်ရန် အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် အခန်းရှေ့စင်္ကြံ၌ အတွေတွေရပ်နေသော ခင်ခင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
ဟင်.... ခင်ခင်
ခင်ခင် ဘယ်တုန်းက ရောက်နေတာလဲ... နှိုးလိုက်ပြီးရော ကွာ.. အားနာလိုက်တာ... ကိစ္စ အရေးတကြီးရှိလို့ လား ဟင်...
အံ့ဩခြင်းဝေးနှာ ဦးတို့ဦး.ကျွန်ုပ် ကာယ ဗျာပါလည် ဖြစ်နေသော်လည်း ခင်ခင်က အေးအေး လေးကန်စွာ ဖြင့်
ကဲ... မျက်နှာသစ် အဝတ်လဲပြီး ဆင်းခဲ့... ခင်ခင် အောက်က စောင့်နေမယ်...
အင်... အော် အင်း..အင်း
ခင်ခင်... ဘယ်သွားမလို့လဲ
စကားရှည်လိုက်တာနော် ကားပေါ်တက်မှာသာ တက်စမ်းပါ
အော်... အင်း... အင်း

အိမ်ကား စကားတစ်လုံးမှ မပြောဘဲ ကားကိုဦးတည်ရာ လျှောက်မောင်းနေတဲ့ တော့ ကျွန်ုပ်လည်း မနေတတ်တော့ဘဲ....
အိမ်... ဘာဖြစ်နေတာလဲ
စိတ်ညစ်လို့ စိတ်ညစ်လို့
အိုး ဒီကောင်မ ဟန်နဲ့ မောင်းမောင်းနဲ့ ဟင်း
ဦး.ဗိ...
ဟင်း
အိမ် ဘာလို့ စိတ်ညစ်တယ် ဆိုတာကို ဦး မေးတော့ဘူးလား
ဦးမှ ဦး.ဗိ... အိမ်ပြောကြား ပြုရတော့မယ် သိလား
ဟမ်... ပြော ပြတာလား
အာ... ဟို...ဟိုလေ...မေးတော့ မေးဆိုပါတယ်... အိမ်မကြိုက်မှာ စိုးလို့ပါ
မောင်လင်တော့ ပြီး ဖြစ်ပေါ်လည်း တကယ်တမ်း ကြားရသည်။ အခါ.. မခံစား နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည့် အဖြစ်ကို အိမ် မသိအောင် ဟန်ဆောင်ရသည်မှာ ပေပင်ကြီး လေဗျ..။

ရုတ်ပိုက်တော့မှ ညှပ်နေသော ကျွန်ုပ်ကို အင်အင်သည် ကြည့်ရင်း အားမရှိ အားမရ ဖြစ်လာဟန်ရှိ၏
ဘာလဲ... နင်က... အင်အင် ယောက်ျား ယူရတော့မှာကို ဝမ်းသာနေတာပေါ့ ဟုတ်လား
အို... ဝမ်း... ဝမ်းသာစရာ မဟုတ်လား အင်အင် ရယ် ကွန်ဂရက် ကျူလေးရှင်း
ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် အင်အင်သည် ဒေါသကို ပြတ်တောက် မထောက်လိုက် ထားရင်း ကားကို ဘရိတ် ဆောင့်နင်းပစ်လိုက်ပြီး
ကျွီ
ကါ... အမေ့ နင်ဆင်းတော့ နင်ပြန်တော့
အင်အင်ကရော...
ငါ့ကိုလာမေး မနေနဲ့ ငါ့ဟာငါ ပြန်ပြန် မပြန်ပြန် နင့်ဘာမှ မဆိုင်ဘူး ဆင်း... နင်ဆင်း တော့...
အိုး... အဲဒါမျိုး ဆိုရင်တော့ ငါ မဆင်းနိုင်ဘူး အင်အင်... နင် တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင်.. ငါ ခံစားနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး
ကြော်... နင်ကတော့ မခံစားနိုင်ဘူး ငါကတော့ ခံစားပေါ့လေ၊ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ အဖိုးကြီးနဲ့ နေမယ့် ဒုက္ခတွေကို ခံစားပေါ့ ဟုတ်လား အဲ့ပါ...
၁၄၂

နင် မတရားဘူး မတရားဘူး…နင်ဟာ… တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ သူ၊ နင်ဟာ ယောက်ျားမဆန်တဲ့ သူ၊ နင့်ကို မုန်းတယ်… မုန်းတယ်…ဟင့် ဟင့်….
ချစ်ရသူ၏ အပြုံးမျက်နှာကိုသာ တောင့်တမြင်လို၏။ ချစ်ရသူ၏ ပါးပြင်ပေါ်မှ မျက်ရည်ကို အဘယ်သူသည် မြင်လို ကြည့်လိုရက်ပါမည်နည်း။ ကားစတီယာရင်တိုင်ပေါ် မျက်နှာအပ်ရင်း တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်နေရှာသော အိအိ့ကို ကြည့်ကာ…
ဦးအောက်ချင့်၊ နှလုံးသားတို့ လွန်ဆွဲပွဲတွင် ကျရှုံး အဖို့ နှလုံးသားကား အသာစီး ရခဲ့ပြီတည်း။ ချစ်ရသူ၏ မျက်ရည်တစ်စက်ကား နှလုံးသား ကြေမွမတတ် ခံစားရလွန်းပါပေသိမ့်။
အိအိ
ဟင့် ဟင့်
ဟင့်…. ဟင့်….
ချစ်ရတဲ့သူကို ဒုက္ခတွင်းထဲ မမြင်ရက်တော့ တို့မေတ္တာ စေတနာကို နားလည်ပေးပါ အိအိရယ်…

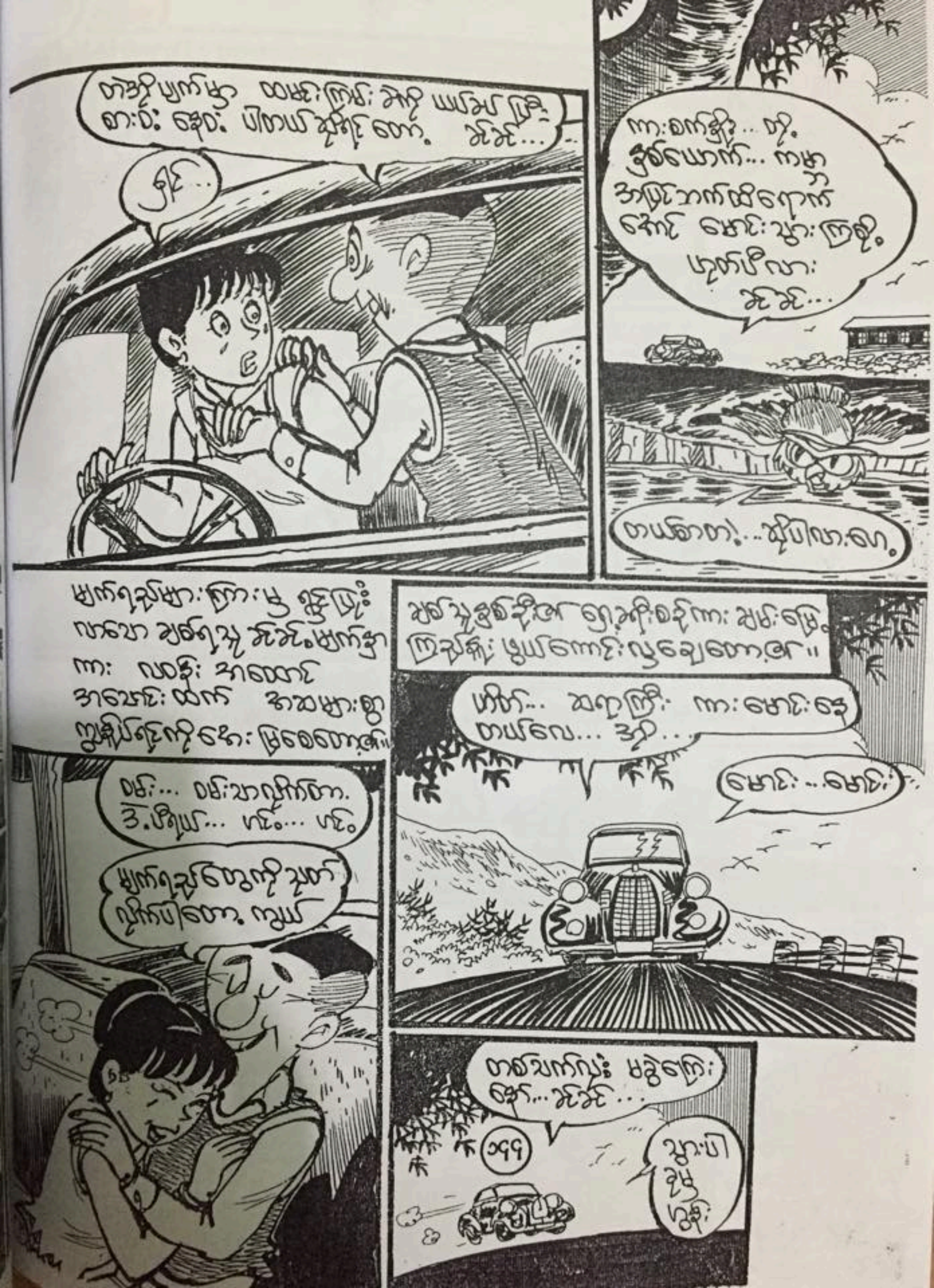
ရှင်...
ဟိတ်... ဆရာကြီး ကားမောင်းနေ တယ်လေ... အို...
မောင်း...မောင်း

ကျွန်ုပ်တို့ကားလေး ကား ဆောင်လေးပေါ်ရွာကို ကျော်ခဲ့ပြီ...။
တောင်ပေါ်ဘောင်နှိုး လာပြီ
အမ် တို့နောက်ကို ကားတစ်စီး လိုက်နေတယ် ထင်တယ်..
ဟင်... ဟုတ်လား
အမ်အမ်က ကိုယ့်ဟာကို ဆိုင်းဆွဲ လိုက်တာကို မိနင်းက နောက်ကားကို...မျက်ခြေပြတ်စို့ ကြိုးစားတော့။ ကားလေးသည်လေးညှို့မှ လွှတ်သည့်မြားနှယ် တရိပ်ရိပ်....။
အမ်အမ်ကြုံမှ ကြိုးစားမောင်း မောင်း နောက်က...ကားနောက်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ကားနှင့် တဖြည်းဖြည်းနီး ကပ်လာပြီ...။ ကားနောက်ကြီး ကား ကျွန်ုပ်တို့ကား ထက်တောက်ကသာ
၁၄၅

သိပ်မကြာလိုက် ကားနက်ကြီး သည် ကျွန်ုပ်တို့ ကားရှေ့မှ ပိတ်ရပ်လိုက် ပါ၏ ။
အို!!!
ကားများ ရပ်သွားသည်နှင့် ဆက်ဆိုင်းမဲ့ ကားနက်ကြီး ပေါ်မှ ဂေါင်းပေါင်း စပ်စုလိုပ် များ ပြေးဆင်းလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ကားကို သေနတ်များနှင့် ထိုးချိန် ထား လိုက်ကြ၏ ။
ကျွန်ုပ်လည်းဘဲ လုပ်ရမှန်း မသိ ဖြစ်နေစဉ်... စပ်စုလိုပ်တစ်ဦး က ကားတံခါးကို ဖွင့်ကာ ကျွန်ုပ်ကို ဆွဲချပြီး.... သေနတ်ဒင်နှင့် ထုလိုက်၏ ။
အဲအဲ ရှုးရှုး ဝါးဝါး အော်လိုက်သံနှင့် အတူ ကားနက်ကြီး ပေါ်မှ လူတစ်ဦး ဆင်း လာ၏ ။

ဟင်နရီ... နင်... ဒီ... ဒီ... ဘာလုပ်တာလဲ သူ့ကို ဘာမှလုပ်စရာ မလိုဘူး သူ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ
ခင်ခင့်ကို ကားပေါ်ဆွဲတင် အိမ်ကိုခေါ်သွားတော့
ညှာ... ညှာ... ငါ့ကိုညှာ... ဟင်နရီ
ညှာ... ညှာ
ခွေးမသား
ကျောင်းဆရာကလဲ အလကားပါလား ကွ... ဟေ... အဟက်... ဟက်
ဒုတ်
အား

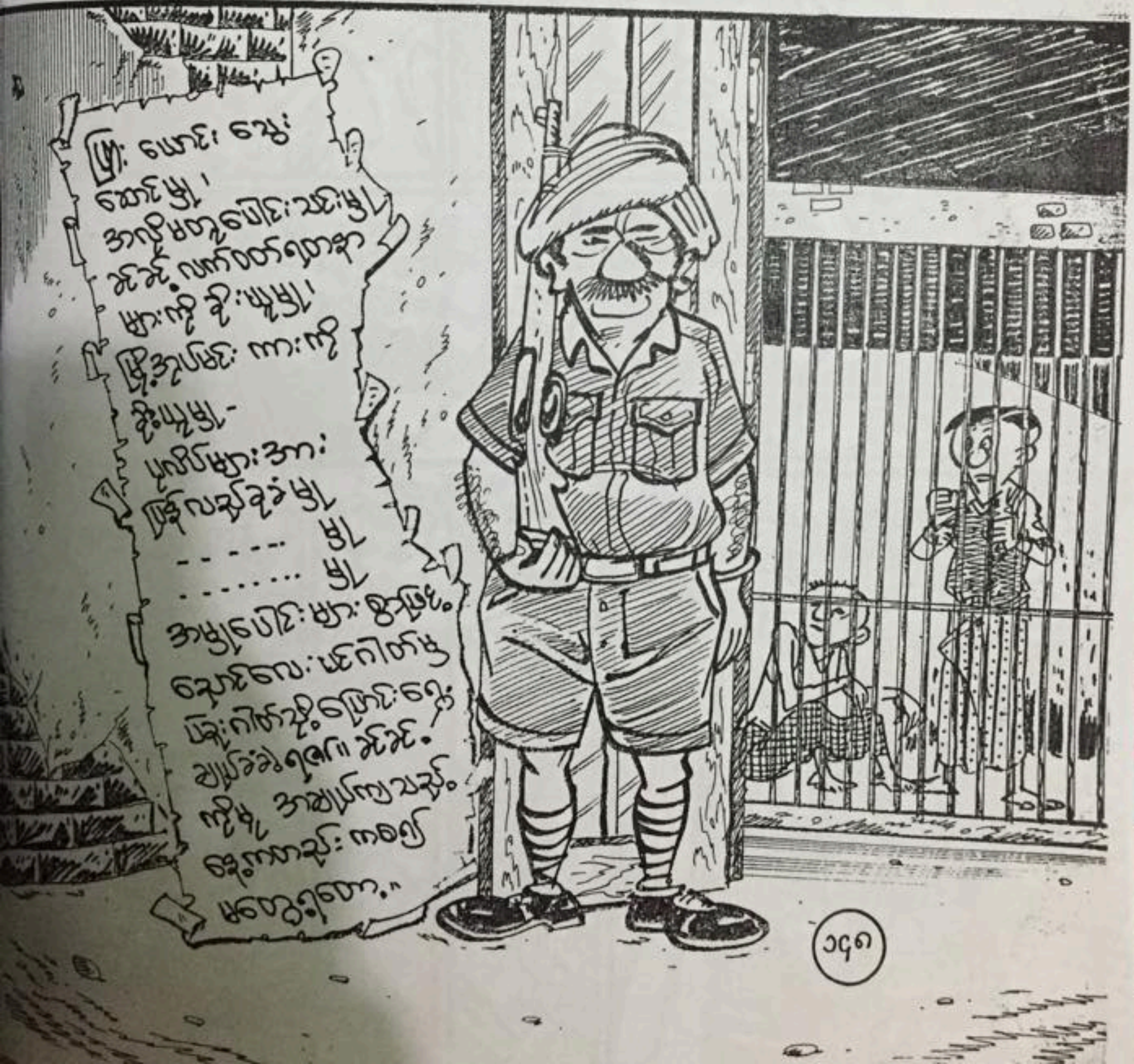
ကြီး ယောင်း ဒွေး
သောင်းမှု၊
အာလိုမတွေ့ပေါင်းသင်းမှု
အင်္ဂ လက်ဝတ်ရတနာ
များကို ခိုးမှု၊
မြို့အုပ်မင်း ကားကို
ခိုးမှု-
မှုခင်းများအား
ပြန်လည်ခုခံမှု
- - - - - မှု
. . . . . . မှု
အမှုပေါင်းများ စွာဖြင့်
သောင်လေး မင်္ဂလာတ်မှ
ပြေးကိုတ်သို့ ပြောင်းရွှေ့
ချုပ်ခံခဲ့ရစဉ်။ အင်အိ
ကြိုးမှ အချုပ်ကျသည့်
နေ့ကာသုံး ကစဉ်
မတွေ့ရတော့"

အချုပ်ခန်းထဲ၌ ဆယ်ရက်တိတိ နေပြီးသောအခါ ကိုမြဟောင် တစ်ယောက် ရှုံ့ကျုံ့ ၍ ပိန်ချုံးလာလေ၏။
ဖြစ်ရလေ ဒို့ဗိုလ် တစ်ကိုယ်လုံးလဲ အညို အမဲ စွဲလို့ပါလား
ခင်ဗျ တရုတ်ထိုး လုပ်တာနဲ့ မင်း ဒုက္ခတွေ ရတာကွာ... မင်းကို ရိုက်ထားတဲ့ ပုလိပ်တွေ အရေးယူ အလုပ်-ဖြုတ်မယ် ကိုယ်ပေးပါမယ်....
ငါမကြောက်ပါဘူး မြဟောင်ရယ်... အမေ မသိသွားမှာပဲ စိုးရိမ်တယ်..
စိတ်ချပါကွာ... မင်း အမေ မသိစေရပါဘူး မင်းလဲ စိတ်အေးအေးသာထား ငါ့ကြောက် လာပြီပဲ
ကျေးဇူးပါပဲ သူငယ်ချင်းရာ
ဒေါက်
ဂေါက်
ဂေါက်
ဒေါက်
ကိုမြဟောင်ရောက်လာသည့် နေ့မှစ၍ ကျွန်ုပ်မှာ အချုပ်သား ဖြစ်သော်လည်း သူဌေး တစ်ယောက်နှယ် စားကောင်း စားသုံးရ၏။ မြဟောင် ကိုကြီး အဖော်များ ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မြသောင်ရောက်လာပြီး နှစ်ရက်အကြာ
မင်းကျေးဇူးတင်ရမှာက...
ဟား ဟား ဟား
ဟုတ်တယ် မင်းတင်ရမှာက.. ဟင်နရီရဲ့ မင်္ဂလာဆောင်သွားတဲ့ ကိစ္စပဲ
၁၅၀

ဟုတ်
အလေးအပူ တစ်ခု
အင်း...
ရော့
ဟင်... ဒါ... ဒါ
ဒါဆို...
၁၅၁

ကိုမြဘောင် ဘာတွေဆက်ပြောနေသည်လည်း ကျွန်ုပ်မမှတ်မိတော့။ ကြားလည်းမကြားတော့....။ မဝံ့ရဲစွာဖြင့် တဒင်္ဂ ရူးသွပ် သွားသူပမာ အလား စားပွဲကို လက်သီးဖြင့် မနားတမ်း ထိုးနေမိတော့၏။
ဖေကြီး... ဒဲ့ပါ... ဒဲ့ပါ
ကိုင်းကွာ... ကိုင်းကွာ...
ဒုန်း
ဒုန်း
ဒုန်း
အီး ဟီး... ဟီး
ဒဲ့ပါ သုံးယောင်း ရယ်..
တရားကိုနတ်တော်ဆောင့်သည် မှန်ပေါ်လည်း... လတ်တလော အခြေအနေ အရ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်ရှု ဖြစ်သည့်ပြင် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အမှုထမ်း... ဘောလ ပါလများ ကြောင့်....
ကျွန်ုပ်လည်း ရွာသို့ ပြန်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့၏။
မင်းကွာ... ရွာပြန်ပြီး ဘာလုပ်မှာလဲ မင်းလို ပညာတတ် တစ်ယောက်အနေနဲ့ နှမြောစရာကွာ...
ဆရာ... ညပြီ ဆရာ့ ကမ်းဝတ် မှ မရှိတာကို....
အပိုကြီးတာပေါ့ဗျာ နယ်ပိုင် သမီး ဆိုတာ... ခုနှိုက်တာ မှတ်ကို့

"ချစ်ရသော ဇနီး"
"ချစ်ရသောမြစ်သောင်"
"မြတ်နိုးရပေသောကျေးဇူးသဘာဝ"
လေလေသမျှ တော့ဘာကိုမှ
မတွေ့သင့်တော့...."
မောင်ရှင်ခြင်း၊ဒီခြင်း
အကျဉ်း:မှဂျ...။ရင်တွင်းဖြစ်ကား
သုံးကာပင်မှတ်ပြီ ဖြင့်သာဓုပါနဲ့ငြိ။

အခန်း (၁၈) လယ်သမားနှင့် ချစ်တီး

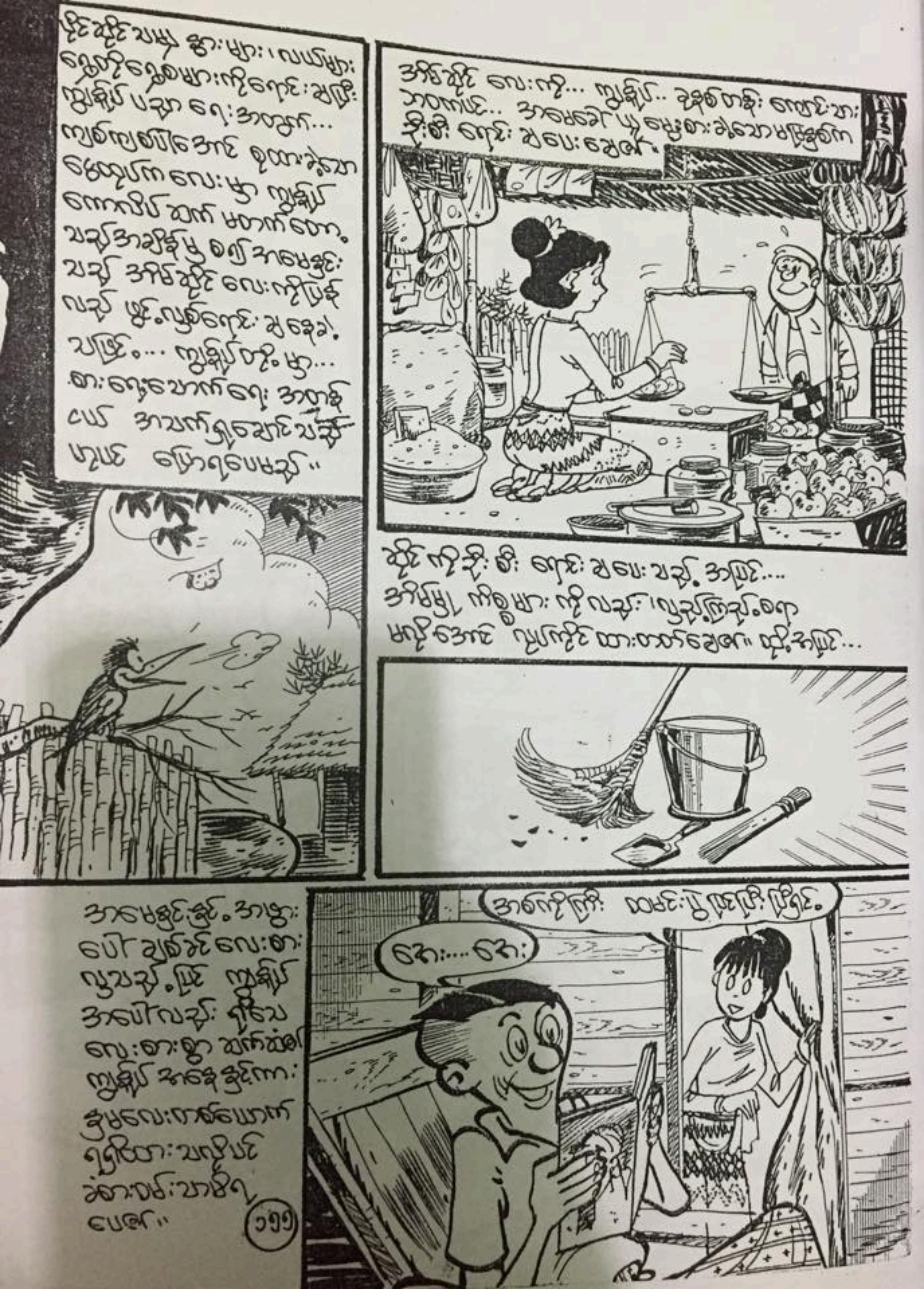
ဒိုင်ဘိုင်သမျှ ဘိုးများ၊ လယ်များ
ခြေတို့ခြေစများကိုရောင်းပြီး
ကျွန်ုပ် ပညာရေးအတွက်...
ကျစ်ကျစ်ပါအောင် စုထားခဲ့သော
ငွေထုပ်ကလေးမှာ ကျွန်ုပ်
ကောလိပ်သက် မတက်တော့
သည့်အချိန်မှစ၍ အမေနှင်း
သည် အိမ်ဆိုင်လေးကိုပြန်
လည် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချနေခဲ့
သဖြင့်.... ကျွန်ုပ်တို့မှာ...
စားရေးသောက်ရေး အတွက်
ငယ် အသက်ရှုချောင်သည်
ဟုပင် ပြောရပေမည်။
အိမ်ဆိုင်လေးကို... ကျွန်ုပ်.. ခုနစ်တန်း ကျောင်းသား
ဘဝကပင်... အမေခေါ်ယူ မွေးစားခဲ့သော မဖြူစိန်က
ဒိုးဒိုး ရောင်းချပေးနေ၏။
ဆိုင်ကိုဦးစီး ရောင်းချပေးသည့် အပြင်....
အိမ်မှု ကိစ္စများ ကိုလည်း လှည့်ကြည့်စရာ
မလိုအောင် လုပ်ကိုင်ထားတတ်ခဲ့၏။ ထို့အပြင်...
အမေနှင့်အတူ အမှား
ပေါ် ချစ်ခင်လေးစား
လှသည့်ပြင် ကျွန်ုပ်
အပေါ်လည်း ရိုသေ
လေးစားစွာ ဆက်ဆံ၍
ကျွန်ုပ် အနေနှင့်ကား
နှမလေးတစ်ယောက်
ရှိသွားသကဲ့သို့ပင်
ခံစားရပါ
ပေ၏။
အကိုကြီး ထမင်းပွဲ ပြင်ပြီးပြီနော်
အေး....အေး

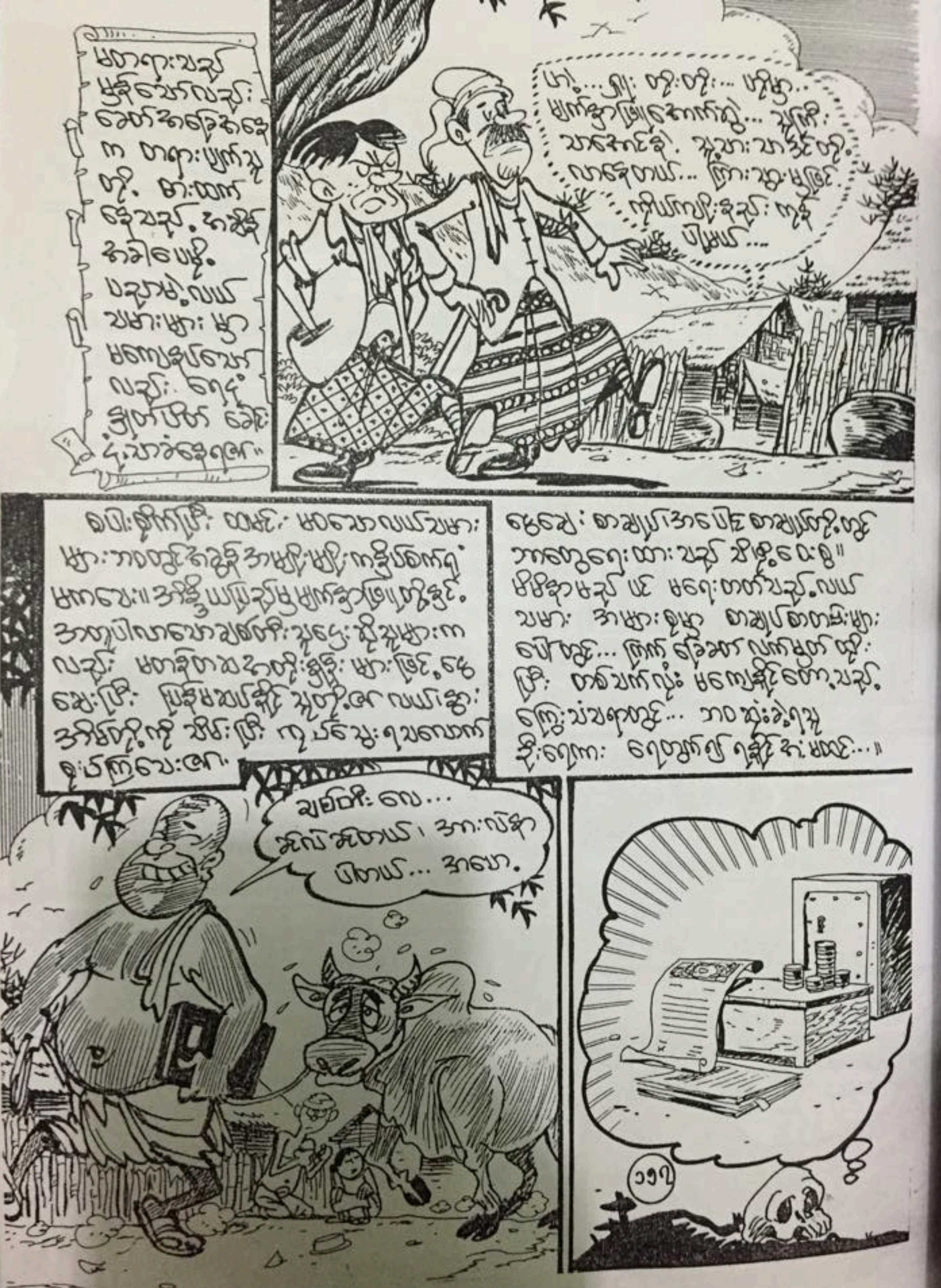

မတရားသည် မှန်သော်လည်း ခေတ်အခြေအနေ က တရားမျက်နှာ တို့ မားထောင် နေသည့် အချိန် အခါ ပေမို့ ပညာမဲ့ လယ် သမားများ မှာ မကျေနပ်သော် လည်း ရင့် ဘုတ်ပိတ် ခေါင်း ငုံ့သာခံနေရရှာ။
ဟဲ... ကျီး တိုးတိုး... ဟိုမှာ... မျက်နှာဖြူကောင်ကြီး... သူကြီး သာအောင်ရဲ့ သူ့သား သာဒင်တို့ လာနေတယ်... ကြားသွားမှဖြင့် ကိုယ်ကျိုးနည်း ကုန် ပါမယ်...
စပါးရိတ်ပြီး သော်ငြား မလောသော လယ်သမား များ ဘဝတွင် ဒုက္ခ အမျိုးမျိုး ကနှိပ်စက်ရုံ မကသေး။ အင်္ဂလိပ်ပြည်မှ မျက်နှာဖြူတို့နှင့် အတူပါလာသော ချစ်တီးသူဌေး ဆိုသူများက လည်း မတရားတိုးနှုန်း များဖြင့် ငွေ ချေးပြီး ပြန်မဆပ်နိုင်သူတို့၏ လယ်နွား အိမ်တို့ကို သိမ်းပြီး ကုပ်သွေးရှာသောက် စုပ်ကြသေးရာ။
ငွေချေးစာချုပ်အပေါ်၌ စာချုပ်တို့တွင် ဘာတွေရေးထားသည် သိဖို့ဝေးစွ။ မိမိနာမည် ပင် မရေးတတ်သည့် လယ် သမား အများစုမှာ စာချုပ်စာတမ်းများ ပေါ်တွင်... ကြက်ခြေခတ် လက်မှတ်ထိုး ပြီး တစ်သက်လုံး မကျေနိုင်တော့သည့် ကြွေးသံသရာတွင်... ဘဝဆုံးခဲ့ရသူ ဦးရေကား ရေတွက်၍ ရနိုင်ဖွယ် မထင်...။
ချစ်တီး လေ... ဆပ်ဆပ်တယ်၊ အားလုံးလိုနှာ ပါတယ်... အဘော.

၁၅၈

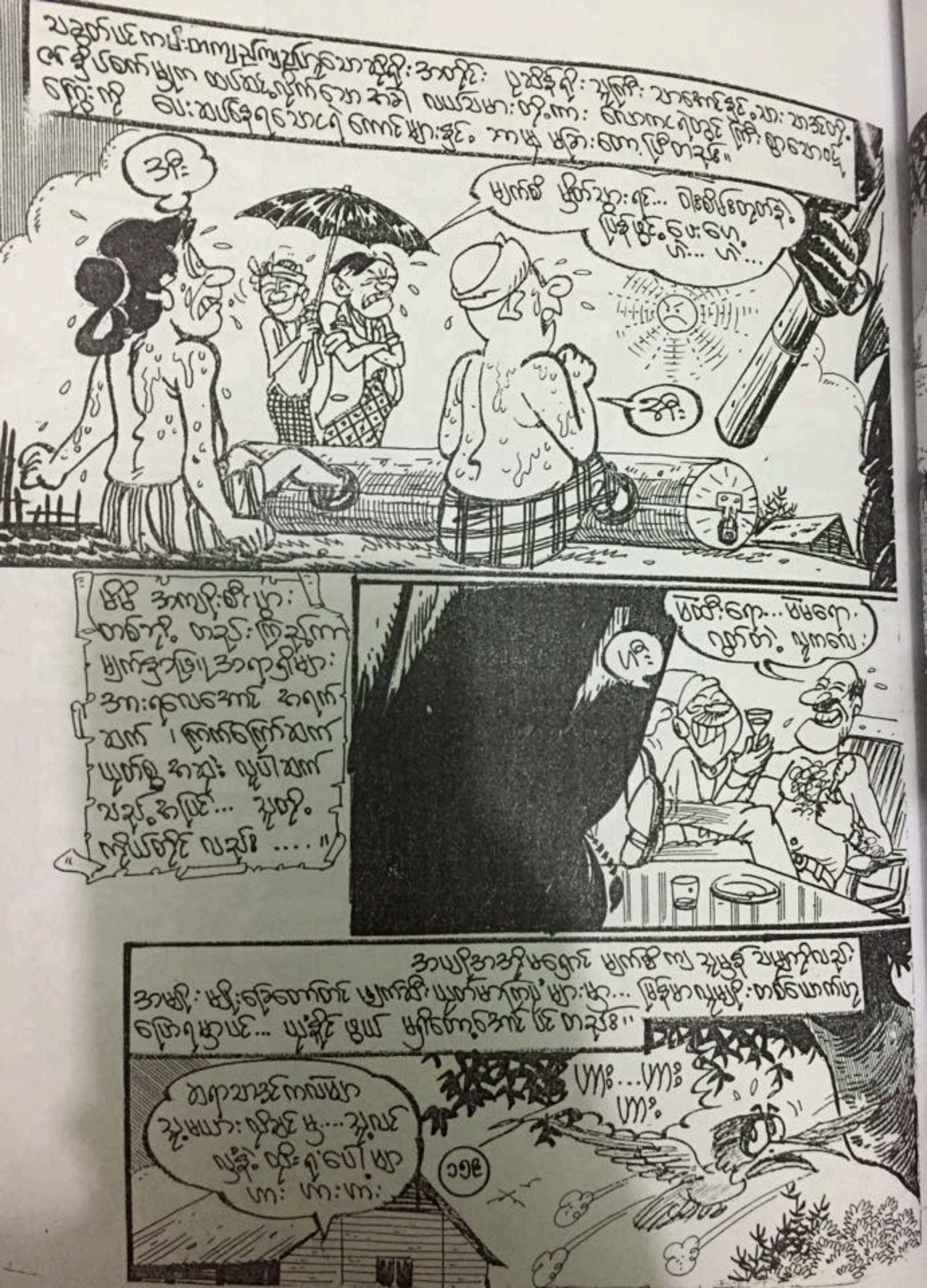

အိုး
အိုး
ဟား...ဟား
ဟား

၁၆၀
တတိယပိုင်းနှင့်စတုတ္ထပိုင်းကိုဆက်လက်အားပေးပါရန်

အခန်း(၃၉) ကျောက်ခဲဆီညှစ်မိခြင်း

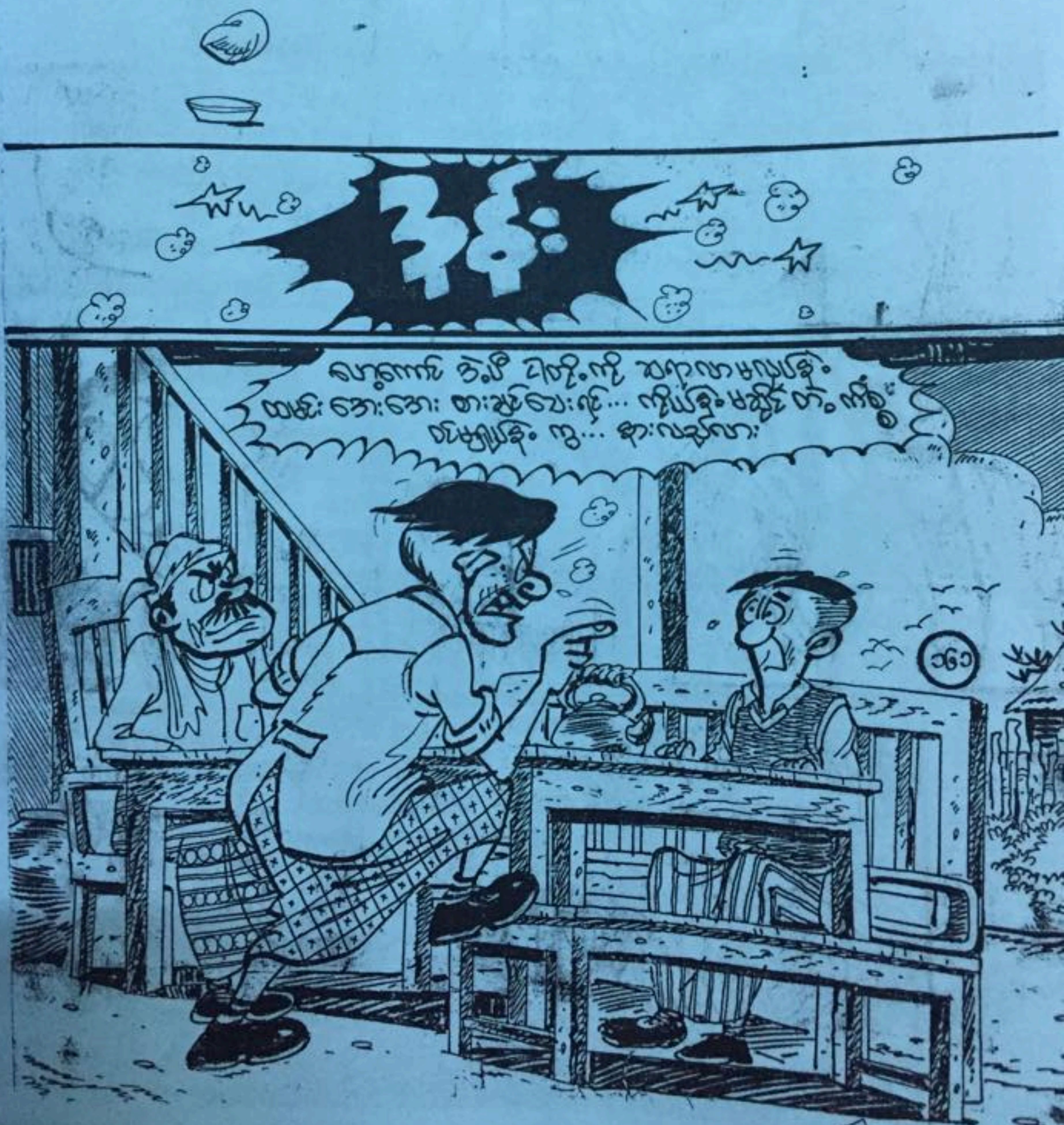

ဟုတ်တယ်ကောင်လေး မင်း ငယ်ပါသေးတယ်ကွ ပညာလေး မတတ် တတ်ခေါက် တတ်ရုံနဲ့ ဘဝင်မြင့်ပြီ
ဈေးဆေးတာတို့ တင်ပြတာတို့နဲ့ လူတွေကြွယ် မှုလုပ်ချင် စမ်းပါနဲ့ကွ၊ မင်း အမေမျက်နှာ... ရှိနေလို့ ငါ ဒီလောက်အကျဉ်းခံနေတာနော်... ကျော့ဘုရင်ကို အာဏာဖီဆန်မှုနဲ့ မင်းကို ဖမ်းပြီး ထောင်ထဲထည့်လို့ ရတယ်ကွ နားလည်လား မောင်ကောင်...
ဟုတ်ပါတယ်... ကျွန်တော် သိလိုက်တာကတော့ ဒီအချို့ အာဏာပိုင်တွေကြောင့် အကျ ကျောက်နေရတာ.... လယ်သမားတွေကို
သေပြီးကုန်ဈေး ချုပ်နှိပ်ခံနေရတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ အနှုတ်ကျယ်ကမှ ဦးတို့က... ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားအတွက် တစ်နိုင်ငံသားစောင့်ရှောက် ပေးဖို့လေးမှ တင်ပြနေတာပါ
၁၆၂

ဘာကွ... အမျိုးသားဆိုင်း တောင့်ရှောက်ဖို့ ရှိ... ကျ...ကျ ပေးတော...
ဒီမှာ ဟေ့ကောင်... အမျိုးသား ပိုက်ဆံစုဆောင်းရေး ဖြစ်သင့်ပါရမယ်ကွ.... ဖြစ်မသင့်နိုင်ရင် အလေ့ထား တရ ပစ္စည်း သိမ်းမှုပါကွ၊ အဲဒါကို မတရားဘူး ပြောလို့ ဘယ်ရမလဲကွ... စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ လုပ်ထားတာကွ
စာချုပ်စာတမ်း ဟုတ်လား စာချုပ်ထဲမှာ ဘာတွေရေးထားမှန်း သိဖို့ နေနေသာသာ ကိုယ့်လက်မှတ် တောင်
ကိုယ်မထိုး တတ်လို့ လက်မှတ် အစား
ကြက်ခြေခတ်ရေး ထိုးပေးနေရတာ၊ ဒီစာချုပ် တွေဟာ လိမ်ညာမှုတွေ အကြံအစည်နဲ့ ဆိုတာ ဘကြီး အသိဆုံး နေမှာပါဗျ နော်...
ကျွန်တော် စကားကုန်ပြောရရင် မြေ၊ ပစ္စည်း သိမ်းတယ်ဆိုတာ. သိမ်းပိုက်တာကိုပါ သိမ်းတာ ကြတော့. ဘကြီးတို့ ဘာလို့ရှုံး နေကြလဲ.... ဒါတွေဟာ.. မတရားတာမဟုတ်လို့ ဘာတွေလဲဗျ

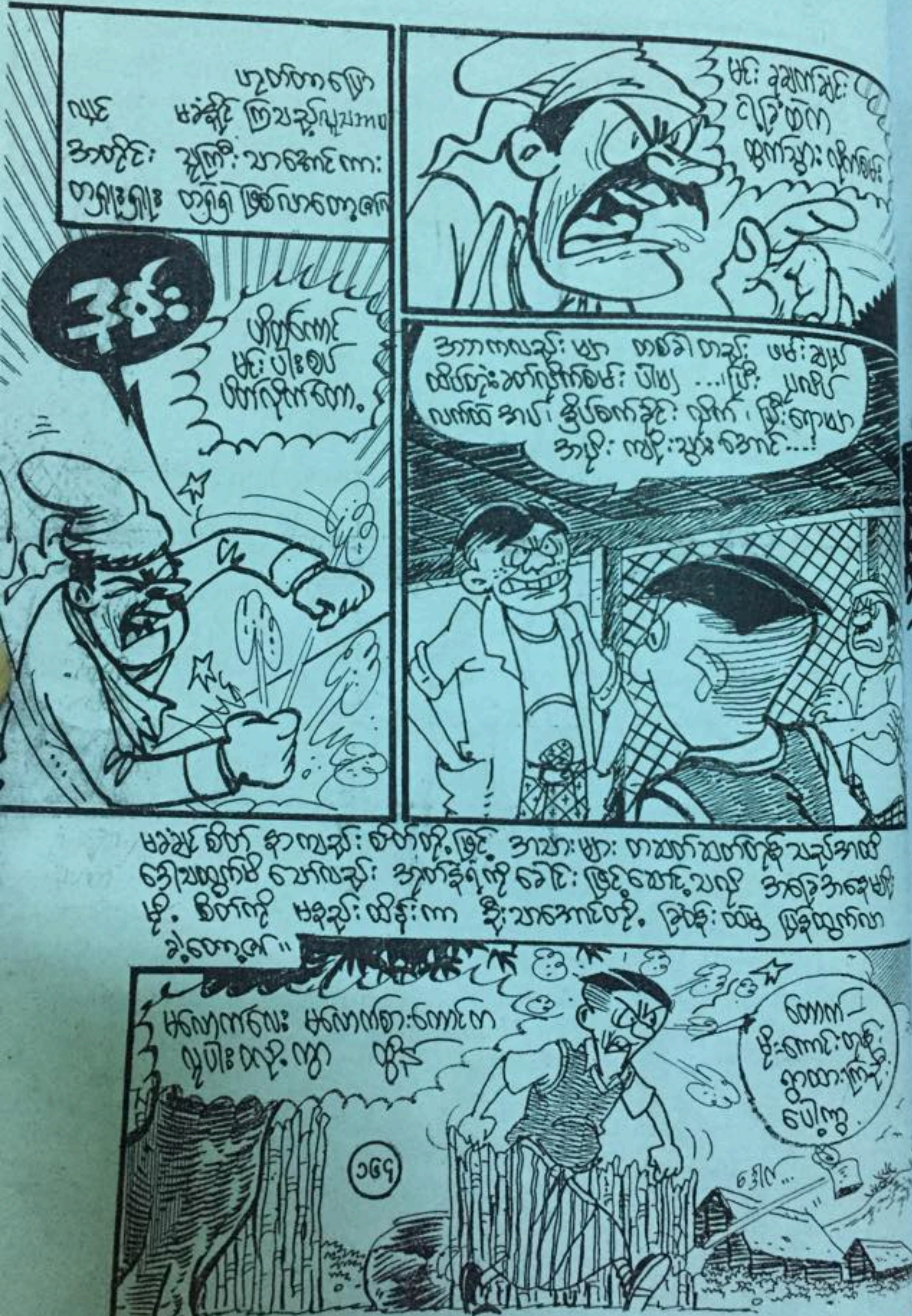
မင်း ခုချက်ချင်း ငါ့ရှေ့က ထွက်သွားလိုက်စမ်း
ဟိုလူကောင် မင်းပါးစပ် ပိတ်လိုက်တော့
တောက်

အခန်း ၂၀ ၊ လယ်သမားသူပုန်

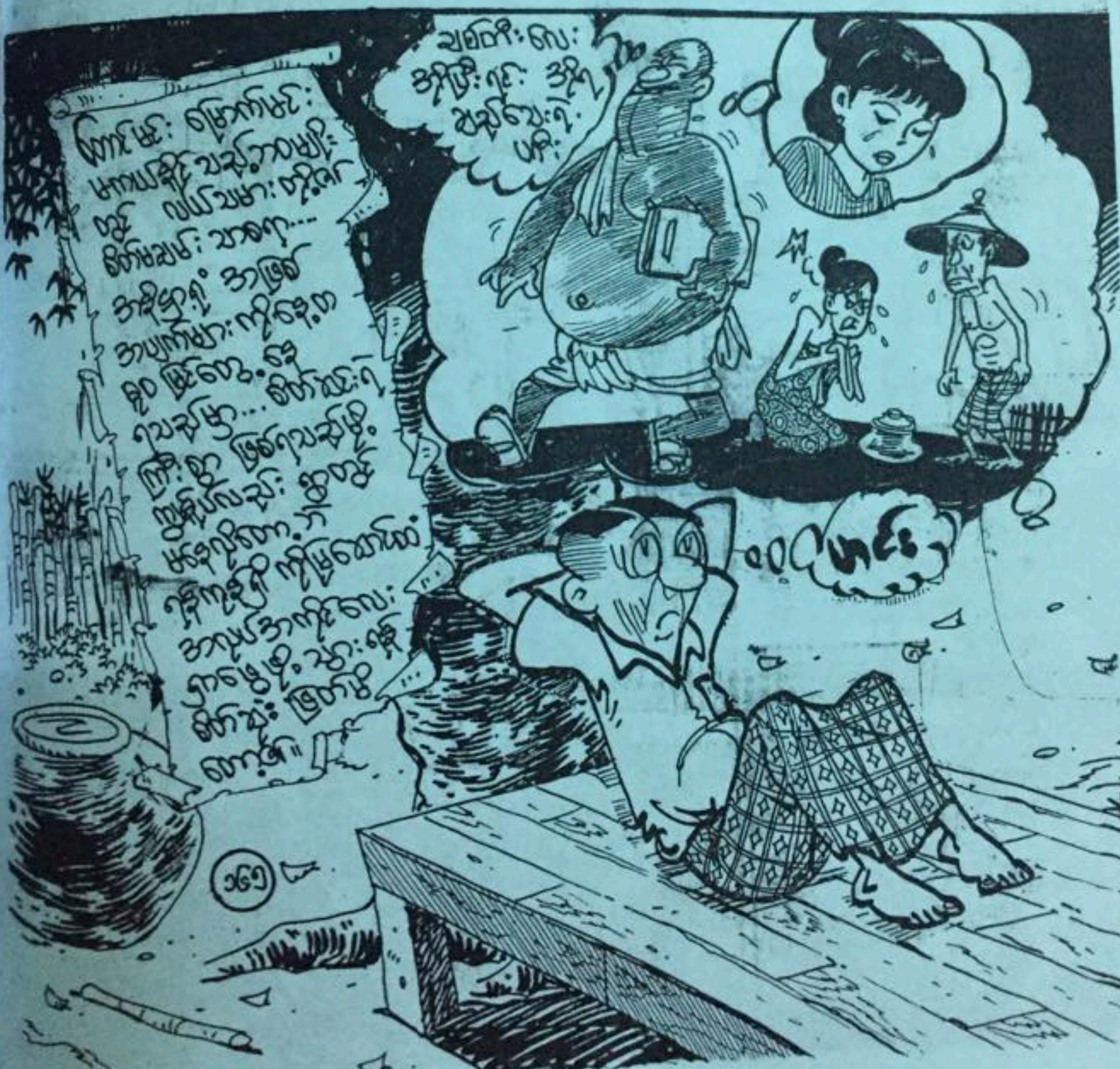

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင်... ကျွန်ုပ်လည်း ရန်ကုန်သို့သွားမည့် အကြောင်းကို အမေ့အား ပြောပြလိုက်၏။ အမေက ဘာမှ မပြောသော်လည်း၊
မမြနွဲ့က...
ဒီနှစ် မိုးလျှောက်မှု မကောင်းဘူးထင်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ သာယာဝတီဘက်မှာ လယ်သမားတွေ ဆူပူနေကြလို့တဲ့ တော့....
သား... စိတ်ချမ်းသာ သလိုသာ... စီစဉ်ပေါ့ကွယ်
မမြနွဲ့ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိ တော့၏။
ဟင်... ဟုတ်လား အစ်ကိုကြီးတောင် မသိသေးဘူး၊ နေဦး သေချာအောင် ကိုမိုးချစ်တို့ဘက် သွားစုံစမ်းကြည့်လိုက် ဦးမယ်
သတင်းမှန်ကို သိရှိလျှင် အားကြီးရကား ကျွန်ုပ်လည်း အချိန်ဆိုင်း မနေတော့ဘဲ ကာလသားခေါင်း ကိုမိုးချစ် လယ်တဲဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ တော့၏။
ဟေ့... ကိုမိုးချစ်
ဟာ... ဆရာလေး လာမလို့ အဖန်ရည်လေး သောက်ပါဦး၊ ဘယ်သွား မလို့လဲဗျ

ကျွန်ုပ်လည်း ကြားရသော သတင်းမှန် မမှန် ကိုဖိုးသစ်ကို မေးမြန်းသော် ကိုဖိုးသစ်လည်း ဟိုဒီကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်အား နားကပ်ကာ လေသ လေးဖြင့်....။
ဟုတ်တယ် သူကလေးကြားတဲ့ သတင်းက အမှန်ပဲဗျ သာယာဝတီဘက်မှာ...
ဂဠုန် ဆရာစံ ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဦးဆောင်တဲ့ လယ်သမား တပ်တွေက မျက်နှာဖြူနယ်ချဲ့ တွေကို တော်လှန်နေပြီဗျ
ကြားရတာ
သူကလေးကို... ကိုယ့်လူယုံမို့ ပြောရဦးမယ်၊ အခုကျုပ်တို့ ရွာမှာ ဆရာစံ အဖွဲ့က... လွှတ်လိုက်တဲ့ ဂဠုန်တပ်သား တစ်ယောက် လျှို့ဝှက်ရောက် နေတယ်
ဟင်... ဟုတ်လား ဘယ်သူမို့လဲ
ကျုပ်တို့ ရွာမှာ ဂဠုန်တပ်ဖွဲ့၊ တစ်ဖွဲ့ လျှို့ဝှက် ဖွဲ့စည်းဖို့လေ
အခုဆို အင်အား တစ်ရာကျော် လောက် ရှိနေပြီ... ရွာမြောက်ဘက်က... ကိုင်းတော ထဲမှာ.. လျှို့ဝှက်စခန်း ဖွင့်ထား ကြတယ် သူကလေးရဲ့...

ဪ... ဒါကြောင့် သူ သူ ကာလသားတွေ အရင်လို တရှိန်းရှိန်းနဲ့ မတွေ့ရတာကိုး
ဟုတ်တယ်... ဘယ်သူမှ မရိပ်မိအောင် ကိုယ်ယောင်ဖျောက် နေကြတာ..... ဒါနဲ့ ဒီကိစ္စ... သရုလေးရော ဘာလို့ ပပေါ်လာလဲ
ကိုဖိုးချစ် အမေးကို ကျွန်ုပ်လည်း မဆိုင်း မတွံ့ဘဲ အဖြေပေး လိုက်တော့၏။
ကျုပ်ကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ တပ်ဖွဲ့မှာ ထည့်လိုက်ကြ ဗျာ
ဟာ... ဝမ်းသာတာပေါ့ဗျာ... သရုလေးလို ခေတ်ပညာတတ် တစ်ယောက် ပါလာတော့ ကျုပ်တို့ အတွက် အင်အား တိုးတာပေါ့ဗျာ...
အဲဒါဆို သရုလေး နက်ဖြန် မနက်ကို ဂူမြောက်ဘက် ကိုင်းတောထိပ်ကို လာခဲ့ ကျုပ်တို့ စောင့်နေမယ်
စိတ်ချပါ့ စိတ်ချ
မိုးလွန်းလှ ကြွ၊ နှင်းလွန်းလှ ထ၊ ဆိုသည့် အတိုင်း... ယခုတော့ လယ်သမားတို့၏ အုံ့ကြွမှုကြီးကား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေပြီ တည်း။

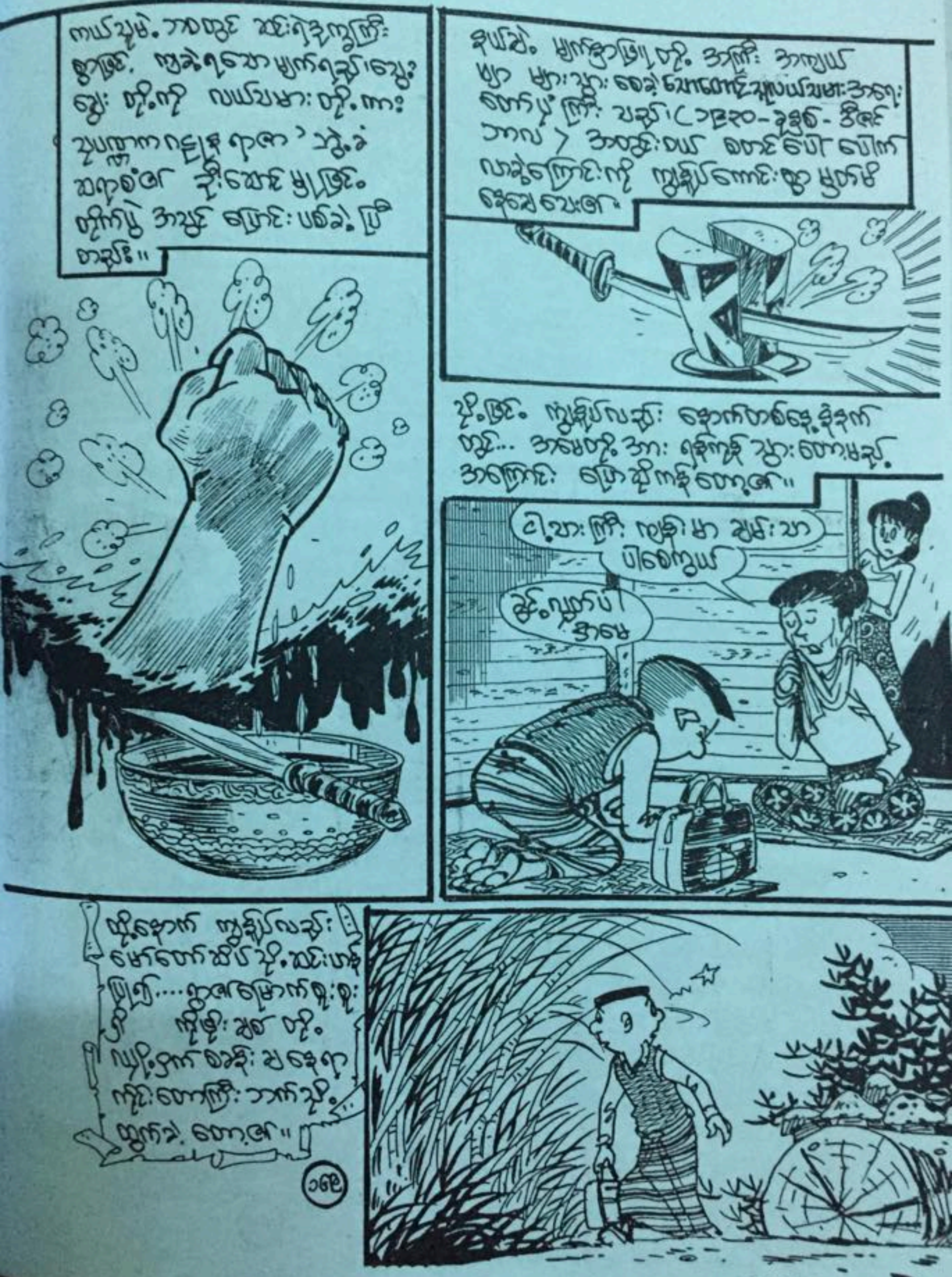
ကယ်သူမဲ့ ကာလတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခကြီး များဖြင့် ကျခဲ့ရသော မျက်ရည်ပေါက် ပေါက် တို့ကို လယ်သမား တို့က သုပဏ္ဏက ဂဠုန် ရာဇာ ဘွဲ့ခံ ဆရာစံ၏ ဦးဆောင် မှုဖြင့် တိုက်ပွဲ အသွင် ပြောင်းပစ်ခဲ့ပြီ တည်း။
နယ်ချဲ့ မျက်နှာဖြူ တို့ အကြီး အကျယ် မှာ မှားသွား စေခဲ့သော တောင်သူလယ်သမား အရေး တော်ပုံကြီး ပဲ (၁၉၃၀-ခုနှစ်-ဒီဇင် ဘာလ) အတွင်းတွင် စတင် ပေါ် ပေါက် လာခဲ့ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာ မှတ်မိ နေသေး ပေး၏။
ထို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း နောက်တစ်နေ့ နံနက် တွင်... အမေတို့ အား ရန်ကုန် သွား တော့မည့် အကြောင်း ပြောဆို ကန်တော့၏။
ငါ့သားကြီး ကျန်းမာ ချမ်းသာ ပါစေကွယ်
ခွင့်ပြုပါ အမေ
ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လည်း မော်တော်ဆိပ်သို့ သင်းဟန် ပြု၍.... ဘူတာမြောက်ရှူးရှူး ကိုမြို့ အစ တို့ ညှို့အောက် စခန်း ချနေရာ ကိုင်းတောကြီး ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ တော့၏။

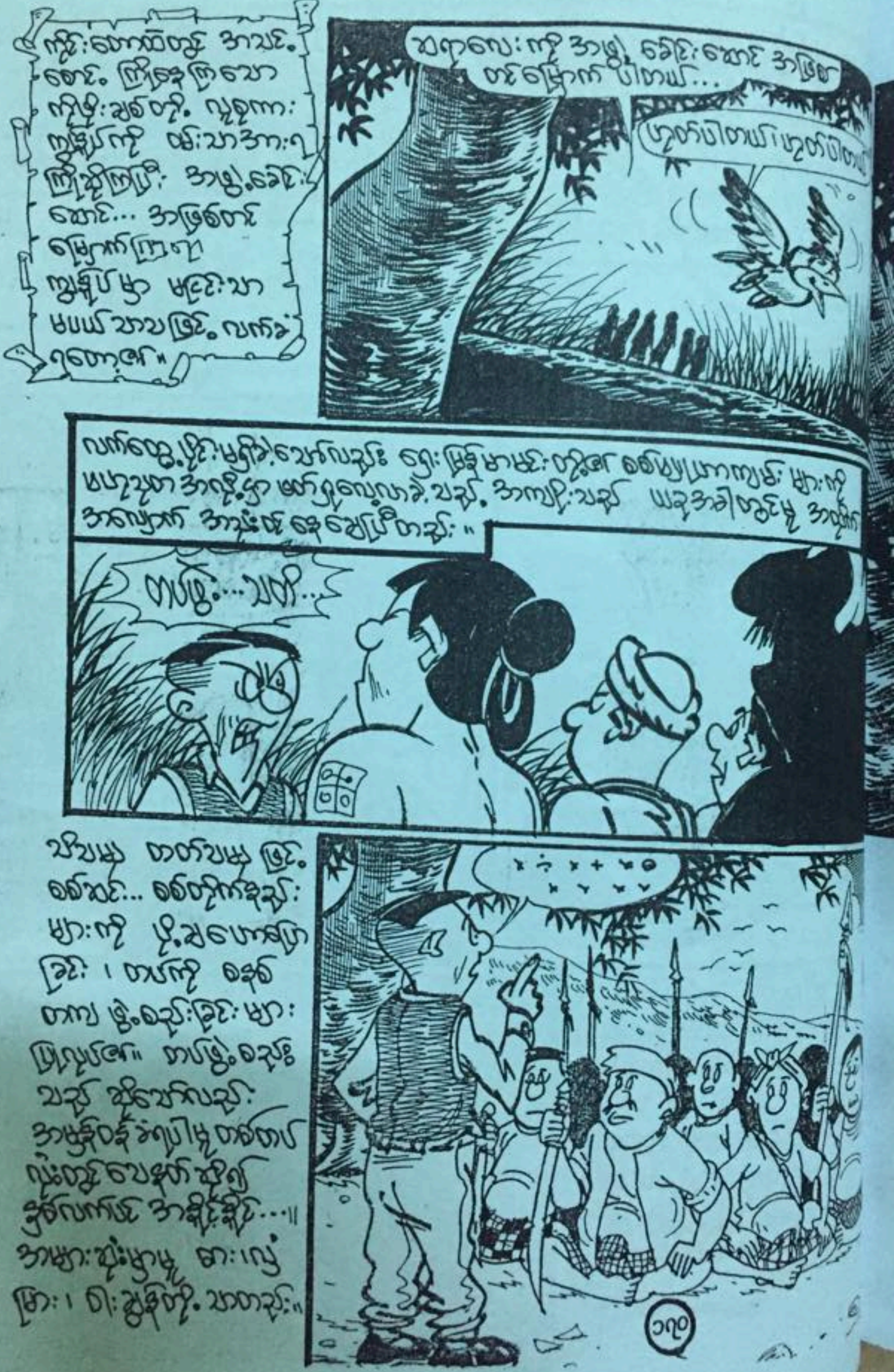
ကိုးဆောက်ဝဲတွင် အသင့်စောင့်ကြိုနေကြသော ကိုမိုးချစ်တို့ လူစုကား ကျွန်ပိုင်ကို ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုကြပြီး အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်... အဖြစ်တင်မြှောက်ကြရာ ကျွန်ပိုင်မှာ မငြင်းသာ မပယ်သာဖြင့် လက်ခံရတော့၏။
သရာလေးကို အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အဖြစ် တင်မြှောက်ပါတယ်...
ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်
လက်တွေ့ပိုင်း မရှိခဲ့သော်လည်း ရှေးမြန်မာမင်းတို့၏ စစ်ဗျူဟာကျမ်းများကို မဟာသုတ အာရုံ့မှာ မှတ်ရလေ့လာခဲ့သည့် အကျိုးသည် ယခုအခါတွင်မှ အကျိုးကျ အသုံးဝင်နေပေပြီတည်း။
တပ်ဖွဲ့...သတိ...
သိပ္ပံမှ တတ်ပမှ ဖြင့် စစ်သင်... စစ်တိုက်နည်းများကို ပို့ချပေးပြီး၊ တပ်ကို စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းခြင်းများ ပြုလုပ်၏။ တပ်ဖွဲ့စည်းသည် ဆိုပေါ်လည်း အမှန်စင်စစ်မှာမူ တစ်တပ်လုံးတွင် သေနတ် ဆို၍ ခုနစ်လက်သာ အရှိရှိ...။ အများစုမှာမူ ဓားလှံ မြား၊ ဝါးချွန်တို့ သာတည်း။

သို့ဖြင့် တစ်ပတ်မျှ အကြာတွင်
လယ်သမား သူပုန်တို့ကို
ရှာဖွေဖောက်လှမ်း ရန်အတွက်
ဂေါ်ရခါ စစ်သား (၃၀) ခန့်ပါသော
တပ်ဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ရွာ၏
အနောက်ဘက်တွင် စခန်း ချနေ
ကြောင်း စုံစမ်း သိရှိရသဖြင့်...
ကျွန်ုပ်တို့ လည်း ထိုတပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်
ရန် တိုင်ပင် ဆုံးဖြတ်ကြ၏
နောက် တစ်နေ့ နံနက် လင်းအားကြီး အချိန်တွင်
အငိုက်ဖမ်း ဝင်စီး ကြရာ...
ဂေါ်ရခါ စစ်သားတို့မှာ
အလစ်အငိုက်ခံရသဖြင့်
တန်ပြန် ခုခံ ချိန် ပင်
မရ... အများအပြား
ကျဆုံးကာ ဝရုန်း
သုန်းကား ထွက်ပြေးကြ
ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ
လက်နက် ခဲယမ်း
မီးကျောက် အတော်
များများ သိမ်းဆည်း
ရတော့၏။

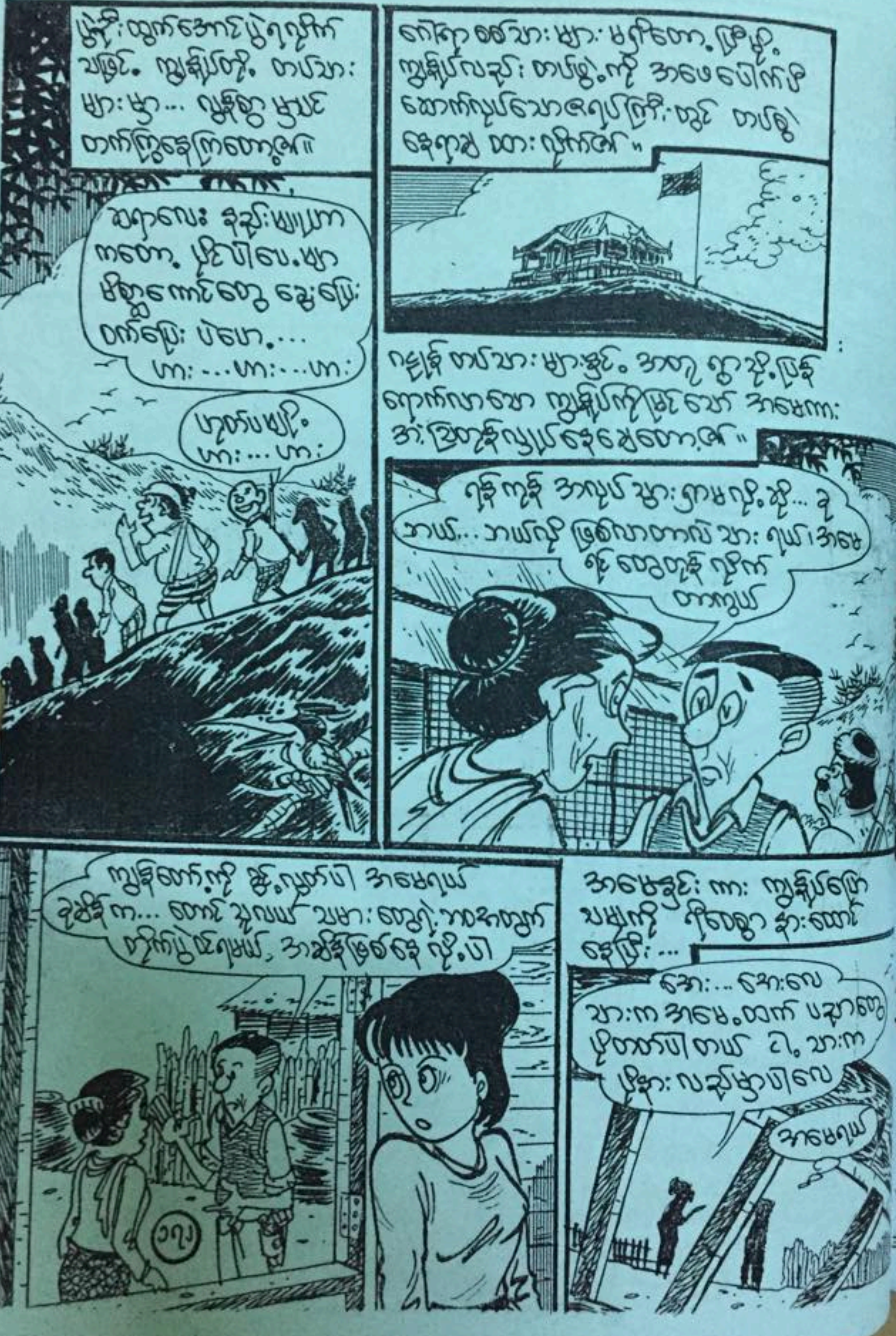
မြို့ကြီး တိုက်အောင်ပွဲရလိုက် သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်သား များမှာ... လွန်စွာ မှုသင် တက်ကြွနေကြတော့၏။
ကောကြာ စစ်သားများ မှီတော့ ပြန်မှ ကျွန်ုပ်လည်း တပ်ဖွဲ့ကို အဖေပေါက်မှ ဆောက်လုပ်သော ရုပ်ကြီးတွင် တပ်ခွဲ နေရာချ ထားလိုက်၏။
သူကလေး နည်းမျိုးကာ ကတော့ မိုင်ပါလေ့မှာ မိန်းကောင်တွေ ငွေ့ပြီး ဝက်ပြီး ပဲပေါ့.... ဟား...ဟား...ဟား
ဟုတ်ပမျိုး ဟား...ဟား
ဂျူးနှံ တပ်သားများနှင့် အတူ ရွာသို့ ပြန် ရောက်လာသော ကျွန်ုပ်ကိုမြင်သော် အမေကား အံ့ဩတုန်လှုပ်နေတော့၏။
ဂျန် ကျန် အလုပ် သွားရှာမလို့ ဆို... ခု ဘာ... ဘာလို ဖြစ်လာတာလဲ သား ရယ်၊ အမေ ရင် တွေတုန် လိုက် တာကွယ်
ကျွန်တော်ကို စိတ်ချလိုက်ပါ အမေရယ် ခုဆိုရင်... တောင်သူလယ် သမား တွေရဲ့ အခွင့်အရေး တိုက်ပွဲ ဝင်ရမယ်, အာဇာနည် ဖြစ်နေ လို့ပါ
အမေနှင်းကား ကျွန်ုပ်ပြော သမျှကို ရိုးရှင်ရှာ နားထောင် နေပြီး...
အော်... အော်လေ သားက အမေ့ထက် ပညာတွေ ပိုတတ်ပါတယ် ငါ့သားက ပြောနားလည်မှာပါလေ
အမေရယ်

ယခုအခါကား လယ်ယာများ
တောက်... နာလိုက်တာဗျာ
ဘာများ နာစရာ တကယ်
ဘာနာရမှာလဲ သရာလေးရဲ့ သူကြီး သာအောင်နဲ့ သူ့သား သာဒင်တို့ ကိုဗမ်း မို့ သွားရတာ... မတွေ့ရတော့ဘူး၊ မြို့ကို လစ်သွားပြီ... မိုလို့ကတော့ ဗျာ... ဟင်း
ဟုတ်ပါသည်။ သူကြီး သာအောင်တို့ သားအဖ ကကောင်းသည်ဟုပင် ဆိုရပေမည်။ သူတို့၏ ယုတ်မာ ဖိနှိပ်မှုကို မခံရသူ ရှားပေရာ... ယခုအချိန်တွင်မူ သူတို့ သားအဖကို တွေ့ရသချိန်း ဓားမဆိုင်း မည့်သူများကား များလှချေတော့၏။
အမယ်လေး
ကယ်တော် မူကြပါ

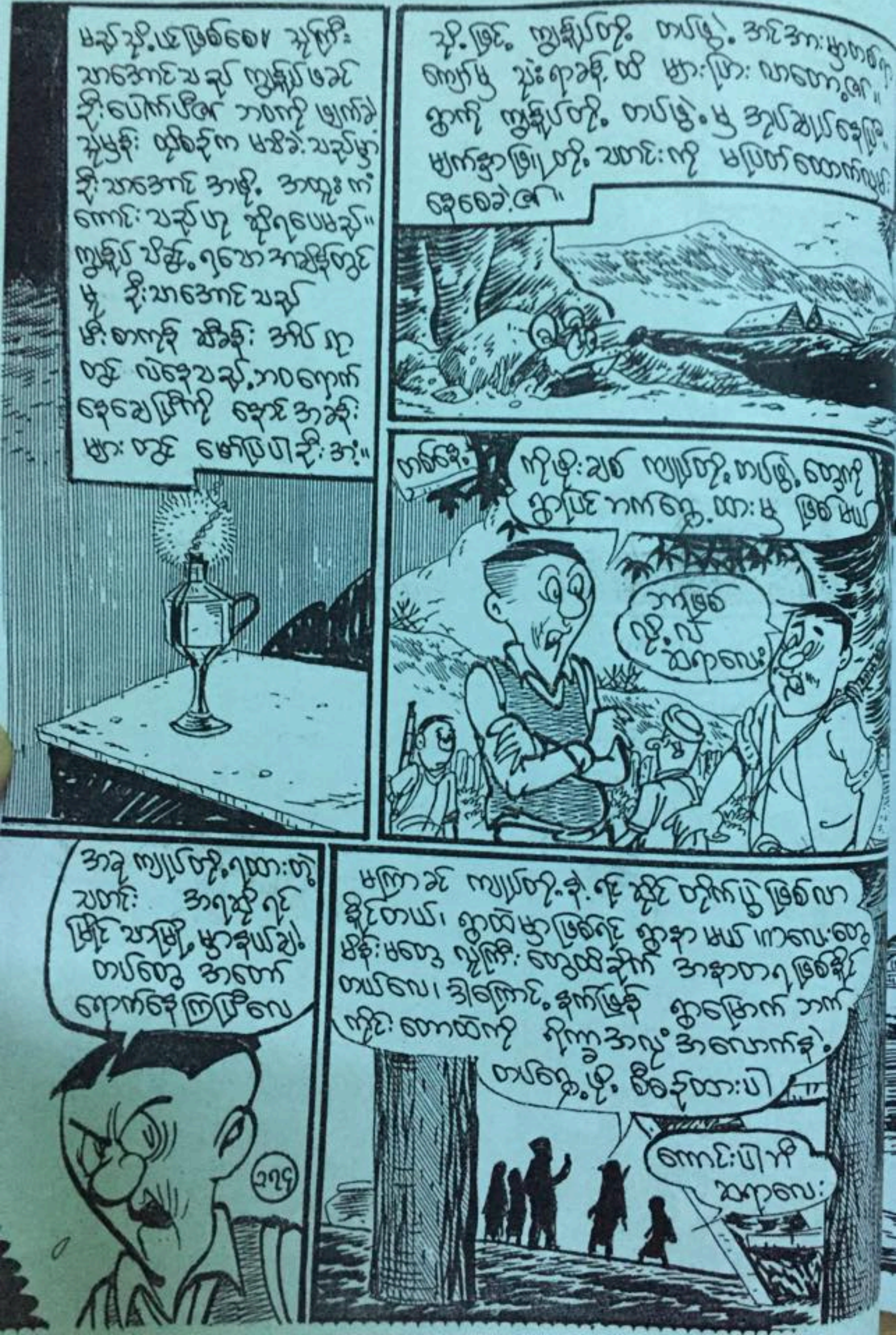
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဦးကြီး
သာအောင်သည် ကျွန်ုပ်ဖခင်
ဦးပေါက်ပိန်အား ဘဝကို ဖျက်ခဲ့
သူမှန်း ထိုစဉ်က မသိခဲ့သည်မှာ
ဦးသာအောင် အဖို့ အထူးကံ
ကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။
ကျွန်ုပ်ပိန်း ရဟော အချိန်တွင်
မှ ဦးသာအောင်သည်
မီးတောက် ဆီမီး အိပ်ရာ
တွင် လဲနေသည့် ဘဝရောက်
နေသော ကြောင့် နောင်အခါ
များတွင် ဖော်ပြပါဦးအံ့။
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့ အင်အားမှာ တစ်ဆ
ကျော်မျှ သုံးရာခန့်ထိ များပြားလာတော့၏။
ရွာကို ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့မှ အုပ်ချုပ်နေပြီး
ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ သတင်းကို မပြတ် ထောက်လှမ်း
နေခဲ့၏။
ကိုဖိုးချစ် ကျုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့တွေကို ရွာပြင်ဘက် ရွှေ့ထားမှ ဖြစ်မယ်
ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာလေး
အခု ကျုပ်တို့ ရထားတဲ့ သတင်း အရဆိုရင် မြို့သာမြို့မှာ နယ်ချဲ့ တပ်တွေ အတော် ရောက်နေကြပြီလေ
မကြာခင် ကျုပ်တို့နဲ့ ရန်သူ တိုက်ပွဲ ဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ ရွာထဲမှာ ဖြစ်ရင် ရွာနားမယ် ကလေးတွေ မိန်းမတွေ လူကြီးတွေထိခိုက် အနာတရ ဖြစ်နိုင်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် နက်ဖြန် ရွာမြောက်ဘက် ကိုင်းတောထဲကို ရိက္ခာအလုံအလောက်နဲ့ တပ်ရွှေ့ဖို့ စီစဉ်ထားပါ
ကောင်းပါပြီ ဆရာလေး
၁၇၄

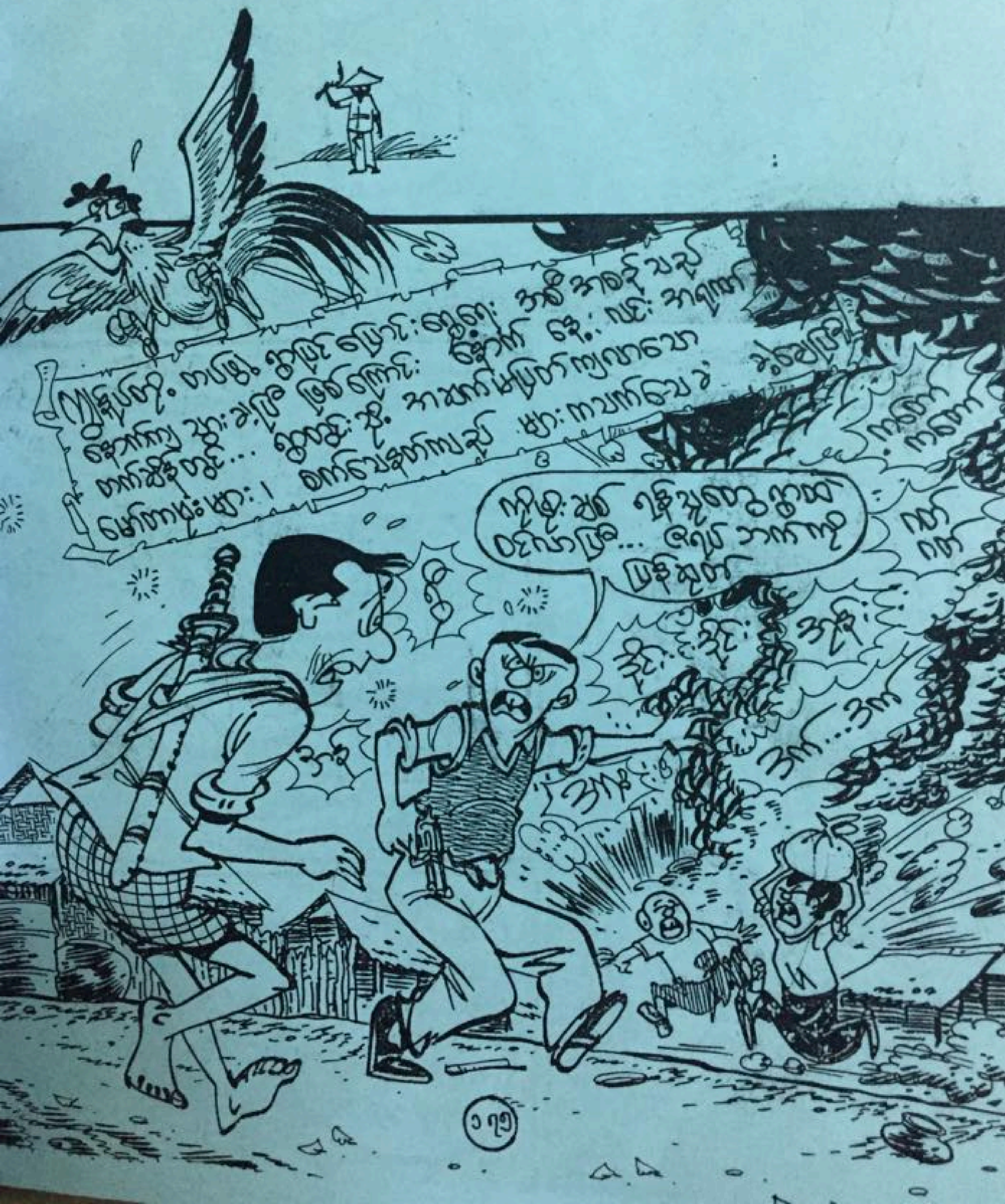

ရန်သူအင်္ဂလိပ်တပ်ကား ကျည်ဆန် ကိုမိုး သီး မိုး ပေါက်ကျသည့်
ပမာ ပစ်ခတ်ရင်း ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ခွဲ သား သည့် ရဲဘော်ကို ဒိုင်းပြိုက်ရှိ
ကြိုးစား လာကြပေပြီ..။
ဒိုင်း
အား
အား
ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဓားပေ ဓားကြိုး၃
ကြံပေါ်လည်း လက်နက်အင်အား
ကွာလွန်းနေသည်မို့ ဓားဖြင့်ကြ
လာသည့်ခြင်း အမှ ကျွန်ုပ်တို့
ဘက်မှာ အထိအခိုက် ဓားကျ
အဆုံး မှား လာ၍ နေပြီ။
ဆရာလေး ၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ
မိစ္ဆာကောင်တွေရဲ့ ဗုံးတွေ စက်သေနတ်
တွေအောက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့တွေ လည်ပင်း
နေရသလို ဖြစ်နေပြီ မျိုး။
ဟုတ်တယ်
ဒီတော့
ကျည်ပစ်အား
နည်းတဲ့
ဘက်ကို
ဖောက်ထွက်ကြစို့
ကိုမိုး ချစ်...

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်မှ
အမိန့်ပေးလိုက်
သည်နှင့် အားလုံးမှာ
တဟုန်ထိုး ရှေ့သို့
တက်ကြ... ဓားရှိသူက
ဓားဖြင့်ခုတ်....
လှံရှိသူက... လှံဖြင့်ထိုး
ကြသည်။ ကျည်ဆန်ကုန်နေပြီ
ဖြစ်သောသေနတ်နှင့်
ပစ်ရိုက်သူက... ရိုက်
နှင့်ဂေါ်ရာစသား
များနှင့် ကျွန်ုပ်
တို့မှာ...
နေတော့၏။
အိုး အိုး
အား
ရန်သူဘက်မှ အကျအဆုံးရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့
ဘက်မှ အကျအဆုံး ပိုများလှတော့၏။
ဆုတ်ခွာသည် ဆိုသော်လည်း
ခံနိုင်တော့ ဆုတ်ချိုးခြင်းမရှိဘဲ
ကား ကျွန်ုပ်တို့မှာ... ဟိုတစ်စု
ဒီတစ်စုဖြင့် ခွဲပြီးတည်ရာ
ပြေးကြရတော့၏။ ရန်သူတပ်
ကလည်း ... အပြီး
အသတ် လိုက်လံတိုက်ခိုက်တော့၏။
ဆုတ်ကြ
ဆုတ်ကြ
အာ
အက် အက်
၁၇၇

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူစုလည်း ပြေးရင်း လွှားရင်း ဖြင့် ပဲခူးရိုးမတောထဲ၌ ရောက်တွင် ရန်သူတပ်များ အား မျက်ခြည်ပြတ်သွား နိုင်ခဲ့ တော့၏။
ကဲ...ကဲ... အားလုံး ဒီမှာ ခဏနားကြမယ် ရန်သူတွေ ဒီထိတော့ လိုက်မလာနိုင်တော့ပါဘူး
ဟောဟ
ဟောဟ
ကျွန်ုပ်တို့ လူစုကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ... လူငါးဆယ် ဖြင့် မပြည့်တော့ပေ။ ထိုအထဲတွင် အနာရသူများ ပါလေရာ... ကျွန်ုပ်လည်း ဆေးဖြတ်ဆရာ တစ်ခု ရလေတော့၏။
ကိုဖိုးချစ်ရေ... ကျုပ်တို့အနေအထားဆိုရင်... သာယာဝတီဘက် ထွက်ပြီး ဆက်ဝင်သွားပေါင်းမှ ဖြစ်မယ်
အင်း
ဟုတ်တယ်
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ခေတ္တအနားယူ ပြီးနောက်... ပဲခူးရိုးမကို... ဖြတ်ကာ... သာယာဝတီ နယ်ဘက် ထွက်ခဲ့ကြတော့၏။
ရုပ်ပေါ်၌ အသက် ရှင်သွားကြသော လယ်သမားရဲဘော်များ ကို ပြန်လည်ဖြင့်ပေါင်း ရင်း ကျွန်ုပ်ရင်ခြောက်ခွ ဆိုးနှစ်ခွာဖြင့် စား နေရတော့၏။
ကောင်းရာသွားတော့ လားကြပါစေမျာ...

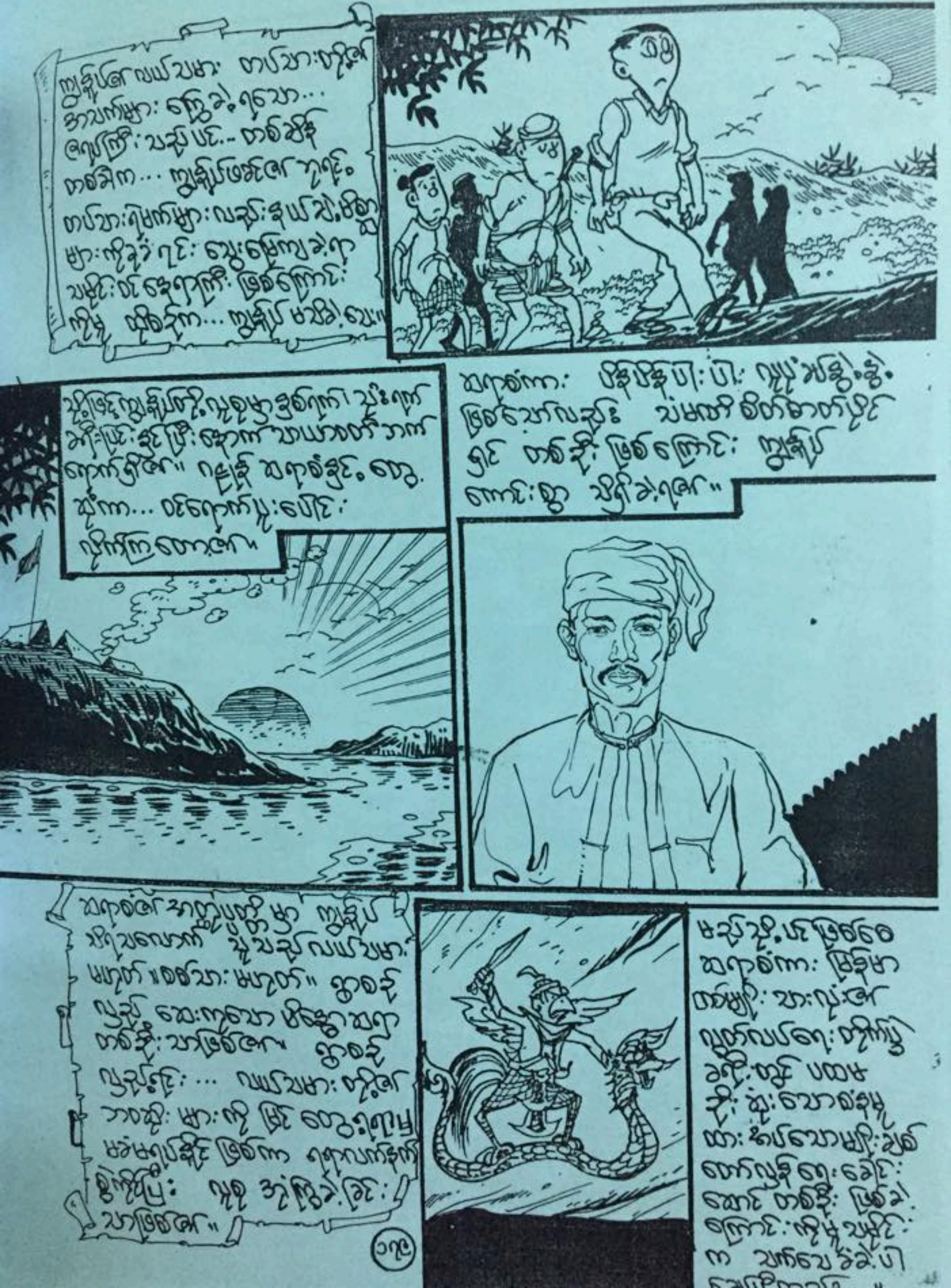

အခန်း ‹၂၂› မင်းလှတွင်ဒိုလုံရခြင်း

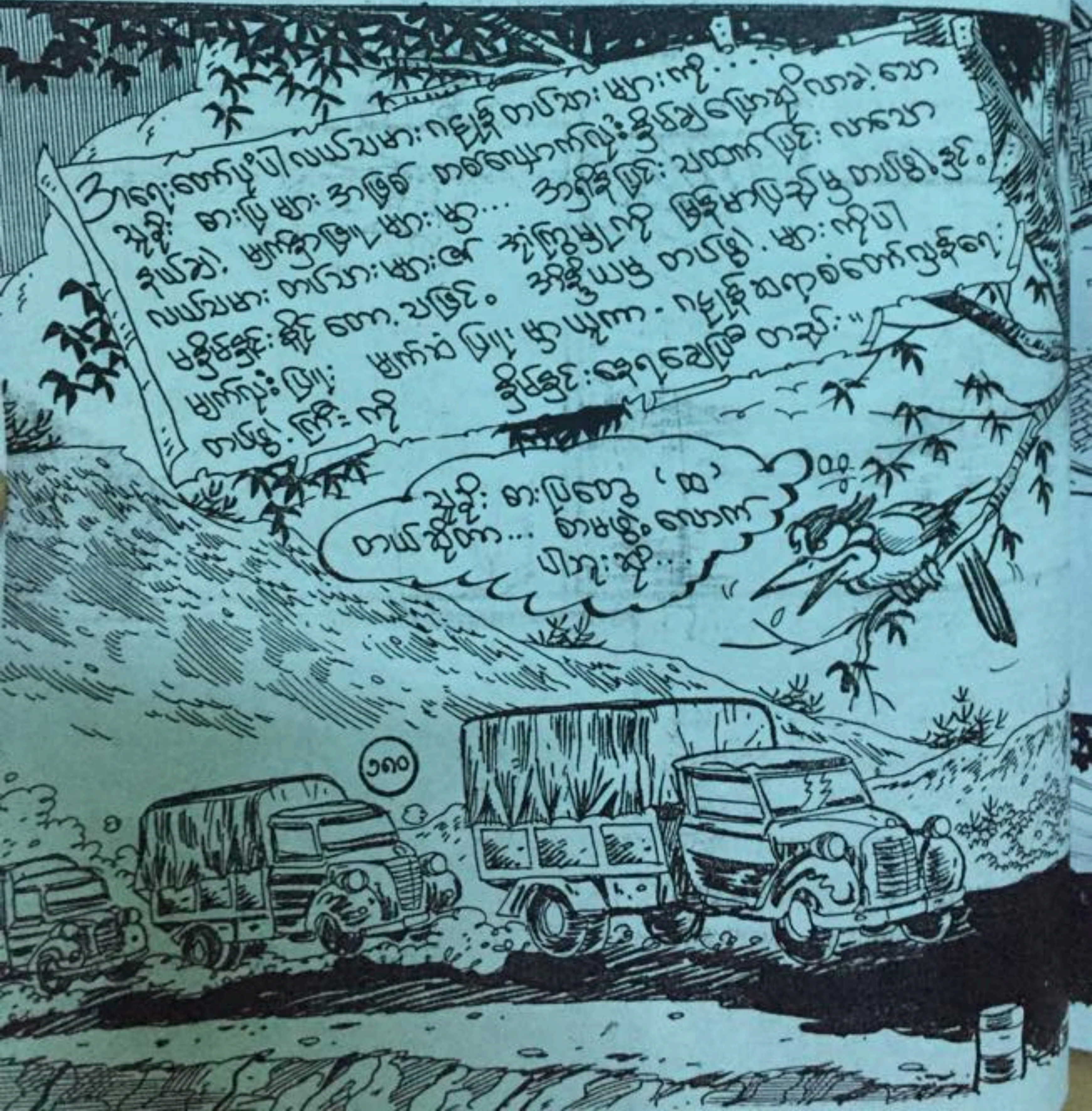

ဟုတ်… ဟုတ်ကဲ့
သွားပြီ ဆရာလေး

ဂျပန်ဒို တပ်တွေ ပြိုကွဲကုန်ပြီ ဆိုပဲ
ဘာမှ စိတ်ကူး မနေပါနဲ့ကွ... အာ
ကျွန်ုပ်အဖို့ လမ်းစပျောက် သူ တစ်ဦး ပမာ ဖြစ်နေရ
ပလုံ...
(၁၈၂)

အခန်း(၂၃) ပုလိပ်စုံထောက်ကိုဆုံးမခြင်း

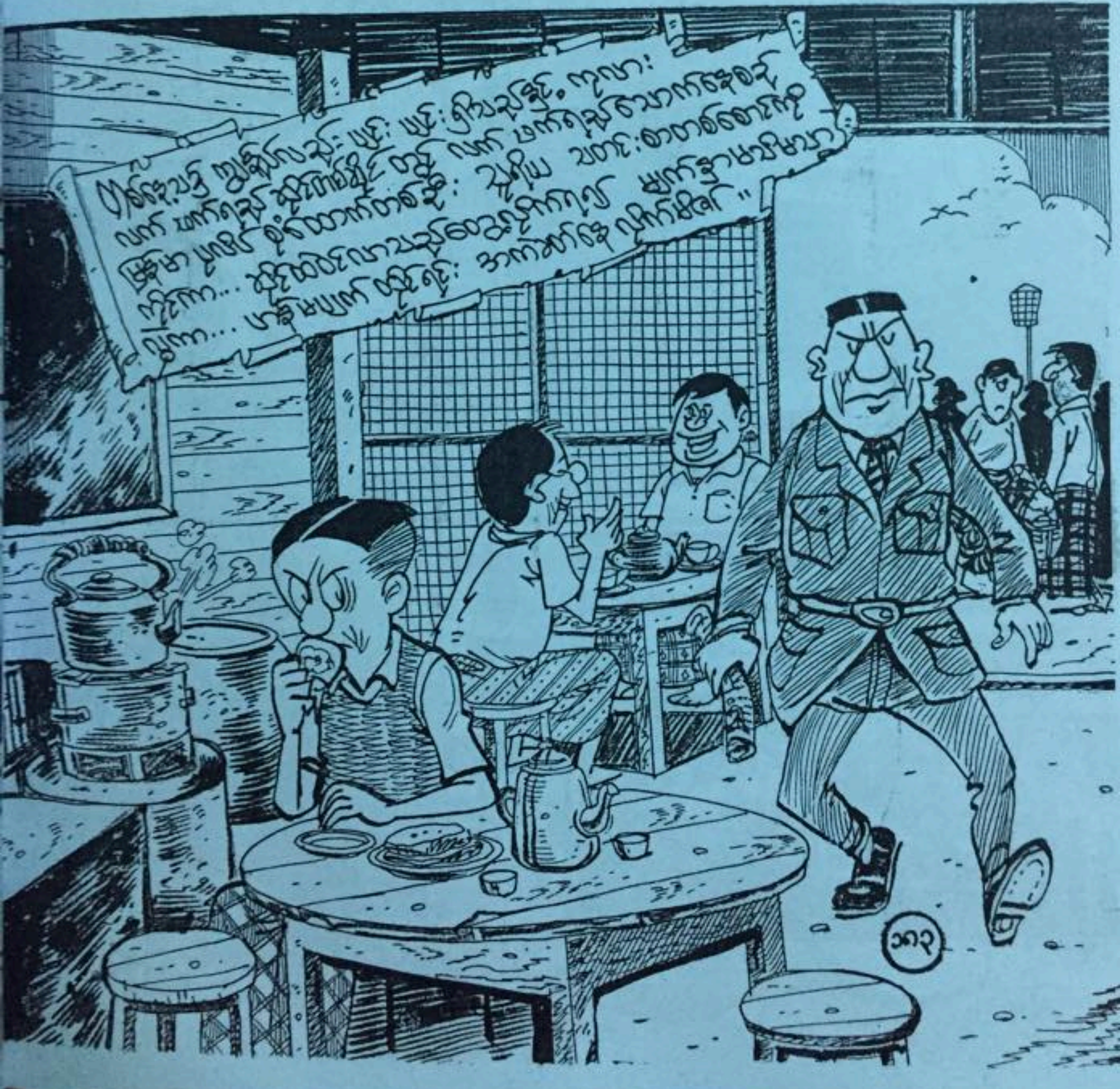

ဆောင်းကြားကြားနှင့် လှပသော ဆိုပုလိပ်ရုံးတောက် သည် လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက် မှာလိုက်ပြီး နောက် သူရိယ သတင်းစာကို... ကျယ်လောင်စွာ ဖတ်နေတော့၏။
သူပုန်သစ္စာခံကို ဖမ်းမိခြင်း ဆိုပါလား ဟ....
ကောင်းတယ်.... ကောင်းတယ် ဒီသူပုန်တွေကြောင့် ငါတို့မှာ သက်သက်မဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်
ဒုက္ခရောက်ရတယ်
ဘာတဲ့... ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ကျမ်းကျောအနီး တောထဲမှာ ဖမ်းမိတာ ဆိုပါလား ကောင်းသကွာ.. ဟား ဟား
ပေါ့ကုန်ရဲ့ အာဃာတကိုအံတုသည့် တဲ့ကောင်တွေ ဖမ်းကြပါဦးလားကွ ဟား... ဟား... ဟား..
"သစ္စာခံကို ဖမ်းမိသွားပြီ" ဆိုသော သတင်း ကျွန်ုပ် အဖို့ လွန်စွာမှ စိတ်ထိခိုက် တော့၏။ မျက်နှာ ဖြူဖျော့ခြင်း၊ မျက်လုံးကြီး ပြူးခြင်း ကျွန်ုပ်တို့မှာ ချွေးများပြန် နေတော့၏။

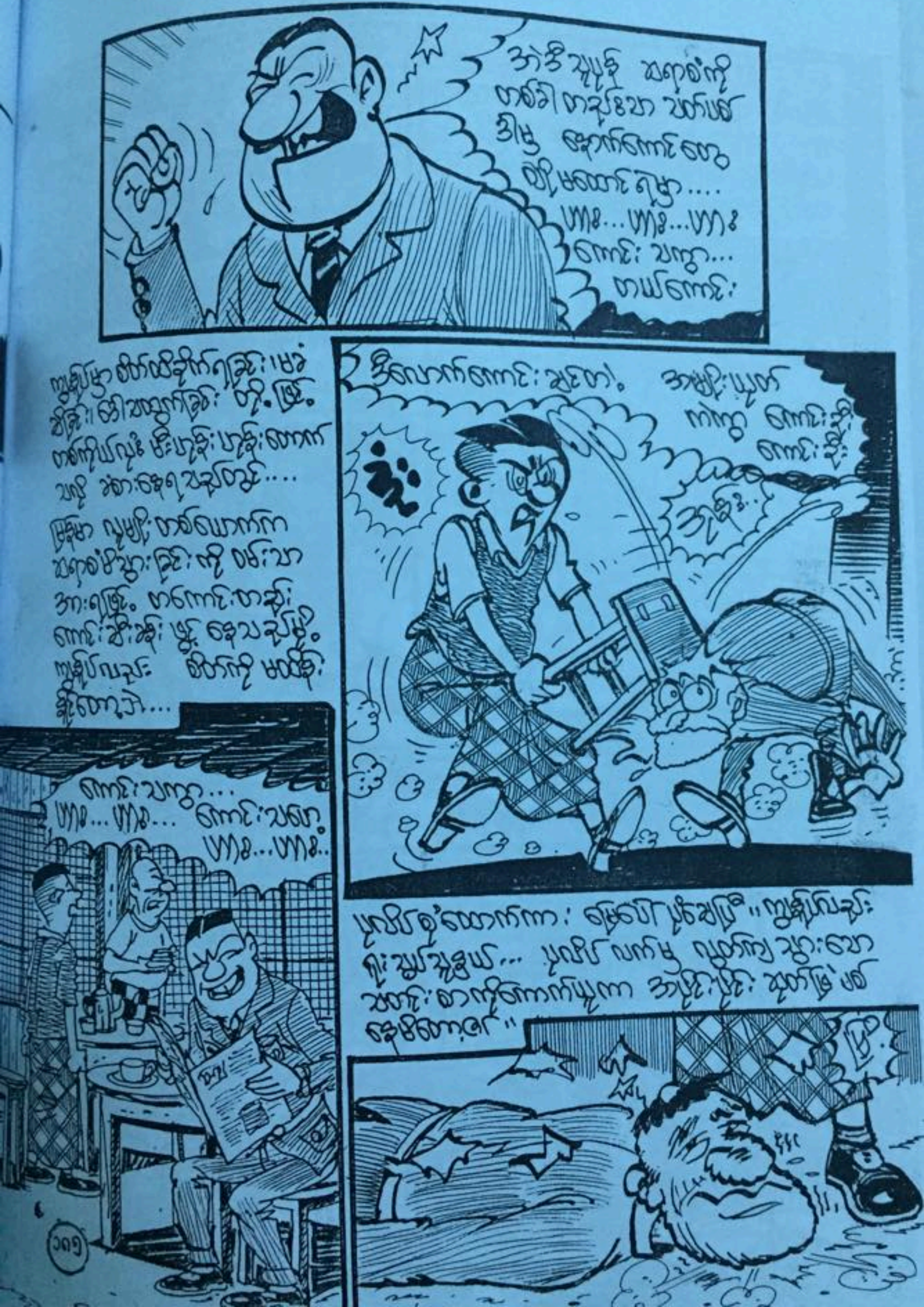
အဲဒီ သူပုန် ဆရာစံကို တစ်ခါတည်းပဲ သတ်ပစ် ဒါမှ နောက်ကောင်တွေ ထိပ်မထောင်ရဲမှာ.... ဟား...ဟား...ဟား ကောင်းသကွာ... တယ်ကောင်း
ကောင်းသကွာ... ဟား...ဟား... ကောင်းသတော့ ဟား...ဟား...

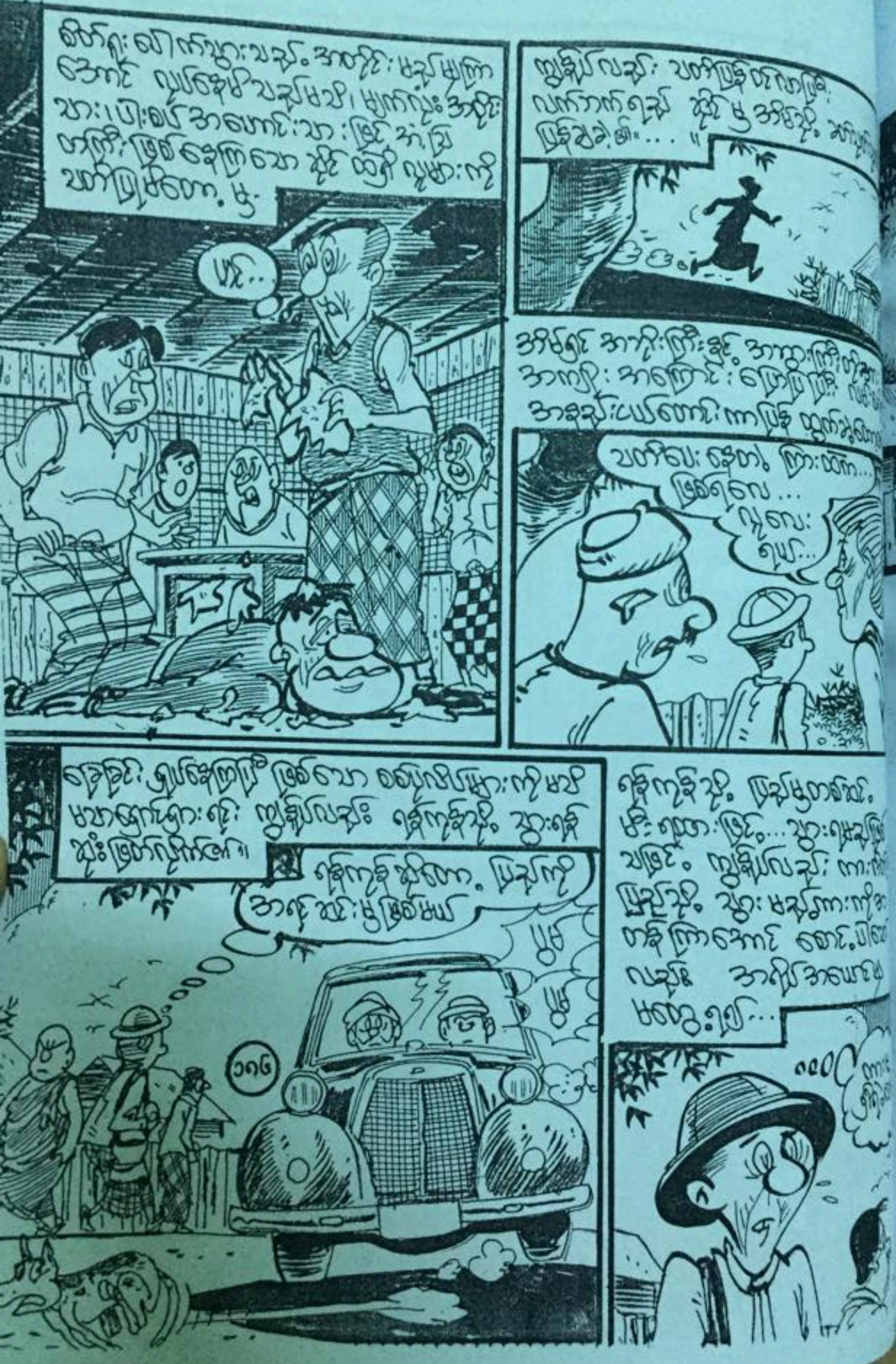

ဓါတ်ရူး ပေါက်သွားသည့် အတိုင်း မည်မျှကြာ
အောင် မူးနေမိသည်မသိ၊ မျက်လုံးအစုံး
သား၊ ပြုံးစပ် အပေါင်းသားဖြင့် အံ့ဩ
တကြီး ဖြစ်နေကြသော ဘိုးဝေ၏ လူများကို
သတိပြုမိတော့မှ-
မင်း...
ကျွန်ုပ်လည်း သတိပြန်ရလာပြီး
လက်ဘက်ရည် ဆိုင်မှ အိမ်သို့ အပြေး
ပြန်ခဲ့ပါ၏။ ...
အိမ်၌ အကိုးကြီးနှင့် အသွားကြီးတို့အ
အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး
အနည်းငယ်တော့ ကာပြန်
သတိပေးနေတာ ကြားထဲက...
ဖြစ်ရလေ...
လူလေး
ရယ်...
ခေါင်းရှုပ်နေကြပြီ ဖြစ်သော စပ်စုလိုသူများကို မသိ
မသာရှောင်ခွာ၍ ကျွန်ုပ်လည်း ရန်ကုန်သို့ သွားရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ၏။
ရန်ကုန် ဆိုတော့ မြို့ကို
အရင်သွားမှ ဖြစ်မယ်
၁၇၆
ရန်ကုန်သို့ ပြည်မှတဆင့်
မီးရထားဖြင့်... သွားရမည်ဖြစ်
သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကားဂိတ်
မြို့သို့ သွားမည်ကားကိုအ
တန်ကြာအောင် စောင့်ပါသော်
လည်း အရိပ်အယောင်
မတွေ့ရပါ...

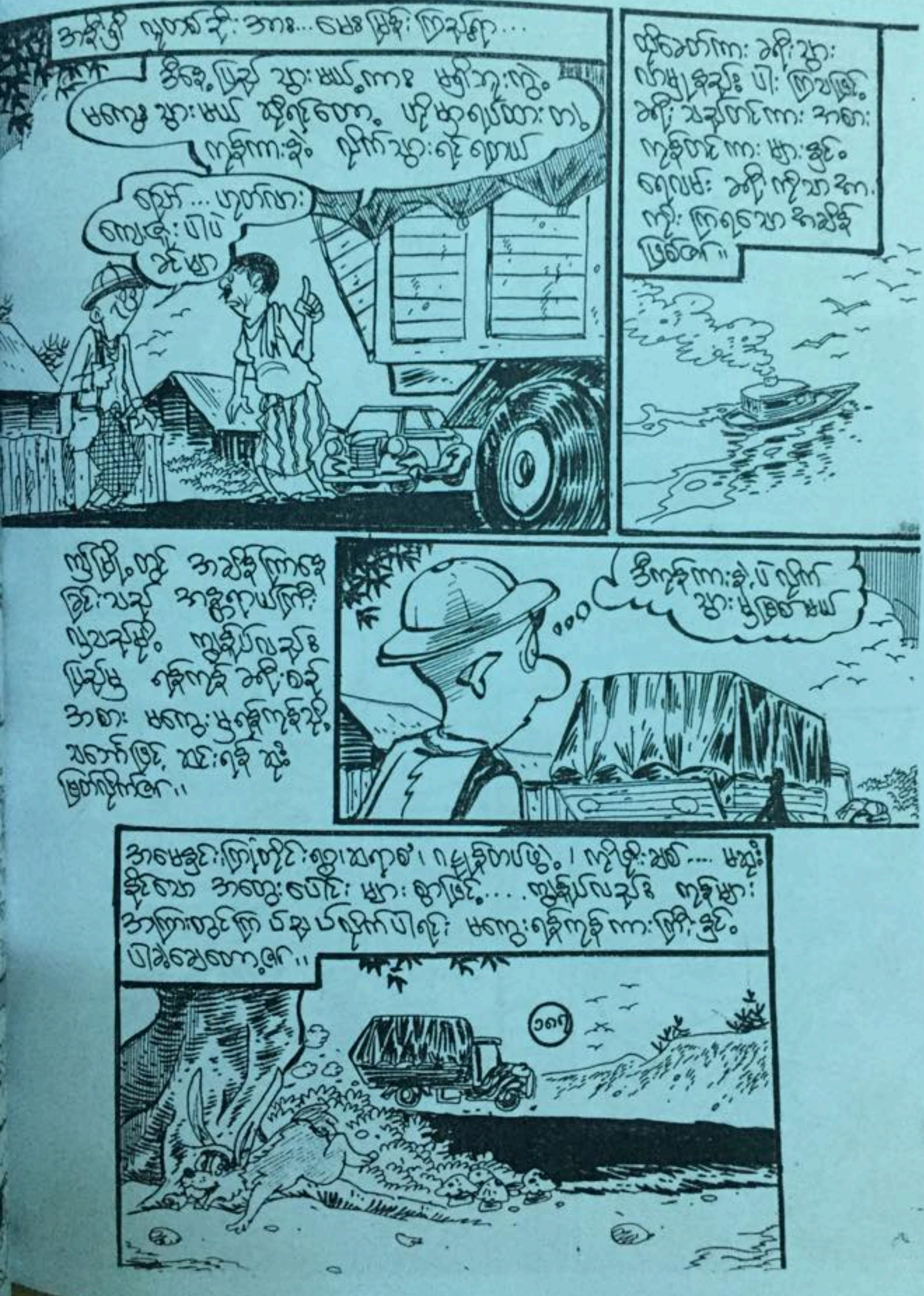

အဲဒီကို လှတင်ဦး အား... မေးမြန်း ကြည့်ရာ...
အီးဒေါ့ ပြည် သွားမယ့် ကား မရှိဘူးကွဲ့ မကွေး သွားမယ် ဆိုရင်တော့ ဟိုမှာ ရပ်ထားတဲ့ ကုန်ကားနဲ့ လိုက်သွားရင် ရတယ်
ရှော် ... ဟုတ်လား ကျေးဇူး ပါပဲ ဦးရာ
ထိုဒေသကား ခရီးသွား လာမှုနည်းပါး ကြောင့် ခရီးသည်တင်ကား အစား ကုန်တင်ကား များနှင့် ရေလမ်း ခရီး ကိုသာ အား ကိုး ကြရသော ဒေသ ဖြစ်၏။
ဒီကုန်ကားနဲ့ပဲ လိုက် သွားမှ ဖြစ်မယ်
ပါသွားတော့၏။

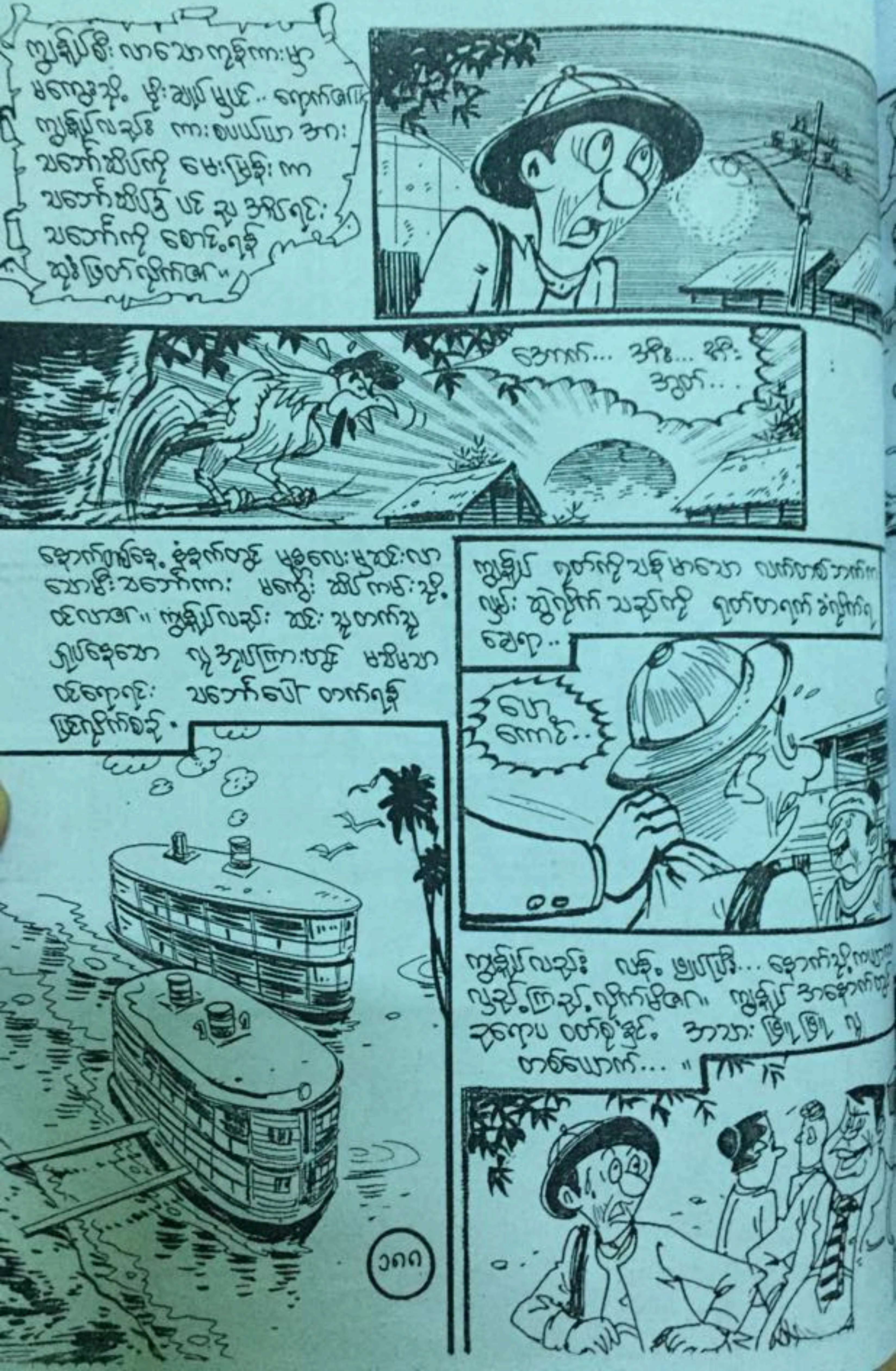

ကျွန်ုပ်စီးလာသောကုန်ကားမှာ မကွေးသို့ မိုးအလင်းမှာ.. ရောက်ခဲ့၏ ကျွန်ုပ်လည်း ကားစပယ်ယာ အား သင်္ဘောဆိပ်ကို မေးမြန်းရာ သင်္ဘောဆိပ်၌ ပင် ညအိပ်ရင်း သင်္ဘောကို စောင့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။
အောက်... အီး... အီး အွတ်...
နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် မန္တလေးမှ ဆင်းလာသော စီးသင်္ဘောကား မကွေး ဆိပ်ကမ်းသို့ ဝင်လာ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆင်း သူ တက်သူ ရှုပ်နေသော လူအုပ်ကြားတွင် မဝင်မထွက် ဝင်ရောက်၍ သင်္ဘောပေါ် တက်ရန် ကြိုးစားလိုက်စဉ်
ဟေ့ ကောင်..
ကျွန်ုပ်လည်း လန့်ဖျပ်ပြီး... နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။ ကျွန်ုပ် အနောက်တွင် ဝတ်စုံနှင့် အသား ဖြူဖြူ လူ တစ်ယောက်... ။

၁၈၉

ဘယ်ကစပြောရမှန်း တောင် မသိတော့ပါဘူး ကွာ... အခုတော့ ရန်ကုန် သွားမလား လို့

ဝါ… နောက်ခြစ် ဟုတ်ကဲ့ ဖြိုးချယ်အောင်ပြီး ဓာတ်ပိုက် ရောက်တော့ … မင်း ဘိုင်းကောက်လုပ်ပြီး ကျောင်း ထွက်သွားပြီ ဆိုတာ သိရတယ်
နောက် မြို့ဆောင် ကျောင်းပြန် တက်တော့မှ မင်း ပြီး မှာ… နေရင်းနဲ့ ကျောင်းဆရာလုပ်နေတာ သိရတယ်၊ နောက်ပြီး မင်းနဲ့ ဒေါ်ခင် တို့ အကြောင်း…
ဟိုး… ဟိုး…
အဲဒီ အကြောင်းတွေ ထားလိုက်ပါတော့ ကြင်ဟုတ်ရှ… မင်း အခု ဘာလုပ်နေလဲ ပြောဦးလေ
ရှော… အော… အဲဟဲ… ငါ ဘိုအော အောင်ပြီး မိန်းမယူလိုက်တယ်လေ… အဲဟဲ လုပ်ငန်းကလေးပါက… မာကရက်တို မြဲဆောင် တော့ သိတယ်
သူ့အဖေက… ဘိုအိုးစီ ကုမ္ပဏီက ဒါရိုက်တာလေ ဘိုကပြောစေပါ့
ဒါဖြင့် မင်းခု ဘိုမယားကြီး လုပ်နေတာပေါ့လေ ဟဲ… ဟဲ
ငါက ဘိုခွေး ဟဲ
၁၉၁

ဒီ သူက်တင် ဘယ်ကမှပဲ ကွ... ငါ့ ယောက်ျားကြီး အရွယ်နဲ့. ဒီအရွယ် ကျုံ့ကျစ် မှာ... မရှိနေလာပါ ဖြစ်နေပြီလေ... မဟုတ်လား ဒဲ့ဗိုလ် ဟား ဟား ဟား
အင်း... မင်းကတော့
ကျောင်းသားဘဝက အတိုင်းပဲ ရုပ်မှာ အောက် အောက်နဲ့.
ပျော်ပျော်နေတော့ ဆိုတာ ကိုးကွ ဟား... ဟား...
တော်စမ်းပါကွာ... ဒါနဲ့ မင်းနေတော့ရော ကြင်ပဲ ဟုတ်...
ပြောက်... ဖွာလေ..
ဒီအိုဝိ အကျဉ်းဝင်း ယိမ့်မှာပေါ့. အခု... မတွေ့ကို ယောက်ျားကြီး ခိုးလိုက်တာ. ကိစ္စ တစ်ခုကြောင့်. ဟော့တာ ကိစ္စပြီးတာနဲ့. ပြန်မှာ... ပြော်...
ဟေ့ကောင် ဒဲ့ဗိ ငါနဲ့ပြောက် ကိုလိုက်ခဲ့ကွ
ငါ... မြို့ဆောင် သိသွားမလို့ကွ
အေးလေကွာ... သွားတာလဲ သွားပေါ့. ငါ့ဆီ တစ်ပ တစ်ခွက်ပ တဲ့တော့. လိုက်ပါဦး လေကွာ...

ဟုတ်လား
ဟင်
အဝေးဆုံးတွေမှာ နေကြတာပဲ ကောင်းပါတယ် ခင်ခင်ရယ်.....
၁၉၃

ဟော့ကောင် ဒါ့ပြင် ငါပြောတာ ဘယ်လိုလဲ ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ် မဟုတ်လား
အမေးစကားကို ဒီလိုဆိုပါတော့ ကျွန်ုပ် မဆိုင်း မတွ ခေါင်းညိတ် အဖြေ ပေးလိုက်တော့၏။
အေး... မင်းနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်ကွာ...
တစ်ကိုယ်စော် မင်း တစ်ကိုယ် လိုက်မှာနော် ဒါ့ပြင်
ဒီ... လိုက်ပါမယ် ဆိုမှကွာ
ဝမ်းသာ လိုက်တာကွာ... မင်း ငါနဲ့နေရင် အလုပ် လုပ်ချင် တယ် ဆိုရင် လဲ ပြော... အခုသုံး စာရေး စာတော့ ရစေရမယ် ငါ တာဝန်ယူတယ်
ဟ... ဗိုက်ပူသွားလား ဟဲ... ဟဲ
ဒီနဲ့ စာရေး လစာက... ဘယ်လောက်လဲ
သုံးဆယ့်ငါးကျပ်
မနည်းပါလား ဒီနဲ့ မင်းကရော ဘယ်လောက်ရလဲ
လေးထောင်ပေါ့ ဟဲ... ဟဲ...

ဟ… မင်း လခက များ နည်းသလား
များရမှာပေါ့ကွ ဟ!…ဟ! ငါက…ဘီဒီဂတ် ကုမ္ပဏီရဲ့ မန်နေဂျာ လေ….
ဒီလောက် အရေးကြီး တာက… ဘီဒီဂတ်ကုမ္ပဏီ ဒါရိုက်တာ လူကြီး ရဲ့ တစ်ဦး တည်း သော သမီး ရဲ့ ယောက်ျား ၊ တစ်ဦးတည်းသော သားသမက် လေး ဖြစ်နေတာကိုး ကွ… ဟီး…
မင်းလ ငါ့လို လခ ကျော်ချင်ရင် ဘိုမတစ်ယောက် ကို… မရှာရ မှိုးကြီး ယူလိုက်ပေါ့ ဟဲဟဲ့ ပေါ့ မဟုတ်လား ဟား ဟား ဟား
တော်စမ်း ပါကွာ… ပေါက်ကရ ပြောတော့မယ် ဟား …ဟား ဟား
ရန်ကုန် သွားရန် ကိစ္စကို လုံးဝမေ့ပျောက် သွားလိုက်ပြီး ဇနီးသည်နှင့်အတူ ဆောက်သို့ လိုက်ကာ… အဆင်ပြေပါက အလုပ် တစ်ခုခုရှာ၍ နေလိုက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ် လိုက်တော့၏။ ရက်တွေကြာလာသည် နှင့်အမျှ လှုပ်ရှားနေရသော ကျွန်ုပ် ဘဝသည် ဆောက်ရန်မြို့တွင် တည်ငြိမ် အေးချမ်းစွာ ရပါတော့ ဟူ၍လည်း သနားဖွယ် သူတောင်း ရှေ့နေမှ တော့၏။
သြော်… ရန်ကုန်မြို့ သြော် ရန်ကုန်မြို့
၁၉၇

အခန်း (၂၄) ကြင်ဟုတ်၏ထောက်ပံ့မှု

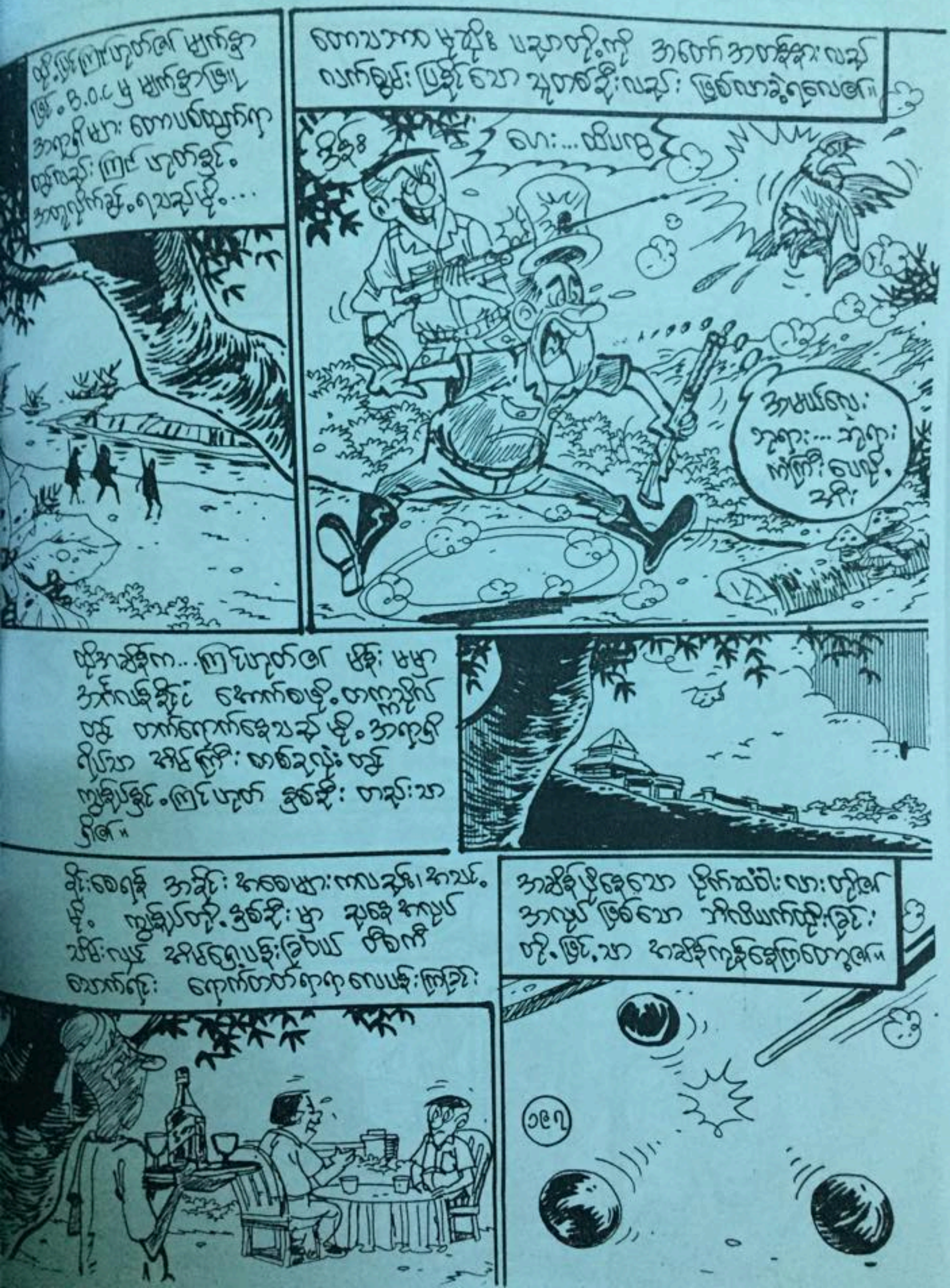
ထို့ပြင် ကြေးဟုတ်ရှိ မျက်နှာ
ဖြူ B.O.C မှ မျက်နှာဖြူ
အရာရှိများ တောပစ်ထွက်ကြ
လျှက်ရှိသည်။ ကြေးဟုတ်နှင့်
အကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသည်မို့...
ဝေး... ထိပြီကွ
အမယ်လေး ကျား... ကျား...
ထိုအချိန်က... ကြေးဟုတ်ဇာ မြို့ မှာ
အင်္ဂလိပ်ဆိုင်ရာ ... တည်ရှိနေသည် ... အရာရှိ
... စစ်ရုံး ... ကြေးဟုတ် ... ရှိ၏။
အချိန်ပိုနေသော ဗိုက်ဆံပါလောက် တို့၏
အလုပ် ဖြစ်သော ဘီလိယက်ထိုးခြင်း
တို့ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်နေကြတော့၏။

အဲ့ဒီ... မင်းကို ဒါ မေးစရာ တစ်ခုရှိတယ်ကွ ဟေ့
ဘာလဲ မူးလာရင် ပေါက်ကရတွေ ပြောတော့မယ်
ပေါက်ကရမဟုတ်ပါဘူး ကွာ. တကယ် သိချင်လို့ပါ ဟဲ...ဟဲ
မင်းနဲ့ အိမ်နီးချင်း ပြုံးကြတ်နီးက ကားဂိတ်မှာ အိမ်ကို ကပ်(ဖ်) လေး ဘာလေး လုပ်ထိုက်သေးလား လို့ ဟဲ..ဟဲ ဟေ့
ဟာ... ပေါက်ကရ သူ့ကို ကပ်(ဖ်) ဖို့နေ နေ့သာသာ ရှိမှားလက်မှား တွေ့နေရပြီ ရဲတွေ ...
ကိုယ့်ကိုကိုယ်တောင် စိုးရိမ်နေမိတာ...
သုံးပါကွာ... ဟေ့. ဒါကြောင့် မင်း အသက်ခံရတာ ပါနဲ့ နေရာဆုံးလဲ ... တယ်... ဟေ့

အခန်း (၂၅) မြေသဗိဒပဲ ချေးဆိုဆဲ

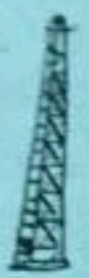

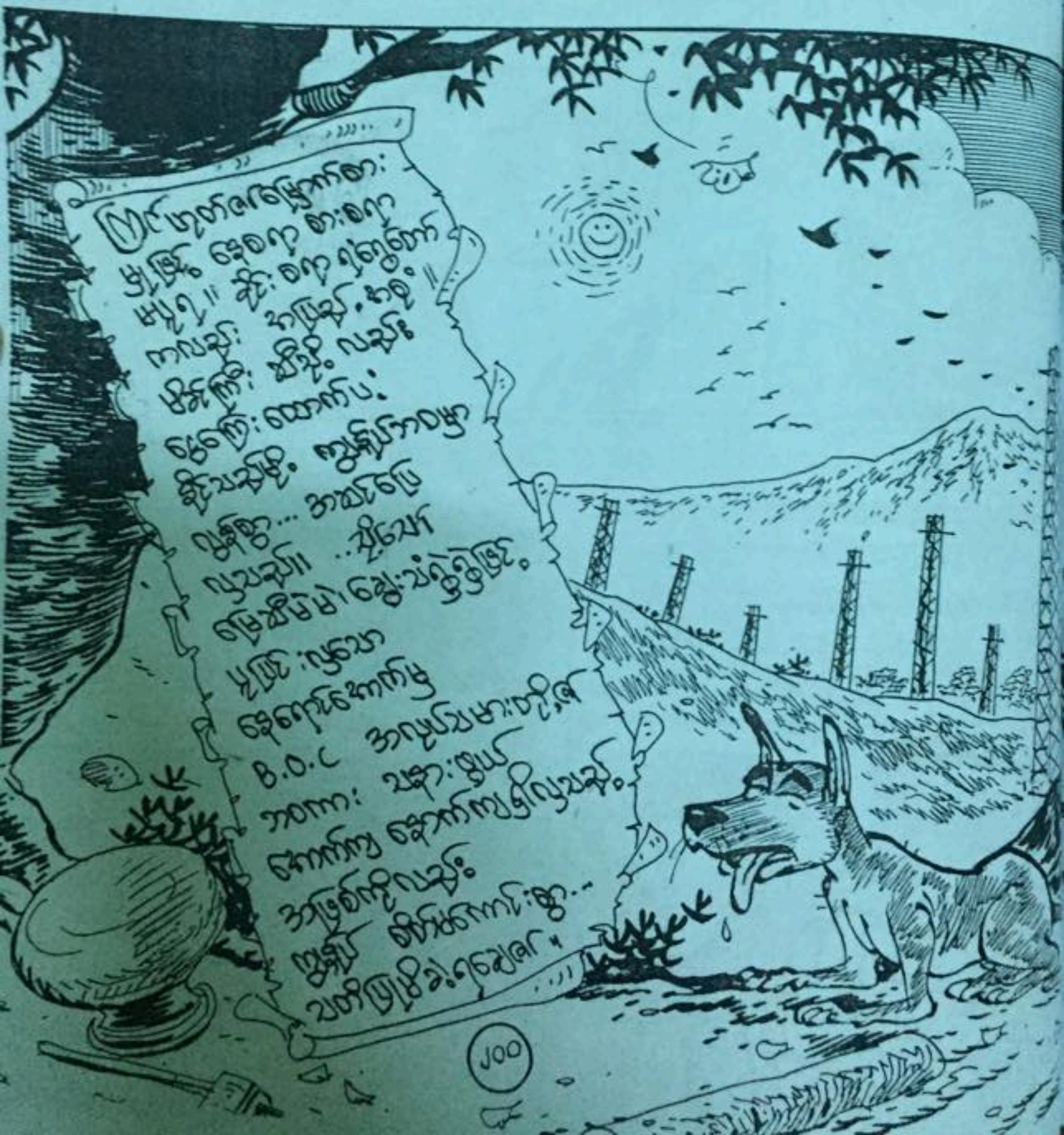

ငါကတော့ ဒီကောင်တွေကို ကြည့်လို့ကို မရဘူး
လုပ် မလုပ်နိုင်ရင် ထွက်ကြ ဒါပဲ...
အလုပ်ပေး ထားလို့ ထမင်းနပ် မှန်နေတာ
ဒီကောင်တွေကို
မလိုဘူး မှတ်ထား
သူပြောဆိုသည်များကို
ပြောသွားလိုက်ပြီး အိပ်ရာ
ဝင်သွားတော့၏။
နေလိုက်၏။

တကယ်တော့လည်း ကြင်ဟုတ်ကို ကျွန်ုပ် အံ့ဩမဆုံး ရှိပါ...။ သူသည် မြန်မာပြည် ပေါက် ဆိုသော်လည်း ဘိုဆန်း တစ်ယောက်ပါသူ မဟုတ်ပါလော။ ဘိုသို့ ယောက္ခမတော်၏ ဘိုကိုမှီး မပြုသားသူ မဟုတ်ပါလော။
ဘိုလည်
ဘိုသားမှတ်
ဘိုခွေး
ဒီတော့ သူလည်း ဘိုတွေး တွေး၍ ဘိုတွေ၏ အကျင့်စရိုက်များကို ကြည့်သည်မှာ မဆန်းလှ။ မြန်မာစစ်စစ်ကြီး ဖြစ်ပါလျက် မြန်မာဆန်ခြင်းကို ဘိုမှီခိုက်ပေးသူ မြန်မာများကို မှားစွာတွေး ရှုံးသည် မဟုတ်ပါလော...။
တစ်နေ့တွင် ကြင်ဟုတ်က ကျွန်ုပ်အား သူ့ ရုံးခန်းထဲသို့ ခေါ်၍ ရာထူး တိုးပေးကြောင်း ပြောပြသောရာ ကျွန်ုပ်မှာ အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ရတော့၏။
ဒါ့မှာ ဘာမှမယ်မယ် ရရလဲ လုပ်တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ရာထူး တိုးသတဲ့လား
ဟုတ်ရဲ့လား ကြင်ဟုတ် ရယ်
၂၀၄
အော်... တိုးသွားပြီ မင်း ဥစ္စာရေးကြီး ဖြစ်သွား
ဟေ.

ဒါဆို စာရေးကြီး ဦးရွှေမောင်ရော
သူ့ကို ငါထုတ်ပစ်လိုက်ပြီ
ဟေ... ဘာ... ဘာဖြစ်လို့လဲ
အလကား အဘိုးကြီး တစ်နေ့ တစ်နေ့ အလုပ်သမားတွေအတွက်ဆို အရေးတိုး တောင်းတဲ့စာ၊ လစာတိုးပေးဖို့ ရေးတဲ့စာ၊ အဲဒါတွေချည်းဘဲ ယူလာပြီး ငါ့ကိုလာလာ အရေးဆိုနေတာ အဲဒါ့ ငါလဲ အမြင်ကပ်လို့ကို ထုတ်ပစ်လိုက်တာ....
ဟေ... အမြင် ကပ်လို့
ငါ့ အထက် အရာရှိတွေက မင်းကိုသဘော ကျတယ်
မင်းကကော လုပ်ပြတတ်ဖူးတော့ အဲ့ကိစ္စ အရေး အပြော ကျွမ်းကျင်တယ် မဟုတ်လား
မင်းကို အောက်ခြေ လောက်ကြည့် ရုံးအုပ် ဖြစ်အောင် ငါထောက်ခံပေးမယ် ဖြစ်ပြီ ရုံးတော့ ငါတို့လို အရာရှိ ဖြစ်လာမှာပေါ့ကွ
ဒါ မင်း ကိုငါက ယုံကြည်လို့ ကူညီတာ သိလား ဒါ့ပြင်.... ဒီကုလားတွေက.... အောက်ခြေ မြို့မှာဆို ပေးတာမဟုတ်ဘူး ကွ...

ရာထူး မတက်လဲ နေပါစေဗျာ မင်း ဘိုနပ်စ်တော့ မပျက် ပါစေနဲ့ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်...ဗျို
ဟား ဟား ဟား

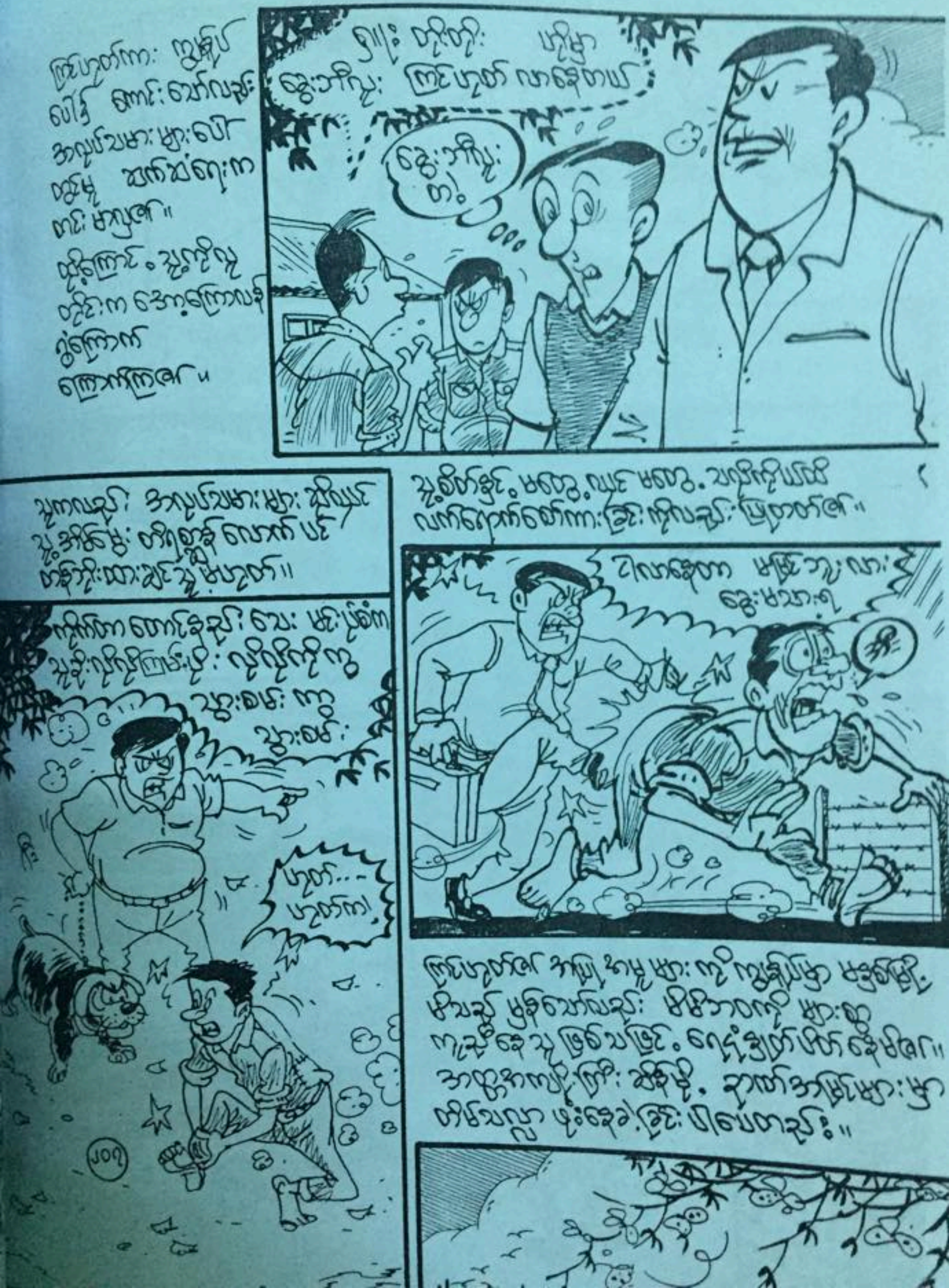
ကြင်ဟုတ်ကား ကျွန်ုပ်
ပေါ်၌ ခေါင်းဆောင်လည်း
အလုပ်သမား များပေါ်
ခွန်မူ အာဏာစက်ရေးက
တင်းမာလှ၏။
ထို့ကြောင့် သူ့ကိုလူ
တိုင်းက အောက်ကြောက်
ရွံ့ကြောက်
ကြောက်ကြ၏။
ရှူး၊ တိုးတိုး ဟိုမှာ
ခွေးဘီလူး ကြင်ဟုတ် လာနေတယ်
ခွေးဘီလူး တဲ့
သူ့စိတ်နှင့် မတွေ့လျှင် မတွေ့သလို
လက်ရောက်ဆော်ကား ခြင်း ကိုပင် ပြုတတ်၏။
ဝါလာနေတာ မမြင်ဘူးလား
ခွေးမသား ရ
သူကလည်း အလုပ်သမား များ ဆိုလျှင်
သူ့အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန် လောက်ပင်
တန်ဖိုးထားသူ မဟုတ်။
သွားစမ်း ကွာ
သွားစမ်း
ဟုတ်… ဟုတ်ကဲ့
ကြင်ဟုတ်၏ အမြဲအမူ များ ကို ကျွန်ုပ်မှာ မကျေနပ်
မိသည် မှန်သော်လည်း မိမိ ဘဝကို များစွာ
ကျေနပ်နေသူ ဖြစ်သဖြင့် ရေငုံ နှုတ်ပိတ် နေခဲ့၏။
အထူးအကျယ် ကြီး ဆိုရမည် ဖြစ်သော်လည်း ... အကြိမ်များ မှာ
တိမ်သလွှာ ဖုံးနေခဲ့ခြင်း ပါပေတည်း။
၁၀၇

အခန်း (၂၆) သခင်မျိုးပေ ဒို့ဗမာ

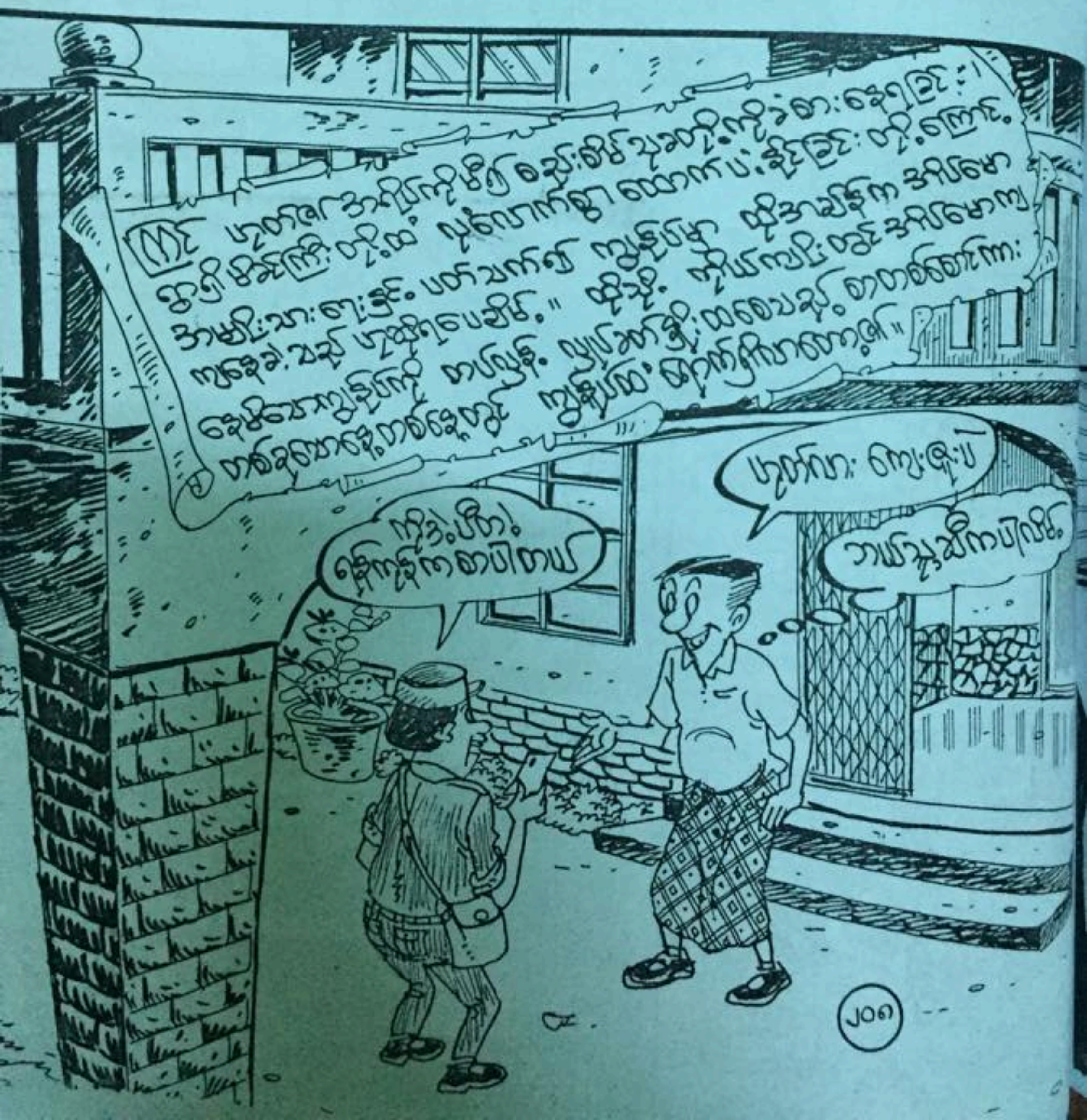

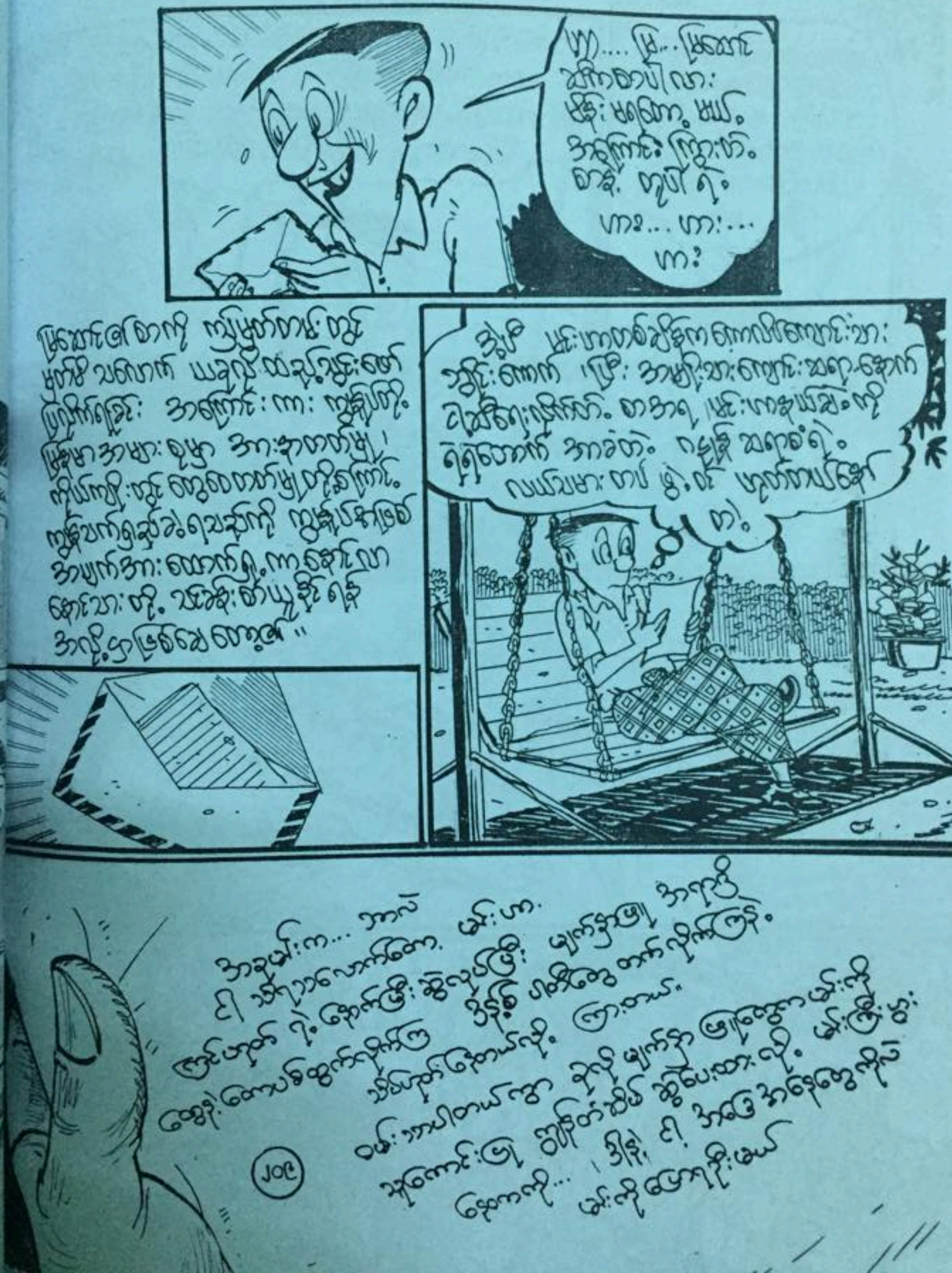
ဟာ.... မြ...
ဟား... ဟား... ဟား

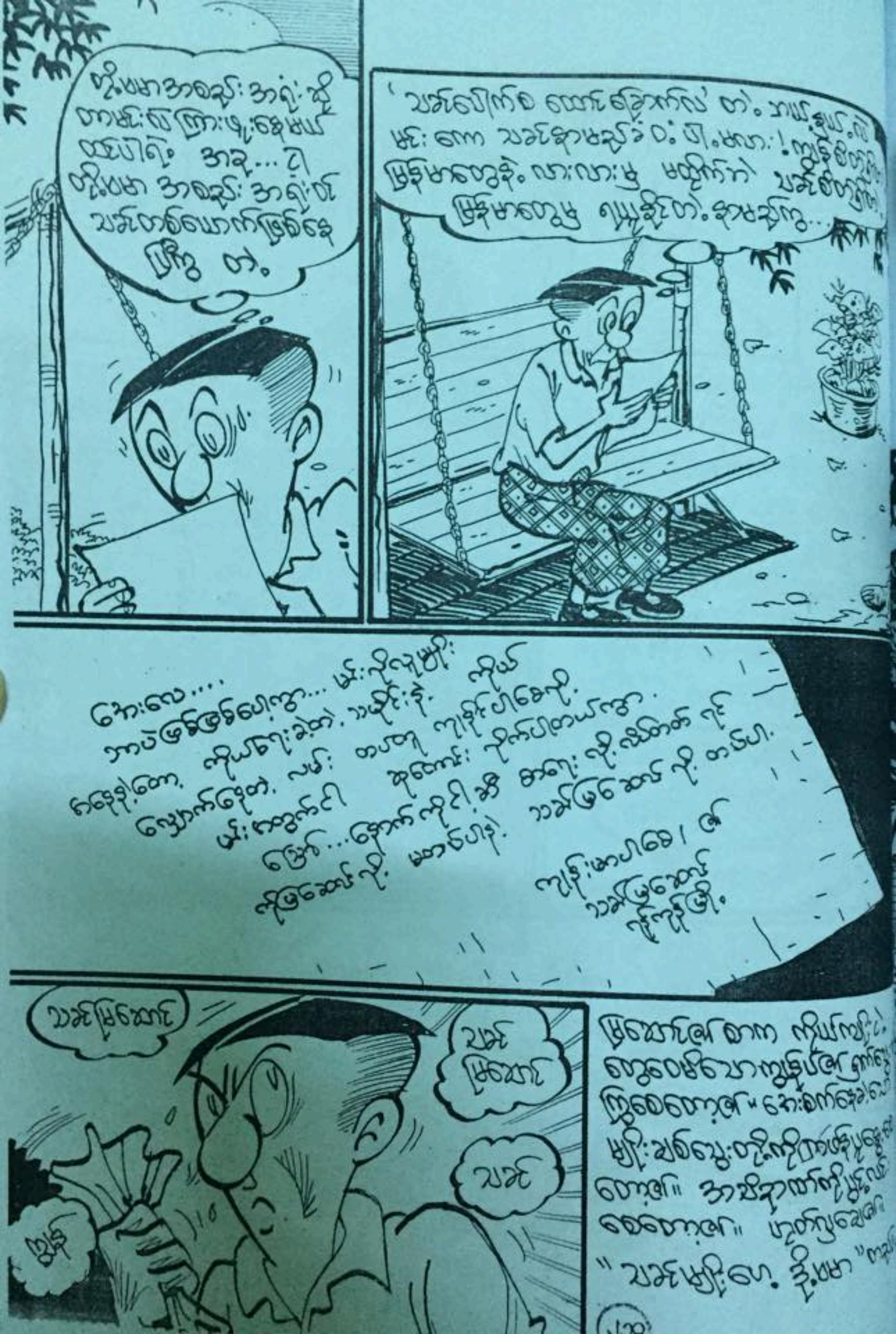
ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးဆို
တာမင်းလဲကြားဖူးနေမယ်
ထင်ပါရဲ့ အခု...ငါ
ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံးက
သခင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေ
ပြီကွ တဲ့။
'သခင်ပေါက်စ ယောင်ချောက်ချ' တဲ့။
မင်းတော့ သခင်နာမည်ခံ ဝံ့ပါ့မလား!
မြန်မာတွေနဲ့ လားလားမှ မတိုက်ဘဲ
မြန်မာတွေမှ ရှုနိုင်တဲ့ နာမည်ကွ...
အေးလေ....
သခင်မြဟောင်
သခင် မြဟောင်
သခင်
မြဟောင်ဖြစ်တာက ကိုယ်ကျိုးစွန့်
"သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ"

အခန်း (၂၇) ရွှေမဲကျွန်တို့၏တိုက်ပွဲ

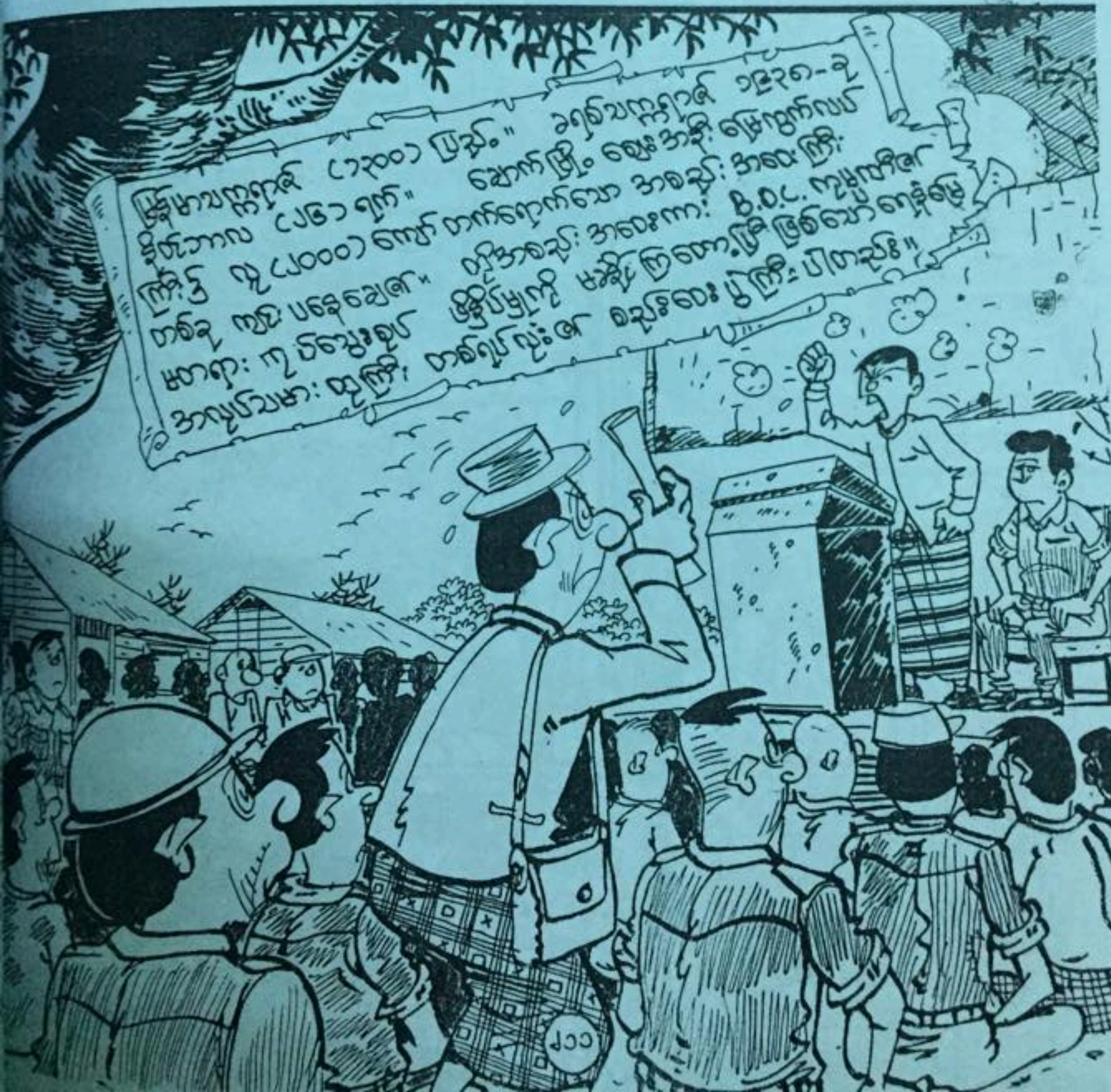

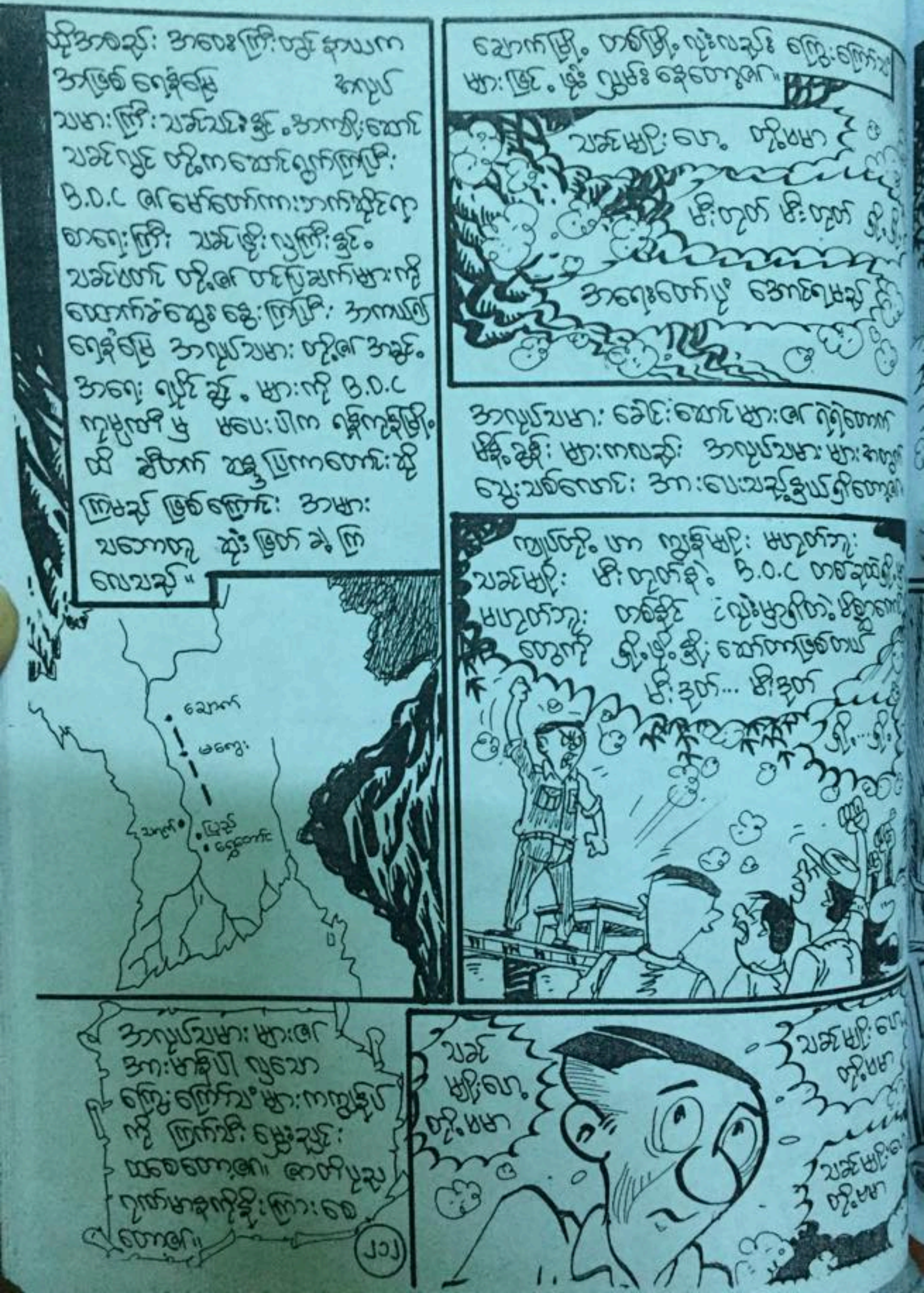
ထိုအစည်းအဝေးကြီးတွင် နာယကအဖြစ် ရေနံမြေ အလုပ်သမားကြီး သခင်သိန်းနှင့် အာကာဗိုလ်ဆောင် သခင်လှိုင် တို့က ဆောင်ရွက်ကြပြီး B.O.C ၏ မော်တော်ကားဘက်ဆိုင်ရာ အရေးကြီး သခင်ဖိုးလှကြီးနှင့် သခင်ပေါ် တို့၏ တင်ပြချက်များကို ထောက်ခံဆွေးနွေးကြပြီး အကယ်၍ ရေနံမြေ အလုပ်သမားတို့၏ အခွင့်အရေး လိုလားချက်များကို B.O.C ကုမ္ပဏီမှ မပေးပါက ရန်ကုန်မြို့သို့ ချီတက် ဆန္ဒပြကြတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း အများ သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြလေသည်။
ချောက်
မကွေး
သရက်
ပြည်
ရွှေတောင်
ချောက်မြို့ တစ်မြို့လုံးလည်း ကြွေးကြော်သံများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေတော့၏။
သခင်မျိုး ဟေ့ တို့ဗမာ
မိုးကျွတ် မိုးကျွတ် ဒို့
အရေးတော်ပုံ အောင်ရမည်
အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များ၏ ရဲရဲတောက် မိန့်ခွန်းများကလည်း အလုပ်သမားများအတွက် သွေးသစ်လောင်း အားပေးသည့်နှယ် ရှိတော့၏။
ကျုပ်တို့ဟာ ကျွန်မျိုး မဟုတ်ဘူး သခင်မျိုး မိုးကျွတ်နဲ့ B.O.C တစ်ခုထဲ မဟုတ်ဘူး တစ်နိုင်ငံလုံးမှာရှိတဲ့ မိစ္ဆာကောင်တွေကို ဒို့မှို့ဒို့ ဆော်တော့ဖြစ်တယ်
မိုးခုတ်... မိုးခုတ်
ဒို့...ဒို့
အလုပ်သမားများ၏ အားမာန်ပါလှသော ကြွေးကြော်သံများက ကျွန်ုပ်ကို ကြက်သီးမွေးညှင်း ထစေတော့၏။ ငါတို့မူ ဂုဏ်မာနကိုနှိုးကြားစေတော့၏။
သခင်မျိုး ဟေ့ တို့ဗမာ
သခင်မျိုး ဟေ့ တို့ဗမာ
သခင်မျိုး ဟေ့ တို့ဗမာ

ရှင့်ရှုထိုက်သော နဂ္ဂိနာရေးများ
အတွက် ရေနံမြေ အလုပ်သမားများက
သမိုင်းဝင် သပိတ်မှောက် တိုက်ပွဲဝင်
လှုပ်ရှားနေကြလေသော်လည်း ....
အရေးတော်ပုံ အောင်ရမည်
ကြီးပွားတိုး၍ B.O.C အကျိုးအမြတ်များကမူ
တိုးတက်မပျက်။
အို... မိုးတုတ် မိုးတုတ် ဒို့.ဒို့.တဲ့.လား
ကောင်းတယ် သခင်ကြီး ဒီကကျ
မိုးသို့လို့.ရတာပေါ့.
မှန်:
ဒီနေ့ ပါတီလည်း မပျက်ကြ။ ကျွဲအလုပ်သမား
များ၏ လှုပ်ရှားမှုကို လည်း အရေး မထားကြ။
မာပုံပြင် လျှောက်ကြ အိန္ဒိယပြည်က
ကုလားတွေ ခေါ်သွား မယ် ရွှေတောင်
သက်သာသေး ဟေး... ဟေး...
အကြမ်းဖက်မှုများ ဖြစ်လာမည်ကိုလည်း
သူတို့ ဂရုမစိုက်။ သူတို့ နောက်တွင်
ဗြိတိသျှအစိုးရမြတ်၏ ဗိုလ်ကျော်များ စစ်တပ်က
မာ:မာ: မတ်မတ် ရပ်တည်နေကြသည်
မဟုတ်ပါလော...။

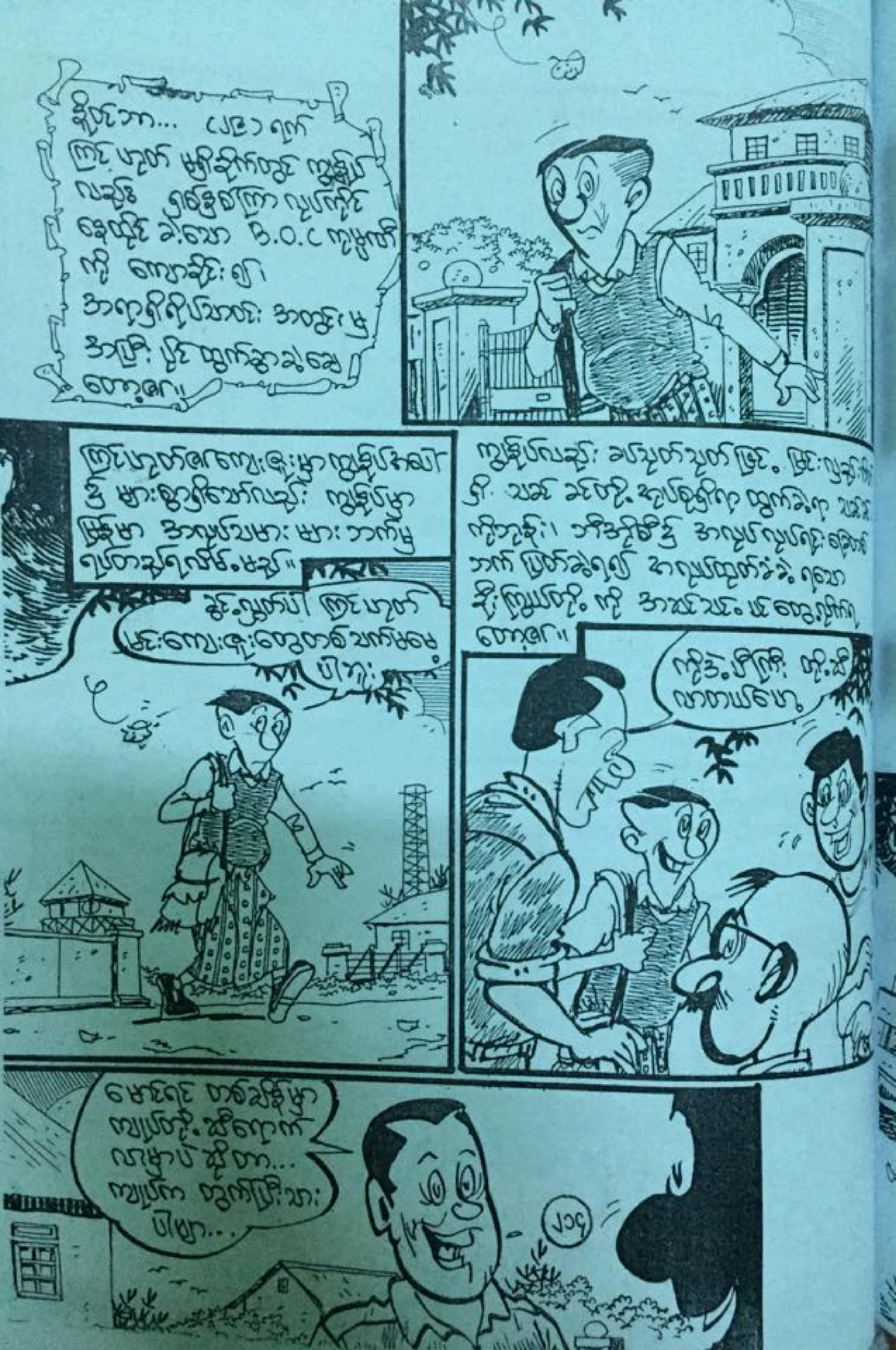
ဒီလိုနဲ့... (၂၉) ရက်
ကြင်ဟုတ် မြို့ဆိုက်တွင် ကွန်မြူ
လည်း ဂုဏ်ရှိစွာ ကြော လုပ်ကိုင်
နေထိုင် ခဲ့သော B.O.C ကုမ္ပဏီ
ကို စတင်ခိုး၍
အလုပ်ကိုပါသော အတွင်း မှ
အပြီး ပိုင် ထွက်ခွာခဲ့သွေ
တော့ရာ။
ကြင်ဟုတ်ရာကျေးရွာမှာ ကွန်မြူနစ်ပါ
တို့ များစွာရှိသော်လည်း ကွန်မြူနစ်မှာ
ဖြစ်မှာ အလုပ်သမား များ ဘက်မှ
ရပ်တည်ခဲ့ရလိမ့်မည်။
နှင့်ကျွန်တော်ပါ၊ ကြင်ဟုတ်
မင်းကျေးရွာတွေတစ်ခါက်မလေ
ပါကွ:
ကွန်မြူနစ်ပါလည်း ခပ်သုတ်သုတ် ဖြင့် မြန်းလှမ်း
ရှိ သခင် ခင်တို့ ချုပ်ရှိရာ ထွက်ခဲ့ရာ
ကိုဘုန်း၊ ဘိုအိုးမှ အလုပ်လုပ်ရင်း ရှောက်
ဘက် ပြတ်ခဲ့ရ၍ အလုပ်ထုတ်ခံခဲ့ရသော
သီးကြီးတို့ ကို အသင့်သင့် မ တွေ့ရှိကြ
တော့ရာ။
ကိုအံ့ ပါကြီး ဟိုးဆီ
လာတာယဓါဟ
မောင်ရင် တစ်ယောက်မှာ
ကျုပ်တို့ ဆီရောက်
လာမှာပဲ ဆိုတာ...
ကျုပ်က တွက်ပြီးသား
ပါဗျာ...

သူတို့ အုပ်စုကား
ကျွန်ုပ်တော်တို့
လာသည်ကို
ဝမ်းသာအားရ
လက်ခုပ်
လက်ဝါး
တီးကာ
ကြွေးကြော်
ဆော်ဩ
နှုတ်ဆက်
ကြ၏။
သခင်မျိုး ဟေ့
တို့ဗမာ
အရေးတော်ပုံ
အောင်ရမည်
ကျုပ်တို့ ကောင်းဆိုးချက်
တွေကို B.O.C
ကုမ္ပဏီက
ပြောကား ဆိုတာ
ကျုပ်တို့ရဲ့ သပိတ်ခေါင်းဆောင် သခင်ဖိုးလှကြီး
နဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေက မနက်ဖြန် မနက်ကို ရေနံချောင်းမြို့
ကို ခြေလျင် ချီတက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပြီဗျ
ကောင်းတာပေါ့ဗျ
ထိုသို့တွင်ပင် ရေနံမြေ လမ်းခွဲမှ
အလုပ်သမား (၄၀၀) ခန့်တို့ ညည်း
ကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပူးပေါင်းလိုက်
ကြတော့၏။ သပိတ်သမားတို့ကား
မနက်ဖြန်တွင် စတင်မည့်
ခြေလျင် ချီတက်ပွဲကြီးအတွက်
နေကြတော့၏။

အခန်း(၂၈) ခင်ခင်နှင့်ပြန်ဆုံရခြင်း

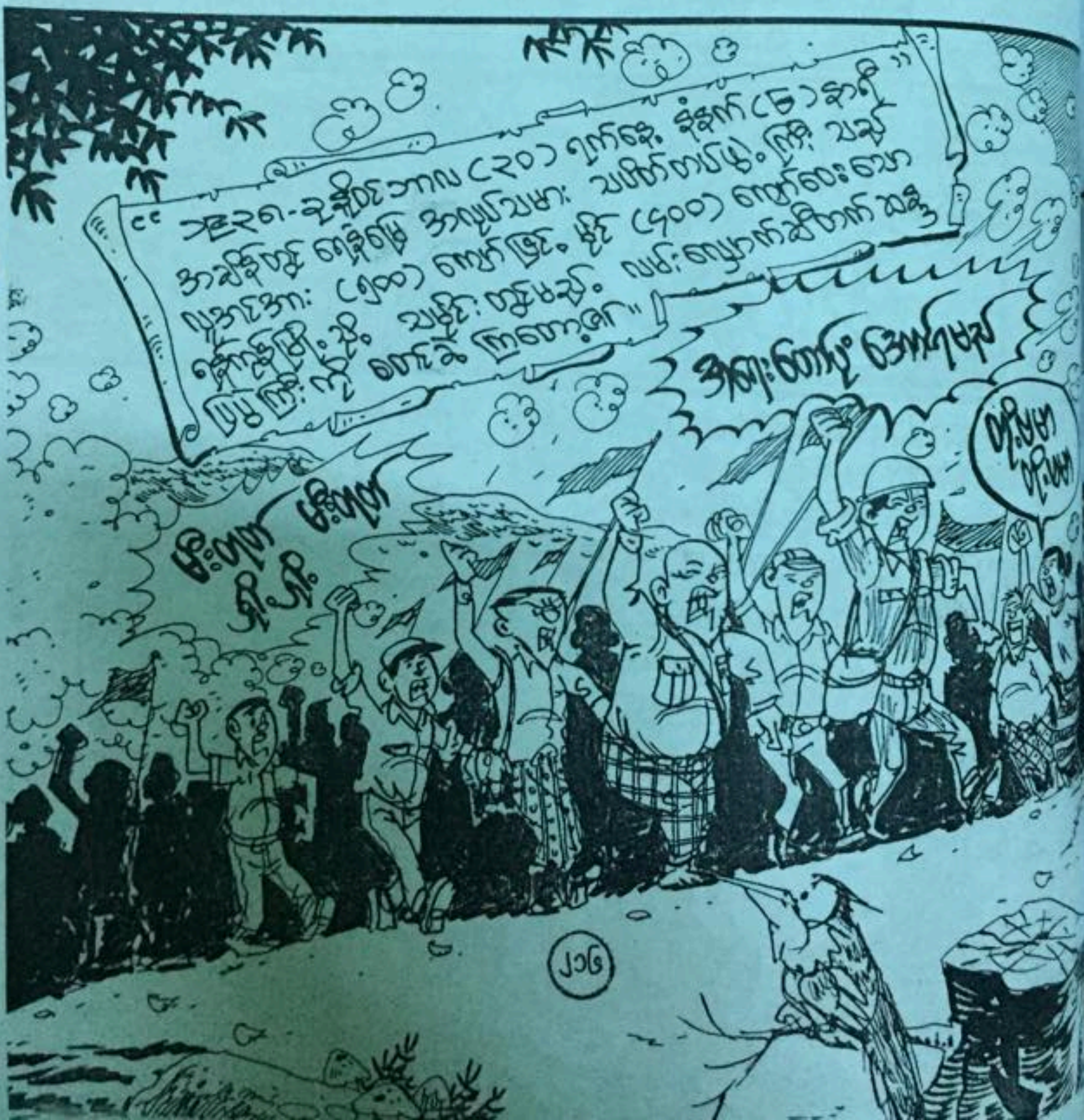

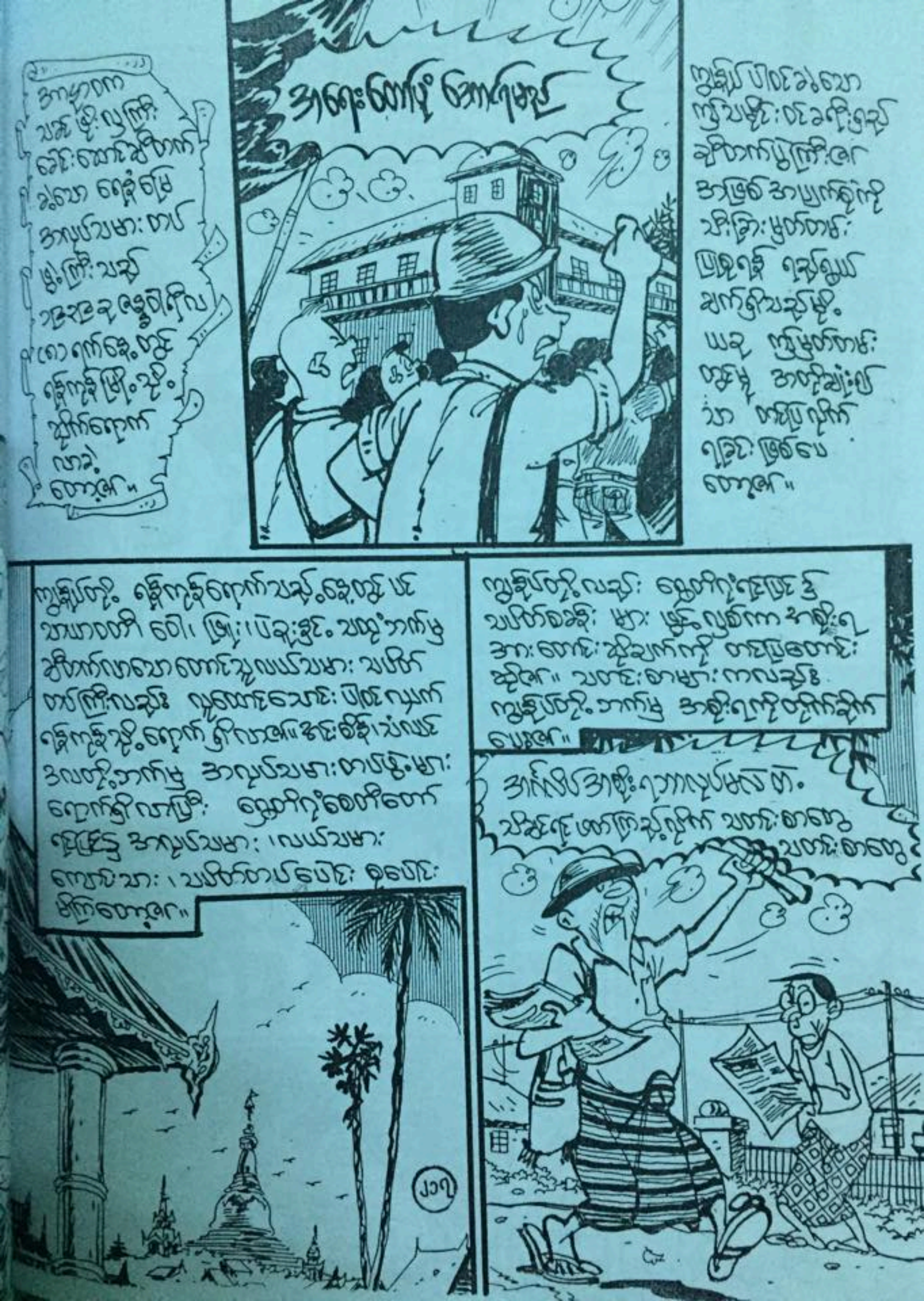
အာဏာက သခင်ဖိုးလှကြီး ခေါင်းဆောင်ချီတက် ခဲ့သော ရေနံမြေ အလုပ်သမားတပ်မကြီးသည် ၁၃၀၀ ခု ပြာသိုလ (၈) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက် လာခဲ့ တော့၏။
အရေးတော်ပုံ အောင်ရမည်
ကျွန်ုပ်ပါဝင်ခဲ့သော ကြိုးပမ်းဝင်ခရီးရှည် ချီတက်မှုကြီး၏ အဖြစ်အပျက်တို့ကို ပိုးကြီးမှတ်တမ်း ပြုစုရန် ရည်ရွယ် ဆက်ရေးသည်မှာ ယခု ကြုံမှတ်တမ်း တွင်မှ အတိုချုံးပြ သော တစ်ပိုင်းလျက် ရှင်း ဖြစ်ပေ တော့၏။
ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်ရောက်သည့်နေ့တွင်မူ ဟံသာဝတီ ဝေါ၊ ဖြူး၊ ပဲခူးခရိုင်တို့ဘက်မှ ချီတက်လာသော တောင်သူလယ်သမား သပိတ်တပ်ကြီးလည်း လူထောင်သောင်း ပါဝင်လျက် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ အင်းစိန်၊ သံလျင်၊ ဒလတို့ဘက်မှ အလုပ်သမားတပ်ဖွဲ့များ ရောက်ရှိလာပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော် ရင်ပြင်၌ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ ကျောင်းသား၊ သပိတ်တပ်ပေါင်း စုပေါင်းမိကြတော့၏။
ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရွှေတိဂုံရင်ပြင်၌ သပိတ်စခန်းများ ဖွင့်လျက်က အစိုးရအား တောင်းဆိုချက်ကို တင်ပြတောင်းဆို၏။ သတင်းစာများကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ အစိုးရကို တိုက်ခိုက်ပေး၏။
အင်္ဂလိပ်အစိုးရ ဘာလုပ်မလဲတဲ့
သိချင်ရင် ဖတ်ကြည့်လိုက် သတင်းစာတွေ
သတင်းစာတွေ

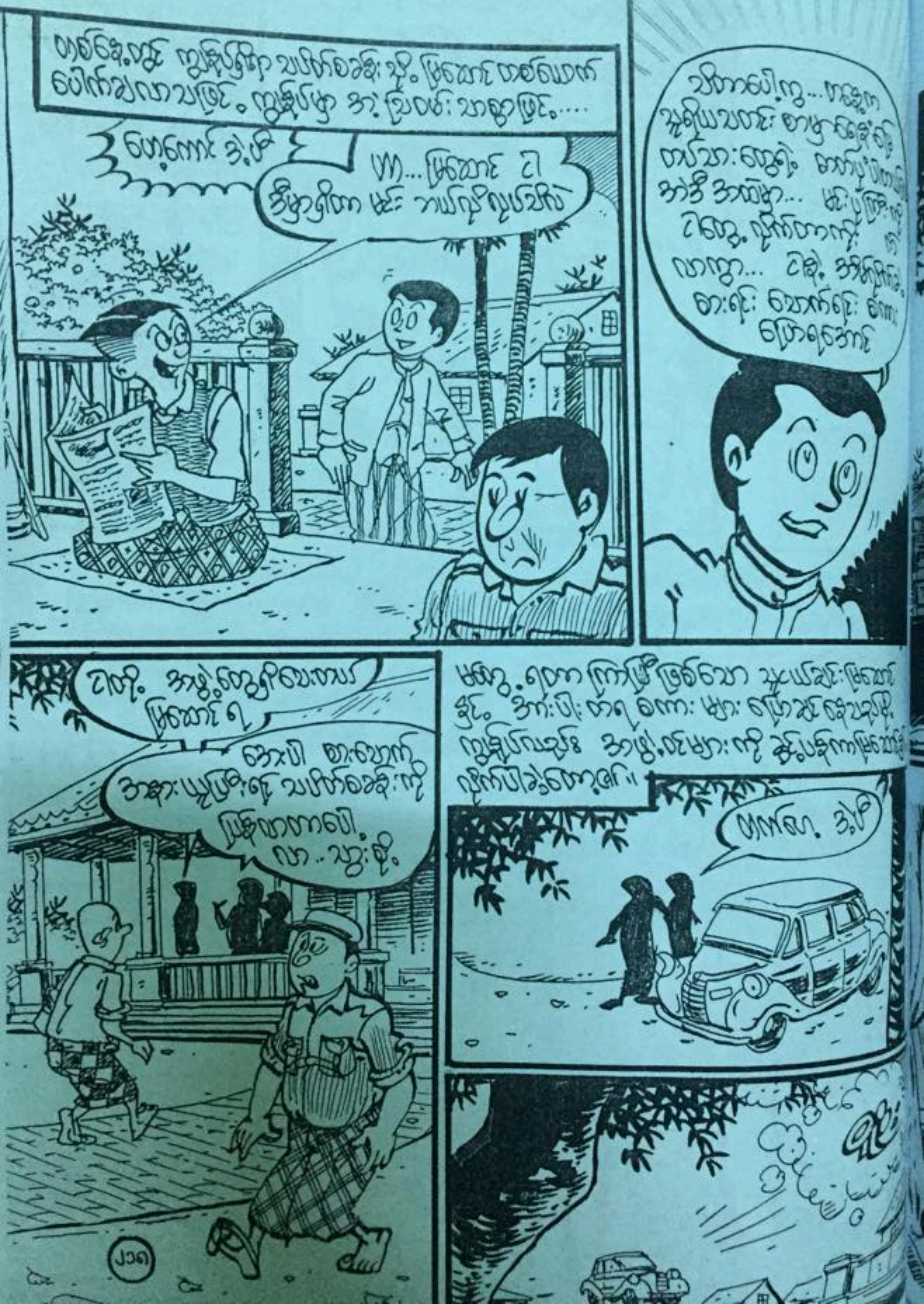
တစ်နေ့တွင် ကုန်သည်ကြီး သပိတ်စခိုးထံသို့ မြသောင်တစ်ယောက် ပေါက်ချလာသဖြင့် ကုန်သည်မှ အံ့သြဝမ်းသာစွာဖြင့်.....
ဟော့ကောင် အံ့မယ်
ဟာ... မြသောင် ငါ ဒီမှာရှိတာ မင်း ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ
သိတာပေါ့ကွ... ဟနေ့က အရိုးယပ်တင်း စာမှာ ... တပ်သားတွေရဲ့ ... အံ့ဘိ အသဲမှာ... ငါတွေ့ လိုက်တာကိုး ... လာကွာ... ငါ့ရဲ့ အိမ်ရှေ့ ... စားရင်း သောက်ရင်း စကား ပြောရအောင်
ငါတို့ အဖွဲ့တွေ ရှိပေးတယ် မြသောင်ရေ
အေးပါ စားပေါက် အဘိုး ပုညစိုးရဲ့ သပိတ်စခိုးကို ပြန်ဖော်တာပေါ့ လာ.. သွားစို့
မကြာမီ ရောက်ရှိလာသော ... မြသောင်နှင့် အားပါးတရ စကားများ ပြောဆိုနေသည်။ ကုန်သည်၏ အဖွဲ့ဝင်များကို ... လိုက်ပါခဲ့တော့၏။
တကယ်ပဲ အံ့မိ

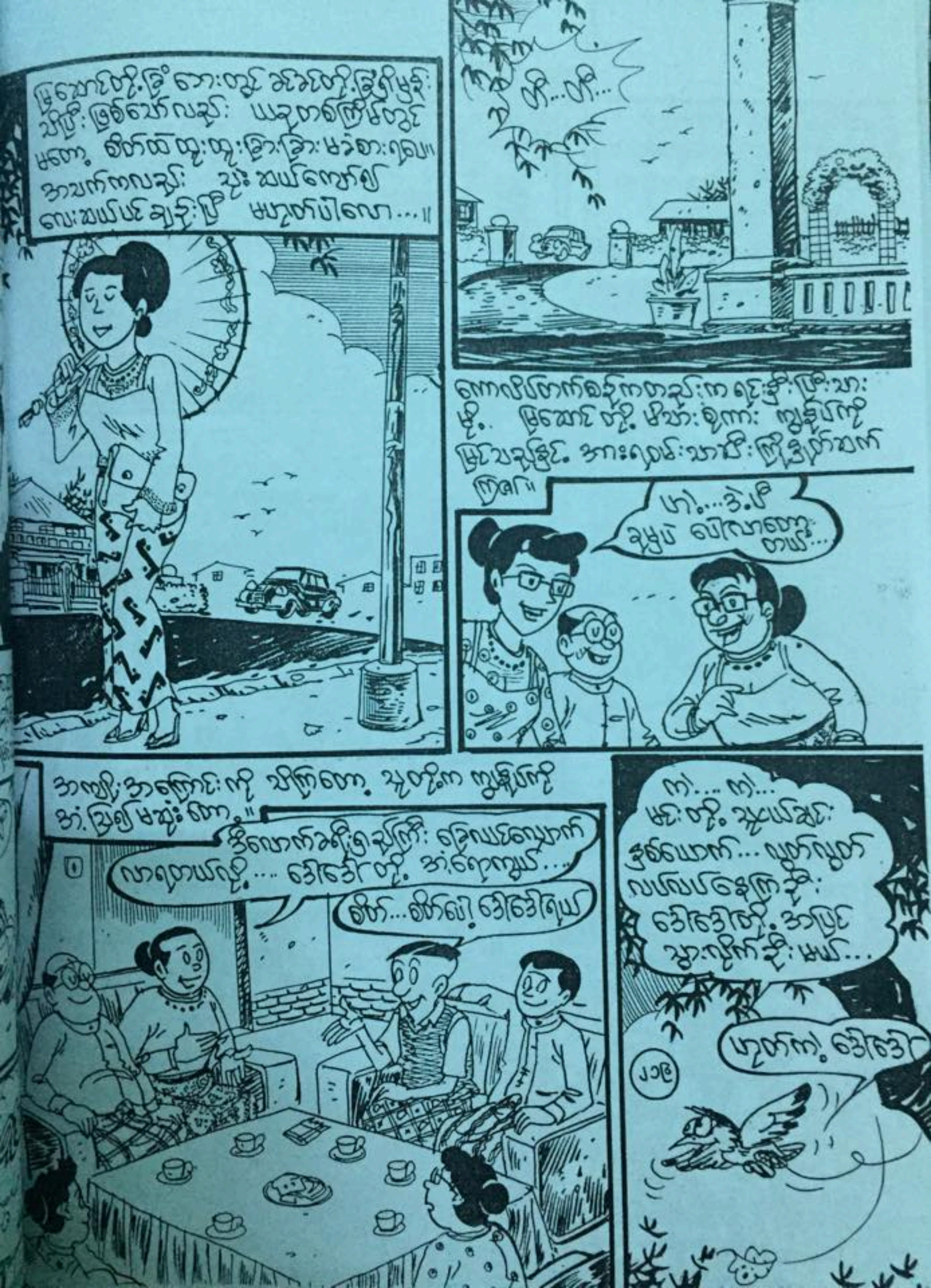
ဟာ...ဒါ့ပါ ခုမှပဲ ပေါ်လာတော့တယ်...
ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်ဒေါ်

မဆုံဖြစ်ကြသည်မှာ ကြာပြီမို့
သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးမှာ ပြောမဆုံးပေါင်
စကားသုံးဆောင် ဖြစ်နေသည်မှာ
သုံးနေ့ခေါင်း ဦ့ပင်တိုင်ခဲ့၏။
ရေမိုးချိုး စားသောက်ပြီး ကျွန်ုပ်
ပြန်ရန်ပြင်ခဲ့၏။
ဒါဒီ့ မင်းတို့ သပိတ်ကျိုးပြီး သွားရင် ဘာဆက်
လုပ်မယ် စိတ်ကူးထားလဲဒီ့ပါ ကြင်မှတ်တော့
မင်းကို အဘောက်ဒေါ်ကန်နေမှာတော့
၃
ဪ ကြင်မှတ်ဆီ ပြန် သွားဖို့တော့ စိတ်မကူးပါဘူး
ဦးမှာပဲ အသင့်ရှေ့သလို စီစဉ်ရမှာပဲ
ဒါပဲကောင်းပါတယ်
ကျွန်ုပ်တို့ကားလေး ခြံအရောက်တွင်
တစ်ဘက်ခြံမှ လှမ်းခေါ်သံကြောင့် မြဘောမှာ
ကားကိုရပ်လိုက်ရ၏။
ဦးဦးမြဘော
ဦးဦးမြဘော
၂၂၀
ခေါ်သံရှင်မှာ အသက် ပြောလာသူက
(၇) နှစ်ရွယ် ကလေးမလေးတစ်ဦး
ဘယ်ကို

ဪ… ဦးဦးက… ဒီကနေ့ သူ့ကို ပြန်လိုက်
ပို့မလို့ ပေါ့ ရှင့်
ဒါဆို သမီး လဲ လိုက်မယ် ဦးဦးနဲ့ ကားလိုက်စီး မယ်နော် ဦးမြဆောင်…
ကဲ… ဒါဆိုရင် လည်း သမီး မာမီ့ကိုမှ… ခွင့်တောင်းခဲ့ဦး လေ
အိုး မာမီက… ဦးဦးရဲ့ ဆို… စိတ်ချပြီး သား
လေ… ဟိုမှာ မာမီတောင် လိုက်လာနေပြီ…

နင့်ကို ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး အမေ့ရဲ့ တစ်ကယ်ပြောတာ ဒဲ့သီဟာ... ရေနံမြေသပိတ်တာပါ။
ဪ ဒဲ့သီက... ၃ ရေနံ မြေ သပိတ် တပ်သားကြီး ဖြစ် နေတာကို
ဪ... ဒါ... အမေ့ သမီးလား
ဟုတ်တယ် ဒဲ့သီ မေရှိဒ်တဲ့
အားလုံး နေကောင်းကြတယ် မဟုတ်လား
ဟင်... ဪ... အင်း ကောင်း ကောင်းကြ ပါတယ်
၂၂၃

ကဲ... ဒါဖြင့်လဲ သွားဦးမယ် မိမိ... ဘိုကြောက်တဲ့နေရာ ကိုယ့်လူတွေ စိုးရိမ်နေကြလိမ့်မယ်
ဪ... အင်း အင်း
၂၂၄

အို... မိမိကို မင်းဘယ်လို မြင်လဲ....ဟင်
ဘာလဲဗျာ... မင်းစကားက... အစွန်းမရှိ အဖျားမရှိ
ဗျာ... ဒီလိုပါ မိမိ့ဘဝဟာ... ပြီးပြည့်စုံ နေတယ်လို့ မင်း မထင်ဘူးလား
ထင်တာပေါ့... ပြည့်စုံ နေတာ့ ဟုတ်ပဲ ရာထူးဂုဏ် ဥစ္စာ... ရှိနေ ဘာလို သေးလို့လဲ
အေးပေါ့ကွာ... အပေါ်ယံကြည့်ရင်တော့ မင်းပြောတာမှန်ပါတယ် ဒါပေမယ့် ငါ့နှမ ဝမ်းကွဲလဲ ဖြစ်၊ ခြံချင်းကပ်နေတော့ မိမိ့ အကြောင်း ငါအသိဆုံးဖြစ်နေတာပေါ့. တကယ်တော့ မိမိဟာ... ချမ်းသာပါတယ်... ဒါပေမယ့် ဆင်းရဲနေရှာတယ်ကွ
ဘာ... ဘယ်လို

ဟင် ဟုတ်လား
ဖြစ်ရလေ ဆရာရယ်

အခန်း (၂၉) ရတနာဆိုင်တွင် အလုပ်ဝင်ခြင်း

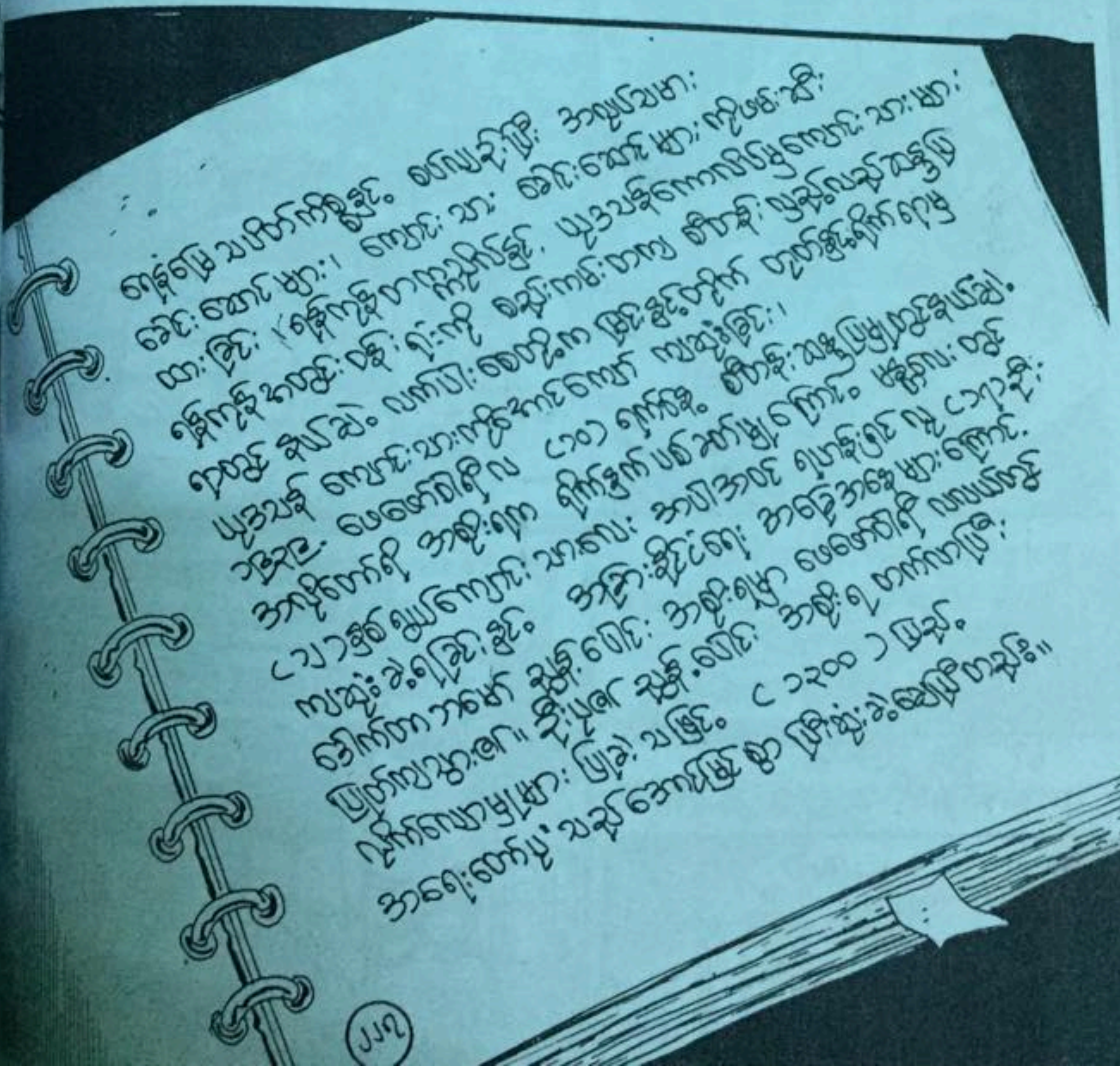

ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရ၏။
ဂုဏ်နာဆိုင်
အလုပ် လုပ်သည် ဆိုသော်လည်း
ဟာ... ကော...

UGLY
(BEAUTY)

အအေးသောက်ရအောင်ဦးပါ
သောက်လေ
Cola

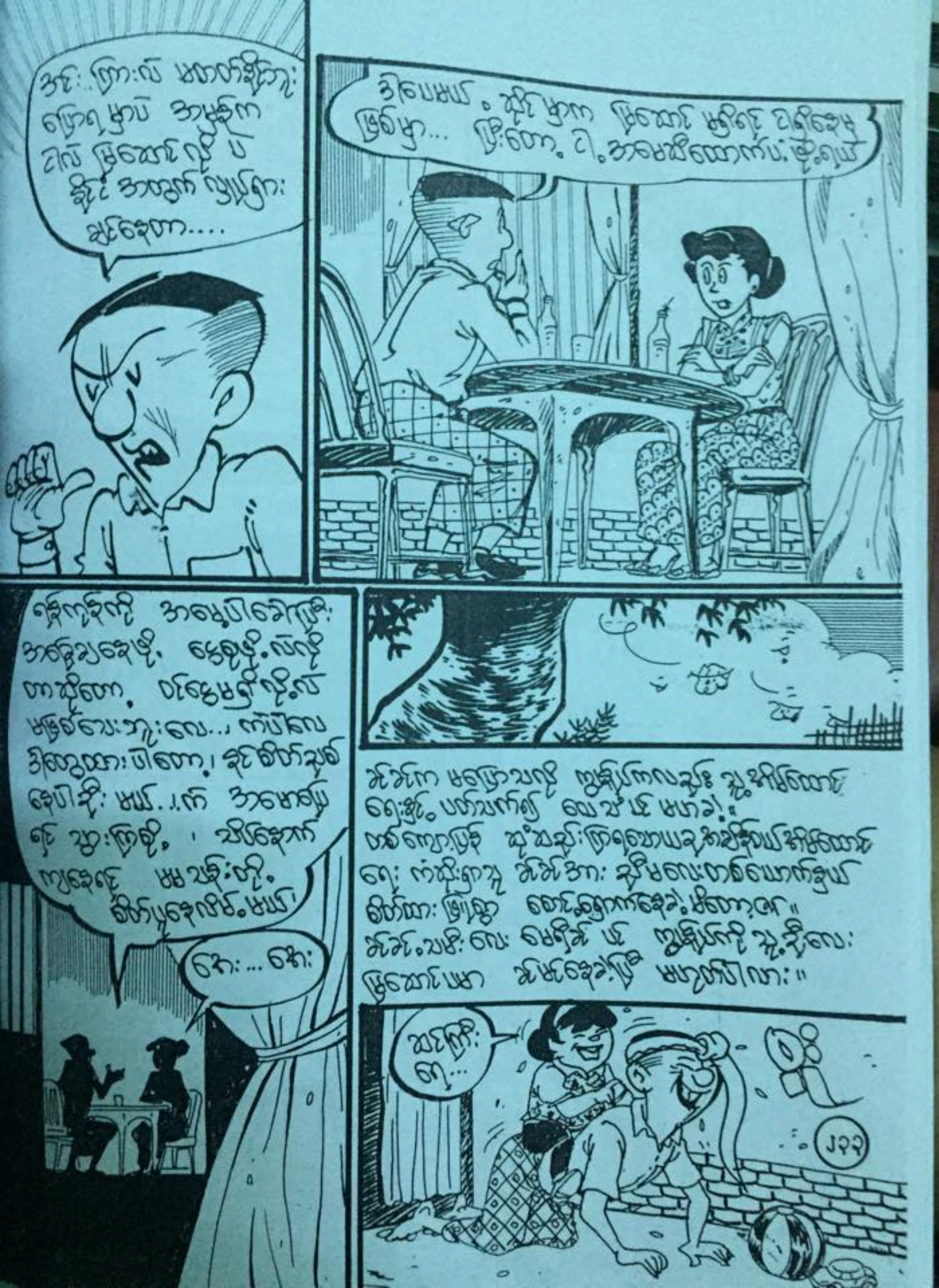
အင်း..ကြားလဲ မောင်ဘိုးကြား ကြော့ရှာပဲ အခုနက ငါလဲ မြင်ဆောင်လို့ပဲ ဖိုး အတွက် လျှော့ကြား ချင်နေတာ.....
ဒါပေမယ့် ဆိုင်မှာက မြင်ဆောင် မေ့ရင် ပျံ့နေမှ ဖြစ်မှာ... ပြီးတော့ ငါ့ အဝေးပိတောက်ပန်း ဖူးရယ်
ရှင်ကျင်ကို အမေ့ပါဝါကြီး အကြွေးနေမို့ မနေ့ကလိုကို တာဆိုတော့ ငွေမရှိလို့လဲ မဖြစ်သေးဘူးလေ.., ကံပါလေ ဒါတွေထားပါတော့၊ ရှင်စိတ်ချစ် နေပါဦး မယ်..၊က အဆောင်မှ ရင် သွားကြရို့ ၊ သိပ်နောက် ကျနေရင် မမသန်းတို့ စိတ်ပူနေလိမ့်မယ်၊
အေး...အေး
သင်ကြီး ရေ...
၂၃၃

အခန်း (၃၀) သခင်ပေါက်စ၊ တောင်ခြောက်လ

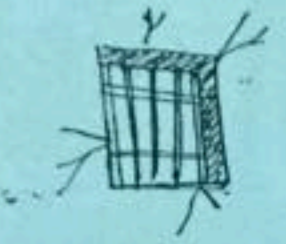

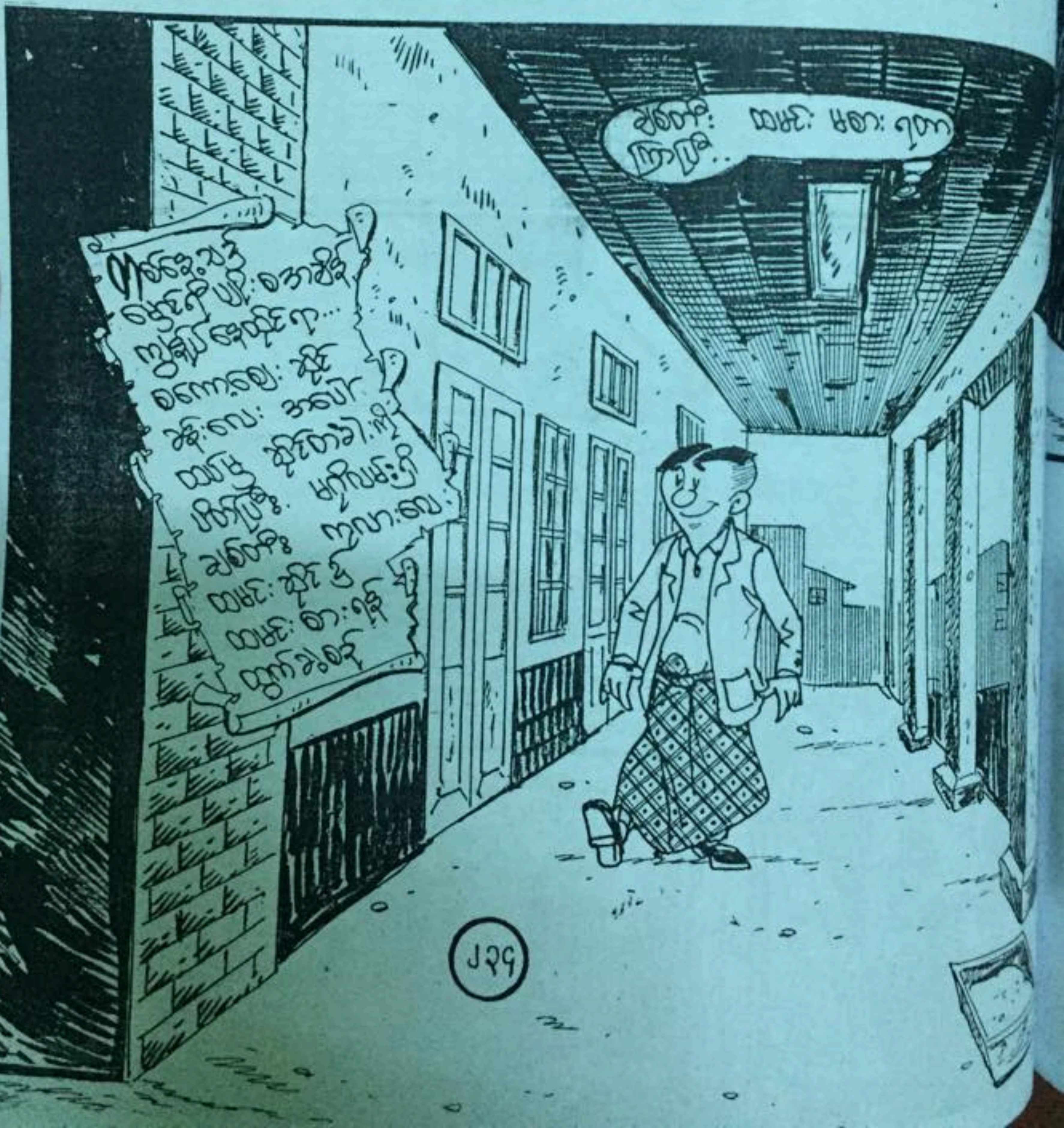

ကျွန်ုပ်ပခုံးကို လက်ဖြင့် လာပုတ်သဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ... ကုတ်အင်္ကျီ ညစ်ညစ်အနွမ်းကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဦးထုပ်ကို မဆိုက်ဆိုက် ဆောင်းထားသောလူတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။
မစ်စတာ အဲဒီ ရတနာ ဆိုင်ကလား
ထိုလူ၏ အသံနှင့် ရုပ်ရည်ကို ကြားတွေ့လိုက်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်တစ်ကိုယ်လုံး အကြောအခြင်များ တုံ့ဆိုင်းသွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရတော့၏။
ဗျာ
အမ်... အဲ အဲ
ဟို... ဟို... မဟုတ်ပါဘူး... ကျွန်တော် အဲဒီ ဆိုင်က မဟုတ်ပါဘူး...

မောင်ရင်က... ဒီဆိုင်ကလေ မဟုတ်ဘူး ပြောတယ် မောင်ရင့်ကို ဒီဆိုင် မှာ မကြာခဏ တွေ့နေရတာက... ဘာသဘောလဲ ပြောစမ်းပါဦး
အမ်
မယုံသင်္ကာ မျက်ဝန်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စူးစိုက်ကြည့်၍ စစ်- စစ်နေသော ဗိုလ်မှူးကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ချွေးပြန်လာရတော့၏။
လိမ်ဖို့တော့ စိတ်မကူးနဲ့နော် ဒုက္ခတွေ့သွားမယ် နားလည်လား
ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့... မ မလိမ်ဝံ့ပါဘူး ခင်ဗျ
ဟို... ဒီ... ဒီလိုပါ ဒီဆိုင်က... ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ဆိုင် လာ... လာနေတာပါ ဗျာ...
ဪ... သူငယ်ချင်း ဆိုတာ သန်းမြဆောင် ကို ပြောတာ မဟုတ်လား၊ သူ အခု ဘယ်မှာလဲ သူ့အကြောင်း မင်းသိသလောက် ပြော စမ်းပါ...
အမ်
စုံထောက်သည် ကိုမြဆောင် နောက်ဆို့ လိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ် ရိပ်မိ လိုက်ပြီမို့ ပြောရတော့၏။
သန်းလား ဘာလားတော့ မသိပါဘူး

ဟုတ် ဟုတ်က! ဒါထက်နောင်ကြီးကတော့ မြဆောင်ကို ဘာကိစ္စတွေ့ဆုံတာလဲခင်ဗျ
အမ်

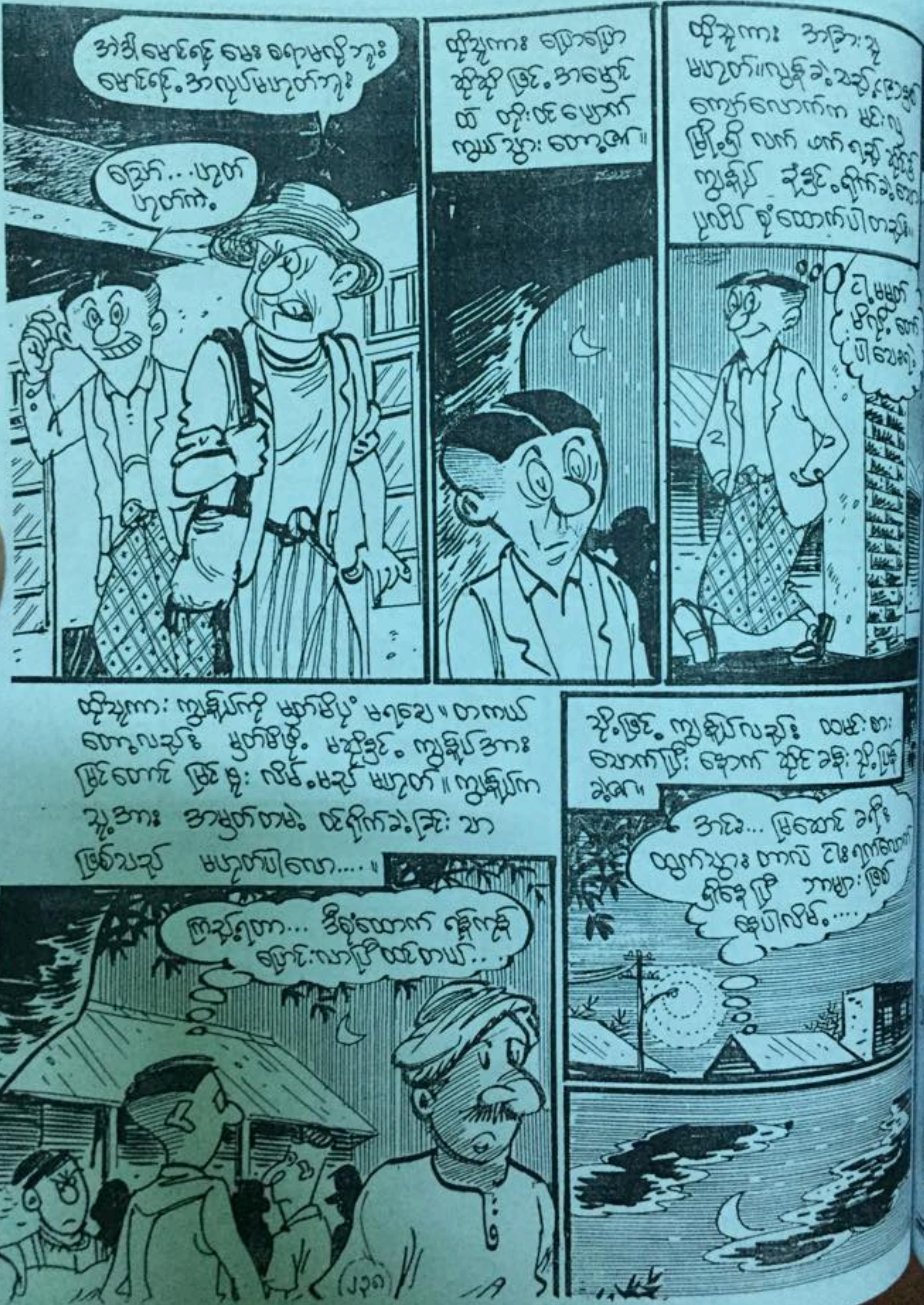
အဲဒီ မောင်ရင် မေးစရာမလိုဘူး မောင်ရင့်အလုပ်မဟုတ်ဘူး
ဪ... ဟုတ်ဟုတ်ကဲ့
ထိုသူကား ပြောပြောဆိုဆို ဖြင့် အမှောင်ထဲ တိုးဝင် ပျောက်ကွယ်သွား တော့၏။
ထိုသူကား အခြားသူ မဟုတ်။ လွန်ခဲ့သည့် (၁၀)နှစ် ကျော်လောက်က မင်းလှ မြို့ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ကျွန်ုပ် နှင့် ရိုက်ခဲ့သော ပုလိပ် စုံထောက်ပါတည်း။
ငါ့ မမှတ်မိလို့ ထင်ပါရဲ့
ထိုသူကား ကျွန်ုပ်ကို မှတ်မိပုံ မရချေ။ တကယ်တော့လည်း မှတ်မိဖို့ မဆိုထားနှင့် ကျွန်ုပ်အား မြင်တောင် မြင်ဖူး လိမ့်မည် မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်က သူ့အား အမှတ်တမဲ့ ဝင်တိုက်ခဲ့ခြင်း သာ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော....။
ကြည့်ရတာ... ဒီစုံထောက် ရှေ့ကလို ပြောင်းလာပြီ ထင်တယ်...
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ထမင်းစား သောက်ပြီး အောက် ဆိုင်ခန်း သို့ပြန်ခဲ့၏။
အင်း... မြသောင် ခရီး ထွက်သွားတာလဲ ငါးရက်လောက် ရှိနေပြီ ဘာများ ဖြစ်နေပါလိမ့်....

ဝါတိုး ခင်းချောက်ကျယ် ကြံ့ဖူးမကြာ တက်သည့်ပြင် ယခုခါ ပုလိပ်ရုံး သောက် ဘက်ကပါ ရုံးစမ်း ခြင်း ရှိလာသည်မို့ မြသောင် အတွက် စိုးရိမ်ပူပန် မှုတို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ သူ ဘယ်ရှိမှာ ရှိ ထိုးသည့်ထိ အိပ်မပျော်ဘဲ ရှိနေစဉ်....
ဒီကောင်တော့ ဘာတွေ ဖြစ်နေပြီလဲ ဟူး
အာရုံးတံခါးကို... ကျွန်ုပ်နှင့် မြသောင်နှစ်ဦး တည်းခိုသော အခန်း ပေါ်နည်း ဖြင့်ခေါက်သံကို ကြားလိုက်ရတော့၏။
ဒေါက်
ဒေါက် ဒေါက်
ဒေါက်
ဟင်... မြသောင်
သူ့အတွက် စိုးရိမ် ပူပန်နေမိစဉ်... မြသောင်ပြန် ရောက်လာသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်ရတော့၏။
မြသောင် ငါကွာ... မင်းအတွက်... စိုးရိမ်လိုက်ရတာ...
ဘာဖြစ်လို့လဲကွ
ဟ... ဘာဖြစ်ရမလဲ သူ့ဦး ပြီးကာ ပုလိပ်ရုံ သောက်ထောက် ယောက် မင်းအကြောင်း လာစုံစမ်း သွားတယ်ကွ....
အော်..အဲဒါ အကောင်းလာစုံစမ်းတာ မဟုတ်ဘူး မောင်ရေ... မပူနဲ့ မပူနဲ့
ဟေ... မပူနဲ့ ဘယ်လို ဖြစ်လို့လဲ

ဒီလိုကွ ဒီတစ်ခေါက် ခရီးထွက်ကြတာက မအူပင် ဘက်ကိုကွ တရားသွားဟောကြတာ တရားပွဲပြီးရော... ငါတို့ကို ဖမ်းဖို့ လုပ်တော့တာပဲဟ
ဟုတ်လား..
အဲဒီ ငါတို့ အကြောင်း ကြားလို့ လွတ်လာတာ ငါ ရန်ကုန် ပြန် ရောက်တာ (၂) ရက်လောက်ရှိပြီ အခြေအနေ မကောင်းသေးတာနဲ့ ဒီကို မလာတာ
ရှေ့ကျော် က မိတ်ဆွေတစ် ယောက်ဆီမှာ ခိုနေတာ ဒီကောင် တွေ ငါတို့ ကို တွေ့တဲ့နေရာ သွားမှာပဲ
ဟေ
ဒါဆိုလဲ ဘာလို့ပြန်လာ တာလဲကွ အန္တရာယ် များ လှတယ်
မှားလဲ မဟုတ်နိုင် ဘူး ဦးဖိုးရေ ငါတို့ လုပ်ငန်း အတွက် ငွေနည်းနည်း ပါးပါး လိုနေလို့ကွ

အိမ်လဲ မသွားရဘူးပေါ့ အိမ်ဘက်မှာလဲ ဟိုစုံထောက်တွေ စောင့်ခြင်း လုပ်နေကြတယ် အဲဒါ... ဆက်ပြီး ငါ့အစ်မတွေ ဆိုင်လာရင်...
ငွေ ငါးရာလောက် တောင်းပြီး ရှေ့ကျော် လမ်းက သမဝါယမ ဆိုင်ကို လာပြီး ပို့ပေး စမ်းပါကွာ... ငါစောင့်နေမယ် ရော့ လာရမယ့် လိပ်စာ...
ငါ့ဆီမှာလဲ စုထားတဲ့ငွေ (၅၀-) လောက်ရှိတယ် အဲဒါ ယူသွား ဦးလေ
အာ... နေပါစေ မင်းပိုက်ဆံ မင်းဘာသာ သုံးစမ်းပါ ဒွေး... ဒွေး
ငါတော့ ဘယ်လောက်ကြာအောင် ရှောင်နေရဦးမယ် မသိဘူး ဒါပေမယ့် မင်းရှိနေတော့ ငါ့မိသားစုအတွက် စိတ်သက်သာရတာ အတွက်... မင်းကို တ ကယ်ပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဒွေးပိုကွာ
မလိုပါဘူး
၂၄၉

ဒါဆို နေပါဦး ခု... မင်းတို့ လျှောက်ပြောနေ တဲ့ အခြေအနေ၊ တိုင်း ပြည်အခြေအနေတွေလဲ ငါ့ကို ပြောစမ်းပါဦးကွ
အား... အခြေအနေတွေက အားလုံး အရေး ကြီးနေပြီလို့ပဲ ပြောရမှာပဲ
ဘယ်ကိစ္စ အရေးကြီး နေလဲ
အခု... ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တို့ ဂျပန်ကို ခိုးထွက်ပြီး စစ်ပညာ သင်နေကြပြီကွ...
ဘာအတွက်လဲ
မြန်မာ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲ ဝင်ဖို့ပေါ့
ဟင်
မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တို့ ဂျပန်တွင် စစ်ပညာသင် ယူနေကြပြီ ဟူသော သတင်းကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ... ကျွန်ုပ်၏ ဖေဖေ့ မျှော်လင့်မထားသော ဝေဒနာတစ်ခုက... အဘ တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့စီးဝင်သွားတော့၏။ မြသောင် ပြောစကားများကား နားဝယ် ကြားတစ်ချက် မကြားတစ်ချက်တည်း။
ငါ့အတွက်သိပ် အရေး ကြီးနေပြီ၊ ငါ့လိပ်စာ ကိုလဲ ဘယ်သူ့မှ မသိ စေနဲ့ ကြားတယ်နော်
၂၄၂

ဟုတ်ကဲ့ အဲဒီ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ၊ ငါပြောနေတာတွေကြားရဲ့လား
နက်ဖြန် (၇၀) နာရီလောက် ငါပေးထားတဲ့ လမ်းစဉ် အတိုင်း
နေတာပဲ နော်....
အင်
မြသောင်ရဲ့ အသံကြားမှပဲ ကျွန်ုပ်မှာ သတိ ပြန်ဝင် လာတော့၏ ။
ဟုတ်... အား...အား... နက်ဖြန် (၇၀) နာရီနော်... ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့
ကဲ... အဲဒီ ငါသွားမယ် ဟေ့ ! အဲ့ပို...
မြသောင်ကား ပြောပြီးသည်နှင့် ခြေးဆိုင်တန်း အနောက်ဘက်ရှိ အင်္ဂလိပ်ကုလားရှိ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ကျော်ခွဝင်ကာ သစ်ပင်အုပ်များကြား၌ ပင်ပျောက်ပျောက်ကွယ် သွားတော့၏။
အကြိမ်ကြိမ် မက်ခဲ့ရသော ယွန်းကပင်ရေး အိပ်မက်ကား အကောင်အထည်ပေါ်လာခဲ့ တော့မည် ပေါ့ ။ အတွေးစုံ မိ၍ နုံတို့ဖြင့် နိုးစွင်လင်း ရှိနေသည်ပါတည်း။

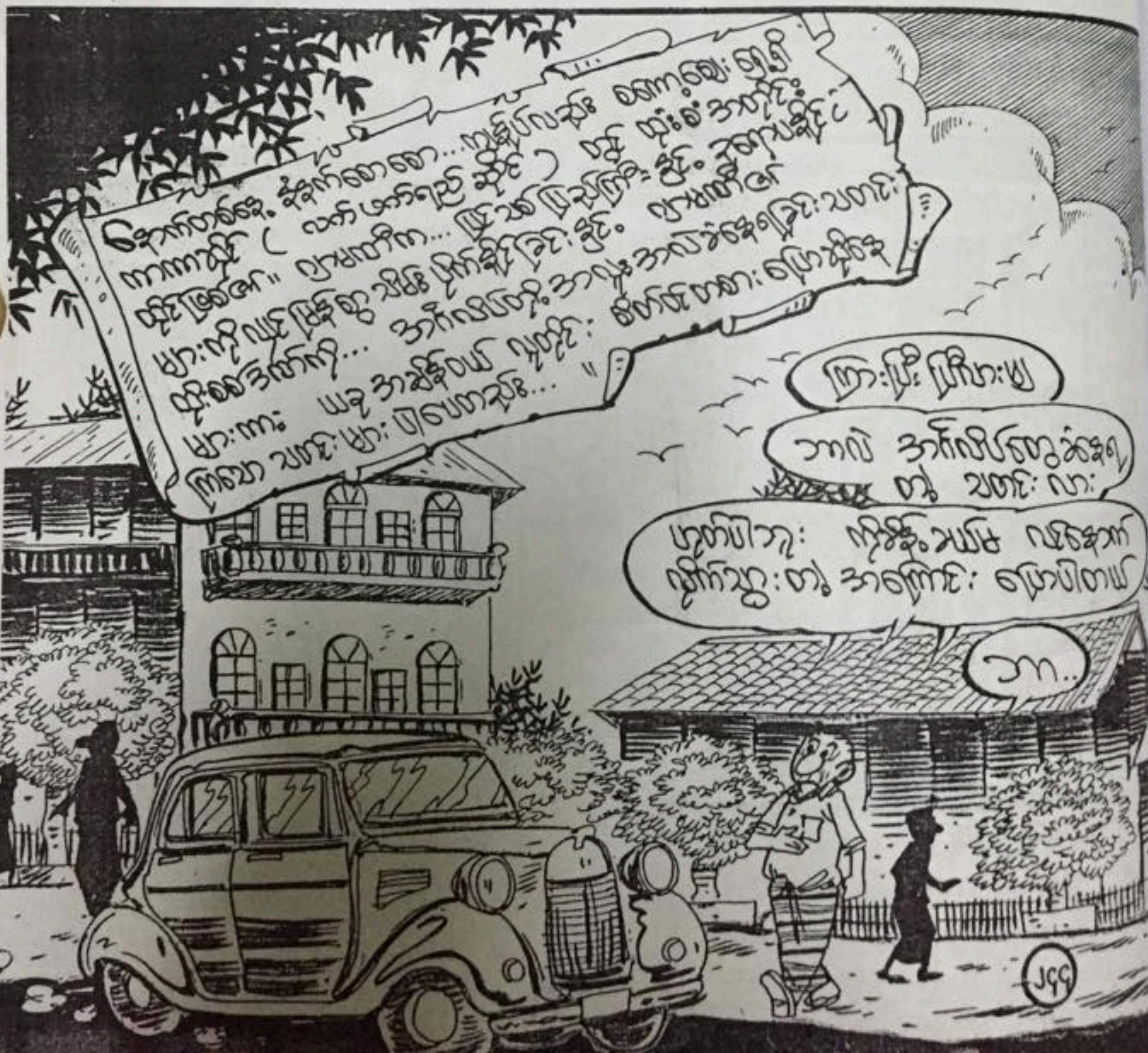
ကြားပြီးပြီလားဗျ
ဘာ..

ဂျာမနီပြည် အာဏာရှင် ဟစ်တလာ ကြောင့် အင်္ဂလိပ်တို့ မျက်ဖြူဆန် ဖြစ်နေချိန်သည် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် လှုပ်ရှားရန် အကောင်းဆုံး အခွင့်အရေး ဖြစ်သည်ဟု နိုင်ငံရေး နယ်မှ လူများ ယူဆ လက်သင့်ခံထားကြချိန်လည်း ဖြစ်၏။
အင်္ဂလိပ် အခက် မြန်မာ့အချက် ဆိုပဲ
ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်လည်း လက်ထပ်ရသည် ပေါက်ပြီးနောက် သိုသို့ ပြန်လာစဉ်…"
အသက် (၁၇) (၁၈) နှစ်ကျော်ရှိ လူငယ် တစ်ယောက်သည် တိုက်နံရံ ပေါ်တွင် စာတန်းများ ရေးခြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
မောင်လေး လာပြီဟေ့…
"မောင်လေး လာပြီဟေ့" ဆိုပါလား ဘာအဓိပ္ပါယ်များ လဲဗျ
၂၄၇
မှာစရာ အသစ်တစ်ခု ကြော်ငြာတာပါဗျာ…
ထိုစဉ်လည်း တွေ့တတ်သည့်ကြော်ငြာ ဟူ၍ ကျွန်ုပ်လည်း ပြုံးရင်း သက်သာမည်ဟု ထိုလူငယ် ထပ်ရေးလိုက်သော စာတန်းကြောင့် မျက်လုံးပြူး သွားရတော့၏။
အင်္ဂလိပ်အစိုးရ
မြေမှုန့်ချေ

သူငယ်ကား ထိုစာတန်းကို ရေးပြီးနောက် ဝန်းကျင်ကို လှည့် ကန်းတောင်း မျှော်ကြည့်ပြီး တစ်ကြိမ်တည်း သုတ်သွားတော့၏။
ဪ... သူနည်းသူဟန်နှင့် သူလဲ တိုက်ပွဲဝင်နေတာကိုး...
ကိုယ့်ခေတ်နှင့် ကိုယ် ဟန်ပြင်မြန်မာ့ လွတ်လပ်ရေး လှုပ်ရှားမှုတွင် အစိတ်အပိုင်းငယ်၌ တက်ကြွစွာပါဝင်နေသော ထိုကလေးငယ်ကို ကြည့်ကာ... ကျွန်ုပ်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားမရှိ အားမရဖြစ်နေမိတော့၏။
ကျွန်ုပ်လည်း ခိုင်ကိုခေါ်၍ ခိုင့်မုန့်နေရာမှ ထွက်ခဲ့ပြီးသည်နှင့် မမသန်းနှင့် မမစိန်းတို့ အိမ်ဝင် ကားလေးဖြင့်ရောက်ရှိလာကြတော့၏။
မောင်ခိုင့်ဖိုရေ ဒီနေ့တော့ အလုပ် နည်းနည်း များမယ်ဟေ့
ဟုတ်ကဲ့ မမသန်း
အော်... ကနေ့ ဘိလပ်ကပြန် လာတဲ့ ဒေါ်မင်း ကတော်နဲ့ ဧည့်သည် တွေ လာကြ လိမ့်မယ်

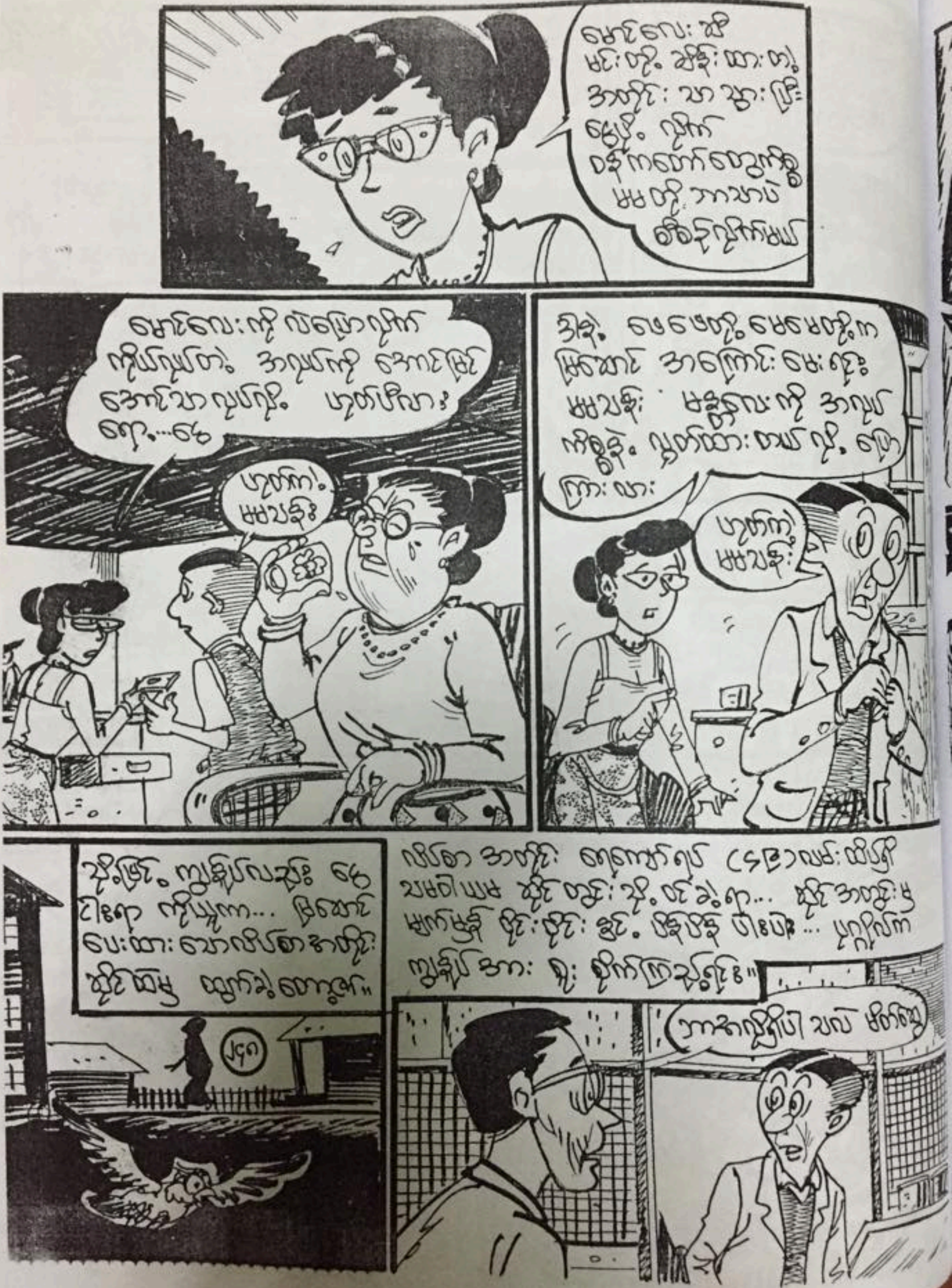

မောင်လေး သိ မင်းတို့ သိန်းထားတဲ့ အတိုင်းသာ သွားပြီး
မောင်လေးကို လဲပြောလိုက် ကိုယ်ကျယ်တဲ့ အလုပ်ကို အောင်မြင် အောင်သာ လုပ်ကွဲ့ ဟုတ်ပြီလား ရော့...ဖေ
ဟုတ်ကဲ့။ မမသန်း
ဒါနဲ့ ဖေဖေတို့ မေမေတို့က မြဲအောင် အကြောင်း မေးရင်း မမသန်း မန္တလေးကို အလုပ် ကိစ္စနဲ့ လွှတ်ထားတယ်လို့ ပြော ကြားလား
ဟုတ်ကဲ့ မမသန်း
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ငွေ ငါးရာ ကိုယ်ယူက... မြဲအောင် ပေးထားသော လိပ်စာအတိုင်း ဆိုင်ထဲမှ ထွက်ခဲ့တော့၏။
လိပ်စာ အတိုင်း ရောက်ရှိ (၄၉) လမ်း ထိပ်ရှိ သမဝါယမ ဆိုင်တန်း သို့ ဝင်ခဲ့ရာ... ဆိုင်အတွင်းမှ မျက်မှန် ထူထူ နှင့် ပိန်ပိန် ပါးပါး... ပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်ုပ်အား စိုက်ကြည့်ရှု၏။
ဘာအလိုရှိပါသလဲ မိတ်ဆွေ

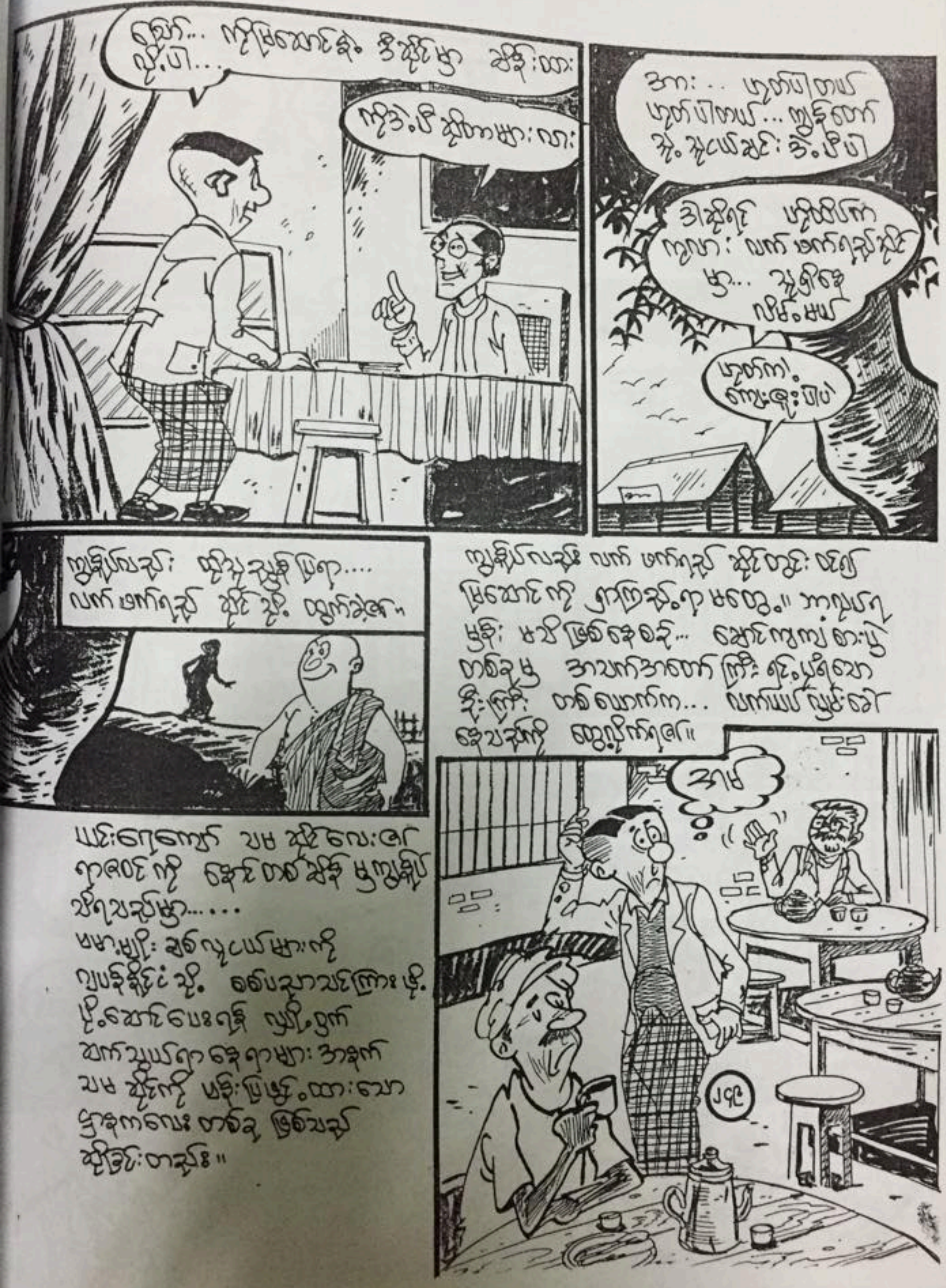
ဪ... ကိုမြသောင်နဲ့ ဒီဆိုင်မှာ ချိန်းထား လို့ပါ...
ကိုဒဲ့ပီ ဆိုတာများလား
အား... ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါတယ်... ကျွန်တော် အဲ့ သူငယ်ချင်း ဒဲ့ပီပါ
ဒါဆိုရင် ဟိုဘက်က ကုလား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ... သူရှိနေ လိမ့်မယ်
ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ
ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူ ညွှန်ပြရာ.... လက်ဖက်ရည် ဆိုင် သို့ လှမ်းခဲ့၏။
ကျွန်ုပ်လည်း လက်ဖက်ရည် ဆိုင်တွင်း ဝင်၍ မြသောင်ကို ရှာကြည့်ရာ မတွေ့။ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ ဖြစ်နေစဉ်... ထောင့်ကျကျ စားပွဲ တစ်ခုမှ အသက်အတော် ကြီး ရင့်မှုံ့သော ဦးကြီး တစ်ယောက်က... လက်ယပ် လှမ်းခေါ် နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
အမ
ယင်း ဂျော်ကော် ဘမ ဆိုင်လေး၏ ရာဇဝင်ကို နောင်တစ်ခါ မှ ကျွန်ုပ် သိရသည်မှာ..... ဗမာ့မျိုးချစ် လူငယ်များကို ဂျပန်နိုင်ငံ သို့ စစ်ပညာသင်ကြားဖို့ ပို့ဆောင်ပေးရန် လျှို့ဝှက် ဆက်သွယ်ရာ နေရာများ အနက် ဘမ ဆိုင်ကို မဒိုးပြမှု့ထားသော ဌာနကလေး တစ်ခု ဖြစ်သည် ဆိုကြပါတည်း။

ကျွန်ုပ်လည်း မိမိထက်အသက် အရွယ်ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်က... ခေါ်သည်ဖြစ်သဖြင့် မပီ တော်လည်း ထိုသူ၏စားပွဲသို့ ရောက်သောအခါ ထိုသူမှာ ဝမ်းသာအားရဖြင့်...
မင်း... ဘယ်တုန်းက ရန်ကုန်ရောက်သလဲ မောင်စိန်ရဲ့ အကောင်ပဲဟေ့..
ထိုင်ကွဲ့ ငါ့တူ
ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့
မင်းကိုတွေ့ချင်နေတာကွဲ့ အလေး... လေး..
အကျပ် ... ငါမေ့ပြီ
ဟုတ်... ဟုတ်... ဦးကြီး လူမှားနေပြီ ထင်တယ် ခင်ဗျ.... ကျွန်တော့် နာမည်က ဒဲ့ပီ ပါ
ဟား...ဟား...ဟား
လူကြီးကား သဘောကျစွာဖြင့် အတန်ကြာ ရယ်နေပြီးမှ ဟုတ်တိ ကြည့်ကာ ပြောလေသဖြင့်..... "
ဟောကောင်... ဒဲ့ပီ ငါ... မြစ်ဆောင် ပါဟ... အဖြစ် မမျက်နေ
အမ် မြ..မြစ်ဆောင်

ထိုအခါကျမှ ကျွန်ုပ်လည်း မြသောင် ရုပ်ပျက်သွားမှန်း ရိပ်မိလိုက်တော့၏။
မင်း ရုပ်ပျက်သွားတာ အတော် ဖိုရိုတာပဲ ကွ ငါတောင် မမှတ်မိဘူး ဗျို
မပိုလို့ ညီ မရှုံး မောင်... စုံထောက်တွေက... ငါတို့ပေါ်မှာ တွေလို့ ဒုလကြမ်း လိုက်ဖမ်း ပြီး ထောင်ထဲ ပို့နေကြတာ..
ဒီလို အရေးကြီးတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ... ထောင်ထဲ သွားပြီး အချိန်ဖြုန်းနေလို့ မဖြစ်ဘူးလေ... ဒီလိုပဲ ပုန်းရှောင်ရင်း ဟော်ရင်း တိုက်ရင်း ရှောင်ရင်း နေ့တိုင်း လုပ်နေရတာပဲ လေ
အော်.ပေါ့ကွ ပိပြောင့်ပဲ အတင့်မရှိဘဲ ပေါ့။ ဒါနဲ့ နိုင်ငံရေး အခြေအနေကရော ဘယ်လိုလဲ
ဖေဖော်ဝါရီ (၁၃) ရက်နေ့က... သခင်အောင်ဆန်းနဲ့ သခင် နုယ် ပါးဦး လွတ်သွားတယ် လေ
မင်း...ဂျပန်မုန်းတယ်လေ

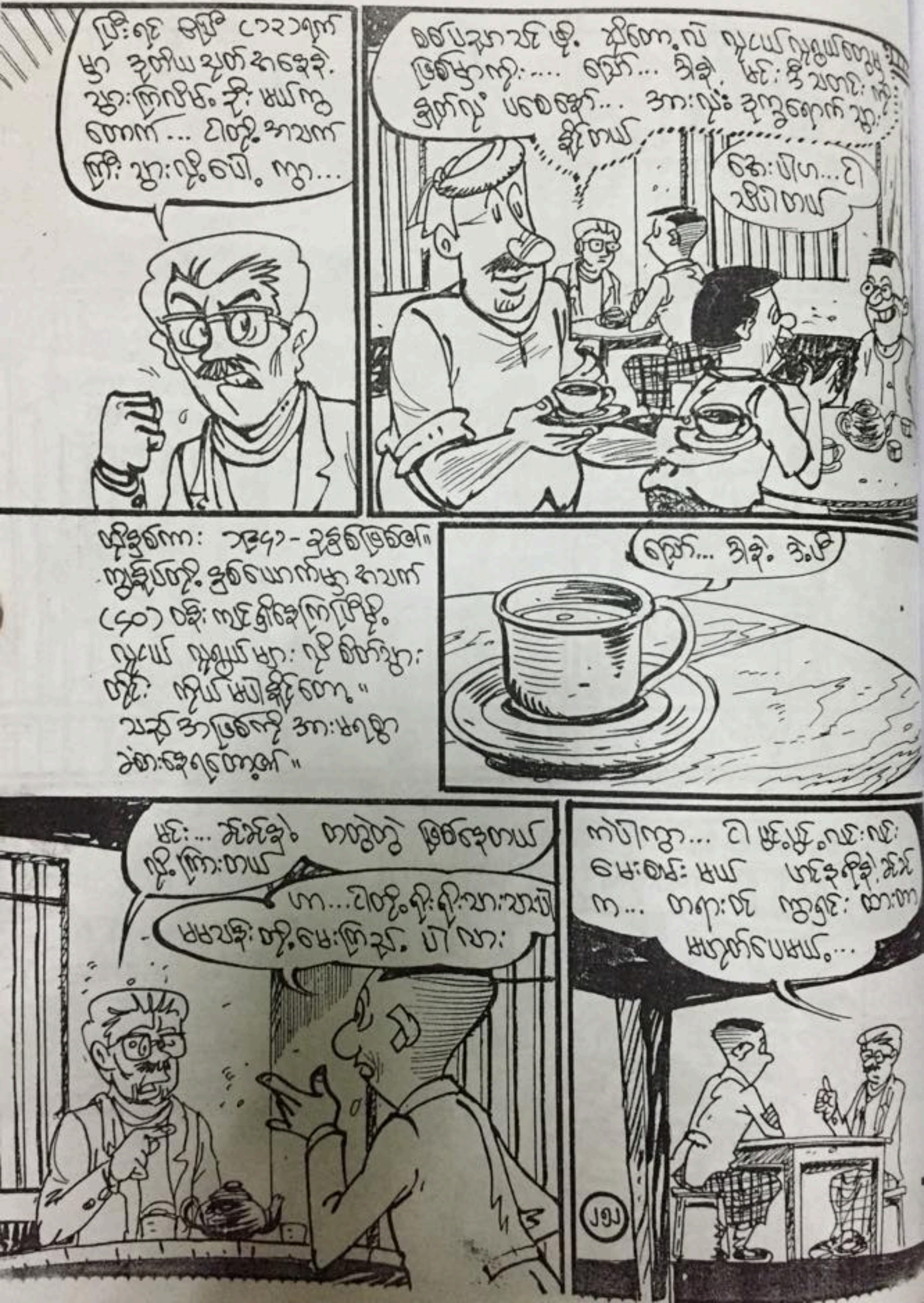
တောက်... ငါတို့အသက် ကြီးသွားလို့ပေါ့ ကွာ...
ကဲပါကွာ...
မဟုတ်ပေမယ့်...
ဟာ... ငါတို့ ရိုးရိုးသားသားပါ
မမသိန်းတို့ မေးကြည့်ပါလား

ဗ ကယ်တော့ လယ်ဆိုင်း မယားခိုး ဖြစ်နေပါပြီ... မင်း ဇိမ်ခံ့အပေါ် ဘယ်လို သဘောထားရှိလဲ... ဆိုတာ ငါသိချင်တယ်
မြသောင်စာချုပ်နဲ့ လယ်လုပ်သော အပေးကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ မျက်နှာ မပြဖြစ်နေတော့၏။ ဇိမ်ခံ့အပေါ်ထားသည့် ကတော့ အသေအချာပင်။
မင်း မဖြေနိုင်ဘူး မဟုတ်လား... မင်း မဖြေနိုင်ပေမယ့်... မင်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ စိတ်ကို... ငါသိပါတယ်ကွာ...
မင်း... ရန်ကုန် ကောက်ကတဉ်းက ဇိမ်ခံက ဟင်နရီနဲ့ ကျောင်းဖို့ ဝတ်လုံတွေနဲ့ စိတ်ဝင်စားတာ ငါသိရသလောက်တော့ ရှေ့လ လောက်ဆို ကျောင်း ဖြစ်ကြဖို့ များနေတယ်
အကယ်၍များ ဇိမ်ခံတို့ တရားဝင် ကျောင်း ပြီး သွားကြရင်....
နေပါဦး မြသောင်... မင်း ဘယ်လိုသဘောနဲ့ ငါ့ကို အကြောင်းတွေကို... ပြော... ပြောနေတာလဲ
၂၅၂

ဘယ်လို သဘောကလဲ ဆိုတော့ မင်း အခြင်းကို လက်ထပ် ယူနိုင်ပါ့ဦး မလား ဆိုတာ... သိချင် လို့ပဲ....
ဟာကွာ.... မ... မဟုတ်တာ... မြသောင်ရဲ့... ခု... ငါတို့ နှစ်ယောက်လုံး သူငယ် ချင်းတွေလိုပဲ... သဘော ထားကြတာပါ...
အဟင်း ဒါဆို... ဒါဆို မင်း ဘယ်တုန်းက ညှာတတ် လို့လဲ ခုမှ ဘာလို့ ညှာဖို့ ကြိုးစားနေရတာလဲ သူငယ်ချင်းရ
မြသောင်ရဲ့ စကားက ကျွန်ုပ် အကြိုက်ကို လက်ဖျား ဖြင်းဖြင်း တစ်ချက်လုံး ထိုး လိုက်သည်နှယ်...။ ကျွန်ုပ်လည်း အတန်ကြာ စဉ်းစား ခန့်ချိမ် နေပြီး ။
ကြောက်ခွဲ ရှာဖြင့် ပြောနေမိသော ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရင်း မြသောင်ကား ပက်ပြင်း တစ်ချက်ကို လေးတွဲ့စွာ မှုတ် ထုတ် လိုက်ပြီး။
အင်း... အခြင်းကို... ငါ ဘယ်တုန်းကမှ မမေ့ သလို... ခုထိလဲ ချစ်... ချစ်လက်စ မကုန် သေးဘူး ဆိုတာ... ဝန်ခံ ရမှာပါပဲ မြသောင်ရယ်
ဟူး... ကျေးဇူးသားပါ စကားတော့ ငါလည်း... မင်းနဲ့ငါ နှမအပေါ် သဘော ကြောက်ပေးမှာပါပဲလေ အင်း....
အီ... အီ...
ဂီး...
ဂီး...
၂၃၄

ကောင်းပါတယ်
ကျွန်ုပ်လည်း မြဲဆောင် လက်သို့ ငွေပေါ်ရာနှင့် ပြီး မကြာမီ မှာပင်ကလေး စကားတို့ကိုလည်း ပြောပြရင်း မြဲဆောင်နှင့် အတူ လက်တွဲ၍ ဆိုင်မှ ထွက်ခဲ့ကြရ။

ဒို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့်မြဲဆောင်လည်း ဓာတ်ရထားဖြင့် လာခဲ့ကြရ... လမ်းတခါး စတိုးဆိုင် လမ်း သို့ ရောက်သော် မြဲဆောင်က ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဆင်း သွား၏။
နောက်တစ်ချိန် ဘီအိုင်အေ တပ် ရန်ကုန်ကို သိမ်းပိုက် ပြီးချိန်မှ မြဲဆောင်သွားခဲ့ သောဗိုလ်အိမ် (အိမ် အမှတ်-၆၃) သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျဆုံးလေ ပြီးသော ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်မြ၏ နေအိမ် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သိရတော့၏။
မြဲဆောင်နှင့် တွေ့ပြီး သည့်နေ့မှ စကာ... ကျွန်ုပ်အဖို့ အိပ်မပျော်သော ညများ တိုးခဲ့ရပြီတည်း။ ကြိုးစားမေ့ဖျောက်ခဲ့ရသော မြဲမြဲ၏ ပုံရိပ်တို့ကား ယခုတဖန် ပြန်လည် ကြီးစိုး၍ နေပြန် ပါပြီကော...။
မြဲမြဲ ရယ်
ထိုအချိန်က ရန်ကုန်မြို့သည် တစ်ညလုံး လူသူ ပြတ်သည်မရှိ။ စားသောက်ဆိုင်များ၊ ဟိုတယ်များ၊ ကပွဲရုံများဖြင့် စည်ကားလှသလို ဓာတ်ရထားများကလည်း ရန်ကျော်၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ စမ်းချောင်း၊ တာမွေ မြို့နယ်များသို့ ညလုံးပေါက် ပြေးဆွဲနေပေရာ မအိပ်သောမြို့ ဟု ခေါ်လျှင် များအံ့ မထင်ပါတည်း။ မအိပ်သောမြို့တွင် ကျွန်ုပ် ဒဲ့ပီအဖို့လည်း အိပ်မပျော်သူ သံသရာတွင် အပါအဝင် လည်နေရပြီ တော့၏။
ဝေါ့

အဲဒါဂရေ… မမနဲ့ ဟန်နဲ့ တရားဝင် ကွာရှင်းပြီးကြပြီ၊ နေပြီးပြီလား
ဟင်.. အင်း မဟုတ်သေးဘူး မမသန်း… အင်း ဒါဆို မမတော့ သနားစရာပဲ
တစ်နေ့။ တိုင်းနေ့က ဆိုးတယ် ဝမ်းရဲ့ အကောင် မြန်ခဲ့ဆိုတယ် ကြိုက်ခဲ့မှု တစ်ချိန်းဖြတ်ခဲ့ ဟန်လို့ဆိုတဲ့အိမ်မှာ ယုံခဲ့ပြောသော ကွန်ရှိပ်ကို မမသန်းက စကားခ လာတဲ့။

အံမာ... ဒါသနား စရာမဟုတ်ပါဘူး မိမိက ဝမ်းတောင်း သာနေပေးတယ် ဟန်နဲ့ရှိနဲ့ ပြတ်ပြတ်သား သား ဖြစ် သွားတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့ဟ
အင်း ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲနော် မမသနီ
ဒါနဲ့ နင်... ကိုကို့ကို ဘယ်လို သဘောရ လဲ... ဒီမှ...
အာမ
မမသနီး၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားပြီ
ဘာ... ဘာကို ဘယ်လို သဘော ရမှာလဲ မမသနီးရဲ့
အသယ်လေး ဒို့ဗိုလ်ရယ် နင်တို့ အကြောင်း တို့တွေသိပြီးသားပါဟယ်၊ ရှက်မနေ စမ်းပါနဲ့၊ မနေ့ ကမှ အိမ်နဲ့တွေ့တာ ငါပြောလိုက်တယ် လင်သား မရှိတဲ့ မိန်းမများဟာ...
လောကမှာ မတင့်တယ်ဘူး လို့၊ အထူးသဖြင့် မိန့်မလို တခုလပ် မိန်းကလေးတွေ ပြောပါတယ်
သူ့ဘာကြံ့တော့ ကာပြောတယ် အမကြီး...ဖူး

ဘာတဲ့. ဘာတဲ့
ဟယ်
ဒိုင်း

ဟယ်... ဒီလို သူတို့ စစ်ဖြစ်ကြတော့ မှာပေါ့ နော်...
ဟုတ်တယ်
ဘာတွေ အကြောင်း ဆွေးနွေးလဲ

ဒါကြောင့် ငါ မင်းကို မှာရတာ ဂျပန်တွေလဲ မှာရင်း အဖြေကိုလဲ ချွတ်ယက်သွားတဲ့ အကြောင်း ပြောခိုင်းဖို့ လာခဲ့တာ..
ဟေ့... နေစမ်းပါဦး ငါ့ ကိုယ်ညွှန့် အံ့ကျိုး အကြောင်း သေချာရှင်းပြစမ်း ပါဦး ဟ...
ဒီလိုကွ ဒီဧပြီလ ခု သခင်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်တဲ့ ရဲဘော် သုံးကျိပ်နဲ့ ဂျပန်တပ်တွေ ယိုးဒယားနယ်စပ် ရောက်နေကြပြီ
ဟေ.
အခု မြန်မာပြည်ထဲ ဝင်တိုက်လာမဲ့ ဂျပန်တပ်တွေနဲ့ သခင်အောင်ဆန်း တို့ကို တို့ပမာ ခေါင်းဆောင်တွေက... ဖော်လမ်းပြ ကနေ့ သွား ကြိုကြိုလုပ်မယ် တဲ့ သွားတော့ သွား ကြပြီ
ဟုတ်လား
သခင်အောင်ဆန်းတို့ ဖွဲ့စည်းလာတဲ့ တပ်တွေ ဂျပန်တပ်တွေနဲ့ တို့ ဒီက လူငယ်တွေ ပူးပေါင်းပြီး နယ်ချဲ့ မျက်နှာဖြူတွေကို တိုက်ကြ တော့မှာကွ...
၂၆၃

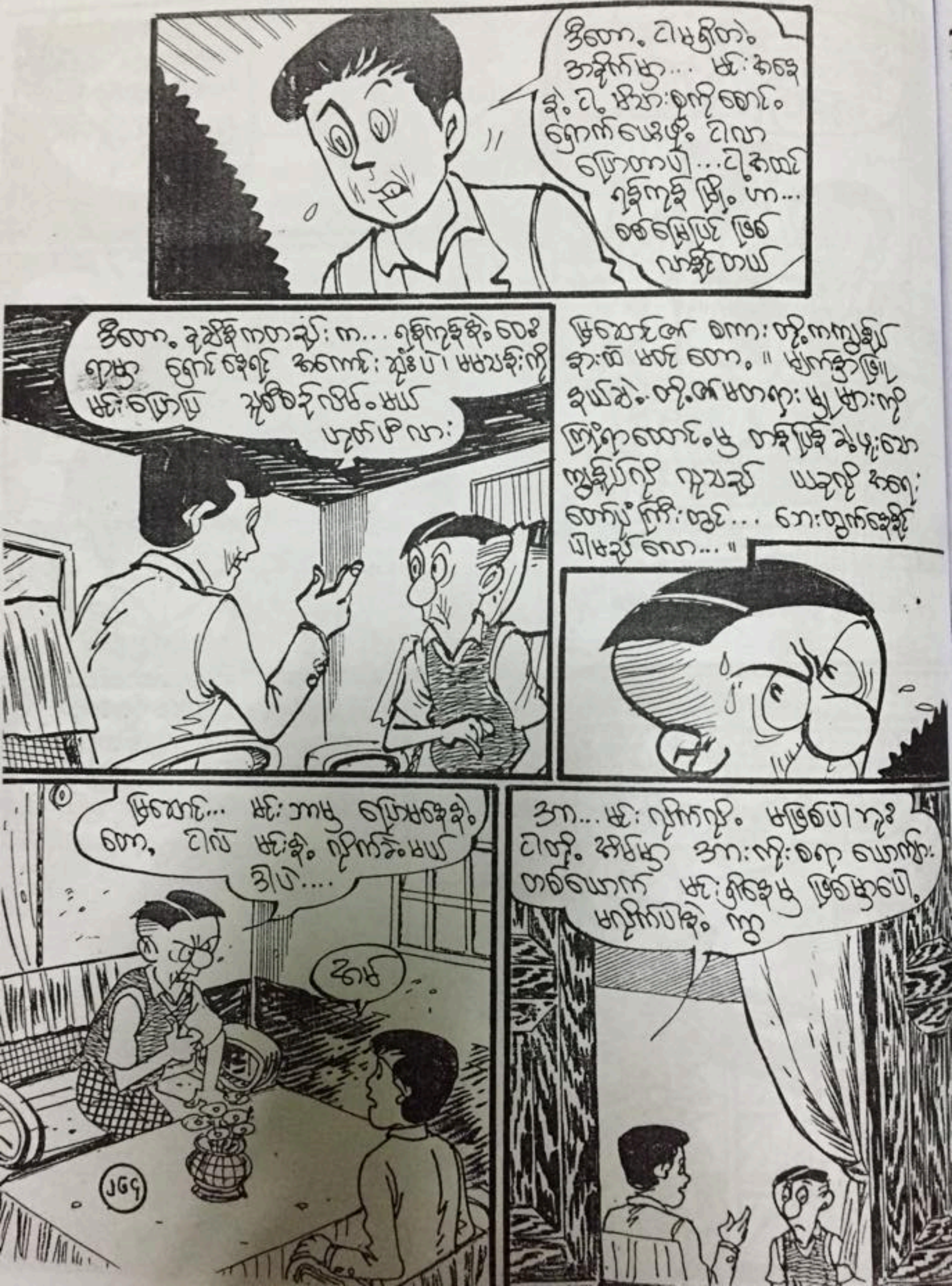
ဒီတော့ ငါမရှိတဲ့ အချိန်မှာ... မင်းအနေနဲ့ ငါ့ မိသားစုကို စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ ငါလာပြောတာပါ...ငါ့အထင် ရန်ကုန်မြို့ ဟာ... စစ်မြေပြင် ဖြစ်လာနိုင်တယ်
ဒီတော့ ခုဆိုရင်ကတည်းက... ရန်ကုန်နဲ့ဝေးရာမှာ ရှောင်နေရင် အကောင်းဆုံးပဲ၊ မမသန်းကို မင်းပြောပြ ... ဟုတ်ပါလား
မြသောင်၏ စကားတို့ကကျွန်ုပ် နားထဲ မဝင်တော့။ ... ယခုကဲ့သို့ အရေးတော်ပုံကြီးတွင်... အားထုတ်နိုင်ပါမည်လော...။
မြသောင်... မင်းဘာမှ ပြောမနေနဲ့တော့ ငါလဲ မင်းနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ် ဒါပဲ....
အာ... မင်းလိုက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး ငါတို့ အိမ်မှာ အားကိုးစရာ ယောကျ်ား တစ်ယောက် မင်းရှိနေမှ ဖြစ်မှာပေါ့ မလိုက်ပါနဲ့ ကွာ

မင်း မတရားဘူး မြသောင်... မင်း လုံးဝ မတရားဘူး ဟေ့ကောင်...
ဝါ့ အတိတ်သမိုင်းကို မင်း သိပ်သုံးပါ မြသောင် ကျောင်းသား သပိတ်ဆို... မင်းလဲ ပါခဲ့တာပဲ ပြီး... သေချာ ၊.... ချောက် ရေနံမြေသပိတ်တုန်းက ဆိုရင် မိုင် (၄၀၀) ကျော်ကို ခြေလျင်သွား ခဲ့တဲ့ကောင်ပါကွ...
ဝါဟာ... အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ လူ တော့ မဟုတ်ပါဘူး ၊ ဒါပေမယ့် ဝါ့ မိုင် ဝါ့လူမျိုး အတွက် ကြိုးစား နေရာ ကနေ ဒီနယ်ချဲ့တွေကို အပြင်ရှိ ပဟောက် အားတဲ့ ကောင်ပါကွ...
အဲဒီလို ကောင် တစ်မျိုး က ဒီနယ်ချဲ့တွေကို တို့မြေပေါ်က အပြီးအောင် ထုတ်ဖို့ ကြိုးကြတော့ မှတ်ထွက် နေပြီ ။ ဒီသား တစ်ခု ကို စောင့်ရှောင့် နေရမယ်တဲ့ လား ၊ မြသောင်... ဝါ့ နေရာက... မင်း ပဲ စဉ်းစား ကြည့် စမ်းပါဦး ကွာ...
ဟုတ်ကဲ့ပါပြီ ဦးလေး

မင်းကိုငါ တားမြစ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး ဒီ့ပြင် အကူအညီ တောင်းနေတာပါ
ဒီမှာ မြသောင်
တိုင်းပြည် အရေး အတွက် ဘယ် အရေးကမှ ပို မကြီး ပါဘူးကွ မင်း မိဘ ရဲ့ အတွက် မင်း တောင်းတဲ့ အကူအညီ ကို မပေးနိုင်တာ ငါ ဝမ်းနည်းပါတယ်
ဒါ...မင်း...ငါတို့ မိဘ ရဲ့ ဆောင်ရွက် ချက်တွေ ကို ကျေးဇူး
မင်း ဘယ်လိုပြောပြော
မင်းတို့ ရဲ့ ကျေးဇူး တရားတွေကို

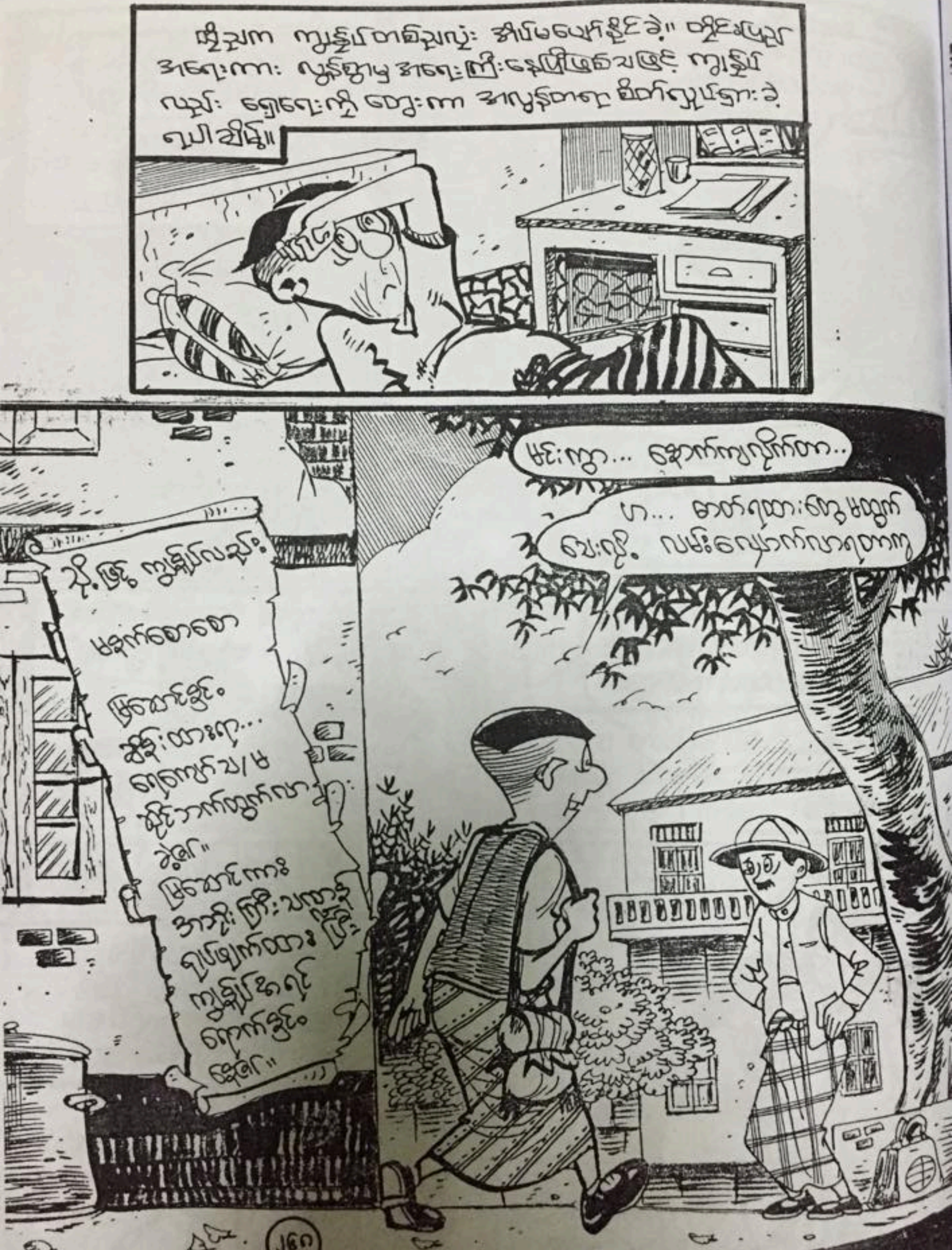
ထိုညက ကျွန်ုပ်တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့။ တိုင်းပြည်အရေးကား လွန်စွာမှ အရေးကြီးနေပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ရွေးရေးကို တွေးကာ အလွန်တရာ စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရပါသိမ့်။
မင်းကွာ... နောက်ကျလိုက်တာ..
ဟ... ဓာတ်ရထားတွေ မထွက်ပေးလို့ လမ်းလျှောက်လာရတာကွ
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း
မနက်စောစော
မြို့ဆောင်သို့
ဆိုးသားရှေ့...
ရကျော်ဘ/မ
ဆိုင်ဘက်လျှောက်လာ
ခဲ့ရ၏။
မြို့ဆောင်ကား
အချိုး ကြီး:သကော်
ပျော်ချက်ဘော ပြီး
ကျွန်ုပ်စိတ်ရှင်
လောက်သွင်း
နေ၏။

စိတ်ချပြီး သွားကြပါတော့ ... သူ အားလုံး စီစဉ်ထားမယ်တဲ့
ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဘူတာသို့ ဆင်းလာကြတော့၏။ ဘူတာ တစ်ခုလုံးကား ဂေါ်ရာစစ်သား၊ အင်္ဂလိပ်စစ်သား တွေနှင့် ပြည့်ကျပ်နေတော့၏။
မူလ ထို ... ထွက်ခွာမည့် ရထားနှင့် ... သောထိုနေ့ကား ၁၉၄၁-ခု... ဒီဇင်ဘာ (၁၁) ရက် နေ့ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ မှတ်မိ နေသေးတော့၏။
၂၆၉

လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ကားလမ်းများတွင်လည်း ကြည့်လေရာ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်မှ သံချပ်ကာများ စစ်ကားတန်းကြီးများကို တွေ့နေရ၏။ သူတို့ကား မြန်မာ့ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ စစ်တောင်းဘက်သို့လည်းကောင်း တပ်စခန်းချရန် ပြင်ဆင်နေကြလေပြီ...။
ကောင်းကင်ယံတွင်လည်း အင်္ဂလိပ် စစ်လေယာဉ်ပျံများ ပျံနေသည်ကို မကြာခဏ တွေ့နေရတော့၏။ စစ်ပွဲ ရှေ့ရေး ဒီမိုကား တစ်စ တစ်စ ပြောင်းနေလေပြီ။
ဒီနေ့ မင်း ဇိမ်ကို ဖြတ်သက်ရဲ့ လေးလား
အမ်
ဟု ဖြတ်သက်ရုံ အသိ မရှိပါဘူး...
နှစ်ဦးသား အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်သွားကြတော့၏။ မီးရထား ခုတ်သံ တဂျုံးဂျုံး ကား တောက်လျှောက်ရှေ့ ရှောင်ပြေး၍ ဖြစ်ပေါ်နေ အသံပြုနေ သလိုပါတည်း။

အခန်း ၃၄ ၊ အမည်သစ်ပေးခြင်း

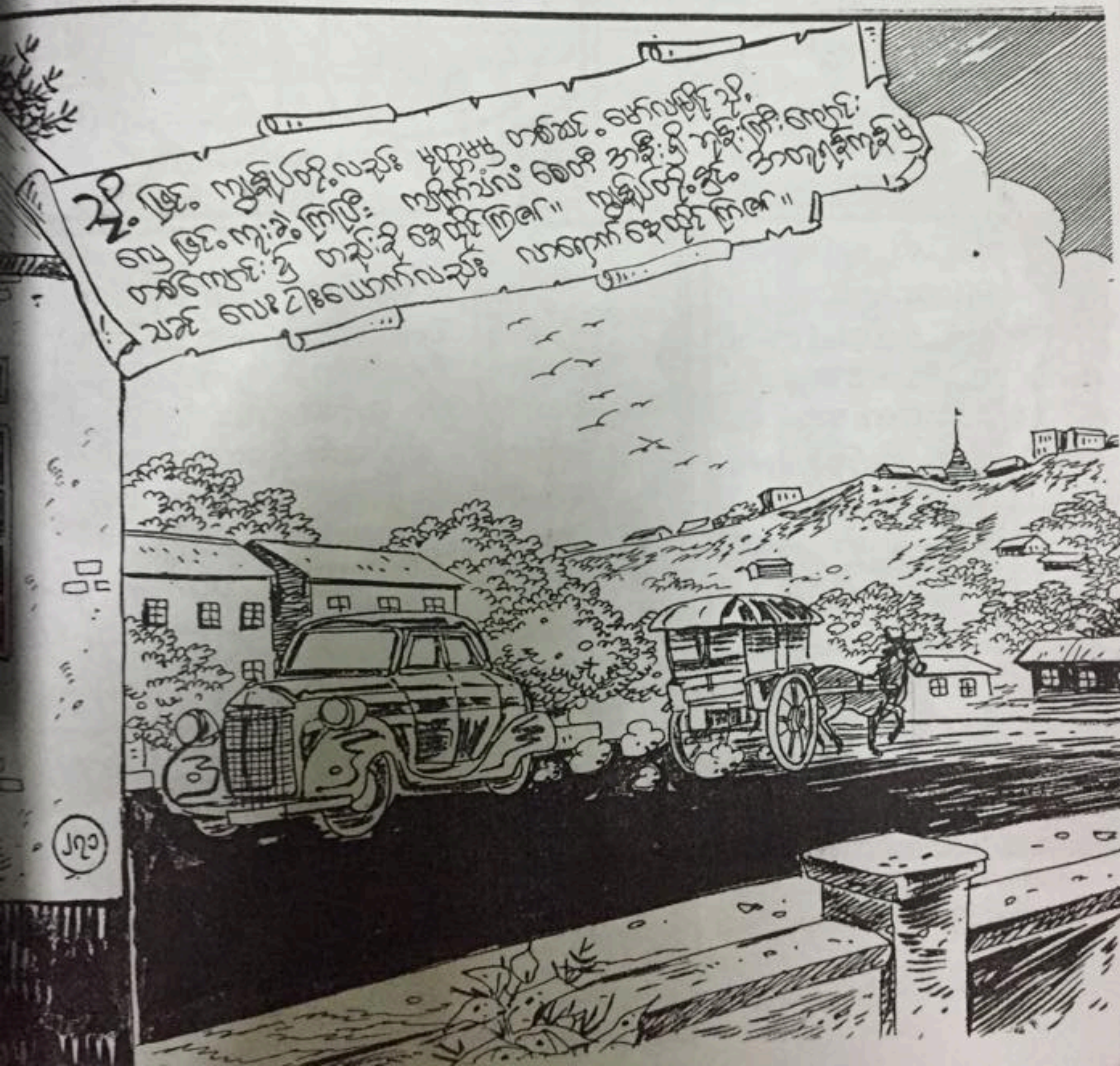

တို့ဗမာ အစည်းအရုံး ကခေါင်းဆောင် တွေ မော်လမြိုင် မှာ
ဟုတ်လား... ဒီမှာစုပြီး ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ
ဒီလိုလေကွာ လူငယ်တွေက... မော်လမြိုင်ကို သိမ်းပြီးရင်
တို့နိုင်ငံကို လွတ်လပ်ရေး ကြေငြာပေးမှာတဲ့ကွ...။ ဒါကြောင့် သခင်အောင်ဆန်းတို့ က... သင်္ဘောသား လုပ်ပြီး တို့ခေါင်းဆောင်တွေကို ဒီမှာ ယူပြီး
ပြီးတော့... မင်းကို...ငါ တစ်ခု ပြောစရာ ရှိသေးတယ် ငါက သခင် အဖြစ်နဲ့ နိုင်ငံရေး လုပ်နေတော့ ငါ့နောက်မှာ... အင်္ဂလိပ် စပ်ပုလိပ်တွေက နောက်ယောင်ခံလိုက် နေကြတယ် အခု တော်လှန်ရေးကာလမှာ...ငါ နာမည်တစ်မျိုးနဲ့ လှုပ်ရှားမယ်လို့ စိတ်ကူးတယ်

ဒီချိန်ကစပြီး ငါ့ကို သူရိန် လို့ပဲ ခေါ်ကွာ
ဟာ... သူရိန် ဝေါ့... ကောင်းသားပဲကွ ဒါဖြင့် ငါလည်းနာမည် စဉ်းစားပေးဦး
ဟာ... မင်းကနာမည် ပြောင်းစရာ မလိုပါဘူးကွာ မင်းကို ဘယ်သူမှ သိတာမှ မဟုတ်တာ
ဟာကွာ... သိသိမသိသိ ဒါဟာ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှားမယ့်ကိစ္စ၊ ငါလည်းနာမည် ပြောင်းချင်တယ်၊ မင်းစဉ်းစားပေး
မြဆောင်လည်း ကျွန်ုပ် နားပူနားဆာ လုပ်မှုကြောင့် ခေါင်းကို တဗြင်းဗြင်း ကုတ်မိ နေသည်။ အတန်ကြာစဉ်းစားပြီးမှ....
ဟေ့... စဉ်းစားရပြီ၊ မင်းနာမည် ပြောင်းချင် ရင်လဲ မင်းနာမည်ကို ဥက္ကာ လို့ပြောင်းကွာ၊
ကျွန်ုပ်လည်းထို ဥက္ကာ ဟူသော နာမည်ကို နှစ်သက်ရကား တော်လှန်ရေးကာလ တစ်လျှောက် တွင် ထိုနာမည်ဖြင့် သာ လှုပ်ရှားတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချမိသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ထို သို့ ဒို့ပိမှ ဥက္ကာ သို့ နာမည်ပြောင်းမိသဖြင့် ကျွန်ုပ်ဘဝဝယ် အစားထိုးမရသော ဆုံးရှုံးမှုကြီး ဖြစ်ပေါ်လာတော့ မည်ကို ထိုစဉ်က မိုးစဉ်းမျှ မသိတတ်နိုင်ခဲ့ပါတကား။ အော်... ကံကြမ္မာရယ်။
(ဒီဇိုင်-ဒို့ ဘယ်တော့ချကြမှာလဲ)

လူငယ်နီး ခင်ကို အလေးစီပြီးမှ တို့ ဘာလုပ်ကြရမလဲ ဆိုတာ သိမှာပေါ့ဟ... အဲ့ဒီ့...
ဟုတ်လား၊ ဒီပါဘူးကွာ... ငါကတော့ ဆိုးပါ့ မိတ်ဆွေ နေတယ်ဟေ့ ဟား ဟား ဟား
သွားပြီးနောက်... ၁၉၄၁-ခု- ဒီဇင်ဘာ (၂၃) ရက်နေ့၌ ရန်ကုန်မြို့ကြီးကို လေယာဉ်ဖြင့် ဗုံးကြဲကြောင်း သတင်းရရှိတော့၏။
မြသောင်ရေ အဲ..မှတ်ပေါ့ သူမိန့်...
ရန်ကုန်မှာတော့ ဗုံးတွေကြဲနေပြီတဲ့ကွ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ
ဘာလုပ်ရမလဲကော ရမှာလဲ ကိုယ့်မိသားစု ဘေးကင်းပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းရုံရှိတာပေါ့ကွာ...
ဗုံးအန္တရာယ်၊ စက်သေနတ်အန္တရာယ်တို့ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၍ ... မြသောင်တို့မိသားစု ... တို့မိသားစုအတွက် ... ဆုတောင်းရုံမှလွဲ၍ ဘာမျှ ... တတ်နိုင်ပါ...
ဟင်း
၂၇၄

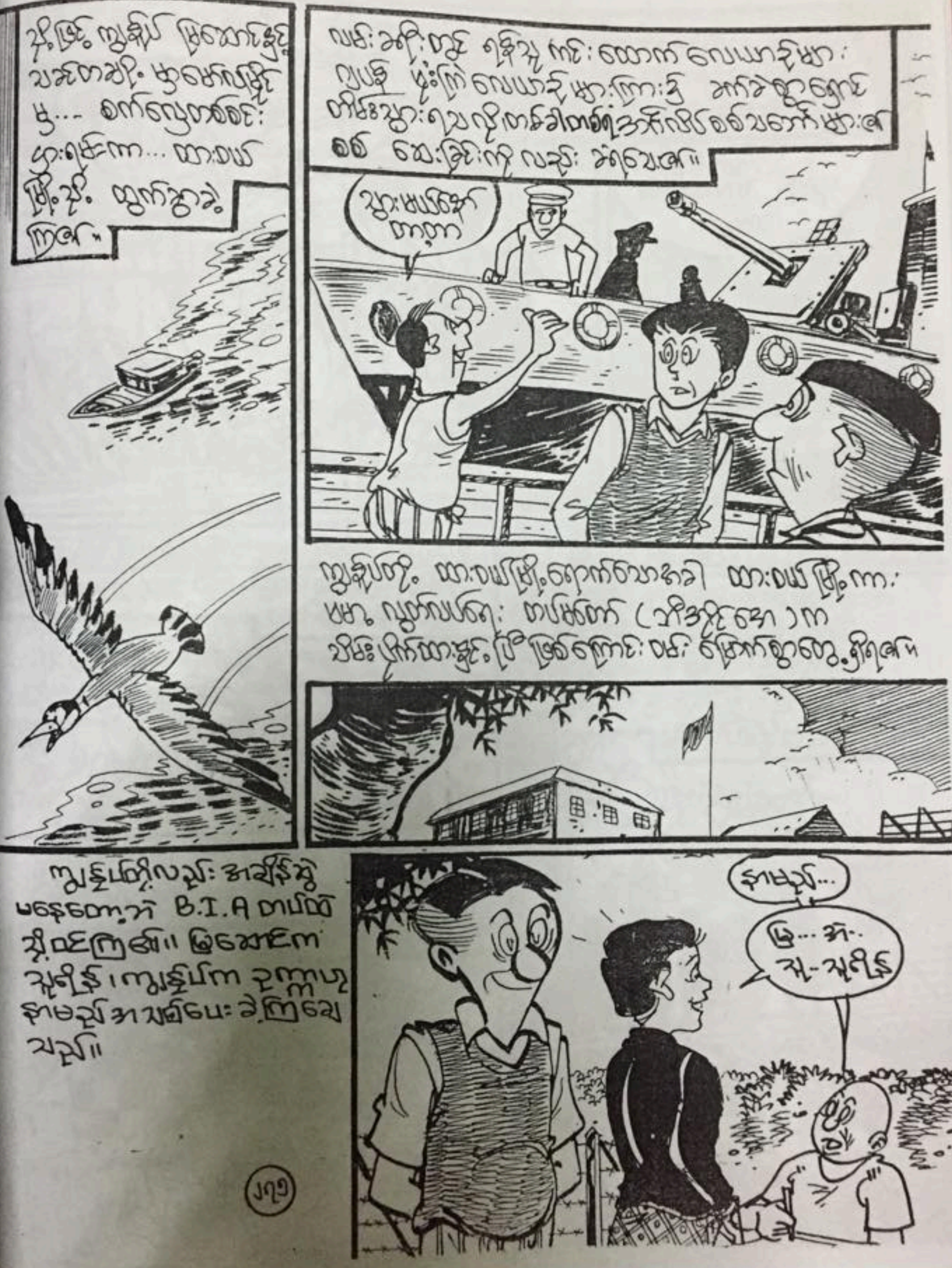
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် မြသောင်နှင့် သင်္ဘောသို့ မပြန်မီမှ... စက်လှေတစ်စင်း ငှားရမ်းကာ... ထားဝယ်မြို့သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြလေ၏။
လမ်းခရီးတွင် ရှိသော ကင်းထောက် လေယာဉ်များ ဂျပန် ဗုံးကြဲ လေယာဉ်များကြား၌ အင်္ဂလိပ်ရှာဖွေရေး တပ်သားများ ရှာလိုက်... အင်္ဂလိပ်စစ်သင်္ဘောများ၏ စစ်ဆေးခြင်းကို လည်း ခံရလေ၏။
သွားမယ်နော် တာတာ
ကျွန်ုပ်တို့ ထားဝယ်မြို့ရောက်သောအခါ ထားဝယ်မြို့ကား မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော် (ဘီအိုင်အေ) က သိမ်းပိုက်ထားနှင့်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း မြောက်စွာတွေ့ရှိရ၏။
ကျွန်ုပ်တို့လည်း အချိန်ဆွဲ မနေတော့ဘဲ B.I.A တပ်ထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ မြသောင်က သူရိန်၊ ကျွန်ုပ်က ဥက္ကာဟု နာမည်အသစ်ပေးခဲ့ကြလေသည်။
နာမည်...
မြ... အ.. သူ.. သူရိန်

တစ်
နှစ်
သုံး

ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်တန်းနည်းပြများ မှာ ထားဝယ်စစ်ကြောင်းကို ဦးဆောင်ချီတက်လာခဲ့သူ ပဒ် လူဝ (ဗိုလ်လက်ျာ) နှင့် ပဒ် ကျမ်း (ဗိုလ်လရောင်) တို့ဖြစ်ရာ၊ သူတို့နှင့်အတူ ကျပန်ဗိုလ်ကြီး (ကာဝါကြိမ) တယ်လည်း ပါဝင်ကြောင်း သိရ၏။
တပ်ဖွဲ့ ဘယ်လှည့်
တပ်ဖွဲ့ အမြန်လျှောက်
ကျွန်ုပ်တို့အား သင်တန်းမှာ ဆုံး လေးရက် အတွင်း ဦးပြီး ... အရေးကြီး ... ဝေးနက် ... အမိန့်ပေး သံကို နားလည်တတ်ရုံ မျှ လုံလောက်ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါ လော။
တပ်ဖွဲ့ သတိ
သင်တန်း ဆင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်သော... ကျွန်ုပ်တို့ အား ကာကီ ရောင် ယူနီဖောင်းနှင့် လက်နက် များ ထုတ်ပေး၏။ ယူနီဖောင်း ဆိုသော်လည်း အပေါ် အင်္ကျီ သာရ၏ အောက်ပိုင်း အတွက်မူ မိမိ ဝတ်မြဲ ပုဆိုး သာတည်း။
ကျွန်ုပ်မှာမူ မြဲဆောင်ပေးသော ... စစ်သား မာန်တင်းနေတော့၏။
ဟ!..
၁၇၇

ဘီအိုင်အေ တပ်သားသစ်များ ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့ကို ယိုးဒယား (ထိုင်း) မှ မြန်မာ ပြည်တွင်းသို့ ဘီအိုင်အေ တပ်ချီလာစဉ် ကပင် ပါလာခဲ့သော... ဘီအိုင်အေ... တပ်သား များနှင့် ပူးပေါင်း လိုက်ပြီး ကျောင်းဝင်းကြီး အတွင်း၌ နေရာချ ထားလေ၏။

မှတ်ချက်။ ဘီအိုင်အေ တပ်ကို ယိုးဒယား ပြည်တွင် စတင် ဖွဲ့စည်းခြင်း ဖြစ်ရာ... ထိုအချိန်က ယိုးဒယားရောက် နေသော မြန်မာ မျိုးချစ်များက ပထမဆုံး သော... ဘီအိုင်အေ တပ်သားများ ဖြစ် လာခဲ့ကြပေ၏။

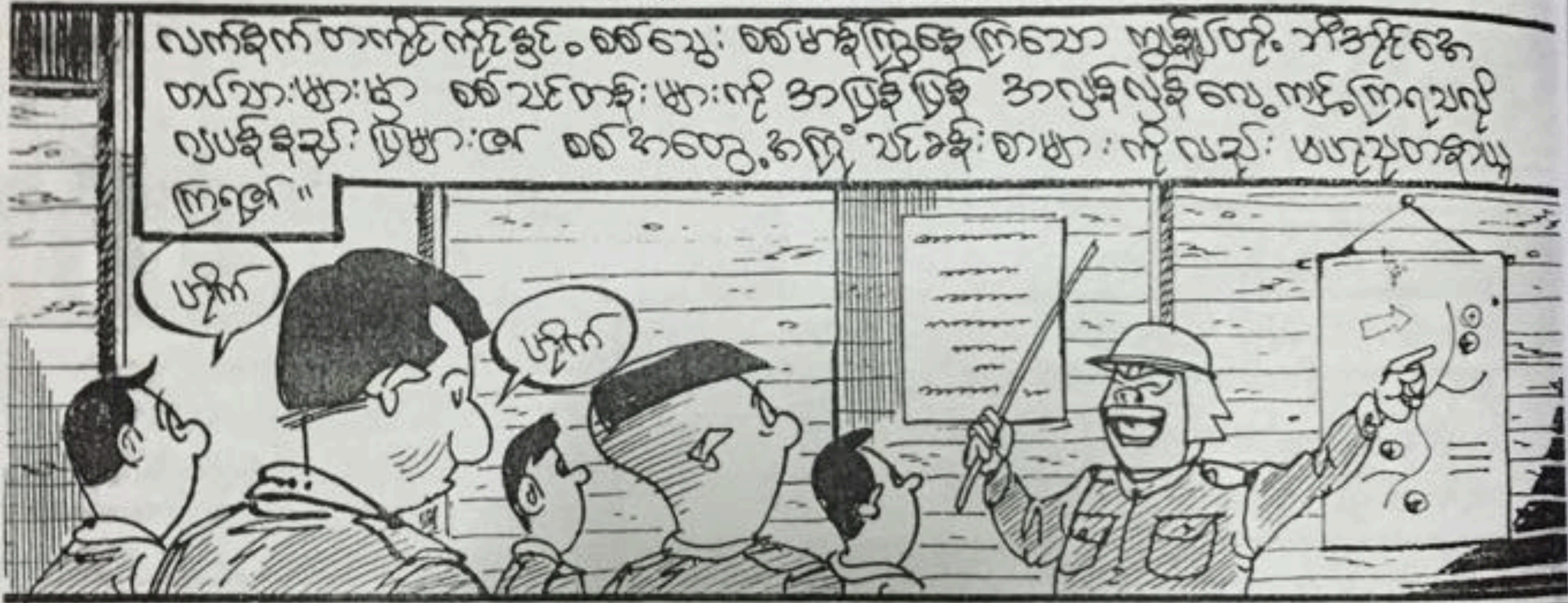

မြသောင်ကား သင်တန်း ဆင်းပြီး ကတည်းက ဘီအိုင်အေ တပ် အရာရှိများ၊ ဂျပန်စစ်ဗိုလ် များနှင့်သာ အလုပ်ရှုပ် နေသည်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့်ပင် အတွေ့အဆုံ မရှိ သလောက် ပေတည်း။ မြသောင်သည် သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်ကို ပင်ဖွင့် မပြောနိုင် သော လျှို့ဝှက် ကိစ္စများကို တာဝန်ယူထမ်း ဆောင်ရသော သူလျှိုတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကိုမူ ကျွန်ုပ် နောက်မှ သိခဲ့ရတော့၏။

အခန်း (၃၅) B.I.A တပ်သို့ဝင်ရောက်ခြင်း

အသက် (၅၀) အရွယ် ပိန်ပိန်ပါးပါး ဖြစ်သော်လည်း လူငယ်တစ်ဦးနှင့် မခြား ပေါ့ပါးသန်မာလှ သဖြင့် အားလုံးက ချီးကျူးထားရသော ဦးဂ အမိုးကြီး ပါတည်း။
တို့ ဦးကာစိကွ တောင့်ထား
အမိုးကြီး တောင် မနိုင်ဘူး လား ဟချက်ကြီးရ...
ဟေ့ကောင်တွေ... ယောကျ်ားပေါင် ဆိုတာ... ဒီလို မျိုး မှကွ... ကြည့်ထားကြ ဘယ်... မင်းတို့ပေါင်တွေက ပေါင်ဖြူကြီးတွေနဲ့ မိန်းမပေါင်တွေပါ ဟ...
ကြားမနေ့စမ်းပါနဲ့ အာကစ်ရာ ဦးကွေး ထိုးတယ် ဆိုတာ... ဟို လူဆိုး က... လူဆိုက်တွေမှ လုပ်တဲ့ အလုပ်ပါဗျ မသိတာကျနေ တာပဲ
“ နှင့်ခင်မကာကျား လူဆိုက်ပါလား ” ခွေးမသားတွေ
ဟား... ဟား ဟား
ဦးကွေးတပြုံပြုံနှင့် ဂုဏ်ဖော်တတ်သော အာကစ်နှင့်ရဲဘော် လေးများကိုမှုသံ သုံ့တို့ ကား
မကြာခဏ ကြားကြရသော စကားများတည်း။
တစ်ခါတုံ့တွင်...
ကြွဒို့ လက်ရေး။

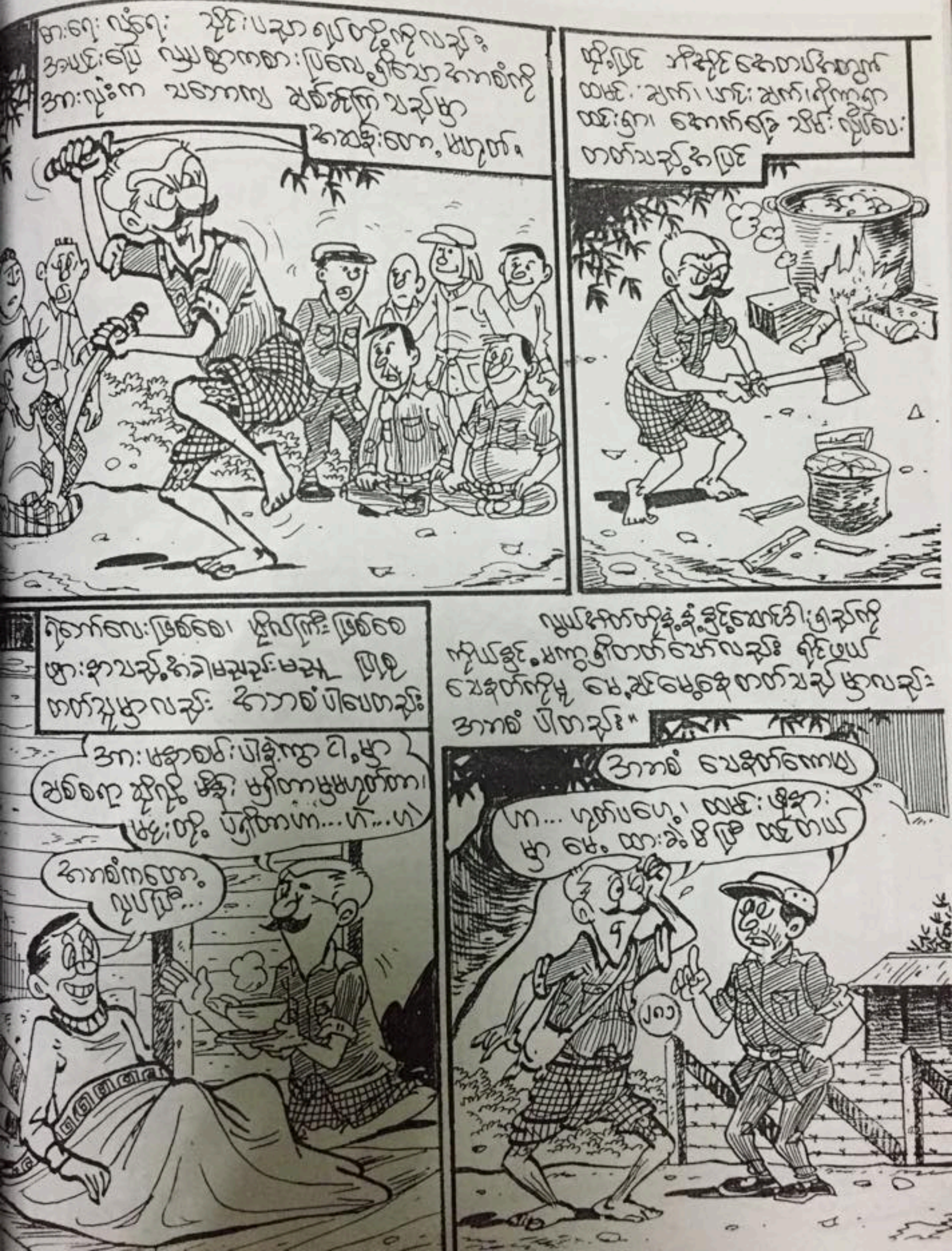

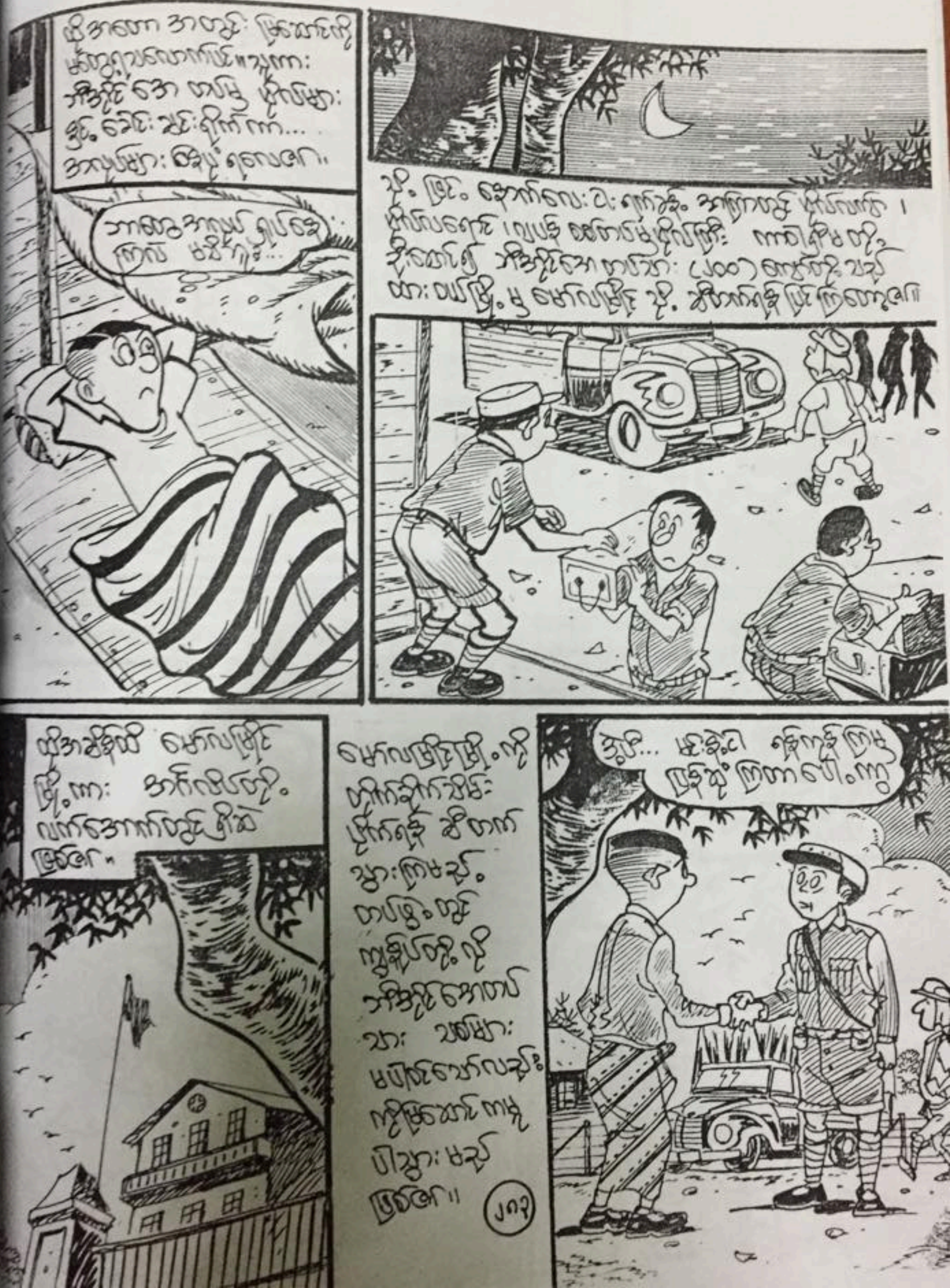
ထိုအခါ အာကာ အာတွင်း မြို့သားတို့ မကြားဝံ့ လောက်ပါပြီ။ သူကား ဘီအိုင်အေ တပ်မှ ဗိုလ်များ နှင့် ဒေါင်း သည်းရိုက်ကာ.... အတွေးများ ဖြင့် ရှိနေလေ၏။
သို့ဖြင့် နောက်တလ ဝါးရက်နေ့ အကြိုတွင် ဗိုလ်ပါလက် ၊ လျပန် စစ်ဗိုလ်မှူးကြီး ဦးဆောင်၍ ဘီအိုင်အေ တပ်သား (၂၀၀) ကျော်တို့ သည် မြို့မှ မော်လမြိုင် သို့ ချီတက်ကြလေ၏။
ထိုအချိန်ထိ မော်လမြိုင် မြို့ကား အင်္ဂလိပ်တို့ လက်အောက်တွင် ရှိသေး ဖြစ်၏။
မော်လမြိုင်မြို့ကို တိုက်ခိုက်သိမ်း ပိုက်ရန် ချီတက် သွားကြမည့် တပ်ဖွဲ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘီအိုင်အေ တပ် သား သစ်များ မပါဝင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်သော် ကား ပါသွားမည် ဖြစ်၏။
ဪ... မင်းနဲ့ငါ ရန်ကုန်ကြမှ ပြန်ဆုံကြတာပေါ့ကွ

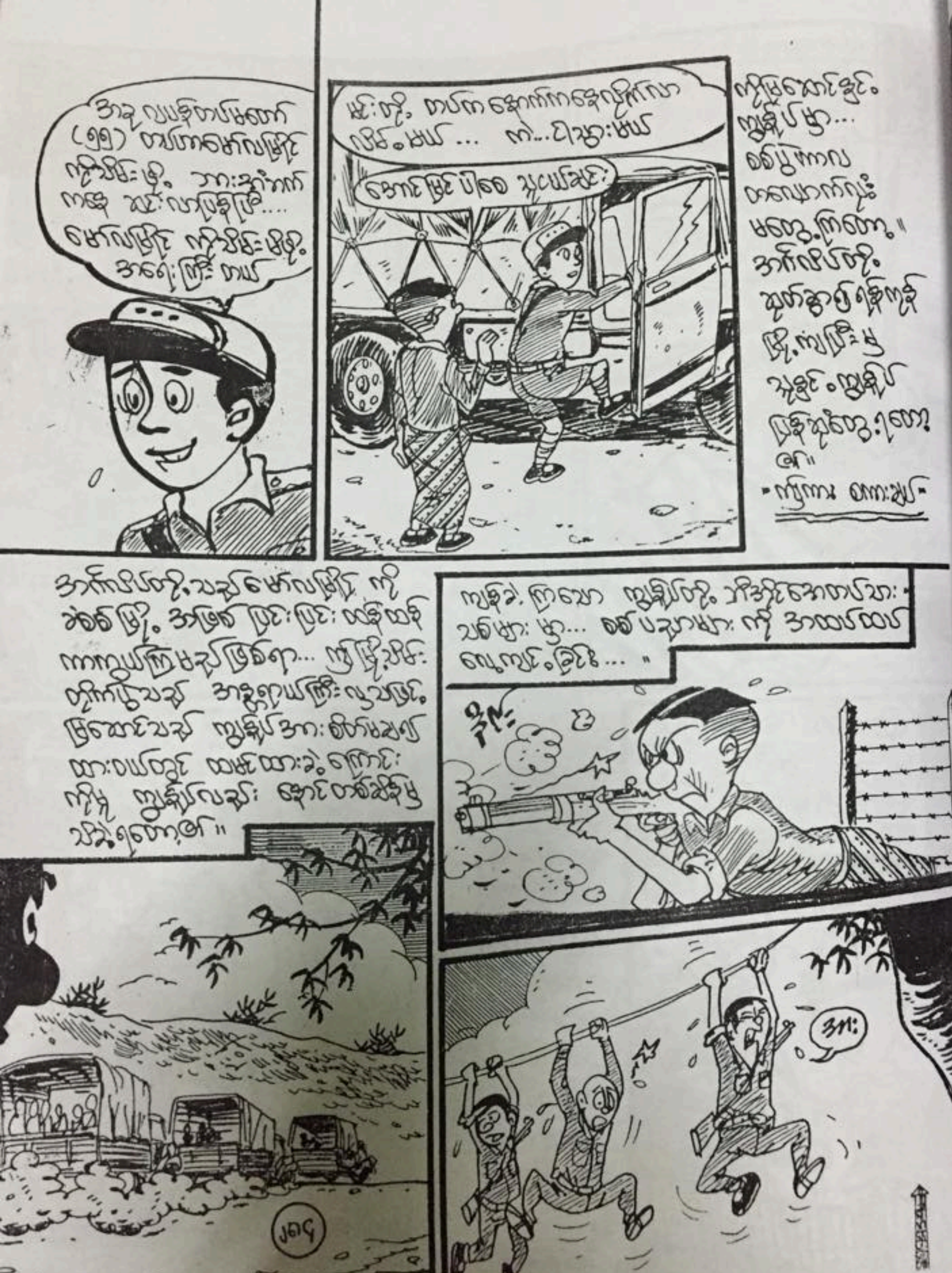
(၅၅) တပ်ဖွဲ့ မော်လမြိုင် ကိုသိမ်းမှု့ ဘားအံ ကနေ ... မော်လမြိုင် ကိုသိမ်းမှု့ အရေးကြီး တယ်
မင်းတို့ တပ်က နောက်ကနေလိုက်လာ လိမ့်မယ် ... ကဲ...ငါသွားမယ်
အောင်မြင်ပါစေ သူငယ်ချင်း
ကိုမြဆောင်နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ... စစ်ပွဲကာလ တလျှောက်လုံး မတွေ့ကြတော့။ အင်္ဂလိပ်တို့ ဆုတ်ခွာစဉ်က မြို့ကျပြီးမှ သူနှင့်ကျွန်ုပ် ပြန်ဆုံတွေ့ရတော့၏။
-ကြားကာလ စကားချပ်-
အင်္ဂလိပ်တို့သည် မော်လမြိုင် ကို စွန့်ခွာ၍ အမြန် ပြေး၊ ပြေး၊ ကာကွယ်ကြမည် ဖြစ်ရာ... ကျိုက်မြို့သိမ်း တိုက်ပွဲသည် အရေးကြီး လှသဖြင့် မြဆောင်သည် ကျွန်ုပ်အား စိတ်မချ၍ ထားခဲ့ကြောင်း ကိုမှု ကျွန်ုပ်လည်း နောင်တစ်ချိန်မှ သိခဲ့ရတော့၏။
ကျန်ခဲ့ကြသော ကျွန်ုပ်တို့ တပ်သား သစ်များ မှာ... စစ်ပညာများ ကို အထပ်ထပ် လေ့ကျင့်ခြင်း... ။
ဒိုင်း
အား

အမိုးအားရှယ် ဆရာစံ ထံမှ သိုင်းပညာရပ်များကို သင်ယူခြင်းဖြင့် အမိုးတို့ကို ကုန်လှန်စေရာ။
ဟေ့ ဒဂုံသားတွေ မာန်ရှိခဲ့ ပုံရှိခဲ့ လူပျိုကြီး ဆမ်းပါကွ ငါ့ညီး! မြို့မတွေကျွေး တယ်
ရန်ကုန်မှ လာကြသော ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ကို အဘစံက ဒဂုံသားတွေ ဟုပင် ခေါ်လေရာ။
ဟင်း... ဒဂုံသားတွေဆိုတော့ သူဌေးသားတွေပါကွ... ချောချော လေးတွေနော တဲ့! ကောင်တွေ
အခုတို့ ဆီမှာ ဒုက္ခဟန်နေတယ် ဆိုတာ ဒဂုံမှာ အမှုအခင်း ဖြစ်လို့ လာရှောင် နေကြတာ သေပါရဲ့ ကွာ... နော်
ဟာမ
အဘစံ၏ စကားက ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ကို ဓားကြီး လိုက်သလို ဖြစ်သွားရှာ၏ မဟုတ်မဲ့ စိတ်ရှိသော ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်တွင် ထောင်းခနဲ ဖြစ်သွားပြီ
ဒီမှာ ဆရာစံ ဆရာစံ စကားကို ပြန်ရုပ်သိမ်း လိုက်ရင် ကောင်းမယ် ဗျ....

အဘခံဘုံးလည်းသားဖိုးက... ကျုပ်တို့ ဦးဦး ဓားပြတွေ မသူတော်ကြီး တိုင်းပြည်ရဲ့ လူမျိုး အသက်အသက် ပေးဖို့ အုံးဖြစ်သွားပြီး လို့ဒီကို ရောက်လာတာ၊ ကြောင်တွေမှ မှတ်သား...
အိုမှာ... စကား ကိုကြံမယ် ဦးဦးနေတာ၊ ကောင်တွေ မြဦး လူပြိန်း ဘဲ တာမှ ဓားကိုထုတ် ကြည့်လိုက်ဦး မြန်မာ့ ဝေမှ ဒီတာ မှတ်သား
တရုန်းရုန်း တရွဲရွဲ ဖြစ်နေတော ကျုပ်ကို ကြည့်ရင်း အဘခံ ကား သဘောကျသွားဟန်ဖြင့် တဟဲဟဲ ရယ်မောရင်း...
မင်းတို့ကို မင်းသင်အောင်ဝတာပါ ဒီတုံးသားရယ် ဦးဦး ဓားပြဆိုရင်... ဒီလိုအသိုင်းမျိုး သိပ်ကြိုက်ပေါ့. တွေ့ပြီးတော့ တော်တော်ကြာ လက်သမားဆိုင်တော့ နေကြပြီ ပေါ့ကွာ... ဒီတော့ ထဲ လာဝင်နေရတာမှာရှိပါ ကုန်း ဝါသိပါတယ် ဒီတုံးသားရယ်
ဟွန်း
အမယ်လေး မိတ်က ... ငါ့လိုကောင်နဲ့ လာ တွေ့နေပါလား

ကျွန်ုပ်ကသာ အသည်းပေါက်မတတ်ရှိသော် လည်း ဒေါက်တာကြီးကား ပြုံးပြီး နေမြဲ သာတည်း။
ဟေး... ဒဂုံသားတွေ အိပ်ပလား ကွ
အိပ်ပြီဗျို့
ဟို ဒဂုံသား ဥက္ကာ အိပ်ပျော်အောင် အိပ်ဆော် ကောင်မလေး အကြောင်း ဆိုပြီး စဉ်းစားမနေနဲ့ ဟေ့။
နောက်တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့ မော်လမြိုင်သို့ ထွက်ရန် အမိန့် ရောက်လာသဖြင့် ပြင်ဆင်နေစဉ် အဘ တစ်ယောက်က ချွေးသံရွှဲဖြင့် အုန်းသီးများ ထမ်းကာ ရောက်လာတော့၏။
ဟေ့... ဒဂုံသားတွေ
မင်းတို့လမ်းမှာ စားဖို့ ဒါ အုန်းသီး တွေ ဆိုက်လာပဟေ့. ပူသွားကြ ပေါ့... ဟို ဒဂုံသား ဥက္ကာ မင်းကလူကြီးလဲ ဖြစ်တယ်
ဆရာစံ သူ့ပြန်တုန်းက လဲ အဖေ့ အကြံ့ဖြိုးသား ဆိုတော့ ကောင် လေးတွေကို ဂရုစိုက်ကွာ.. ကြားလား ငါတို့ တပ်ရဲ့ နောက်နှစ်ရက် သုံးရက်ဆို မင်းတို့နောက်လိုက် ရမှာကွ၊ မော်လမြိုင်က ကြိုကြ ပေါ့ကွ ဟုတ်ပလား
စိတ်ချပါဗျာ
အဘစံ အတွက် မော်လမြိုင် သူလေး တစ်ယောက်နဲ့ ကို ကြိုနေပါ့မယ်ဗျ ဟား...ဟား...ဟား
ဟာ... ငွေးမသားတွေ ဟား...ဟား

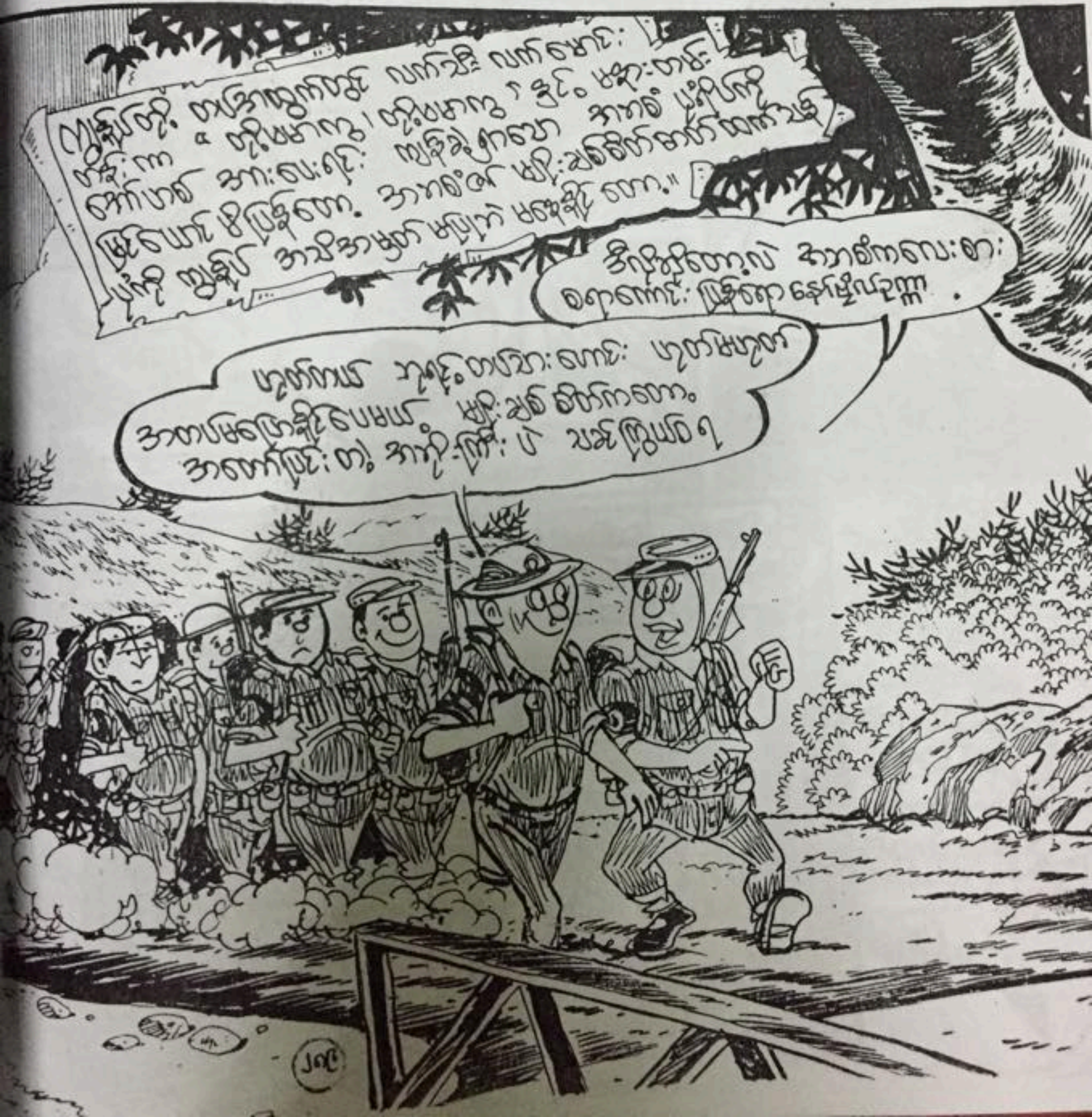

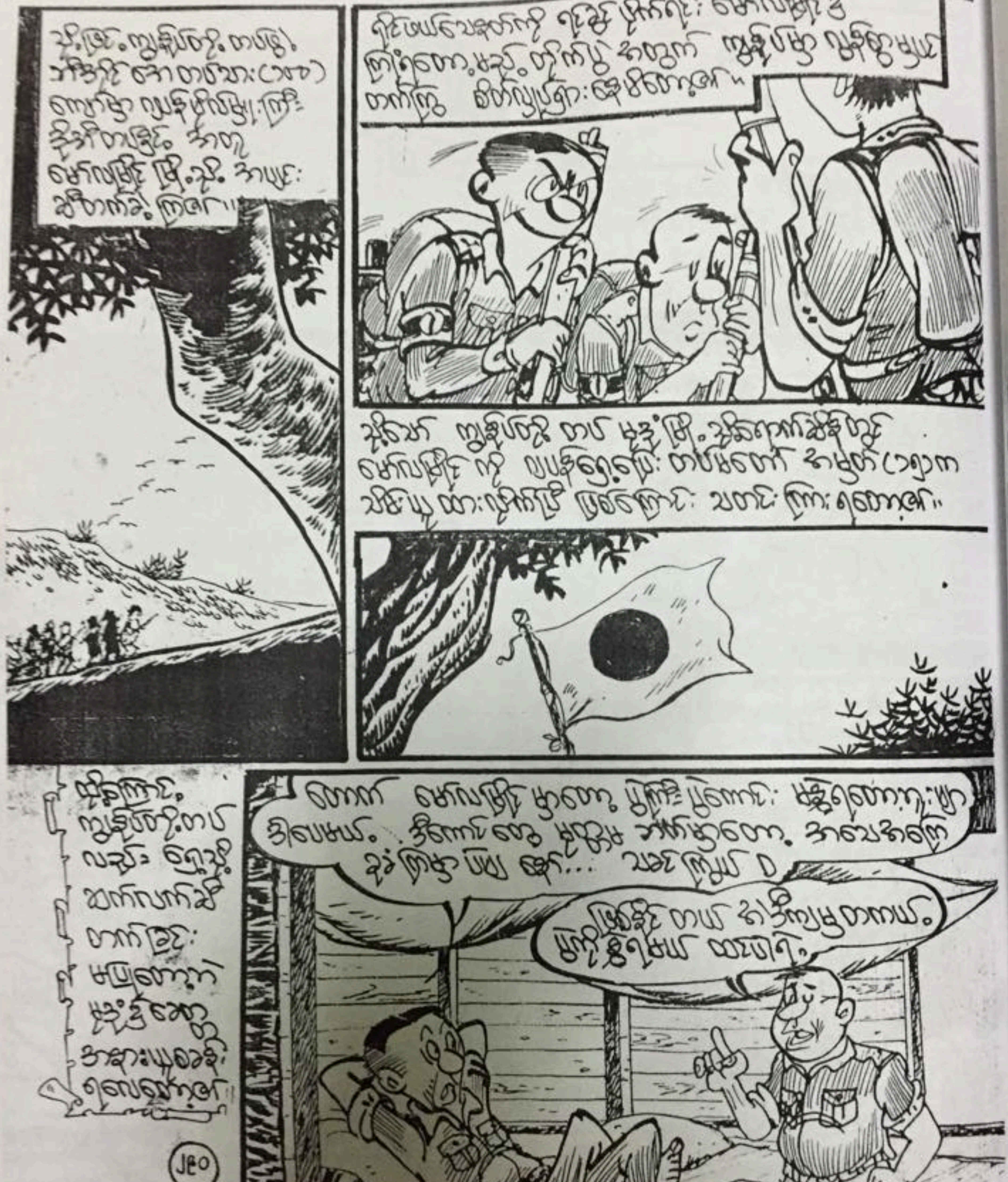

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ခွဲ သည် တောတောင်များ (၁၀၀) ကျော်မှာ ဂျပန်ဗိုလ်မှူးကြီး ... မော်လမြိုင် မြို့သို့ ... တက်ခဲ့ကြရ၏။
... မော်လမြိုင် ... တိုက်ပွဲ အတွက် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ... တက်ကြွ စိတ်ဓာတ်များ ... ၏။
သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ တပ် ... မော်လမြိုင် ကို ... တပ်မတော် အမှတ် (၁၅) ... သိမ်းယူထား ... ဖြစ်ကြောင်း သတင်း ကြားရသောအခါ။
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့တပ် လည်း ရှေ့သို့ ဆက်လက်ချီ တက်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ ... အနားယူခွင့် ရလေတော့၏။
တောက် မော်လမြိုင် မှာတော့ ... ဒီကောင်တွေ ... သဘင် ...
... ရှိမယ် ထင်ပါရဲ့

ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်အားကိုးခဲ့သော ဂျပန်များကို ... ခေါင်းဆောင်များသည် မော်လမြိုင် ... ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေတော့၏။ အကြောင်းမှာ
ဂျပန်များသည် မလကာ မော်လမြိုင်ကျမှ လွတ်လပ်ရေးပေးမည်ဟု ကတိထားခဲ့ပေမယ့်
မော်လမြိုင် ရောက်ခဲ့ လွတ်လပ်ရေး ကြေညာပေးမယ်
တကယ်တမ်း မော်လမြိုင်ကျ သော်လည်း လွတ်လပ်ရေး ဟူသော စကားကို လေသံမျှ မဟတော့ဘဲ၊ မော်လမြိုင်ကို စစ်အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့၏။
ဂျပန်များ ကတိမတည်ခြင်း ... ဆိုသော စကားများကို ... ကျွန်ုပ်တို့ကြား မဆုံး ဖြစ်နေခဲ့သော်လည်း။
ဟုတ်တယ်
ထိုစဉ်ကမှ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စစ်တိုက်ဖို့ မှလွဲ၍ အခြားနည်းလမ်း ... လွတ်လပ်ရေး ရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားခဲ့ကြသည်။
ယူပါတော့ဗျ
လွတ်လပ်ရေး

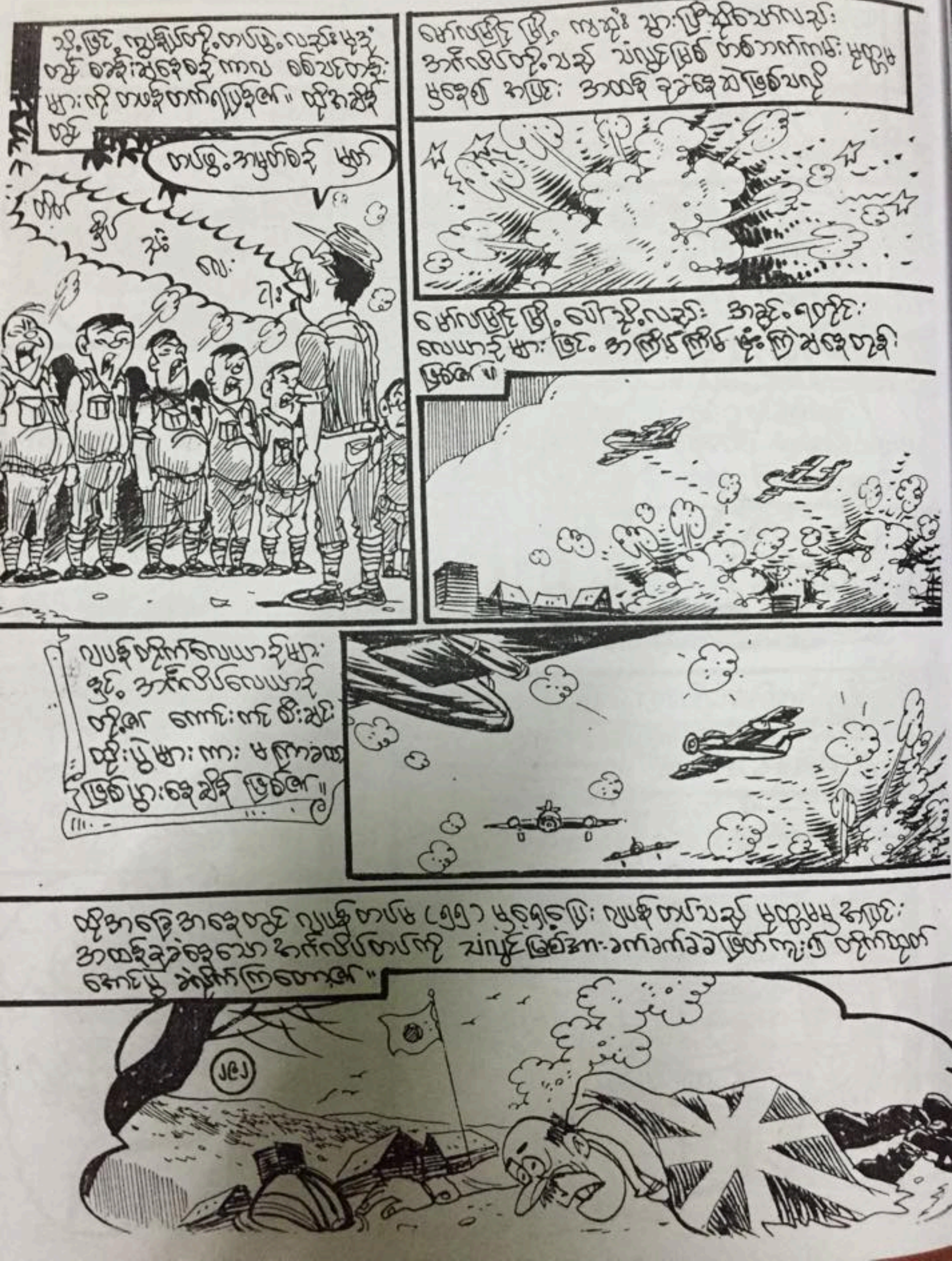

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့တပ်ဖွဲ့လည်း မူဒုံ တွင် စခန်းချနေရင်း ကာလ စစ်ပင်တန်း များကို တာဝန်ယူရပြီဖြစ်၏။ ထိုအချိန် တွင်
တပ်ဖွဲ့အမှတ်စဉ် ပြော
တစ်
နှစ်
သုံး
လေး
ငါး
မော်လမြိုင်မြို့ ကျူဆုံ သွားပြည့်ပို့ခဲ့သော လည်း အင်္ဂလိပ်တို့သည် သံလွင်မြစ် တစ်ဘက်ကမ်း မုတ္တမ မှနေ၍ အပြင်း အထန် ခုခံနေသဖြစ်သည်
မော်လမြိုင်မြို့ပေါ်သို့လည်း အဆင့်ရက်တိုင်း လေယာဉ်များဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဗုံးကြဲနေတော့သည် ဖြစ်၏။
ဂျပန်တိုက်လေယာဉ်များ နှင့် အင်္ဂလိပ်လေယာဉ် တို့၏ ကောင်းကင် တိုက်ပွဲများကား မကြာခဏ ဖြစ်ပွားနေမြဲ ဖြစ်၏။
ထိုအတောအတွင်း ဂျပန်တပ်မ (၅၅) မှ ရောက်ရှိပြီး ဂျပန်တပ်သည် မုတ္တမမှ အပြင်း အထန် ခုခံနေသော အင်္ဂလိပ်တပ်ကို သံလွင်မြစ်အား ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြတ်ကူး၍ တိုက်ခိုက် အောင်မြင် သိမ်းပိုက်ကြတော့၏။

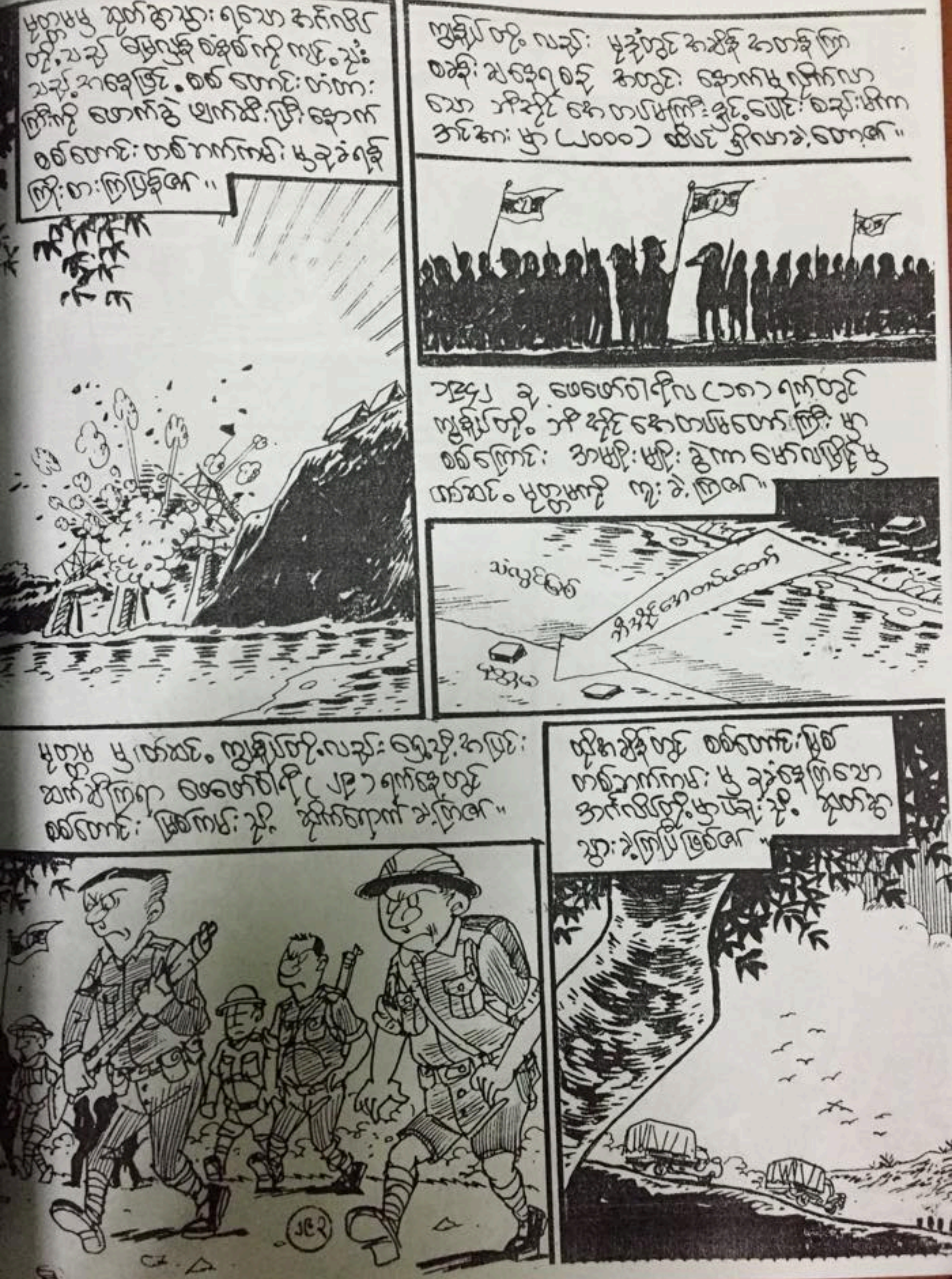
မုတ္တမမှ သုတ်ခွာသွားရသော အင်္ဂလိပ် တို့သည် မြေလှန်စနစ်ကို ကျင့်သုံး သည့်အနေဖြင့် စစ်တောင်းတံတား ကြီးကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးပြီးနောက် စစ်တောင်းတစ်ဖက်ကမ်းမှ ခုခံရန် ကြိုးစားကြပြန်၏။
ဂျပန်တို့လည်း မုဒုံတွင် အချိန်အတန်ကြာ စခန်းချနေရစဉ် အတွင်း နောက်မှလိုက်လာ သော ဘီအိုင်အေ တပ်မကြီးနှင့်ပေါင်းစည်းမိကာ အင်အားမှာ (၂၀၀၀) ထိပင် ရှိလာခဲ့တော့၏။
၁၉၄၂ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၈) ရက်တွင် ဂျပန်တို့ ဘီအိုင်အေတပ်တော်ကြီးမှ စစ်ကြောင်း အမျိုးမျိုး ခွဲကာ မော်လမြိုင်မှ တစ်ဆင့် မုတ္တမကို ကူးခဲ့ကြ၏။
သံလွင်မြစ်
ဘီအိုင်အေတပ်တော်
မုတ္တမ
မုတ္တမ မှ တစ်ဆင့် ဂျပန်တို့လည်း ရှေ့သို့ ဆက်ချီကြရာ ဖေဖော်ဝါရီ (၂၃) ရက်နေ့တွင် စစ်တောင်း မြစ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ကြ၏။
ထိုအချိန်တွင် စစ်တောင်းမြစ် တစ်ဖက်ကမ်းမှ ခုခံနေကြသော အင်္ဂလိပ်တို့မှာ ပဲခူးသို့ ဆုတ်ခွာ သွားခဲ့ကြပြီ ဖြစ်၏။

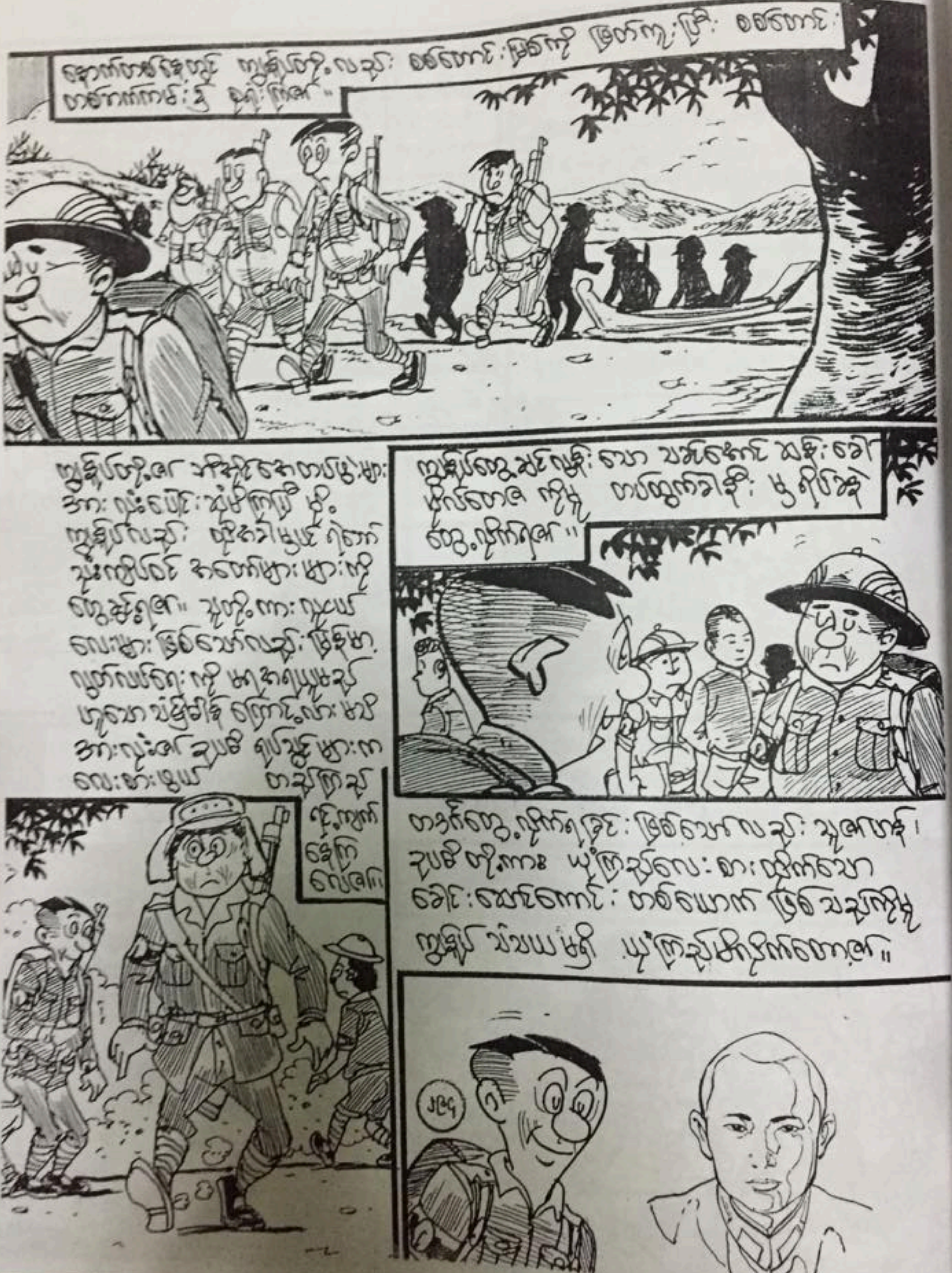
နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း စစ်တောင်းမြစ်ကို ဖြတ်ကူးပြီး စစ်တောင်း
တစ်ဖက်ကမ်း၌ ရောက်ကြ၏။
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘီအိုင်အေ တပ်မှူးများ
အားလုံးပေါင်း ဆုံမိကြပြီ ဖြစ်၍
ကျွန်ုပ်လည်း ဗိုလ်ကြီးမှူးနှင့် ရဲဘော်
သုံးကျိပ်ခန့် အတော်များများကို
တွေ့ဆုံရ၏။ သူတို့ကား လူငယ်
လေးများ ဖြစ်သော်လည်း မြန်မာ့
လွတ်လပ်ရေးကို မာနအရှိဆုံးသည်
ဟူသော ခံယူချက် ကြောင့်လား မသိ
အားလုံး၏ ညာဘက် ရုပ်သွင်များက
လေးစားဖွယ် တည်ကြည် ရင့်ကျက် နေကြလေ၏။
ကျွန်ုပ်တွေ့ဆုံရမှုများသော ဗမာ့ဆောင် သခင်းဝေ
ဗိုလ်တေဇ ကိုယ်တိုင် တပ်မှူးကြီးနှင့် မှတ်ပုံ
တွေ့ဆုံကြရ၏။
တခါတွေ့လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သူ့ဟန်၊
ဥပဓိ တို့ကား ယုံကြည်လေးစားလိုက်သော
ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို
ကျွန်ုပ် သံသယမရှိ ယုံကြည်မိလိုက်လေ၏။
၂၉၄

အခန်း (၃၇) တာဆုံရွာ တိုက်ပွဲ

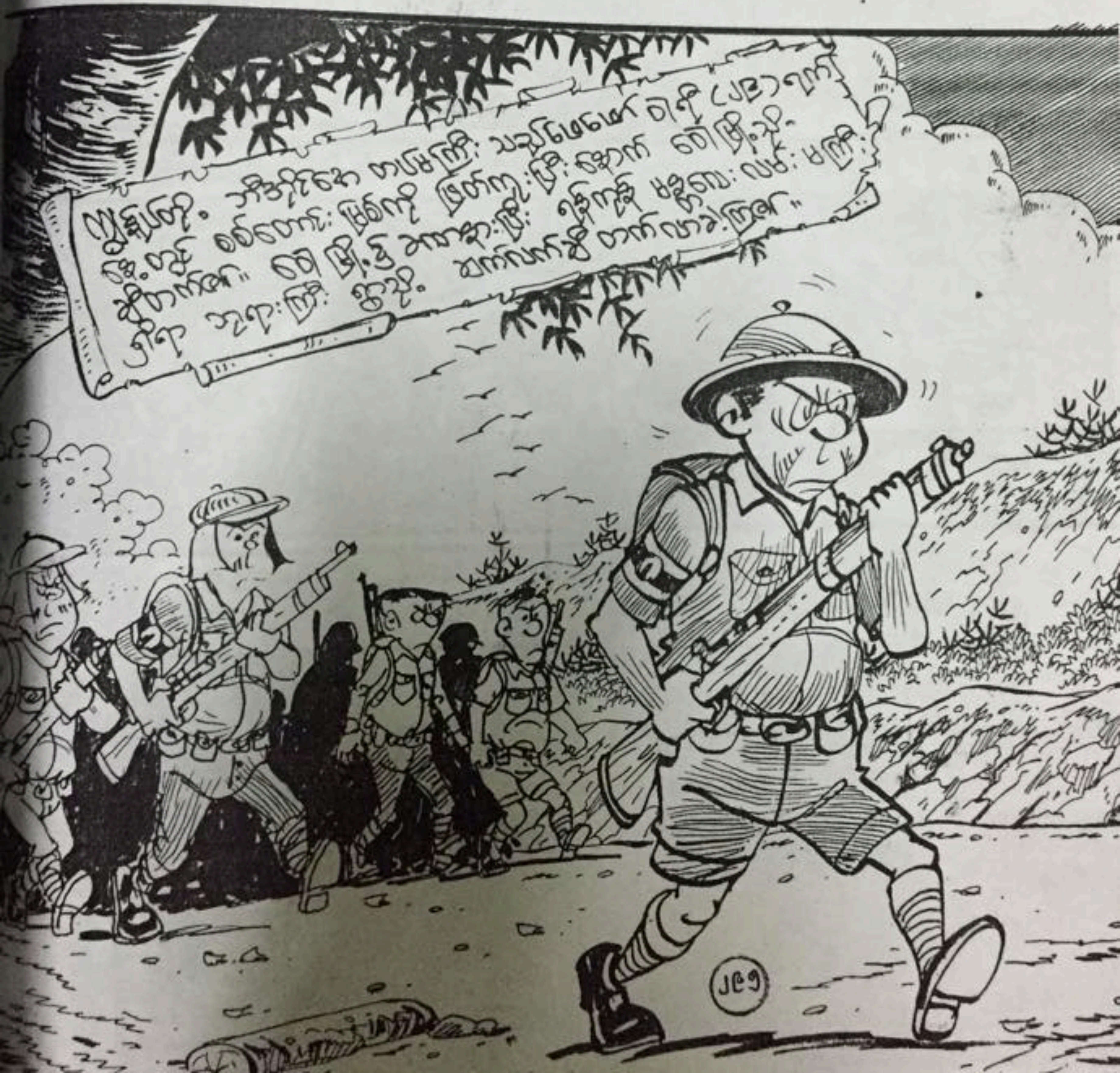

အာဂ ကောင်းကြီးပဲ၊ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ရင်သာ
ဘယ်လို နေမယ် မသိ...

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ခွဲ့ ဖြတ်သွားရသည့် တကုန်းမှ အနီး ရှိကျေး ရွာလေး ကားလမ်း ဘေး တောတစ်ဘက် တစ်ချက်တွင် တပ် ပျောက်ကျ စခန်းချ နေကြ၏။
ယခုအခါ ကျွန်ုပ်မှာ အသက်အရွယ် အတန် ငယ်ကြီးရင့်သူ ဖြစ်သည့်ပြင် တောကပိုင် ကျောင်းထွက် တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိသွား ကြသည်။ တပ်သား (၇၅) ယောက်ကို အုပ် ချုပ်ရသော အကြပ် တစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ။
တောက်... ကိုက်လိုက်တဲ့ခြင် ခြင်ဆေးလေး ဘာလေး ပါလာရင်ကောင်း မယ်
ဖြန်း
တစ်ယောက်ကို (၁၀) နာရီ အလှည့်ကျ ကင်းစောင့်ရမယ်တဲ့ ဗျို့
ကိုကြယ်ဝင်း ဗျာ... အမှောင်ထဲ ခြင်ဆေး ထွန်းချင်နေရ လား ဗျ...
ရယ်စရာ ပြောတာပါဗျာ ဟီး....
ဖြန်း
၂၈၇
အလှည့်ကျ ကင်းစောင့်ကြရင်း ညဉ့်ကား (၁) နာရီထိုးနီးပါ ရှိနေပေပြီ။ ထိုစဉ်....။

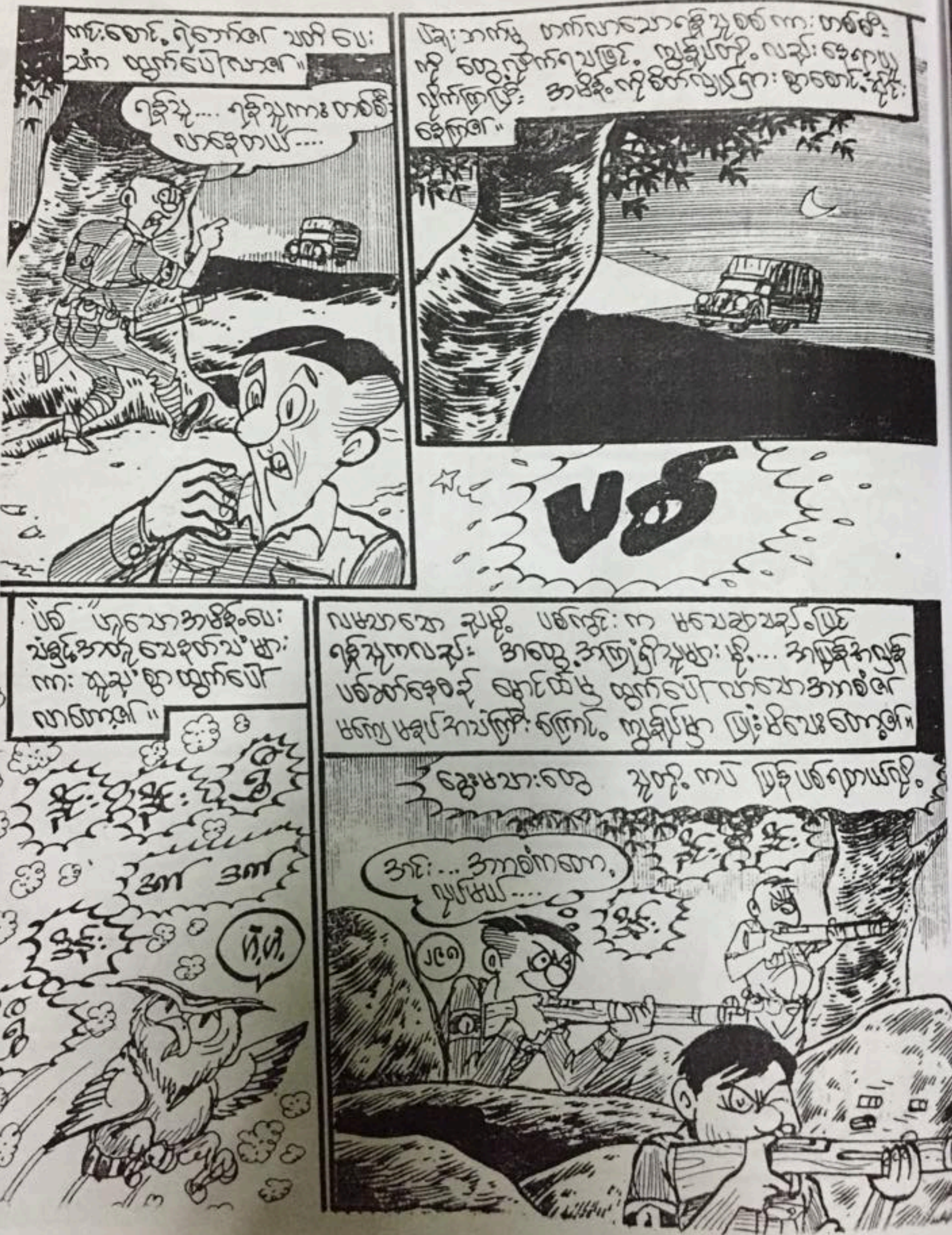

ရှိသူ.... ရှိသူကား တစ်စီး လာနေတယ်....

ကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်ကြိုင်၏ တပ်မှူးကြီးလည်း အင်အားကြီးမား လှသော ရန်သူ့တပ်များ တက်လာ မည်ကို သိရှိသဖြင့် တောင်ပုံ မှ ဆုတ်ဖို့ထိ ဆုတ်ခွာရန် ပြင်ဆင် ကြရ။ တပ်သား (၁၈၁)ဦး ကို အစောင့် ထား ရစ်ခဲ့ရ။
တပ်မှူး လေး
ကျုပ်လဲ သူတို့နဲ့ အတူ နေခဲ့မယ် ဗျာ နော်...
ဟာ... အကုန် နေခဲ့လို့ မရဘူး ဒီအချိန်ကို ထားခဲ့တာကတော့ တိုက်ဖို့ မဟုတ်ဘူး ရန်သူ အင်အား အနေကို သတင်းယူဖို့ ထား ခဲ့တာ...
ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ပုံမှ ဆုတ်ခွာလာခဲ့ လမ်း ၃/၅ လောက်ကြီး မရောက်သေးခင်မှာ ရန်သူ့ တပ်ဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့နှင့် ရင်ဆိုင် တိုးမိလေတော့သည်။
'ရန်သူ' နေရာယူ
ကြော်... သိပါကိုး ဗျာ... ဆိုဖို့ မှာ လားလို့ ဟ

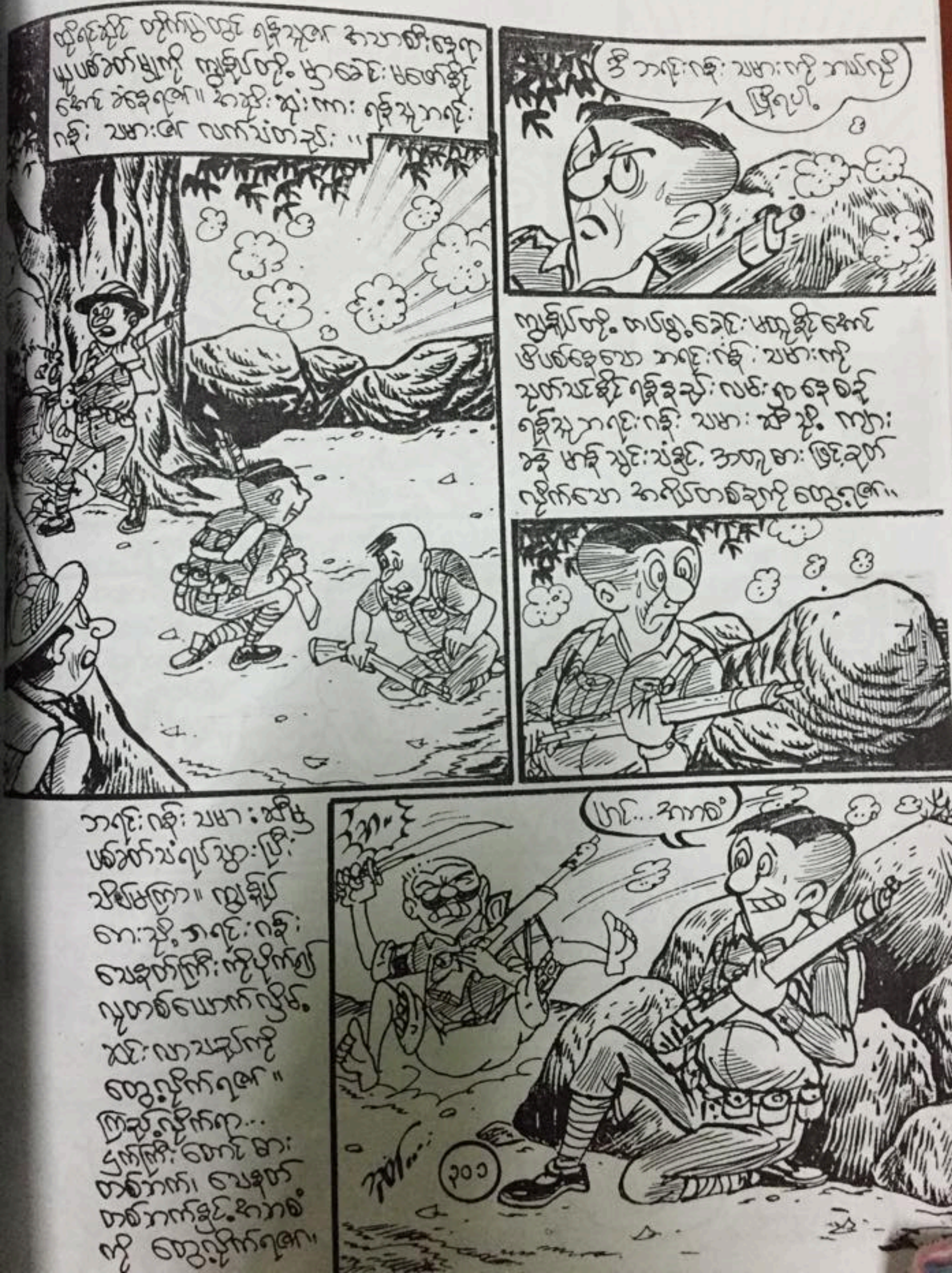
ထိုရှေ့ဆုံး တိုက်ပွဲတွင် ရန်သူ၏ အသားစီးနေ၍ ပစ်ခတ်မှုကို ကျွန်ုပ်တို့ မှာခေါင်းမဖော်နိုင် အောင် ခံနေရ၏။ အဆိုးဆုံးကား ရန်သူ ဘရင်း ဂန်း သမား၏ လက်ချက်တည်း။
ဒီ ဘရင်းဂန်း သမားကို ဘယ်လို ဖြိုရပါ့
ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့ခေါင်းမထူနိုင်အောင် ဖိပစ်နေသော ဘရင်းဂန်း သမားကို သုတ်သင်ဖို့ ရန်နည်းလမ်းရှာနေစဉ် ရန်သူ ဘရင်းဂန်း သမား ဆီသို့ ကျား ခုန် မာန်သွင်းသံနှင့် အတူ ဓား ဖြင့်ခုတ် လိုက်သော အရိပ်တစ်ခုကို တွေ့ရ၏။
ဘရင်းဂန်း သမား ဆီမှ ပစ်ခတ်သံ ရပ်သွားပြီး သိပ်မကြာ။ ကျွန်ုပ် ထံသို့ ဘရင်းဂန်း သေနတ်ကြီး ကိုပိုက်၍ လူတစ်ယောက် လျှောဆင်းလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ကြည့်လိုက်တော့... ဗိုက်ကြီး တောင်ဓား တစ်ချက်၊ သေနတ် တစ်ချက်နှင့် အာဂစ် ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
အား
ဟင်... အာဂစ်
ဘုတ်...
၃၀၁

လူဆိုး ဘာရုဂ်းဂန်း သမားကို ခေါင်းနှံ့ပြီး နေရှိရမလား ဟ...၊ မင်းတို့ တာဝန်ကို ကြည့်ရတာ... ထက်ဝက်တာ ကောင်းတွေကျနေ တယ်...
ခုလို ထွေ့ပါလား... လူဆိုး သေမှာလဲ ကြောက်သေး၊ စကားလည်း တိုက်ဆိုင်သေး ထိုး
အာပ်
အာဖိုး
ဦးဘာစံကား ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် သေနတ်သံ များကြားမှ သူ့အဖွဲ့ ရှိရာသို့ လှမ်းသွားတော့၏။
တောက် ဒီအာဘိုးကြီး သက်သက်မဲ့ လူစော် လုပ်သွားတာပဲ...
အိုကွ အရေးကြီးတာ ဒီ ဘာရုဂ်းဂန်း သမား ကျဆုံး ပါဟ... ဘာပြောပြော မင်းရော... ငါရော... သူ့လို လုပ်ရတာမှ မဟုတ်တာ...အာဖိုး
သင်ကြယ်ပဲ ပြောသည့်စကားမှာ မှန်သော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ပုံပုံ မှန်မှ လက်အောက်ရဲဘော်များ ရှေ့တွင်ယခုလို အပြောခံလိုက်ရသဖြင့် စိတ်ထဲတောင် သက်သက်ဖြစ်သွားပြီး အဘာစံကို စိတ်အချဉ်ပေါက်မိလေတော့၏။ မနည်းသို့ပင် ဖြစ်ပါစေ။
ထိုတိုက်ပွဲ၌ ရန်သူ ငါးဦးကို လက်ရဖမ်းဆီးရမိပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဘက်မှ တပ်သား တစ်ဦး ကျဆုံးခြင်း၊ အနည်းငယ် ဒဏ်ရာရ သည်သာ ရှိသဖြင့် ပထမဦးဆုံး သောအောင်ပွဲ အတွက် အားလုံးမှာ... ဝမ်းသာမဆုံးရှိခဲ့ တော့၏။

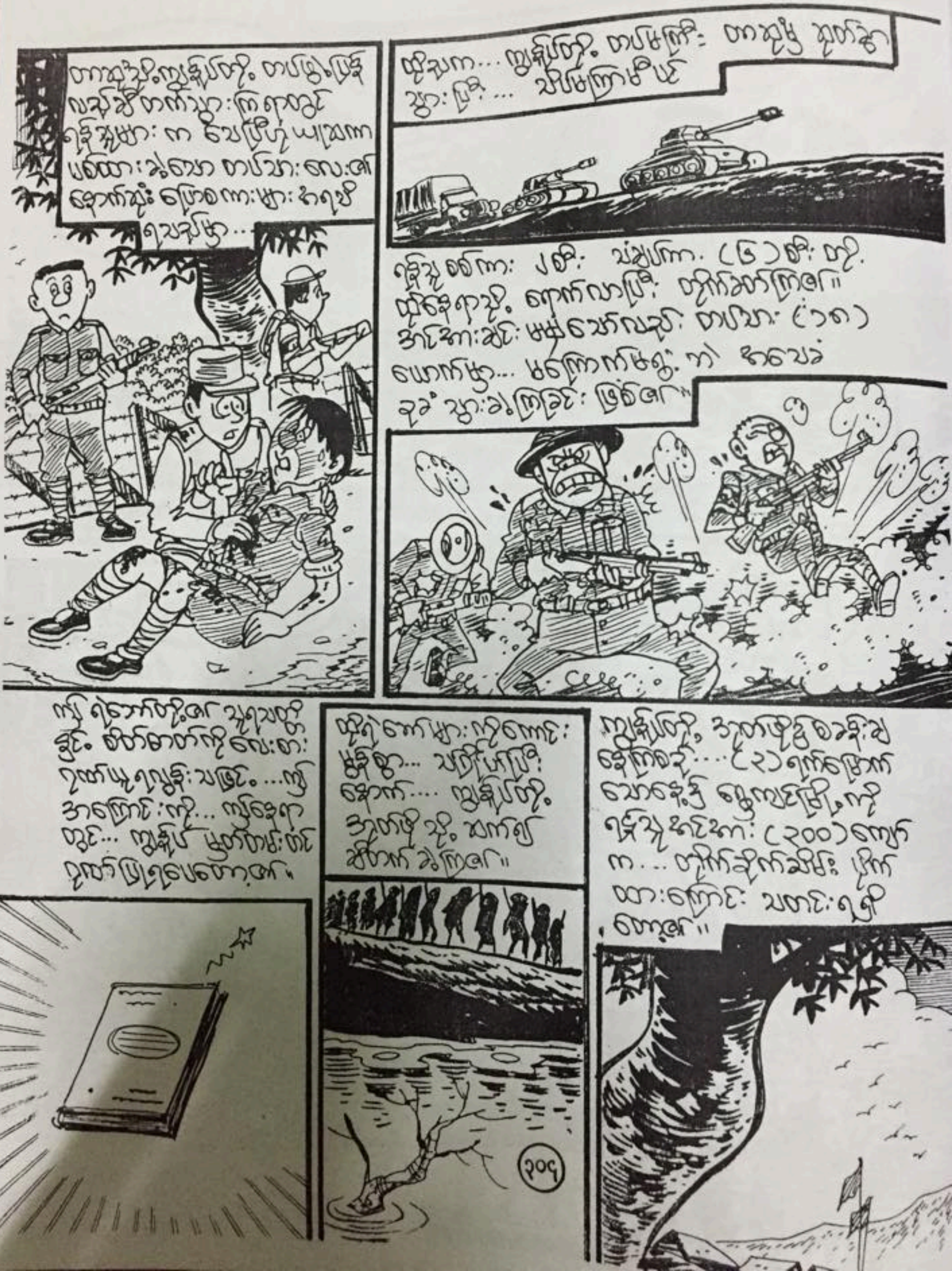
တကာလုံးသို့ ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့ပြန်
လည်ဆုတ်ခွာသွားကြရာတွင်
ရန်သူများ က ဝေပြီး ယူကြကာ
မထားခဲ့သော တပ်သား လေး၏
နောက်ဆုံး ပြောစကားများ ကိုရှာ
ရသည်မှာ...
ထိုသူက... ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မကြီး တစ်ခုလုံးမှ ဆုတ်ခွာ
သွားပြီ... သိပ်မကြာမီပဲ
ရန်သူ စစ်ကား ၂စီး သံချပ်ကာ (၆)စီး တို့
ထိုနေရာသို့ ရောက်လာပြီး တိုက်ခိုက်ကြ၏။
အင်အားချင်း မမျှသော်လည်း တပ်သား (၁၈)
ယောက်မှာ... မကြောက်မရွံ့ ဘဲ ခုခံ
ခုခံ သွားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။
ကျွန် ရဲဘော်တို့၏ အရှုံးသတင်း
နှင့် စိတ်ဓာတ်ကို လေးစား
ဂုဏ်ယူ ရှုံးနိမ့်သဖြင့်...ကျွန်
အကြောင်းကို... ကျွန်နေရာ
တွင်... ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းတင်
ခွင့်ပြုပေတော့၏။
ထိုရဲဘော်များကို ကောင်း
မွန်စွာ... သင်္ဂြိုဟ်ပြီး
နောက်.... ကျွန်ုပ်တို့
အတပ်ဖွဲ့ သို့ သက်ရှိ
ဆိုက်ခဲ့ကြ၏။
ကျွန်ုပ်တို့ အတပ်ဖွဲ့ စခန်းချ
နေကြစဉ်....(၃)ရက်မြောက်
သောနေ့၌ ရွှေကျင်မြို့ကို
ရန်သူ အင်အား (၃၀၀) ကျော်
က... တိုက်ခိုက်သိမ်း ပိုက်
သွားကြောင်း သတင်းရရှိ
တော့၏။

ထို့ပြင့် နောက် နှစ်ရက် သုံးရက်အကြာ၌ မှုဆိုးမှ ဒိုလာသော လပန်တပ်မ ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပေါင်းစည်းမိကြတော့၏။
ဖျက်က စစ်သား မျှ... စစ်သား စစ်မတိုက်

ဧပြီ ၁၀ ရက် မာန်ကျကျသည့် မန္တလေးသည်း စိတ်ဓာတ် အပြည့်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့ ၁၀ အုံ တပ်သားများမှာ ဖက်ဆစ် ဂျပန်များနှင့် အပြီး တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ကြ သည်ကို ဂျပန်များ အံ့ဩသွား ရှုံး မဆုံးတော့။
ဂျပန်တို့၏ အာဏာသည် ကြီး- ဦး ဝင်း ပေါ်သို့ စစ်ဆင်နည်း ဖြင့် တိုက်ခိုက်ရာ… ရန်သူတို့ ကြောက်ကြ မခံနိုင်တော့ဘဲ တာဆုံကို မီးရှို့ ရှုတ်ကာ သူတို့၏ ခံစစ်မြို့ ဖြစ်သော ပဲခူးသို့ အပြေးဆုတ်သွား တော့၏။
ထပ်ပြီ ဦးစီး စစ်ဆင်နည်း ဖြင့် အောင်ပွဲဆက်တိုက်ရလာခဲ့ သော ဂျပန်တပ်က ဆုတ်ခွာ သွားသော ရန်သူတပ်နောက်ကို ထက်ကြပ် မကွာ လိုက်ပါချေမှုန်း ရင်း ပဲခူးကို သိမ်းပိုက်ရန် ချီတက်သွား ကြတော့၏။
ကျွန်ုပ်တို့ ၁၀ အုံ တပ်သားမှာ ပဲခူး ရိုးမကို ဖြတ် ၍ အနောက်ဘက်သို့ လမ်းခွဲ ချီတက်ကြရ၏။ ရိုးမခရီး ကား ကြမ်းတမ်းလှပေ၏။

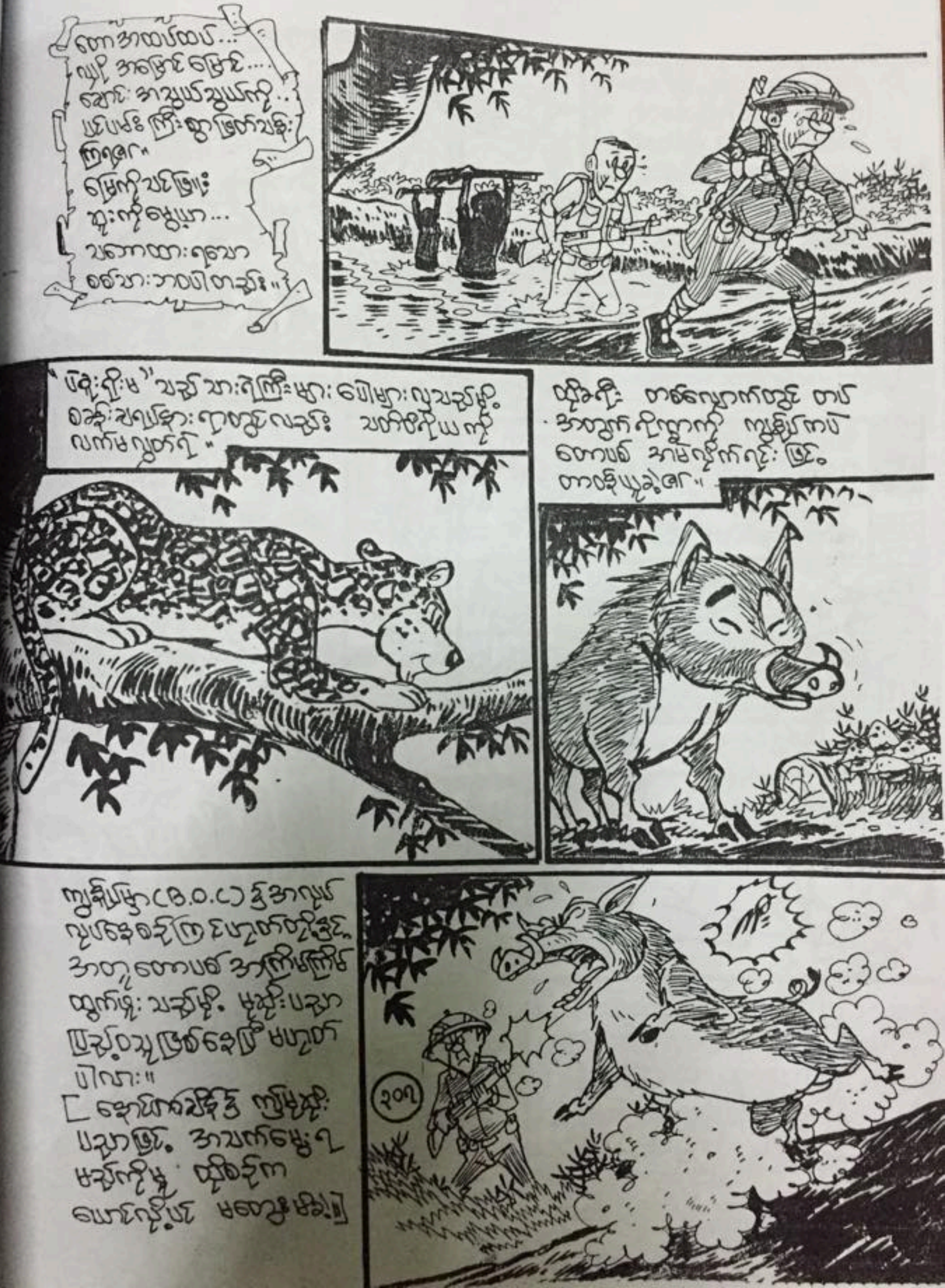

တောအုပ်ထပ်ထပ်...
မျှို့ အမြောင်မြောင်...
ချောင်းအသွယ်သွယ်ကို...
ယှဉ်ပြိုင်ကြီးထွားဖြတ်သန်း
ကြရ၏။
မြေကိုသင်ဖြား
ဘူးကိုဖွင့်ယူ...
သဘောထားရသော
စစ်သားဘဝပါတည်း။
"ပိန္နဲရိုးမ" သည် သားရဲကြီးများ ပေါများလှသည့်အပြင် စခန်းချမြားကျော်လည်း သတိထား လက်မလွှတ်ရ။
ထိုအချိန်: တစ်ကြောက်တွင် တပ် အတွက် ရိက္ခာကို ကျွန်ုပ်တပ် တော၀က် အမဲလိုက်ရင်းဖြင့် တာဝန်ယူခဲ့၏။
ကျွန်ုပ်မှာ (B.O.C) ၌ အလုပ် လုပ်နေစဉ်က ငှားတော်တို့ဖြင့် အတူ တောပစ် အကြိမ်ကြိမ် ထွက်ဖူးသည်မို့ မုဆိုးပညာ ပြည့်ဝသူဖြစ်နေပြီ မဟုတ် ပါလား။
[ဒေါက်တာရွှေ ကြိမ်မုဆိုး ပညာဖြင့် အသက်မွေးရ မည်ကိုမူ ထိုစဉ်က မျှော်လင့်ပင် မထားမိ။]
၁၀၇

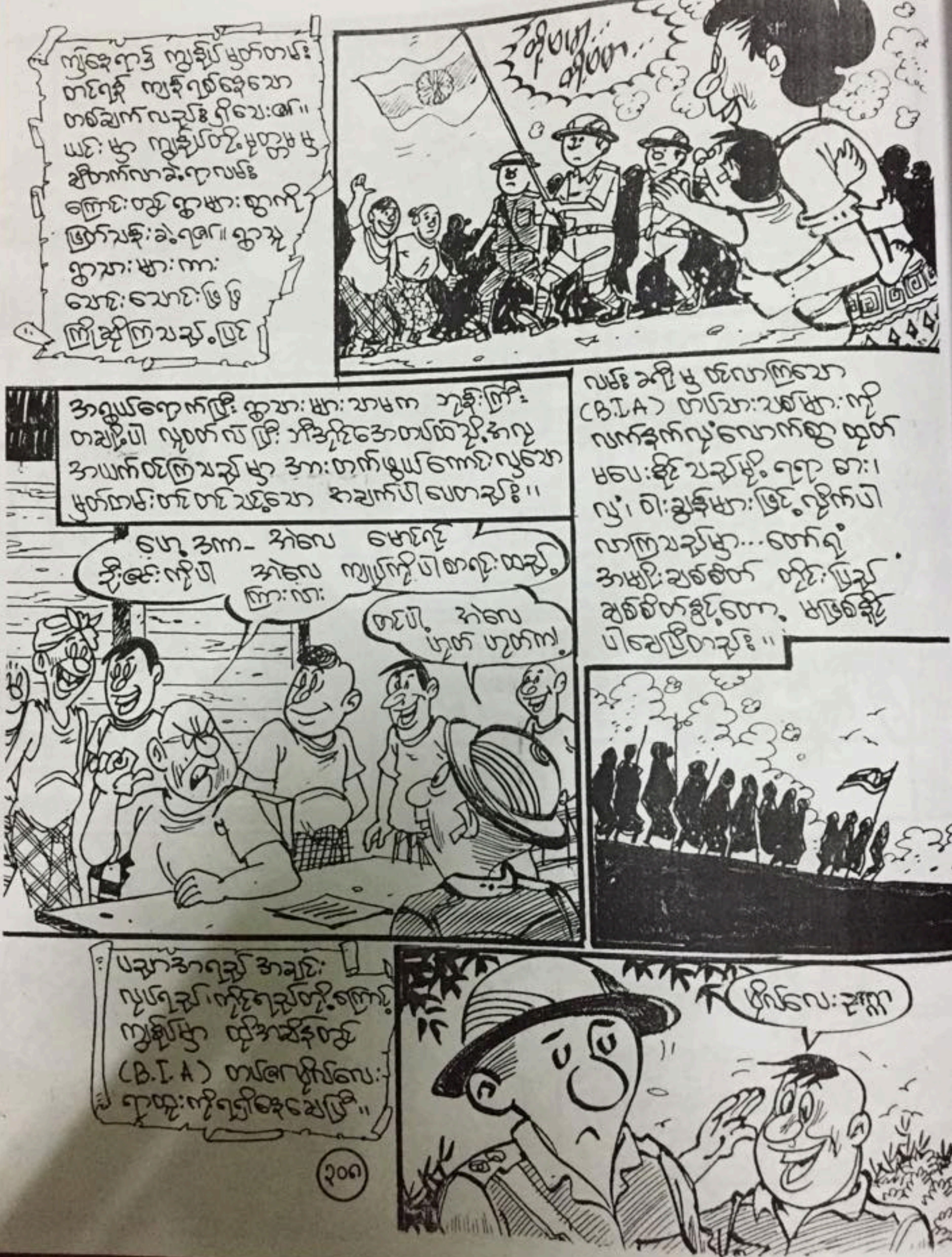
ကျွန်ုပ် ကျန်ရှိ မှတ်တမ်း တင်ရန် ကျန်ရှိနေသော တစ်ချက် လည်း ရှိသေး၏။ ယင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ္တမ မှ ထွက်လာခဲ့ရာ လမ်း ကြောင်းတွင် ရွာများ ရွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရ၏။ ရွာသူ ရွာသားများက လေးသောင်းဖြ ပွ ကြိုဆိုကြသည့်ပြင်
အလှူဖော်ကပြီး ရွာသားများသာမက ဘုန်းကြီး တချို့ပါ လှူတက်လာပြီး ဘီအိုင်အေတပ်ထဲသို့ အလူ အယက် ဝင်ကြသည်မှာ အားတက်မွယ်ကောင်းလှသော မှတ်တမ်းတင်တင်သင့်သော အချက်ပါပေတည်း။
ဟေ့ ဒကာ- အလေ မောင်ရှင် ဦးဇင်းကိုပါ အလေ ကျုပ်ကိုပါ စာရင်းသွင်း ကြားလား
တင်ပါ့ အလေ ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့
လမ်းခရီးမှ ဝင်လာကြသော (B.I.A) တပ်သားသစ်များကို လက်နက်လုံလောက်စွာ ထုတ် မပေးနိုင်သည့်အတွက် ဓား၊ လှံ၊ ဝါးချွန်များဖြင့် လိုက်ပါ လာကြသည်မှာ… တော်လှန် အမျိုးချစ်စိတ် တိုင်းပြည် ချစ်စိတ်နှင့်တော့ မဖြစ်နိုင် ပါချေပြီတည်း။
ပညာဒါရှင် အချို့ လူပရိသတ်တို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ထိုအချိန်တွင် (B.I.A) တပ်ဗိုလ်ကလေး ရာထူးကို ရရှိခဲ့သည်ပြီ။
ဗိုလ်လေးဆရာ

ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးဘူ အခြားအကြပ်ဗောက်တော် များများ လူနုံမိုလ်လေးကဲ့သို့ ကောက်ကြပြီ မိမိ၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို နည်း အမှတ်ပြခြင်းခံရသည်မို့ ကျွန်ုပ်တို့ မှာ ဝမ်းသာ၍ မဆုံးတော့။
ဟေ့ကောင် တွေ
ဟိဟိ...
ဟိ...ဟိ...
မိုက်ဖြစ်ပြီ ဆိုပြီး မြောက်ကြွ မြောက်ကြွတော့ လာမယ့်ပန့်ဒေါ် ဘဝ အကြောင်း သိသွားမယ် ဟွန်း
အားနားရှက်
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ဘိုအိုင်အော တပ်မတော်ကြီးသည် ပဲခူးရိုးမ ကိုဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီး ဟောင်ကြီး ကျေးရွာသို့ ဆက်လက်ချီတက် ခဲ့ရာ... လမ်းခုလတ်အရောက် တွင်....
ရန်သူလေယာဉ်ပျံများ ရုတ်ချည်းပေါ်လာပြီး
အားလုံး ဝပ်ကြ!!

စက်သေနတ်ဖြင့် ဒလကြမ်း ပစ်ခတ်လေ တော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လေယာဉ်ပေါ်မှစက် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခံရခြင်းမှာ ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံမို့ ကျွန်ုပ်တို့ (B.I.A) တပ်သားများမှာ ရှုန်းသုန်း ကား ဖြစ်ကုန်တော့၏။
ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး မြေပြင်ပေါ် ပြားပြားဝပ် နေကြစဉ်တွင် အာဘစ်ကား ကညင်ပင်ထိပ်ဖျား ဝယ်... ထိုင်၍ ရန်သူ လေယာဉ်များကို ရိုင်ဖယ် ဖြင့် အကျအနချိန်ရွယ် ပစ်ခတ်နေလေတော့၏။
ရန်သူ လေယာဉ်များ ပြန်သွားချိန်မှ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း ရှက်ရှက်နှင့် ဖုတ်ဖက်ခါ ထကြရတော့၏။ အာဘစ်ကမူ မကျေမချမ်း ရှုံ့မဲ့နေသဲ။
တောက်... ငါ့လည်း လက် တားခံ ဖြတ်ပစ်ဖို့ကောင်းတယ်
ဟီး
ဒီလောက်အကောင်း ကြီးတွေ ကျမထိဘဲ စာကလေး လို ထိုင်ပြီးမှ... ပစ်း ဖြတ်ပစ်လိုက်ရ မကောင်းဘူးဗျ မယ်...
၃၁၀
မည်မျှပင် စိတ်နာသည် ပေါက်ကွဲသည်ဖြစ်စေ...
ဘီအိုင်အေတပ် တစ်ခုလုံး တွင် အာဘစ်၏ သူရသတ္တိ ကား ဆိုးမှုန်းမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကြရတော့၏။

(B.I.A) တပ်မတော်
ကျွန်ုပ်
ဦးဆောင်သော
ကင်းထောက်တပ်
အဖြစ်
ကားလမ်းပေါ်မှ
ချီတက်ခဲ့ရာ။

မှူးကြီး ဘာကာသို့ ခပ်သွက်သွက်ချီတက်လာ ကြသော ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့မှာ လုံးဝ လမ်းတစ်နေရာတွင် ရန်သူတို့၏ ဆီးကြို ပစ်ခတ်မှုကို ခံကြရတော့၏။
ဒိုင်း ဒိုင်း
အားအား
ရန်သူ နေရာယူ
ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကမန်းကတန်း တာရိုးများ နောက်၌ နေရာယူကာ ပြန်လည်ပစ်ခတ်ရ တော့၏။
ဒိုင်း
ကျည်ပစ်အားချင်း ရန်သူ့ထက် အားမပေးမှု ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မှာ မကြောက်မရွံ့ ခုခံနေခဲ့သည်မှာ... နေမင်း အတော်မြင့်ခဲ့ပြီ။
ဒိုင်း
ဒိုင်း
တစ်နာရီကျော်မျှ ပစ်ခတ်ပြီးသော အခါ ရန်သူဘက်မှ အသံတိတ်သွား၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ... ရှေ့ဆက်တက်ရန် လည်း အခွင့်မပေးသေးသဖြင့် ပုန်းကောင်းမည့်နေရာများကို ပြောင်းလဲနေရာယူရင်း ရန်သူကို အခွင့်အရေး စောင့်ကြည့်နေရ တော့၏။
နေအတော် မြင့်ပြီမို့ အားလုံးကား ဝမ်းဟာနေ ကြလေပြီ။ စားသောက်ဖို့ ဆိုပြန်ကလည်း မဖြစ်နိုင် သည်မို့ ဆာလောင်မှုကို ကြိတ်၍ခံရ တော့၏။ ထိုစဉ်...
ဟေ့ အိုဘား

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရှေ့သို့ တဖြည်းဖြည်း တိုးခဲ့ရာ... ညနေ(၃)နာရီ လောက်တွင် ရန်သူနှင့် ထပ်မံ တွေ့ဆုံ တိုက်ပွဲ ဖြစ်နေပြန်ရော ။
လစ်မှ တော်ကြာ ငါပါ ပါသွား လိမ့်မယ်
ကျွန်ုပ်တို့ အောင်ပွဲ ခံခဲ့ကြ တော့၏။
ကောင်းရာ သုဂတိ လားပါစေ

အခန်း (၄၀) ရန်ကုန်သို့ဝင်ပြီ

ထိုနောက် လှိုင်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ ရွာလေးတစ်ရွာတွင် စခန်းချလေသည်။
ထိုသို့ စခန်းချနေစဉ် သားဝယ်ထဲကပါလာသော ကျွန်ုပ်၏ ရဲဘော်လေး ဖြစ်သူ မောင်ကား အဖျားဖျား လေတော့၏။
ဟင်း...ဟင်း ဟင်း
ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရန်ကုန်သို့ အရောက်ချီတက်ရန် အရေးကြီးနေသဖြင့် မောင်အား ဤရွာလေး၌ပင် ဝပ်နေခဲ့ရာ... ထားခဲ့ရတော့၏။
ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မကြီး လှိုင်မြစ်တလျှောက် ချီတက်လာခဲ့ရာ ရွှေမြ ဆိုသောရွာလေးတွင် ဂေါ်ရခါး စစ်သား (၆၀)ခန့်နှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားတော့၏။
အိုင်ချက် တော်လှန်ရေး ပြီးဆုံးပြီးနောက် ကျောင်းရွာတွင် မောင်ကို ပြန်တွေ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာမှ ဝမ်းသာရပေသိပ်။
မောင် ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ

ထိုတိုက်ပွဲတွင် ရန်သူဘက်မှ သုံးဦး ကျဆုံးပြီး ဒဏ်ရာရှင် (၅)ဦး ဖမ်းဆီးရမိတယ်။
ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ကြရာ... ထန်းတပင် ကျောက်ခဲရှိ လှိုင်မြစ်အတွင်း လှေဖြင့်လာသော ရန်သူ အင်္ဂလိပ် စစ်သား (၁၁၁)ဦးကို တွေ့ရှိရာ... ရန်သူတို့က... မခုခံဘဲ အလွယ်တကူပင် လက်နက်ချ အညံ့ခံခဲ့ကြတယ်။
ထန်းတပင်သို့ ရောက်သောအခါ ရန်ကုန်သို့ ချီရန် လှေအမြောက်အမြားကို ရှာဖွေ စုဆောင်းကြရတော့တယ်။
ထိုနေ့ကား မတ်လ (၇) ရက်။ ဗိုလ်မှူးကြီးဆော် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဇူကီးနှင့် သခင်အောင်ဆန်း (ဗိုလ်တေဇ) အပါအဝင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ခေါင်းဆောင် တချို့ တပ်ဖွဲ့များနှင့်အတူ ပထမဆုံး ရန်ကုန်သို့ ဝင်ကြလေတယ်။

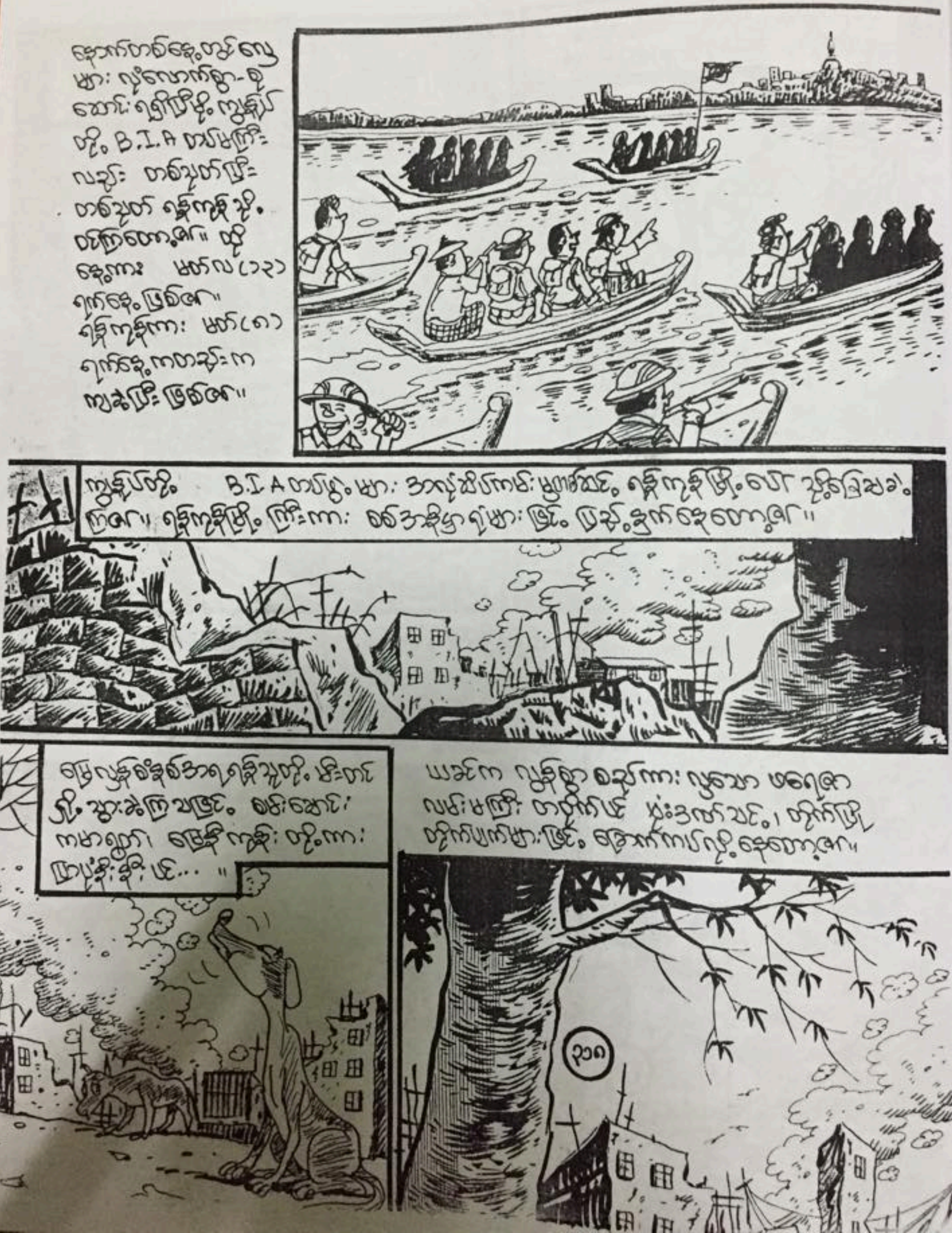
နောက်တစ်နေ့တွင် လှေ
များ လုံလောက်စွာ စု
ဆောင်းရရှိပြီမို့ ကျွန်ုပ်
တို့ B.I.A တပ်မကြီး
လည်း တစ်သုတ်ပြီး
တစ်သုတ် ရန်ကုန်သို့
ဝင်ကြတော့၏။ ထို
နေ့ကား မတ်လ (၁၃)
ရက်နေ့ ဖြစ်၏။
ရန်ကုန်ကား မတ် (၈)
ရက်နေ့ကတည်းက
ကျပြီး ဖြစ်၏။
ကျွန်ုပ်တို့ B.I.A တပ်ဖွဲ့များ အလုံးသိပ်ကာမျှားဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ပေါ် သို့ ချီတက်ခဲ့ ကြ၏။ ရန်ကုန်မြို့ကြီးကား စစ်အန္တရာယ်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေတော့၏။
မြေလှန်စစ်နည်းအရ ရှိသူတို့ မီးတင် ရှို့သွားခဲ့ကြသဖြင့် စမ်းချောင်း ကမာရွတ်၊ မြေနီကုန်း တို့ကား ပြာပုံနှင့်ချည်း ပင်... ။
ယခင်က လှုပ်ရှား စည်ကားလှသော ဖရေဇာ လမ်းမကြီး တစ်လျှောက်ပင် ဗုံးဒဏ်သင့်၊ တိုက်ပြို တိုက်ပျက်များဖြင့် ခြောက်ကပ်လို့ နေတော့၏။
၃၁၈

မင်္ဂလာဒုံဘက်ရှိ ဓာတ်ဆီကျင်း ကန်များကိုလည်း မီးရှို့ဖျက် ဆီးသွားကြရာ ယခုထက်ထိ မီးတောက်တွေ လောင်ကျွမ်းနေဆဲ ရှိနေပေးတော့မှာ။
အာလုံဆိပ်ကမ်းမှနေ၍ B.I.A တပ်မှူးကြီးများ မြို့ထဲသို့ စနစ်တကျ ချီတက်လာခဲ့ကြရာ လမ်းဘေး ဝဲယာတွင် ကြိုဆိုနေကြသော လူအပေါင်းကား ကြက်ပျံမကျပါတည်း။
ဒို့ဗမာ
ဒို့ဗမာ
ကမ်းနားတက် အားပေး ကြိုဆိုနေကြသော လူပရိသတ် အပေါင်းကို ကြည့်ကာ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲဝယ် ဝမ်းသာပြီ မချိ သာသော ခံစားမှုများစွာတို့ကို ဖြစ်ပြီး နက်ခံစားနေရ တော့မှာ။
ဒို့ဗမာ...ဒို့ဗမာ
ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မှ အစပြု ဖွဲ့စည်းခဲ့သော B.I.A တပ်သည် ယခုအခါဝယ် လူအင်အား (၃၀၀၀) ခန့် ရှိခဲ့လေပြီတည်း။
၃၁၉
ပဋ္ဌမပိုင်းနှင့် ဒုတိယပိုင်းကိုဆက်လက်အားပေးပါရန်

မြဲကောင်၏ အစ်မများ ဖြစ်သော မမသန်း
နှင့် မမစိန် တို့ကို အံ့ဩဝမ်းသာစွာ
တွေ့လိုက်ရပေတော့၏။
ဟာ... မမသန်းနဲ့
မမစိန်
မြဲကောင်

ထို့ပြင့် ကျွန်ုပ်တို့ B.I.A တပ်ဖွဲ့များကို

B.I.A.

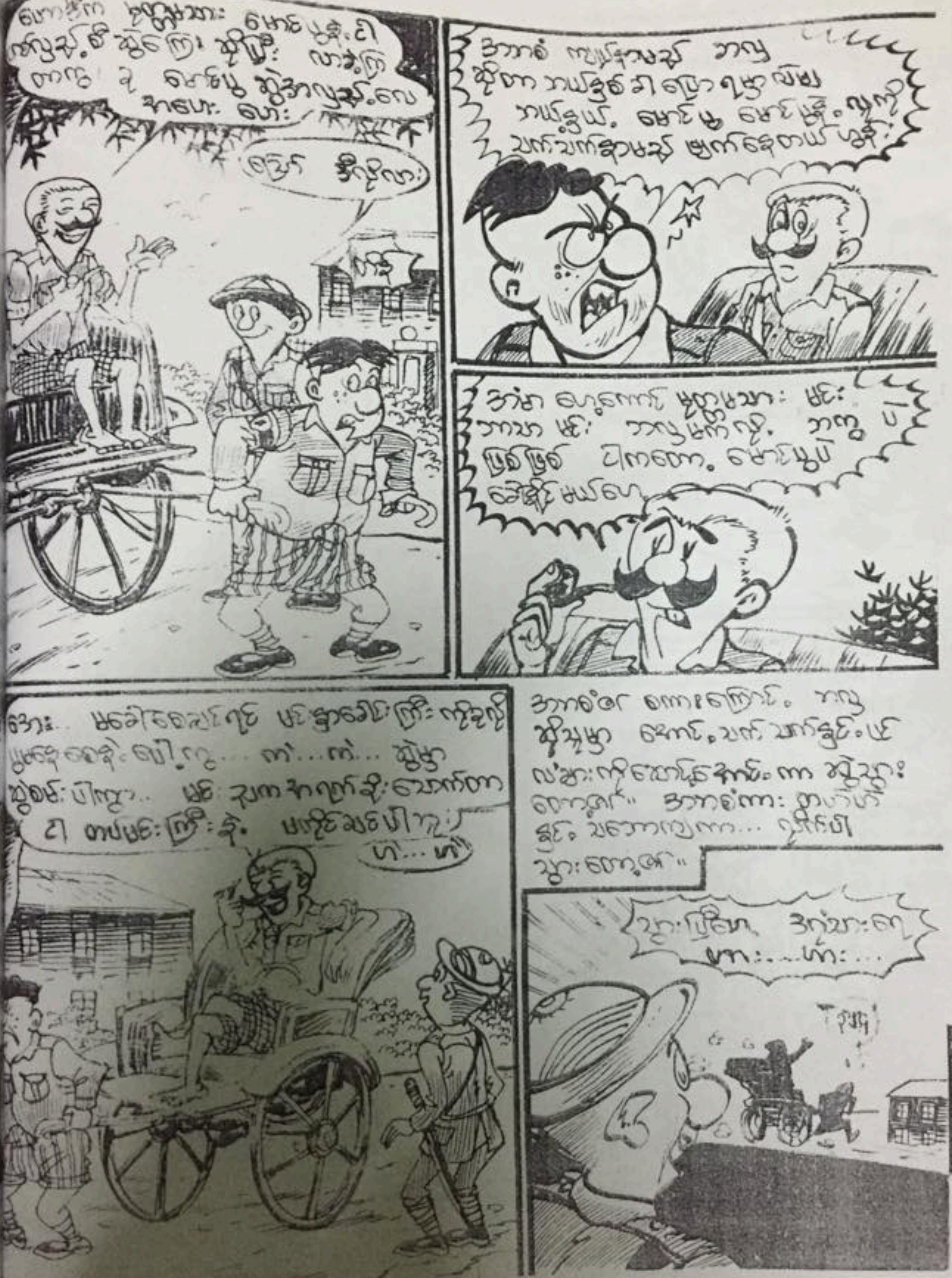

အခန်း ‹ ၄၁ › မြခေတောင်နှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခြင်း

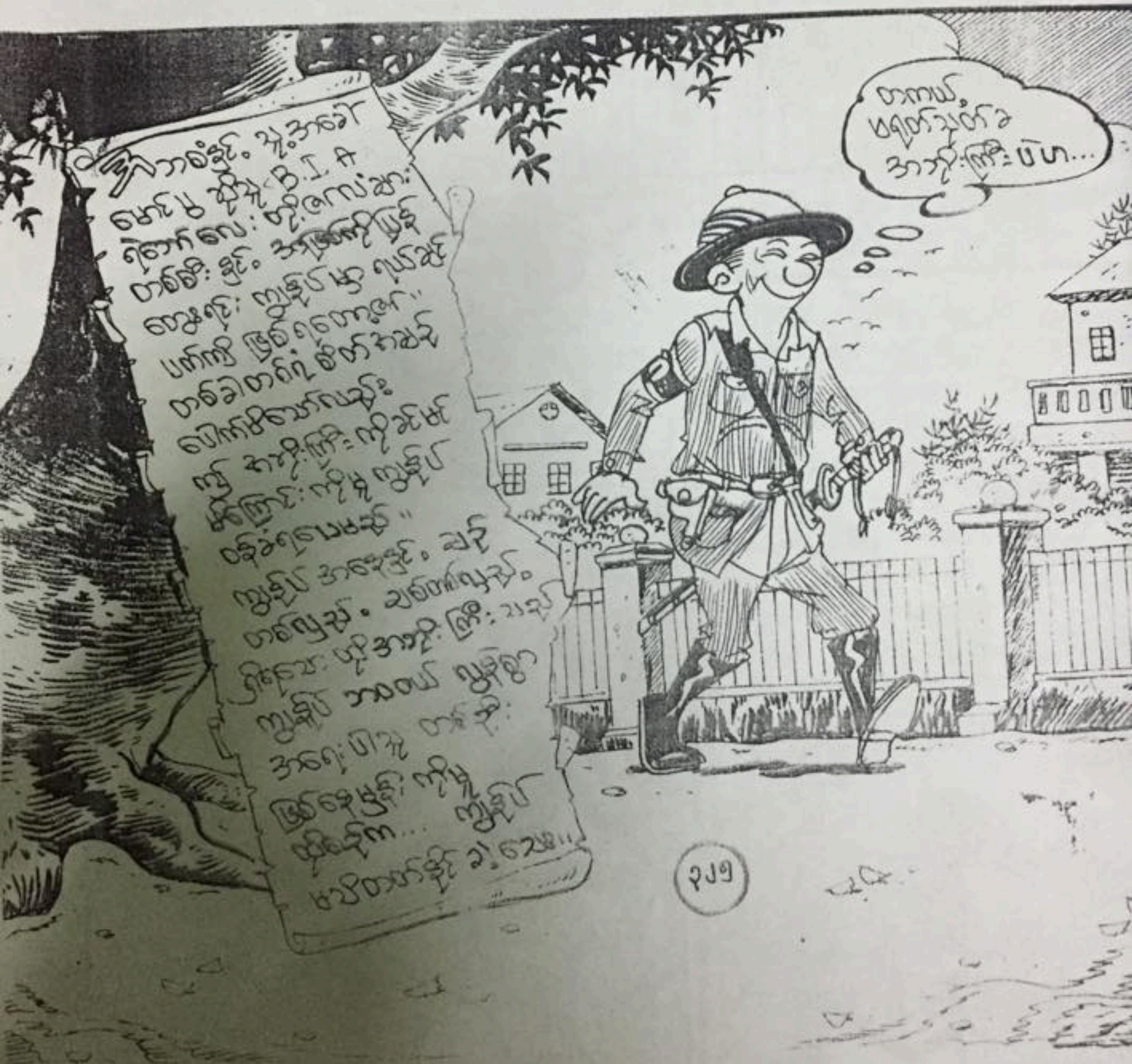

မမစိန်းနှင့် မမသန်းမှာ ကျွန်ုပ်ကို
ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုရှာ၏...
၃၂၆

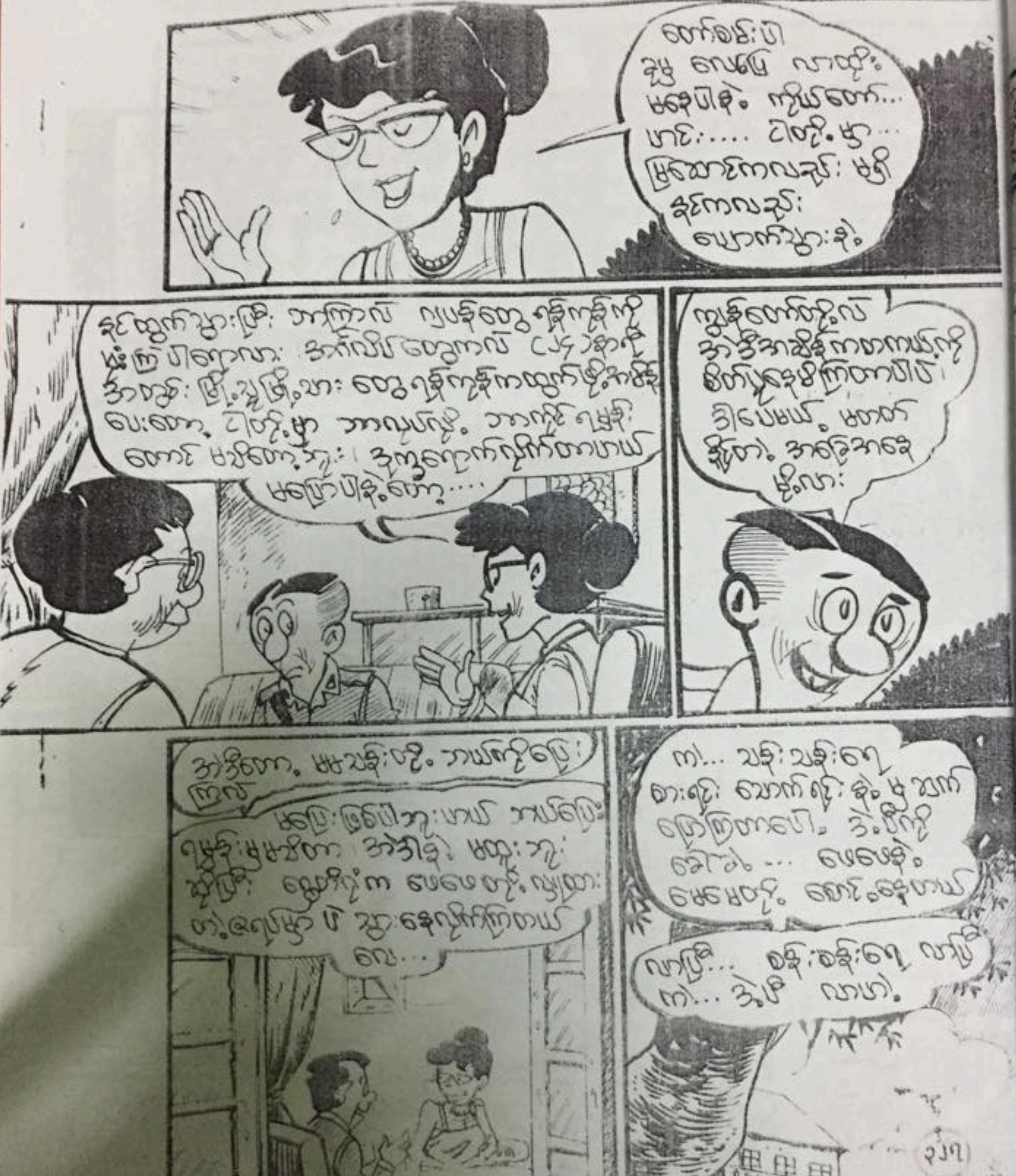

တော်စမ်းပါ ညီမလေးမြ လာထိုး မနေပါနဲ့ ကိုယ်တော်... ဟင်း..... ငါတို့မှာ... မြသောင်ကလည်း မရှိ နှင်းကလည်း ပျောက်သွားခဲ့
နှင်းပျောက်သွားပြီး သကြားလဲ ကျပန်တွေ ရှုံကုန်ကို ဆုံးကြပါတော့လား အကိုလိုပဲ တွေကလဲ (၂၄) နာရီ အတွင်း မြို့သူမြို့သားတွေ ရှုံကုန်ကလွှတ်ဖို့ အမိန့်ပေးတော့ ငါတို့မှာ ဘာလုပ်ရမှန်း ဘာကိုရှာရမှန်း တောင် မသိတော့ဘူး၊ ဒုက္ခရောက်ရကြတာဟာ မပြောပါနဲ့တော့....
ကျွန်တော်တို့လဲ အဲဒီအချိန်ကတကယ်ကို စိတ်ပူနေမိကြတာပါပဲ ဒါပေမယ့် မတော် နိုင်တဲ့ အခြေအနေ မို့လား
အဲဒီတော့ မမသန်းတို့ ဘာလုပ်ကြပြီး ကြလဲ
မပြေးဖြစ်ပါဘူး ဟယ် ဘယ်ပြေးရမှန်းမှ မသိတာ အဲဒါနဲ့ မထူးဘူး ဆိုပြီး ရွှေကိုင်းက မေမေတို့ လျှောက်သွားတဲ့ရပ်ကွက်မှာ ပဲ သွားနေလိုက်ကြတယ် လေ...
ကဲ... သန်းသန်းရေ စားရေး သောက်ရေးနဲ့ မှ သက် ဖြေကြတာပေါ့ ဒီပွဲကို တော့... မေမေနဲ့ မေမေတို့ ဆောင်နေတယ်
လာပြီ... စန်းစန်းရေ လာပြီ ကဲ... ဒီမှ လာဟဲ့

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း တစ်နေ့လုံး
မြသောင်တို့ မိသားစုနှင့်
စားလိုက် သောက်လိုက်
အတိတ်များကို ပြောပြလိုက်နှင့်
ပျော်စရာ အချိန် ဖြုန်းရင်း
မြသောင် ပြန်လာကို စောင့်
နေမိ၏။
ဟာ... မြသောင်
သူငယ်ချင်း
မြသောင်
သူငယ်ချင်း
ဟား... ဟား
ဟားဟား
ဟား

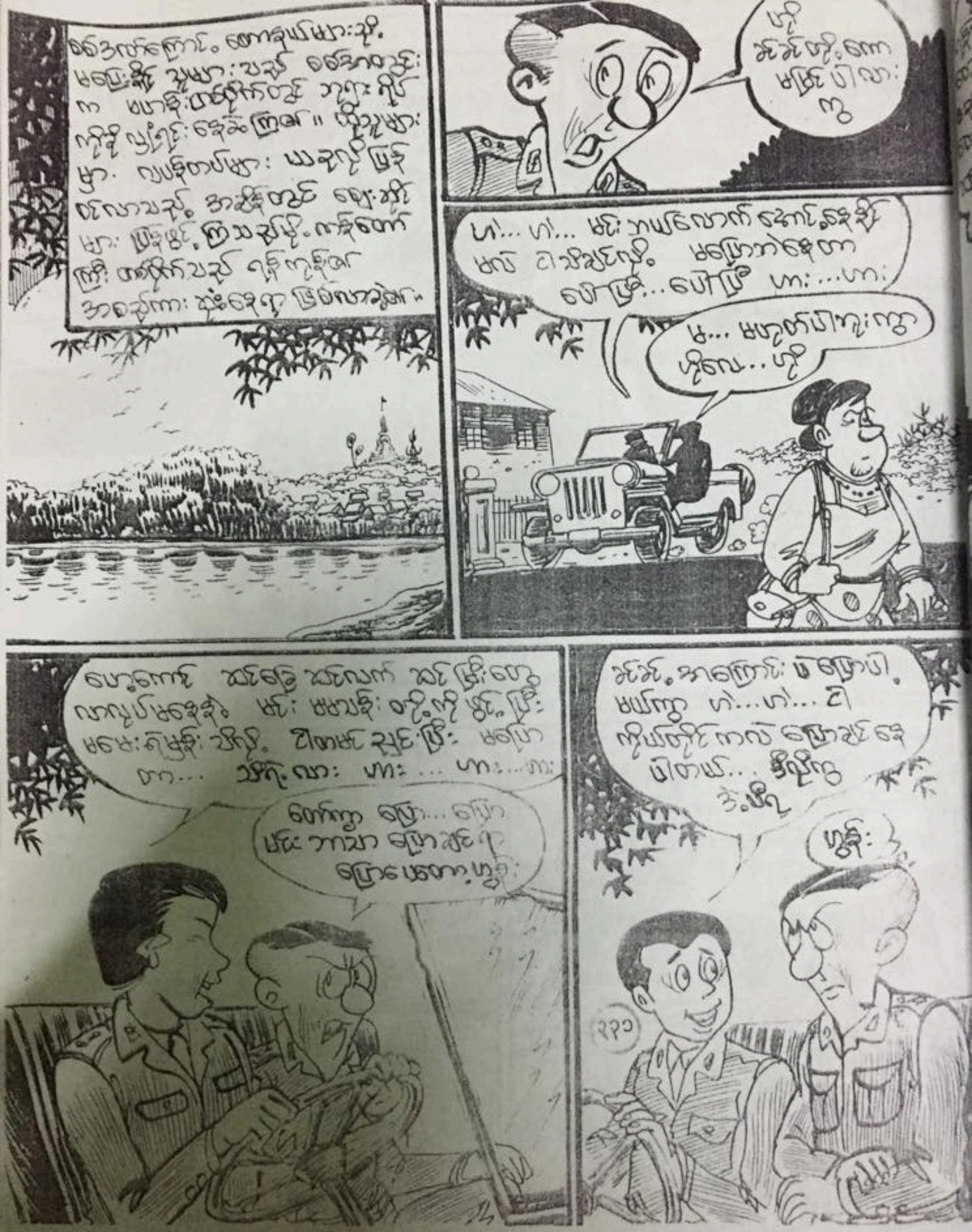

အေ.
အေ.
ဟင်
တပ်မှူး ကျွန်တော်တပ်သားသစ်ပါ

တပ်မှူး အနေနဲ့ သောက်လို့ အပြစ်ပေးမယ် ဆိုရင်လဲ ကျွန်တော်ကတော့ ဟို ကောင် ခေါင်းပုံကျ ခံမှာပါ။ မယ်တပ်မှူးရေ။
ကပါလေ နည်းနည်း ပါးပါး သောက်ကြတာပေါ့၊ ကိစ္စ မရှိပါဘူး၊ ခွင့်ပေးမယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖော်ရှိ မရောင်းချဲ့နိုင် ရှိသူဟာ အထက်ဗိုလ်ချုပ်မှာ ရှိနေသေးတယ်၊ တိုက်ပွဲ သတိကြ ရှိဦး မှာ...
မှာ ဒီကောင်တွေ မြန်မာ ပြည်မှာရှိ သေးတယ် ဟုတ်လား တပ်မှူး
ဟုတ်တယ် မန္တလေး ကောင် သူတို့ လက်ထဲမှာ ပါ... ရှိသေး တယ်
ဟာ... သောက်ကျိုးနဲ့ ငါတို့နေပြည်တော်ကြီး ကောင်မရ သေးပါလား၊ မဖြစ်ဘူး မဖြစ်ဘူး အရက် ဆက်သောက်လို့ မဖြစ်တော့ဘူး တပ်မှူး ကျွန်တော်တို့ သွားရင်း ပြန်ပါဦး
ကောင်းပါကွ
မြန် မြန် ကြွတော် မူပါ

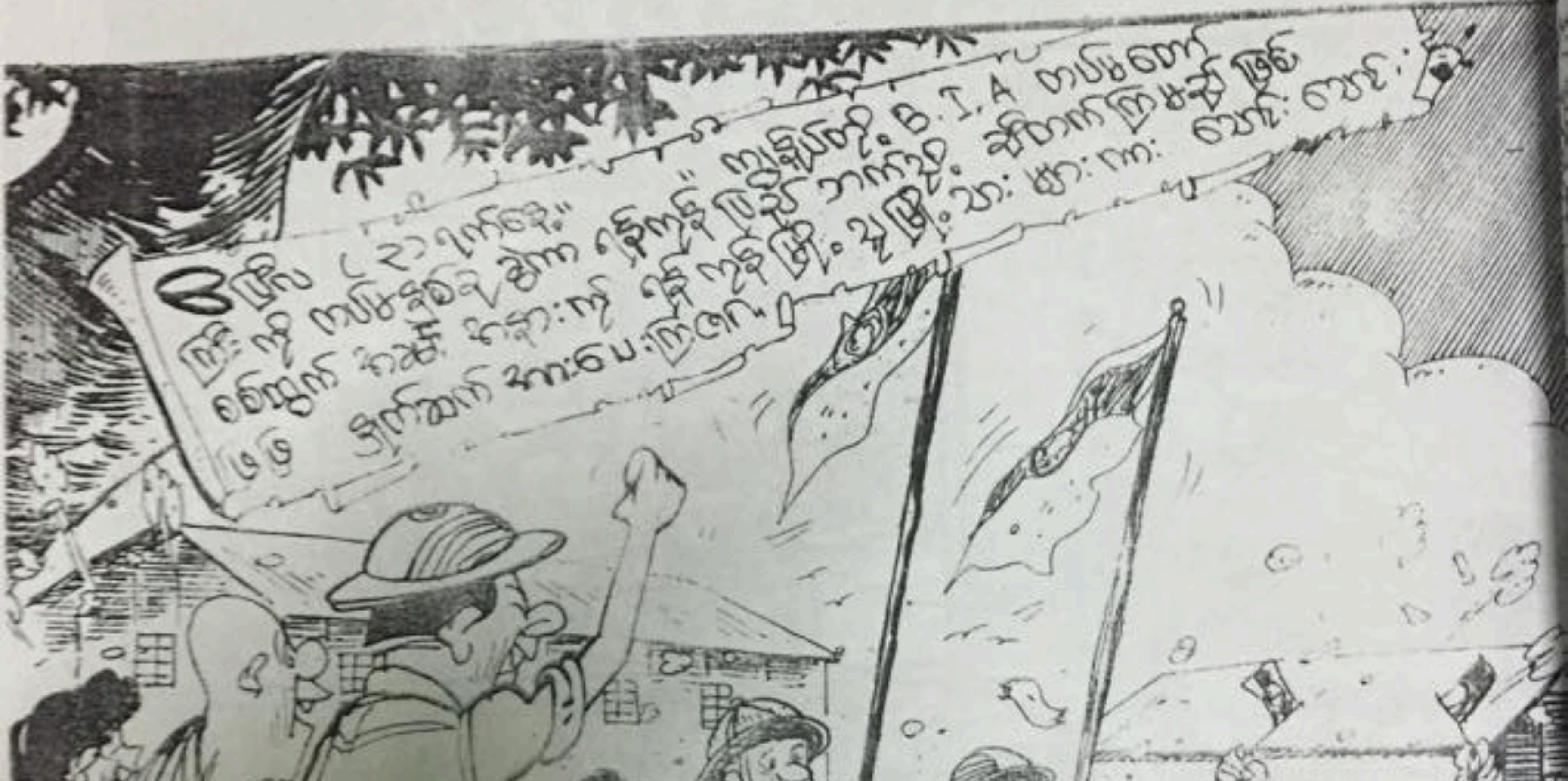
B.I.A တပ်မတော်

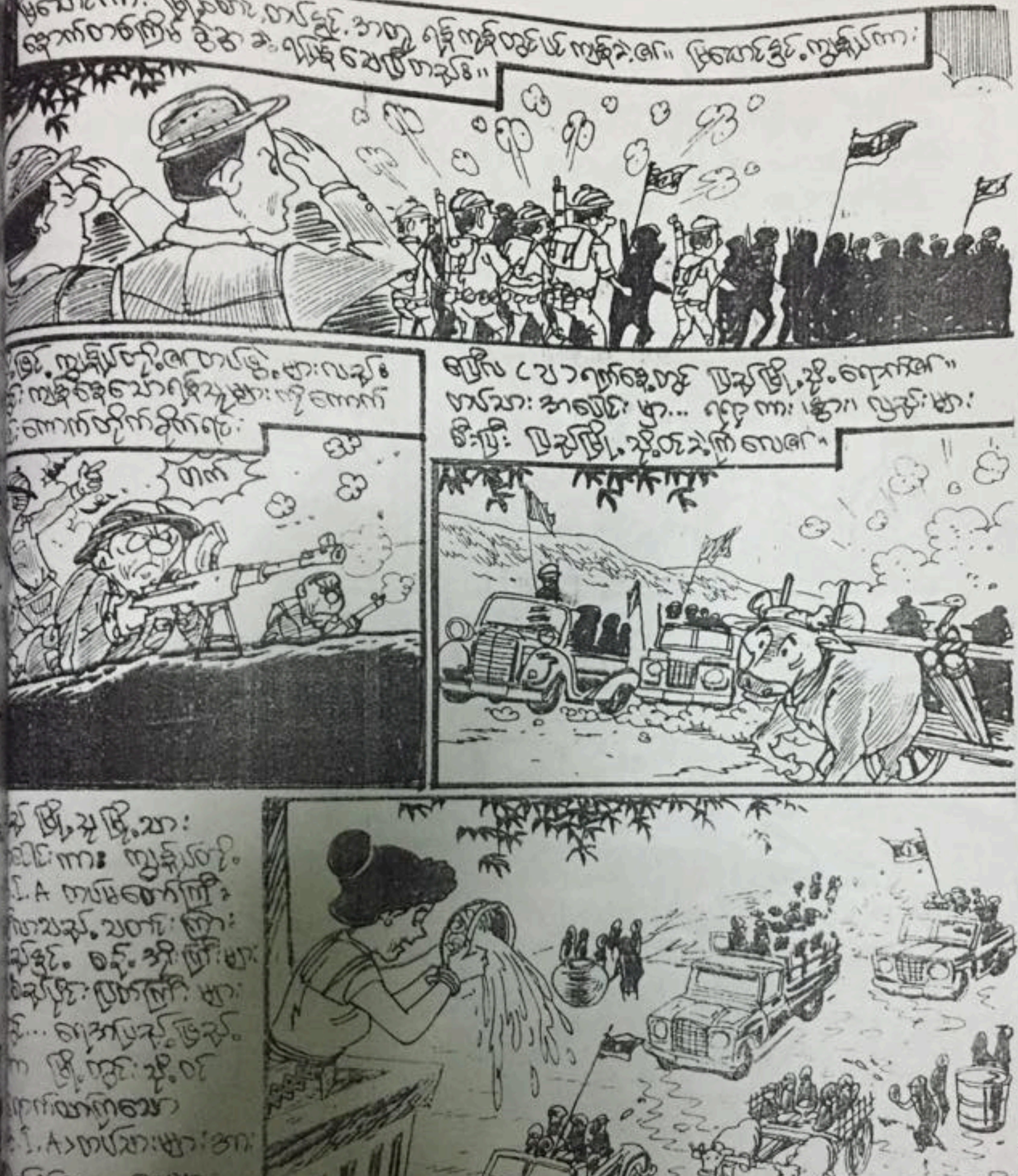
မြောင်ကား မြို့စောင့်တပ်မှူး အာဏာ ရုံးကုန်တွင်းမှ ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ။ မြောင်မြို့ကျွန်ုပ်ကား
ဧပြီလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် ပြည်မြို့သို့ ရောက်ရာ။
တပ်သား အားလုံးမှာ... ရထားကား၊ မြင်း၊ လှည်းများ
စီး၍ ပြည်မြို့သို့ ဝင်ခဲ့ကြလေရာ။

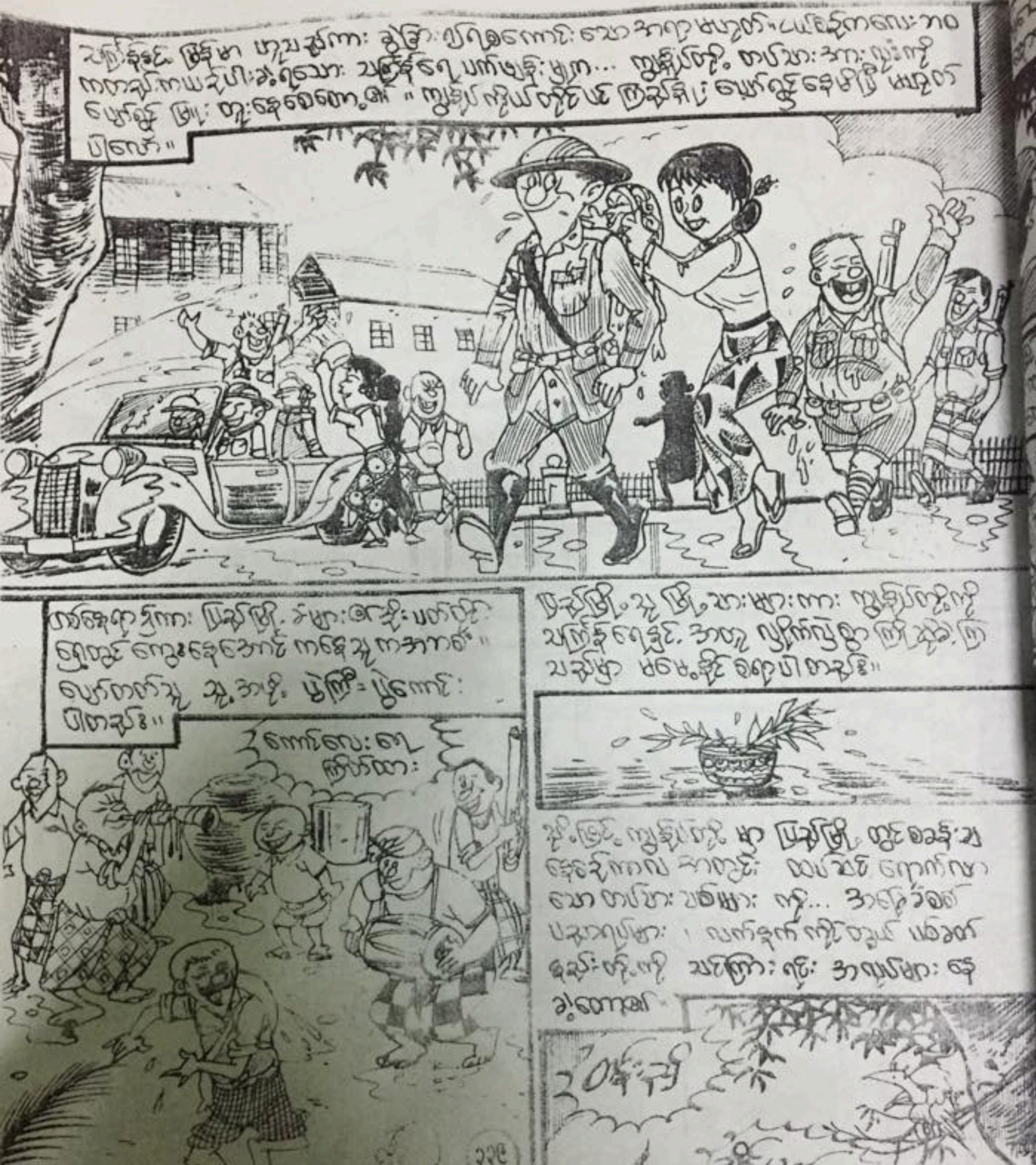
သို့နှင့် မြန်မာ ဟူသည်ကား ခွဲခြား၍ရစကောင်းသော အရာ မဟုတ်။ ယခင်ကလေးကာလ ကတည်းက ယှဉ်ပါး၍ ရှိသော သင်္ကြန်ရေ ပက်မှုကြောင့်... ကျွန်ုပ်တို့ တပ်သားအားလုံးကို ပျော်ရွှင် မြူးထူးနေစေတော့၏။ "ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် ကြည်နူး၍ ပျော်ရွှင်နေမိပြီ မဟုတ်ပါလော"။
ပြည်မြို့သူ မြို့သားများကား ကျွန်ုပ်တို့ကို သင်္ကြန်ရေနှင့် အတူ လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆို၍ ကြည်ညိုသည်မှာ မမေ့နိုင်စရာပါတည်း။
လှော်တက်သူ သူ့အဖို့ ပွဲကြီး ပွဲကောင်း ပါတည်း။
ကောင်လေးရေ ကြိုက်လား
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ပြည်မြို့တွင် စခန်းချ နေခဲ့ကာလ အတွင်း ထပ်ဆင့် ရောက်လာသော တပ်သားသစ်များ ကို... အခြေခံစစ် ပညာရပ်များ၊ လက်နက်ကိုင်တွယ် ပစ်ခတ် နည်းတို့ကို သင်ကြားရင်း အလုပ်များ နေခဲ့တော့၏။

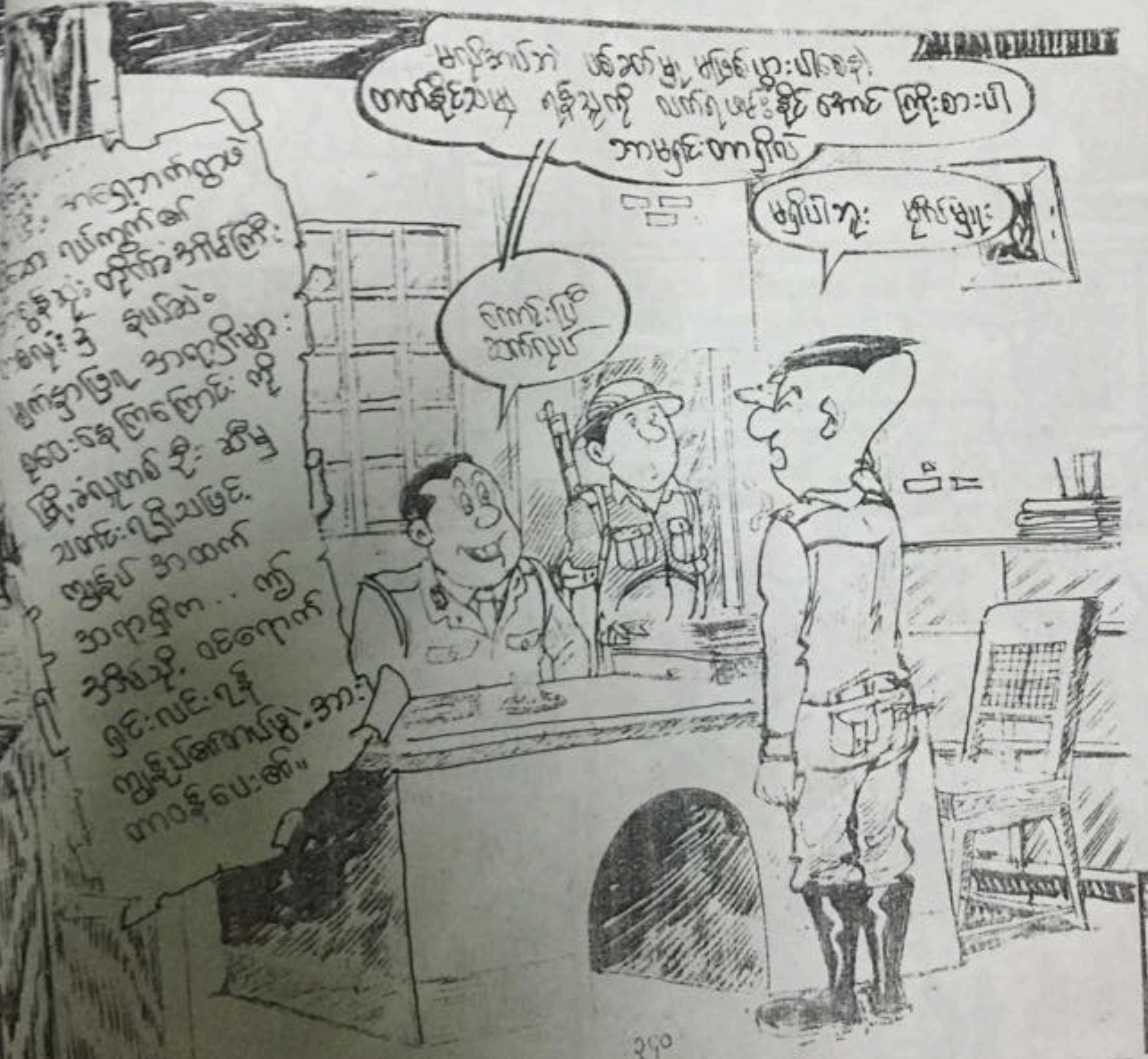
သတင်းရရှိသဖြင့်
ရှင်းလင်းရန်
မလိုအပ်ဘဲ ပစ်ခတ်မှု မဖြစ်ပွားပါစေနဲ့၊ တတ်နိုင်သမျှ ရန်သူကို လက်ရဖမ်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ ဘာမေးစရာရှိလဲ
မရှိပါဘူး ဗိုလ်မှူး
ကောင်းပြီ သွားလို့ရပြီ

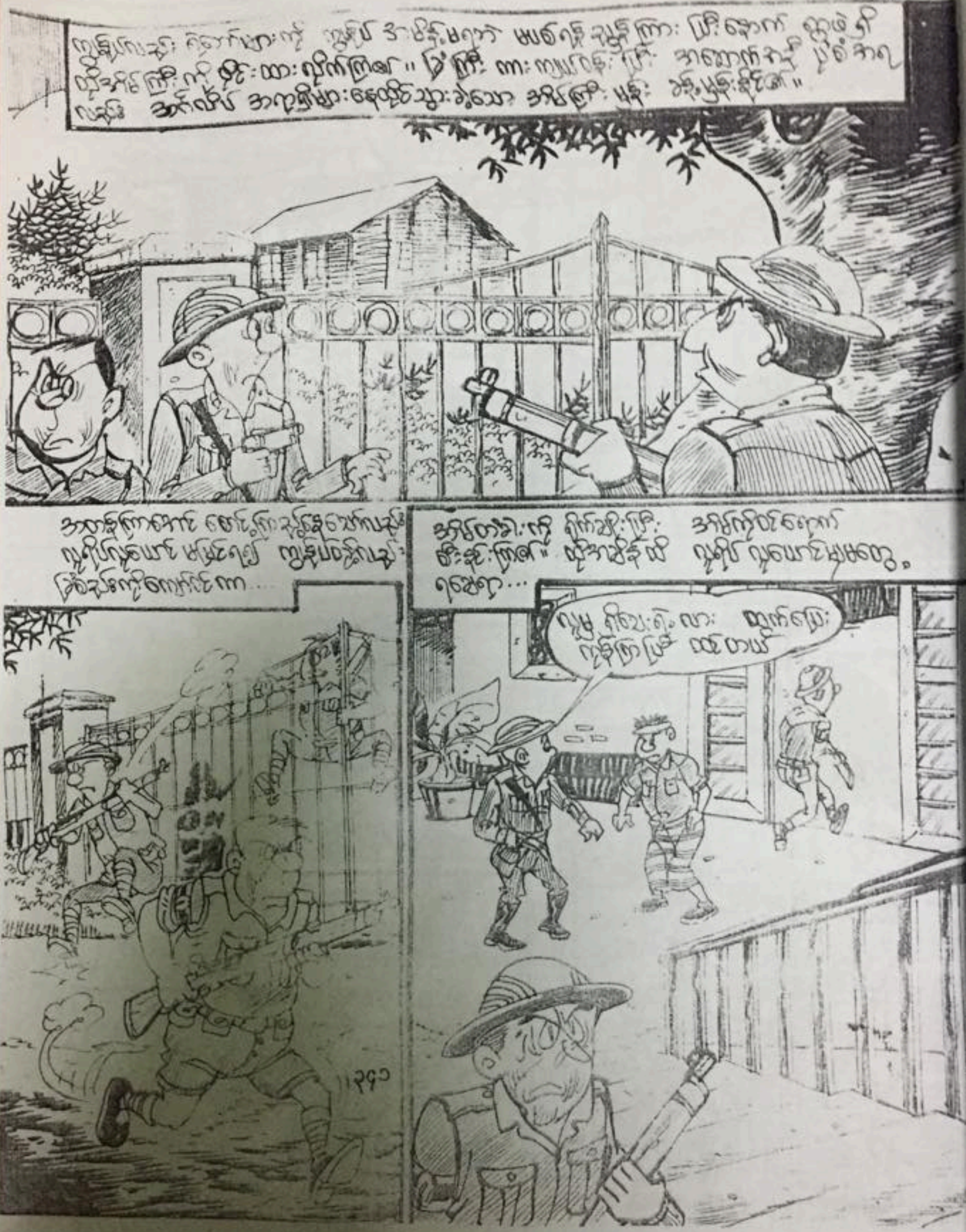

အင်း

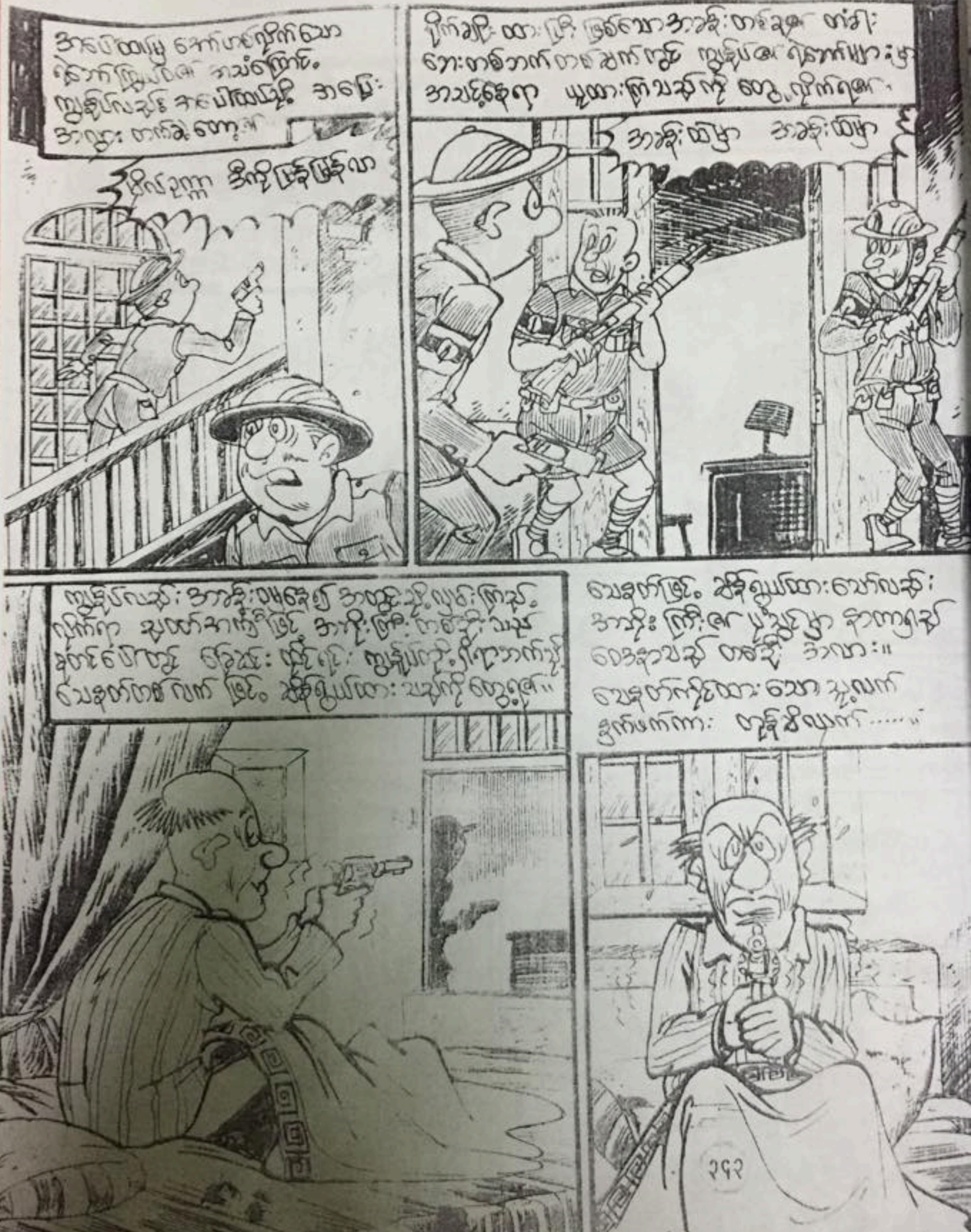

အပေါ်ထပ်မှ အော်ဟစ်လိုက်သော ရဲဘော်ကြွယ်ဝ၏ အသံကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း အပေါ်ထပ်သို့ အပြေးအလွှား တက်ခဲ့တော့၏
ဗိုလ်ဥက္ကာ ဒီကို မြန်မြန်လာ
အခန်းထဲမှာ အခန်းထဲမှာ

တွေ့လိုက်ရသူက ကျွန်ုပ်လုံး၀ မျှော်လင့်မထားခဲ့သော
B.I.A

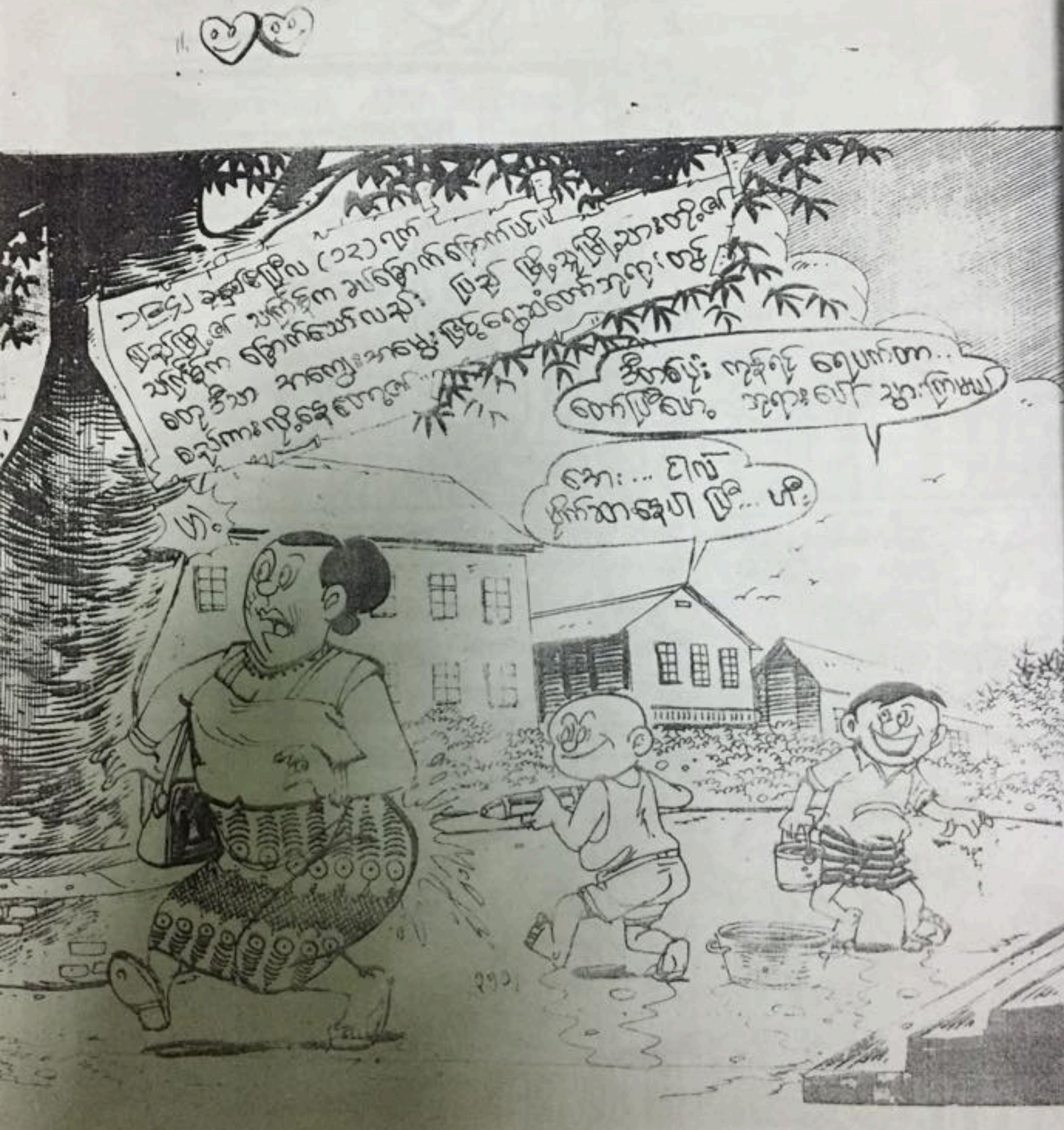

အတန်ကြာမှ
သမီးလေးက သူ့အကိုကိုသိပ်ချစ်တာ... သူ့အကို နေမကောင်းတော့ အသားကကို မစားဘူး

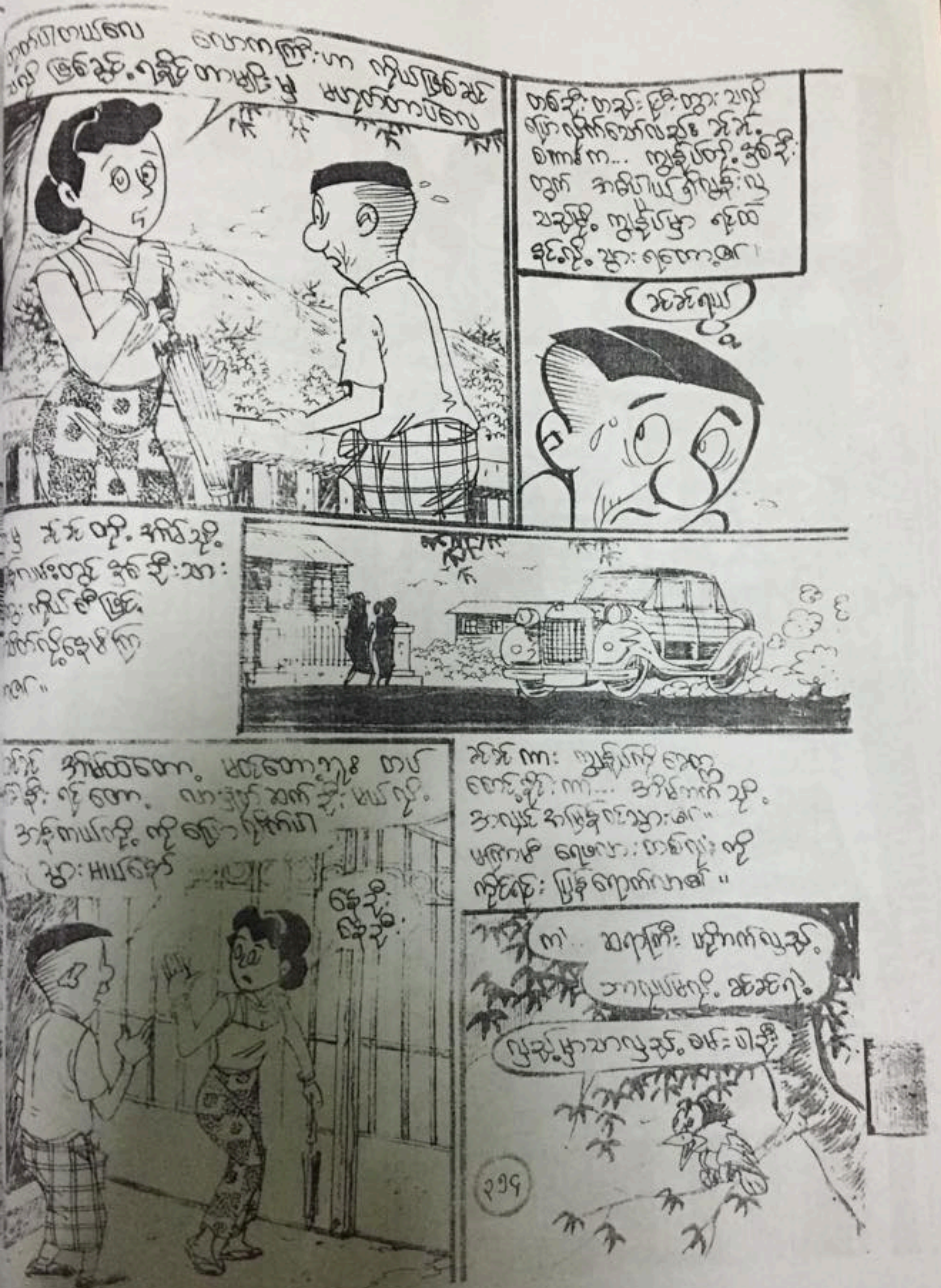

ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဗိုလ်ကြီးရေ
တို့ဘက်ကရော အထိအခိုက် ရှိသေးလား
တော်သေးတာပေါ့ကွာ ဘယ်လို ဖြစ်သွားလို့လဲ

ဖြစ်ရမယ်
ဟား...ဟား...ဟား ဟုတ်ပ
အာကာရေ ဟုတ်ပ...

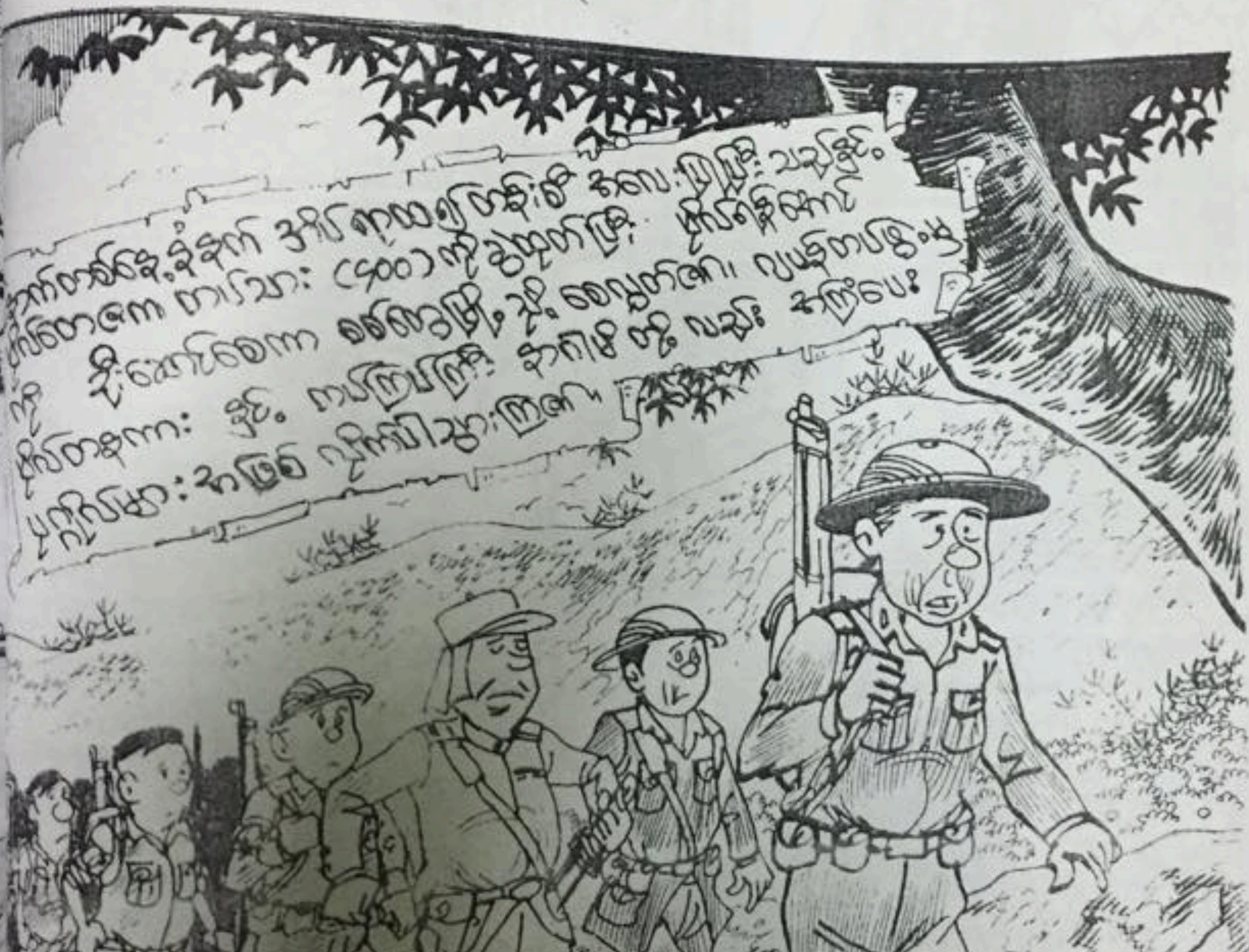

ဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ကြီး
ဟုတ်ကဲ့ ရှင်

အခန်း ‹ ၄၆ › ဟင်နရီနှင့်ပြန်လည်ဆုံရခြင်း

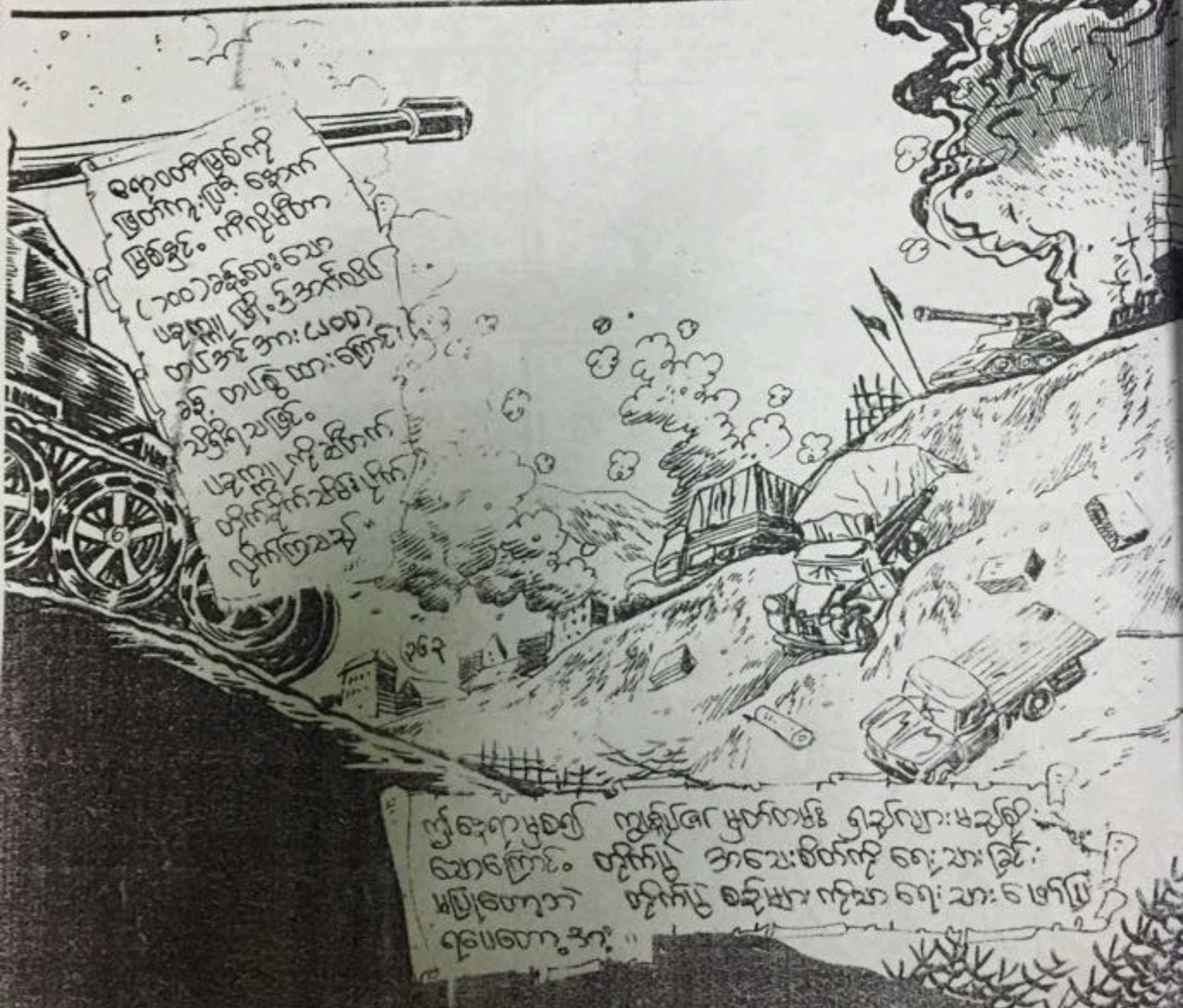

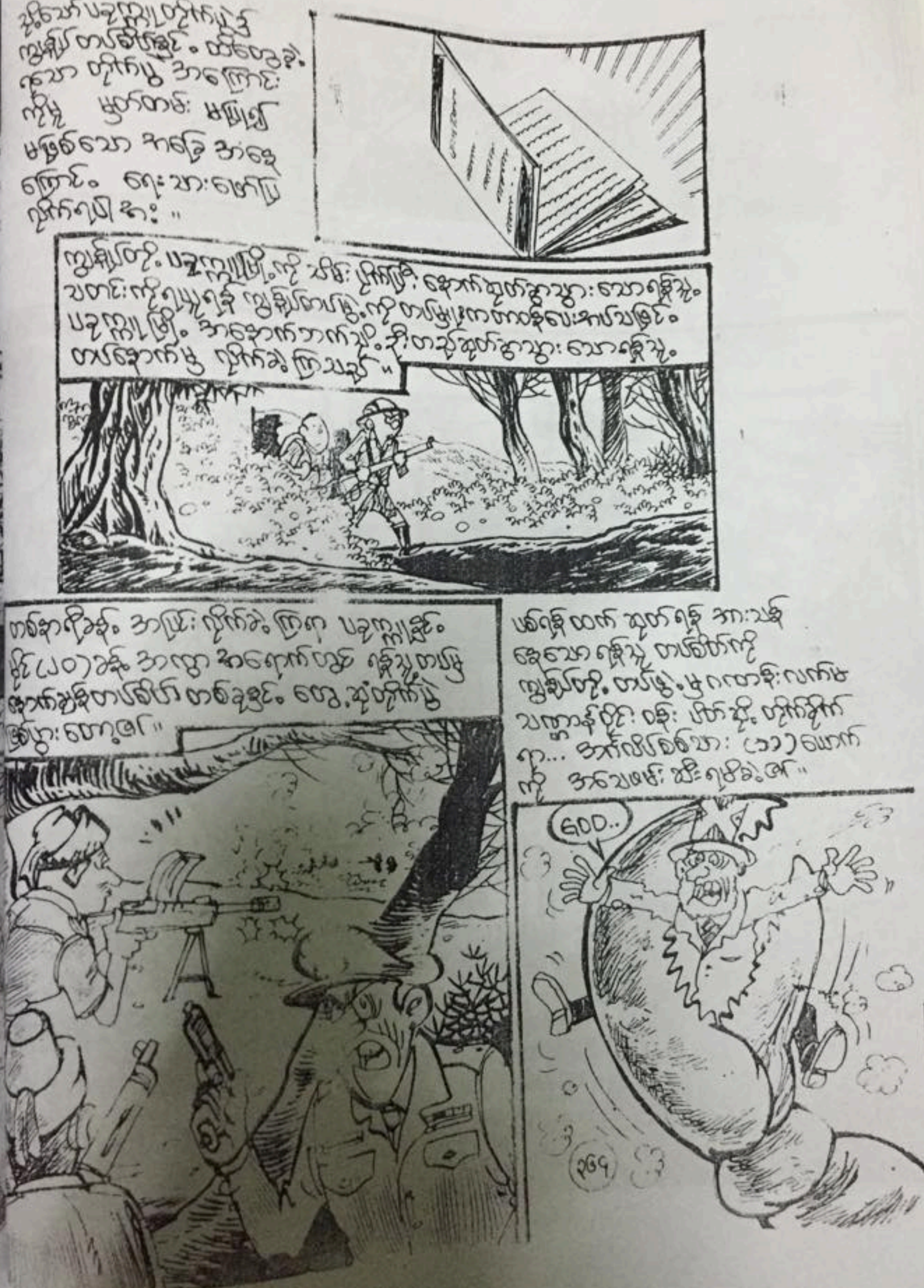

သို့သော် ပဒုကျွန်းတိုက်ပွဲ၌ ကျွန်ုပ် တပ်ခွဲဖြင့်။ ထိတွေ့ခဲ့ရသော တိုက်ပွဲ အကြောင်း ကိုမူ မှတ်တမ်း မပြု မဖြစ်သော အချို့ အခြေ ကြောင့်။ ရေးသား ဖော်ပြ လိုက်ရပါ့နား ။
ကျွန်ုပ်တို့ ပဒုကျွန်းမြို့ကို သိမ်းပိုက်ပြီး နောက်ထွက်ပြေးသွားသော ရန်သူ့ သတင်းကို ရယူရန် ကျွန်ုပ်တပ်ခွဲကို တပ်မှူးက တာဝန်ပေးအပ်သဖြင့် ပဒုကျွန်းမြို့ အနောက်ဘက်သို့ ဦးတည်ထွက်ပြေးသွားသော ရန်သူ့ တပ်နောက်မှ လိုက်ခဲ့ကြသည်။
တစ်နာရီခန့် အပြင်း လိုက်ခဲ့ကြရာ ပဒုကျွန်းမြို့ မှ (၂၀) မိုင်ခန့် အကွာ ရောက်တွင် ရန်သူ့တပ်မှ နောက်ဆုံးတပ်ခွဲ တစ်ခုနှင့် တွေ့ဆုံ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားတော့၏။
ခံရန် ထက် ထွက်ရန် အားသန် နေသော ရန်သူ့ တပ်ခွဲကို ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့မှ ဂဏာဒိုးလက်နက် သတ္တနံ့ ဝိုင်း ဝန်း ဖြတ်ဆို့ တိုက်ခိုက် ရာ... အင်္ဂလိပ်စစ်သား (၁၁) ယောက် ကို အလွယ်တကူ ဖမ်းဆီး ရမိခဲ့၏။
GOD..
၃၆၄

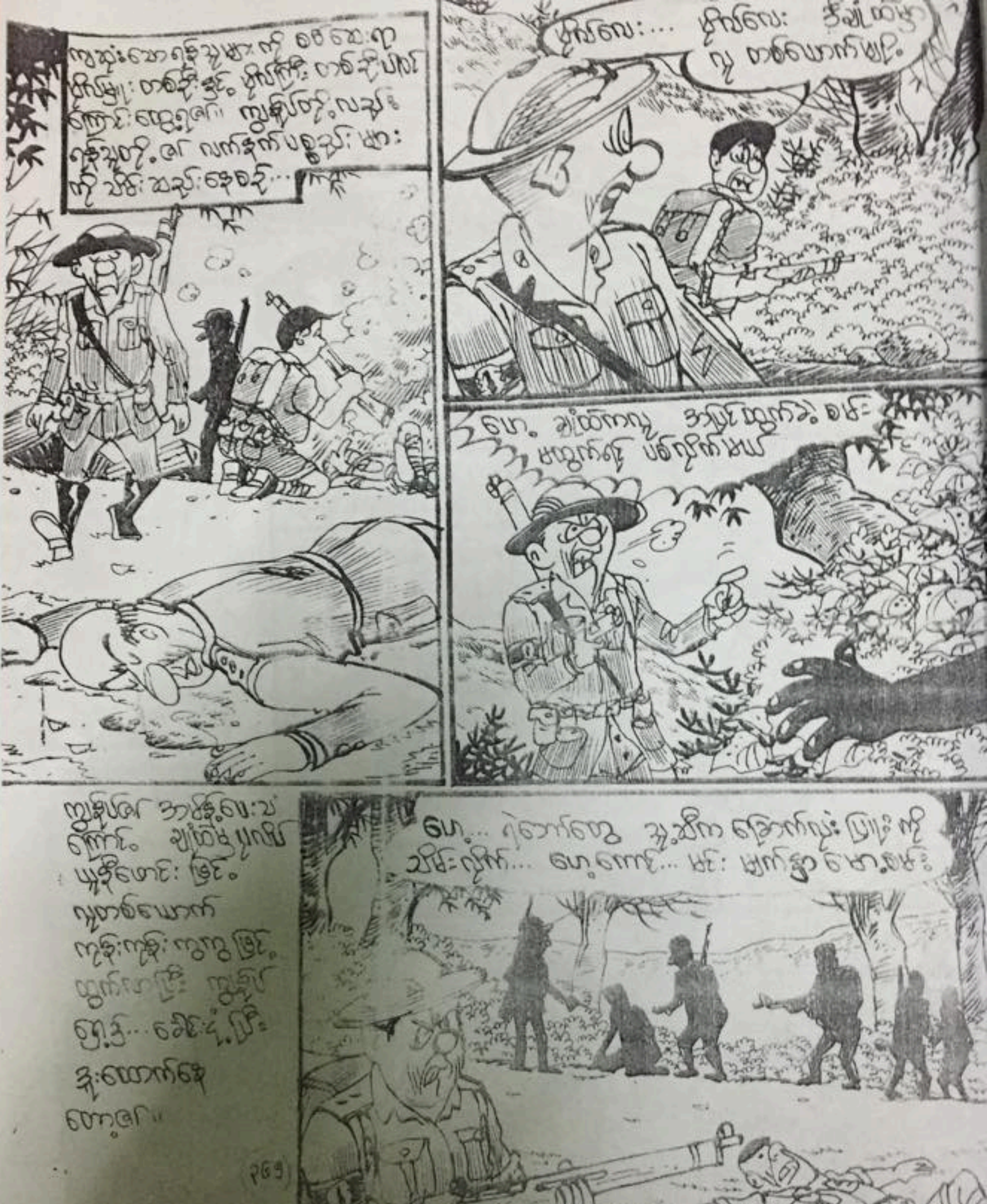
ကျဆုံးသော ရန်သူများကို စစ်ဆေး၍ ဗိုလ်မှူး တစ်ဦးနှင့် ဗိုလ်ကြီး တစ်ဦးပါဝင်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရန်သူတို့၏ လက်နက်ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းနေစဉ်...
ဗိုလ်လေး.... ဗိုလ်လေး ဒီမှာ လူ တစ်ယောက်ဗျို့
ဟေ့ ချုံထဲကလူ အမြန်ထွက်ခဲ့ စမ်း မထွက်ရင် ပစ်လိုက်မယ်
ကျွန်ုပ်၏ အမိန့်ပေးသံကြောင့် ချုံထဲမှ ပုဆိုးတောင်းမြင့် လူတစ်ယောက် ကုန်းကုန်းကွကွဖြင့် ထွက်လာပြီး ကျွန်ုပ်ရှေ့၌... ခေါင်းငုံ့ပြီး ဒူးထောက်နေတော့၏။
ဟေ့... ရဲဘော်တွေ အဲ့ဒီက ခေါက်လုံးပြားကို သိမ်းလိုက်... ဟေ့ကောင်... မင်း မျက်နှာ မော့စမ်း

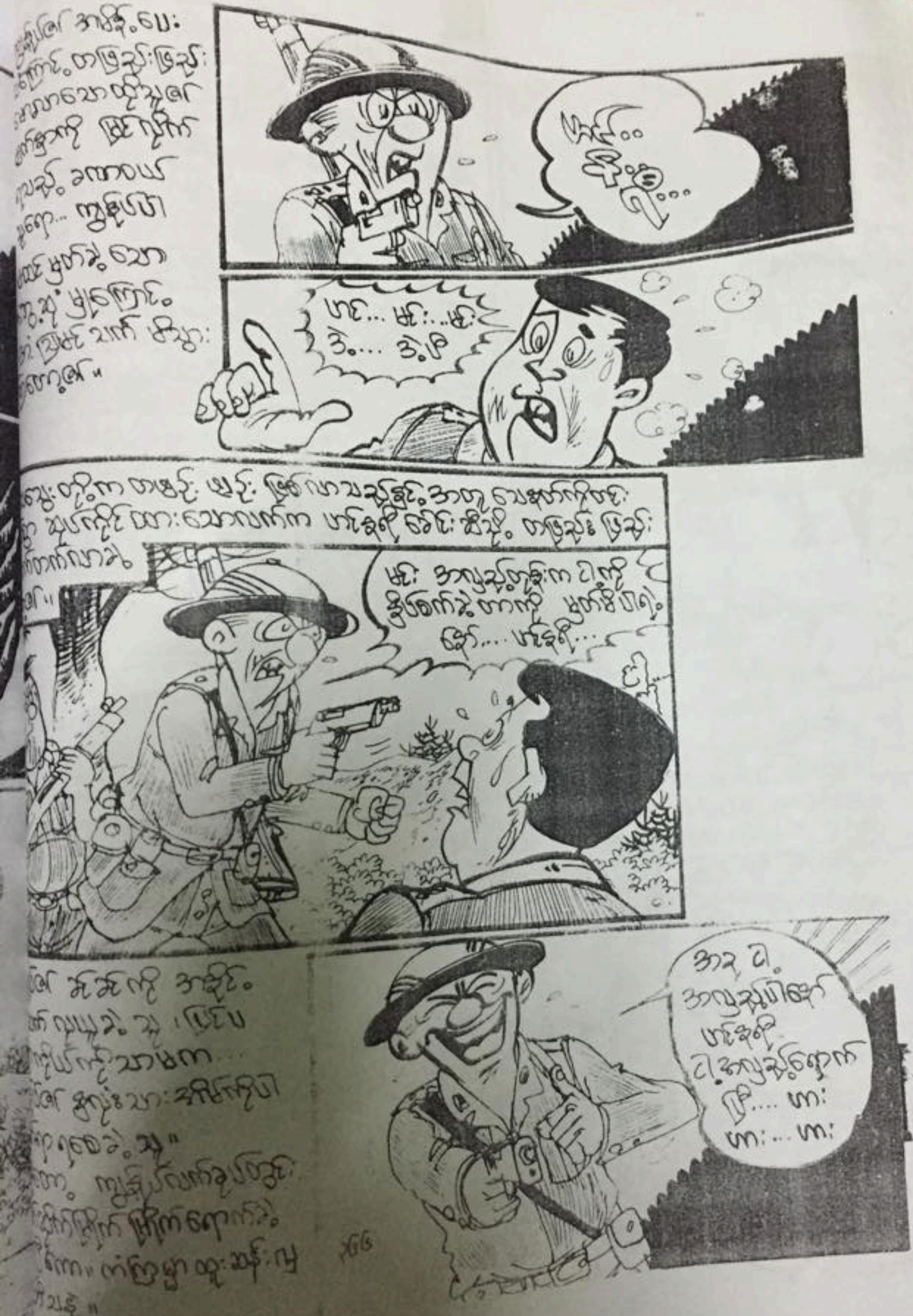
ဟင်... မင်း...မင်း
ဟင်နရီ...
ဟင်နရီ
ဟား... ဟား:... ဟား:

ကြောက်စိတ်တို့ဖြင့် ဟင်ဒရိုကြီး တဆတ် ဆတ်တုန်နေရှာတော့၏။
ဟား...ဟား...ဟား
အေး... တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွာ... မင်း
ပေးလိုက်မယ်လေ... ဘယ့်နှယ့်လဲ
ဟား... ဟား... ဟား
ကောင်းပြီလေ... ငါ့ကို... မင်း သတ်နိုင်ပါတယ်
ကွာ... ဟဲ... ဟဲ...

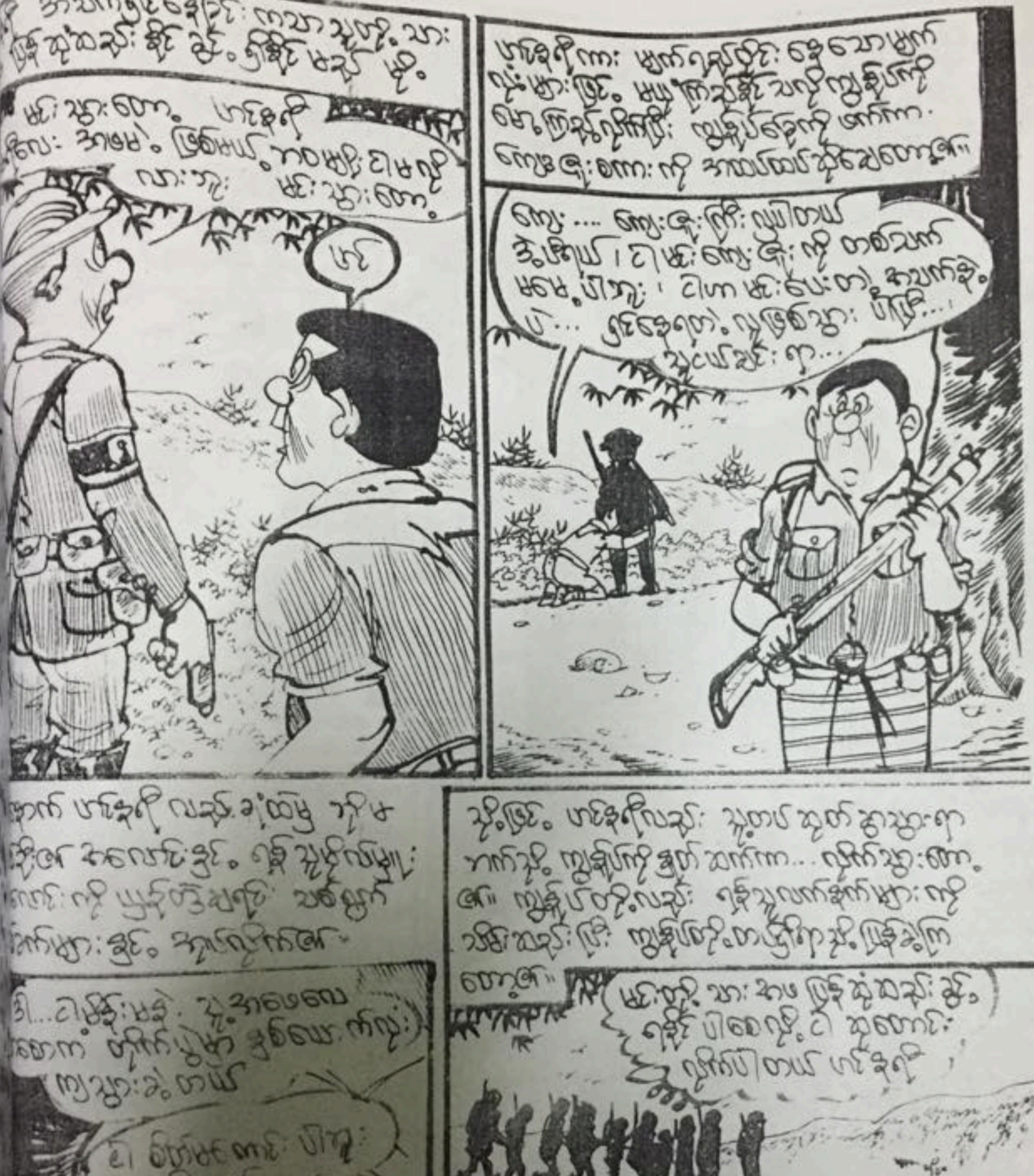

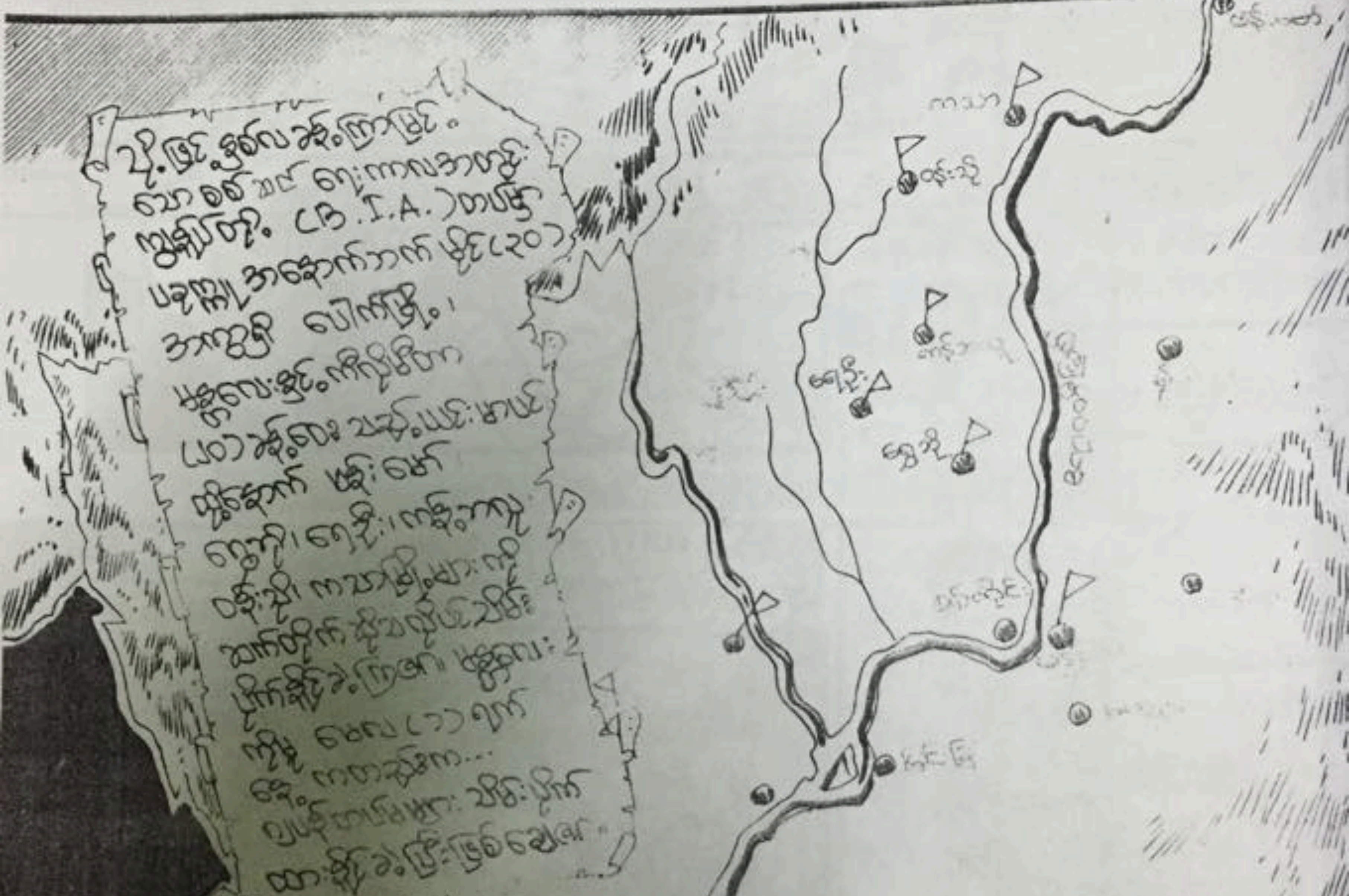
သို့ဖြင့် နှစ်လခန့် ကြာမြင့်။
သော စစ်ရေးကာလအတွင်း
ဗိုလ်ချုပ်တို့ (B.I.A.) တပ်မှ
ပခုက္ကူ အနောက်ဘက် မိုင် (၃၀)
အကွာရှိ ပေါက်မြို့၊
မြို့လေးနှင့်
(၅၀) ခန့်သော ရွာ ယင်းမာပင်
မြို့နောက်
ရေဦး၊ ကန့်ဘလူ၊
ဝန်းသို၊ ကသာမြို့များကို
သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ မန္တလေး
ကိုမူ မေလ (၁) ရက်
နေ့ ကတည်းက…
ဂျပန်တပ်များ သိမ်းပိုက်
ထားနိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်လေ၏။
ကသာ
ဝန်းသို
ရေဦး
ရွှေဘို
ဧရာဝတီမြစ်
စစ်ကိုင်း
မြင်းခြံ

ယခုအခါ မြန်မာပြည်
B.I.A

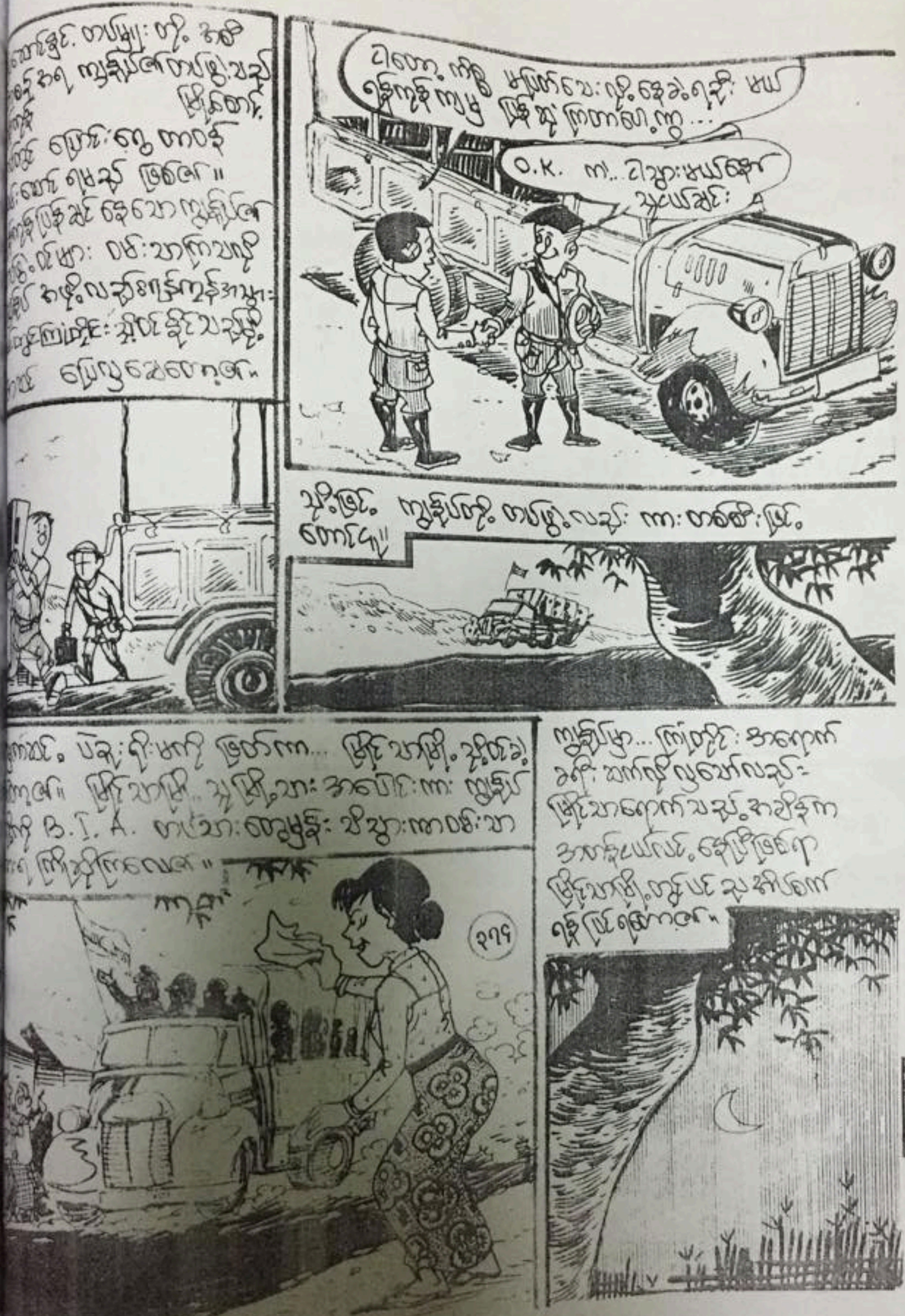
ဒါတော့ ကိုယ် မပါဘေးလို့ နေခဲ့ရဦးမယ် ရန်ကုန်ကျမှ ပြန်ဆုံကြတာပေါ့ကွ...
O.K. ကဲ.. ဒါသွားမယ်နော် သူငယ်ချင်း
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့လည်း ကားတစ်စီးဖြင့်
B.I.A. တပ်သားတွေမှန်း
ကျွန်ုပ်မှာ...

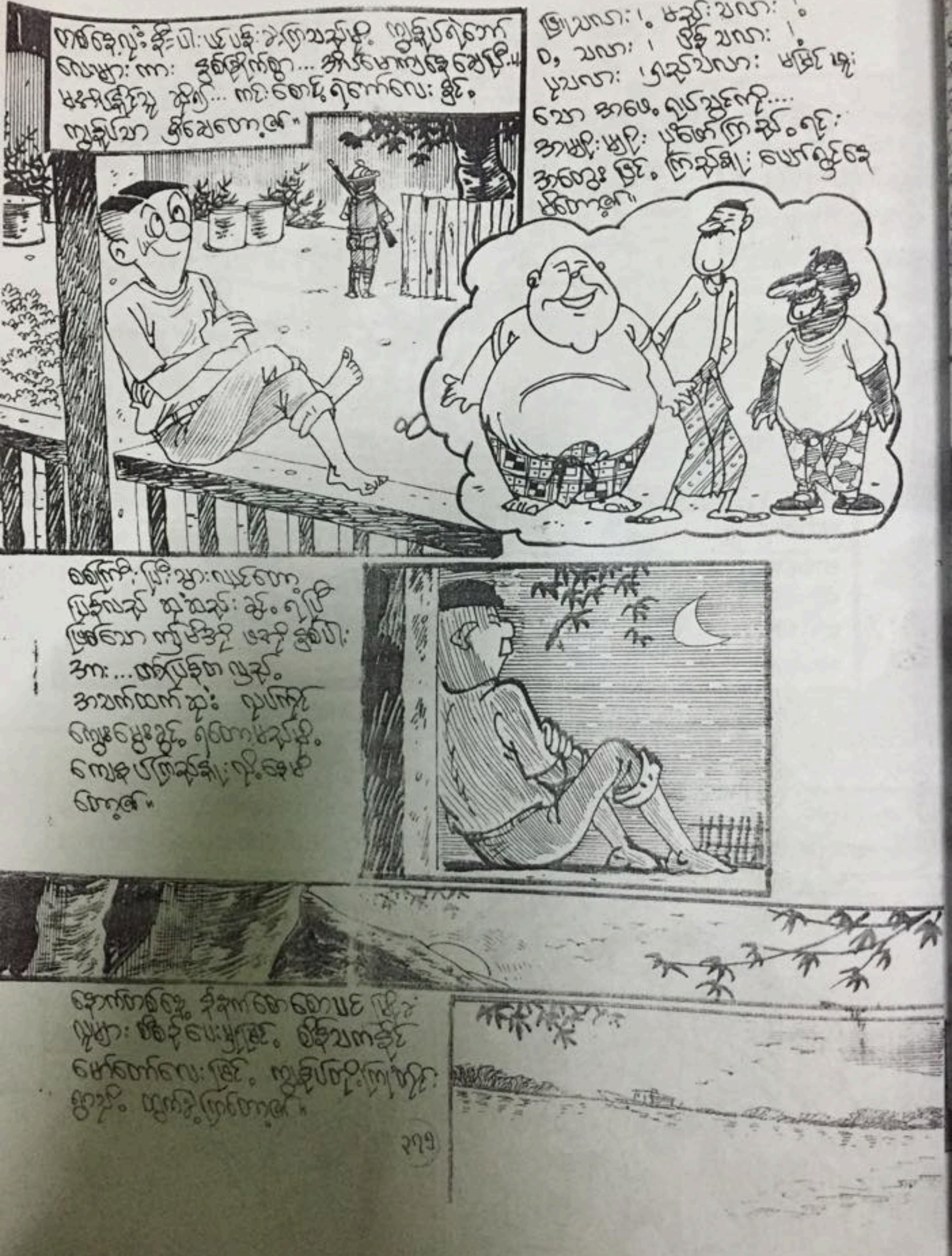

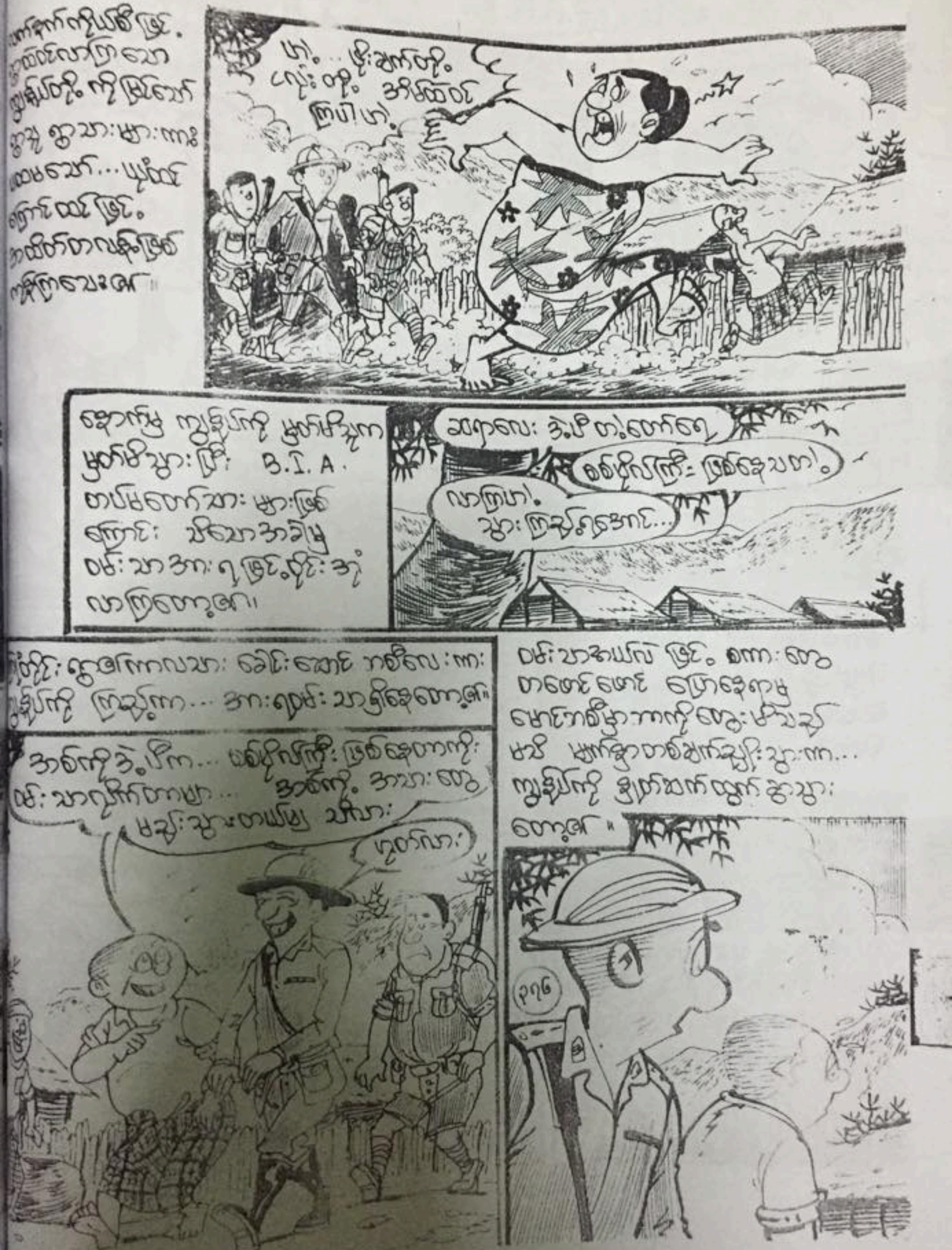
ဟဲ့... ဖိုးချက်တို့ ငလုံးတို့ အိမ်ထဲဝင်ကြပါဟဲ့
နောက်မှ ကျွန်ုပ်ကို မှတ်မိသူက မှတ်မိသွားပြီ။ B.I.A. တပ်မတော်သားများဖြစ်ကြောင်း သိသောအခါမှ ဝမ်းသာအားရဖြင့် ဝိုင်းအုံ လာကြတော့၏။
စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖြစ်နေသတဲ့
လာကြဟဲ့ သွားကြည့်ရအောင်...
ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ကာ... အားရဝမ်းသာ ရှိနေတော့၏။
အစ်ကို အဲ့ဒါက... စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖြစ်နေတာကိုး ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ... အစ်ကို့ အသားတွေ မည်းသွားတာပဲဗျ သိလား
ဟုတ်လား

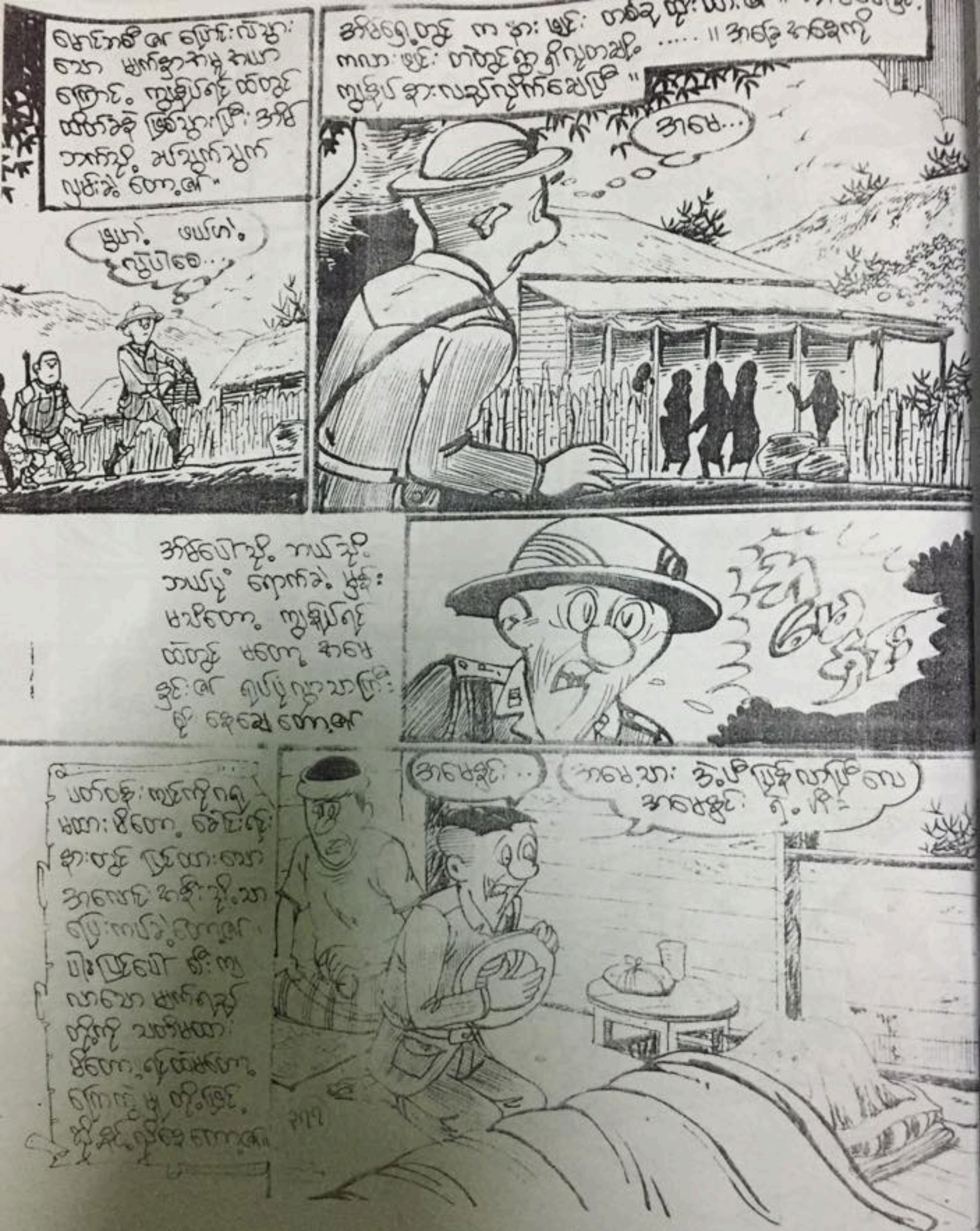

အမေ...
အမေနှင်း...

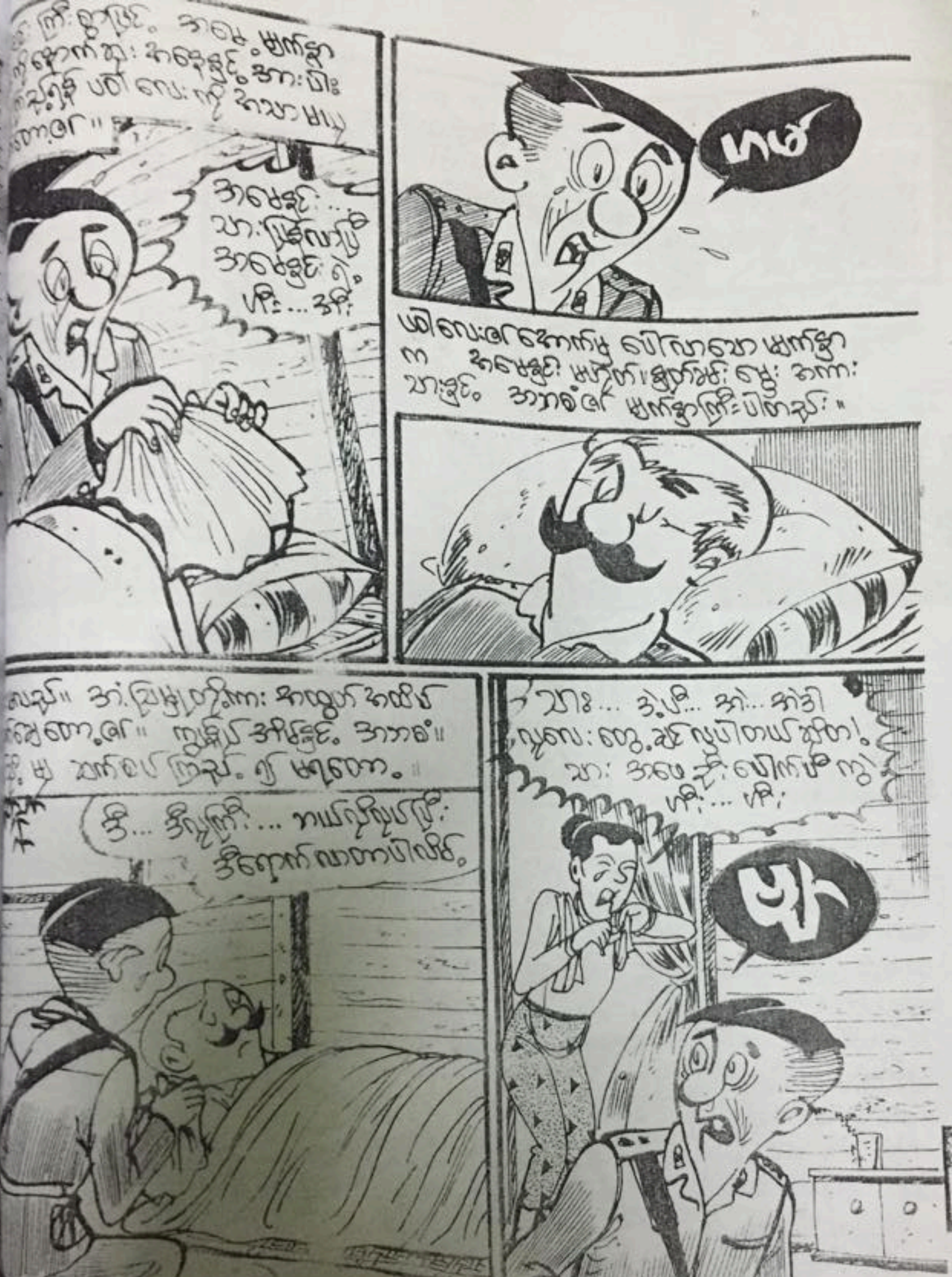

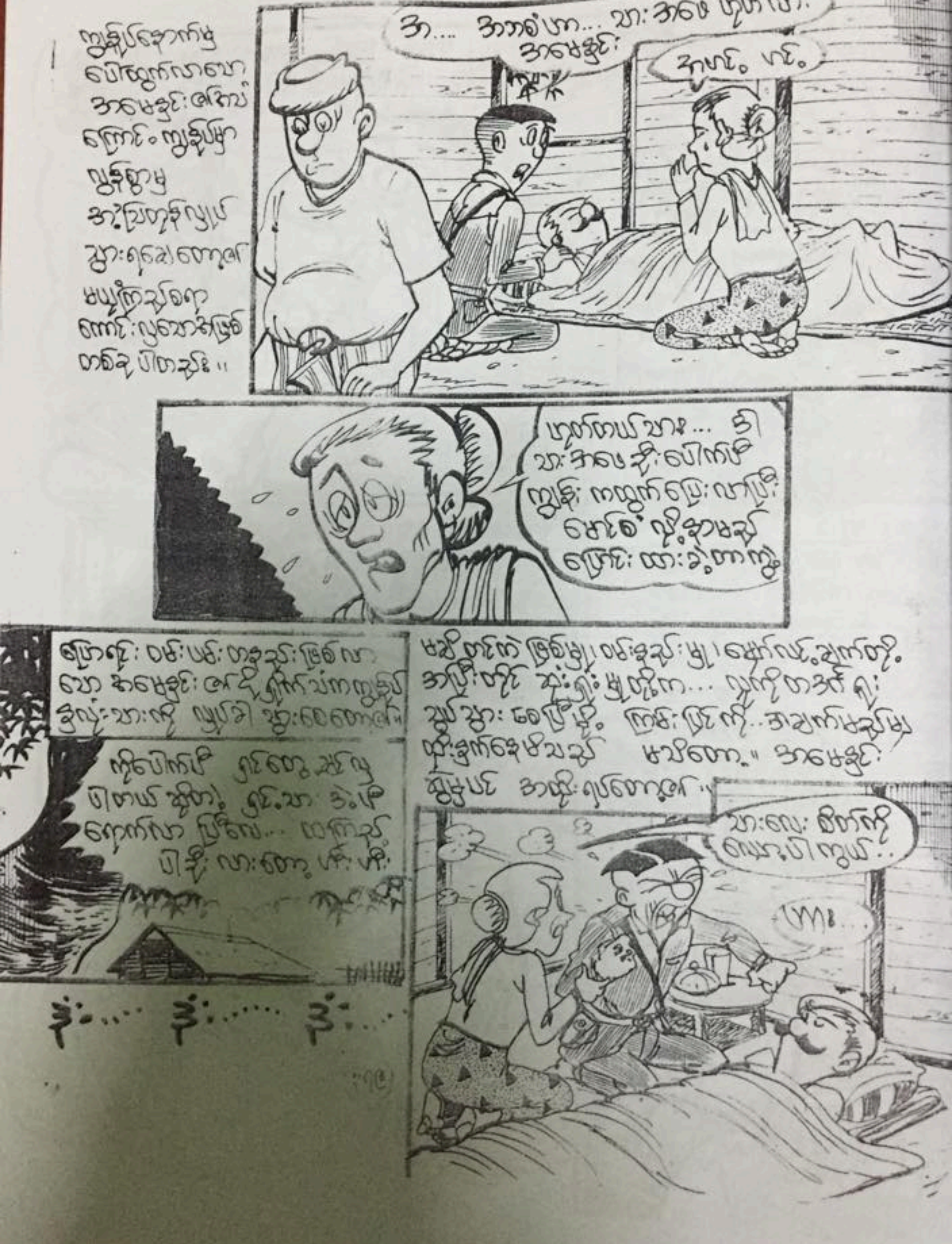

အဟင့် ဟင့်
သားလေး စိတ်ကို လျှော့ပါကွယ်..
ဟား...

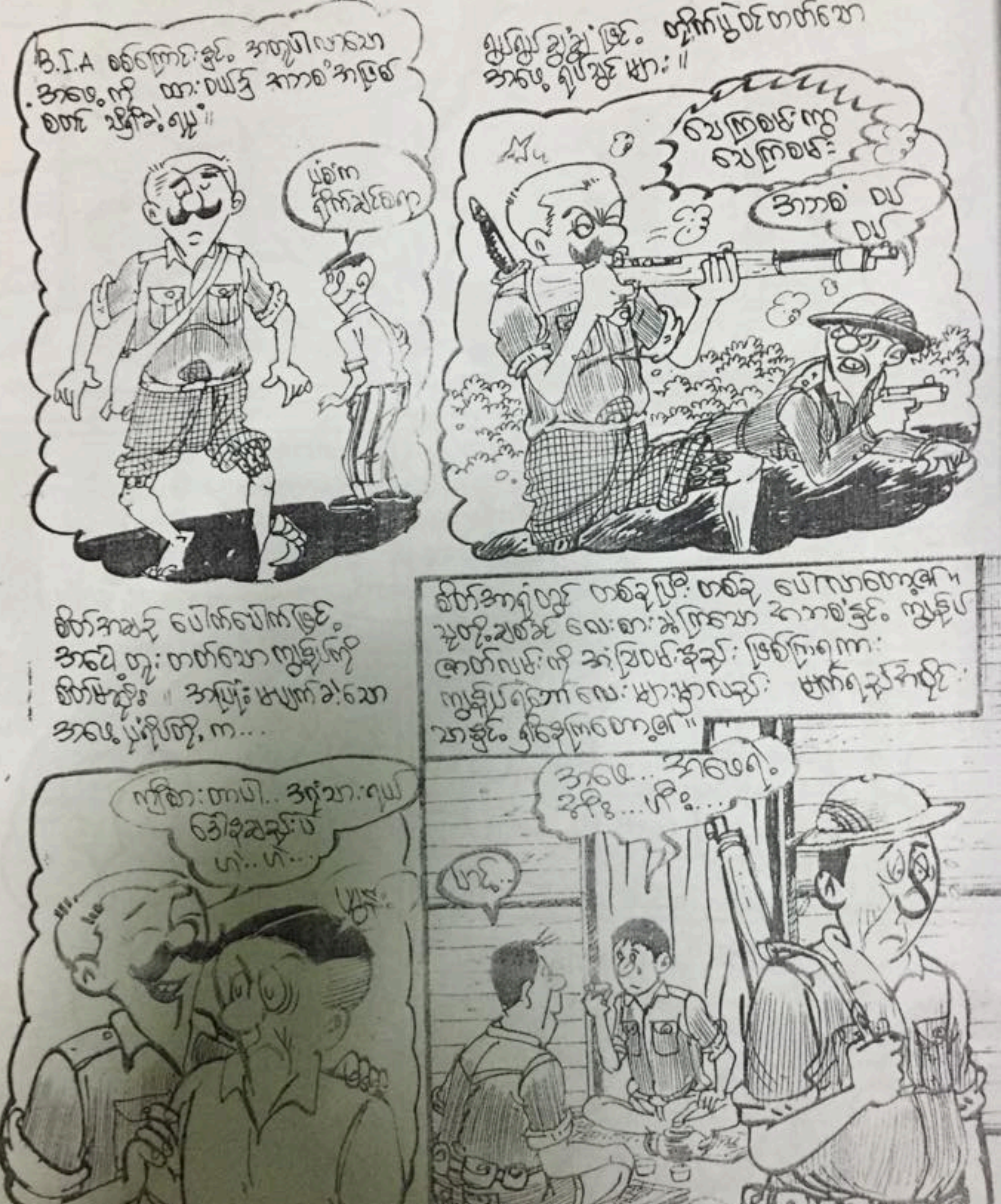

B.I.A စစ်ကြောင်းနှင့် အတူပါလာသော
သေကြစမ်းကွ သေကြစမ်း
စိတ်အာရုံတွင် တစ်ခုပြီး တစ်ခု
အဖေ... အဖေရဲ့

အခန်း (၄၈)   အဖေဝ၊၊ သား

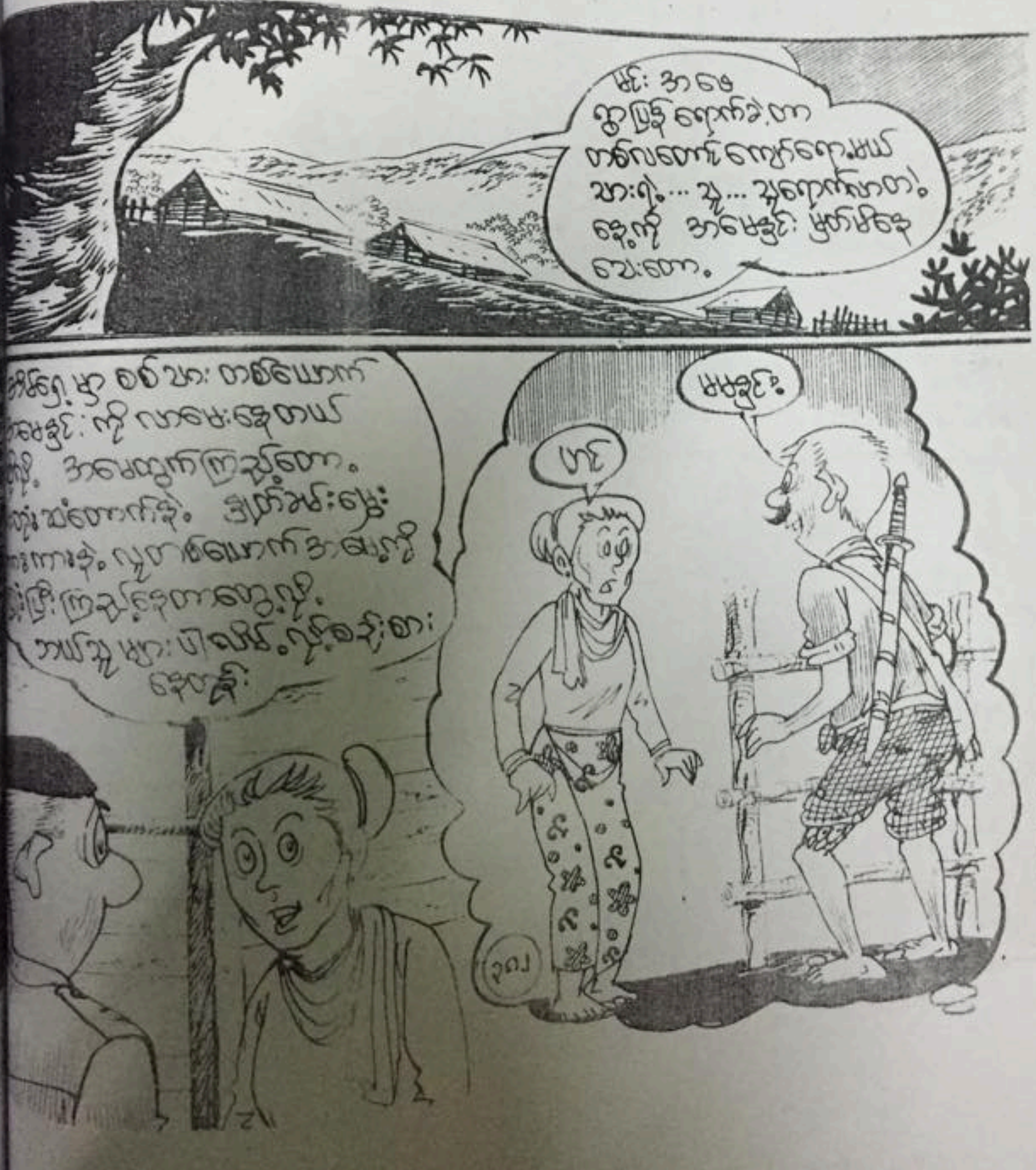
ဟင်း အဖေ
ဘွဲ့ပြန် ရောက်ခဲ့တာ
တစ်လလောက် ကျော်ရောပေါ့
သားရဲ့... သူ... သူရောက်လာတဲ့
နေ့ကို အမေချင်း မှတ်မိနေ
သေးတော.
မယ်ချင်း
ဟင်
မှာ စစ်သား တစ်ယောက်
ချင်းကို လာမေးနေတယ်
အမေတွေ ကြည့်တော့
ကောက်ခဲ့၊ ဦးထုပ်မင်းမြေး
ကားနဲ့ လူတစ်ယောက် အရဲကို
ကြည့်နေတာတွေ လို့

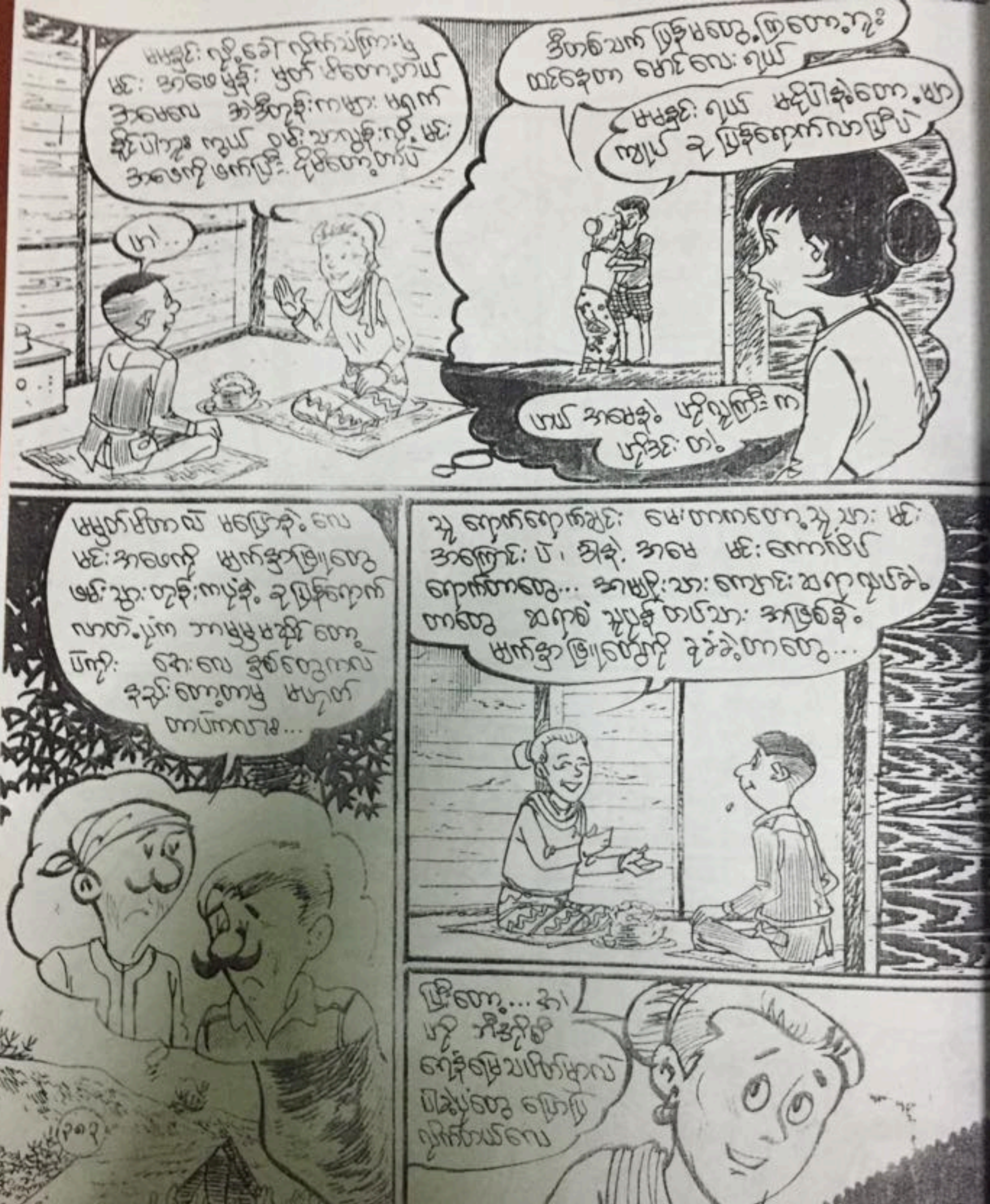

ဟာ!...

ဟား...ဟား...ဟား
B.I.A
ဟင့်
ဟင့်.... ဟင့်.

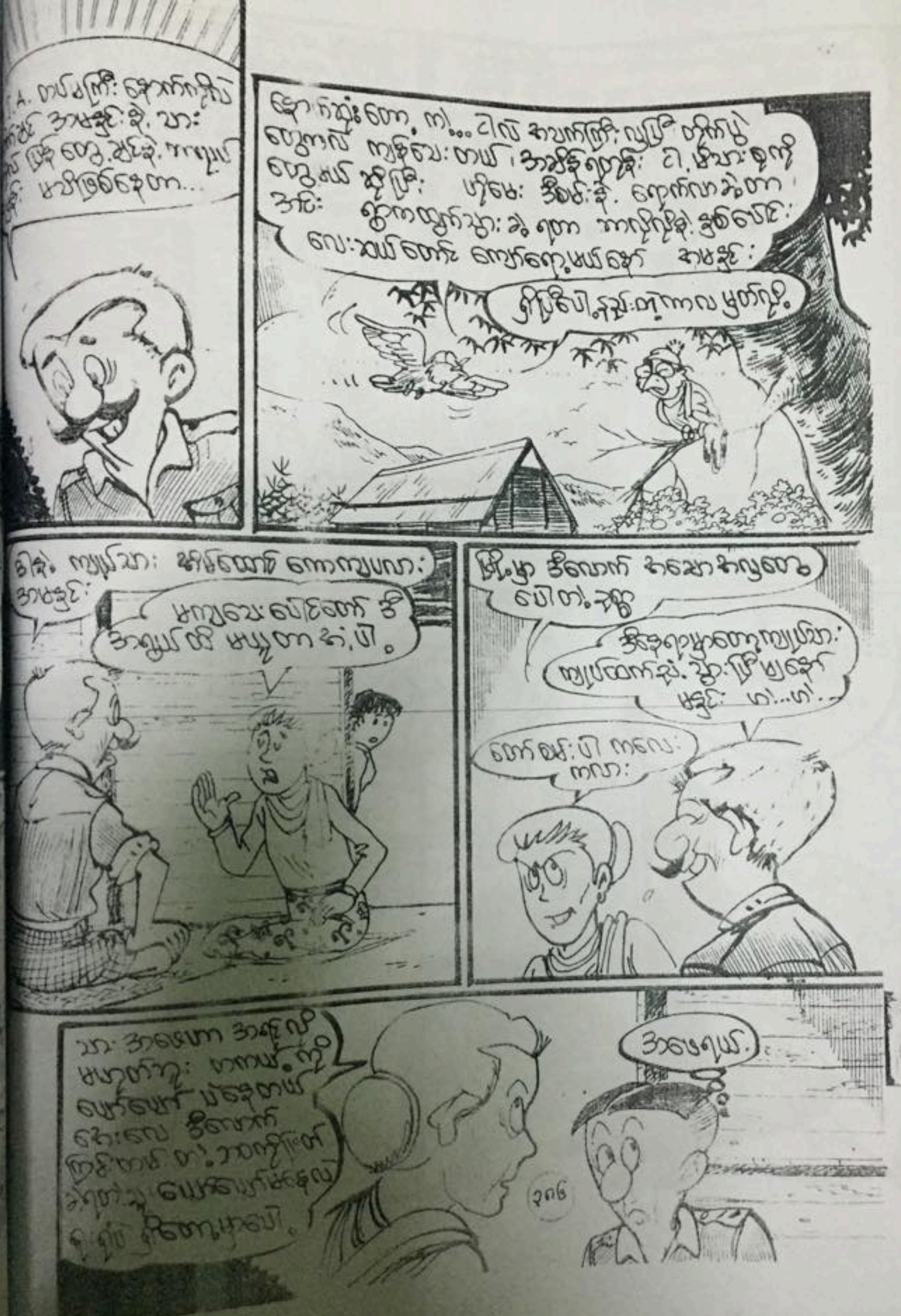
အဘေရှယ်.

B.I.A တပ်ကြီး
B.I.A ဆိုတာမပါရင် မင်းအဖေက စကားမပြောတတ်သလိုပါပဲကွယ်
အဲဒါနဲ့ သားကိုကြိုး ရှူး အမေတာပို့ပြီး တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ မင်းအဖေ အပြင်းဖျားပြီ လေရော... သူက အင်္ဂလိပ်ရာက မင်းသိတော့ကပြီး ဖြစ်တာ လေ...
ဆေးသမား မောင်မြတ်ဆွန်းလေးကလည်း အစွမ်းကုန်ကုသပါတယ်...
သားလေး မြန်မြန် ပျောက်အောင် ကုပါဗျ ကျုပ်က B.I.A တပ်ထဲ ပြန်ရဦးမှာ... တိုက်ပွဲတွေက မပြီးသေးဘူး၊ ပြီး ကျုပ်သားရှိတဲ့ ရန်ကုန်ကိုလဲ လိုက်သွားရဦးမှာ
စိတ်ချပါ ခင်ဗျာ
ပျောက်လောက်တယ်ပါ့ကွယ်
ဒါပေမယ့် မင်းအဖေက ညှပ်ပြီ၊ သူက ဘာမှ မကြိုက် သလိုနေနေတော့။ အခုကလဲ မပေါ့ပေါ့ နေမိလိုက်တာပေါ့...

ဟင်...ဟင်
လာ...လာတော့မှာပါ မောင်လေး ရယ်...
ကျွတ်...ကျွတ်...

B.I.A

ရှိပါတယ် ဗိုလ်ကြီး
၃၉၀

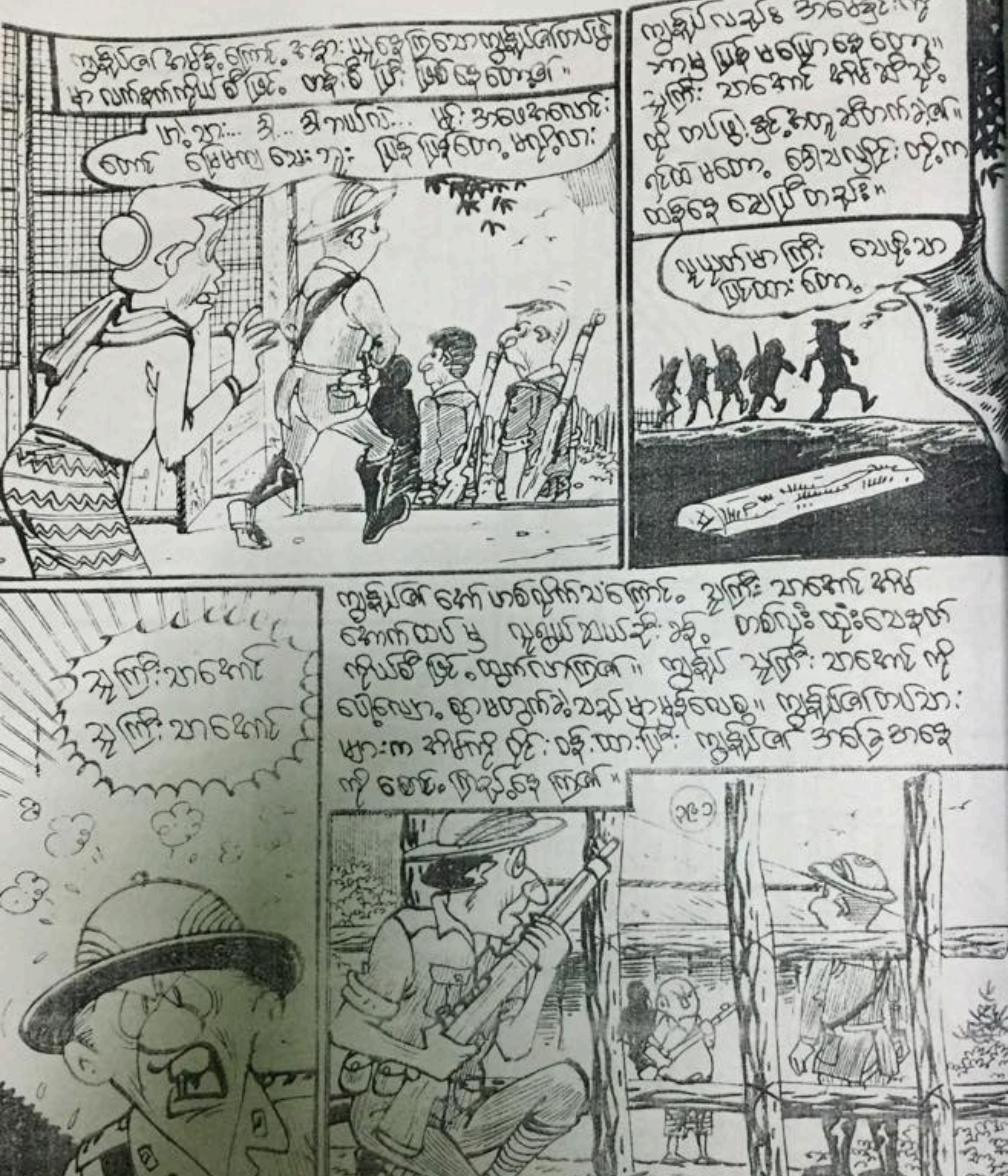

ကျွန်ုပ်ကလေးမိန့်ကြောင့် ယူနေကြသော ကျွန်ုပ်တို့တပ်ဖွဲ့ မှာ လက်နက်ကိုင် ၈ ဦး ဖြင့် တန်းစီ ပြီး ဖြစ်နေတော့၏။
ဟဲ့ သား... ဒီ... ဒီကောင်တွေ... ဖိုး အာလေးကလေး တော် မြေမှာ လေးကျ ဖြစ် ဖြစ်တော့ မလိုပါဘူး
ကျွန်ုပ်လည်း အာဝေ့စွဲကို ဘာမှ ဖြစ်မပျော်နေတော့။ သူကြီး သာအောင် နှင့်အတူ တပ်ဖွဲ့နှင့်အတူ ထွက်ခဲ့၏။ ရုပ်မတော့ ဒေါ်ယကွေ့ တို့က ထွက်နေ ခဲ့ပြီ တည်း။
လူယုတ်မာကြီး သေဖို့သာ ဖြစ်သွားတော့
သူကြီးသာအောင်
သူကြီးသာအောင်
ကျွန်ုပ်၏ နောက် ဟစ်ချက်ကြောင့် သူကြီး သာအောင် နှင့် နောက်ထပ် လူရှုပ်သယ်ဦး နှစ်ဦး တစ်ကျိုး ထုံးသေနတ် ကိုယ်စီ ဖြင့် လိုက်လာကြ၏။ ကျွန်ုပ် သူကြီး သာအောင် ကို ပေါ်လျော့ ရွာမထွက်ခဲ့သည်မှာ မှန်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်တပ်သား များက အိမ်ကို ဝိုင်း ဝန်း ထား ပြီး ကျွန်ုပ်၏ အမိန့် အား ကို စောင့် ကြည့်နေ ကြ၏။

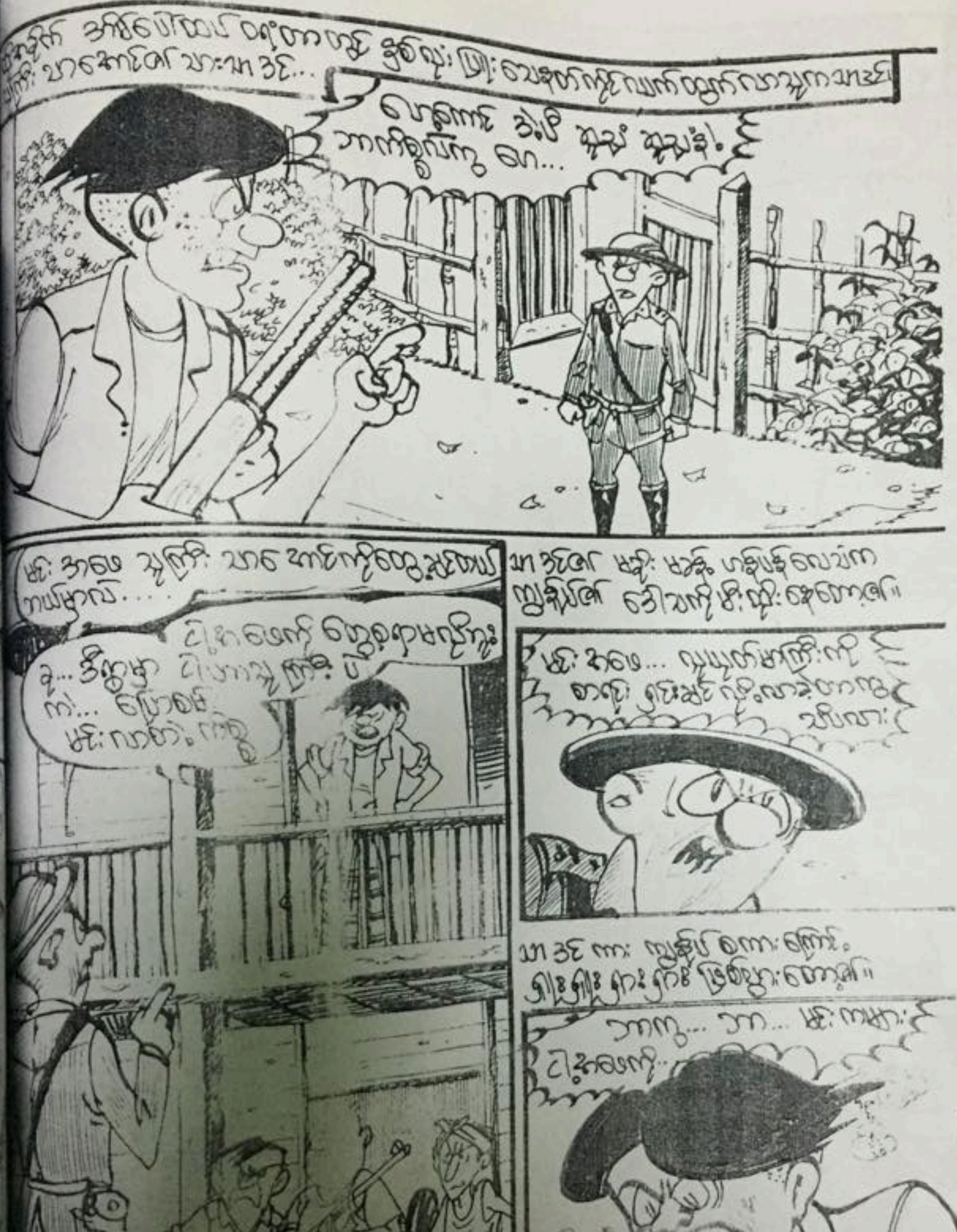
ဘာကွ... ဘာ... မင်းကများ
ငါ့အဖေကို...

ဘာကွ... ဘာ B.I.A လဲ
မင်းက ဘာကောင်မို့ ငါ့ကို အမိန့်ပေးနေတာလဲ ရှုပါးဝ ရှုတဲ့ကောင် လက်နက်တော့
ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ကျုပ် ဗိုလ်ကြီး အတွက် စိုးရိမ် မိသွားလို့ပါ

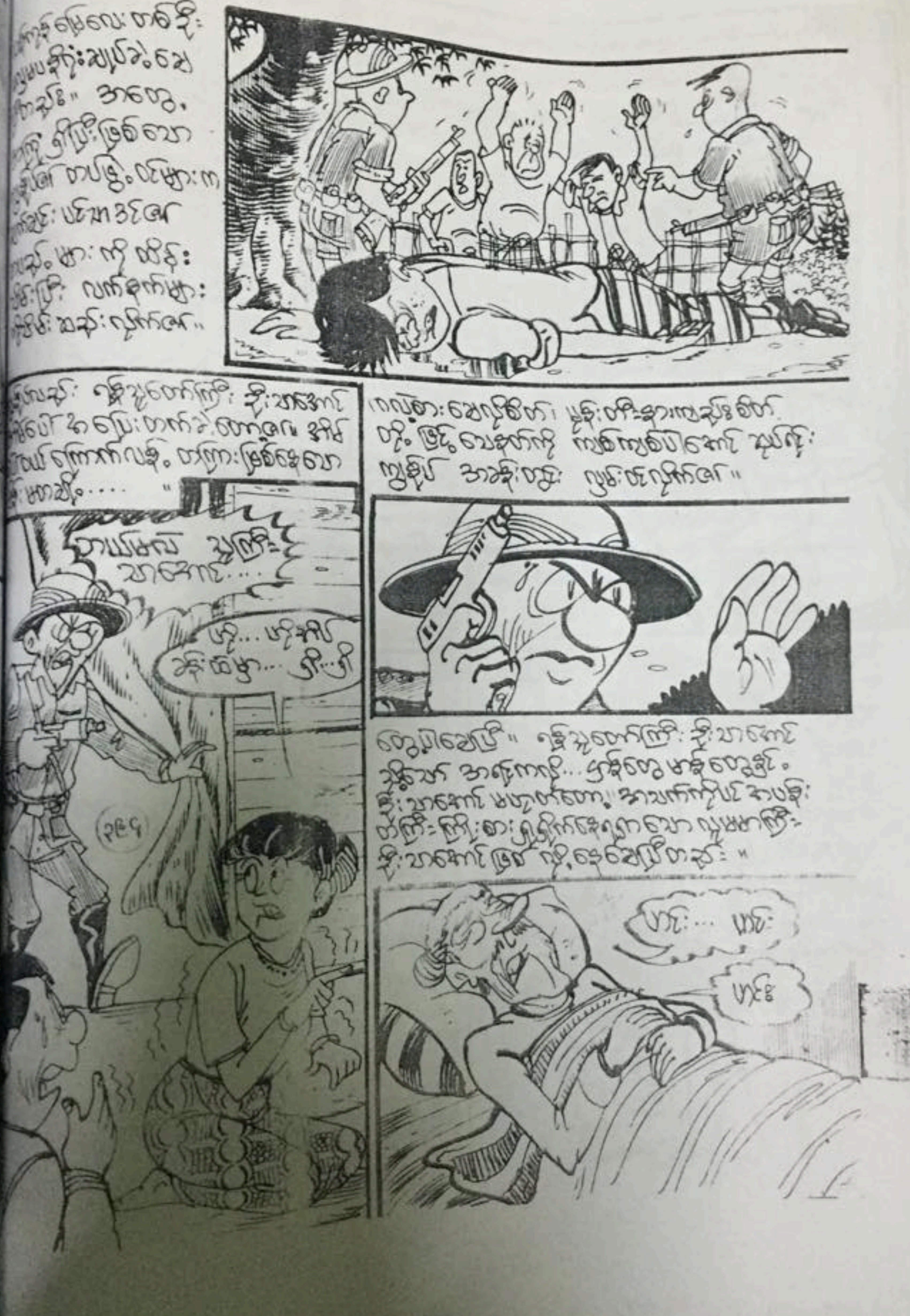

ဟား... ဟား
ဟင်း

ဦးသာအောင်၏ ပြုစုမှုကြောင့် တင်းမာနေသော စိတ်တို့ ပြေပါးသက် ဖြစ်သွားလေသည်။ ဘဖေပေါက်ပီ၏ မှတ်တမ်းကို သတိရလိုက်သော အခါ ဒေါသတရားတို့က ပြန်ခေါင်းထောင်လာတော့၏။
ဦးသာအောင် ဆရာကြီးရဲ့ မှတ်တမ်းမှုအတွက် ဖွေးဖွေး ဆိုမယ့် ပေါက်ပီရဲ့ သား အံ့မှာ ရောက်လာပြီလေ
ဆရာကြီးရဲ့ မျက်လုံးတွေကို ပေပေဆာဆာ မှိတ်ကြည့်လိုက် စမ်းပါဦး မှ ကြည့်လိုက်စမ်းပါဦး
ဟင်း
ဟင်း
ဟင်း
ကျွန်ုပ်၏ ဝက်ဆတ်သတ်ခဲ့ ကြားရသည်။ ဦးသာအောင်၏ မျက်လုံး အစုံတို့က ဖြေးညှင်းစွာ မှိတ်လာခဲ့၏။ မှိုင်လာသော မျက်လုံးထဲ တွင်မတော့ ဘာဆိုဘာကိုမှ သိရှိသည့် အသွင် မရှိတော့။
အင်
အင်
ကျွန်ုပ်နားလည်လိုက်ပါပြီ။ ဦးသာအောင် သို့သည့် လူသား တစ်ဦး၏ အကျင့်စရိုက် ခံစားကား အဆုံးသတ်လျှင် မဟုတ်ပါလား။
ဟင်း
ဟင်း
ဟင်း
ဗုဒ္ဓ
ကျွန်ုပ် ထိုအခါ လှည့်ကာ ဦးသာအောင်၏ ခြံဝင်း အတွင်းမှ ပြန်ထွက်ခဲ့တော့၏။

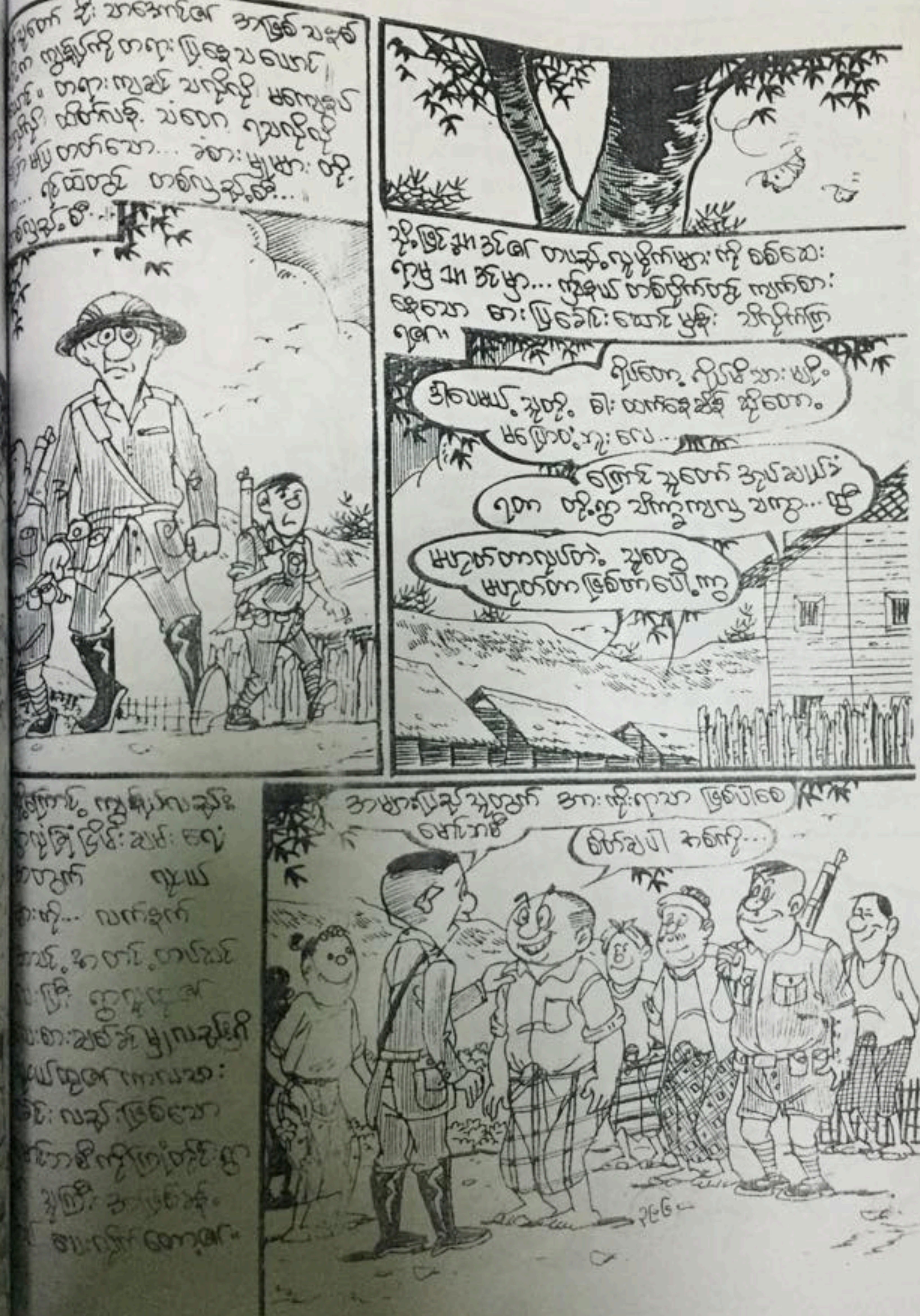

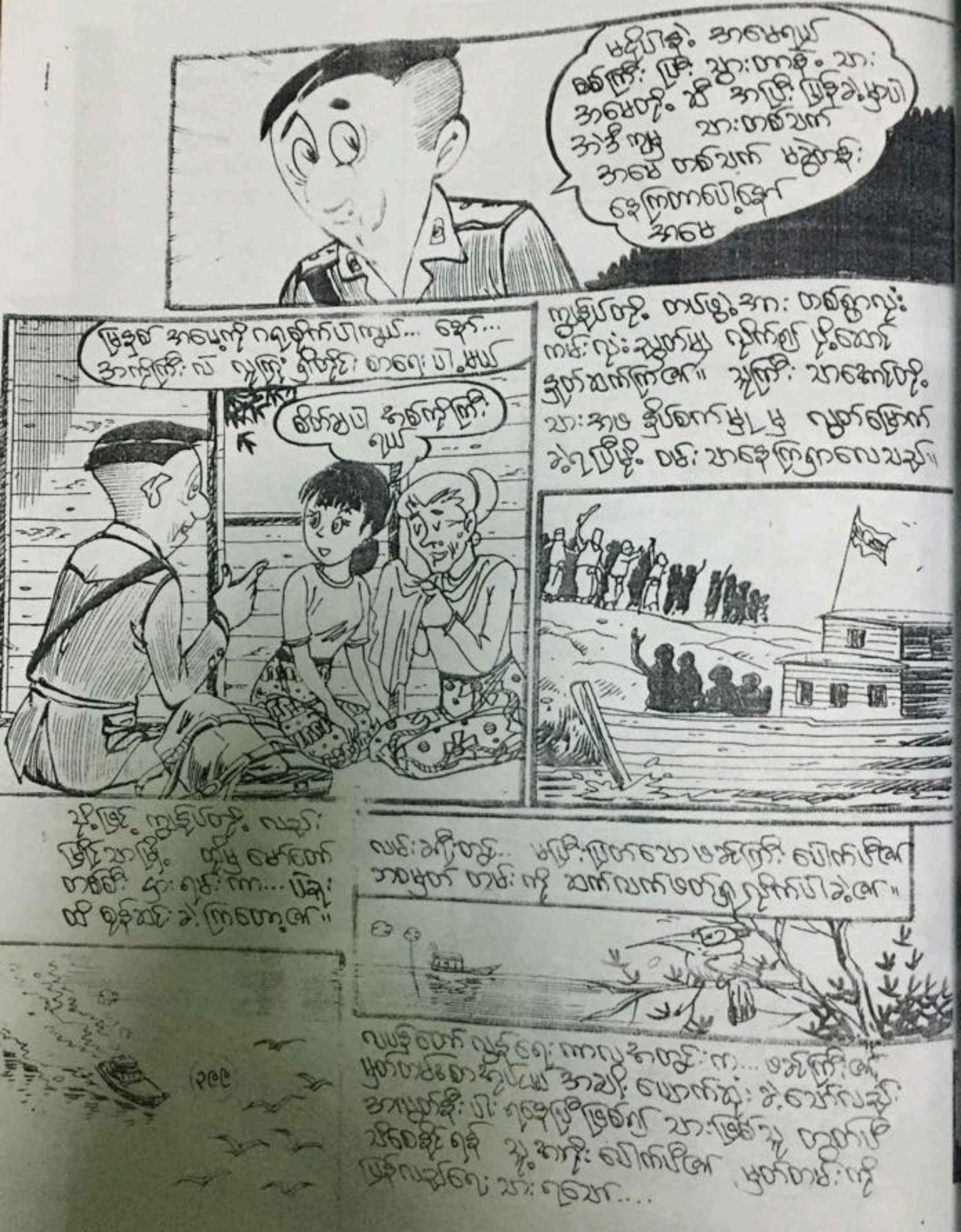
မငိုပါနဲ့ အမေရယ် စစ်ကြီး ပြီး သွားတာနဲ့ သား အမေတို့ ဆီ အပြီး ပြန်ခဲ့မှာပါ အဲဒီ ကျမှ သားတစ်ယောက် အမေ တစ်ယောက် မခွဲခွာဘဲ နေကြတာပေါ့နော် အမေ
ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့အား တစ်ရွာလုံး ကမ်းလုံးညွှတ်မျှ လိုက်ပို့ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အမိကြီး သာဒေါ်တို့ သားအမိ နှိုက်ကြမှု၌ ... ခဲ့ရပြီးမှ ဝမ်းသာနေကြရလေသည်။
မြနန္ဒာ အမေ့ကို ဂရုစိုက်ပါကွယ်... နော်... အကိုကြီး လဲ ... ပါ့မယ်
စိတ်ချပါ အစ်ကိုကြီး ရယ်
ဒို့ မြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လည်း မြို့ သို့ ... တစ်ခါ ... ပြန် ... ခဲ့ကြတော့၏။
လမ်းခရီးတွင်.. ... ပေါက်ပေါက်ကြော ... ကို ... ဖြတ်ကျော် ... ခဲ့၏။
လပေါင်းများ လွန်ခဲ့ပြီး ... ကာလ ... အတွင်း က... ... သာ ... ရွာ ... ပေါက်ပေါက်ကြော ... မှတ်တမ်းကို ... ရေး သား ရသော....

အဘိုးပေါက်ပီ၏ဘဝမှတ်တမ်း

(ဒုတိယပိုင်း)

ကပ္ပိတန်ကျန်း

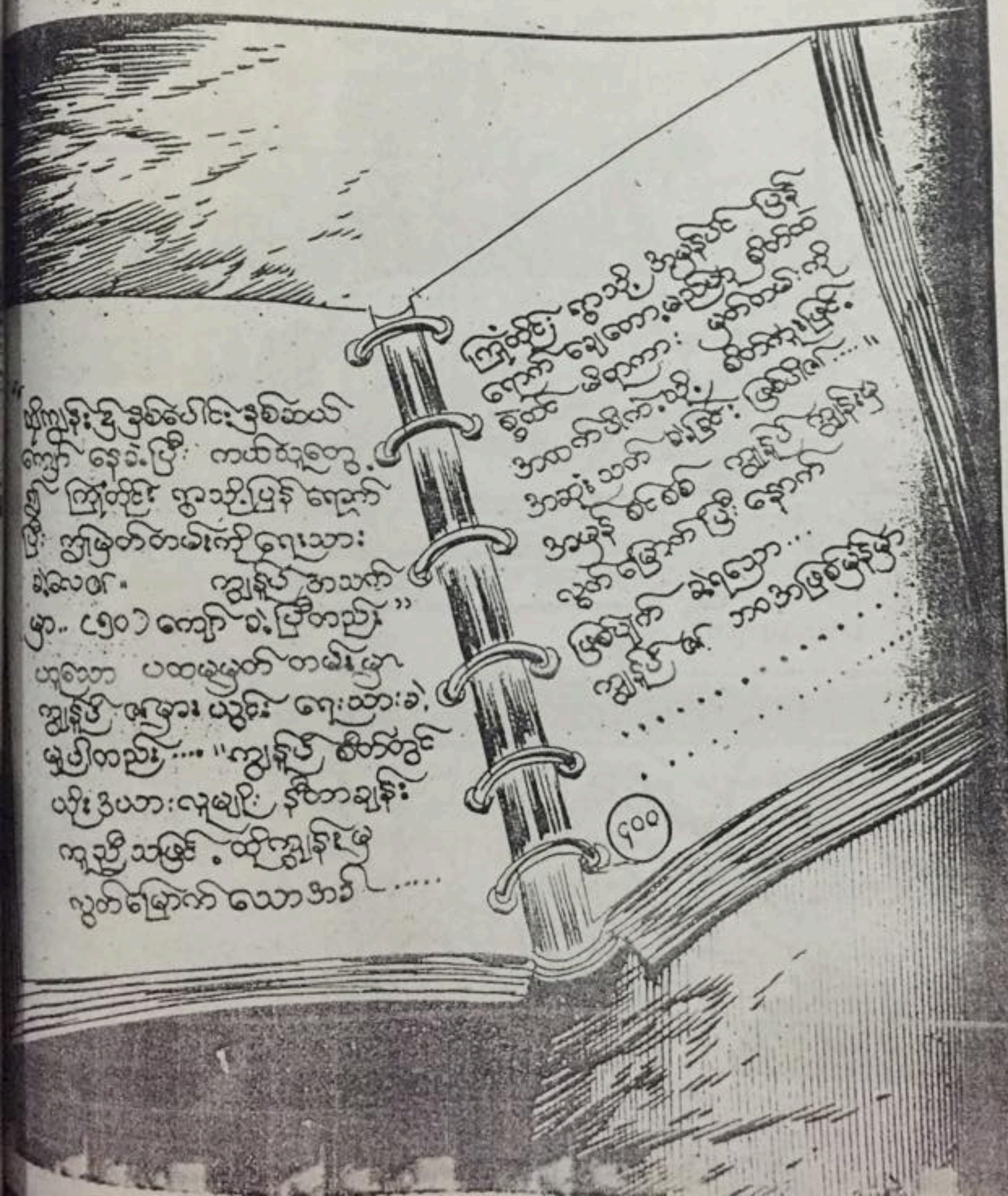

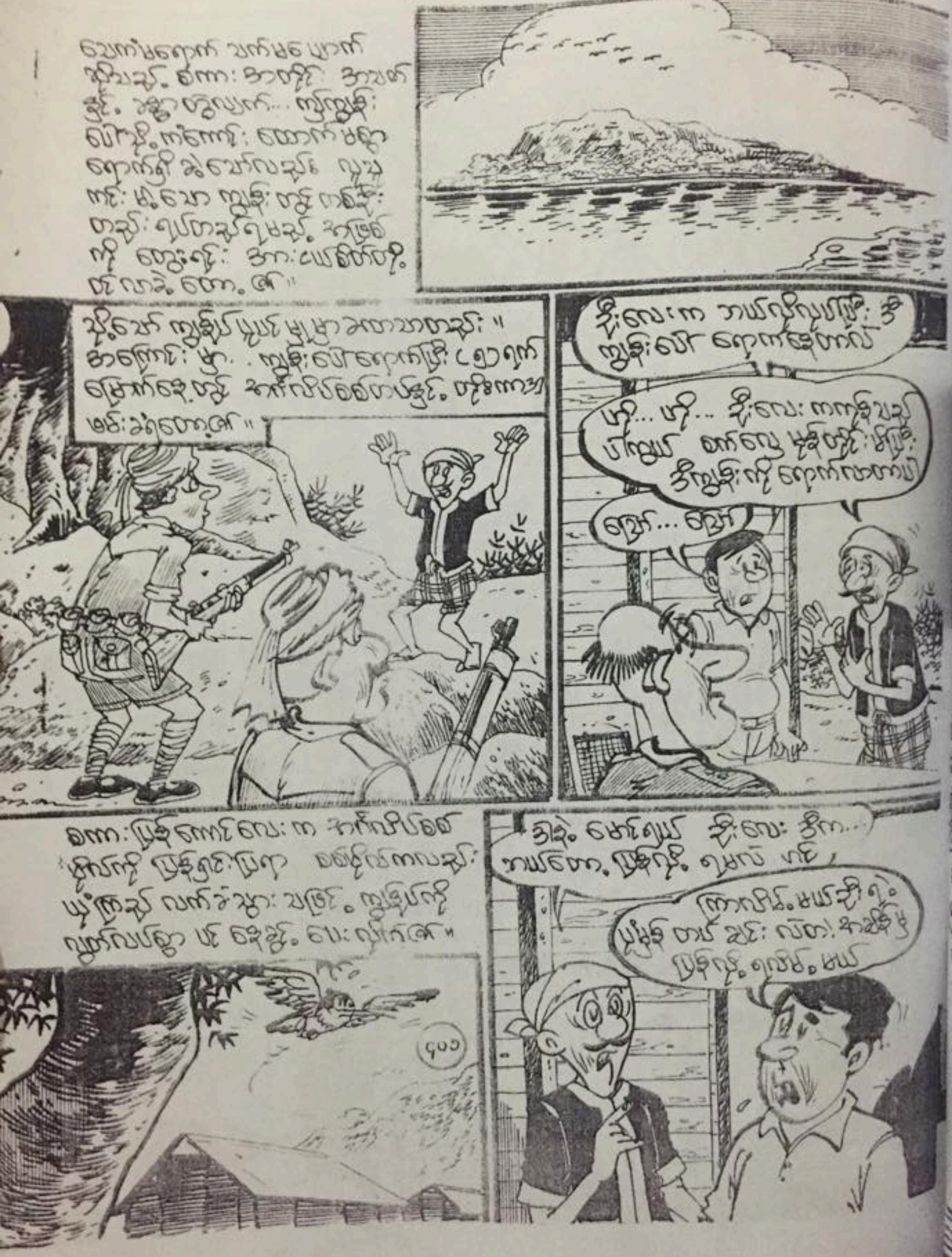

ပေါင်မရောက် သက်မပေါက် ဆိုသည့် စကားအတိုင်း အသက်ရှင်ဖို့ ရှာဖွေလျက်... ကျွန်ုပ်တို့ ကံကောင်းထောက်မစွာ ရောက်ရှိခဲ့ပေလည်း လူသူကင်းမဲ့သော ကျွန်းတွင် တစ်ဦးတည်း ရပ်တည်ရမည့် အဖြစ်ကို တွေးရင်း အားငယ်စိတ်ပို့ ... ။
သို့သော် ကျွန်ုပ် ယူဆမှုမှာ မှားသွားသည်။ အကြောင်းမှာ . ကျွန်းပေါ် ရောက်ပြီး ၄ ရက်မြောက်နေ့တွင် အက်ဒီပါစစ်တပ်နှင့် ... ။
ဦးလေးက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကျွန်းပေါ် ရောက်နေတာလဲ
ဟို... ဟို... ဦးလေး ... ဒီကျွန်းကို ရောက်လာတာပါ
ဗျာ... ဗျာ
စကားပြန်ကောင်လေးက အက်ဒီပါစစ် ... ပြန်ရှင်းပြရာ ... လက်ခံသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ... ။
ဒါဆို မောင်ရယ် ဦးလေး ဒီက... ဘယ်တော့ ပြန်လို့ ရမလဲ ဟင်
... ပြန်လို့ ရလိမ့်မယ်
၄၀၁

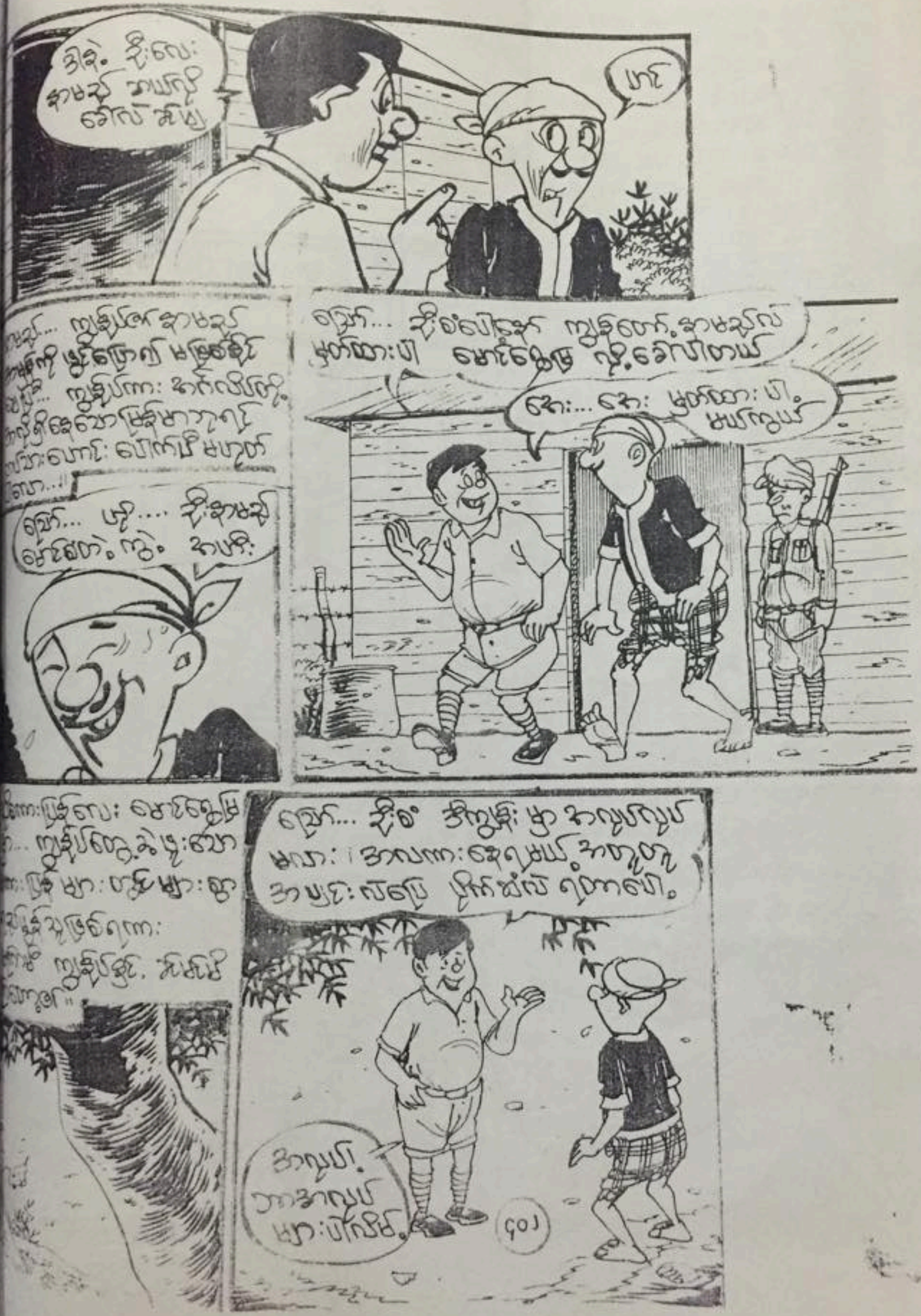
ဒါနဲ့ ဦးလေး နာမည် ဘယ်လို ခေါ်လဲ ဗျ
ဟင်
အေး... အေး မှတ်ထားပါ့ မယ်ကွယ်
အလုပ်ပါ... ဘာအလုပ် များပါလိမ့်

မောင်ရွှေမြ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ တုန်လှုပ် မိသော်လည်း ဟန်ကိုယ်ဖို့ ဆိုသည့် အတိုင်း
ဆို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကုလားအလုပ်သမားများနှင့် အတူ သူတို့ သတ်မှတ်ထားသော မြေနေရာအတွင်း ရှိ သစ်ပင် ငါးပင်တို့ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရ၏
အဆောက်အဦများ ဆောက်လုပ်သည့်အခါ ဆောက်လုပ်ပေးရခြင်းဖြင့် အသိကို ကုန်လွန်စေတော့၏။
၄၀၃

ဟော
အ...

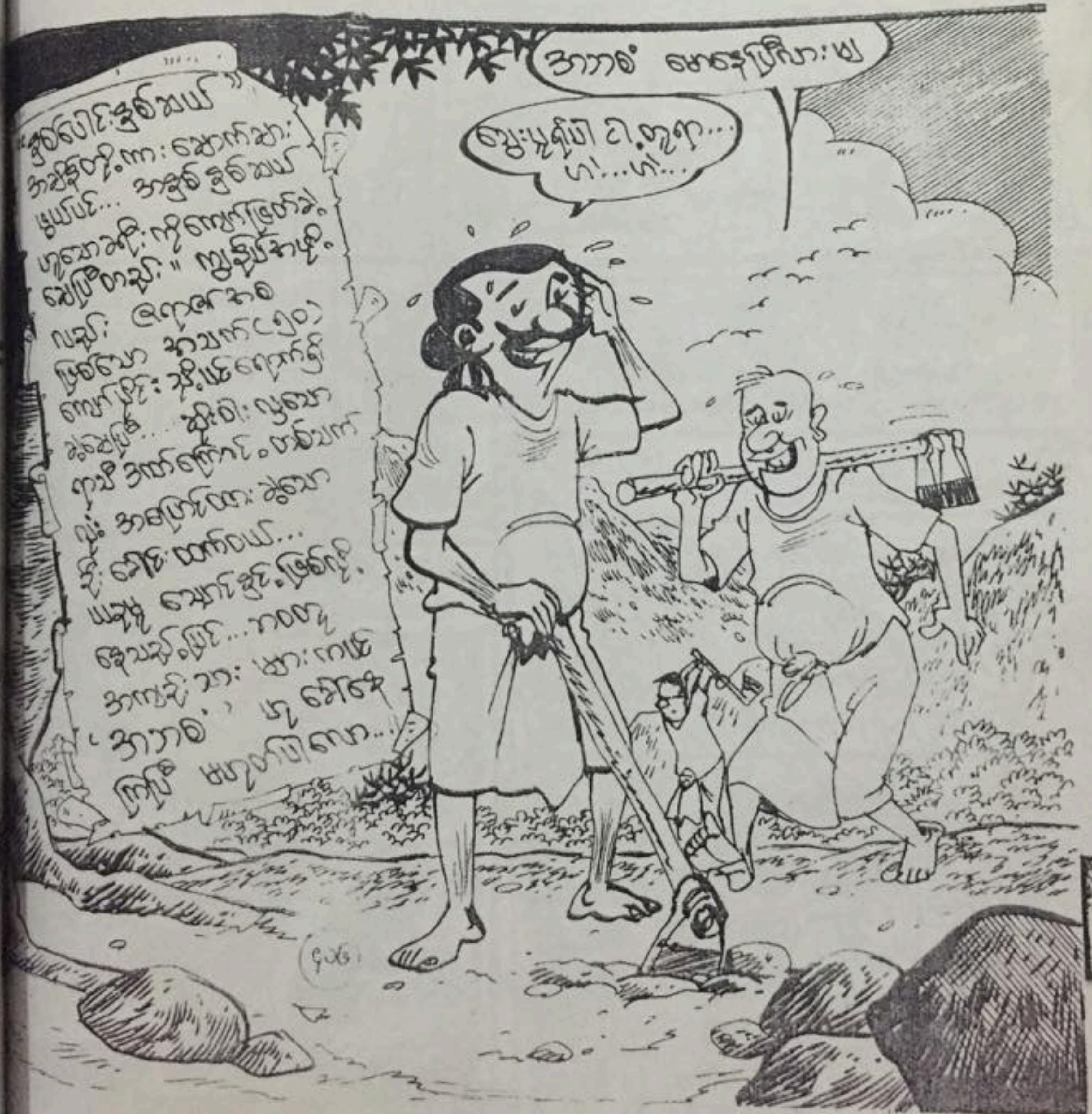
အာဂစ် မောနေပြီလားဗျ

ဟား ဟား ဟား
အကိုးကြီးပါကွ စမ်းဆိုတဲ့ကောင်တွေ ထွက်ခဲ့စမ်းပါ တစ်ယောက်စမ်းဆို တစ်ယောက် ထွက် အားလုံးစမ်းဆိုရင် အားလုံးထွက်ခဲ့စမ်းကွ ငါ့လူ
ဘုရား ရေ... ဆရာကြီး မှောက် သွားပြီ ဟ..
(၄၀၇)

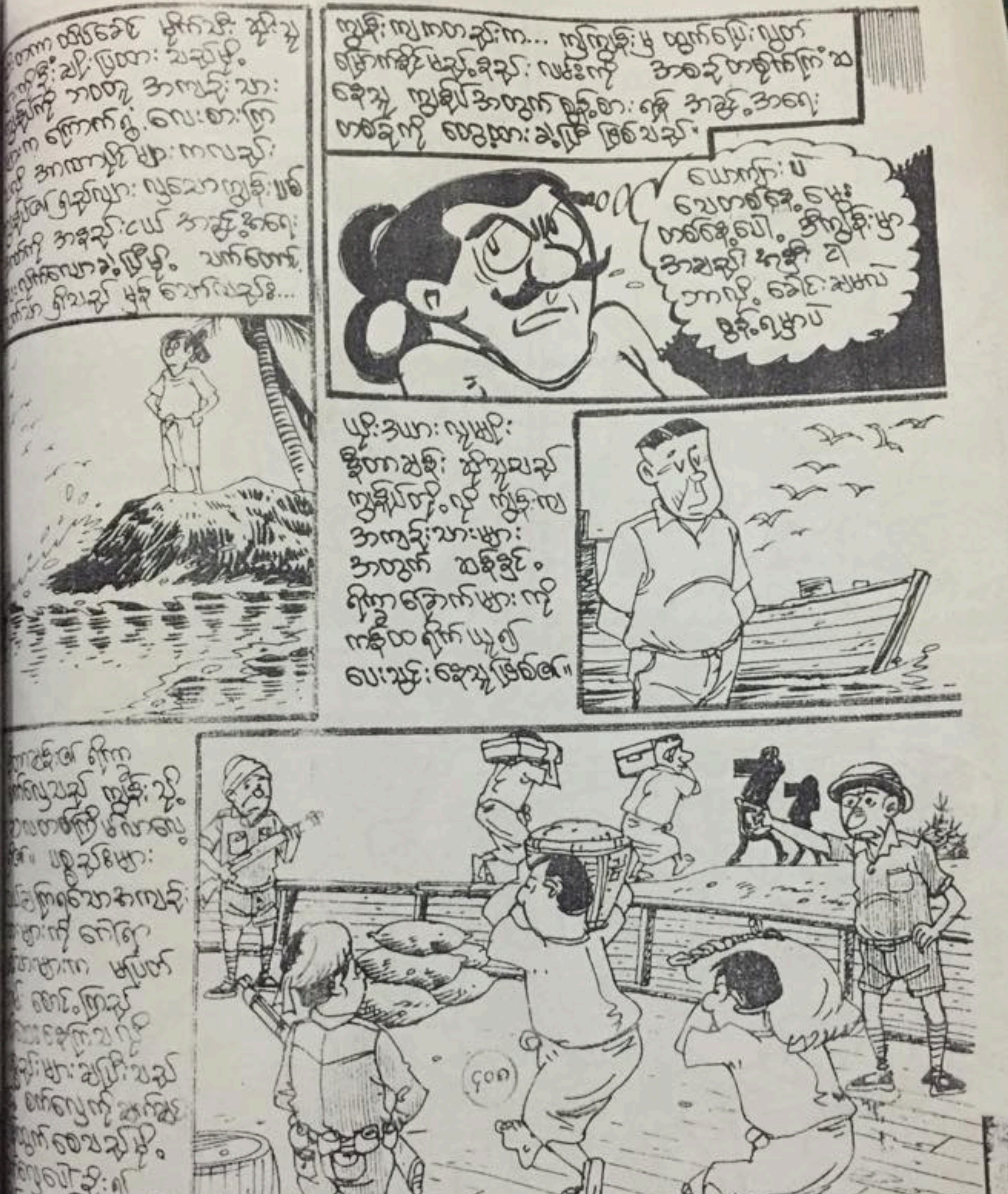
ကျွန်းကျကတာသုံးက... ကျွန်ကျွန်းမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်မည့် ခရီးလမ်းကို အစဉ်တစိုက်ကြံဆနေသူ ကျွန်ုပ်အတွက် ရှင့်တားရဲ့ အခွင့်အရေး တစ်ခုကို တွေ့ရှားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
ယောက်ျားပဲ သေတစ်နေ့ မွေးတစ်နေ့ပေါ့၊ ဒီကျွန်းမှာ အသေခံ ဘာလို့ ခေါင်းချပြီး ခိုင်းရမှာပါ
မှူးအယားလူမှူး ဦးတာမ်ဦး ဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့လို ကျွန်းကျ အကျဉ်းသားများ အတွက် ဆန်နှင့် ရိက္ခာခြောက်များကို ကုန်ထ ရိုက်ယူ၍ ပေးသွင်းနေသူ ဖြစ်၏။

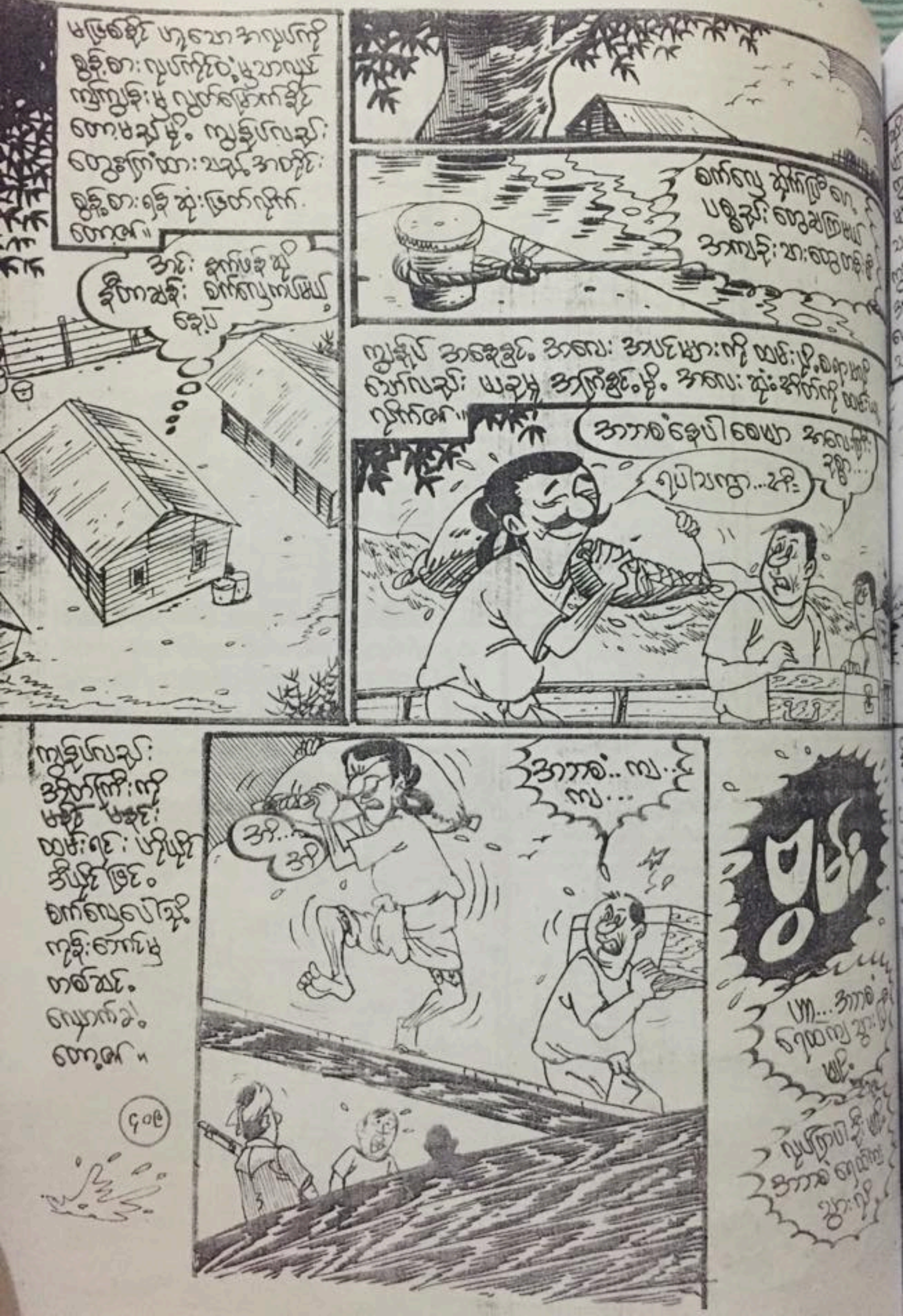

မဖြစ်နိုင် ဟူသော အလုပ်ကို စွန့်စား လုပ်ကိုင်ဝံ့မှုသာလျှင် ကြီးကျယ်မှု လမ်းကြောင်းသို့ ရောက်မည်မို့ ကျွန်ုပ်လည်း တွေ့ကြုံလာသည့် အခွင့်အရေး စွန့်စားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် တော့၏။
အင်း နက်ဖြန်ဆို ဒီဆိပ်ကမ်း စက်လှေကပ်မယ့် နေ့ပဲ
စက်လှေ ဆိုက်ပြီ ဟေ့.. ပစ္စည်း တွေချကြမယ် အကျဉ်းသားတွေ ထမ်း
ကျွန်ုပ် အခွင့်ကြုံ၍ အလေး အိတ်များကို ထမ်း၍ စက်လှေပေါ် တင်လည်း ယခု အကြိမ်၌မူ အလေး ဆုံးအိတ်ကို ထမ်းလိုက်၏။
အာကစ် နေပါစေဗျာ အလေးကြီး ဗျ...
ရပါတယ်ကွာ...ဟီး
ကျွန်ုပ်လည်း အိတ်ကြီးကို မနိုင် မနင်း ထမ်းရင်း ဟိုယိုင် ဒီယိုင် ဖြင့် စက်လှေပေါ်သို့ ကူးတက်မှ တစ်ဆင့် ချော်ကျပါ တော့၏။
အို... အို
အာကစ်.. ကျ.. ကျ...
ဗွမ်
ဟာ... အာကစ် ရေထဲကျ သွားပြီ ဗျို့
ကယ်ကြပါဦး ဗျို့ အာကစ် ရေထဲ ကျသွားပြီ

လူ အားလုံးမှာ ကျွန်ုပ်ပေါ်ပြီး ရေထဲ ကျသွားသည် အထင်
ဒီ အဘိုးကြီးကို မထမ်းနိုင်ပါနဲ့လို့ ပါပြော ထားသားနဲ့ ဟောက်... ကဲ မောင်နီ တို့ ရေကူးတို့ ရေထဲ ဆင်း ရှာကြစမ်း။
ကျွန်ုပ်လည်း... ရေထဲမြုပ်သွား ရုံမျှ ရေအောက်ခြေ သို့ ရောက်လုနီး စက်လှေ ဝမ်းဗိုက်အောက် တွင် အသာသဲ ကပ်နေလိုက်၏။
ရေထဲဆင်းရှာကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်လောက်ရေ ကူးကျွမ်းသူ မဟုတ်ရကား ကျွန်ုပ်ကိုရှာ တွေ့ဖို့ ဖြစ်နေတော့၏။
ဖူး... ဖရူး... မတွေ့ဘူး ဗျို့... ဖူး... ဖရူး
သို့သော်လည်း မောင်နီ ဟူသော ဘိတ်သားမှာမူ ရေကူး ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ် ရကား ကျွန်ုပ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွား၏

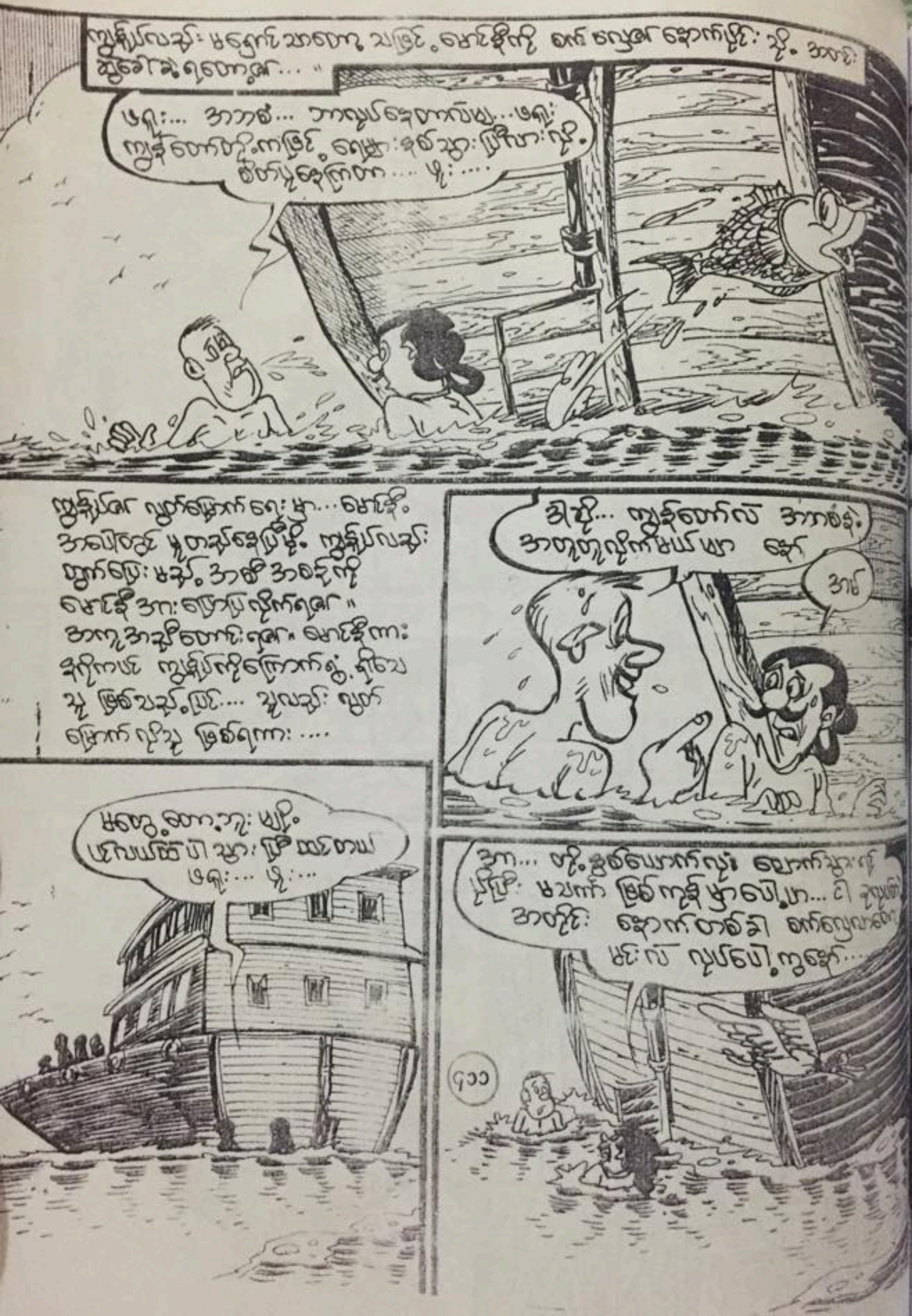
ကုန်းပိုလည်း မျှော်သာတော့ သဖြင့် မောင်ဦးကို ဖက်လျက် အောက်ပိုင်းသို့ အတင်း ဆွဲခေါ်ခဲ့ရတော့၏..."
မရှူး... အားစ်... ဘာလုပ်နေတာလဲဗျ...မရှူး ကျွန်တော်တို့ကဖြင့် ရေမျှောနစ်သွားပြီလားလို့ စိတ်ပူနေကြတာ.... ဗျို့....
ကုန်းပို၏ လွတ်မြောက်ရေးမှာ... မောင်ဦး၏ အပေါ်တွင် မူတည်နေပြီဖြစ်၍ ကုန်းပိုလည်း လွတ်ပြေးမည့် အကြံ အစဉ်ကို မောင်ဦးအား ပြောပြလိုက်ရ၏။ အကူအညီ တောင်းရ၏။ မောင်ဦးကား အကြိုက်ကယ် ကုန်းပိုကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေသူ ဖြစ်သည့်ပြင်.... သူလည်း လွတ်မြောက်လိုသူ ဖြစ်ရကား....
အိုဗျို... ကျွန်တော်လဲ အားစ်နဲ့ အတူတူလိုက်မယ်ဗျာ နော်
အာ်
မတွေ့တော့ဘူးဗျို့ ပျောက်ဆုံးပါသွားပြီထင်တယ် မရှူး... ဗျို့...
အာ... တို့နှစ်ယောက်လုံး ပျောက်သွားလို့ ပြီးပြီး မသက်ဘဲ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့ဟ... ငါ ... အတိုင်း အောက်တစ်ခါ ဆက်ငုပ်လာ မင်းလဲ လုပ်ပေါ့ကွနော်...
၄၁၁

ဟွတ်... ဟွတ်
တော်ပါသေးရဲ့။ ကျေးဇူးပဲ မောင်နီရေ
အိုး
၄၁၂

စက်လှေဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ပြီး သုံးရက် မြောက်သောနေ့၌ ကျွန်ုပ်ကို စက်လှေသားများ တွေ့ရှိသွားကြ တော့တယ်။
ကျွန်ုပ် ပုန်းနေသော နေရာသည် ... သော်လည်း နေ့ခင်း ... က... လောက် ... ပေါ် လာ၍ ကျွန်ုပ်ကို တွေ့ရှိသွားတယ်။ ကံဆိုးလေစွ...။
မြို့မှ စကား တင်သော စက်လှေပိုင်ရှင် ဒိုက်တာခွန်း က... ကျွန်ုပ် ကျွန်းမှ ထွက်ပြေး လာသည်ကို ရိပ်မိ၍ ပြန်ပို့မည် လုပ်ရာ... ကျွန်ုပ်မှာ... တောင်းပန် ရတော့တယ်။
နဂိုက သဘောကောင်း သော ဒိုက်တာခွန်း က ကျွန်ုပ်၏ တောင်းပန် တိုးလျှိုး မှု၊ ... (၅၀) ... ပြည့် ဖြစ်သော ... ကရုဏာ သက် သွား ဟန်ဖြင့်....
ကပ္ပိလေ... အဘ စိတ်အေးအေး သာ ထား ပါတော့ ကျွန်းမှာပဲ အဘ ရောက်ကျပေပြီလို့ ...
ဟုတ်... ဟုတ်...
၄၁၃

ဟိုမှာ အလုပ်ကလေး ဘာလေး ကျွန်တော်ရှာပေးမယ်လေ... ခုနေ မြန်မာပြည်ကို ပြန်ရင်လဲ အန္တရာယ်ကင်းမှာမှ မဟုတ်တာ... ပြန်ဖမ်းခံရမှာပဲ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား
ကောင်းသလို သာလုပ်ပါတော့ ကွာ
အဘစံ ဒီဘန်ကောက်မြို့လေ
ဪ... ဪ...

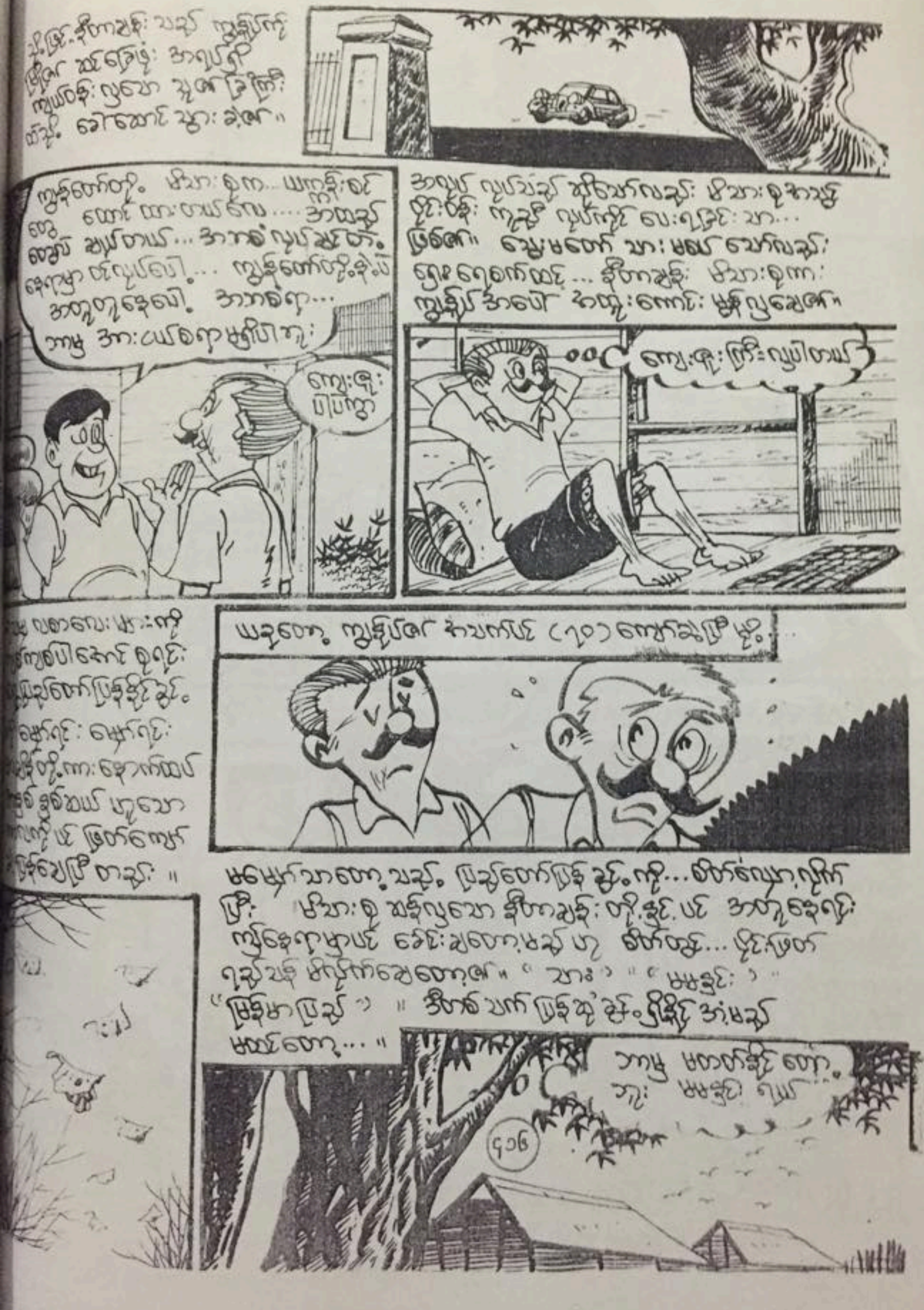
ကျေးဇူး ပါပဲကွာ
ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်
ယခုတော့ ကျွန်ုပ်၏ အသက်ပင် (၇၀) ကျော်ခဲ့ပြီ မို့
ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ ဘူး
၄၁၆

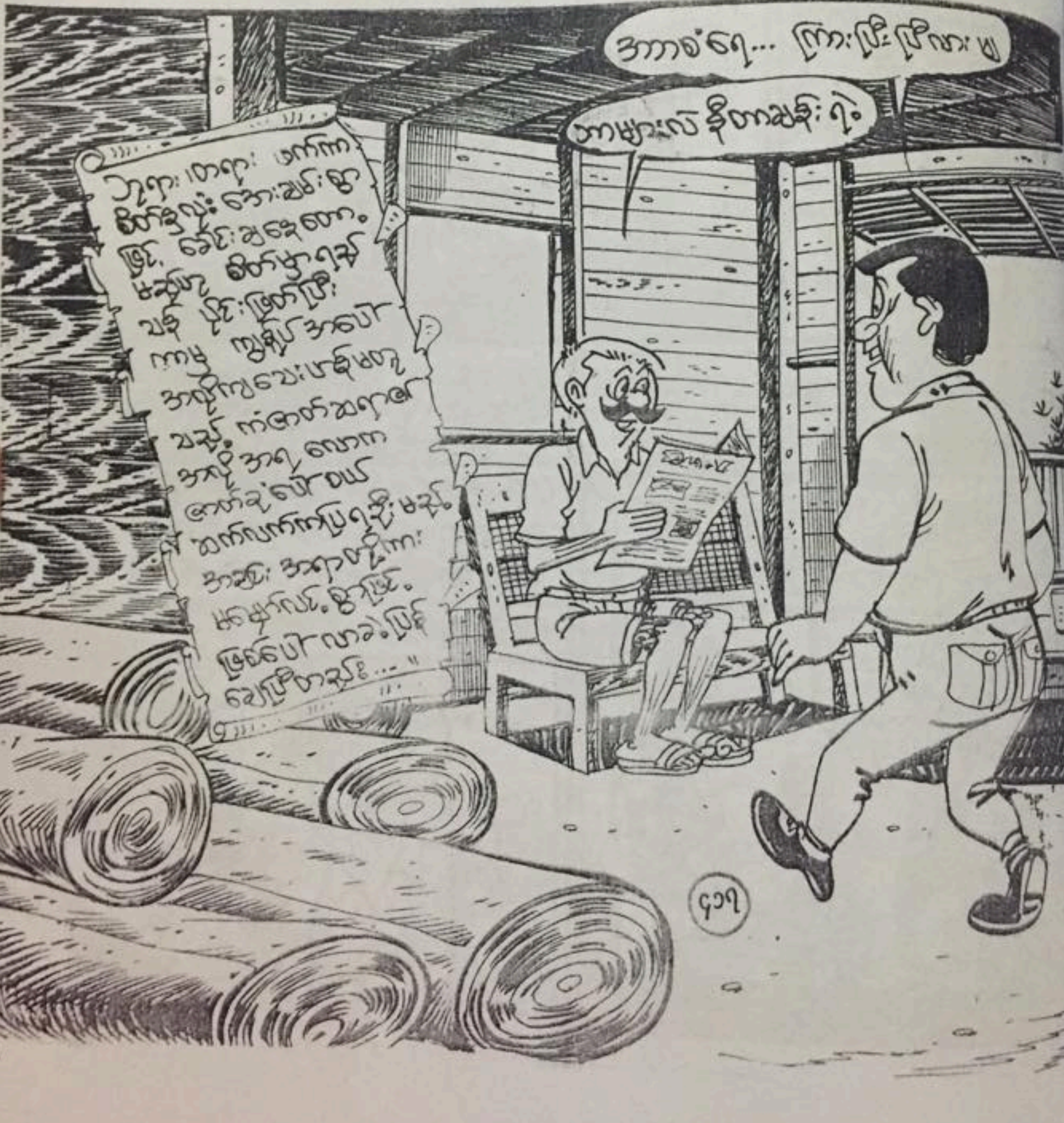
အဘစံရေ… ကြားပြီးပြီလား ဗျ
ဘာများလဲ

ကျွန်ုပ်လည်း နောက်တစ်နေ့ အလုပ်ကျင်းသည် ဆိုသည်နှင့်ပင် ဦးတာဆိုး ပြောသော ဆရာဝန် ဦးလွန်း၏ အိမ်ဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက် ထွက်ခဲ့တော့၏။
တိုက်ဆိုက်နေသော ခြံဝင်း အနေအထားကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ရှေ့ဝယ် မယောင်မလည်ဖြင့် စောင့်ကြည့် အကဲခတ်နေစဉ် ခြံဝင်းထဲမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာသဖြင့် မေးမြန်းကြည့်ရာ... ထိုလူက ကျွန်ုပ်အား ဖိုးဒယားလိုက ဆတ်ဆတ်ပြော၍ ထွက်သွားတော့၏။
ထိုသူပြောလိုက်သော ဖိုးဒယား စကား၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ...
ဘာတွေလာမေးနေတာလဲ ဘာတယ်မှတော်လဲ ဆိုပြီး အရှေ့ကြောင်ကြောင်ခဲ့တာ!
ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ရဲ့လား
ကျွန်ုပ်လည်း ထိုလူ့ စကားကြောင့် စိတ်ပျက်သွားမိသော်လည်း ဦးတာဆိုးမှာ မသေချာဘဲ ပြောတတ်သူ မဟုတ်ကြောင်း သိထားသဖြင့်
အတာတော်ဆိုးတော့ စုံစမ်းရဦးမှပဲ
ဘာရိုကောက်ပြီ့ တော့သို့ မနက်လင်းသည်နှင့် ထွက်ကာ မြန်မာ့တယ်မှတော်ကြ သတင်းကို နားစွင့် ရှာဖွေနေမိတော့၏

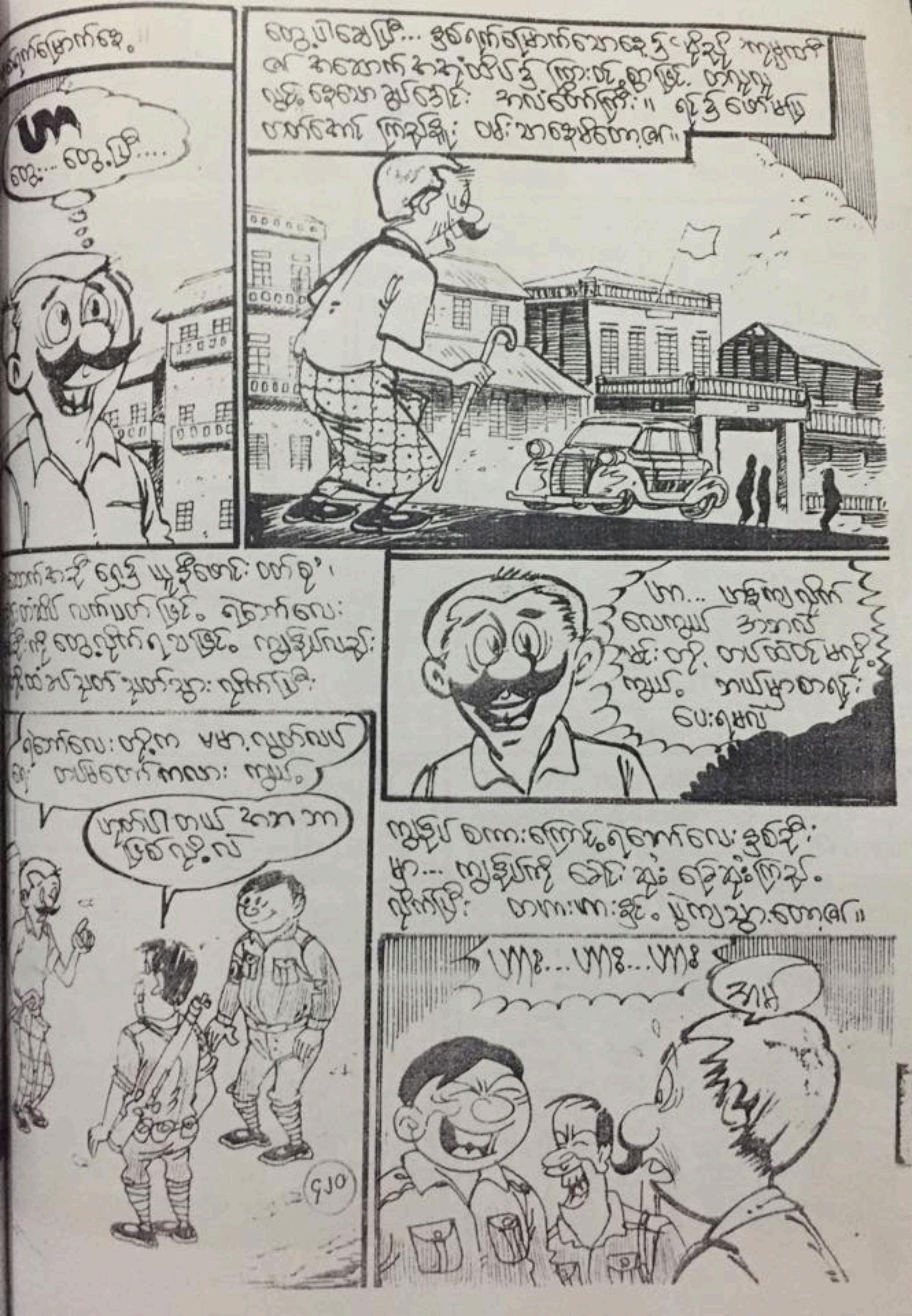
ဟာ
တွေ့... တွေ့ပြီ....
ဟား... ဟား... ဟား
၄၂၀

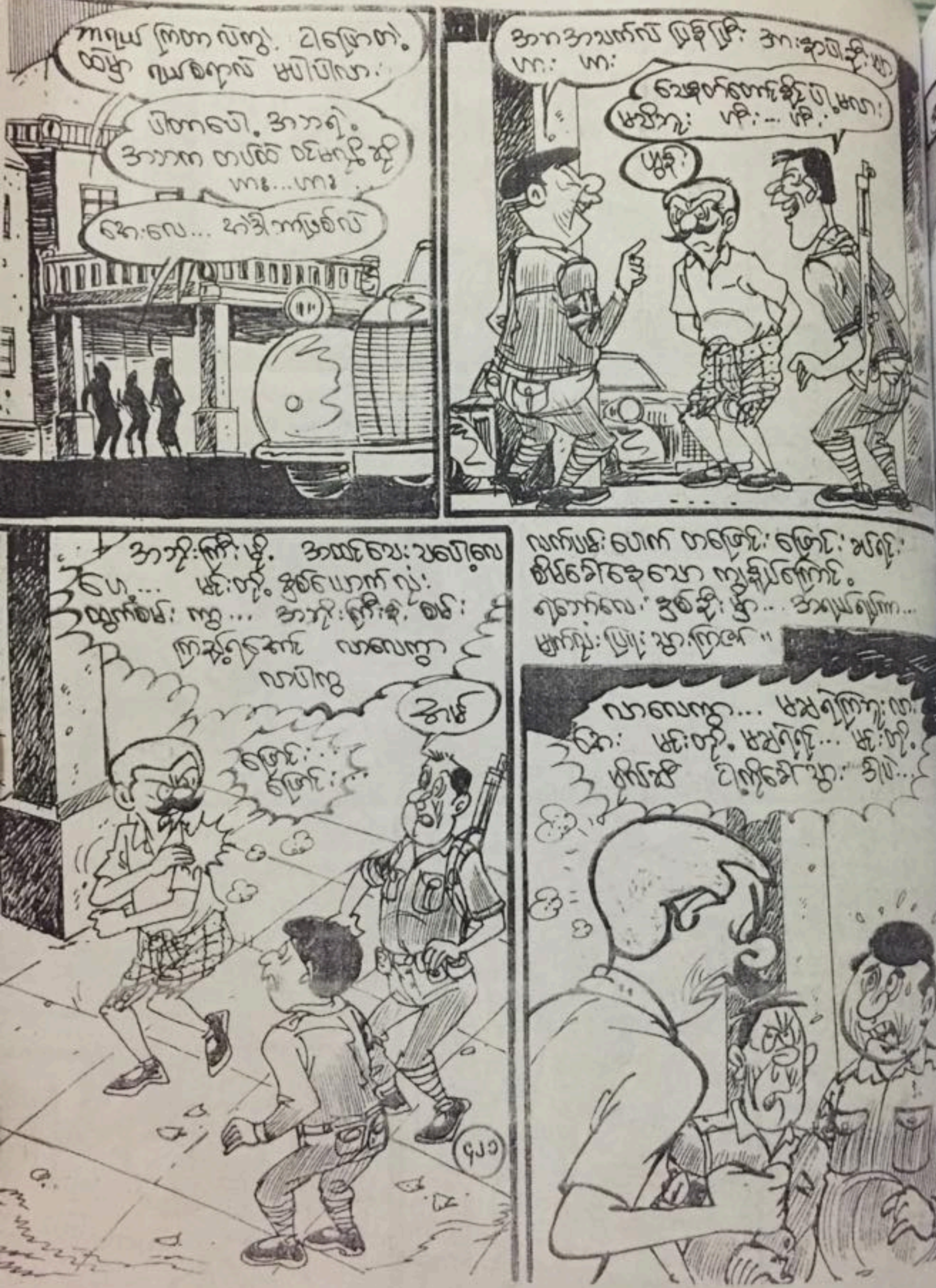
ဟား...ဟား
ဟား: ဟား:

B.I.A

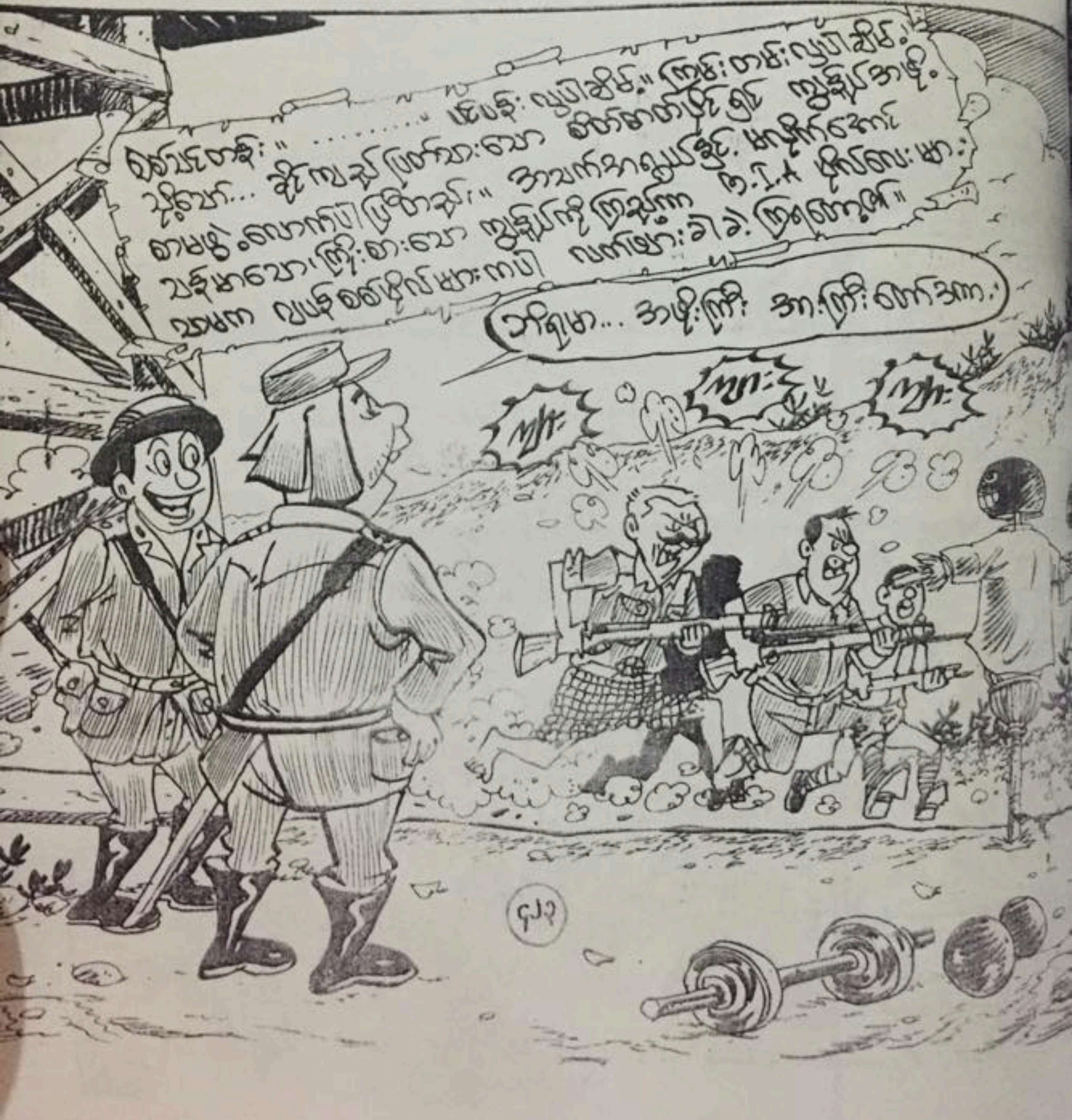
စစ်သင်တန်း။ .... ပြေးနည်း လှုပ်ခါဆိုင်း။
သို့သော်... ပြတ်သားသော စိတ်ဓာတ်ပိုင်ရှင် ကျွန်ုပ်အဖို့
ဘိုရုမာ... အဖိုးကြီး အားကြီးတော်အက
ကျုံး
ကျုံး
ကျုံး

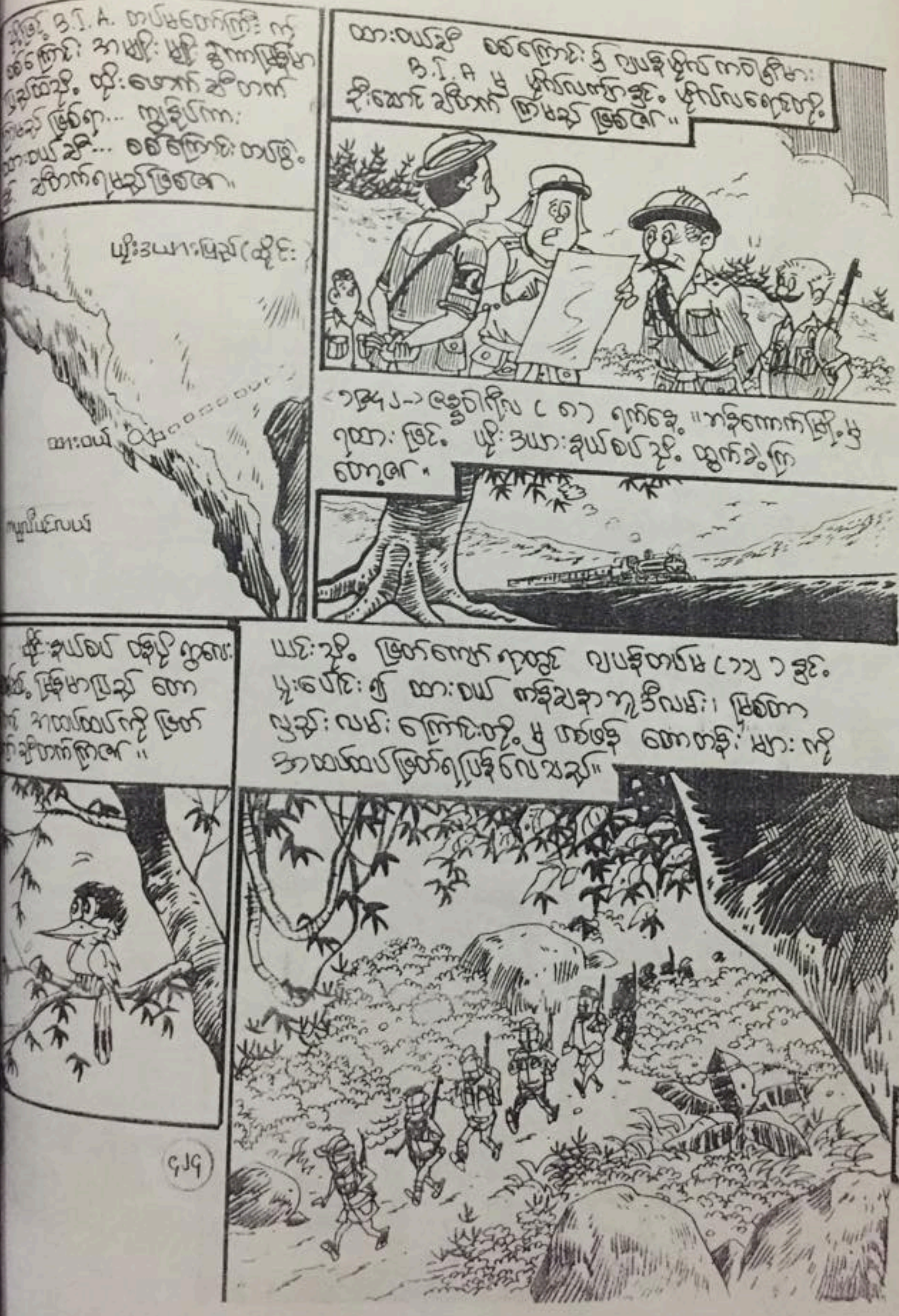
ထိုစဉ် B.I.A. တပ်မတော်ကြီး၏
စစ်ကြောင်း အချို့ မှာ မြန်မာ
ပြည်သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်
လာသည် ဖြစ်ရာ... ကျွန်ုပ်တို့၏
သားတယ်သို့... စစ်ကြောင်းတပ်ဖွဲ့
ဝင်ရောက်ရသည်ဖြစ်ပေ။
ယိုးဒယားပြည် (ထိုင်း)
သားတယ်
ကပ္ပလီပင်လယ်
သားတယ်သို့ စစ်ကြောင်းနှင့် လိုက်ပါလာသော ဗိုလ်ကြီးများ
B.I.A မှ ဗိုလ်လက်ျာနှင့် ဗိုလ်လရောင်တို့
ဦးဆောင် ချီတက် ကြသည် ဖြစ်ပေ။
၁၉၄၂ → ဇန်နဝါရီလ (၈) ရက်နေ့။ ကန်စဉ်ကောက်မြို့မှ
ရထားဖြင့် ယိုးဒယားနယ်စပ်သို့ ထွက်ခဲ့ကြ
လေ၏။
ထိုးနယ်စပ် ဒေသရှိ ရွာသား
တို့၊ မြန်မာပြည် တော
အဆက်ဆက်ကို ဖြတ်
ချီတက်ကြရ၏။
ယင်းသို့ ဖြတ်ကျော်ရာတွင် ဂျပန်တပ်မ (၁၅) နှင့်
ပူးပေါင်း၍ သားတယ် ကနဦးသာ ကျဉ်းလမ်း၊ မြစ်ကြော
လှည်းလမ်း ကြောင်းတို့မှ ဖြတ်၍ တောတန်း များကို
အဆက်ဆက် ဖြတ်ရပြန်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဗိုလ်ကြီးဂျာသွားသတင်းကို ရရှိထားသော ရန်သူ တပ်ရင်း (၆) သည် ထားဝယ်မြို့ အရှေ့ဘက် (၂၅) မိုင်ခန့်ဝေးသော မြို့ကလေးတွင် နေရာယူ စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ကြ၏။
ကျွန်ုပ်တို့တပ် မြောက်ဘက်ကမ်း အရှေ့ဘက် "ဂန်းဆောင်း" သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ရန်သူတပ်နှင့် တွေ့ဆုံကာ... ပြင်းထန်စွာ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားရတော့၏။
(၂) နာရီကြာမျှ တိုက်ပွဲ အပြင်းအထန် ဖြစ်သွားပြီးနောက် ရန်သူတပ်မှာ အကျအဆုံးများစွာဖြင့် ဆုတ်ခွာ ပြေးတော့၏။

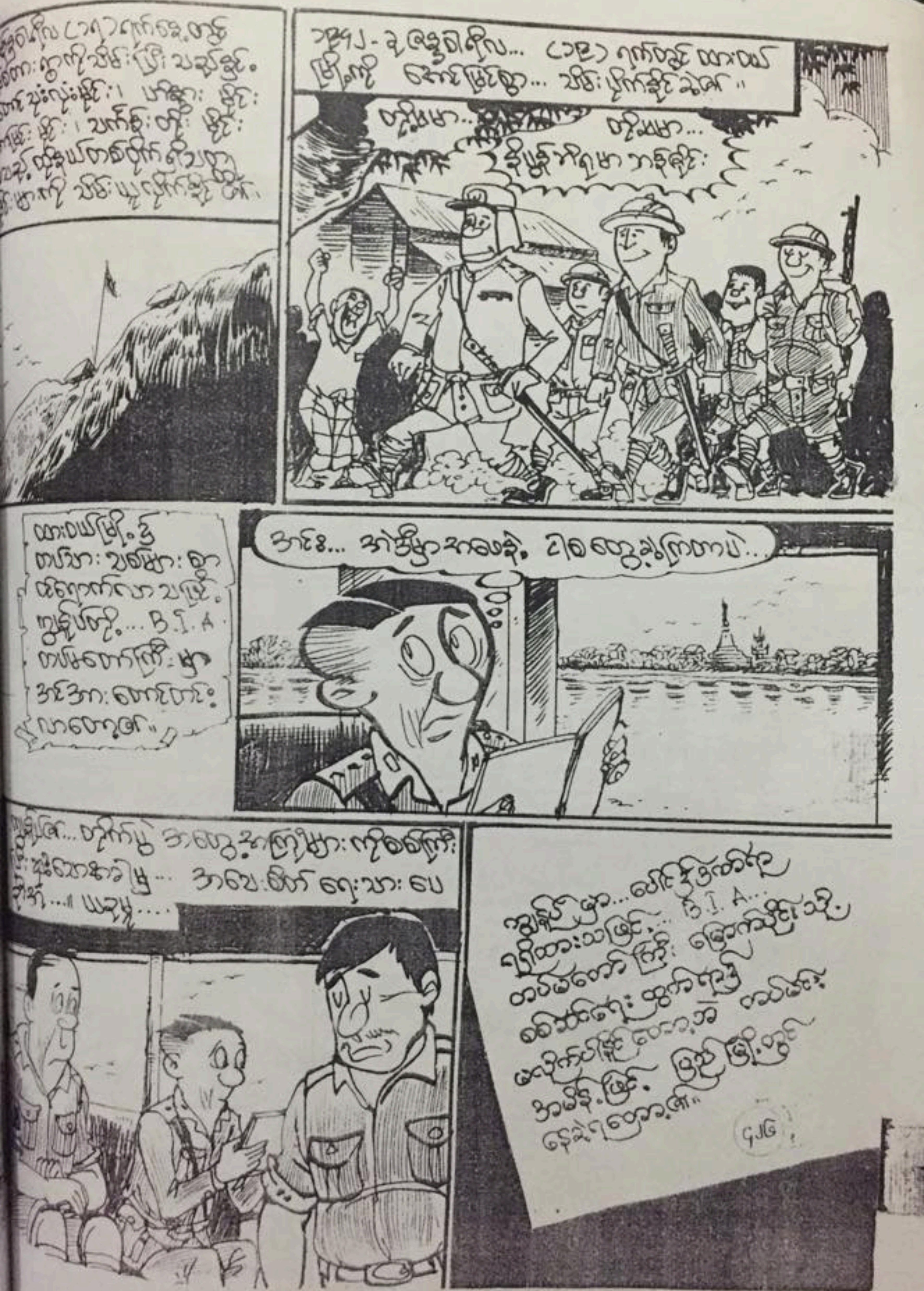

ထားဝယ်မြို့၌ တပ်သား သစ်များ စွာ ဝင်ရောက်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့... B.I.A. တပ်မတော်ကြီး မှာ အင်အား တောင့်တင်း လာတော့၏။

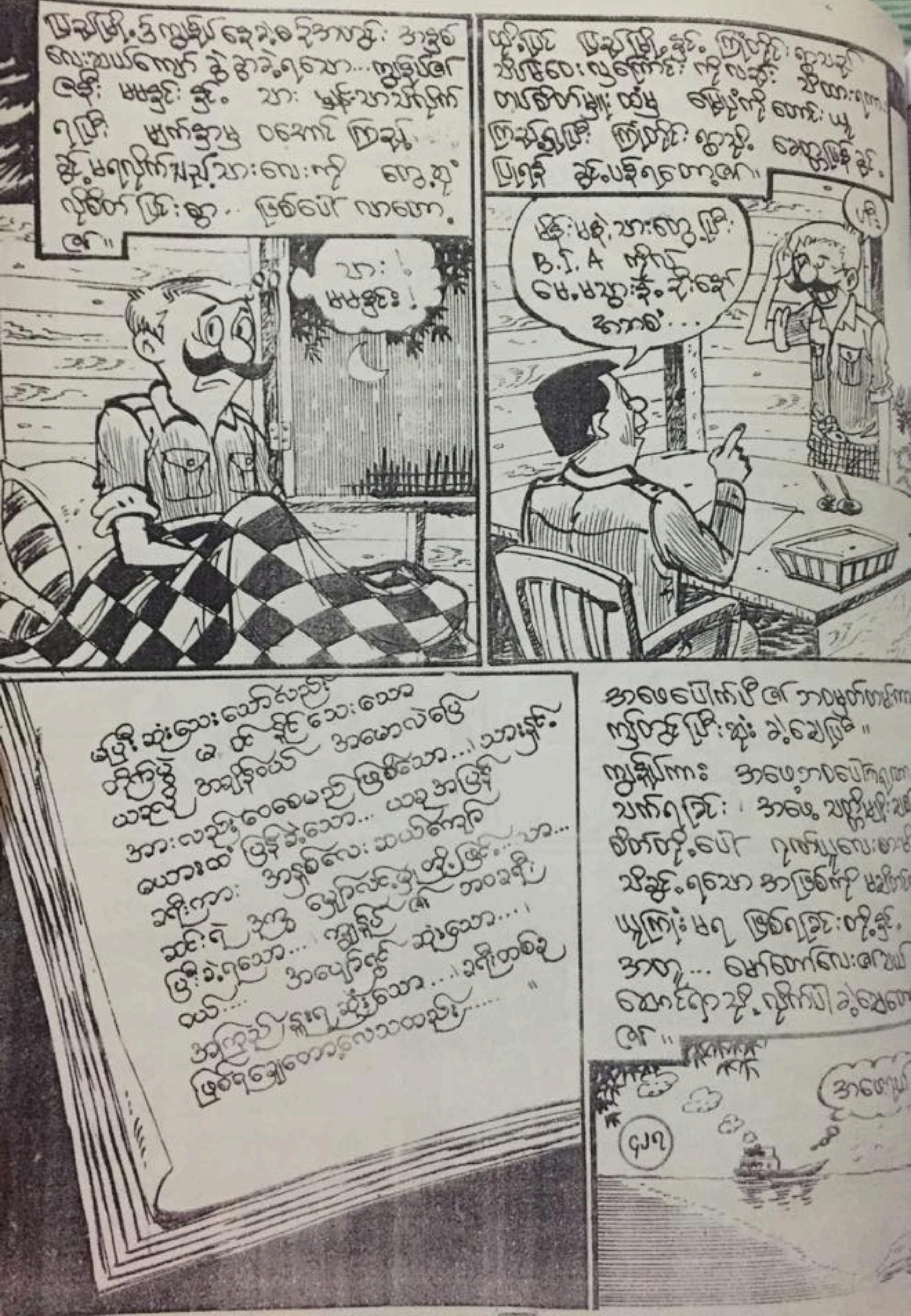

B.I.A
၄၂၇

ဂျပန်တို့ တပ်ဖွဲ့ ရန်ကုန်သို့
ရောက်ပြီး သိပ်မကြာမီ ဗိုလ်
(B.I.A) တပ်များကို ဖျက်သိမ်း
ကြောင်း သတင်းထွက်ပေါ်လာ
သည်။ လက်ရှိ အင်အား
(၂၃၀၀၀) ကျော်ပြီ... တစ်နေ့
တခြား တိုးပွားလာသော (B.I.A)
အင်အားကို ဂျပန်တို့က
စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်လာကြဟန်
ရှိသည်။ သို့ဖြင့် B.I.A
တပ်ကို ဖျက်သိမ်းကာ အင်အား
(၃၀၀၀) သာရှိသော... ဗမာ့
ကာကွယ်ရေးတပ်မတော် (B.D.A)
ကို ၁၉၄၂-ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင်
အသစ်ဖွဲ့စည်း လိုက်ကြသည်။
ဗိုလ်မှူးအောင်ဆန်း ကား
(B.D.A) ၏ စစ်သေနာပတိချုပ်
ဖြစ်လာခဲ့သည်။

B.I.A တပ် ဖျက်သိမ်းပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် B.I.A တပ်သား (၂၀၀၀၀) ကျော်မှာ တပ်က ထွက်ကြ ရတော့၏။ တချို့ကား B.I.A ပေါ် သံယောဇဉ်ကြီး သူများ ဖြစ်ရာ... မိမိတို့ မြို့များသို့ မပြန်သေးဘဲ ရန်ကုန်မြို့ပေါ် တဝဲလည်လည် လှည့်ကာ ရရာအလုပ်များ လုပ်ကိုင်ရင်း တပ်သား သစ်များ ထပ်မံ ခေါ်မည့် အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြတော့၏။
ကိုကြွယ်စ တပ်က ဘာကြီး ပေးလဲ
ဘာမှ မကြီး ပေးပါဘူးဗျာ
သို့ဖြင့် ၁၉၄၂ ခု ဩဂုတ်လတွင် ... မှ ကိုကြွယ်စ ခေါင်းဆောင်သော တပ်စိတ် တစ်ခုလုံး B.D.A သို့ ပြန်ဝင်ကြတော့သည့် ... မှာ... မင်္ဂလာဒုံ ... တက်ခွင့်ရကြောင်း သိရလေသည်။
ကျွန်ုပ်မှာမူ တပ်သို့ ပြန်မဝင်ဖြစ်တော့
ဟာ. ဒီ ... ဟ...
ဟုတ်ကဲ့ မမ

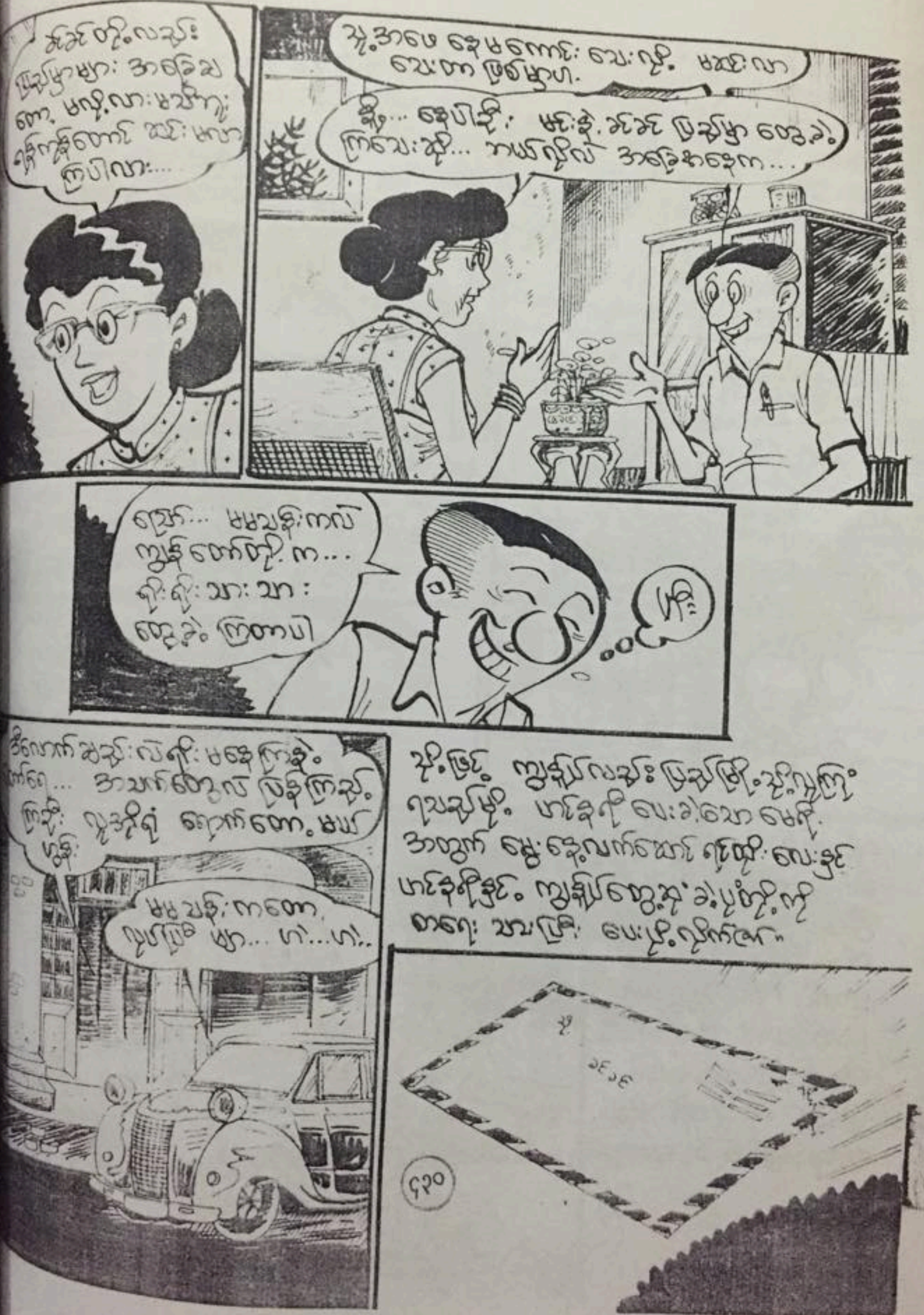

အဖေ နေမကောင်းသေးလို့ မလာနိုင်သေးတာ ဖြစ်မှာပါ.
နေပါဦး၊ မင်းနဲ့ အဲဒီ ပြည်မှာ တွေ့ခဲ့ကြသေးသို... ဘယ်လိုလဲ အခြေအနေက...
ဪ... မမသန်းကလဲ ကျွန်တော်တို့က... ရိုးရိုးသားသား တွေ့ခဲ့ကြတာပါ
မမသန်းကတော့ လုပ်ပြီ မှာ... ဟဲ...ဟဲ..
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ပြည်မြို့သို့ ကူးကြို ရသည်မှာ ဟင်နရီ ပေးခဲ့သော မေရီ အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင် ရုပ်ထုလေးနှင့် ဟင်နရီနှင့် ကျွန်ုပ်တွေ့ခဲ့ပုံတို့ကို စာရေးသားပြီး ပေးပို့လိုက်သော်

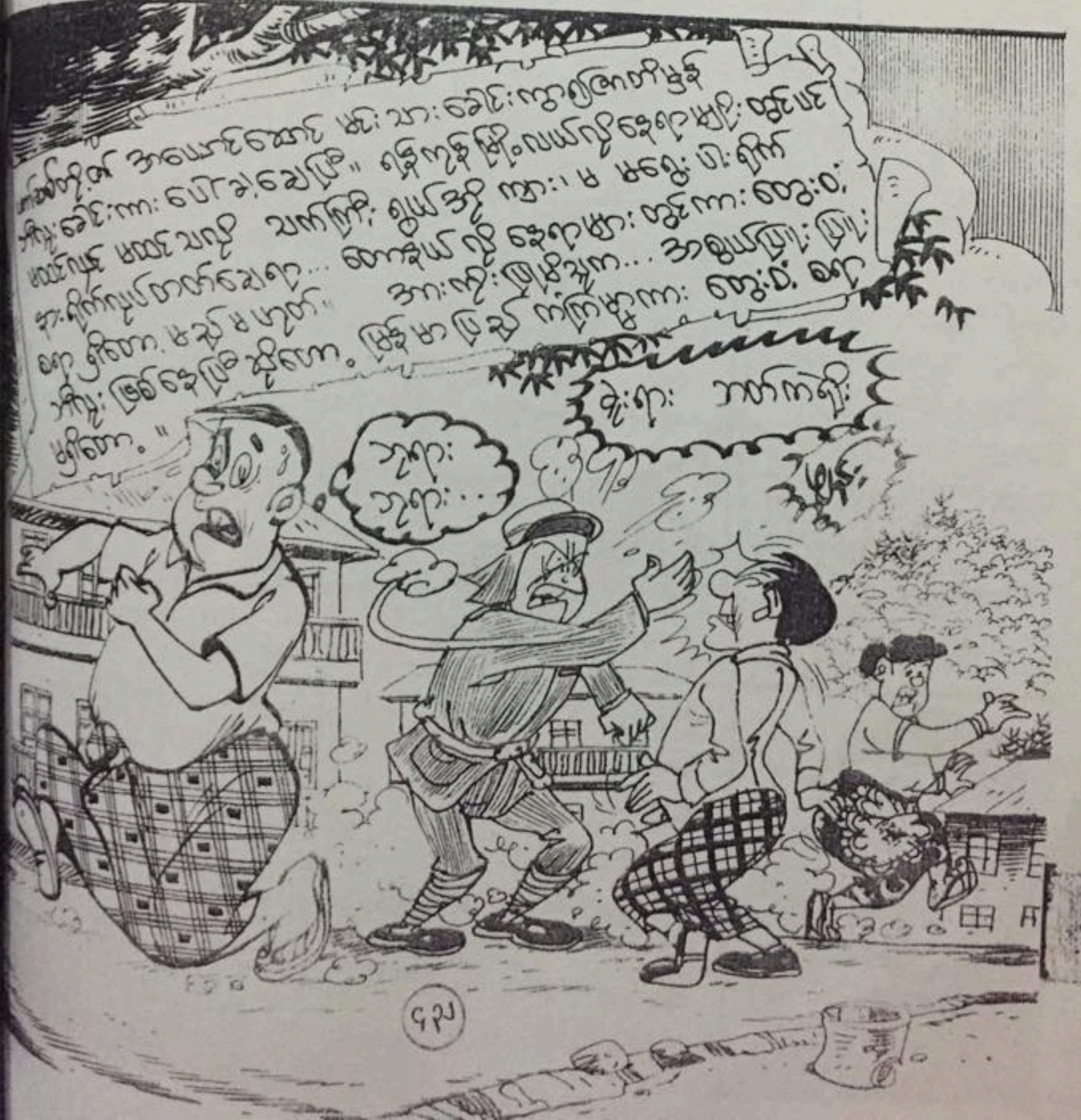
ဘုရား
ဘုရား...

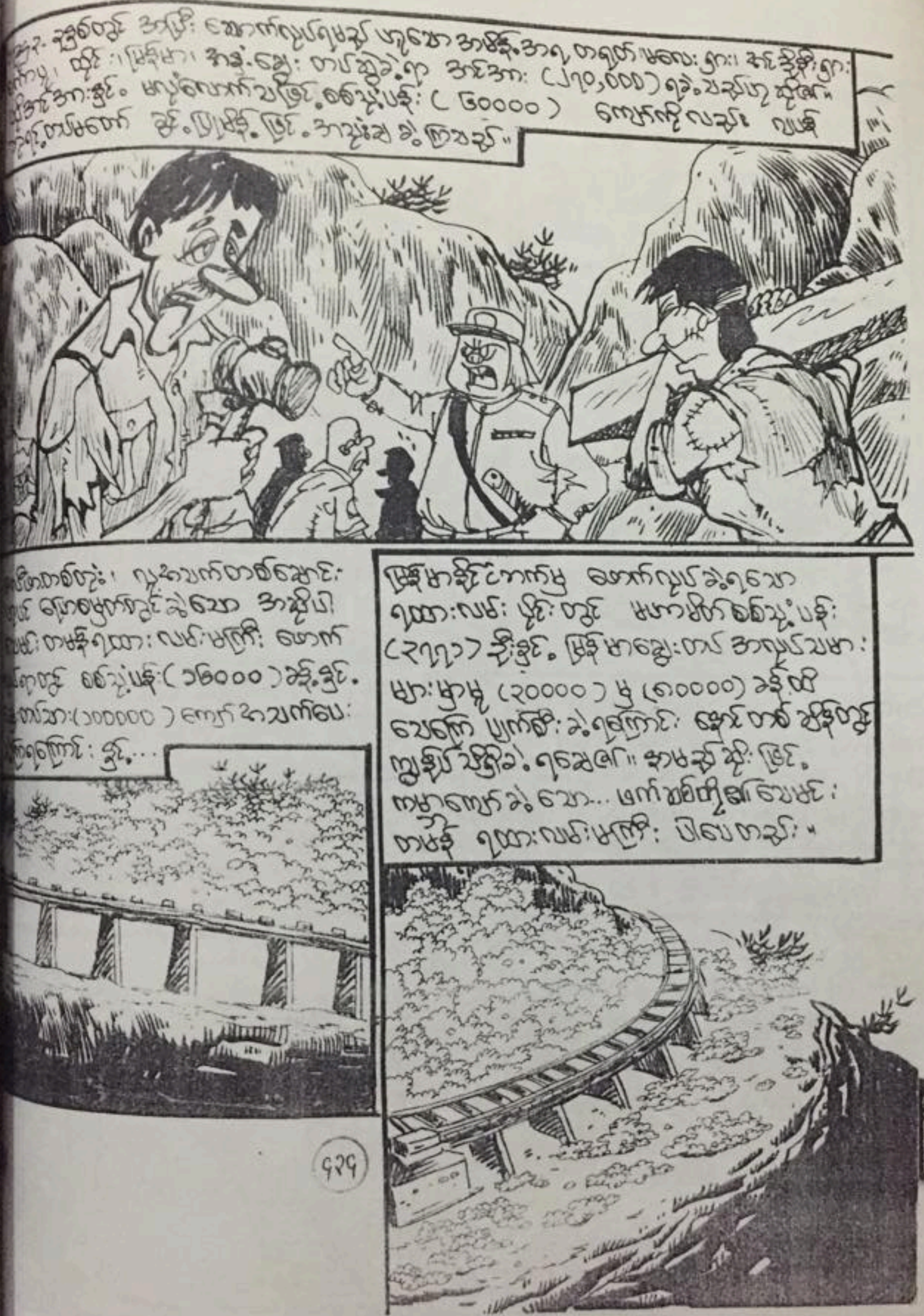

(၁၂၀,၀၀၀) (၆၀၀၀၀)
ရထားလမ်းမကြီး စစ်သုံ့ပန်း (၁၆၀၀၀) (၁၀၀၀၀၀) ကျော် အသက်ပေး
မြန်မာနိုင်ငံဘက်မှ ဆောက်လုပ်ခဲ့ရသော
ရထားလမ်းပိုင်းတွင် မဟာမိတ်စစ်သုံ့ပန်း
(၃၇၇၁) ဦးနှင့် မြန်မာချွေးတပ် အလုပ်သမား
များမှာမူ (၃၀၀၀၀) မှ (၈၀၀၀၀) ခန့်ထိ
သေကြေ ပျက်စီးခဲ့ရကြောင်း
ရထားလမ်းမကြီး ပါပေတည်း။

ဒါပေမယ့် တော်လှန်ရေး တစ်ခုကို လုပ်တယ် ဆိုတာ... အခြေအနေနဲ့ အချိန်ခါကို အားလည်းရတယ်... စိတ်ရှည် ရတယ်၊ ဒါမှ အောင်မြင်မှု ဆိုတဲ့ ပန်းတိုင်ကို ရောက်နိုင်မှာပေါ့.
ငါတော့ အဲဒါတွေ မသိဘူးဟေ့၊ မြန်မြန်ပဲ ပြီးချင်တယ်... လူမဟုတ်တဲ့ ကောင်တွေကွ...

အခန်း ၅၄) မှင့်မှင့်လင်းလင်းချစ်ကြပြီ

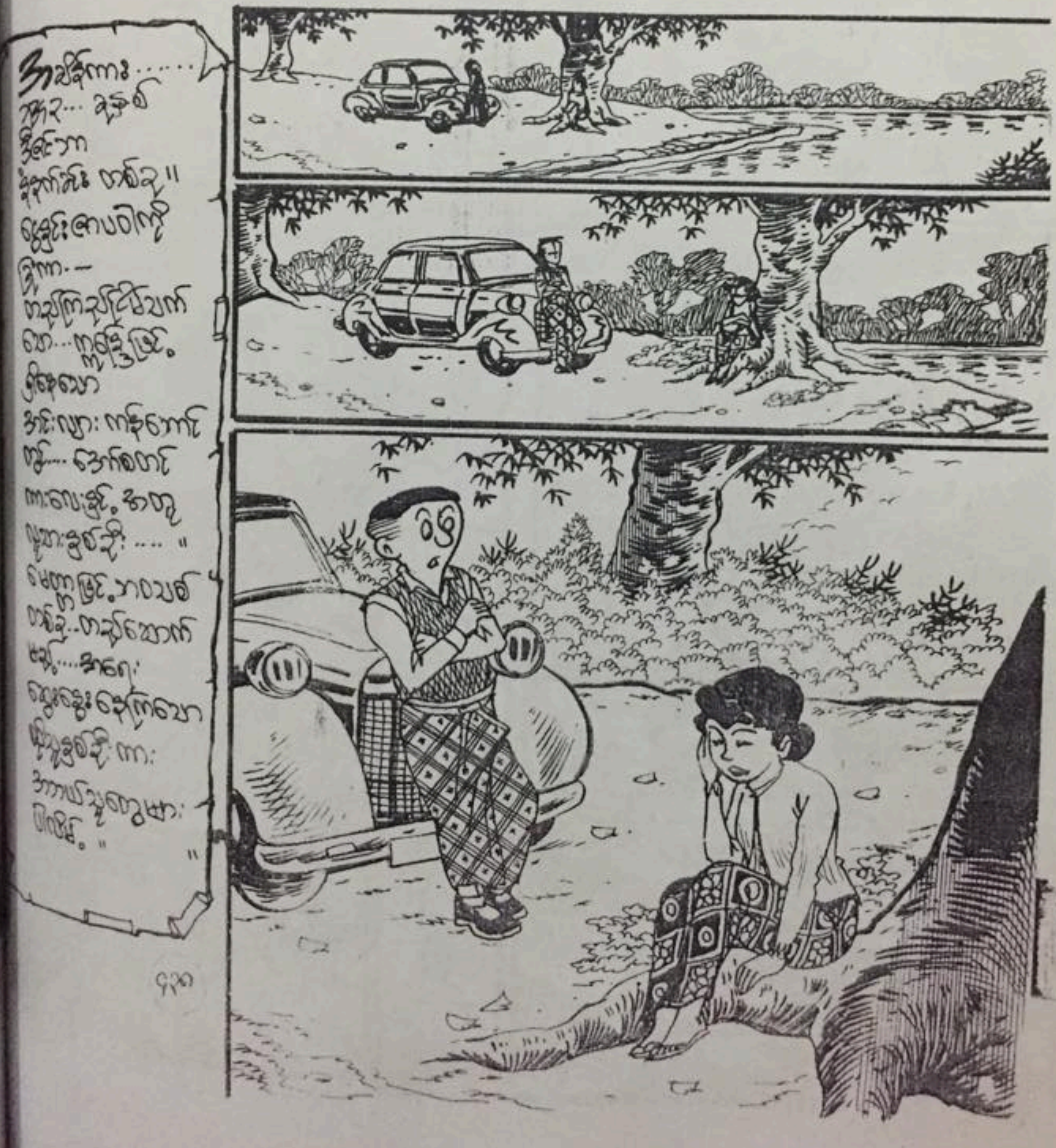

နင် တကယ် စဉ်းစား ကြည့် ပြောတာ ဟုတ်ရဲ့ လား၊ အဲ့ဒီလိုဆို... နင် ငါ့ကို တကယ် ပဲ ကြည့် မြင်နိုင် ပြီလား ဟင်...
ယောကျ်ား စကား ပါ အစ်မရယ် ယောကျ်ား တစ်ယောက်ရဲ့ ဒိုင်မာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သံသယ မရှိကောင်းပါဘူး၊ အစ်မသာ တို့ကို လက်ခံနိုင်၊ မခံနိုင်ကို တုံ့ပြန်ပါရစေ...
အစ်မကား အာတနိုကြာ ရေပြင်ကို တိတ်ဆိတ်စွာ ငေး ကြည့်နေပြီး မှ...
နင် တကယ် ကြည့်မြင်နိုင် မယ် ဆိုရင်တော့ နင့်... နင့် ဆန္ဒ အတိုင်း ပါပဲ ဟယ်
ပျော်ရွှင်မှု တို့က ထိန်း မနိုင်တော့ဖြစ်၍ ပုံ့ပုံ့လေး ထိုင်နေ သော အံ့ ကို ရှေ့ဆုံ တင်း ကြပ်စွာ... ပွေ့ဖက် ပစ်လိုက်တော့၏။
အို... လွှတ်ပါ အသက်ရှူ ကြပ်နေပြီ

ပေါင်
အိ
ပေါင်
အိ
ပေါင်
အိ
မာမီရေ
ဦးဦး လာတယ် မုန့်တွေ ပါလာတယ် မာမီရေ
ဟွန်း
သမီး

မနေ့က အလုံဘက် မိုးကြိုးကျလို့တဲ့
သေလိုက်ကြတဲ့လူတွေ မနည်း ဆိုပါလား ဗျ
ဟုတ်တယ်

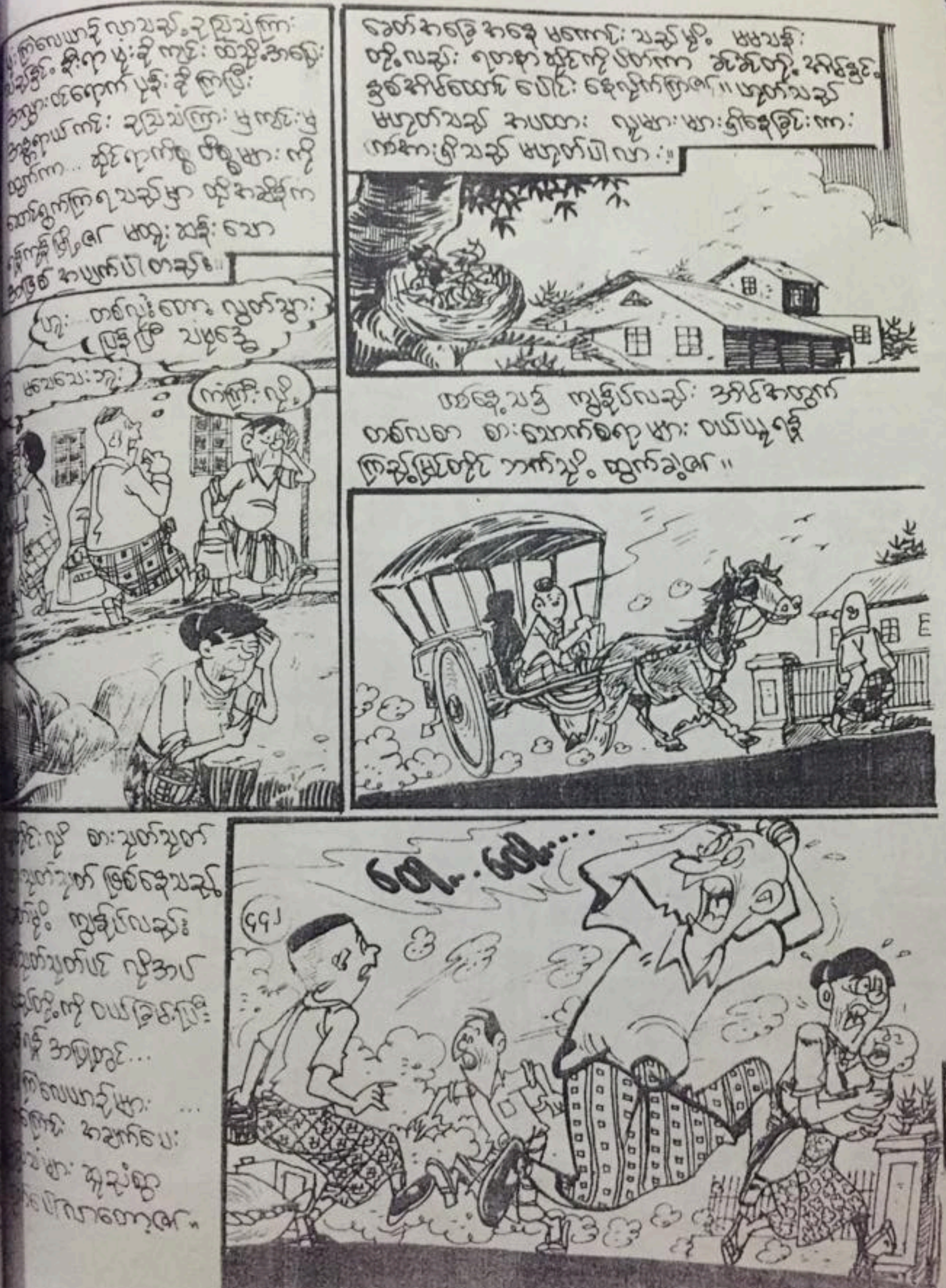
ဟူး... တစ်လုံးတော့ လွတ်သွား
ပြန်ပြီ သုံ့ဒေ့ခွ
မောလေး ဘူး
ကံကြီး လို့
တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်အတွက်
တစ်လစာ စားသောက်စရာများ ဝယ်ယူရန်
ကြည့်မြင်တိုင် ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ရာ ။
ဂေါ့..ဂေါ့...

ကျွန်ုပ်လည်း ခို စပါကျ ဗုံးကျင်းထဲသို့ အပြေး ရောက်
သွားဆဲမှာပင်... ဗုံးပေါက်ကွဲသံတို့ ကြားရတော့၏။
ပေါက်ကွဲသံများ အနက် တစ်သံက ကျယ်လောင်လှ၏
ရကား ဗုံးကျင်းနှင့် မနီး မဝေး တွင် ဗုံးတစ်လုံး
ပေါက်ကွဲကြောင်း အံ့မှန်း မိ၏။
အတန်ကြာမှ အနီးရှိ
ကင်း ခိုသူကြား၍
ဗုံးခိုကျင်းများ ကင်းထွက်
အလျိုလျို ထွက်
ကြတော့၏။
ဘယ်နေရာတွေကျ
သွားလဲ မသိဘူး
သိပ်တော့ မဝေး
ဘူး
အလျှိုဆောဆော ကျွန်ုပ်
ဈေးဝယ်စဉ်က... စည်စည်
ကားကား ဖြင့်ရှိနေခဲ့သော
ကြည့်မြင်တိုင် ဈေးတန်း
လေးကား ယခုမူ မျက်
စိ မီးလောင်နေသော အိုး
တန်းများ။ လူသေများ
ဒွေးသံရဲရဲဖြင့် အော်ဟစ်
နေသူများဖြင့် ဆူညံကာ
မှ အချိန်ကြိုက် ဖြင့်ကျွန်ုပ်
ပြောင်းလဲ ခဲ့လေပြီတကား။
ဗုံးတစ်လုံးကား ဈေးတန်း
လေးပေါ်ကျခဲ့လေပြီ
ဖြစ်၏ ဆိုးရွားသော
ပြယုဂ်များပေတည်း။
သေကုန်ပြီ... သေကုန်ပြီ... ဟီး..
ဘုရား ဘုရား
အား...
ဥပါး

ဟုတ်တယ် အားလုံးကို ပြောစရာရှိလို့ မေမေ...၊ ခု..ဆို မဟာမိတ်တွေက...ဂျပန်ကော ပြန်ထိုးစစ်ဆင်နေပြီမို့ ရှိုက်ကုန်းဟာ စစ်တလင်း ဖြစ်လာနိုင် ဦးမယ်
တချို့ဆို စစ်ကိုင်းဘက်ကို ကူးကုန်ကြပြီ... ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတွေလဲ ရှိုက်ကုန်းမှာ မနေသင့်တော့ဘူး...၊ စစ်ကိုင်းဘက်ကို ရှောင်ကြဖို့ လိုလိမ့်မယ်
စစ်ကိုင်း ဆိုရင် စစ်လမ်းကြောင်းနဲ့ လဲဝေးတယ်...မြို့ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေ တချို့လည်း ရှိတာမို့ ဦးကြီးတို့ ရှာပေးပါလိမ့်မယ်...
အေး... အေး ကောင်းတယ် ဒါ့ပေမဲ့ ပါမှာ ဆိုတော့ သိပ်တော့ ကိုရှမရှိပါဘူး...
ဒါ့ဖြင့် မပါဘူး မမသန်း ဒါ့ဖြင့် ရှိုက်ကုန်းမှာ နေခဲ့ရမှာ
ဟင်
ရှင်
အို... မမတို့မှာ ယောကျ်ားသား အဖော်တစ်ယောက်တော့ ပါမှ ဖြစ်မှာပေါ့ မောင်လေးရဲ့
ဟုတ်... ဟုတ်တယ်

မပြောနိုင်ရှာသော အိမ်အိမ့်ကို မြသောင်က
အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေပြီး မှ...
ဟင်း... ငါ့နှာ လည်းလည်ပါတယ်
မြသောင်ရဲ့ စကား ဆုံးသည်နှင့် အိမ်အိမ်က
အခန်းတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားရှာတော့ရဲ့။
ဟင့်
ဟင်း
အိမ်အိမ့် ကို သနားလှပါရဲ့။ သို့သော်မြသောင်
စကား မှန်လှချေရဲ့။
B.I.A
တစ်ယောက်အား လည်း
ရှင်

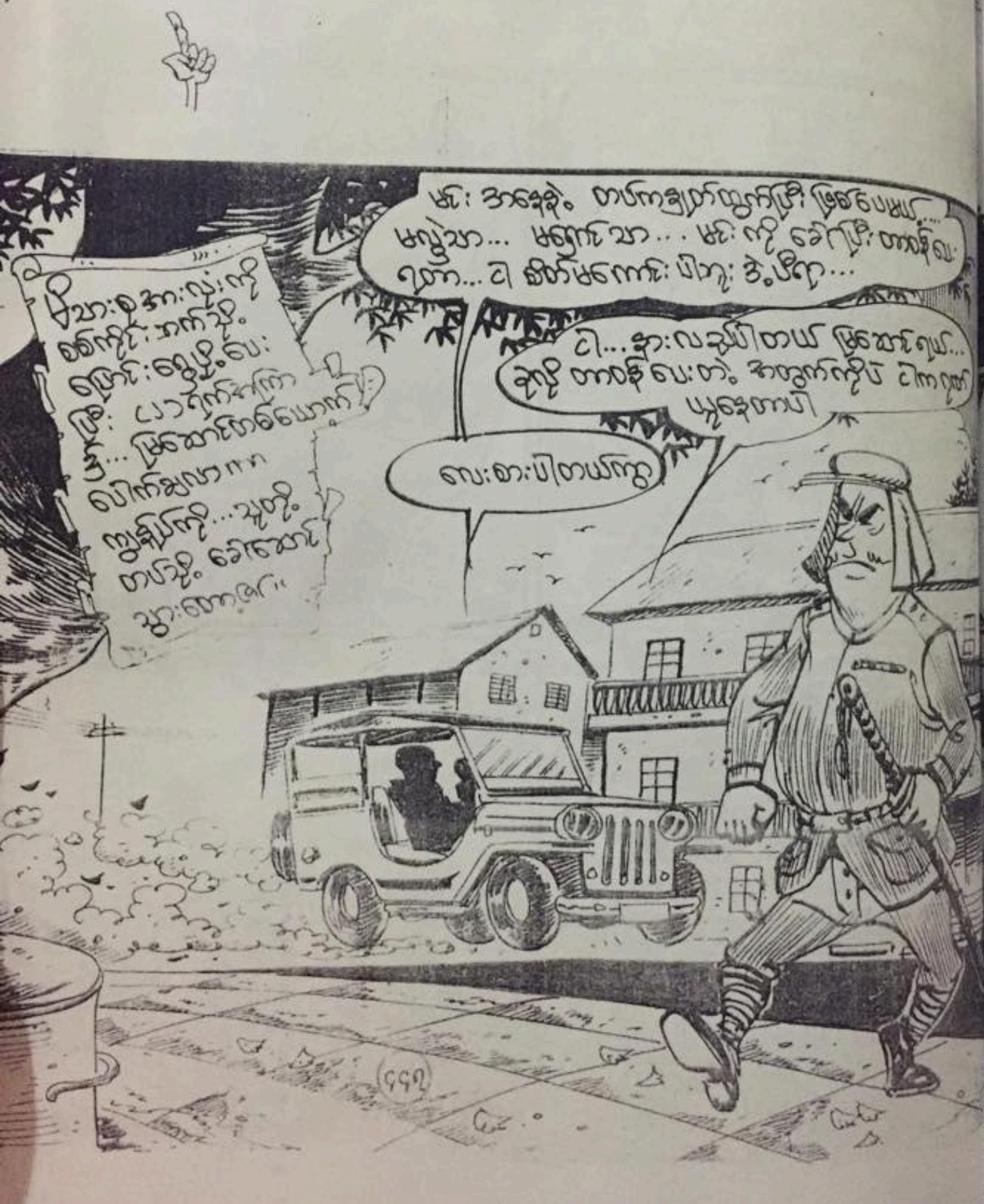

မိသားစုအားလုံးကို စစ်ကိုင်းဘက်သို့ ရွှောင်းရွှေ့ပေး အပ်ပြီး... ၂၁ ရက်ကြာ... မြသောင်တစ်ယောက် ပေါက်ချလာကာ ကျွန်ုပ်ကို... သူတို့ တပ်သို့ ခေါ်ဆောင် သွားတော့၏။
မင်း အနေနဲ့ တပ်ကြည်းချုပ်ကြီး ဖြစ်ပေမယ့်.... မလွဲသာ... မရှောင်သာ... မင်းကို ခေါ်ပြီး တာဝန်ပေး ရတာ... ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူး ဒဲ့ပရို...
လေးစားပါတယ်ကွာ
ငါ... နားလည်ပါတယ် မြသောင်ရယ်... ဆိုနို တာဝန်ပေးတဲ့ အတွက်ကိုပဲ ငါကတော့ ပျော်နေတာပါ

မင်းလုပ်ရမယ့်တာဝန်က
ပြည်နဲ့ ပဲခူးရိုးမ ဘက်က
ရွာတွေမှာ ပြန့်ကျက်နေတဲ့
မင်းလို ဗ.I.A တပ်သား
ဟောင်းတွေကိုလျှို့ဝှက်ပြန်
ဆက်သွယ်ပြီး စုဆောင်း
ထားဖို့ပဲ...
မင်းကို ရွေးချယ် လွှတ်ရတာကတော့ မင်းက
အရပ်ဝတ်လဲပြီးသွားလာဖြစ်... အဲဒီနယ်မြေ
တွေက မင်း ကျွမ်းတဝင်ပြီးသား နယ်မြေတွေ
ဖြစ်နေလို့ပဲ...
ငါတို့တပ်က ဗိုလ်တစ်ယောက်နဲ့
တပ်စိတ်တစ်ခုလည်း မင်းနဲ့အတူ
အရပ်ဝတ်နဲ့ လျှို့ဝှက်ကြပါလိမ့်မယ်
နားလည်ပါတယ် ဗိုလ်ဆောင်... ဒါ... ဒါ
ဗိုလ်မှူး...
မင်းနားလည် ထားရမယ်...

အံမာ ဗိုလ်မှူးတွေကတော့ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ မြဘော်ပါ ခေါ်စမ်းပါ ကဲ... ကဲ... မင်းနဲ့ အတူလွှတ်ကြမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မင်းကို မိတ်ဆက်ပေးထားရဦးမယ် ခဏလေး
မြဘော် အခေါ်လွှတ်လိုက်ပြီး မကြာမီပင် စစ်ဗိုလ် တစ်ဦး ဝင်လာပြီး မြဘော်ကို အလေးပြုကာ...။ ပြီး ကျွန်ုပ်ဘက်လှည့်လိုက်ရာ...
ဟင်... ဗိုလ်... ဗိုလ်ချုပ်
ကြွယ်စ... မင်း... မင်း ကြွယ်စနော်
B.I.A တုန်းက ကျွန်ုပ်တပ်စိတ်မှ တပ်ကြပ် ကြွယ်စကား ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်လို့နေပေပြီ
ဝမ်းသာလိုက်တာ ဗိုလ်ချုပ်ရာ
ကြွယ်စ... ဟား.. ဟား ကြွယ်ကြီး မင်းကွ... ဟား.. ဟား
သိရဲ့လား ဟုတ်မှာပေါ့ B.I.A တုန်းက အတူလက်တွဲပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ သွေးသောက်တွေကွ... မြဘော်ရ...
ဒါဆို အဆင်အပြေဆုံးပေါ့ ကွာ...
ထိုအခါက... လက်တွဲခဲ့သော သွေးသောက်ချင်း ပြန်ဆုံကြရသည်မို့ ထိုညက အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ကြွယ်စနှင့် ကျွန်ုပ် စကားကောင်းနေမိကြတော့၏။

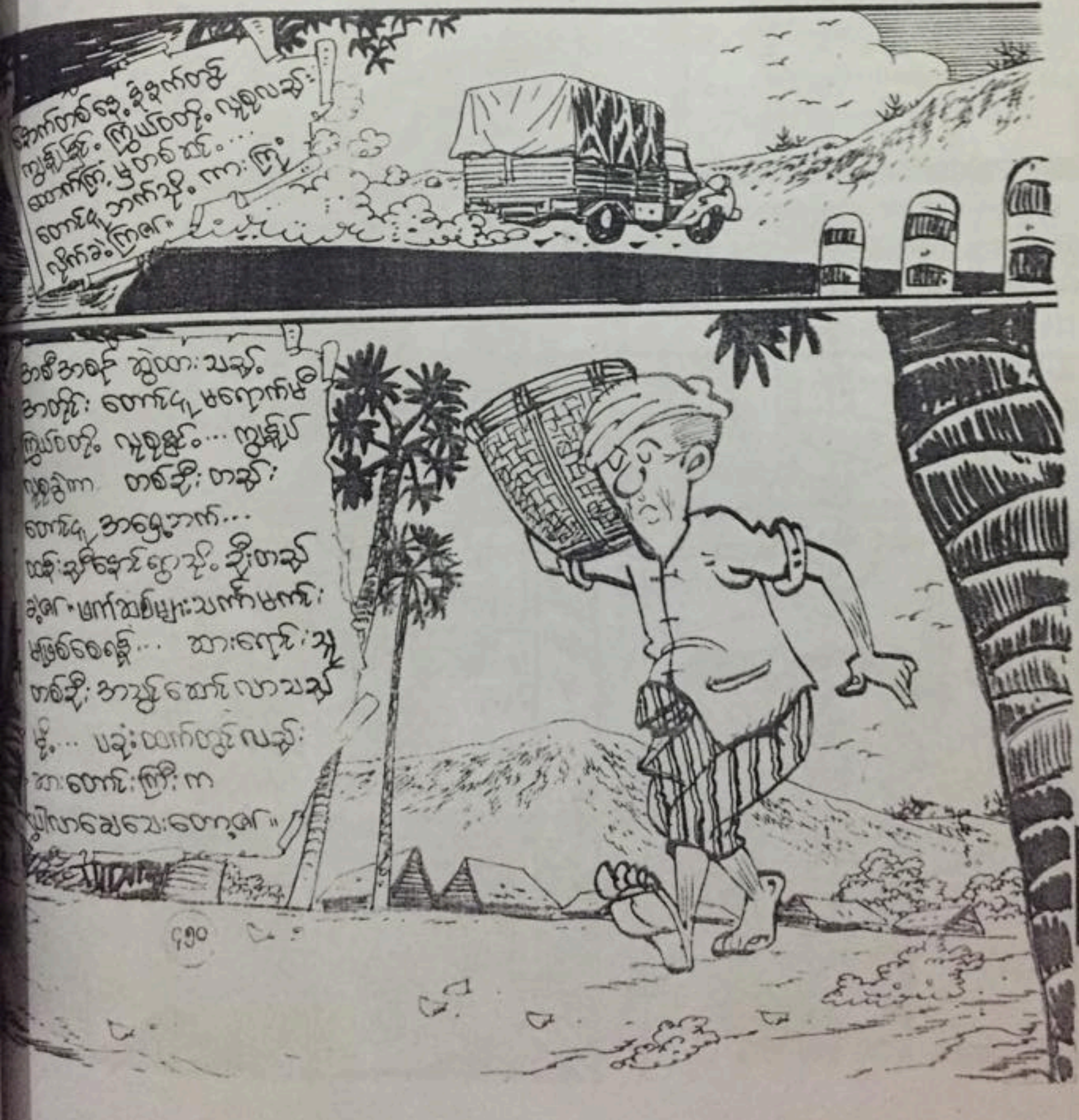
အောက်တစ်ဆေ့ နှိုက်တွင်
ကျွန်ုပ်နှင့် ကြံယံတို့ လူစုလည်း
ထောက်ကြံ့ မှတ်တမ်း...
တောင်ငူ ဘက်သို့ ကားကြီး
လိုက်ခဲ့ကြရ၏။
တစ်ခါတစ်ရံ တွဲထားသည့်
အတိုင်း တောင်ငူ မကျောက်မှ
ကြံယံတို့ လူစုနှင့်... ကျွန်ုပ်
လူစုတို့က တစ်ဦးတည်း
တောင်ငူ အရှေ့ဘက်...
ထန်းချိုနှောင်ရွာသို့ ဦးတည်
ခဲ့ရ၏။ ဖက်ဆစ်များသက်မကင်း
မဖြစ်စေရန်... သားကျော်းသို့
တစ်ဦး အသွင် ဆောင်လာသည်
နှင့်... ပခုံးထက်တွင် လည်း
သားတောင်းကြီး က
ပါလာခဲ့သေးတော့၏။

သားတောင်းကို... သူ
ကျုပ် ကိုယ်တော်ပြန်
ယူနေသော ကျွန်ုပ်သို့
သူ့အဖော်
စစ်သားဗိုလ်ဖြစ်သူကို
ကျွန်ုပ်ကား စိတ်ဖိရှာသ
တော့မှန်ဖြင့်...ကျွန်
တစ်ယောက်မှာ
ငါ့ဆီရောက်တ ကျူး
ကျွန်ုပ်ကို သေနတ်
ဒင်ဖြင့် ပြေးဝင်
ထုတော့၏။
ကျွန်ုပ်က ကျက်ကို ပင် စောင့်နေသည်နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း
သားတောင်းကို သတ်ခံ၍ တွန်းလွှတ်ပြီး သေနတ်
ကို သတ်ခံ၍ ဆွဲလုယူကာ... ခြေဖြင့် ပါကန်ကျောက်
ပစ်လိုက်၏။
ပြီးလျှင် အချိန် ဆိုင်း မနေတော့ဘဲ
အတန် မလိုက်ရ၍ ပက်လက်လဲ
ကျသွားသော စစ်သားဗိုလ်
ရင်ဘတ် တွင်း သို့ ဂျပ်ပါကို နာအုံးအောင်
သွင်း ပစ်လိုက်တော့၏။

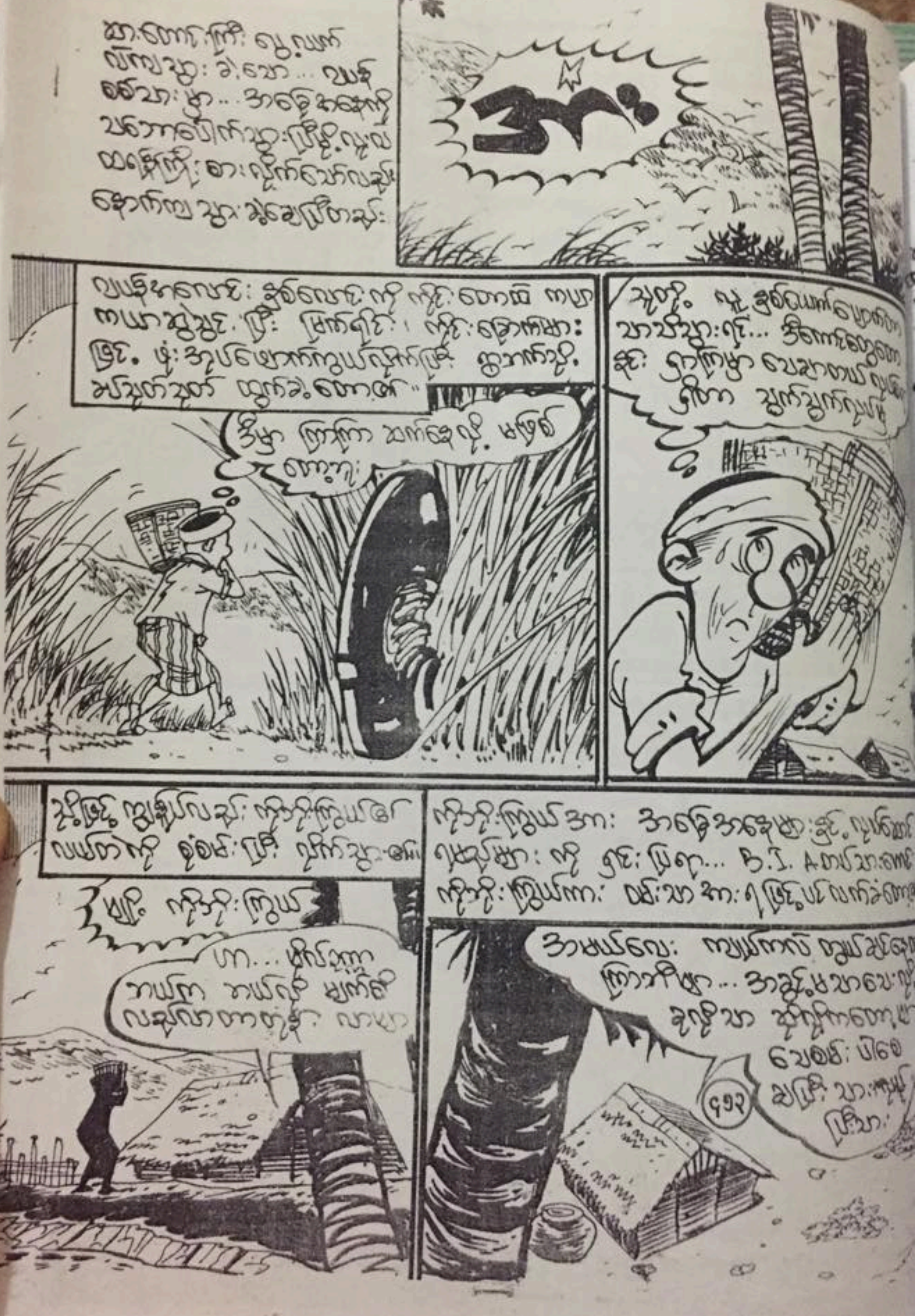

အား
ဒီမှာ ကြာကြာ ဆက်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး
ဗျို့ ကိုဘိုးကြွယ်
B.I.A
၄၅၂

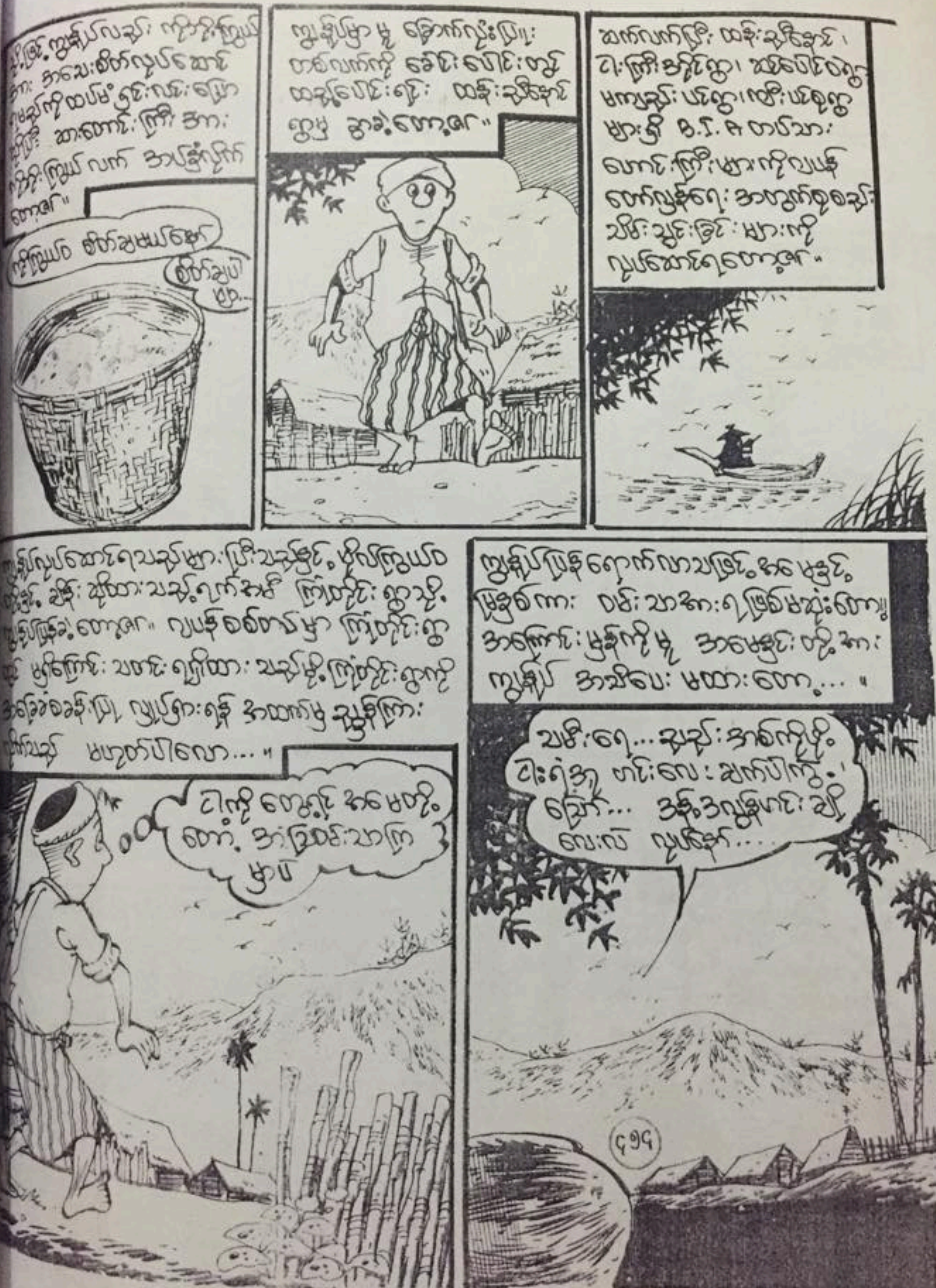

လူငယ်သော်လည်း တက်ကြွပြီး မျိုးချစ်
စိတ်ဓာတ်ရှိသော သူကြီးလေး
သို့ဖြင့် သတ်မှတ်ရက်တွင် ဗိုလ်ကြွယ်ဝ တို့လူစု ကြံ့တိုင်းရွာသို့ ရောက်ရှိ လာကြတော့၏။
ကြွယ်ဝ
မင်္ဂလာသတင်း ပါပဲဗျာ...

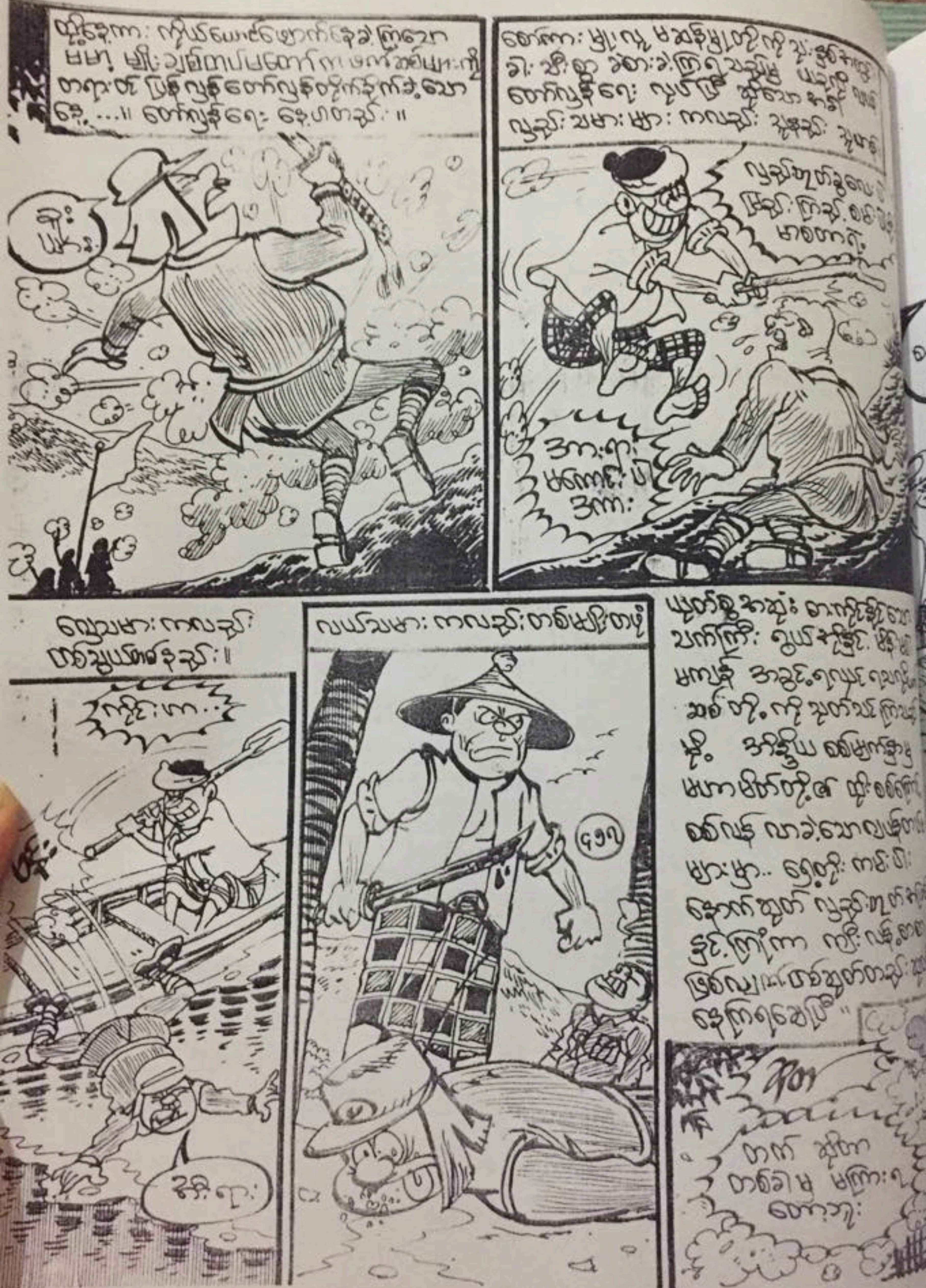
ထိုနေ့က ကိုယ်ဖောင်ဖျောက်နေခဲ့ကြသော ဗမာ့ မျိုးချစ်တပ်မတော်က ဖက်ဆစ်များကို တရားဝင် ပြန်လှန်တော်လှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော နေ့ …။ တော်လှန်ရေး နေ့ပါတည်း ။
လှည်းသမားများ ကလည်း သူ့နည်း သူ့ဟန်
အား ရှား မကောင်းပါ အား
လှေသမား ကလည်း တစ်သွယ်တစ်နည်း ။
ကျိုး ဟာ…
လယ်သမား ကလည်း တစ်မျိုးတဖုံ
၄၅၇
ဒိုး ရှား
ဗြေ
တက် ဆိုတာ
တစ်ခါမှ မကြားဖူး
တော့ဘူး

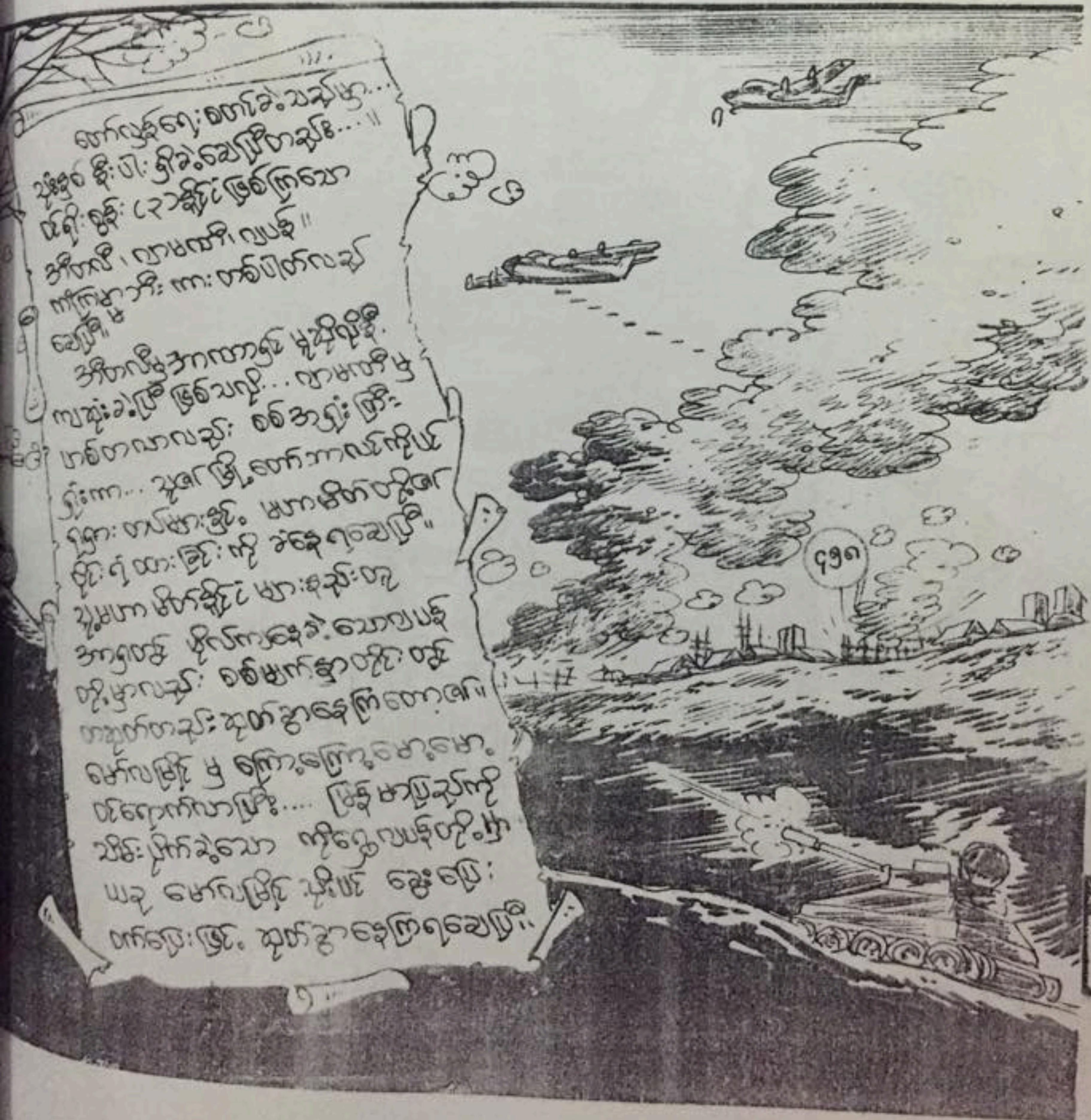

တော်လှန်ရေး စတင်ခဲ့သည်မှာ...
သုံးနှစ် နီးပါး ရှိခဲ့လေပြီတည်း...။
ဝင်ရိုးဖွဲ့ (၃)နိုင်ငံ ဖြစ်ကြသော
အီတလီ၊ ဂျာမဏီ၊ ဂျပန်။
ကံကြမ္မာဘီး ကား တစ်ပတ်လည်
လေပြီ။
အီတလီ၏အာဏာရှင် မူဆိုလီနီ
ကျဆုံးခဲ့ပြီ ဖြစ်သလို... ဂျာမဏီမှ
ဟစ်တလာလည်း စစ်အရှုံး ကြီး
ရှုံးကာ... သူ၏မြို့တော် ဘာလင်ကိုပင်
ရုရှားတပ်များနှင့် မဟာမိတ်တပ်တို့၏
ဝိုင်းရံထားခြင်းကို ခံနေရလေပြီ။
သို့မှာ မိတ်နိုင်ငံ များနည်းတူ
အာရှတွင် ဗိုလ်ကျနေခဲ့သော ဂျပန်
တို့မှာလည်း စစ်မျက်နှာတိုင်းတွင်
တဆုတ်တည်း ဆုတ်ခွာနေကြတော့၏။
မော်လမြိုင် မှ ကြော့ကြော့မော့မော့
ဝင်ရောက်လာပြီး..... မြို့ ဗဟိုသည်ကို
သိမ်းပိုက်ခဲ့သော ကိုရွှေဂျပန်တို့မှာ
ယခု မော်လမြိုင် သို့ပင် ခွေးပြေး
ဝက်ပြေး ပြေး၍ ဆုတ်ခွာနေကြရလေပြီ။
၄၅၈

ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး ကာလအတွင်း တိုက်ပွဲပေါင်း မြောက်များစွာကို ဆင်နွှဲခဲ့သည့်အနက် ကျွန်ုပ် ရင်ထဲ အထူး ထိခိုက်ရပြီး တစ်သက်လုံး သတိရနေစေမည့် တိုက်ပွဲ တစ်ခုကို ဖော်ပြရပေအံ့!
ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ဖွဲ့ မကျည်းကုန်း ရွာလေး၌ စခန်းချနေစဉ်... ရွာသား တစ်ဦး၏ သတင်းပို့ချက် အရ တပ်ဆုတ်လာသော ဖက်ဆစ်တပ်မတစ်ခုသည် မကျည်းကုန်း အရှေ့ဘက် ဝါးစပ်ပြင် ချောင်းသို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်မို့...
ကဲ... ကြယ်ဝ လမင်းတပ် ချောင်းကို မကူးခင် တို့တွေ ဒီဘက် ကမ်းမှာ... နေရာ အသင့် ယူထိုးဖို့လို တယ်... အားလုံး အသင့်ပြင်
ကောင်းပါပြီ ဗိုလ်ကြီး
သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဝါးစပ်ပြင် ချောင်း တစ်ဘက်ကမ်းမှ အသင့်စောင့်ယူကြရာ၏။ မကြာမီပင် ဝါးစပ်ပြင် ချောင်းမှ ဖက်ဆစ်တပ်မ တစ်ခု ဖြတ်ကူးလာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ တပ်မဆိုပေမဲ့လည်း လူကား (၅၀) ပင် မပြည့်တတ်တော့။

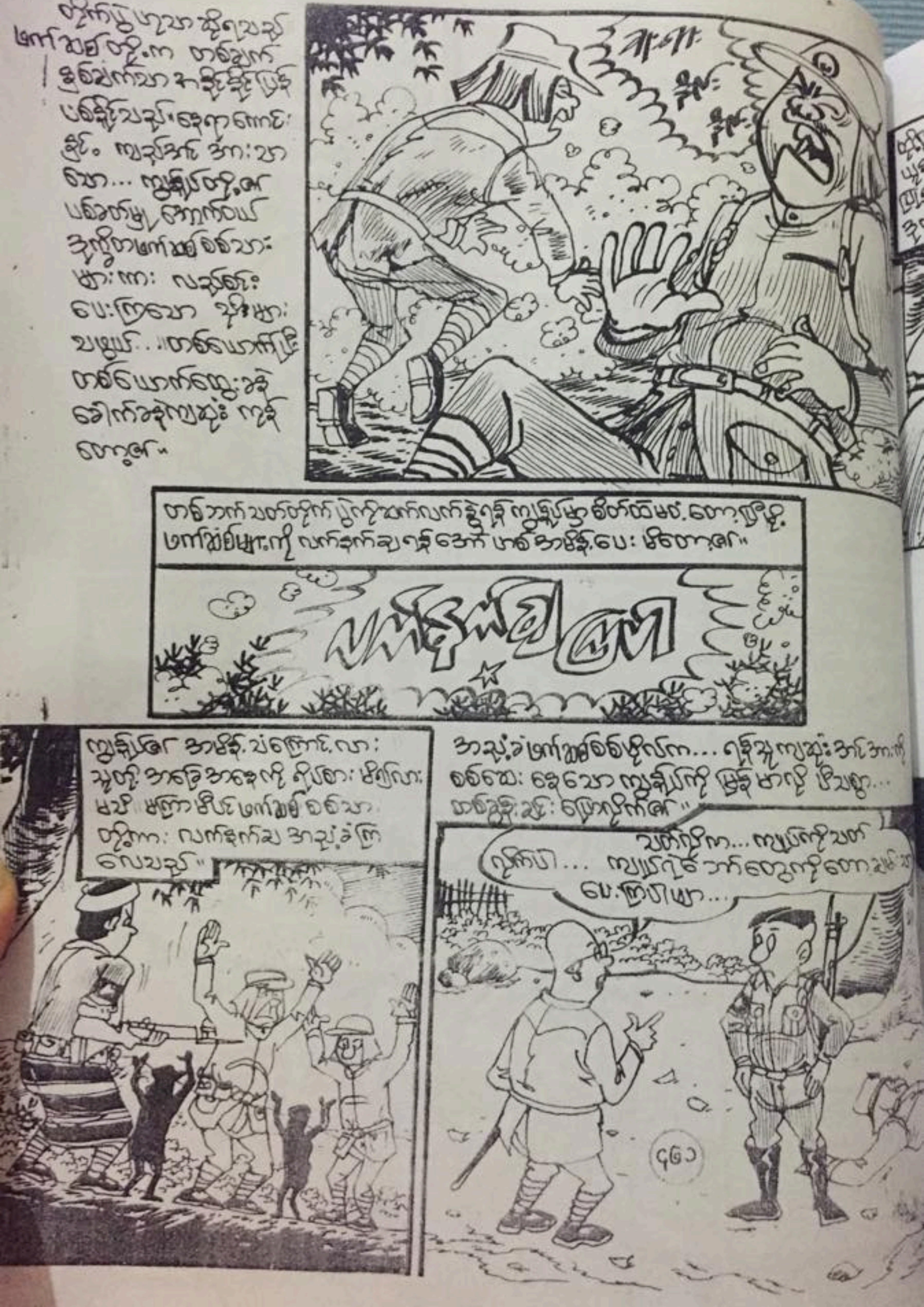

တစ်ဘက်သတ်တိုက်ပွဲကို ဆက်လက်နွှဲရန် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ထဲမဝံ့တော့ပြီမို့
ဖက်ဆစ်များကို လက်နက်ချရန် အော်ဟစ် အမိန့်ပေးမိတော့၏။
ကျွန်ုပ်၏ အမိန့်ပုံကြောင့်လား သူတို့ အခြေအနေကို ရိပ်စားမိ၍လား မသိ။ မကြာမီပင် ဖက်ဆစ်စစ်သားတို့ကား လက်နက်ချ အညံ့ခံကြလေသည်။

ခင်ဗျားကို မသတ်ပလို့ ခင်ဗျားရဲ့ကောင်တွေကို လည်း လက်ဖျားနဲ့တောင် ထိမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်သာတို့ စိတ်ချပါ
လက်နက်ချ ရဲ့သူ စစ်သားကို သတ်ရိုးထုံးစံ မရှိသလို ရှုံးနိမ့်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ထပ်ပြီး အနိုင်ယူတာမျိုး ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေမှာ မရှိပါဘူး ဗိုလ်သာတို့ ခင်ဗျားတို့ကို ကောင်းကောင်း မွန်မွန် စောင့်ရှောက်ထား မှာပါ...
ကျွန်ုပ်ခေါင်းရင်းတွင်းမှ ထွက်လာသောစကားများကြောင့် ထင်မှတ်ဗိုလ်သာတို့ကား မျက်ရည်များပင် ဝိုင်းလာရှာ၏။
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကြင်နာမှု အတွက် ကျေးဇူးတင် ပါတယ်ဗျာ... ဒါပေမယ့်.
ကျုပ်တို့လူမျိုးမှာ စစ်ရှုံးတယ် ဆိုတာ ရှက်စရာကောင်းလှ ပါတယ်၊ စစ်ရှုံးခဲ့တဲ့လူတစ်ယောက် အနေနဲ့ ကျုပ် ဂျပန် မဖြစ်လိုဘူး ... ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ... အင့်
ဗိုလ်သာတို့
၄၆၃
အားပနိ တကြား ဆွေကျိက်သော ကျွန်ုပ်၏အသံကို ဗိုလ်သာတို့ မကြားနိုင်ရှာတော့ပေ။ ဗိုလ်သာတို့ကား ဂျပန်ထုံးစံ ‘ဟာရာကီရီ’ ကိုယ့်ဗိုက်ကိုယ် ဖြဲဖွင့်ကာ အသက်ရှုံးသွား ခဲ့လေပြီတည်း။ ဂျပန်လူမျိုးအတွက် သူ့ရဲ့ အရှက်တရားကား မသေနိုင်တော့သော အဖြစ် တစ်ခုပါတည်း။

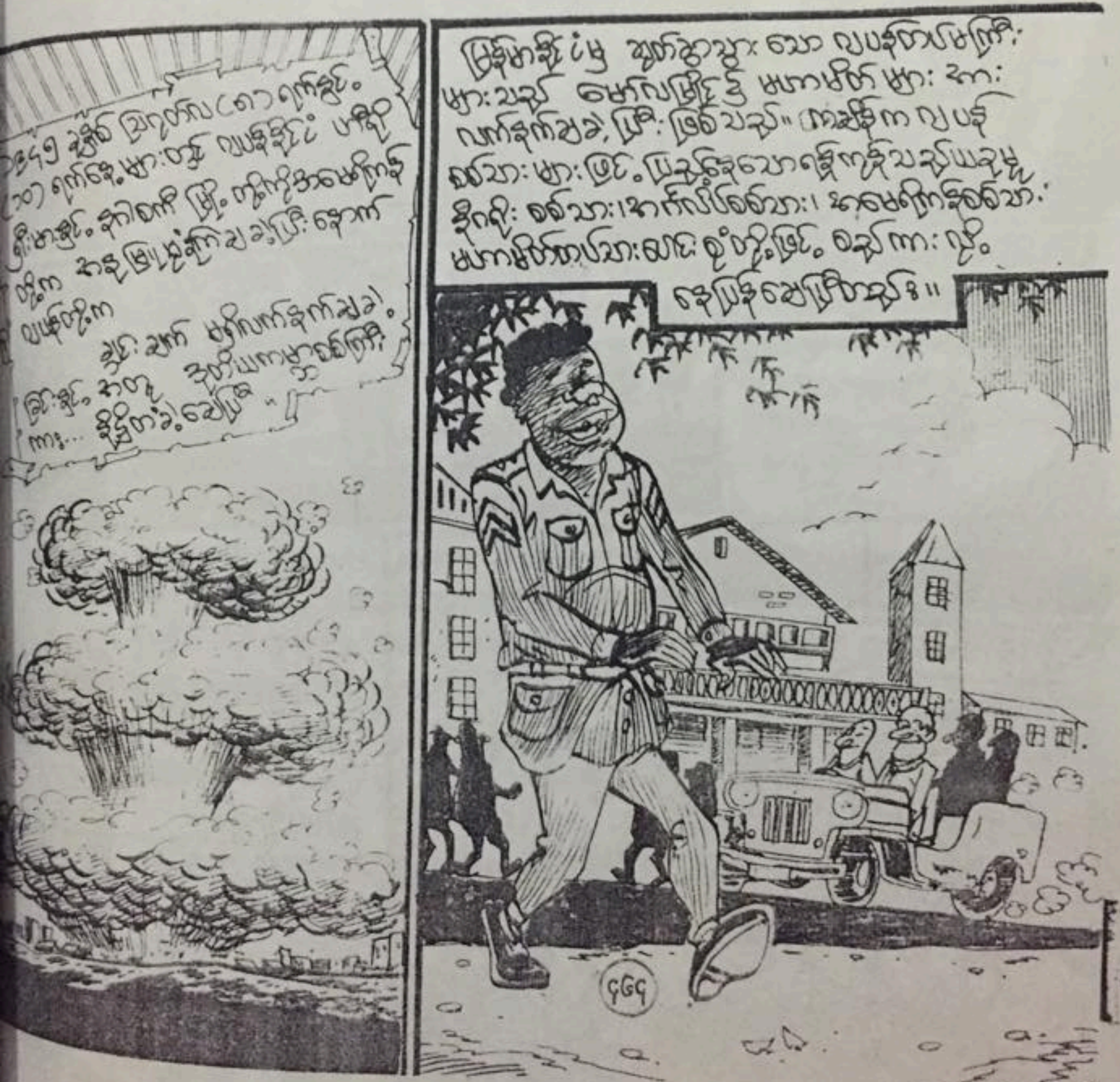
၁၉၄၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၆) ရက်နှင့်
(၉) ရက်နေ့များတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ ဟီရို
ရှီးမားနှင့် နာဂါဆာကီ မြို့တို့ကို အမေရိကန်
တို့က အနုမြူဗုံးကြဲချခဲ့ပြီးနောက်
ဂျပန်တို့က
မြန်မာနိုင်ငံမှ ဆုတ်ခွာသွားသော ဂျပန်ဖက်ဆစ်ကြီး
များသည် မော်လမြိုင်ရှိ မဟာမိတ်များ ထံ
လက်နက်ချခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုနောက်က ဂျပန်
စစ်သားများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ရန်ကုန်သည် ယခုမူ
ဒိုဂရီးစစ်သား၊ အင်္ဂလိပ်စစ်သား၊ အမေရိကန်စစ်သား
မဟာမိတ်တပ်သားလောင်းစုံတို့ဖြင့် စည်ကားလို့
နေပြန်ပေပြီတည်း။

စစ်ကြီး ပြီး၍ ပြီးသို့ ကျွန်ုပ်တို့လို အရပ်သား တော်လှန်ရေး တပ်သားများလည်း ကိုယ့်ရွာ လက်နက်များကို ဗမာ့တပ်မတော်ထံ ပြန်လည်အပ်နှံကာ မိမိတို့ဇာတိ ရပ်ရွာများသို့ အသီးသီး ပြန်ကြလေပြီ...
သုံးလေးနှစ်သော ကာလသည် တိုတောင်းသည် မှန်သော်လည်း အသက်ချင်းနှံကာ လက်တွဲခဲ့ကြရသူများနှင့် ယခုလို ခွဲခွာကြရမည် ဆိုတော့လည်း ဝမ်းနည်း ဝမ်းသာ ဖြစ်ရ လေတော့၏။
ဂါ့ဆီ လာလည်ဖြစ်အောင် လာခဲ့
စိတ်ချပါကွာ...ဟင့်
ပတ်ဝန်း လည်းမှ ရန်ကုန် ပြန်မည့်ကားလည်း ရောက်ရှိလာသည်နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း မြဲဆောင်တပ် ရုံးကို တောင်းကိုသို့ ဝင်ခဲ့၏။
အင်း တစ်မှုတော့ ပြီးပြန်ပြီ ပေါ့ကွာ..
ဘာလဲဟ! နောက်တစ်ပွဲ ရှိသေးလို့လား
ခုအိမ်ကတော့ ဘာကိစ္စ ယတိပြတ် ပြောလို့ မရသေးဘူးပေါ့ကွာ အရေးကြီးတာကတော့ ကိုယ့်မှာ အင်အားရှိနေဖို့ ပဲ... ထားပါတော့လေ
အင်း... ဒါနဲ့ ခုလောက်ဆို... မေမေတို့ ဖေဖေတို့လည်း စစ်ကိုင်းကနေ ပြန်ရောက် လောက်ပြီ ထင်ပါရဲ့။ ငါကတော့ မင်းဖြင့်တဲ့ အတိုင်းပဲ ရန်ကုန်ကို အတော်နဲ့ ပြန်ရောက်မယ် မထင် သေးဘူး

မပူပါနဲ့ကွာ... ရန်ကုန်မှာ မမသန်းတို့ မရောက်သေးရင်လဲ ငါ စစ်ကိုင်းကို လိုက်သွား လိုက်ပါ့မယ်...
မင်းတို့ လက်ထပ်ပွဲ နေ့ကိုတော့ ငါ့ကို သတင်းပို့လိုက်နော်... ငါ မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ရန်ကုန် ဆင်းခဲ့မယ်..
စိတ်ချ မင်း မပါလို့ မဖြစ်ဘူး. ဟီး... ဟီး
ဟုံး... မင်းကလဲကွာ
ရန်ကုန်အပြန်ခရီးကား ကျွန်ုပ်ရင်ကို အလွန် ရွှင်မြူး လန်းဆန်း စေတော့၏။ မကြုံမကြွေ ဆုံစည်း ခွင့်ရတော့မည့် ခင်ခင်ဦးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏... ရွှေရေးကိုတွေးရင်း ကျွန်ုပ်မှာ ပျော်ရပါ
အမယ်လေး ရင်ခုန်ကလဲ ဖတ်ဖတ်ကြီး ပါလားနော် ဟဲ

အခန်း (၆၀) မေရီ

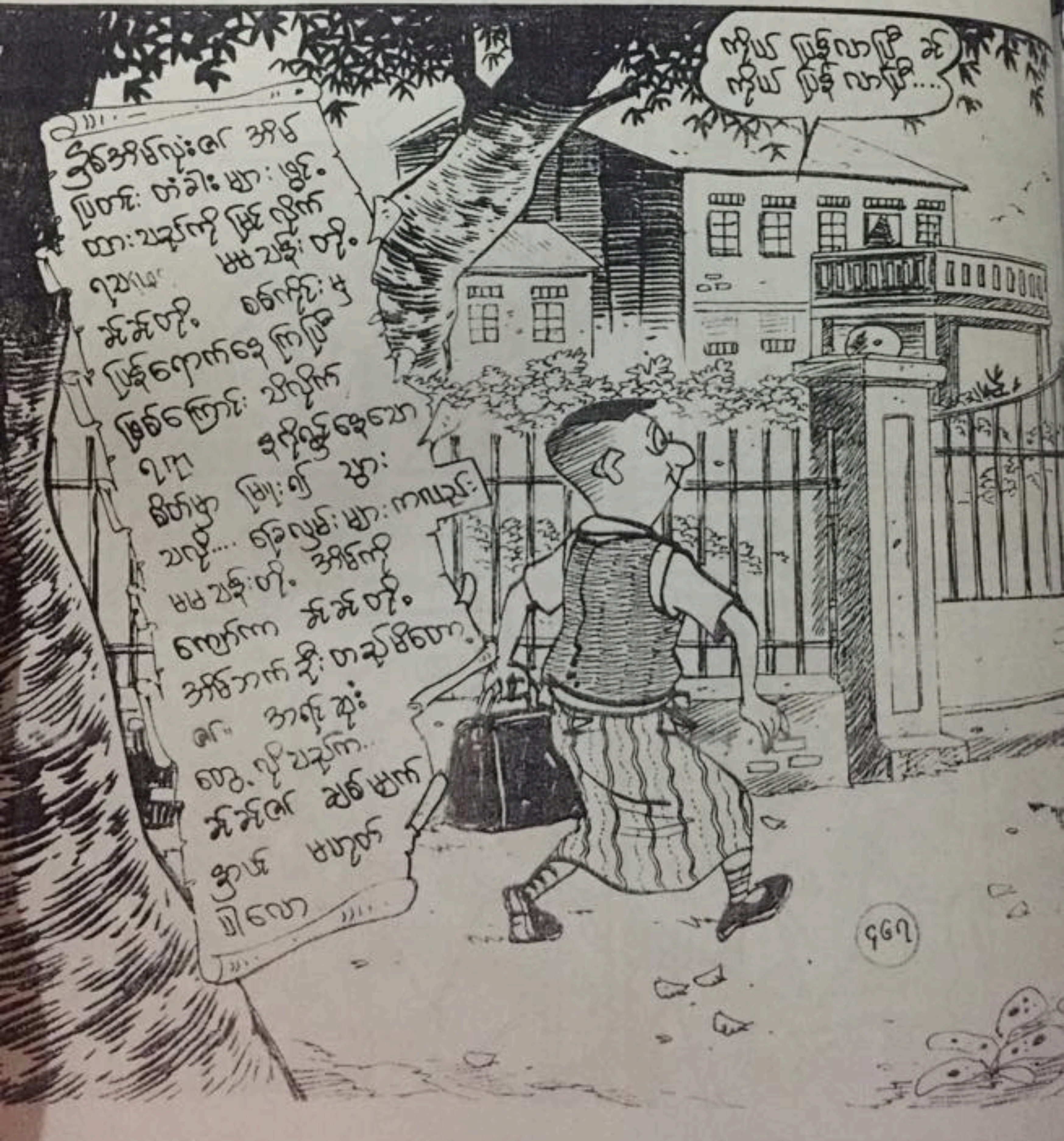
ငှက်အိမ်လုံး၏ အိမ်
ပြတင်း တံခါး များ မှ
သားသည်ကို မြင် လိုက်
ရသော မမသန်း တို့
မိမိတို့ စံကျိုး မှ
ပြန်ရောက်နေ ကြပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်
ရသည် ဒုကိုယ့်နေသော
စိတ်မှာ မြူး၍ သွား
သည်.... ခရီးပန်း များ ကာယနီး
မမသန်း တို့ အိမ်ကို
ကျော်ကာ မိမိ တို့
အိမ်ဘက် ဦး တည်မိသော်
၏ အာရုံ ဆုံး
တွေ့ လိုသည်က
မိမိ၏ ချစ်ဇနီး
မှာ မဟုတ်
ပါလော
ကိုယ် ပြန်လာပြီ မိ
ကိုယ် ပြန် လာပြီ....

မေရီကို ဘယ်တော့မှ သမီးလို့ မခေါ်ပါနဲ့ မေရီ မကြိုက်ဘူး
ဘာတွေများ အမှား အယွင်း ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ

ခုလို... ဘေးမသီ ရန်မခ ပြန်ရောက်လာတာ ဝမ်းသာ လိုက်တာကွယ် မင်း အိုက်ကယ်ကလဲ မင်း အတွက် စိတ်ပူ နေတာကွဲ့
ကဲ... လာ... လာ... အထဲဝင် မင်း အိုက်ကယ်နဲ့ တွေ့ရအောင်
ဟို... ကျွန်တော် ကြီး... ပါမယ်... မမသန်းတို့ မရောက်သေးလို့ပါ... ဟို... ဒါနဲ့ အိုက်ကဲတို့ စက်ကိုင်း မှာ လား... ခင်ဗျ...
အမယ်လေး မြေးပါကွယ် မောင်မြဘောင် ကျေးဇူးပါပဲ... စိတ်ဖြစ်နေမှန်း တော်မသိ ဘူး၊ ဘုရားရိပ် တရားရိပ်မှာ အေးချမ်း လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့ ကဲ... ကဲ မောင်ဘဲ့ပိ လဲ အသန်းတို့ ဒီ ရောက်ရှာ သွားပြဦးမှ၊ ရေမိုး ချိုး အနားယူပြီးရင်....
သူတာ... ဒီမှာ လာထား နော်... အသန်းတို့ အခ်မ လဲ ဒေါ်ခဲ့ စကား တွေ ပြောကြရအောင် ရှင်... မေ့နေ လိုက်တာ...
ခင်ဗျ... သူ ဈေး ဘက်ကို သွားတယ် တော်ကြာ ပြန်လာမှာပါ သူတာ စားဖို့ ဆောင် လာခဲ့နော် မောင်ဘဲ့ပိ
ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ

မေရီလေး ငါ့ကိုစိတ် ကောက်နေတယ် ထင်ပါရဲ့
မြဲသောင် ဆီပဲ ကျွန်တော်တို့ ခဲ့တယ်၊ သူ... တော်ရုံမှာ သူ့အလုပ်တွေရှုပ်နေလို့ ပြန်မလာနိုင် သေးဘူး၊ သူလဲ ကျန်းကျန်း မာမာပါပဲ၊

မမသန်းတို့ မိသားစုမှာ ကျွန်ုပ်ပြန် ရောက်လာသည့်အတွက် အလွန်ပင်ဝမ်းသာ နေကြတော့၏။ သားတစ်ယောက် မောင်တစ်ယောက်လိုပင် ကျွန်ုပ်အပေါ် ချစ်ခင်ကြသော သူတို့မိသားစုက ကျွန်ုပ်အတွက် မွေးယောက် မရ စကောင်းသော ဆွေမျိုးရင်း မိသားစုပါတည်း
ကျွန်ုပ်လည်း ကိုယ်လက်သုတ်သင်ပြီးနောက် ခုံရှည်ဝယ် သိုးမွှေးထိုးနေသော မမသန်း အနားသွား ကာ... မောင်ရီ ဇာ ပြောင်းလဲနေပုံကို ပြောပြ မိသေး၏။
ဪ... မင်းက... မောင်ရီနဲ့တွေ့ ခဲ့ပြီးပြီကိုး
အင်း... ခရီးရောက် မဆိုက်ခင်မို့ မပြော ခဲ့တာ... ခုမှတော့လဲ ပြောပြရတော့ မှာပေါ့၊ ဒီလို၊ တို့တွေစကိုင်း ဘယ် စစ်ပြေးနေကြတုန်း တစ်နေ့ပေါ့ မမသန်းရယ်၊ ခင်ခင်ရယ်
ဘာရယ် မာမီ၊ မာမီက ဦးဒဲ့ ပိန့် လက်ထပ်မလို့ ဟုတ်လား မာမီ
ဟုတ်တယ်လေ ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီးရဲ့
မင်းတို့ မရောက်လာခင်မို့ ကိုစကို... အမှတ်မထင် ပြောနေ မိကြတယ် မောင်ရီလေး ကားနား ရောက်တယ် အဲဒီမှာတင် မထင် တဲ့ ပြဿနာ ကစတော့တာပါ

ဦးဒွန့်ပါ... သမီးဆို ချိုးနှိမ်တာ... သမီးလဲ ဟိုအပါသဘောက ကောင်းတယ် သမီးရဲ့ ဖေဖေပါဖေပါကွယ် မဟုတ်ဘူးလား
မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး သမီးဖေဖေဟာ... ဦးဒွန့်ပါ မဟုတ်ဘူး သမီးဖေဖေက ဦးဟင်နရီ...
မေရီ... ဒီဟင်နရီဆိုတဲ့ နာမည်ကို မာမီ မကြားချင်ဘူး မာမီ့ရှေ့မှာ နောက် မပြောနဲ့ ကြားလား
အို: ပြောမှာပဲ ဘာဖြစ်လဲ ဦးဟင်နရီ ဟာ... သမီး အဖေပဲ ကိုယ့်အဖေ အကြောင်း ကိုယ်ပြောတာ ဘာဖြစ်လဲ
မေရီ
ဘယ်တုန်းက မာမီ့ကို ပြန်ပြောဖူးလို့ ခုလို ပြန်ပြောနေတာလဲ မေရီ ပြောစမ်း
ဟိုတုန်းကမပြောဘူး ပေမယ့် ခုပြောရမှာပဲ မေရီ ဘယ် ပစ္စည်းနဲ့မှ မလဲနိုင်ဘူး အဖေ ဟင်နရီနဲ့ ပဲ အတူတူနေမယ်
မေရီ...

ဟ!...ဟ!
ဖုန်း
ဟင်နရီ ပြန်ရောက်နေတယ်

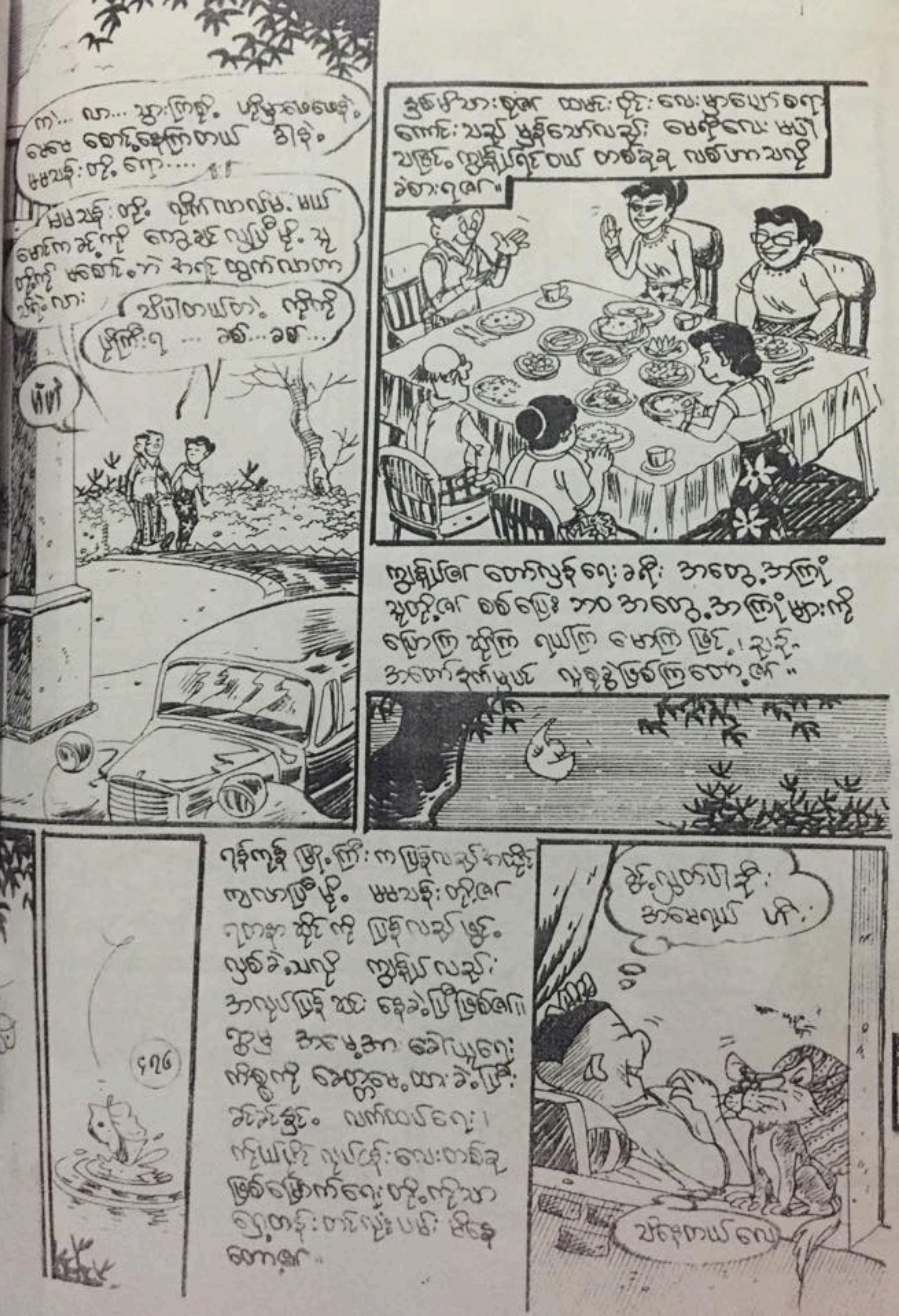
၄၇၃

အခန်း(၆၁) ပေါက်ထပ်ကြတော့မည်

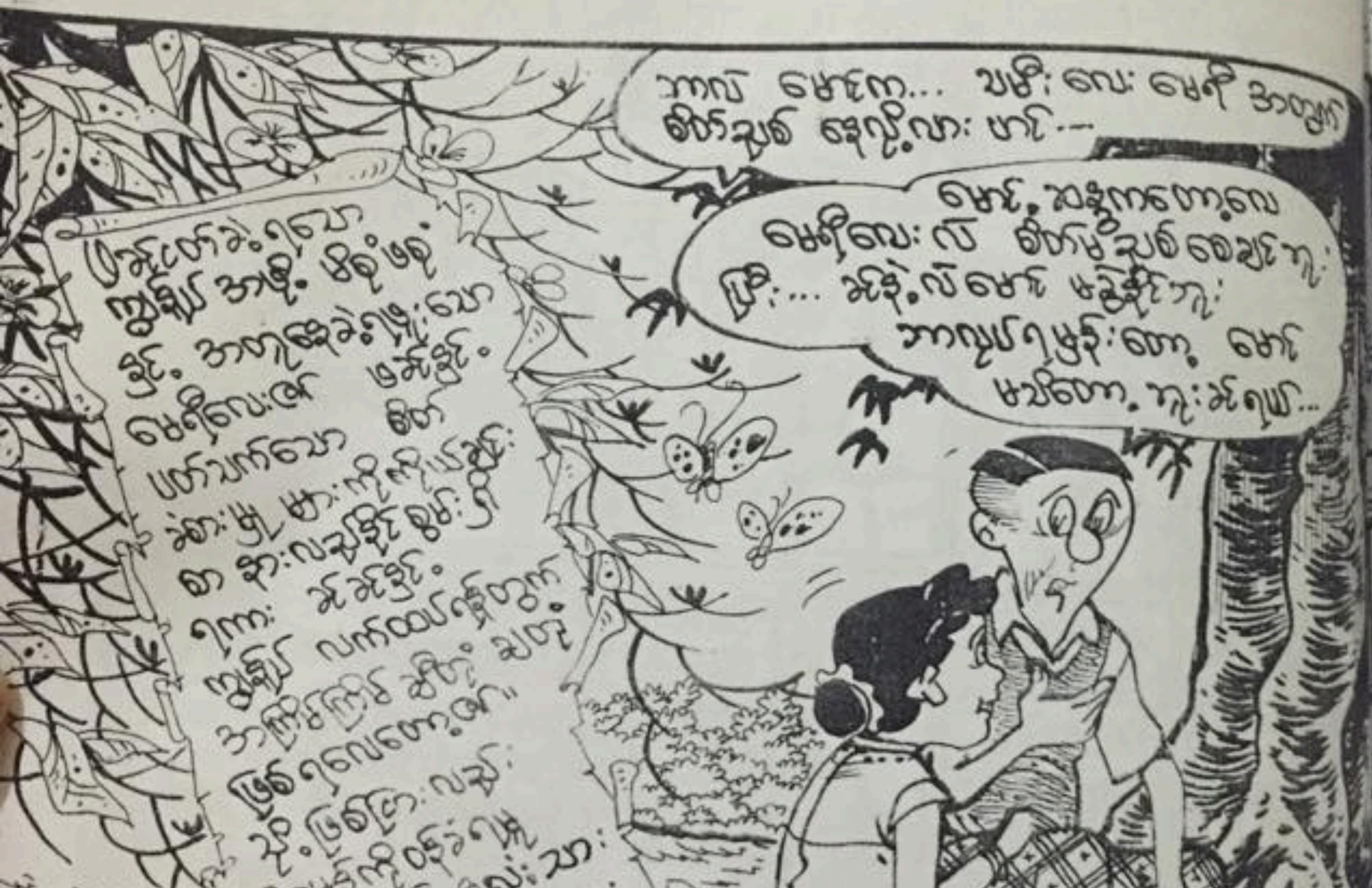

ဒီလောက်လဲ စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့ မောင်ရယ် သမီး ဟာငယ်သေးတာကိုး ... တချိန်တော့ မောင့်ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာတွေကို နားလည် လက်ခံ လာမှာပါ ကွယ်
အဲဒီလို မဖြစ်လာမှာကို မောင် စိုးရိမ်နေတာ...
ကဲပါ မောင်ရယ် ဘာလုပ်ရမလဲ ကြောက်တွေ့နေရင် စိတ်ညစ်ရုံ ရှိမှာပေါ့....အခြေအနေကလာ မှ မဟုတ်တာ.. ကြုံရမယ်. အတူတူ ပြဿနာကို ဖြေရှင်း ရင်ဆိုင် လိုက်ကြတာသာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်မှာပါ
အဲဒီတော့ ခုလာမယ့် တနင်္ဂနွေနေ့မှာ မောင်နဲ့ မုံ လက်ထပ်ကြမယ် အကျယ်လုပ်မနေတော့ဘူး အိမ်မှာပဲ မင်္ဂလာဆွမ်း ကျွေးမယ်
ဗြို: မင်္ဂလာဆွမ်းနည်းနည်း ပါးပါး ဖိတ်မယ် မကောင်းဘူး လား မောင်
မုံ... သဘောကျ အတိုင်း သာ လုပ်ပါ... မောင့်အနေနဲ့ အားလုံးကျေနပ် ပြီးသားပါ...

၄၇၆

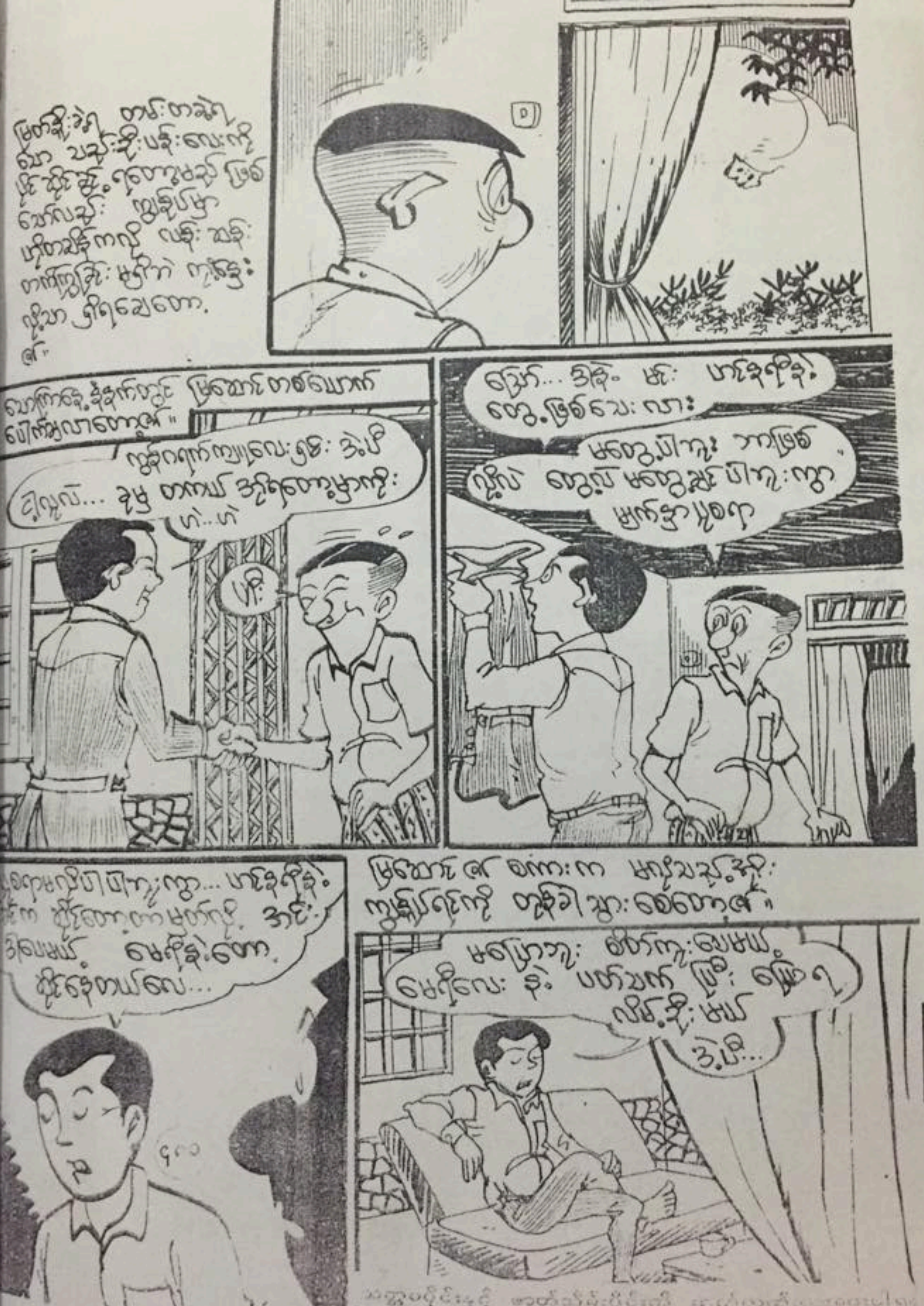

မြအောင်တစ်ယောက် ပေါက်ချလာတော့၏။
ဟဲ့လူလေး... ခုမှ တကယ် အိုရတော့မှာကိုး ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်း အဲပါ
ဟဲ..ဟဲ
ဟင်း
ဪ... ဒါနဲ့ မင်း ဟင်နရီနဲ့ တွေ့ဖြစ်သေးလား
မတွေ့ပါဘူး ဘာဖြစ်လို့လဲ တွေ့လည်း မတွေ့ချင်ပါဘူးကွာ
မေရီနဲ့တော့ ထိုင်နေတယ်လေ...
မပြောဘူး စိတ်ကူးပေမယ့် မေရီလေး နဲ့ ပတ်သက် ပြီး

အင်း

ဟုတ်တယ်
ဘယ်လိုပြောရမလဲ ကိုမြဆောင်
… ဖြစ်မှာပါ ကိုမြဆောင်… ကျွန်တော့်ပေါ့ မတရားတာပဲ ဖြစ်မှာပါ
ဒါပေမယ့် … သမီးကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ ကိုမြဆောင်၊ သမီးကို ဘယ်လို … ရမလဲ… ကျွန်တော် ဘာတွေလုပ်ရမလဲ ကိုမြဆောင်ရယ်…. ပြောပြပါဦး…

သမီးလေးရဲ့ အနားကို ကျုပ်ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ လိုက်လာပါတယ်... ဒါပေမယ့် ကျုပ် မစွမ်းသာတော့ တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေပြီ။ ကျုပ် ရူးမတတ် ခံစားနေရပါတယ် ကိုမြင့်ဆောင်ရယ်... ရူးမတတ် ခံစားနေရပါတယ်
ကျွန်တော်နားလည်နိုင်ပါတယ် ဟာနရီ...
ဘယ်ကလေးမဆို ကိုယ့်မိရင်းဖရင်း နဲ့သာ ဥမကွဲသိုက်မပျက် နေလိုကြမှာ ပေါ့လေ... ဒါပေမယ့် ဒဲ့ပီ ဟာမေရီကို သူ့သမီး လိုပဲ ချစ်တယ် ဆိုတာတော့ အများ ယုံပါ ဟာနရီ သံသယ မရှိပါနဲ့
ကိုဒဲ့ပီနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျုပ်မှာ သံသယ ရှိစရာ မလိုပါဘူး ကိုမြင့်ဆောင်... သူ ဘယ်လောက် သဘောထား ကြီးမြင့်တယ် ဆိုတာ... ကျုပ်က ကိုယ်တွေ့မို့ ယုံပြီးသားပါ
သူတို့ ချစ်သူ ဒုစရိုက် ပြစ်မှုဆိုးကြီးမှာကို လည်း ကျုပ် အထူးဝမ်းမြောက်လှပါတယ် ကိုမြင့်ဆောင် ... ကျုပ်မှန်သောစကားကို ပြောတာ ယုံပါ

ဪ... နားလည် ပါတယ်ကွာ...

အခန်း(၆၂) မေရီပျောက်သွားခြင်း

တဝုန်းဝုန်း ဖြိုး.ကျနေသော မိုးသံများကြားမှ မနားတမ်း ပေါ်ထွက်နေသော ဘဲလ်သံကြောင့်. ကျွန်ုပ်နှင့် မြသောင်လည်း အမြန်ပြေးကာ... အိမ်ရှေ့တံခါးဝနား ရောက်ခဲ့ကြတော့၏။
ဘယ်သူလဲ
မမပါ...
မမရဲ့ အသံကြားလိုက်ရသဖြင့်... ကျွန်ုပ်လည်း တံခါးကို အလျင်စလို ဖွင့်လိုက်၏။ တံခါးပေါက်၌ ထီးတစ်ချောင်း မိုးရေစက် လက်ဖြင့် မမ....
မမ... သူကြီး မိုးသယ် ဘယ်လိုဖြစ် လာတာလဲ..
ဟို... ဟို အိမ်မှာ... သမီး သမီးလေး မရှိ... မ... ရှိ တော့ဘူး
ဟာ
ဟင်
ရှာ... ရှာပြီးပြီ မောင်ရဲ့ အိမ်ထဲတင်မကဘူး တစ်ခြံလုံးလဲ လိုက်ရှာပြီးပြီ မတွေ့ဘူး လုပ်... လုပ်ပါဦး ကိုကိုမြသောင်ရယ် သမီးလေးတော့ မိုးထဲရေထဲ ဒုက္ခပါပဲ အီး... ဟီး....
တစ်အိမ်လုံးတော့ အသေအချာ ရှာပြီးပြီလား မမရယ်...

ကဲ... လာလာ ခြံထဲတစ်ခေါက်ပြန် ကြည့်ကြရအောင်...
ကျွန်ုပ်တို့လည်း ခင်ခင်တို့ခြံထဲ တွင် နောက်လမ်းမကျန်အောင်ရှာ ဖွေကြ၏...။ သို့သော် မတွေ့။
ဒဲ့ပိရေ ဒီကိုလာဟေ့။ ဒီမှာ ခြံတံခါးလဲ ဖွင့်နေတယ် ခြေရာတွေလဲတွေ့တယ်
ဟုတ်ပါသည်။ မြသောင်ပြောသလိုပင် ခြံတံခါးက ဖွင့်လျက်သား ဖြစ်နေ၏။ ခြေရာ များကိုလည်းတွေ့ရ၏။ မေရီဘယ် ကို ထွက်သွားလေသနည်း...။ ခင်ခင်က တရှုံ့ရှုံ့ ငိုကြွေးနေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထူပူနေပြီး စဉ်းစား၍ မရနိုင်အောင် ရှိနေတော့၏။
မြသောင်ကား ပြောပြောဆိုဆို ဖြင့် သူ့အိမ်သို့ ပြန်ကူးသွားတော့၏။
ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ ခင်ခင်ရယ်
ကဲ... ကဲ... မင်းတို့ ခဏ ဒီမှာ စောင့်နေ ငါပြန်လာမယ်
ခင်ခင် ဘယ်လို ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး မောင်ရယ်...

မနေ့ညနေက... မမသန်းတို့ခုံမှာ ဆွမ်းကျွေးဖို့ အတွက် ဈေးမှာ လိုအပ်တာ တွေ သွားဝယ်ကြတယ်လေ အဲဒီပြန်လာပြီး ပစ္စည်းတွေကို မင်းမင်းအခန်းထဲ ထည့်ထား လိုက်မိတယ် ညကျတော့ သမီးက ထုံးစံ အတိုင်း မင်းမင်းအခန်းထဲဝင်လာမှာ အဲဒီတွေကို တွေ့သွားတော့
မာမီ ဒီအထည်တွေ၊ ကိတ်မုန့်တွေ ပစ္စည်းတွေက ဘာလုပ်ဖို့လဲ မာမီရဲ့
ဪ... အဲဒါတွေလား
ဆာနေရမယ့်အချိန် မဟုတ်တော့လို့ မင်းမင်းလည်း သမီးလေး ကို အမှန် အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်မိ တယ်...
ခါတိုင်း ဒီအကြောင်း နဲ့ ပတ်သက်ရင် ဆတ်ဆတ်ခါနေ တတ်တဲ့ သမီးဟာ ညကတော့ ဘာဆို ဘာမှ မပြောတော့ ဘဲနဲ့ မင်းမင်းကို တွေတွေလေးပဲ ကြည့်နေတယ် ပြီးတော့မှ အသံတိုးတိုး လေးနဲ့
မာမီ စိတ်ချမ်းသာမယ်ဆိုရင် သမီး ဝမ်းသာပါတယ် မာမီ၊ ဂွတ်နိုက် မာမီ သမီး အိပ်တော့မယ် နော်၊
အေး... အေး! သမီး ဂွတ်နိုက်
ခါတိုင်း လိုပဲ နှုတ်ဆက်ပြီး သူ့အခန်းထဲ ဝင်သွားတာကို မင်းမင်းလည်း အမှုမထား လိုက်မိတော့ဘူး၊ လုပ်စရာရှိ တာလေးတွေ ဆက်လုပ်ပြီး အိပ်ရာဝင် လိုက်မိတယ်

အခါ ည (၁၁) နာရီကျော်လောက်မှာ မိုးတွေသည်းမဲမဲ ရွာလိုက်တော့မှ လန့်ပြီးနိုးလာတယ်....! သမီးလေး ပြတင်းတံခါးတွေ ပိတ်ပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်ပြီး အခန်းထဲ ဝင်ကြည့်မိတော့မှ သမီး မရှိမှန်း သိရတာမောင်ရဲ့ ဟီး... ဟီး
သိပ်စိုးရိမ်မနေပါနဲ့ ကျွန်ုပ် ပြန်တွေ့မှာပါ
ထိုအချိန် မြသောင် ကလေးကားလေးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ရှေ့ ပြန်ရောက်လာ၏။
ဟယ်... ဟယ်ကိုလဲ ကိုကို
ဗ!... ကားပေါ်တက်ကြလေ
နောက်မှမေး ခင်ခင်... တက်မှာသာ တက်
တစ်လမ်းလုံး မှောင်မိုက်နေသလို မှတ်သုံ မိုးကလည်း ပြိုးသူရန်ဘက်လို တဝုန်းဝုန်း ရွာနေတော့၏။
ကျွန်ုပ်တို့၏ လှည်းကားလေးမှာ ရှေ့ကုန်တိုင်ဘက်ခရီးတစ် တစ်ခုရှေ့တွင် ထိုးရပ်လိုက်ပြီး မြသောင်မှာ ကားပေါ်မှ ဆင်း၍ ကိုတင်ဝင်သို့ ဝင်သွားတော့၏။
အိမ်မကြာလိုက်။ မြသောင်နှင့် အတူ ဟာနရီ ပါလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏
ကျွန်ုပ်ထင်သလို မလာဘူး မှ သမီးနဲ့ မတွေ့တာ တစ်ပတ်ရှိပြီ
၄၈၆

ဟင်နရီက ကားနောက်ခန်းတွင်ရှိနေသော ကျွန်ုပ်နှင့် အင်အင်ကို တစ်ချက်မျှငဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီး မျက်နှာရှုံ့သွားက...
အာ... ကျွန် တစ်နေရာ စဉ်းစားမိပြီ ဟို့ လာမျှ ကိုမြဘော် အဲဒီနေရာကို လိုက်သွား ကြည့်ကြရအောင်...
ဟင်နရီ က ကားကို ကိုယ်တိုင် မောင်းထွက်ခဲ့၏။
သမီးလေးနဲ့ ကျွန် တစ်ပါတ် တစ်ခါ အဲ့ဒီ နေရာမှာ တွေ့နေကြလေ...! သမီးလေး အဲဒီကို သွားတာ ဖြစ်ပါစေ၊
အဖြိုးဖြိုးဖြိုး မောင်းလာခဲ့သော လမ်းကားလေးသည် ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းတစ်ခုရှေ့တွင် ထိုးရပ်သွား၏။
ဖာသာ.. ဖာသာ
ဒေါက် ဒေါက်
ခဏအကြာတွင် တံခါးတစ်ချပ်ပွင့်သွားပြီး ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါး ထွက်လာ၏။
အို... ဟင်နရီ...
ဖာသာ... ချစ်ကို သ... သမီးလေး များ ရောက်လာသေးလား ဖာသာ.

ဟင်နရီကား သူ့သမီးကို တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက် လိုက်ပါ လာရင်း သူရူး တစ်ယောက်နှယ် တတွတ်တွတ် ရေရွတ် နေတော့၏။
သ... သမီးရယ် သမီးသာ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် ဒက်ဒီကိုယ် ဒက်ဒီ တစ်သက်လုံး ခွင့်လွှတ်လို့ ရမှာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်
အို... အဖ ဘုရားသခင်... သမီးလေး အား... ကယ်တင် စောင့်ရှောက်တော် မူပါ အဖဘုရားသခင်
နေမိသော ကျွန်ုပ်၏ ရင်တွင်းသို့ အမျိုးအမည် မသိနိုင်သော
ဝေဒနာ တစ်ခုကား တိုးဝှေ့ ဝင်ရောက် ကြီးစိုး နေခဲ့ပါတော့သည်
ဟင်း
၄၉၂

အဖျားကျသွားပြီ ဖြစ်သော မေရီ့ အနားတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး ရောက်ရှိနေကြပေပြီ။ မျက်နှာလေးက ဖြူရော်ရော် ဖြစ်နေရှာသော်လည်း မေရီ၏မျက်လုံးလေးများက တောက်ပလျက်...
ဒက်ဒီ
သမီး မေရီ
မာမီ
သမီး မာမီရှိတယ် လေ...
သမီး ပျော်လိုက်တာ.... ဒက်ဒီနဲ့ မာမီ ရဲ့ အတူတူ ပြန်ဖြစ်သွားကြပြီ ပေါ့နော်... သမီးကို ခွင့်လွှတ်ကြပါနော်... မာမီတို့ကို သမီး ဒုက္ခပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး သူ... သမီးလေ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်လွန်းလို့
ဒက်ဒီပြောထားဖူးတဲ့ ဘုရားသခင်ဆီ ငြိမ်းအေးမှုကို ပေးသနားဖို့ သွားဆုတောင်းနေခဲ့တာပါ ဘုရားသခင်က သမီးကို ချစ်လို့ ထင်တယ်နော်... ချက်ချင်းကို ပေးသနား တော်မူလိုက်တာပဲ နော်... ဒက်ဒီ
အာ...

သမီး စကားသံမကြားနဲ့ဦးလေ... သူ့အားအားကျ မိစ္ဆ ရှိသေးတယ် သမီး မောနေ လို့မယ်
မမောပါဘူး မာမီရယ် သမီး လေ ပျော်လွန်းလို့ မောရမှန်းတောင် မသိဘူး သိလား မာမီ
ဪ မာမီရယ် အံ့ဩရယ် သမီးရယ် တူတူ ပြန်နေကြတော့ မှာပေါ့နော် မာမီ
မျက်လင့်တကြီး ဖြင့် မေးမြန်းလာသော မေမိုး၏ အမေးကို ဆိုင်သည် မင ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ဘဲ ရီဝေသော မျက်ဝန်း အစုံ ဖြင့်သာ သမီး ဖြစ်သူ ကိုစိုက် ကြည့်နေတော့၏။ အားလုံး၏ရင်တွင်းမှာလည်း ခံစားမှု မျိုးစုံတို့ ဖြင့် တိတ် ဆိတ်လျက်....။
ဆိုင်ကား တုံ့ဆို ဘာမှ ရှိနေဆဲ မေမိုးလေး အသံကလည်း ဒိုက်ဘံများ ပေါ်လာကြလို့ လာ တော့၏။
မာမီ သမီးလေးတာကို မမြဲ တော့ဘူးလား ဟင် မချစ်တော့ဘူးလား ဟင်... ဟင်... မာမီ...
မာမီ ဖေဖေကြီးလေ သမီးတို့အတူတူ ပြန်နေကြမှာပါ နော် မာမီ...
ဟုတ်ပါတယ် သမီးရယ် ဟုတ်ပါတယ် သမီးလေးသာရှိပါ သမီး ဖေဖေကြီးနဲ့ သမီး မာမီတို့ အတူတူ ပြန်နေကြတော့မှာပါကွယ်...

ဟ... တကယ်ပြောတာလား ဦးဦးဒဲ့ရဲ
တကယ်ပေါ့ကွယ် ဦးဦးဘယ်တုန်းက သမီးကို ညာခဲ့ဖူးလို့လဲ သမီးတို့မိသားစု အရင်လို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေကြရတော့မှာပါ
အို... ပျော်လိုက်တာ ဦးဦးဒဲ့ပိရယ် ဒါဆို ဟို ဦးဦးနဲ့မေမေ တို့... ဟိုလေ... ဟို...
အဲဒါတွေမှာ အားလုံးပြီးသွားခဲ့ပါပြီ သမီးရယ် အဲဒါတွေ သမီးခေါင်းထဲက အပြီးထုတ်ပစ်လိုက်တော့... ခု... သမီးအက်ဒီရယ်... သမီးမာမီရယ် သမီးရယ် ပါပါတဲ့
သမီး အမြဲမက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်လေးဟာ တကယ်ဖြစ်လာပါပြီကွယ် သမီးလေးသာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ကျန်းမာအောင်သာ နေပေး သမီး
ကျေး... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးဦးဒဲ့ပိရယ်
၄၉၃

မေရီဖြူးလေးကို ချဲ့စ်သင်ရှာချိန်း
ရှိ လိုက်ပြီး အားလုံးကို ကျွန်ုပ်
ကောက်ချိုး လိုက်တော့မှ။ ကြိုတင်
ချိုက်လိုက်သော အဖိုးကြီး ကြိုက်သံလေး
ကို ကြားလိုက်ရသောလည်း လှည့်
မကြည့်ဖြစ်တော့။
အို့ ညွတ်တော့ ဆိုဆို
အားလုံး အတွက် အကောင်းဆုံး
ဆုံးဖြတ်ခဲ့ တာပါကွယ်
မြ... မောင်
သူငယ်ချင်း
သူငယ်ချင်း မင်း မေရီကို ပြောခဲ့တဲ့
စ.... စကားတွေဟာ....
ဟုတ်တယ်က... စကားတွေပါ မြမောင်
တကယ် ဆုံးဖြတ်ပြီးလို့ ပြောခဲ့တာ
တွေပေါ့
အကျော်ရှုံးခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ လူကြီးတွေ
ရဲ့ နှလုံးသားတွေဟာ ထပ်ကာထပ်ကာ ညှိနှိုး
ပါစေတော့။ ဖြူစင်တဲ့ ကလေးတွေရဲ့
နှလုံးသားကို အာဃာတစိတ်မှ မရှုပ်စေချင်ဘူး
တော့ ငါ့ရဲ့ ဆန္ဒအမှန်ပါကွာ
သူငယ်ချင်းရယ်
၄၉၃

ဒီတစ်ခါလဲ... မင်း ရှုံးခဲ့ပြန်ပြီပေါ့ နော်... သူငယ်ချင်း :
ဟ ပြောခဲ့ပြီးပြီပါ... ဒီကျောက်တွေ မှာ တက်နေတာ ငါ့နှလုံးသားမှာ အောက်ထပ်နေရလို့လဲ သိပ်မထူးတော့ ပါဘူးကွာ... နှင်းနယ်တို့ မေရီရဲ့ နှလုံးသားလေး အနားတာရ မဖြစ် ရအောင် ကူညီခဲ့တာကိုပဲ ငါ... ဝမ်းသာလှပါပြီ...
ကဲ... ငါ ပြန်တော့မယ် မြဲသောင်
ခံနေခဲ့သော မိုးစက်တို့က တစ်ဖန်သည်း လာပြန်လေပြီ တကား။ ရွာလိုက်ပါ... မိုးမင်းကြီးရယ်... ထိန်းမရတော့တဲ့ မျက်ရည် တွေကို... ဘယ်သူမှ မမြင်ရအောင်.... ကူညီလို့သာ သဲသဲမဲမဲ ရွာချလိုက်ပါတော့ မိုးရယ် ရွာချလိုက်ပါတော့..... ။

အခန်း(၆၄) ဟင်နရီဒေါ် လက်ဆောင်

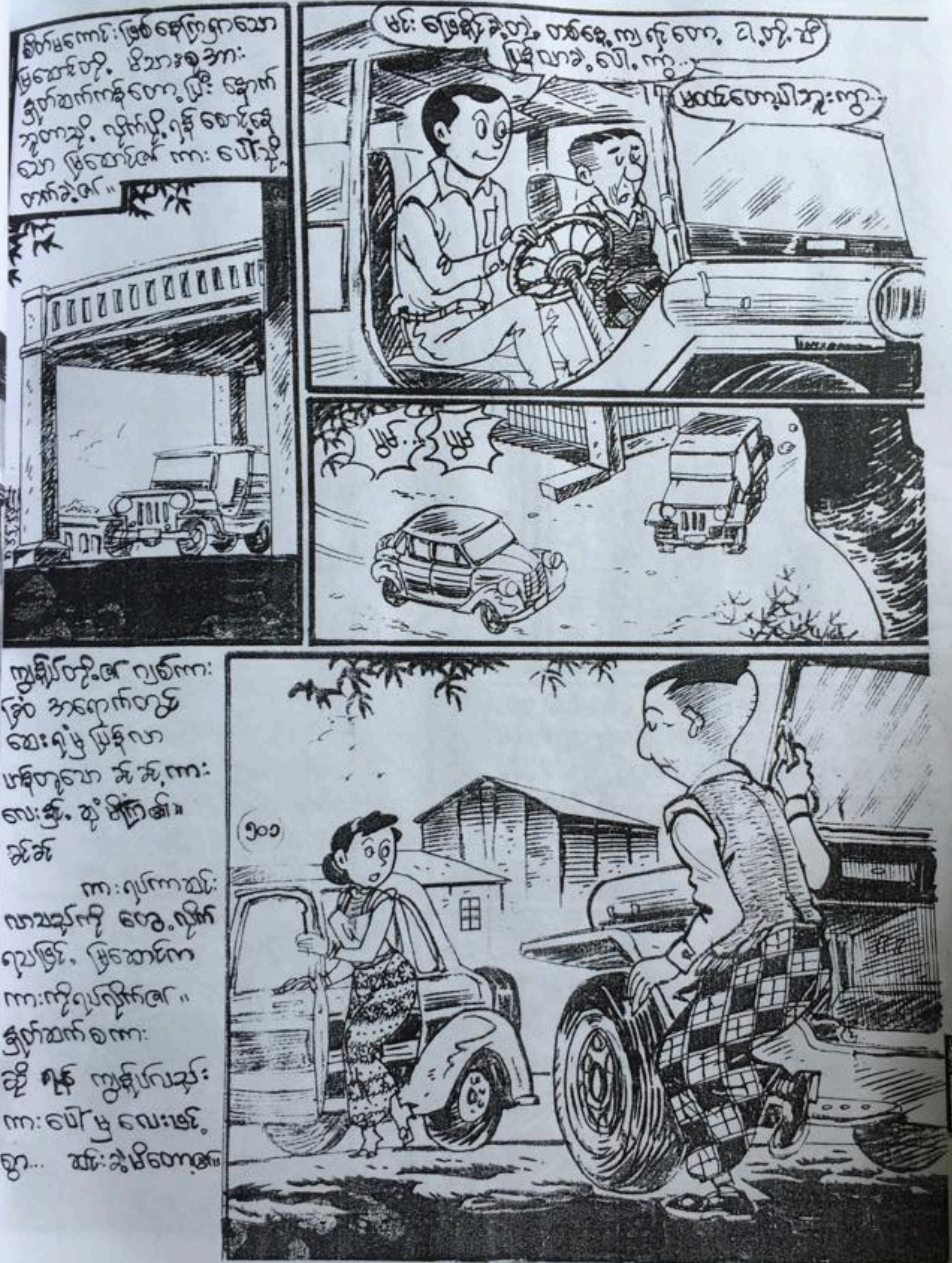
စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြရသော မြဘောင်တို့ မိသားစုအား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ပြီး နောက် ဘူတာသို့ လိုက်ပို့ရန် စောင့်နေ သော မြဘောင်၏ ကားပေါ်သို့ တက်ခဲ့၏။
မင်း ဖြေရှိခဲ့တဲ့ တစ်နေ့ကျရင်တော့ ဝါတို့ဆီ ပြန်လာခဲ့ပါကွ...
မမေ့တော့ပါဘူးကွ...
ဗွမ်...ဗွမ်
(၁၀၁)
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂျစ်ကား ခြံအကျော်တွင် ဈေးရုံမှ ပြန်လာ မနီတူသော အိမ်အိမ့်ကား လေးနှင့် တိုးမိကြ၏။
အိမ်အိမ် ကားရပ်ကာဆင်း လာသည်ကို တွေ့လိုက် ရသဖြင့် မြဘောင်က ကားကိုရပ်လိုက်၏။
နှုတ်ဆက်စကား ဆိုရန် ကျွန်ုပ်လည်း ကားပေါ်မှ လှမ်းဆင်း ရှာ... ဆင်းခဲ့မိတော့၏။

မောင် … မောင် ဘွက်ကိုပြန်တော့ မလို့ဆို
ဟုတ်တယ် မမ တစ်ဘက် … အတွက် တို့ … ခဲ့ပါတယ် ကွယ်
ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်ကို မေ့ပျောက်နိုင်အောင်ဘဲ ကြိုးစားပါ မမ … အဲဒီဟာ တို့နှစ်ဦး … အတွက် အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်လား
အကောင်းဆုံး ဆိုပေမယ့် လူတိုင်း အတွက် တော့ မဟုတ် နိုင်ပါဘူး မောင်
မောင် ပြောသလို … ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မေ့မရဘူး၊ မေ့နိုင်တဲ့ဆေး မောင့်မှာ ရှိရင် မမ့ကို ပေးခဲ့ပါ မောင်ရယ် ပေးခဲ့ပါ၊
ဟင့်… ဟင့်
ပြောရင်း ဝမ်းနည်း လာဟန်ဖြင့် တသိမ့်သိမ့် ငိုရှိုက်နေသော မစံခဲ့၏ … မျက်ရည်တို့က … ကို … တိုက်စားနေတော့၏ ထိုမျက်ရည်တို့ကို သုတ်ပေးဖို့ မရှိတော့ သည့် ဘဝမို့ ပို၍ခံစား ရပါတော့၏။
မမရယ်
ဟင့်… ဟင့်

၁၀၃

ကျွန်ုပ်နှင့် မြသောင်လည်း စက်ကြီး ပလက်ဖောင်းရှိ ခုံတန်းရှည်ပေါ်တွင် ထိုင်ရင်း ရထားထွက်မည့် အချိန်ကို စောင့်နေခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှ ဝေဒနာကို ရိပ်စားမိ၍ ထင့်... ကျွန်ုပ်ခင်ဆုံးတွေ မြသောင်ကလည်း ရှုတ်ထောင်ငိုင်သက်နေတော့၏။
ထိုစဉ်...
ဗိုလ်ဒဲ့ပါ ကိုမြသောင်
ဝမ်းသာအားရဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အမည်များကို ခေါ်ခေါ်ရင်း ရောက်လာသူက... ဟင်နရီ...
တော်ပါသေးရဲ့ဗျာ... ကျုပ်က ရထားများ ထွက်သွားပြီလား လို့.
ကိုရွှေရိုလို့လား ဟင်နရီ
ကိုရွှေတော့ မဟုတ်ပါဘူး ကျေးဇူးပြုခဲ့ဖူးသူ အတွက် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ချင်လို့ပါ ဗိုလ်ဒဲ့ပါ
ကျုပ် အသက်ကို ခင်ဗျားကယ်ခဲ့တဲ့ အတွက် ရန်ကုန်ပြန်ရောက် ရောက်ခြင်း ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်... အခုမှ ခင်ဗျားနဲ့ ဗိုလ်ဒဲ့ပါတို့ လက်ထပ်မယ်ဆိုတာ ပါရောတော့ အခုကျမှပဲ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ အနေနဲ့ပေးတော့မယ်ဆိုပြီး သိမ်းထားခဲ့တာ...ရော...
၁၀၄

အင်း လေ... ကယ်ရိုပါဖြစ်ဖြစ် ပါလေ... ကျွန်ုပ်ရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်လည်းဖြစ် သမီး မေရီရဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဆိုလည်း မမှားတဲ့ ဖိုလ်ဒါ့ပါ အတွက် ....
ကျွန်ုပ် အမှတ်တရ ဆုဖြစ်တဲ့ ဟောဒီ ပစ္စည်းလေးကို ဖိုလ်ဒါ့ကို ပေးချင်ပါတယ်၊ လက်ခံပါဗျာနော်... ဖိုလ်ဒါ့ဗျ
ဟာ... မဟုတ်တာ..
ကျွန်တော် မယူပါရစေနဲ့၊ ခင်ဗျား အသက်ကို ကယ်ခဲ့တာကလည်း... မေရီလေးကို ငဲ့ပြီး ကယ်ခဲ့တာပါ ကျေးဇူး တစ်ခုခု... မလိုပါဘူး
ကျေးဇူးဆိုတာ ခံယူတဲ့သူကမှ ဖြစ်တဲ့ တရားပါ ဖိုလ်ဒါ့ပါ ခင်ဗျားက မပြောဘူး ဆိုပေမယ့် ကျွန်ုပ်တို့ သားအဖကတော့ ကျေးဇူးအဖြစ် ခံယူမိပါတယ် ဗျာ... ဒီတော့....
ကျွန်ုပ်တို့ သားအဖရဲ့ ပစ္စည်း လေးတွေကိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ကျေနပ်အောင် လက်ခံပါဗျာနော် ဖိုလ်ဒါ့ပါ လက်ခံပါဗျာ...

ယူလိုက်ပါ ဒီဒီရယ် ဟင်နရီ ရော မေရီလေး ရော... စိတ်ချမ်းသာအောင် ... မေရီလေး... စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေ ပါ့မယ်...!
သမီးမေရီ ၊ ဟင်နရီတို့၏ အရှိန်ခံမျက်နှာ ဖြစ်ဆောင်၏ တိုက်တွန်းစကားများ ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ပစ္စည်းများကို လက်ခံလိုက်ရ၏
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဟင်နရီ
အဲဒီ ကျုပ်က ပြောရမယ့်စကားပါ ဖိုလ်ဒဲ့ပီရယ် ခုလို လက်ခံတဲ့အတွက် ပြောမပြတတ်အောင် ဝမ်းသာရပါတယ်....!
ကျုပ်အသက်ဟာ ဖိုလ်ဒဲ့ပီပေးခဲ့တဲ့ အသက်ပဲရှိ တယ်လို့ ကျုပ်ပြောခဲ့တာ မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား ခင်ဗျား ပေးတဲ့ အသက်နဲ့ပဲ ကျုပ်ရှင်သန်နေတာပါ ကဲ... သွားမယ်နော် ဖိုလ်ဒဲ့ပီ လေးစား ပါတယ်ဗျာ...!
ဟင်နရီကား ကျွန်ုပ်ကို ရိုသေစွာ အလေးပြုပြီး ကူတာ ထံမှ ပြန်လည်ထွက်သွားတော့၏

ကြံတိုင်းအောက်ကိုတော့ မကျောက်ကျောက်အောင် ငါလာခဲ့ဦးမယ်လေ....
စာသာကြိုးစားလိုက်ပါ... ငါ မြို့ဘူတာဆင်း ကြိုနေပါ့မယ်
ရထားကား ထွက်ချေပြီ...။ ထိုအခါမှ မှသာပင်... အိတ်ထဲမှ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ထုတ်ယူ၍ ကျွန်ုပ်ပေါ်သို့ ပစ်တင်ပေးလိုက်၏။
ကျွန်ုပ် မယုံမရဲနိုင်၍ ရထား ထွက်ကာနီးမှ ပစ်တင်ပေးလိုက်သော အထုပ်ကို ဖြေကြည့်လိုက်ရာ အံ့လိပ်ပြာစရာ ငါးထောင် တိတိ...။
ကေ့ပေ့ ဒီ.ပီ အဲဒါငါ့ လက်ဆောင်
ဪ... မြဆောင် သူငယ်ချင်း ရယ်
၁၉၄၅ ခုနှစ်ကငွေ (၅၀၀၀) ဟူသည်နည်းလှသော တန်ဖိုး မဟုတ်။ မြဆောင်ပေးလိုက်သော ထိုငွေများသည် လက်ဖွဲ့ဆုနည်းမဟုတ်ဘဲ ဆင်းရဲခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏ အနာဂတ်ဘဝခရီး အတွက် ကြီးမားသော ကျောထောက် အပံ့အပိုး အဖြစ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကတော့ အမှန်ပင်တည်း။
၁၀၇

အခန်း (၆၅) မိန်းမပျူဘိ ထိုက္ကတ္တိသည်

ဟိုက်... ကဆော့ဖြစ်ကုန် ပြီပါပဲ.
အနားရှိန်ကြောင့် မှေးမှိတ်မည်ပြုနေသော ကျွန်ုပ်မှာ မီးဖိုချောင်မှ ဒုန်းဒိုင်း အသံ များနှင့် တဆက်တည်း ထွက်ပေါ်လာသော မလေးမျှ၏ အသံကြောင့် မှတ်တုတ် ထထိုင် မိရက်သား ဖြစ်သွားတော့၏။
တစ်လလောက်ကို သည်းခံခိုင်းနေရတဲ့ ခုဟာက လွန်လွန်းတယ်၊ စေတနာက ပျက် လာပြီဟဲ့နော်၊
အဖြိ အမေ့ မကောင်း လစ်မှ လစ်မှ
နာပဲ နာဦး လျှို့သတော် တကတည်း
ကျွန်ုပ်ပေါ် စောင်းချိတ်ပြောဆိုနေမှန်း သိလိုက်ရ သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ များစွာစိတ်မချမ်းသာဖြစ်ရ တော့၏။ ဪ... မိန်းမ... မိန်းမ...။
နာတာပဲ တစ်လ အတိ အကျနာရုံမှု ဖြစ်နေပြီ ပြောပုံက...
မအိကြီး၏ ပါးစပ် ဘဝမှတ်တမ်း တစ်စိတ် တစ်ဒေသကို ဖတ်ရှုပြီးပြီ မို့ လည်း မလေးမျှ၏ ကြေရှ စောင်းမြောင်းမှုကို ခံရတိုင်း ခေတ်ပညာတတ်ဖြစ်ပါလျက် မိုး မတစ်ယောက် အတွက်နှင့် ကြုံတိုင်း ဘဝ၌ ပြန်လည် အခြေချခဲ့သော မအိကြီး အား မဝံ့ မရှိနိုင်။ အပြစ်တင် နေမိတော့၏။
ဒီရွာမှာ ငါ ကြီးခဲ့ရလို့ ဒီဟာမကြီး နဲ့ ဆုံခဲ့ရတာပဲ၊ သို့ညိုက်တဲ့ ကံဆိုး

ရန်ကုန်သားလေး ××ဗိုလ် ×× ကျွန်တော်ပါ ××
ကိုကိုရေ မောနေပြီလား ကွယ်
အင်း... အင်း

ဘာ... ဘာများ လဲ မယ်
ငိုပါစေတော့။ ဆိုစေတော့။
ဆူပါစေတော့။ ဆဲစေတော့။

“ဦးသုညကြီးနှစ်ဆယ် ဘဝ မှတ်တမ်းများ” ဆိုပါလား အလဲ့ အမောလည်း အလာ ကြီးပါလား....ဟီး
ကျွန်ုပ် ကြုံတိုင်းဖွာဆို့ ပြန်ကောက်ခဲ့သော်ပြီ အတိတ်ကပြန်လာခြင်းသည် အပြီးအပိုင်ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်ကိုတော့ ကျွန်ုပ်မည်သူ့မျှ မပြောပြတော့ ကျွန်ုပ် ပြန်ကောက်လာခြင်း အတွက်မှုကြီးလေး ......တဲ့

အမေဒွေးမှာ အသက် (၈၀) ကျော် (၉၀) နားပင်ဒီး ဆွဲပြီ။ အိပ်ရာထဲတွင် သာ တချိန်လုံး ရှိနေရှာသော။ ပျိုးရေး ပြည်ရေး ကိုယ့် အရေးများနှင့်သာ အချိန်ကုန် ခဲ့ရသော ကျွန်ုပ် အဖို့ မိဘကြီး ဖေ့နောက်ဆုံး အချိန် များ တွင်မှ ပြုစုခွင့် ကြောက်သွင်း ရသေး သည် မို့ ကိုယ့်ကို ကိုယ် ဖြေသာရသလော့ ဖေ။
သာဓု သာဓု သာဓု ငါ့သားကြီး ဘုန်းကြီးပါစေ သက်ရှည်ပါစေတော်....
တစ်ဦးတည်းသော သား ရှေ့နေပေမို့ ကျွန်ုပ် ပြန်လာသည့် အချိန် မှစ၍ အမေ မွေးဦးကား အသာရှိယ် နာလန် ပြန်ထလေ၏။ သား စိတ်ကြောင့်သာ လန်းရှာသည်။ မိုးကောင်းကင်ကြီး အရှုံပေမို့ ပါ့ပါ့သာတည်း။
မြနှစ် နှင်းပဲ ဆိုင်ပိတ်ထားရတာကြာပါပြီ ဆိုင် ပြန်ဖွင့်ချင် ဖွင့်လေ.... အမေ့အားမှာ အစ်ကိုကြီး ရှိနေပြီပဲ
အမေ မောပြီ အိပ်လိုက်ဦး နော်...
အေး အေး
ဆိုင်က ပြန်ဖွင့်ချင် ပါတယ်.... ဒါပေမယ့် အရင်းအနှီးက... ကုန်သလောက် ဖြစ်နေပြီ။

မှန်ပေသည်။ ဤရုပ်စုံ အရင်းလေးဖြင့် ခြိမ့်ကြုတ်မှ ထားရှိသော အိမ်ဆိုင်လေး သည် အဆန့်ကို ဆေးကုရသည့်အပြင် ကျွန် ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလော။
အေး... အေး... အစ်ကိုကြီး အရင်း (၃၀၈) ထုတ်ပေးမယ်၊ လုံ လောက်ပါ့မလား
၃၀၈၊ အမယ်လေး ၃၀၈၊- ဆိုရင့်ကတော့ ဆိုင်လေးကို လုံလောက်ရုံမကဘူး ပိုလျှံတောင် သွားဦးမယ်...၊ အဟင်း...ဟင်း
တစ်ဆက်တည်း ပင်... လယ်ခင်းတော်တော်များ များကို ငယ် ... လယ်ကွင်း ... ရှိကြီး ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ... အတွက် ... မှာ... ... ပင် ... ခဲ့တော့၏။
အင်း.... ဖြစ်သောကြောင့် ကျေးဇူးတွေပဲ
သတိရဝမ်းနည်း မိတော့သည်။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ သော ... ပေးလိုက်သည့် ... လေးကိုလည်း ... မြင်ကြည့်မိတော့၏။
ကြွေအား ကြောင် လေး ပါလား တစ်ဘိုးတော့ ... မဟုတ်ဘူး
အချိန်တွေအား အတွက် ... သုံး သမားတော်မှာ အချိန်တည်း။ မှန်ပေ၏။ ... သည် မဟုတ် ပေါ်လည်း ဖြေသာ ပြေသာတော့ ဖြစ်ခဲ့တော့ပြီ
တစ်နေ့!!
သားရေ...ဒီ ပြ
မှာ... အမေ့
လာပါဦးကွယ်
လာပြီ အမေ၊ လာပြီ...
၅၁၄

ကဲပါလေ ဒါတွေက ပြီးခဲ့ပြီးပါ၊ အတိတ်ကို အတိတ်မှာပဲ ထားခဲ့လိုက်တော့ပေါ့ သားရယ်
ခု အမေပြောချင်တာက မြနှစ်လေးရဲ့ ရှေ့ရေးပဲကွဲ့၊ မြနှစ်က မွေးစားသမီးဆိုပေမယ့် သမီးရင်းနဲ့ မခြား အမေ့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာ သားအသိပဲ မဟုတ်လား
အေး... အဲဒီကြောင့်ပဲ အမေဟာ မျက်စိနှစ်လုံး ပိတ်သွားခဲ့ရင် မြနှစ်လေး အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်ပြီး ကျန်ခဲ့မှာကို အမေ ... ဖြစ်နေတယ် သားရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဟွတ်....
အမေနှင်းကား အချက်မပြတ် စကားပြောလိုက်ရသဖြင့် မောဟိုက်သွားကာ ခဏနား နေရလေ၏။ အတန်ကြာမှ.....
အဲဒီတော့ သမီး မြနှစ်လေးကို အမေ မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း ငါ့သားက ဆက်ပြီး စောင့်ရှောက်သွားစေ ချင်တယ်
အမေရယ်... ဒီ ကျွန်တော့် တာဝန်ပါဟာ... အမေ့သမီးဟာ... ကျွန်တော့် ညီမလေးပဲပေါ့။ စိတ်ချပါ... မြနှစ်ကို... ညီမလေး အရင်းတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး စောင့်ရှောက်ပါ့မယ်

မဟုတ်ဘူး သားရဲ့ ဦးမလေးလို စောင့်ရှောက်တယ်ဆိုရင် အမျာလေး မှုတော်တွေခို့ သွားသွားရင် မဆက်ပါလား၊ အမေ ဖြစ်စေချင်တာ၊ ဆန္ဒကဖြစ်စလေးကို သားက....
ဟုတ်တယ် သား.... ဒါ့ သား ဖြစ်စဉ်ကို လက်ထပ်ပါကွယ်
ဆက်လဲ ပြီတာချင်း။ မမိမိနှင့် လွဲခဲ့ပြီး သည့်အချိန်မှ စ၍ ... ဖြစ်ခဲ့၏။ အသက်ကာလချင်း (၄၀) ပင် ကျော်ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလော။
၅၁၇

မဖြစ်နိုင်ပါဟု ယတိပြတ် ပြောလိုက်လျှင်….အမေ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမည်စိုး၍ ကျွန်ုပ်လည်း မယုတ် မလွန် အဖြေ ပေးလိုက်၏။
ဟုတ်….ဟုတ်ကဲ့ သား စဉ်းစား ပါရစေဦး အမေ
အင်း ငါ့သားက စဉ်းစားချင်သေး တယ် ဆိုရင် စဉ်းစားဦး ပေါ့ကွယ် အမေ့အနေနဲ့ ကတော့ ဖြစ်စေချင်တာ သားအတွက်အကောင်း ဆုံး အဖန်ဖန် ဆိုကာ နားလည် ထားတယ်
နောက်ပြီး သားလေ စဉ်းစားရမှာက မျိုးဆက်ကိစ္စ သားအဖေ ဦးပေါက်ဖြစ်ရဲ့ မျိုးရိုးကို မပြတ်စေဖို့ အတွက် သားဟာ မဖြစ်မနေ အိမ်ထောင်ပြုရလိမ့်မယ် ဆိုတာလဲ သားသိဖို့ စဉ်းစားစေချင်တယ် ကဲ ဒါပဲ… သား.. သားလုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်ချေတော့
ဟုတ်…ဟုတ်ကဲ့
ဆွေးမြေ့ကောင်း မှန် လွန်းသည့် အမေ့စကား များ က…ငြင်းပယ်ရန် အကြောင်း မရှိပါ။ တစ်ဦးတည်း သော သားဖြစ်သည့် ကျွန်ုပ်က မျိုးဆက်ရိုး များ မထားခဲ့နိုင်ခဲ့ရင်… အဖေပေါက်ဖြစ်ရဲ့ မျိုးဆက်မှာ ကျွန်ုပ်တွင်ပင် ပြတ်ရချေတော့မည်။
ထိုတစ်ညလုံး စဉ်းစားရင်းသာ ခေါင်းတွေ နောက်ပြီး မိုးလင်းခဲ့ ရသည်။ ပြတ်သားသော အဖြေ ကိုမူ မတွေ့ခဲ့ပါ။
အမေ့ကို လူမျိုးရဲ့ အမျိုး အနွယ်ဟာ မပျက်စေဘာ သင့်တာ အမှန်ပါ

ဥက... အိပ်ရေးပျက်ခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်နိုးတော့ နေမင်း
အတော် မြင့်နေခဲ့ပြီ။
အစ်ကိုကြီး ဒီမှာသွားတိုက်ဆေး
သွားပွတ်တံ
ဩး... ဩး ဆိုဆိုင်မှုင့်
ဘူးလား မြဲနေ
ဒီနေ့ အမေ
အစောတောက်သလိုရို
တာဆုံ့ မိတ်မယ်လို့
အစ်ကိုကြီး
၅၁၉

ဆီးကြောကျောက်တတ်သူမဟုတ်ပေါ်လည်း... မြို့မှာအနေ ကြာလာသည့်အတွက်... သွားတိုက်ဆေးနှင့်မှသာ သွားတိုက်တတ်သည့် ကျွန်ုပ်အတွက်....
ဟယ် ပါးစပ်က အမြှုပ်တွေထွက်နေတယ်
ဝက်ရူးပြန်တာထင်တယ် ကွ
မြန်မာပြည်မှာ သွားတိုက်ဆေး မပြတ် စေရန် ဂရုစိုက် ဝယ်ယူထားလေ့ ရှိသလို မနက်မိုး အာသာပြေစားရန် အတွက်လည်း တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု မုန့်မွေးမွေးနှင့် အသင့်ဖြစ်စေပြီး သား။
မနက် အိပ်ယာထသည်မှစ၍ ညအိပ်ယာဝင်သည်ထိ အစေခံနှင့် ကျွန်ုပ်ကို လိုလေသေးမရှိ ပြုစုပေးသည့် ဖွားဆိုင်လေးကိုလည်း မမောမပန်း ကျေးဇူးတင် ရှိသော မြန်မာကို ကျွန်ုပ် မမေ့ကျေးဇူး မမေ့နိုင်။
အစ်ကိုကြီးရေ အိပ်ရာပြင်ပြီးပြီနော် ကျွန်မ မနက်ဖြန် မြို့သွားမှာမို့ အတွက် ပစ္စည်းလေးတွေ သွားဝယ်ဦးမလို့ အစ်ကိုကြီး ဘာမှာဦးမလဲ
မမှာတော့ပါဘူးကွ
အိမ်ဖော်ချောင်းမကောင်း တစ်ဦးဖြင့် အရည်အသွေး ပြည့်စုံသလို ရုပ်ကြောင်း ရေကျဲ ထက်သာသော ရုပ်ရည်ပိုင်ရှင်လေး ဖြစ်ပေါ်လည်း မြန်မာကို ကျွန်ုပ် ထိခိုက်မည်စိုး၍ ချစ်ခင်မိပါ၍ အလှများ ကြိုးဝယ် လုပ်လည်လာရသူမို့ တောပန်း အလှလေး ဖြင့် မိမိကိုယ် သဘာဝအလှကို မခံစားတတ် သည်ကတော့ ဝန်ခံပါ၏

အစ်ကိုကြီး အင်္ကျီတွေ မီးအိုးပူနဲ့ ဒီတခါ မြို့သွားမှ ကြေးမီးအိုး တစ်အိုးလောက်တော့ ဝယ်ခဲ့ရဦးမယ်
ရပါတယ်ဟာ... တော်ကြာတော့မှ တောသားလိုပဲပေါ့.
အံမယ် ကုန်းနဲ့ တန်းနဲ့ ကြေ ကြေ တွေကို အစ်ကိုကြီး မတတ်နိုင်ပါဘူး နော် မြနွယ် သိပါတယ်
အဲ့ အစ်ကိုကြီး မြို့ကို ပြန်သွားဦး မှာလား ဟင်....
ပြန်ဖြစ်မယ် မထင်သေး ပါဘူးကွာ... အမေ့ အခြေ အနေကလဲ ရှိသေးတယ်လေ...
မပြန်ပါနဲ့ အစ်ကိုကြီး ရယ် အစ်ကိုကြီး ရှိတော့ ကျွန်မတို့ အားရှိတာပေါ့.
ထိုနောက် ကျွန်ုပ်အတွေ့အကြုံက မကြာလိုက်။ မြနွယ် တစ်ယောက်မှာ ပုံစံပြောင်းခဲ့လေပြီ ။ ယခင်ကလို အကျွမ်းတဝင် မနေတော့ဘဲ ရှက်ပလို ရုံ့သလို ဖြစ်လို့နေလေပြီတည်း။
မြနွယ်ကို အမေ ပြောလိုက်ပြီ ထင်ပါရဲ့
ကျွန်ုပ်ကသာ သိနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း မြနွယ်ကမူ အမေ့ သဘောကို သိသေးဟန် မတူ။ ယခုထိတိုင် မောင်နှမရင်းသဖွယ် ရိုးရိုးကြီးကြီး ဆက်ဆံနေဆဲ ဖြစ်၏။

ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့
သား.... မြနှစ်လေးကို လက်ထပ်ယူလိုက်ပါကွယ် နော်.... အမေ
မြနှစ် မြန်မြန် ကြွပါ ဆရာရဲ့

အခန်း(၆၈) မယားတောသူ

မြနွယ်ကား ဘာမျှ မပြောခဲ့။
မြနွယ်
ရှင် အစ်ကိုကြီး
လာပါဦးကွ
မြနွယ်ကို အစ်ကိုကြီး မေးစရာရှိလို့ အားနာစရာ မလိုဘူး အမှန်အတိုင်းသာ ပြော မြနွယ်မှာ ရည်းစားသနာ များရှိလား
ဟင့်အင်း မ... မရှိပါဘူး

အင်း! အဲဒါဆိုရင် အမေ့ကို ကတိပေးခဲ့တဲ့ အတိုင်း အစ်ကိုကြီး မြနွယ်ကို လက်ထပ်ချင်တယ် မြနွယ် လက်နဲ့ဆို လက်မနဲ့ဆို အစ်ကိုကြီး သိမ်းတယ်
ဟို... ဟို အမေ မသေခင်ကတည်းက အမေ့ကို မြ... မြနွယ် ကတိပေးထားပြီးသားပါ...
ဘယ်လို ကတိမျိုး ပါလိမ့်
ဟို... ဟို အစ်ကိုကြီးကို လက်... လက်ထပ်ပါ့မယ်လို့ ဆိုတဲ့ ကတိ....
ဪ... မြနွယ်ရယ်
ယခုတော့ ချစ်စကား ကြိုက်စကား မပြော ရပါဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်နှင့် မြနွယ်မှာ အကြင်လင် မယား အဖြစ် ရောက်ခဲ့ကြပြီ တည်း။ မောင်ဘစိ အား အသိပေးက မင်္ဂလာကိစ္စကို အကျဉ်းချုံး ပြီးမြောက်စေတော့သည်။
အမေပြောသလိုပင် မြနွယ်သည် ကျွန်ုပ်အတွက် အဝတ်ကောင်း မယားကောင်း ဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်တွေ့ ရလေသည်...။
တော်ပါပြီကွယ် အဆောင်း ရှိပါဘိ...
အား မနာပါနဲ့ အစ်ကိုကြီးရဲ့
၁၂၆

ဪ... အစ်ကိုကြီး ရဲ့ ဒီနွားပေါင်းရောင်းကို မြို့သာ တက်ရောင်း မယ်ဆိုလား မြို့မှာ ဈေး ပိုရတယ်
အေး.... အေး မြွေစကောင်း သလိုသလုပ်
အိမ်ဟောင်ကျွဲ့ပြီ ဖြစ်ပေါ်လေသည်။ အမှန်ဝန်ခံရပါမူ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ဟောင်ဦးစီး အနေနှင့် မလေးမုဆိုး၏ အစစအရာရာ မြွေစကို ဟာလွှာသောလုံးကြီး ကျွန်ုပ် ကမှန်ရှစ်လုံးပြူးတစ်လက်ဖြင့် အမဲလိုက်ခြင်း။
တောသမ မတင်လိုသည့် အခါတွင် မလည်း စာဖတ်ခြင်း ဖြင့် သာ အချိန်ကုန်စေခဲ့တော့၏။
ဂါထာစာရှ် တွင် မတော့ ရန်ကုန်မြို့ကြီး ဦးသုံးယာမ်း ပြောင်း၊ မမသန်းတို့ မိဘာ:စုကို သတိတရ ရှိမိတော့၏။ ပြီး မောင်၊ ဟန်နှင့် မိမိ မိမိ၏ မှုံကိုပ်တို့ကမျှ ပါးခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေမယ့် အလျင်း မမေ့နိုင်သေး သည်ကတော့ အမှန်ပင်...။ သို့ ပေါ်လေသည်။
မိမိ မိမိ
ကျွန်ုပ်တက်မှ တကဝန်းကျော့ ပေါ်လေသည်။ မြို့ပြ၊ အလျင်း မကြာခဏပြောမွန်။ ဘိုကြီးလေး မောင်ဘစိ ထက်ပင် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှု ပေးသား ကြသော ဘိုးသူတာသား များကြောင့် ကြမ်းတိုင်းကို ပေးကို... သဲဘောင်း တာဖြည်းဖြည်း တွယ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကိုတော့ ဝန်ခံရပေမည်။

အခန်း (၆၉) အစားထိုးမရသော ဆုံးရှုံးမှု

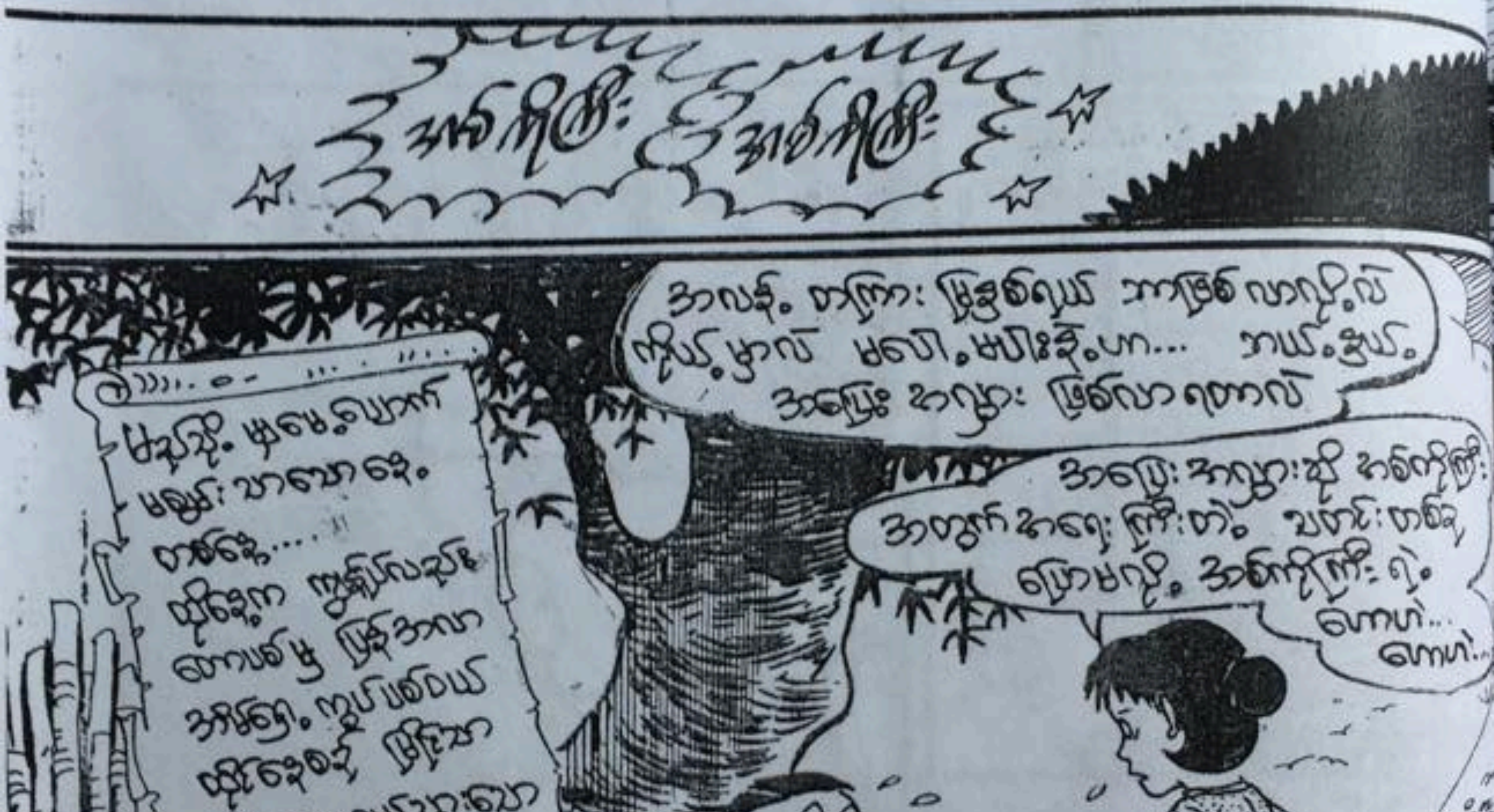

အံမယ် ဘယ်ကောင်ကများ အရေးကြီးနေလို့ လာမြှောက်ရဲ့ ကဲ... ပြောစမ်းပါဦး မှာ... နားထောင်ရအောင်
ရန်ကုန်မြို့မှာ... ဗိုလ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ လုပ်.. လုပ်ကြံခံလိုက်ရပြီတဲ့ အစ်ကိုကြီးရဲ့
ဟာ!
ကြားလိုက်ရပုံက ကိုယ့်နားကိုယ်မယုံနိုင် ဖြစ်သွားရသည်မို့
မြ... မြနွမ် ပြန်...ပြန်ပြောစမ်း ပြန်ပြောစမ်း ဘာ... ဘာ ဘာဖြစ်တယ်
ဟို... ဟို ဗိုလ်ချုပ်တို့ ကျဆုံးကုန်ပြီ တဲ့
ဟာ... မဖြစ်နိုင်ဘူး မဖြစ်နိုင်ဘူး အဲဒါ.. နင်.. နင် ဘယ်က ကြားလာတာလဲ... ဘယ်သူပြောတာလဲ ပြောစမ်း ပြောစမ်း
ဟုတ်တယ်...အစ်ကိုကြီးရဲ့ မြို့ထဲက တစ်မြို့လုံးလို ပြော... ပြောနေကြတာ...
မသမာတဲ့ သူတွေက မနာလိုတွေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တို့ အစည်းအဝေး လုပ်နေတုန်း လာပြီး ပစ်သတ်သွားကြတာတဲ့
ဘုရား ဘုရား ကိုယ်ကျိုးနည်းတော့ နည်းကုန် ပါပြီ မှာ...
၁၂၉

ဒါ… ဒါနဲ့ လုပ်ကြံခံရတာ ဖိုးပိုးဆွယ် နဲ့ ဘယ်သူတွေ ပါသွားသေးတယ်တဲ့လဲ
ဟို… ဟို ပါတော့ပါသေးတယ် ဘယ်သူတွေလဲတော့ မြန်မြန် မမေးမိဘူး
ဟာ… နင့်ဟာက မရေ မရာ မသေ မချာနဲ့ သေသေ ချာချာ နားထောင်ခဲ့ပါလား တောက်
ဒီသတင်း မဟုတ်ပါစေနဲ့ ဘုရား မဟုတ်ပါစေနဲ့
ဟုတ်… ဟုတ်တယ်တဲ့တော့ ဒက်ကိုကြီးရဲ့
ဟာ… ငါလုပ်လိုက်ရ ၊ မဟုတ်ပါစေနဲ့ ဆုတောင်းနေတာ… နင့် အမေ ဟုတ်နေတာလား သွားစမ်း သွားစမ်း တောက်…
ဟုတ်… ဟုတ်ကဲ့
ကျွန်ုပ်လည်း မနက်စာစား မြန်မြန်ကို အိပ်ပေါက်က… သူကြီးမောင်ဘိ တို့ အိမ်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့တော့၏။ ရေထဲမှ မတော့ သောက်တည်ရာမဲ့ နေရတော့၏
ဝုတ်… ဝုတ်… ဝုတ်

မောင်ဘစိန်မှာ ထိုသတင်း မှန်မမှန် ပြောဖို့နေနေ သာသာ... ကျွန်ုပ်ပြောမှပင် ထိုသတင်းကို သိရ သည်ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်တိုကြီး နေ့ဘိုက်ရ တော့၏။
အာ... မင်းလဲ သူကြီး လုပ်ပြီး ဘာမှ မသိပါလား သွား... သွား မင်း မြင်း သွားထုတ်စမ်း
မှာ... မြင်း မြင်း ဘာလုပ် မလို့လဲ အစ်ကို
အာ... စကားရှည်နေလို့ မပြီ ငါ မြို့သာကို သွားမလို့ ဒီသတင်းမှန် မမှန် ငါ အရမ်းသိချင်နေတယ်
သူ့မြင်းကို တယုတယ ရှိလှသော မောင်ဘစိန်မှာ... ကျွန်ုပ်မှ လေးသောအခါ အတွက် မြင်းကို မပေးချင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်ကို မလွန်ဆန်ဝံ့ရကား ထုတ်ပေးရှာတော့၏။
ဟိုး
ဟိုး... ဟိုး
မြင်းကို အပြင်း ဒုန်းစိုင်း၍ စိတ်တွင်း မှာလည်း ကြံသတင်း မမှန်ပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းနေမိသေးတော့၏။

မြို့သာသို့ ရောက်သော် ညနေပင် ရှိ လှချေပြီ။ ကျွန်ုပ်လည်း မြို့ပိုင်ရုံးဝင်း အတွင်းသို့ ဟောက်ကျောက် မြင်းကို စီးပြေးသွားလေ၏။
ဟောက်

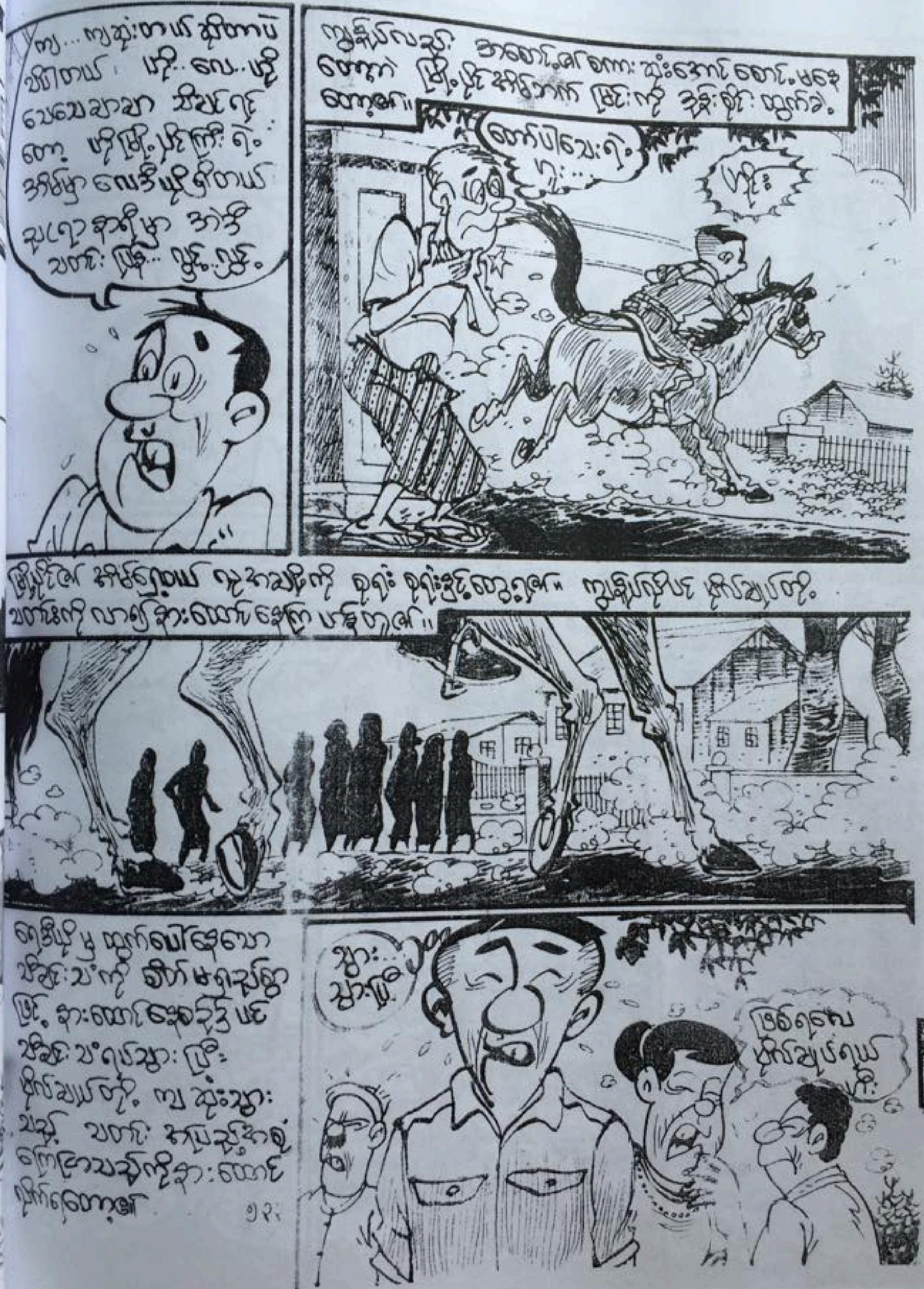
ကျ... ကျသုံးတာပေ ဆိုတာပဲ ပါတယ်၊ ဟို.. လေ.. ဟို သေသေချာချာ သိရင် တော့ ဟိုမြို့ပိုင်ကြီး ရဲ့ အိမ်မှာ ရေဒီယိုရှိတယ် သူ့ရော နားထိမှာ အဲဒီ သတင်း ဖြန့်... လွှင့်..လွှင့်။
ကျွန်ုပ်လည်း အဆောင့်ရာ စကား သုံးအောင် ဆောင့်မနေ တော့ဘဲ မြို့ပိုင်အိမ်ဘက် မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း လွှတ်ခဲ့၏။
တော်ပါသေးရဲ့ ဂျ...
ဟိုး
မြို့ပိုင်၏ အိမ်တွင်းရှိ လူအားလုံးကို စုရုံး စုရုံးတွေ့ရှာ။ ကျွန်ုပ်ကိုပင် ဗိုလ်ချုပ်တို့ သတင်းကို လာ၍ နားထောင်နေကြ ပါတော့၏။
ရေဒီယိုမှ ထွက်ပေါ်နေသော သီချင်းသံကို စိတ်မရှည်စွာ ပြင်၍ နားထောင်နေခိုက် မင် သီချင်းသံ ရပ်သွား ပြီး ဗိုလ်ချုပ်တို့ ကျသုံးသွား သည့် သတင်း အပြည့်အစုံ ကြေငြာသံကို နားထောင် ရကြတော့၏
သွား... သွားပြီ
ဖြစ်ရလေ ဗိုလ်ချုပ်ရယ်

အား
တောက်
မိုက်ရိုင်းလိုက်တဲ့ ကောင်တွေကွ
ဟင်
ဟင်
အောက် အီး အီး အွတ်
ဖြစ်ရလေ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ရယ်... ဟီး... ဟီး
ကာလနာတွေ မြွေပွေး ကိုက်ကြပါစေတော်
ခိခိ... ဟီး... ဟီး

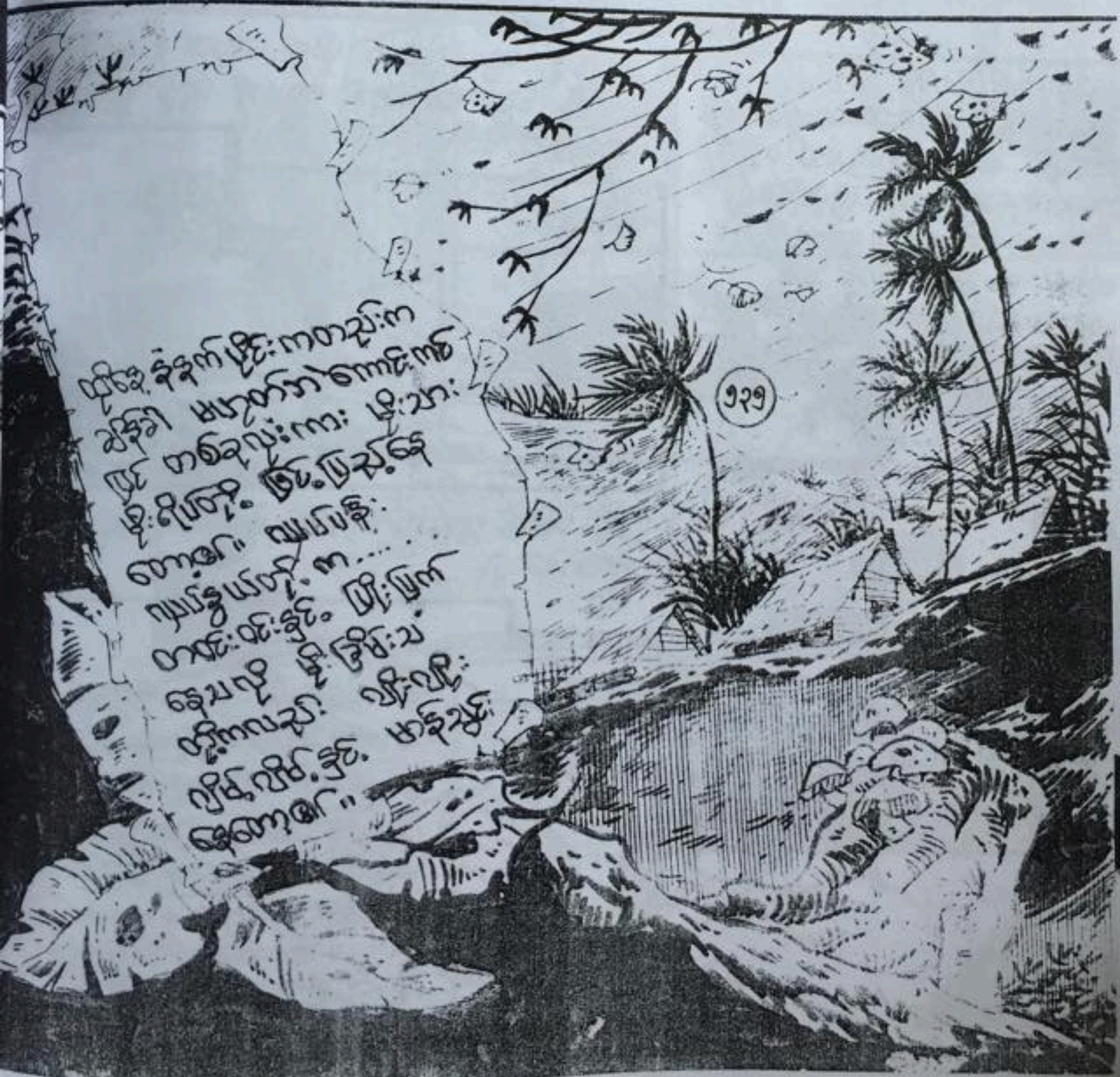

မကြာလိုက်။ ရစ်သွင်တိုးတွင် အပြည့် မင်းမူနေသော မိုးမင်း အာမုန်ကြီးကား နဂါး တစ်ကောင် အမြီးရှည်သည်ကိုပင် မကျေနပ်နိုင်သည့်အလား ဝဲသွန်၍ မြေတစ်ခွင်လုံးကိုပါ အဆုံးမဲ့သောအားဖြင့် အပြင်းကြီးရွာ ရွာချ လိုက်တော့၏။
မိုးအောင် စစ်သည်တိုင်း အားလေးအား မြောက်ပြည့်ဖြိုး ဖြစ်သော လေနတ်သား ကာလသည်း အရှိန်ကုန်ဖွင့်ယမ်း တိုက်ခိုက်လေးနေလေတော့ရာ...ကြံ့ခိုင်လှ လေးသည့် မိုးနတ်သား လေနတ်သား တို့၏ စစ်ချီပွဲ စစ်မြေသည် အောက်ကမ္ဘာ ပြာပြာ ဝဲပျံ့နေရတော့၏။
မကြုံစဖူး ထူးကဲလှသော မိုးမုန်တိုင်း လေဘေး အလွန် ကြောင့် ရွာတည် ဆောင်းလေး၏ လှိုင်းရှိန် ဖူးလျက် သြောဘာဒိသကာ....။
ကျွန်ုပ်တို့၏ ရွာလေးကို သိမ်းကျုံးလိုက်တော့မည့် အလား။

ချောချောမောမော မွေး နိုင်ပါစေ ဘုရား
ချောချောမောမော မွေးနိုင်ပါစေ
အ... ကျွတ်... ကျွတ်
အမေရေ
သား
သား...
သား... တဲ့
ဟား...

တစ်ချိန်လုံးကား သာသာယာယာ
ကြည်ကြည်လင်လင် ရွှင်ရွှင် ဖြစ်
သွားချေတော့၏။
သားကို နာမည် ဘာမှည့် ပေးရပါ့
ကျွန်ုပ်လည်း သားကို နာမည်ပေးရန် ခေါင်းခြောက်အောင် စဉ်းစားရတော့၏။
ကျော်စွာ
နေ့သင့် နံသင့်လည်း ဖြစ်စေရမည့်ပြင် ကျွန်ုပ်တို့၏ မျိုးရိုးကိုလည်း ဖော်ကျူးမည့် နာမည်မျိုး ဖြစ်စေချင်သည်မို့
"ခ" ကတော့ မပါမဖြစ်ပါဘူးဗျာ
စနေသား ဆိုတော့ တ, ထ, ဒ, ဓ, န

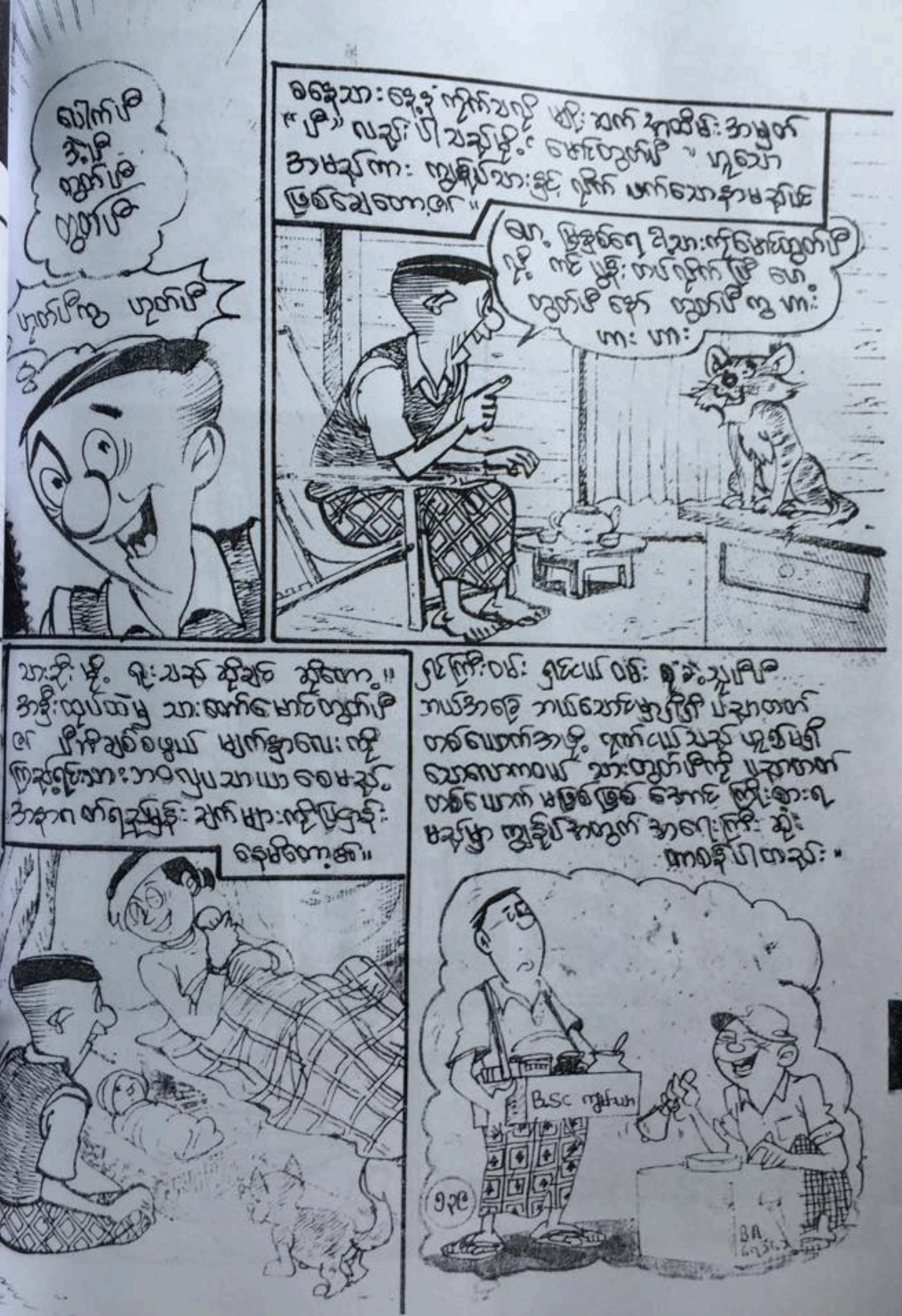

BSC
B.A.

အခန်း (၇၁) လွတ်လပ်ရေး

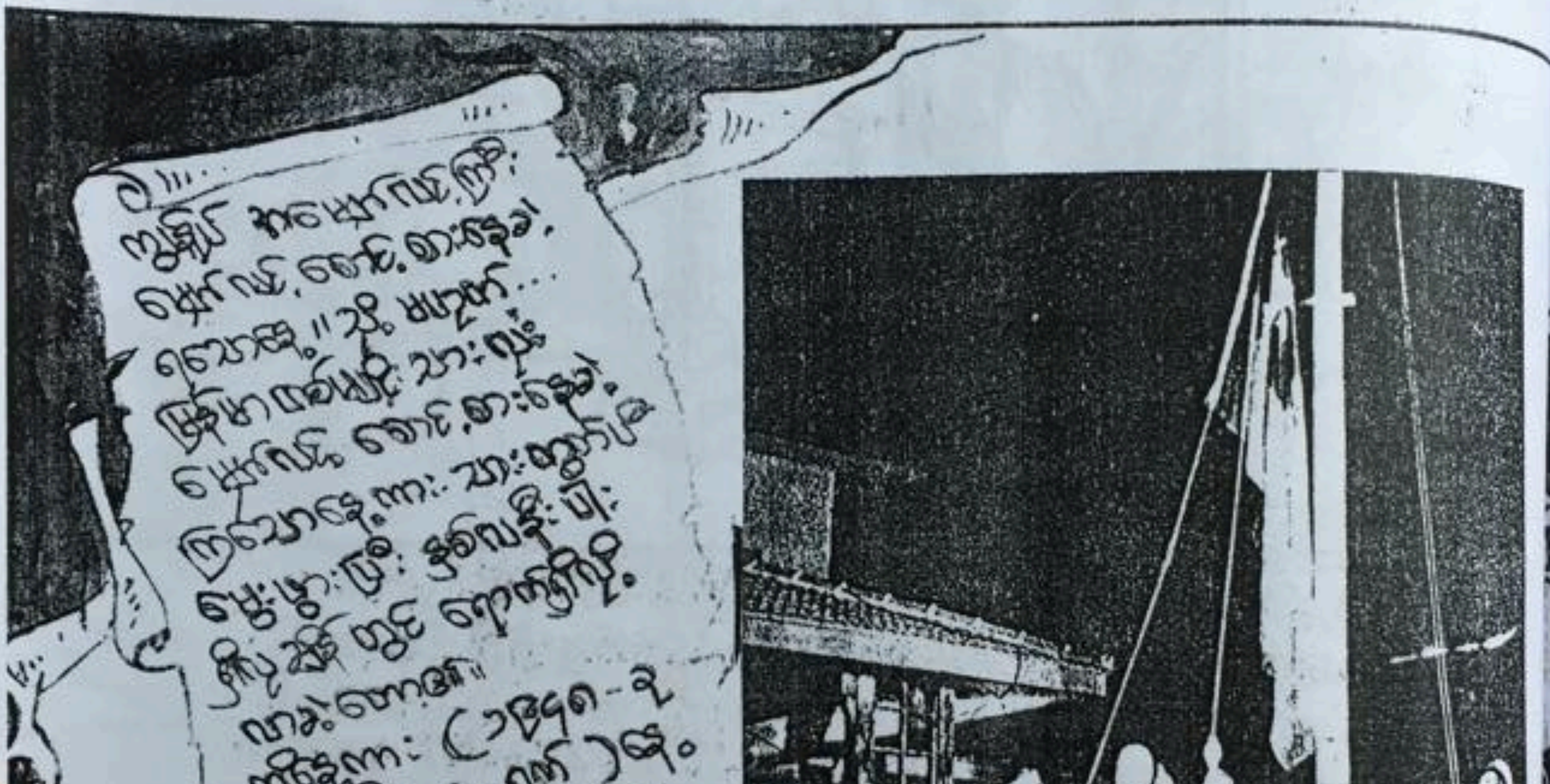
(၁၉၄၈ - ခု
ဇန္နဝါရီလ ၄ - ရက်) နေ့ ။
မြန်မာ
ကျွန်ဘဝ
လွတ်မြောက်သောနေ့ ။
လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည်
ရရှိပြီဖြစ်သော....
မြန်မာ့ လွတ်လပ်ရေးနေ့ ။

သခင်မြ
ဒီးဒုတ်-ဦးဘချို
မန်းဘခိုင်
ဦးရာဇတ်
ဦးဘဝင်း
ဦးအုံးမောင်
ကိုထွေး

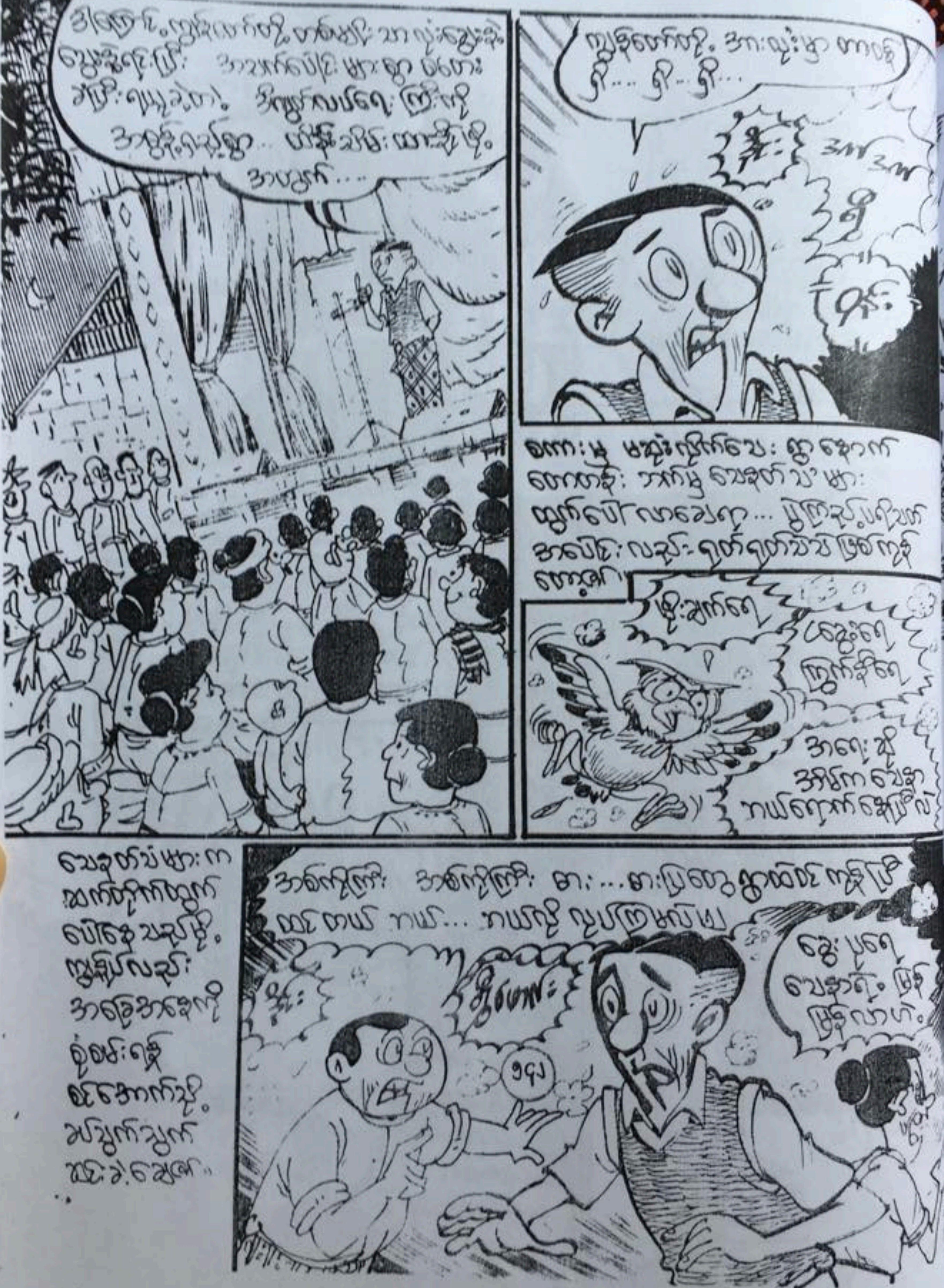
ကျွန်တော်တို့ အားလုံးမှာ တာဝန် ရှိ... ရှိ.. ရှိ...
ဖိုးချက်ရေ
အရေးဆို အမြဲ ... ကယ်ရောက်နေပြီလေ
သေနတ်သံများက ဆက်တိုက်ထွက် ပေါ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း အခြေအနေကို စုံစမ်းရန် ... အောက်သို့ ...
အစ်ကိုကြီး အစ်ကိုကြီး ...

ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့!
အား အား

အရုဏ်တက်လောက်တွင်မူ ပစ်ခတ်သံများ တိတ်ဆိတ်သွားတော့၏။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်သော်လည်း ထူးခြားမှု မရှိသဖြင့်... ကျွန်ုပ်တို့လည်း မှေးခနဲ အိပ်ပျော်ခဲ့တော့၏။
ကျွန်ုပ် အိပ်မှိုင်းဆဲ လက်နက်ကိုင်တပ်မှ တစ်စု ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း လန့်သွားမိ၏။ အသေအချာ ကြည့်လိုက်တော့မှ ဗမာ့တပ်မတော်သားများ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသဖြင့် စိတ်အေးသွား၏။
ဗိုလ်ကြီး ဒီမှာ
ဟာ.... တော်ပါသေးရဲ့
ဗမာ့တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ကို လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။
ဗိုလ်ကြီး ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးထင်တယ် အဟင်း... ကျွန်တော် အောင်လေ B.I.A. တုန်းက ဗိုလ်ကြီးတပ်က အောင်ပေါ့လေ
ဟာ.
၁၄၄

ဟေ.... ဟုတ်လား
ကျန်းကျန်း မာမာပါပဲ ဗိုလ်ကြီး
ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်ကြီး

ဟေ.... ကယ်သူတွေနဲ့ တိုက်ကြတာလား... တို့ဆီ၌ လွတ်လပ်ပြီ မဟုတ်လား တိုက်စရာ ရန်သူ ရှိသေးလို့ လား....
ကျွန်ုပ်၏ အမေး စကားကြောင့် ဗိုလ်မောင်းမှာ စိတ်မပါ မပါဖြင့် သက်ပြင်း ချလိုက်ပြီး
အင်း ပြောရမှာတော့ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲ ဗိုလ်ကြီးရဲ့...
လွတ်လပ်ရေးက မွေးစ နုနု ရှိသေးတယ်... ခု ကွဲကွဲ ပြဲပြဲ ဖြစ်ကြပြီလေ... လက်နက်ကိုင်တယ်ဆို့ တချို့ တော တောခို သွားကြပြီ
ဟေ
တောခိုကြပြီ ဟုတ်လား ဘယ် ဘယ်လို ဖြစ်လို့လဲ
ပြောပြရရင် အရှည်ကြီးပါပဲ အယူ အာသ အကျိုး မျိုးနဲ့ ကိုယ်ထင် ရာ ကိုယ်ထွက်ကြတော့....
တစ်တိုင်းပြည်လုံး ဒုက္ခရောက်ဖို့ ဖြစ်လာတာပါ... ဗိုလ်ကြီးရဲ့... တိုင်းပြည်ရဲ့ ကံတော့ ဆိုးသေးတယ် ဗိုလ်ကြီးရေ ဆိုးသေးတယ်...

ဪ တော့ နား ရှုပ်စွာ သာကြီးရောယ် တကယ့်ကို မယုံ
နိုင်စရာပါလား မောင်ရာ... ဟင်း....
ဒီသက် မယုံနိုင် စရာကောင်းတာ!
ပုံပြင်တွေ ဖိုးလကြီး ကြားရပါလိမ့်ဦးမယ်
ကြတဲ့ သူနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ...
ခုတော့ တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် အသေသတ်ရမယ့်
ရန်သူတွေ ဖြစ်နေကြပြီ
ဖိုးလကြီးရဲ့ ဘယ်လောက်
ရင်နာစရာကောင်းလိုက်သလဲ
ဗျာ...
ကျွန်ုပ်မှာ... ဖိုးလမောင်နှင့်စကား
တို့ကို နား ထောင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့!
ကျွန်ုပ် အဖြစ်မှ လွတ်မည်ကြံကာ
က... ကျွန်ုပ်ပြန် ဖြစ်အောင်ကြံ
နေကြတော့၏။
တည်း။
ဖိုးလကြီးကို တွေ့ဆုံ ရလို့သာ ပေါ်ခဲ့ရတာ အချိန်က
သိပ်မရှိဘူး တပ်ကို အမြန် ပြန်ရဦး မယ်
ဟေ... နေဦး
ခဏလေးကွ ဒါ စာတစ်စောင်
ရေးပေးလိုက်
ကျွန်ုပ်လည်း
စာတစ်စောင်ကို
ကမန်းကတန်း ရေး
ခြစ်ကာ... ဖိုးလမောင်
လက်ထဲသို့ ထည့်ပေး
လိုက်၏။

ဗိုလ်မောင်ကား စာကို ယူကာ ကျွန်ုပ်ကို အလေးပြုပြီး ပြန်ထွက်သွားတော့၏။

အစ်ကိုကြီး သွင်းနက် လှပြီ မဟုတ်သေးဘူး လား... ဟင်
ကရေးဒိုး လာဟန်တူသော မြွေစိမ်းက ကျွန်ုပ်အနီး တည့်တည့်ရှိ မေးလိုက်သဖြင့်...
ဘယ်လို အပ်နိုင်မှာလဲ မြွေစိမ်းရယ် ပေဖော့ ပေဖက် သွင်း ပြန် သတ်နေကြတာ ဟ.... ဟင်း တွေးလိုက်တိုင်း စိတ်ထဲမှာ နေမထိ ဘူး ဖြစ်နေတယ်
အို... အစ်ကိုကြီး ကလဲ ကျွန်မလဲ ဘာမှ လုပ်မပေးနိုင်တဲ့ ကိစ္စကိုယ့်ကို ကိုယ် စိတ်ဆင်းရဲပြီး တွေးနေ ရတယ်လို့ အစ်ကိုကြီးရယ်
ဟ... တွေ့ရမယ်က တွေ့ကိုတွေးရမယ်... ဒါ..ငါ့ ရှောက်တွေကိစ္စကွ
အေး... နင့်ကို ငါတစ်ခု ကြိုပြောလိုက်မယ် လိုအပ်ရင် ငါတပ်ထဲ ပြန်ဝင်သွင်းတော့မယ် ဒါပဲ
မသိတင်းကဲ ဖြစ်ရသော ဒေါ်သတို့က မြွေစိမ်းပေါ် ပုံကျသွားသလားမသိ။ ကျွန်ုပ်အသံမာလှသဖြင့် မြွေစိမ်းလည်း ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ပါ... ထိုကြောင့် ပြန်ဝင်သွားတော့၏။ ကျွန်ုပ်ရုပ်ထဲတွင်တော့ နေသပါတီး ... ။

အခန်း(၇၂) ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းသူများ

ထိုတပ်မှူးရောက်ပြီး
သိပ်မကြာလိုက်။ သူကြီးလေး
မောင်ဘစီ အိမ်မှ လူစု
မောင်းထုသံ ထွက်ပေါ်
လာတော့၏။
ကျွန်ုပ်လည်းတဘက်လေး
ပခုံး ပေါ် တင်ကာ...
မောင်ဘစီ တို့ အိမ်ဘက်
ထွက်ခဲ့တော့၏။
ဘာ... အရေးတွေ
ပေါ်ပြန်ပြီလဲ မသိဘူး
သူကြီးလေး အိမ်ဝိုင်း၌ ရွာသူ ရွာသားများ စုဝေးပြီး
ကြွတွင်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူက စတင်မိန့်ခွန်း
ချွေ၏။
အာဟမ်း ကျုပ်တို့ဟာ... တိုက်တိုင်းအောင်
လွတ်မြောက်ရေး တပ်ဖွဲ့ကြီးက... တပ်သားတွေ
ဖြစ်တယ်...
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရွာအပါအဝင် ဒီနယ်မြေတစ်ကြောကို ကျုပ်တို့တပ်ဖွဲ့က
သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီ ဖြစ်တယ်...၊ ဒါကလဲ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဘဝတွေ တိုးတက်
ရေး၊ လုံခြုံရေး အတွက် စေတနာရှေ့ထားပြီး သိမ်းပိုက်စောင့်ရှောက်ရခြင်း
ဖြစ်ပေတယ်၊ အာဟမ်း

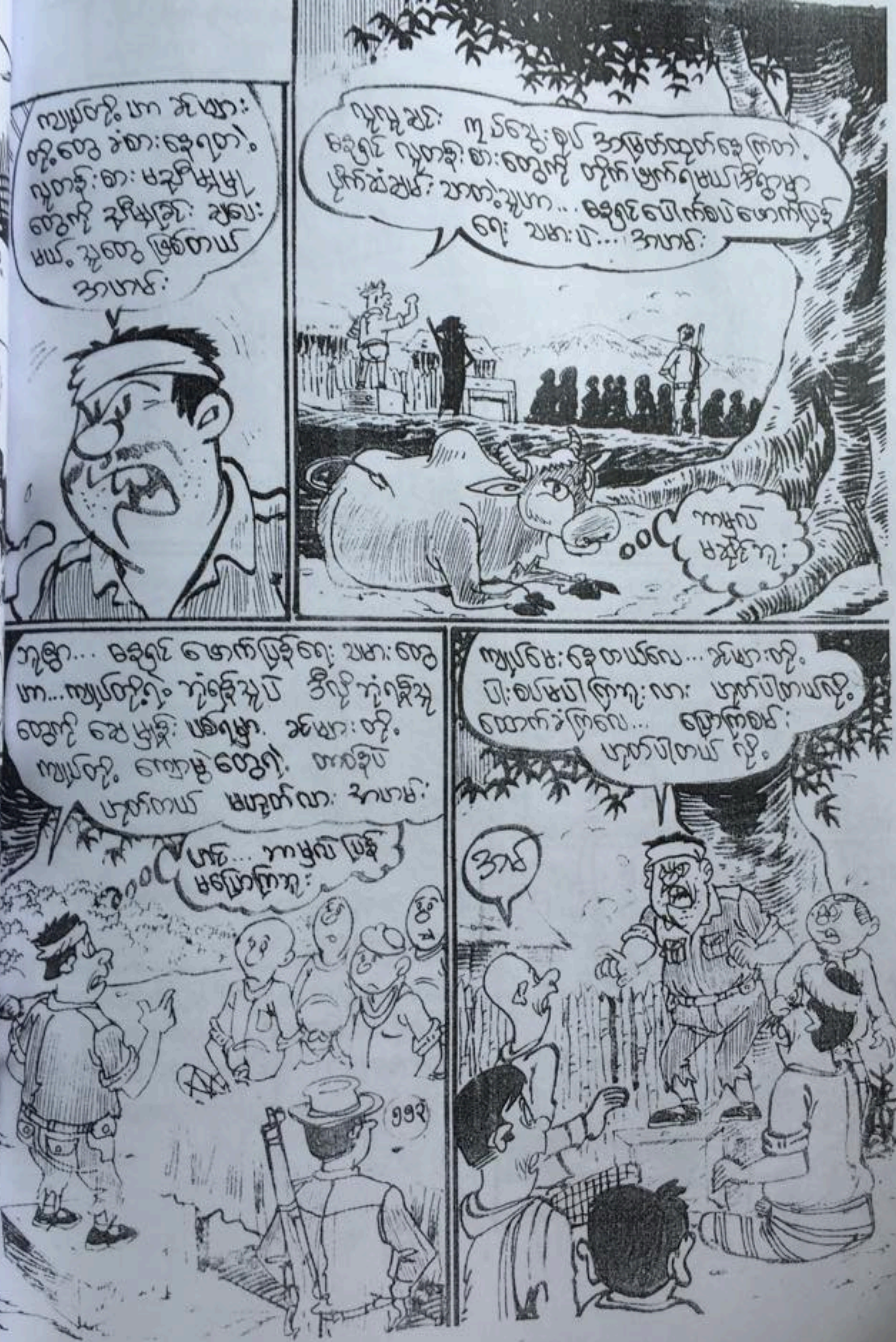
ကျုပ်တို့ဟာ ခင်ဗျား တို့တွေ ခံစားနေရတဲ့ လူတန်းစား မညီမျှမှု တွေကို သိမြင်ပြီး သူပုန်း မယ့် သူတွေ ဖြစ်တယ် အာဟမ်း
လူကုံထံ ကုန်သည်ပွဲစား အမြတ်ထုတ်နေကြတဲ့ ဓနရှင် လူတန်းစားတွေကို တိုက်ဖျက်ရမယ် ဒီရွာမှာ ပိုက်ဆံချမ်းသာတဲ့သူဟာ... ဓနရှင်ပေါက်စပဲ ဖောက်ပြန်ရေး သမားပဲ... အာဟမ်း
ဘာမှုလဲ မဆိုင်ဘူး
ဘုန်းကြီး... ဓနရှင် ဖောက်ပြန်ရေး သမားတွေ ဟာ... ကျုပ်တို့ရဲ့ ကုန်ခြဲသူပဲ ဒီလို ကုန်ရှိသူ တွေကို ဆဲ ပြီး ပြောရမှာ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ ကြောမှဲ တွေရဲ့ တာဝန်ပဲ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား အာဟမ်း
ဟင်း... ဘာမှလဲ ပြန် မပြောကြဘူး
ကျုပ်မေးနေတယ်လေ... ခင်ဗျားတို့ ပါးစပ်မပါကြဘူးလား ဟုတ်ပါတယ်လို့ ထောက်ခံကြလေ... ပြောကြစမ်း ဟုတ်ပါတယ် လို့
အဲ

သူ့ဘာသာပြော... သူ့ဘာသာမေး သူ့ဘာသာဖြေပြီး
ဟုတ်ပါတယ်.. ဟုတ်ပါတယ်
ဟုတ်ပါတယ်.. ဟုတ်ပါတယ်
တော်လှန်ရေး လုပ်တယ် ဆိုတာ... လူ့အကျိုး လုပ်တာပဲ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ အဖွဲ့ကြီး အင်အား တောင့်တင်းဖို့ (၅၀) စုဆောင်းပြီး ပေးရမယ် အဟမ်း
မဟုတ်သေးဘူး ... ပြီး ... တော်လှန်ရေးကို ... ဖြစ်တယ် ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား အဟမ်း
ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါတယ်
ခုမှ အတိုင်းအဖောက် ညီသွားတာကိုး ဟဲ...

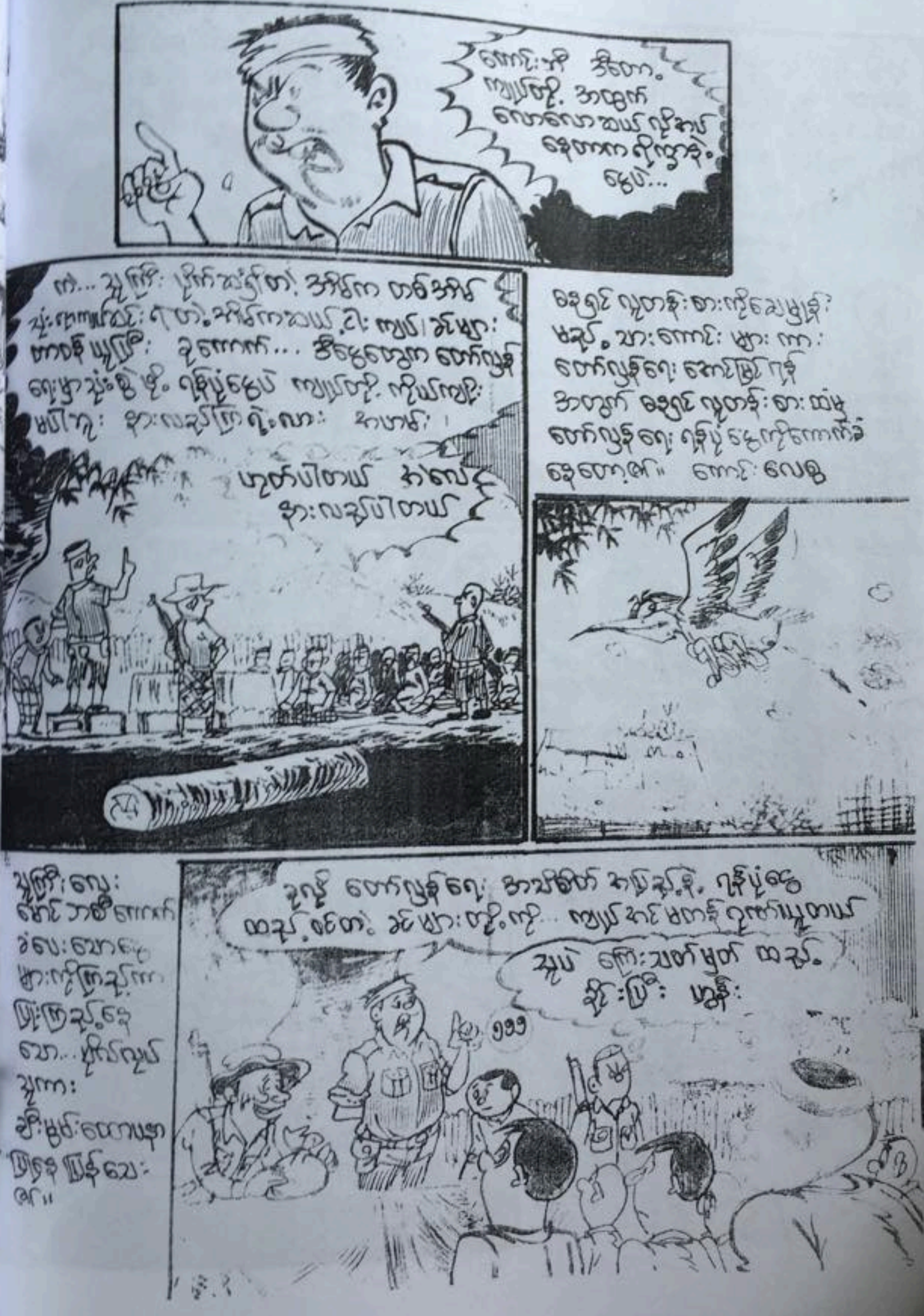

ကောင်းပြီ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ အတွက် လောလောဆယ် လိုအပ် နေတာက ... ပေါ့ပါ...
ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ နားလည်ပါတယ်
ခေတ်ရှင် လူတန်းစား ... တော်လှန်ရေး အောင်မြင်ဖို့ အတွက် ခေတ်ရှင် လူတန်းစားထံမှ တော်လှန်ရေး ရန်ပုံငွေကို ကောက်ခံ နေတော့၏။ ကောင်းလေစွ
ခုလို တော်လှန်ရေး ... ရန်ပုံငွေ ထည့်ဝင်တဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို ... ကျုပ် ... ဂုဏ်ယူတယ်

ခုလို ပြည်သူ လူထုကြီးရဲ့ ထောက်ခံမှု ကိုပြည့်ပြည့် ဝဝ... ရရှိတဲ့ အတွက် ကျွန်တော်တို့ ကလည်း
ဟွန်း
ဒီတော်လှန်ရေးကြီးမှာ အရိုးတွေ အရေခွံ မိုးကုန် ယမ်းကုန် ပယ်ပယ်နယ်နယ် ထွေးပါမယ်ဆိုတဲ့ တော်လှန်ရေး ကတိ ပေးအပ်ပါတယ် ခင်ဗျား
ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆိုတာငါတို့ ကို ထပေါက်ရဲ့ နဲ့
ကာ... ဦးကြီး ကျွန်တော်တို့ သွားမယ် နက်ဖြန် မှ လူသစ် လက်ခံဖို့နဲ့ လယ်ယာ မြေ ခွဲခြမ်း ရေးလုပ်ဖို့ စာရင်း အသင့် ပြုစုထား ဟုတ်တယ်လား
ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့
ထိုသို့ များ ရွာတွင်းမှ ထွက်သွား ပြီးနောက်မှ ရွာသူ ရွာသား များ လည်း မကျေမနပ် တိုးတိုး ပြောဆို ရေရွတ်ရင်း အသီးသီး ပြန်ကြလေ၏။
ထိုညပွဲ များဖြင့် သာ မိုးကြီး ချယ်ရီ ဖြင့် တိုင်းပြည်ကား ငါးပါး မြောက်ဖို့ မြင်နေလေပြီ တည်း။
အင်း တိုင်းပြည်တော့ ရိုး ရိုး မြိုက် တော့မှာပါ

ဟုတ်ပ
သောက်ရူး

ဘူဇွာစံနစ်
တိုက်ဖျက်ပစ်
တိုက်ဖျက်ပစ်
အရေးတော်ပုံ
လူတန်းစား ညီမျှရေး
အောင်ရမည်
အောင်ရမည်

အခန်း ‹ ၇၄ › ရောင်စုံသူပုန်များ

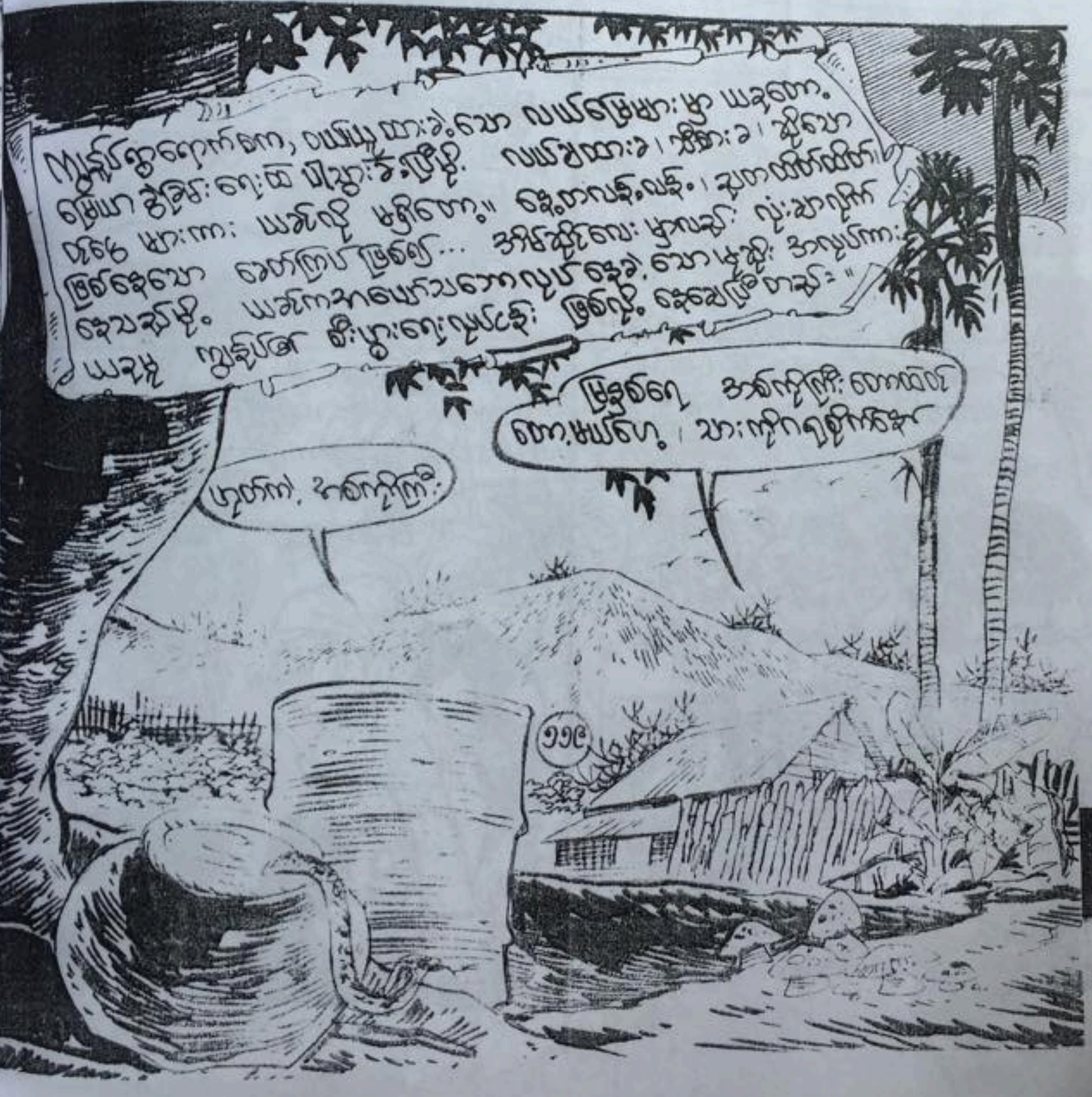

အမဲလိုက်သည် ဆိုသော်
လည်း သောင်းကျန်းသူများ
ရှိရာကို ရောက်ရပေး
သည်မို့ သေနတ်ကို
ရှိပြီး အလေးဖြင့်သာ
အမဲလိုက် နေခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်၏။
အရေးတော်ပုံ

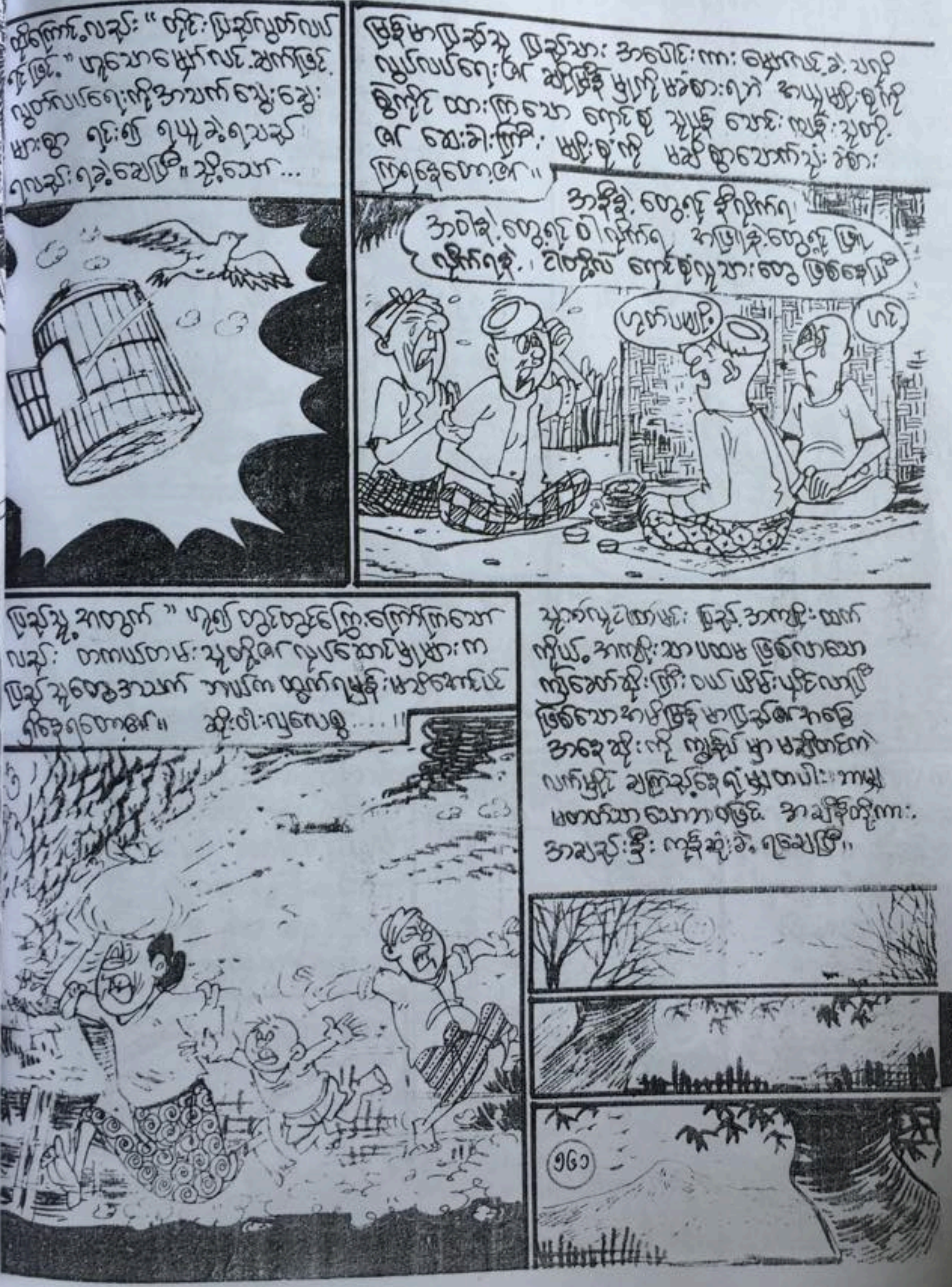

အဖေ ဦးပေါက်စီ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သော ရုပ်ကြီးမှာ တစ်ခြမ်း ... ပျက်စီး သွားခြင်း ပါပေတည်း ။
ကျသလောက်ပေါ့
အစ်ကိုကြီး နှယ် ကိုယ်က ပြောပါးနော် ကြားထဲ ဒီရုပ်များ ပြော ရတယ်လို့.
ကျွန်ုပ်... သလို... ရှင်းလည်း မပြည့်တော့ ။
တစ်ပိုမှသူ ဂုဏ်မာနကို ဖော်ကျူးနေသည့် ဤ ရုပ်ကား ကျွန်ုပ်အတွက် မရှိမဖြစ် ပါသေတည်း ။
လူ ... ပါတည်း ။
၉၆၂

အခန်း (၇၅) မြဆောင်

သားတော်ပိုင် အသက် ဆယ်နှစ်
ကျော်ခဲ့ချေပြီ " မြည်တွင်း၏ မီးလျှံများ
ကား တောက်လောင် ဆဲပါတည်း...."
အစ်ကိုကြီး
ဟေး.... မောင်ဘစိ လာလေကွာ အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့လေ။
၁၆၃

သူငယ်ချင်း ရယ်...
ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ဘဲ
သူငယ်ချင်း ရယ်
၁၆၁

အခန်း (၇၆) မှတ်တမ်းများကိုသိမ်းဆည်းခြင်း

ဝုန်း
ဟင်း

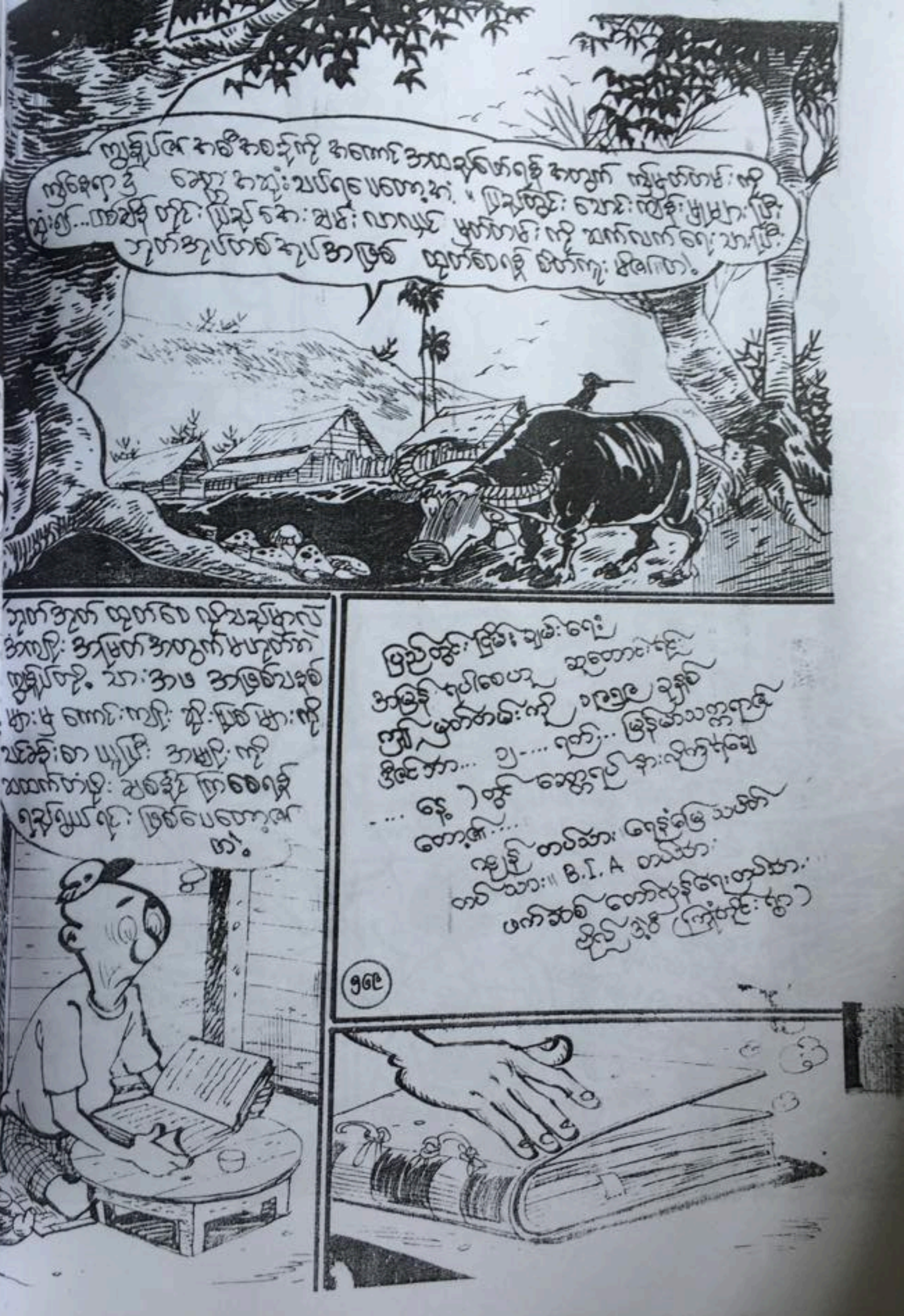
ပြည်တွင်း ငြိမ်းချမ်းရေး
B.I.A
၄၆၉

အခန်း (၇၈) မသေးမျှင်ကပိုလျှင်သည်

ဟား... ဟုတ်ပြီ

ဟောင်းဟောင်း ဖြစ်နေသော ကွမ်း
သေတ္တာကြီးမှ အမှိုက်ကို ဖြည့်၍ ရှင်း
လင်းပြီ လည်း ထွေ့သွား တော့ဘဲ ရွှေ
စားမြောင်ပါသော သေတ္တာရှည်လေး
ကို အားကယ်ယူသည်တွေ့၍ ထုတ်ယူ
သွားခဲ့လေပြီ သ...
ကလေးတို့ ရှင် ဘာလုပ် နေတာလဲ
အထွေးရဲ့ ခံတွင်းမှာ ဖြင့် ဆောက်ဆောက်
ချားချား ဖြစ်နေသော ကွမ်းဖိုမှာ ကျွမ်းကြွယ်မှုဖြစ်
တော့သည် နှင့် မလေးမှုင်ကို အတိုင်းပဲ ရှင်းပြလိုက်ရ
ခင်းကလေးဘက်ကို သိသည်နှင့် ရွှေစားမြောင်
အကြောင်းကို မှ သည့် မပြောလိုက်တော့။
တွန့်ယင်နေမည် ဖြစ်သော အပ်ဖြင့် ရှင်းပြီးသည်
နှင့် မလေးမှာ ပြုံးတုံးတုံး ဖြစ်သွားပြီ။
အဟင်း ထည့်သားပါ
ဟုတ် မင်းကဘာ ထည့်တာလဲ
ဘာကိုထည့်ရမှာလဲ ရှင့်အလေ
မှတ်တမ်းကြီးကို ရှင်မကြိုက်ဘူး
ရှိတော့ ဒီကွမ်းသေတ္တာကြီးကို
ရှင် ပြန်တော့မယ် ဆိုတာပေါ့။
ဟေ...

ဒါ... ဒါကို
မင်း..... မင်းက...
ဘယ်လိုသိ
ဟေ.
ဟင်
ဟေ့... ဟေ့ ဒါတွေ မင်းက... ဘယ်လိုသိ
၁၇၃

ဟွန်း
အဲ
ရှင်က... ကျုပ်ကို
ဟွန်း
မ... မဟုတ်... ပါဘူး မိန်းမရဲ့
ဟုတ်... ဟုတ်ပါတယ်ကွာ ဟဲ...
ဟွန်း

မလေးမှုန်ကား ဟောက်သတ် တောက်သတ် ဖြင့် အခန်းတွင်း
မှ ကျွန်းသေတ္တာရှည်လေးကို ထုတ်ယူပေးရ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
သည့် ရွှေသားပြောင်လေးကို တွေ့လိုက်ရတော့၏။
အတော်လှတာပဲကွာ. နော်... မှုန်
ဟုတ်တယ်
ကျုပ်အတွက် ပါတိတ်တစ်ထည် လောက်တော့ ဝယ်ပေးရမယ်နော်... မှုန်... အများကြီး တောင်းဆိုတာ မဟုတ်ဘူး... သွားလေသူ ယောက္ခမကြီး.....
ဒီလောက်တော့... သူ့ချွေးမလေးပေါ့ကွာ... ကြည့်ဖြစ်မှာပါတော်.... နော်... မှုန်...
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ...။
မဟုတ်ပါလား...။

အခန်း (၇၉) ဇရပ်ပြန်ဆောက်ရခြင်း

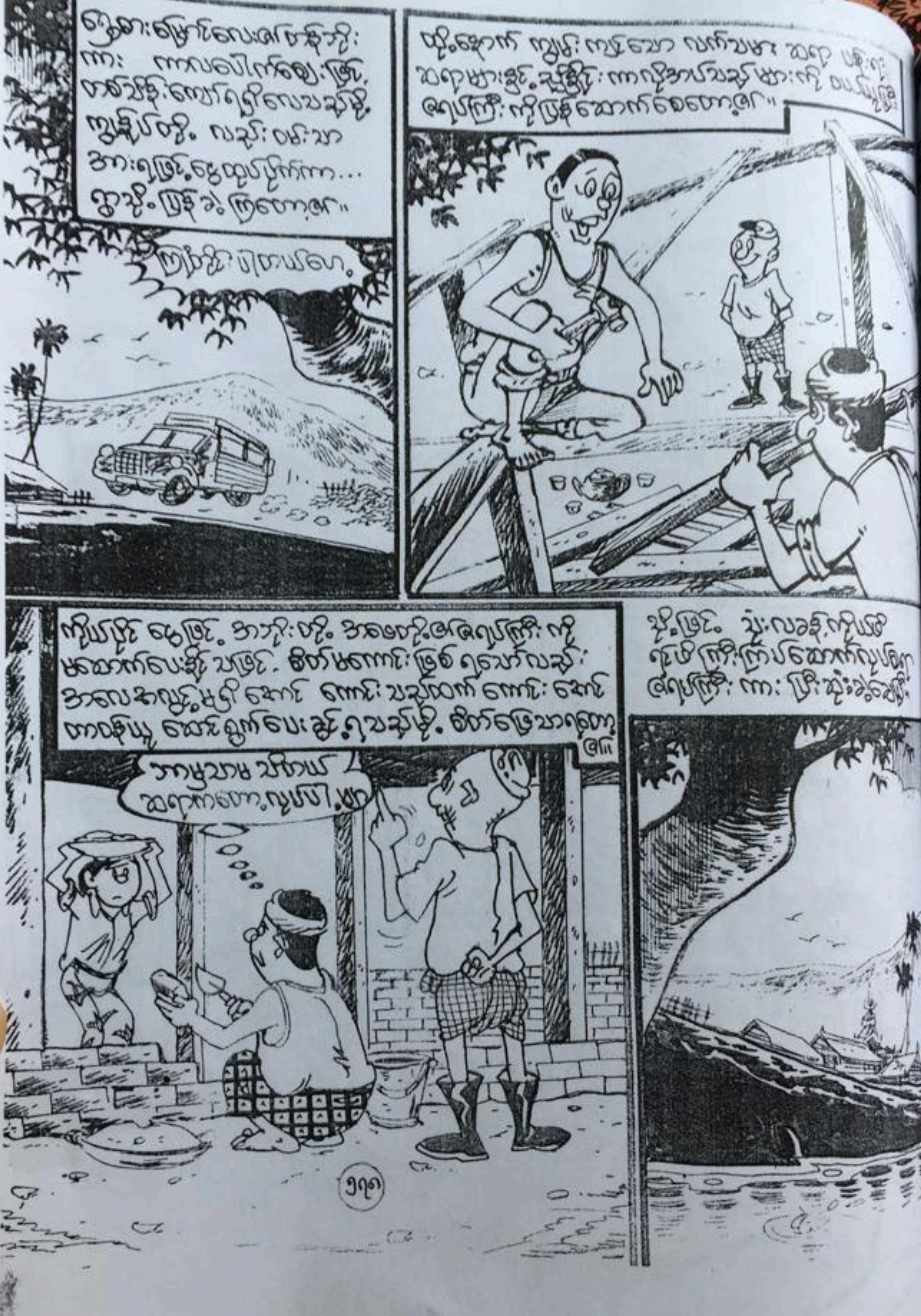
ရွာသားမြှောက်ပေးလာတဲ့ဘတ်စ်ကား ကာလပေါက်ဈေးဖြင့် တစ်သိန်းကျော်ရှိလေသည်။ ကုန်းပါတို့လည်း ဝမ်းသာအားရဖြင့်ငွေထုပ်ပိုက်ကာ... ရွာသို့ပြန်ခဲ့ကြတော့၏။
ကြိုက်ဦးပါကွယ်လေ
ထို့နောက် ကျွမ်းကျင်သော လက်သမားဆရာ ပန်းရံဆရာများနှင့် ညှိနှိုင်းကာ လိုအပ်သည်များကို ဝယ်ယူပြီး ဇရပ်ကြီးကို ပြန်ဆောက်စေတော့၏။
ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် အဘိုးတို့ အမေတို့ဇရပ်ကြီးကို မဆောက်ပေးနိုင်သဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသော်လည်း အလေအလွင့်မရှိ ဆောင် ကောင်းသည့်ဆက် ကောင်းဆောင် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့ရသည်မို့ စိတ်ဖြေသာရတော့၏။
ဘာမှသာမ သိတယ် ဆရာကတော့လုပ်ပါ့မှာ
ထို့ဖြင့် သုံးလခန့်ကြာမျှ ရုပ်ဖိုကြိုးကြာပ်ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ဇရပ်ကြီးကား ပြီးဆုံးခဲ့လေပြီ

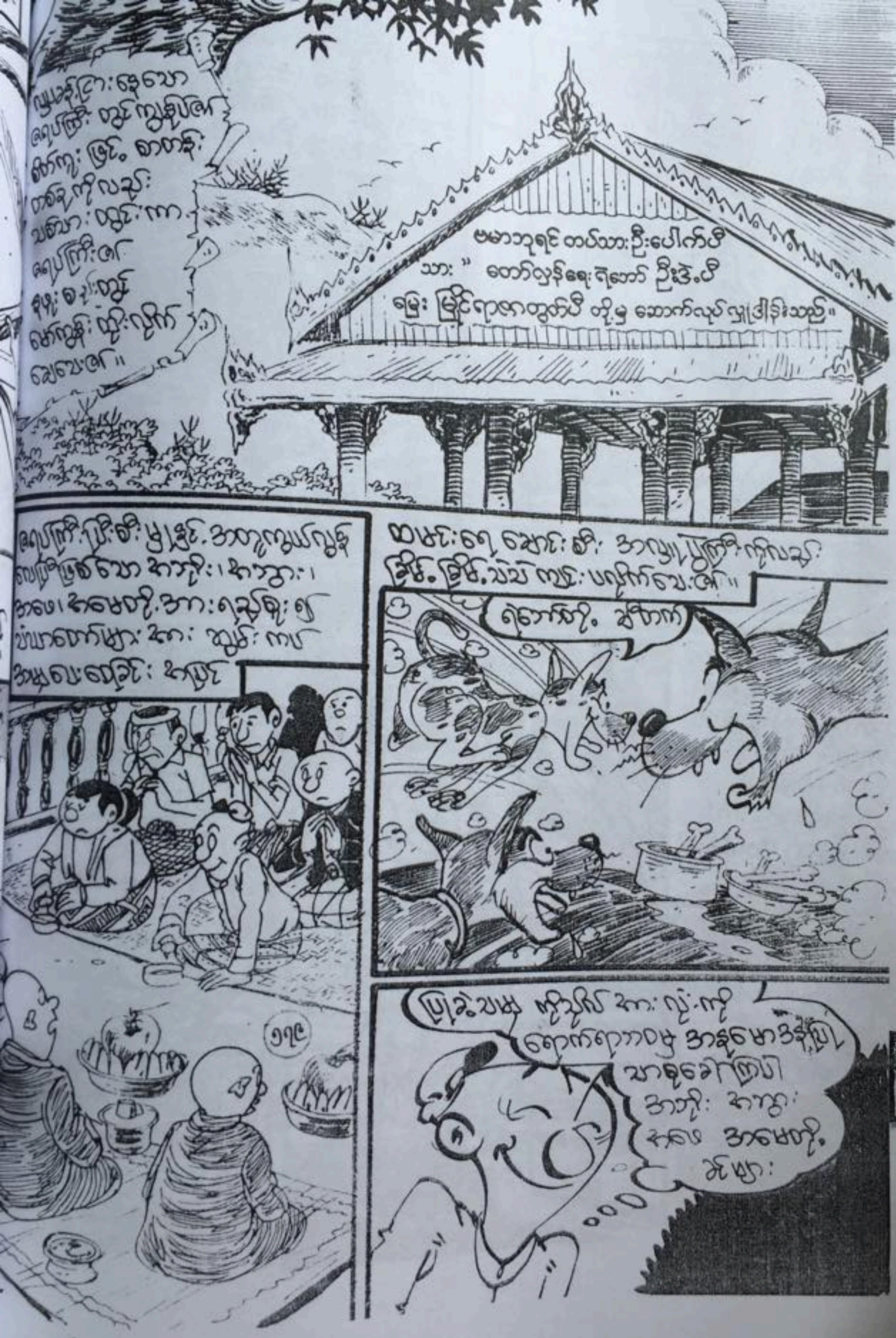
ဗမာဘုရင် တပ်သားဦးပေါက်ပီ
သား " တော်လှန်ရေးရဲဘော် ဦးဒွဲ့ပီ
ရွှေး မြိုင်ရာဇာတွက်ပီ တို့မှ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။
ရဲဘော်တို့ ချီတက်
အဘိုး အဘွား
အဖေ အမေတို့

ဟာ... ဟုတ်ပါ့ရဲ့
အဘိုး၊ အဖေ၊ အဘွား၊
အုတ်ဂူများကား ဟောင်းနွမ်း
ရှိနေပေပြီတကား။
အတော်တောင် ပျက်စီးနေပြီပဲ
အုတ်ဂူများကို ပြုပြင်ခဲ့တော့၏။ တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း မှာ အုတ်ဂူလေးများကား သစ်လွင်သော အဖြစ်သို့ ရောက်တော့၏။
ပျက်စီးနေလိုက်တာ...
ဘယ်သူ့ဂူများလဲကွ
၅၇၀

ဦးသာအောင်
ဒီဘဝ
ဒီမှာနဲ့သာ
ကျေပါစေတော့
ဦးသာအောင်
ကျေပါစေတော့

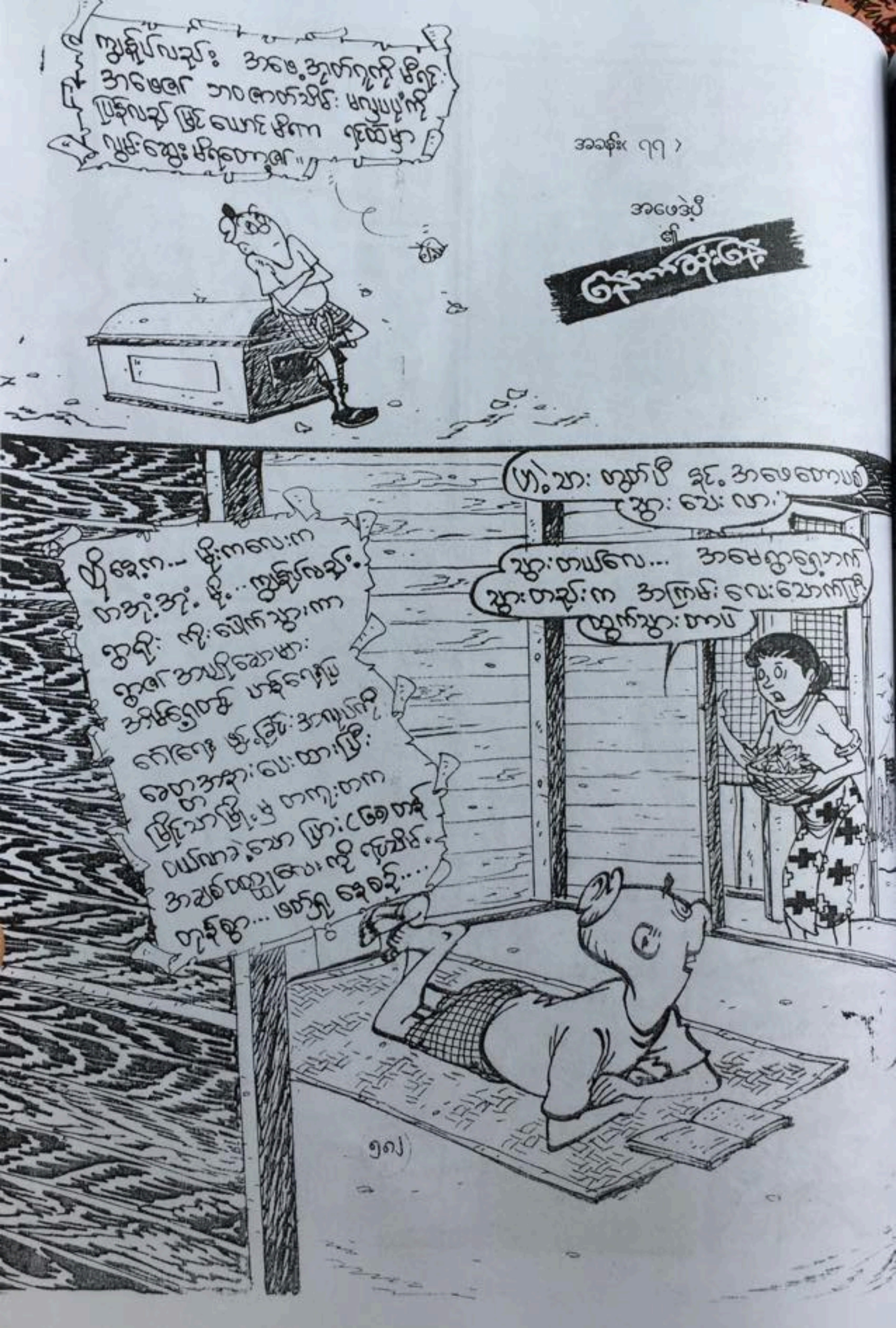
ကျွန်ုပ်လည်း အဖေ့အုတ်ဂူကို မှီရင်း အဖေ၏ ဘဝဇာတ်သိမ်း မကျပုံကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိကာ ရင်ထဲမှာ ရှိုက်ဆွေးမိရတော့၏။
အခန်း (၇၇)
အဖေဒဲ့ပီ
၏
ဤနေ့က... မိုးကလေးက တအုံ့အုံ့ မှိုင်း... ကျွန်ုပ်လည်း ဘွိုင်း ကိုးပေါက်သွားက အဖ၏ အသုံးဆောင်များ အိမ်ရှေ့တွင် ဟန်ရေးပြ ဂေါ်ရာ့ မှုံ့ခြုံးအကျပ်ကို စေတအထား ပေးထားပြီး မြို့သာကြီး မှ တကူးတက ဝယ်လာခဲ့သော ပြားငွေတစ် အုပ်စပ္ပါယ်လေးကို ဖုံးပိတ် ထုန်းရှု... မတ်ကျ နေခဲ့...
ဟဲ့ သား ကျော်ပိ နင့် အဖေ တောပစ် သွားသေးလား
သွားတယ်လေ... အမေ ရွာရှောက် သွားတုန်းက အကြမ်းလေးသောက်ပြီး ထွက်သွားတာပဲ

မိုးတွေ ဒီလောက်အုံ့နေတာ၊ ဦးဗွာ... ဒီနေ့ တောမ မထွက်ဖို့ ကောင်းတယ်
အမယ်ကလေးကွာ အဖေက ကလေးမှ မဟုတ်တာ...
မိုးရွာရင် ပြန်လာခဲ့ပါ။ စိတ်မပူနေပါနဲ့။
စိတ်ပူတယ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး ဒီပေမယ့် ဒီနေ့ အမေ့ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေလို့ပါ ဒီပေမယ့် အမော် ဘယ်သူ ပါသွားပေးလဲ
မနေ့ညက... တောမ သွားရင် သူလိုပေးဖြစ်လေးတွေ ရှာဖို့ လိုက်ဖို့ ပြောထားတာ
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လိုက်ပါသွားတာ
ဟုတ်... အေး... အေး... အဖေ့ကြောင့် ပါတော့ ကောင်းတာပေါ့ ကွယ်
အဖေလည်း စိတ်အေးသွားဟန်ဖြင့် မီးဖိုထဲ ဝင်သွားပြီး ချက်ပြုတ် ကြောက်ကျော် နေတော့၏။

အမေက ချက်ပြုတ် ကြော်လှော် နေသလို ကျွန်ုပ်
လည်း ဖတ်လက်စ အချစ်ဝတ္ထုလေး ထဲ မြုပ်လည်း
မျောပါနေမိ၏။ ဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်လိုက်ကလေးကရှိနိုင်တော
ထိန်ထိန် ပြောစကားများ ထဲမှ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ
လေးများ တွေ့ရှိလည်း အလွတ်ရသည်ထိ
မှတ်တက် အကုံ ဆောင်လိုက် မှတ်သွေးသေး တော့။
အကောက်ကို လှပုံပြလို့ မေမေ့ယုတ်တဲ့ စုတ်တဲ့သူ
ဝတ္ထု ဖတ်ရင်း ခါတိုင်း မိမိကိုယ်ကို ဇာတ်လိုက် နေရာ ထား စဉ်းစား ရသည် ကလည်း အရသာရှိလှပါပေတော့သည်။
နှစ် အလိုမရှိပေမယ့် မောင့်ကတော့ ကျော့ မောင်ဆီ တွတ်ရယ်ပါ ဆိုရယ်
အသက်က ၂၈ နှစ်ကျော် ချစ်ရည် ချစ်ခိုက် တို့ ပြင်းပြည့်လျှမ်း နေသော အရွယ် (ဒို့မဟုတ်) အောက်မှီ ကျော်ကာ ထနေသော အရွယ်ပေမို့ အချစ်ဝတ္ထု အချစ်ကဗျာတို့ကား ဖတ်၍ မငြီး ဖြစ်ရတော့၏။
အမေ မြနှစ်......
အမေ မြနှစ်...
အား တိုင်း ယားတိုင်းကို ချစ်ချင် နေတော့ တာ ဟာ.... ဟီး..
စာအုပ်ထဲ မှည့်များ ကြားအောင် စိတ်ထား ပြားသည် မသိ။ အမေ့ခေါ်ကို အပေါ တကောက် ခေါ်ခြင်း အိမ်တိုင်းထဲပြေးထလာ သော ကြိုကြိုးတင် ကြား မှပင် ကျွန်ုပ်မှာ စာအုပ်ကို ပစ်ချ၍ အထိတ်တလန့် ပြေးဆင်း ခဲ့တော့၏။
ဟော.... ဟော
အ... အမေ...

ဘာ... ဘာတွေဖြစ်လာပါလိမ့်
အ... အမေ ဟာ...
ဟော... ဟော
ဟော
ဆင်... ဆင်အုပ်နဲ့ တွေ့ပြီး... အဲ... အဲဒါ...

ထိုအခါမှ အမေနှင့်ရွာသားတစ်စုတို့
မသိတော့။
မောင်ကြီးနှင့် ဖေလည်နေကြစဉ်
မောင်ကြီး သွားတတ်သောနေရာများ
ရှာဖွေနေမိတော့၏။
တွေ့ပြီပေါ့။ ရိုးမတော၏ တစ်နေရာ။
ရှာသော မောင်ကြီး။
ဟ...
အမေ အမေရယ် ဖြစ်ရလေ အမေ
ရယ်.... ဖြစ်ရလေ... ဟီး... ဟီး ဟီး
အ..အမေ..
အ..မေ
အမေ...

အမေ....
အမေ....
အမေ....
သို့သော်လည်း ဖခင်ကြီး အား သတ်ဖြတ်သွားခဲ့ သော တောဆင်ရိုင်း တို့ကို လက်စား ချေရန်ကြိုးစားခဲ့ မိသည်မှ ဖြစ်လာခဲ့ ရသည်က.... ယခု တောလိုက်မုဆိုးဘဝ ကကြမ္မာ၏ အလှည့်အပြောင်း တစ်ခုပါပေ တည်း ။
၅၈၇

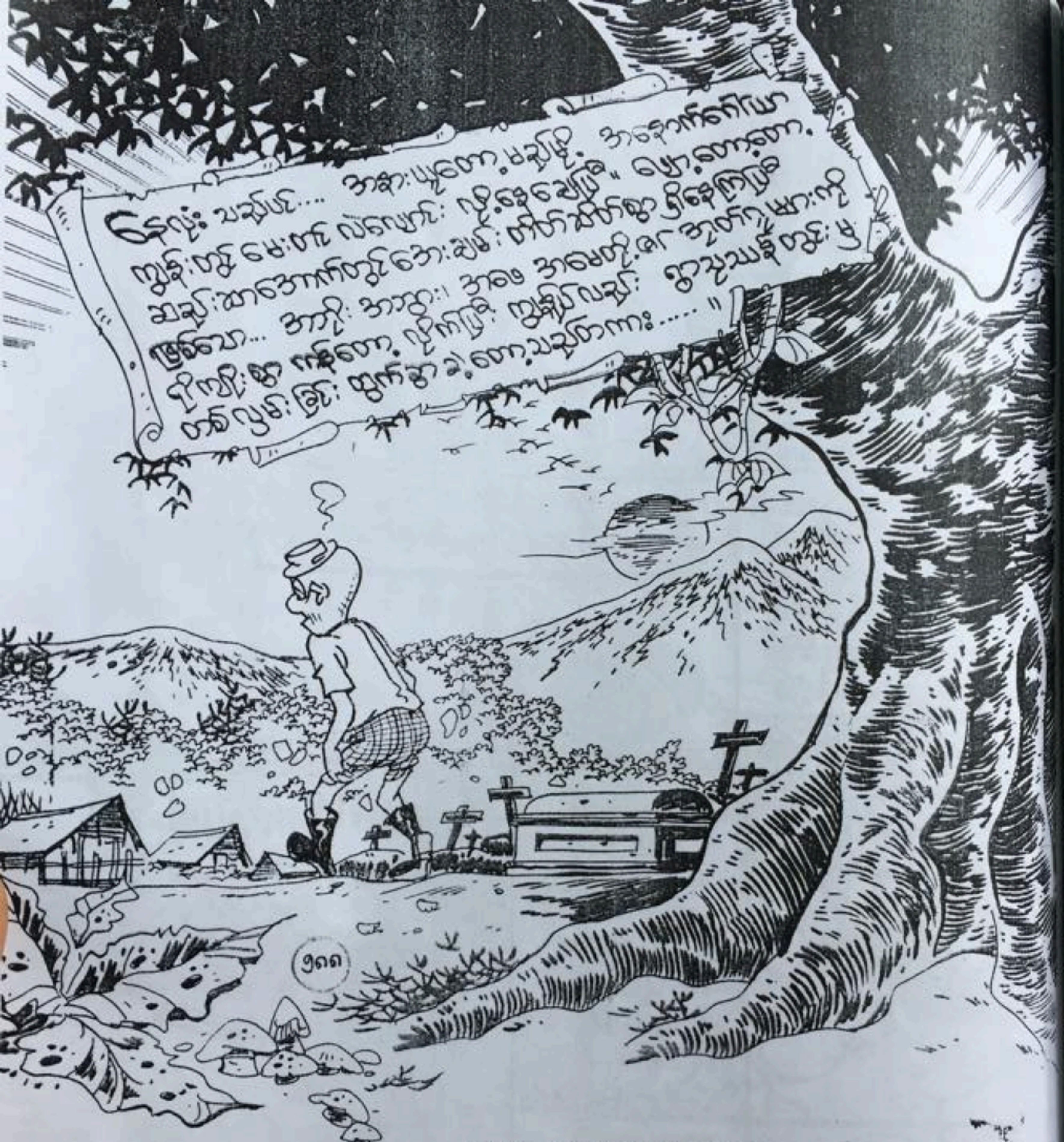

ဘဝ အမောပြေ နိုင်ကြပါစေ။

အမှတ် (၁၁၄၉)
ကွန်းဘောင် (၁၄) လမ်း
(၃) ရပ်ကွက်
တောင်ဥက္ကလာပမြို့။

အခန်း(၁၀) ဖိုက်ကလေးနှင့်စောတင်မောင်ပြန်တွေ့ခြင်း

ဘာကိစ္စရှိမှာလဲ
အဲဒါ သွားဖမ်းမလို့ ဆိုများကိုပါ အခေါ် ဆိုင်းလိုက်တာ...
ဟေ ဟုတ်လား
ဒင်းတို့ (၃) ယောက်ကိုဖမ်း မိခဲ့သည်မှ ကျွန်ုပ်လည်း
လာဟေ့ သွားကြစို့
ဒါနဲ့ သူကြီးရော အိမ်မှာပါလား
မဟုတ်ဘူး
နေပါဦး ဒီကောင်တွေကို ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့တာလဲ

ရွာသစ် ဈေးထိပ်မှာ လို့ ပြောတာပဲ
ဟေ... ဈေးထိပ်မှာ ဒီကောင်တွေ ဘာလုပ်နေ ကြတာလဲ
ကျုပ်လဲ မသိဘူး ဆက်တိုး လာကြတာပဲ ဒါကြောင့် အူကြီး က... ဦးထွန်းကြီးကို အခေါ်ခိုင်း လိုက်တာ... သူ ကတော့ မနေ့ပြီ လိုက်မှာ စိုး လို့ သွားနှင့်တာ...
ဆို့ဒိုင်ကျွန်းပိုင်တို့ဦးစီး သည်း ရွာသစ်ဈေး ဘက်သို့ သုတ်ခြေတင် ခဲ့ကြ၏။ ဈေးထိပ် ပြီ.....
အူကြီး ဘစိ၊ ဆက်တိုးနှင့် ရွာသား လေးငါးဦး အုပ်ကို တွေ့လိုက် ရ၏။ အူကြီး ကား ကျွန်ုပ်ကို မြင်သည်နှင့် ဆောက်နဲ့ ထွေး တော့၏။
ခင်ဗျားနှယ်... မြန်မြန် လိုက်ခဲ့ပါ ဆိုတာကို မုဆိုး ခြေထောက်မဟုတ်ဘဲ... လိပ်ခြေထောက်လျှပ် လာတာကိုး ဗျ
တွေ့တာနဲ့ အုပ်ဖို့ပဲ စဉ်းစား နေတာပဲ ဟူး
ပါ

ကျွန်ုပ်လည်း သူကြီး စကားကြောင့် ခေါင်း ယက်ယက် ဖြစ်သွားရ၏
ဟောဟိုက ရေလယ်မှာ မျောနေတဲ့ လှေပေါ်မှာ
ကျွန်ုပ်လည်း ချက်တိုးနှင့် မြစ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဆောင်းလယ်တွင်း စက်ပိတ်ပြီး ရေစုန် အတိုင်း အသာမျော နေသော...ပေါင်းမိုး တပ် စက်လှေကြီး တစ်စင်း....
နေပါဦး ရေလယ်ခေါင် မှာ လှေမျောပြီး သူတို့က...ဘာလုပ် နေကြတာလဲ ချက်တိုး ရ
၁၉၄

ဟေ... ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဘာဆိုင်လို့လဲ
ဒီတော့..
အ... အ... ဟုတ်ပြီ ဒီလိုလုပ် ဒီလိုလုပ်
ဟီး

အမ်
ဟေ..

ဘကြီး ဗျာ... ဘကြီး
ဟုတ်ပြီ တစ်ခုတော့ မှတ်
ကဲ... ဒါဆို တက်ကြ တက်ကြ
ရပါတယ်ဗျာ...
(၃၀) ပဲနော်...

အခန်း (၈၁) သူကြီးဘစိ၏ စွန့်စားခန်း

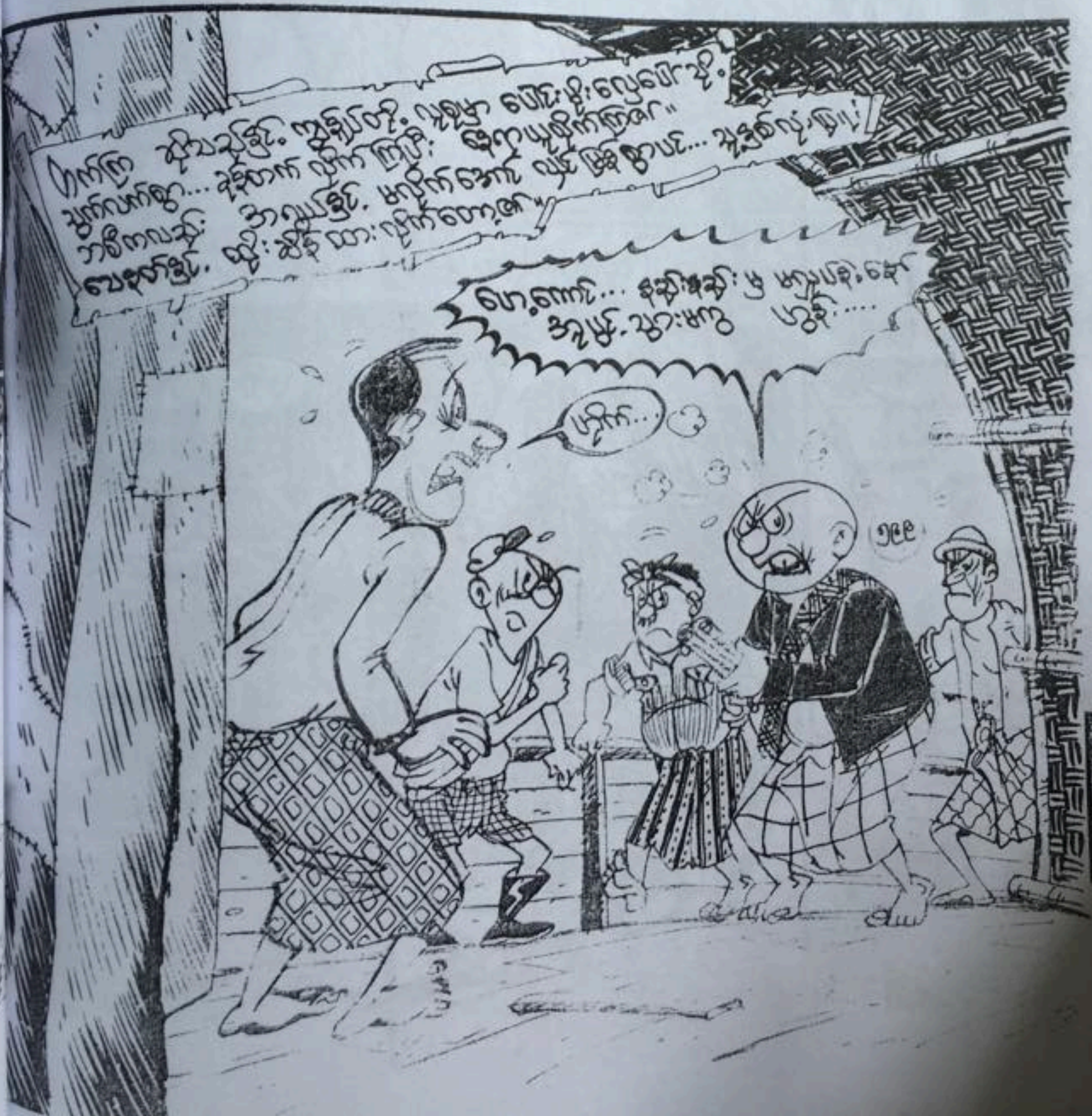

အာဇီဇ်ဖြင့် ဆက်တိုးလည်း လူပျိုကြီးဖြင့် မိုက် တလေး တို့ကို လည်ကုပ်မှ ဖမ်းဆွတ်ရင်း
ဟေ့ကောင်တွေ ထမင်း ရှာဖို့ မကြိုးစားဘဲနဲ့… ဦးကြီးဖြင့်ဆီ တွယ်ကပ်လို့ ပါတယ်
ဟေ့ အာဇီဇ် လူမိုက် အဲဒီထက် အကောင်တွေ အပြင်ကို အားလုံး ထုတ်ခဲ့
ရက်ဘား ဦးကြီး
ဦးကြီးဖြင့် အာဇီဇ်နှင့် ကြောင့် ကြည့်နေသူ အားလုံးသည် လေပွင့်မိုး အလုံးဘက် ကုပ်ဆောင်းဆောင်း ထွက်လာကြတော့၏။
အားလုံးထိုင်ကြစမ်း
ဟိုကောင် မိုက်ကလေးနဲ့ တောတင်မောင် သိုလှောင်ကော ဘယ်မှာလဲ
အဲ… အဲ မြို့ထဲကို တက်သွားပါတယ် ဦးကြီး

အဖေက ပြောတယ် ဦးဘစိန်က... မင်းရဲ့ အဘိုး လေး တော်တယ်တဲ့။
ချက်ချင်း ကို အဆိုး တော်သွား တာကိုး

မှတ်ထား:
အမျိုးစာရင်းက
အမြီးထွက်ပါမယ့်
ကောင် ဆိုတာ...
မှတ်မိပါပြီ ခင်ဗျာ... မှတ်မိပါပြီ
ဟိ:...ဟိ:
ဟိ:...ဟိ:
၆၀၄

ကျွန်တော်တို့ ဒီအချိန်ကနေ ထွက်ပြေးပြီး ကျွန်းဘောင် ဒီမှာ (၇) ရက်လောက် ခိုနေခဲ့ကြတယ်လေ
အဲဒါ ဒီနေ့တော့ မြို့ဘက်ကို ဆက်ပြေးကြမယ် ဆိုပြီး လှေဆိပ်ကို သွားခဲ့ကြတယ် အဲဒီမှာ... ဆိုလှ အဘိုးက ဆက်သွယ်ပေးလိုက်လို့ ဒီလှေပေါ်ကို ရောက်လာခဲ့ကြတာ သခင်လေးတို့
တစ်ခါမှ မကြည့်ဖူးလို့ တစ်ခွေလောက်တော့ ကြည့်မယ် ဆိုပြီး ဝေကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တက်ကြည့်မိကြတာ...
အဖေမင်း အဲ့ဒီတော့ ဘောကြီးက တစ်ခွေပြီးပေမယ့် နောက်တစ်ခွေ ထပ်ကြည့်မယ် လုပ်ပါရောလား
အမ်

ဟဲ… ဟဲ… အဲဒါ
အဓိကကို ကြောင့်ကွ….
အဓိကကို ကြောင့်
သိပလား
ဟဲ…ဟဲ…

တယ်လေ
ငါကလဲ
တွေ့ဆုံပါ့ သကွာ
မိုက်ကလေး ရဲ့
ဟင်း... ဟင်း
ဒီတော့မယ်...

မင်းတို့ လွှတ်ရက်ကို တော့ ပြတယ် မမြင်ဘူး ဆရာကို မိုးဦးမှာ သူကြီး လုံးဆဲ့ဦး ပူမှာ မြသိကြာဦး ကို ဦး ပူပေါင်းသင်းမှာ... အင်း တစ်သက် တစ်ကျွန်း ကတော့ သေအောင်လောက် ဖြစ်နေပြီ လေ ဟဲ...ဟဲ...
ဘာကွ... ဘယ်လို
မြသိကြာဦး ကို... ငါတို့ကဦး ခိုးသွားတယ် ဟုတ်လား
ဟုတ်တယ်လေ... မင်းတို့ အချိန်က လွှတ်ပြေးပြီး မြသိကြာဦး သူ တစ်ရေး ခိုး အပေါ်သွားတုန်း မင်းတို့ အတင်း ဗင်း ဆွဲ ခိုးပြေးသွားကြ တာလေ...
ဟာ...
ယက်ပေ အဖြစ် သူ့မိန်းမတစ်ဘက်ကောင် အိမ်ဘာ သွားတဲ့လမ်း မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ သေးတယ်... ကဲ... ဘာပြုံးကြဦး မလဲ ဟဲ...ဟဲ...

ဟာ... ပြောကြစမ်း မြသီတာဦးကို ဘယ်မှာ ဖွက်ထားခဲ့လဲ၊ ဒီအမှုကို... မြို့သာရဲစခန်းမှာ အမှုဖွင့်ထားတယ်နော်... လိမ်မယ်တော့ မကြံကြလေနဲ့!
ကျွန်ုပ်နှင့် "ဘုန်းဖိုးဗြောဂဟေ ဘက်ကျို" (၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်-)

အခန်း (၈၂) နိုင်ငံခြားတွင်အောင်မြင်နေသောသူကြီးဘဝ အမှုံများ

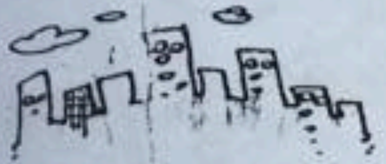

ကမ်းပေါ်တွင် တဲအုံများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူအားလုံး စုံပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဦးကြီး ကိုရှာမ တွေ့သည်မို့ ကျွန်ုပ်ပါလည်း ရှာသော်လည်း တစ်ခေါက်ပြန် လာကြပြီး ရှာရတော့၏။
ဗျို့ စက်သရာ ဝန်များ စက်ကို ပြင်ဦးလေ
ကျွန်ုပ်လည်း ပေါင်းမိုး တွင်းမှ ပြန်ပြေးထွက် ကာ စက်သရာကို ပြေးခေါ်ရတော့၏။
၆၁၄

ဓါတ်ခဲ

ခင်ဗျာ
ဒီကားထဲမှာ ပါတဲ့ သူတွေဟာ... ဘယ်သူ့ သားသမီးတွေလဲ ဘယ်ရွာကလဲ၊ ကိုယ့်အမျိုးထဲက ဖြစ်နေမလား ဆိုပြီး ကြည့်နေတာဗျ
တကယ်လို့ ကိုယ့်အသိ ကိုယ့်အမျိုးတွေများ ဖြစ်နေရင် သူတို့မိဘတွေဆီသွားပြီး ဒီလိုကားမျိုးတွေ မရိုက်ဖို့
သူကြီးနှယ်ဗျာ... အတွေးကလဲ ဒီကားတွေဟာ... ကားတွေပဲ ဒီထဲမှာ ပါတဲ့ သူတွေကလည်း ဘယ်လိုလုပ် သူကြီး အသိ အမျိုးတွေ ဖြစ်မှာလဲဗျ... ဟွန်း

များ ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးရွာများ
စေသော.... အဲဒီ ကားများက
လှသော... ကျွန်ုပ်တို့ လိုကျေး
ရွာများတွင် ရာဇဝတ်မှု
ဖြစ်သွားစေနိုင် သည်
မဟုတ်ပါလော...။
မြို့ပြနှင့် ကျေးလက်ဆိုင်ရာ
အစစ အရာရာ ကွာခြား
တောသား
မြို့သား

အခန်း ၈၃ ၊ သူတို့ကို ထိပ်တုံးခတ်ကြပြီ

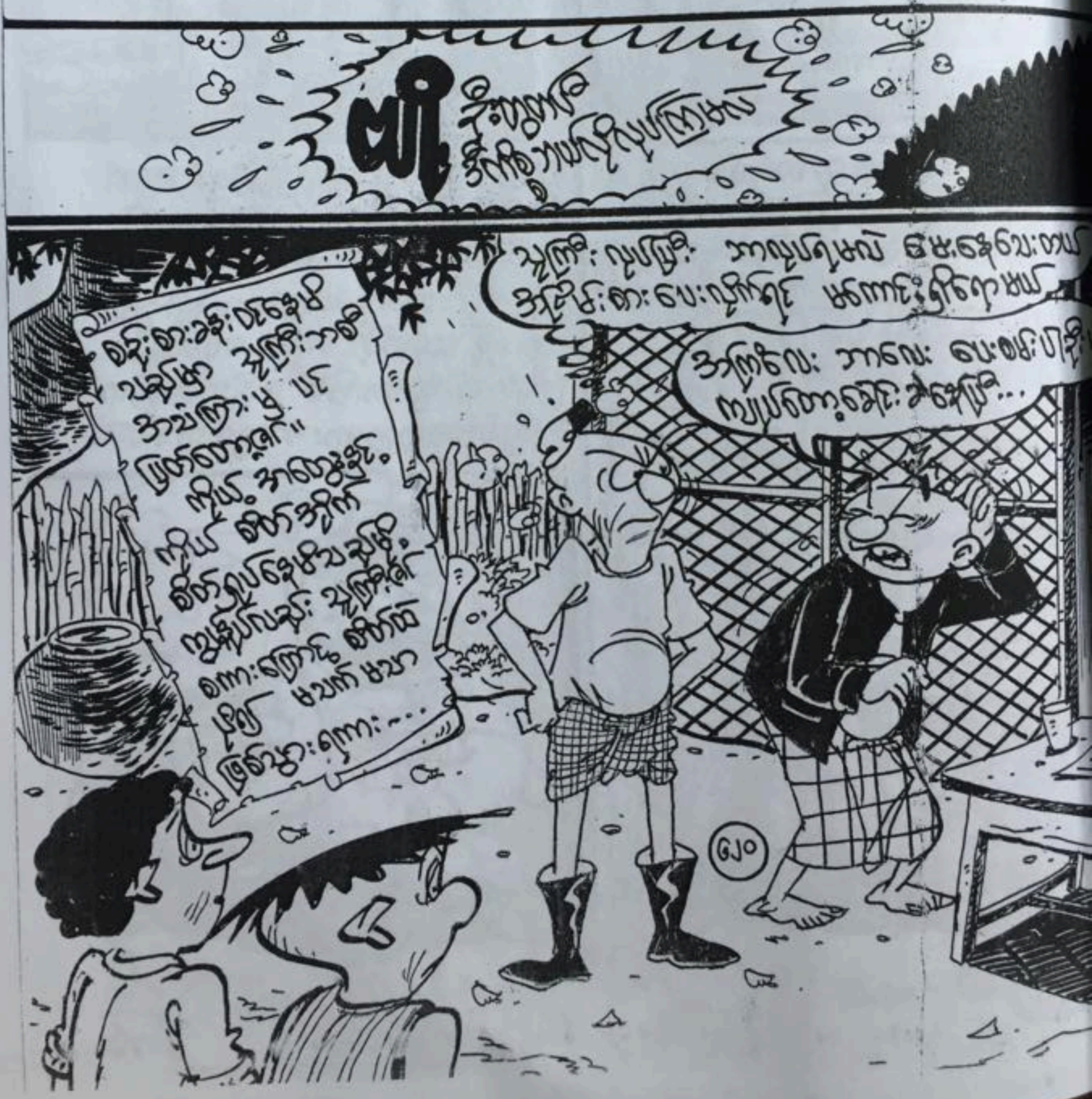

အားလုံးငြိမ်ကြပါ မဆူကြပါနဲ့ မတရားမဖြစ်စေရပါဘူး ခုလည်း ဒီအမှုကို သူကြီး အမိန့်နဲ့ ကျွန်ုပ် စစ်ဆေးတာပါ
ဟုတ်တယ်နော် သူကြီး

အားလုံး ပြန်ကြပါ
ဦး တွတ်ပီ ကလေး ဗျာ...
ဟွန်း

ဒါဟာ… တို့လူမျိုးတွေရဲ့ ဓလေ့ရာပါပဲ သင်္ဘောပါလားတဲ့။ လူသားချင်း ညှာတာ ထောက်ထားမှု လူ့အခွင့်အရေး ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ပေး တာကွ
ဗျာ…
တော်စမ်းပါဗျာ… ပဲကျော်ထွက်လာတဲ့ သတင်း အပိုင်းအစလေး မတော်… စကားကြီး စကားကျယ် လာပြောမနေနဲ့ဆို့ ဟွန့်
အာဇီး လူမျိုးကား ကျွန်ုပ်ကို မကျေမနပ် စောင်းကြည့် စောင်းကြည့် လုပ်ရင်း ရေနွေးကြမ်း ခွက်ကို မကြည့်ဘဲ… လှမ်းခဲ မော့သောက်လိုက်ရာ…
အား
ရေနွေးကား မိုးမှ ပေါက်ဖွား ထားသည်မှာ များ မကြာလှသေး ရကား အာဇီး တစ်ယောက်လျှာ ကျက်မတတ်ခံစား လိုက်ရတော့၏။
အားလားလား ပူလိုက်တာနော်… တောက် သူကြီးကတော်ရယ် ရေနွေးအိုးကို မချောင်းအောင် ဘယ် ရှင် ဆိုက သွားသင်ထား ပါလိမ့်ဗျာ… ထွီ…
ဟား… ဟား… ဟား…
၆၂၄

ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်နှင့် သူကြီး ဘဝ လည်း ဖိုက်ကလေးကို အိမ်ပေါ် ခေါ်တင်ပြီး မြည်းတကဦး ပျောက်ဆုံးမှုကို စစ်ဆေးရတော့၏ ။
ဖိုက်ကလေးကား ရိုးရိုး အီအီ သား ။ စိတ်ဆတ် စိတ်မြန်၏ ။ မဟုတ်မခံ သား လိမ်ညာ တတ်သူ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဖိုက်ကလေးကို အဓိကထား စစ်ကြောရန် ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏ ။
မြည်းတကဦး ကိစ္စကို အမှန် အတိုင်း ပြော စမ်းကွာ
ကျွန်တော်တို့ လုံးဝမသိ ရပါဘူး ဆရာတွတ် ရယ်...
ကဲ...တပည့်ကြီး
မင်းစကား အမှန်နော်..
အမှန်ပါ ဆရာတွတ်ရယ် ဘုရားစူး မိုးကြိုးပစ် မြွေပွေးကိုက် သီးကားတိုက်
ကဲ...ကဲ...တော်...တော်ပါတော့ ယုံပါပြီ
ကျွန်တော်တို့ပေါ့ သမ္မာကြောင်းရယ် မိုး လောင်တာရယ် အာသာကြောက်တာရယ် ဒါပဲ ကျွန်တော်တို့ ကျေးဇူးကျွန်တာပါ..

ဟုတ်ပ
၆၂၇

အခန်း (၄၄) အတိုးလေးကတရားခံ

ရယ်မိုးပေါင်းမှုကို မိမိရယ်ရွာမှာ
ပင် ဖြေရှင်း၍ ရပေါ်လည်း
ပြသိကာနိုး ပျောက်နေမှုမှာ
လူပျောက်မှု အဖြစ် တိုင်ချက်
မှုဖွင့်ထားပြီး ဖြစ်ပါသဖြင့် ကိုယ်တွေ
သားချင်း ဖြစ်ပေါ်လည်း ဘိ...
အဖို့ မိုက်ကလေးတို့ကို
ရှာခိုင်း ဆို့ မလွဲ မနေမှုပဲ ရ
ပေးပို့မည်။
အောက်...အီး...အီး...
အွတ်...
တပည့်ကျော် မိုက်ကလေး တို့ အရေးအ...
မိုးမှမီ သဖြင့် ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်သည် မို...
ထိုသူက... မိုးလင်းခဲ့ရတော့ဗျ။
ကယ်ကြပါဦးဗျ
အိုး မိုး
ဟိုး
မျက်နှာသစ်
ကိုယ်လက်သန့်
စင်ပြီး သူကြီး
အိမ် ဝရံတာ၌
သူကြီး...အာဒိုး
ဗိုက်ကိုဆောင့်ရင်း
တပည့်ကျော်
တို့၏ အလုပ်
ထူးကို စဉ်းစား
နေမိစဉ်....
အိမ်ဝိုင်းထဲ
ဝင်လာသော
အတိုးကို
တွေ့လိုက်ရတော့ဗျ။
အတိုးပါလား
သကြီး...
သကြီး...
ဟိုး သကြီး

အဟွတ်
အဟွတ်

ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့

အိုး
ဒီခွေးကောင်မျိုး
မင်းမို့ စေတနာ
ထားနေရ
သေးတယ်
အဖော် စကား ရှိသေးတယ်။ ကာ...ကဲ...မင်း
သွားခေါ်ပါ
သေးတယ်
အာ... အာ... ဝ,
ပျောက်ဆုံးမှု အတွက် မြို့ပေါ်ရဲစခန်းကို သွားခေါ်ရာ
မလိုတော့ပါဘူးလို့

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မြေပိုတာဦး ပျောက်သွား
မှုဟာ... လူမှုကြီး တို့ မိုက်ကလေးတို့နဲ့
လုံး၀ မပတ်သက်လို့ ပါပဲ သခင်
ဟေ..
အာ!... အဲဒီလို မပတ်သ
ဘူး ဆို... ခင်းကာဘာလို
ဆိုတာလဲ ဘာလဲ
အကြီး အမှုဖြင့် ရှိနေလို့
ဟုတ်ကဲ့:
ဟုတ်ပါ
အဲလိုပါလား ဟင်း ဟင်း
“၀” ဆိုလို့ မြောင်းတာက
အဲကိစ္စနဲ့ အပတ်သက်
လူသားက ‘၀’ ကိုယ်တိုင်
ဖြစ်နေလို့ပါပဲ..
ဟ!... ဟ!
ဟေ့ကောင်... အဝေး ပဟေဠိမွက်
သလို...တဟင်း ဟင်း တဟ!...ဟ!...ဟ
မာလုပ်နဲ့! ရှင်း ရှင်း ပြောစမ်း
ပြုံး ပါ မယ်လေ... ပြုံး ပါ မယ်
ပြုံး ဆိုင် လူခိုး လို့လဲ ‘၀’ အစောကြီး
လာခဲ့တာပါ...အမှုကိစ... မြေပိုက်ကွက်
လူမှုကြီး တို့ ဆိုး ပေါ် တာမဟုတ်ဘူး

ဟေ…
ဪ… ဝ ပြန်ပြေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား
ဝ နဲ့ ပတ်သက်နေပါတယ်လို့ ဟ
သူက ဝ ကို အကူအညီ တောင်းတယ်… သူဟာ
× ×××

နေပါဦး မြသိတာဦးက သူက ချိုလာဦး မယ် ဆိုတာ သိထားလို့လား
သိတာပေါ့ ဒါလဲ ဝ,ဆို ပေါ်သက်နေတာကိုး ... ဟ ဝ,က မြသိတာဦး တို့ အိမ် ကြက်ဥသွားခိုးဖို့ ဟန် ဆောင်ပြီး ချိုဦးထံက တိတ်တိတ်လေး ပြောထားပြီးပြီလေ
ဟေ့ကောင်... ဒီလိုကိုး နေပါဦး ဒါဆို သူတို့ ဘာနဲ့ ပေးကြတာလဲ
ဒါလဲ ဝ,ဆို ပေါ်သက်တာပဲ... ဝ,ကျွဲကျောင်း သွားလှည့်ဆို မြိုင်သာယာ ရှိကြပို့ခဲ့တာကိုး ဟ... ဟ... ဒါကြောင့်လဲ
မှန်တာပေါ့ တရားခံဖြစ် ရတော့မယ့် ဥယျာဉ်ကြီးတို့ကို သနားလို့ ချို... ဝ, လာပြုံးရတာပါ...ဟဲ...ဟဲ
၆၃၇

ဪ... ဪ
ပတ်သက်နေတဲ့သူပါကွ
ဟား...ဟား
ဟုတ်လား... ဟား...
ဟား... ဟား...
ဪ... ဪ

အာဟင်း

ဤတွင် "အဘိုးပေါက်ပီ၏ ဘဝမှတ်တမ်း" စာအုပ်၌ ရှာမှ
ပျောက်သွားသော ဗိုက်ကလေး။ လူပျိုကြီး စောတင်မောင်
တို့၏ ဇာတ်လမ်းတစ်ခန်းသိမ်းချေပြီ ။